

THE SANSKRIT & SINHALESE DICTIONARY

BY

W. JAMES FERNANDO,

AYURVEDIC PHYSICIAN

PUPIL OF

The Ven. P. Nanawimala Thissa

PRINCIPAL OF

"SAUGATHA VIDYALAYA" & "RANKOT VIHARE"

PANADURA.

අමර ශබ්දවලි.

නමිමු

සංස්කෘත සිංහල අකාරාදිය.

නාමලිඛිතානු ශාසනයෙහි හෙවත් අමරකෝෂයෙහි
පැහැණන ශබ්දයන්ගෙන් යුක්තයි.

පානදුරේ රත්කොත් විහාරයෙහි හා තදිය
සෞභග විද්‍යාලයෙහිද අධ්‍යයනය
පණ්ඩිතාවායම් ශ්‍රී ලෝකවිමල නිෂ්ඨානිධාන
මහා සථවිර පාදසානන් පහන්සේගේ
ශිෂ්‍යවූද
ප්‍රාචීන භාෂාපකාරක සම්මිත්තේ සාමාජිකවූද
පානදුරේ නල්ලූරුවේ
ඔබ්ලිවි. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු වෙදමහත්මයා
විසින්
සම්පාදනය කරන ලදී.

PREFACE.

THE Sanskrit Stanzas compiled by famous Pandits, as referred to in "Amara Kosha" and "Medini Kosha" and other valuable information relating to Logic Grammar and Rhetoric in vogue in different countries, requires a systematic study by all intelligent Sinhalese students.

To acquaint the student with the fullest meanings of the mentioned Stanzas and other phrases, a dictionary would prove a very useful medium and to fulfil this mostly desirable need, the writer of this volume has laboured to the best of his ability to place before the Sinhalese reading public, a Dictionary, the first of its kind, ever published.

I owe a debt of gratitude, for the very able help rendered to me by my Preceptor, The Ven'ble. Sri Nanāwimala Thissa, Maha Thero, Principal of the "Saugatha Vidyalaya" Oriental college of Panadura, whose efforts were of immense benefit to me in connection with the alphabetical arrangement of different stanzas.

The English Encyclopaedia known as "Amara Kosha" was published by Mr. H. T. Coolebrooke an English Professor in 1807, and almost all the English reading Sanskrit Students are believed to be in touch with this useful book. The same book "Amara Kosha" which is an original Sanskrit production by an eminent scholar who lived in India by the name of "Amarasinha" contains 1501 stanzas, and our Sinhalese production too, contains the meanings of all those mentioned stanzas.

In other Sanskrit Vocabularies hereto published, there existed only some 16 lexicons, but in this present work the reader will find these lexicons in a revised form, thereby, the reader will no doubt realise the importance of this work, which will prove as a general hand book for all Sanskrit students of Ceylon.

Reprint of this book and all its rights are reserved by me.

W. James Fernando,
Ayurvedic Physician,

'Pracheena' Medical Hall
Panadura, May 23, 1922.

PREFACE

The author of this book is a native of the island of Ceylon, and has spent a large portion of his life in the study of the history and literature of the country. He has been fortunate enough to have had the opportunity of consulting the most valuable authorities on the subject, and has been enabled to compile a work which he trusts will be found to contain much interesting and useful information. The book is intended for the use of students, and is written in a simple and straightforward manner, so as to be easily understood by all who are interested in the subject. It is divided into two parts, the first of which contains a general history of the island, and the second a more detailed account of the various dynasties which have ruled over it. The author has endeavored to present a fair and impartial view of the events which have shaped the history of the country, and has not allowed himself to be influenced by any party or personal considerations. He trusts that his work will be found to be a valuable addition to the literature of the island, and that it will be read with interest and profit by all who are concerned with the history of Ceylon.

W. James

පණ්ඩිත වාසී
පානදුරේ ශ්‍රී ඥානවිමලෙනිසාහිධාන
මහස්ථිරපාදයානන් වහන්සේ.

අමර ශබ්ද වලි.

උපදේශනම්.

1. සඵ ශබ්ද භික්ඛවොනති භික්ඛං
සඵ ලොක නමසකානම්;
සඵ ලොක විමුක්තාසම්.
සඵ ලොක විදං නමෙ.
2. යසාඤ්ඤායො'භුද් භරතානුයාන
ඉතිතිභාන් පුරව කොෂ නාමිනි;
ප්‍රතියතෙ ද්‍රාවිඩික ප්‍රබන්ධාන්
පුරුෂතො භාරත නාමිනව.
3. යසාඤ්ඤි පදමං මධු පුෂ්පිණි පද්ම
මිච්ඡමද්නිර් හුමරෙරි හුමද්නි;
යද්‍යුමශ්ඡාත්‍ර වරෙරිච්ඡන්.
ජගත් මනාහලාදයතෙ සද්දෙව.
4. තත්‍රාශ්‍රමෙ සච භික්ඛ ශාඛිග
නාමති පානදුරා පුරෙ;
යතතෙ යති ශ්‍රෙෂ්ඨායා:
ශ්‍රී ශ්‍රී විමලාභිබා.
5. තසාඤ්ඤි පදමං ප්‍රණිපත්‍ය භක්තායා
ශබ්දානන්තෙකානුපවිස කොෂාන්;
ටිකාත්‍රයාචානුපතිය සමාස්
ශබ්දවලි සංසක්‍රියතෙ 'මග්ගි.
6. නල්ලුරා නාමනා විදිතෙ සමාධෙ
ශ්‍රාමෙහි ජනෙන ජන ප්‍රියෙන
පේමිස් ප්‍රනාන්දු ඉති විශ්‍රාතෙන
වෛද්‍යෙන ලොකාචි ධියා කාතෙයම්.

7. සර්. එස්. ඩයස් ඉතිහාස සවිවෘද්ධියා දයාලාත්
 නාණ්ඩාරනායක කුලාණිභව පුණිභවජ්ජු;
 ශබ්දවලිං සමහිගමය මයා ප්‍රදනනාං
 ප්‍රිත්‍යානුකූලය මිතිතං සවිවං ප්‍රනෙෂමි

8. ශබ්ද ආණ්ඩු වෘත්තාරි තර්වයෙෂාං
 මනිනී තානාං තරතේත්‍රකොෂෙ,
 කොෂාග්‍රහණේෂ්මරසිංහසෘෂ්ටෙ
 තත: පරෙෂා මිහමෙශ්‍රමොස්තු.

අ ම ර ශ බ්‍ද ව ලි.

උපොද්ඝාතය.

අමර ශබ්දාවලි යන නමින් යුත් මේ අකාරාදිය අමරසිංහ
 නම් පණ්ඩිතොත්තමයන් විසින් ප්‍රණීත හෙයින් ඒ තුමන්ගේම
 නාමයෙන් ලක්දිව වැස්සන් විසින් අමරසිංහයද ගෞඩයන්
 විසින් කොෂයක් බැවින් ඒ තුමන්ගේ නාමයෙහි ආද්‍යක්ෂරත්‍රය
 ආදියෙහි යොදා අමරකොෂයෙහිද යන අපරනාමධෙයයන්
 ගෙන් ව්‍යවහාරකරන ලද්දවු ඒ පණ්ඩිතොත්තමයාණන් විසින්
 “නාමලිඛිතානු ශාසන”යයි නම්කරනලද කොෂයෙහි පන්සිය
 එකක් අධික කොට ඇති දහසක් පමණ ලෝකයන්ගෙන්
 යුත් සවර්ගීදි තෙතිසක් වර්ගයන්හි සවර්ගීන් සමබන්ධ වූ යම්
 පමණ නාමයෝ දක්වනලද්දහුද ඒ සියල්ල තොපිරිගෙලා අකාර
 ආදි පිළිවෙළින් යොදා කළ හෙයින් ගෞඩයන්ගෙන් අපිදු
 ඒ පඩිතුමන්ගේ නාමයෙහි ආද්‍යක්ෂරත්‍රය මුල්කොටගෙන මීට
 අමර ශබ්දාවලි යයි නම් කෙළෙමු.

මෙය සකස් කරන්නාවූ අප විසින් නාමලිඛිතානු ශාසන
 යෙහි ටිකාවය හා අප ඇදුරු පරපුර ප්‍රධාන ආචාර්යවරයෙක්වූ
 අත්තරගම බණ්ඩාර රාජගුරු නම් පණ්ඩිතොත්තමයාණන් විසින්
 ලියනලද සන්නයද මොනවට බලා පානදුරේ රත්කොන්ඩිහාර
 යෙහි හා තදීය සෞගත විද්‍යාලයෙහි ආධි පත්‍යයට පැමිණවසන
 අප ආචාර්යතුමනු පණ්ඩිතාචාර්ය ශ්‍රී ඥානවිමල නිෂ්‍රා හි ධාන මහා
 සථවිරපාදයන් වහන්සේගේ ප්‍රාසාදනියය ලාභයෙන් සැකහැර
 නිදෙස්ලෙස සිංහලාභී සහිතව ඒ නාමයෝ මෙහි යොදනලද්දහු
 නමුත් ග්‍රන්ථප්‍රතිසංස්කාර කතීවරයන්ගේ මතභේදයන් විභාග
 යෙහි අසම්පූර්ණවත්ව වරදවශයෙන් හැඟියනතැන් මෙහිදැනැති
 නොසිතමු. ඒ එසේමැයි :- “ශිශ්‍යවිද්‍ය නො‘කෘෂණකම්’ යනු
 වෙන් ශිශ්‍යවිද්‍ය” යනු පවිත්‍රාකරන්නායයි මේ කොෂයෙහි
 දක්වනලද්දේ වි නමුත් ශබ්දසොම මහාතිඨියෙහි “ශිශ්‍යවිද්‍ය, ත්‍රි.
 ශ්‍රී, කානච්චි, විනිමි, පාපකාරකෝ” යනුවෙන් පවිත්‍රාකරන්නායයි
 දක්වනලදී. ශබ්දසොමයෙහිම ගොඩා. සත්‍රි. ගුණයො, වෙසටා
 නෙවා බාහුරනසා, ක්‍රොෂෙටබ්‍රෙඩ වම්ණි” යනුවෙන් දක්වන
 ලද කසිසරඞුවට නම්වූ ගොඩා නාමය ලක්දිව මුද්‍රිත අමරකොෂ
 යෙහිලිඛිතානුරයකින් යොදා ඊට කඩුතුඩයයි නම්කොට තිබේ.
 මෙසේ හෙදව පවත්නාතැන් බොහොදක්නා ලැබෙත්. එබැවින්
 එබඳු පරස්පර විරුඩිව පවත්නා තැන් දුටු වහාම වරදයයි එක
 විට බැහැර නොලා විමසා බැලිය යුතුවෙත්.

තවද ශබ්දයෝග්‍යතාවයට කෙටි සංසකෘත අකාරාදීද අමර ශබ්දවලියන මේනාමයෙන්ම හා තවත් නාමයන්ගෙන් සංසකෘත ඉංග්‍රීසි අකාරාදීද රාශියක් තිබියදී මින් ප්‍රයෝජන කව රේදුසි යනහොත් ඒ අකාරාදී වල බෙහෙවින් නොදක්වන ලද කෘත්‍යප්‍රත්‍යයානත ගණනිය, මුසලය, විෂය, යනාදී බොහෝ නාමයන් මෙහි දක්වනලද බැවින් ඒ නාමයන් දැන ගැනීමටද, සංසකෘත භාෂ ව නුගත් හට තබා උගත් හටත් තේරුම්ගත නොහැකිවූද සිංහලෙන් නම්කළ නොහැකිවූදනාම යන් උද්ගරණයන්ගෙන් සුචකොට සියබසින් ව්‍යවහාර නාම යන් දක්වනලද බැවින්ද උගත් නුගත් සියලු දෙනාහටම වෛද්‍ය නක්‍ෂත්‍ර තකීව්‍යාකරණ ඡන්ද්‍රලංකාරාදී ශාස්ත්‍රයන් පිළිබඳවූද ධනුශ් ශිල්පාදීශිල්පයන් පිළිබඳවූද සංසකෘත නාමයන්හි නිසැක ව සුවසේ සිංහල නාම සහිත අච්චගමයට අන්‍යවූ සිංහල අකාරාදියක් නොමැතිබැවින් මේ අමරශබ්දවලිය ඊට ඉතාම ඉවහල් වේයයි දතයුතුයි.

තවද අමර යොජකයන්ගේ හා අපගේ ප්‍රමාද හුමාදී යෙන්වූ අක්‍ෂර විපරිතාසාදිය මුද්‍රණයෙන් පසු දකින්නට ලැබුණේවි නමුත් ඉන් අච්චගමයට බාධාවක් නොමැතිබැවින්ද මෙවර මුද්‍රණයකරවන ලද්දේ කොපි සාප්පයක් බැවින් වහා ඉවරවීමෙන් ඉක්මනින් තව වරක් මුද්‍රණයකරවීමට සිදුවනු නිසැක බැවින්ද එවර සම්පූර්ණ ශුඛියක් ඇතිකරවන අදහසින් මෙවර මෙහි ශුඛිපත්‍රයක් නොයෙදුයෙමු. එතකුදුවුවත් 9 වෙනි පෝර්මයේ පිටු ඉලක්කම් 10 වෙනි පෝර්මයටත් වැරදි වැටී තිබෙන බැව් දන්වමු.

මෙහිබවට,-පානදුරේ නල්ලුරුවේ

ඩබ්ලිව්. ජේම්ස් ප්‍රනාන්දු,

වෛද්‍යතැන.

2466

වර්ෂ 1922 ජූනි මාස 23 වෙනිදින

පානදුරේ ප්‍රාචීනෝෂධ ශාලාවේදීය.

සාමකතන ශබ්ද ශාසකයා විශ්‍රාමය.

සමකත.	සාමකත බොධි	සමකත.	සාමකත බොධි.
පු	පුංලිඛ.	චි.	චි වචන.
සත්‍රි.	සත්‍රිලිඛ.	බ.	බහුවචන
ත්‍රි.	ත්‍රිලිඛ.		

DEDICATED

BY

KIND PERMISSION

TO

Sir. SOLOMON DIAS BANDARANAIKE, Kt.

C. M. G., J. P.,

Maha Mudaliyar of Ceylon &c. &c.

In appreciation of the Great interest
he has taken in the promotion of
Oriental Studies in Ceylon.

ප්‍රාචීන භාෂා ශාස්ත්‍රාචාර්ය කාමිවු.

සී. ඇම් ජී., ජේ. පී. නාමොපලක්‍ෂිත

වංශාධිපති ශ්‍රීමත්

සලමොන් දියෙස් බණ්ඩාරනායක

මහමුදලි මන්ත්‍රීශ්‍රවරයාගේ වහන්සේට

මේ ග්‍රන්ථය පිළිගන්වන ලදීත්

එතුමාණන් විසින්

සමාදරයෙන් පිළිගන්නාලදී.

අමර ශබ්ද වලි.

නම්කරණෙහි හඟවනෙ හිතෙ සමාක් සම්බන්ධය.

අ

අ, අවය. අභාවය.

අංශ, පු. භාගය.

අංශු, පු. සුයිරසමය.

අංශුක, න. වස්තු.

අංශුමනි, සත්‍රි. අස්වැන්න.

අංශුමන්ඵලා, සත්‍රි. කෙහෙල්.

අංස. පු. න. උරහිස.

අංසල, ත්‍රි. බලඇත්තා.

අංගනි, සත්‍රි. දනාය.

අංගස්, න. පාපය.

කරණි, සත්‍රි. ශාපය.

කුසාර, පු. මුහුද.

කුස, පු. පසඇට, මාෂක සොළස

හෙවත් තුන්කලද, රියසක, වා

චහාරය හෙවත් ඒ පිළිබඳගණු

දෙනු සැලකීම, බුලහස, සුවසල

ණු, න. චක්‍රාදි ඉඤ්ඤ.

කුසන, න. පිලද.

කුසදම්ක, පු. බිම්බිකරණිකයා.

කුසදෙවිත්, පු. දුකෙළින්නා.

කුසබ්බිති, පු. දුකෙළින්නා.

කුසර, න. නිවන්, වණි, පු. බ්‍රහ්ම

ගා.

කුසරමණ (න,) පු. ලියන්නා.

කුසරවුස්සු, පු. ලියන්නා.

අසාවනි, සත්‍රි. දුකෙළිය.

අසාරවිනාශ, පු. ලිපිකිරීම.

අසානනි, සත්‍රි. ඊෂ්ඨාව.

අසිග්න, ත්‍රි. වෙණයටසුදස්සා.

අසිග්, න. ඇස.

අසිච්ච, න. මුහුදුලුණු, පු. මුරුගා

අ (ආ) සකෂාඩ (ව,) පු. වෙනෙ

හිටුවොර.

අසොහණි, සත්‍රි. අනිකිනි නම්

සොහොනර දශය. එනම් ඇතු

න් එක්විසිදහස් අටසියසැත්තැ

වක් හා එපමණ රටාන්ගෙන්ද

අසුන් සැටපන්දහස් සසිය දස

දෙණකුන්ගෙන්ද පාබලයෙන්

එක්ලක්ෂ නවදහස්තුන්සිය පණ

සකගෙන්ද සුත්සොනාගෙදයයි.

අඛණ්ඩ, ත්‍රි. නොඅඩුද.

අබාන, පු. න. සංචානපොකුණ,

දෙවචාරයෙහිවූ ජලාශය.

අබිල, ත්‍රි. නොඅඩුද.

අග, පු. ගෙලය, වෘක්ෂය.

අගද, පු. මාෂය.

අගදඛකර, පු. වෙද.

අගම, පු. වෘක්ෂය.

අග්ගි, සත්‍රි. දෙවදළු.

අගරු, පු. අගිල්.

අගසනා, පු. අගසනි යාප්පි, මෙහි

අගසනි යනුදවේ.
 අගාධ, ත්‍රි. පත්ල නොදක්නා ඉතා
 ගැඹුර.
 අගාර, න. ගේ.
 අගුරු, ඇට්ටර.
 අ (ආ) ග්න, පු. කරඹ.
 අගනි පු. ගිනි.
 අගනිකණ, පු. ගිනිපුපුර.
 අගනිවික්, පු. ගිනිදෙවියා පුදන්තා
 අගනිකාලා, සත්‍රි. මලඉත්ත, (මේ
 රතුවල් ඇතිරුනෙකි.)
 අගනිකු, පු. කඳකුමරු.
 අගනිකසු, පු. මිදි.
 අගනිකුබිත්, පු. බදුපුගස.
 අගනිකිබ, න. කොකුමි.
 අගනිකිබා, සත්‍රි. ලියනගලා, නිවො
 ලියස.
 අග්නස්පාන, පු. උත්පාතය, ධු
 මකතු, අගස්සින්තොන්ඩු උල්
 කාපාතය.
 අග්‍ර, න. ඉදිරිය, වැඩියක්, රැක්වුදු
 න, මත්ත, ත්‍රි. ප්‍රධානදැ.
 අග්‍රස්, ත්‍රි. වැඩිමහලබැයා.
 අග්‍රහස්, අවස, සලබ්‍රබ්‍රි, “ලෙබ්
 ප්‍රත්‍යර්ථිනොග්‍රහය” සතුරාහමුවේ
 හි ලියමනකබා යනාදි උද්ගර
 ණයි.
 අග්‍රහාසර, ත්‍රි. පෙරවුටයන්තා.
 අග්‍රහාස, න, වකුනඩුව ගෝ
 හදවත.
 අග්‍රහාසයා, සත්‍රි. මුවසිරිස.
 අග්‍රිස, පු. වැඩිමහලබැයා, ත්‍රි. ප්‍රධා
 නද.

අග්‍රිස, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 අග්‍රෙද්ධිසු, පු. දෙවරක් සරණ ගි
 ය සත්‍රිසගේ බමුණුසැමියා.
 අග්‍රෙසර, ත්‍රි. පෙරවුටයන්තා.
 අග්‍රා, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 අග්ලහ, පු. පරදුනැවුදුය (දුකෙ
 ප්‍රියෙහිපැරදගියකල දෙනද.)
 අග, න. පාපය, පරාමරණාදිදුක,
 දුකෙප්‍රිආදිවිපත්තියා.
 අගමඡිණ, ත්‍රි. සියලු පව නැතිමටි
 ණිස පපකටයුතු මනත්‍රාදිය.
 අග්‍රායා, සත්‍රි. දෙන.
 අග්‍රා, පු. ඇතිය, සලකුණ.
 අග්‍රා (භික්‍ර) ර, පු. පැලය.
 අග්‍රාහ, පු. න. අකුස්ස.
 අග්‍රෙකාස (ඵ,) පු. රුකභුතු.
 අග්‍රෙකාල, පු. රුකභුතු.
 අග්‍රාය, පු. “සාභිනාලතයායාමිං ව
 තුදින සතු ලානනා ගරිතකායා
 කාභිසීසාදබ්‍රකායා ‘බෙකසහි
 වාද්‍යතෙ,, යම් අග්‍රායයෙක්
 අග්‍රාස්සනිත නාල තුණක් දික්
 වුයේ [නාලය නම් මාපටඇතිලි
 මැදහිලි විරිත් දෙකෙකි] තු
 දස් අභල් මුබ ඇත්තේ අර
 ඵපකක ආකාර ඇත්තේවත්
 තේද හේ ඇකයේතබා වාදන
 යකරණලැබෙයි” කියනලද ලක්‍ෂ
 ණයෙන්යුත් මිහිභුබෙරවෙසෙ
 සෙක් [රබන්සි හැගේ]
 අග්‍රෙකාම, පු. රුකභුතු.
 අග්‍රෙ, අවස. සමෙබාධ නාභියෙහිද
 තැවත යනඅභියෙහිදවේ.

“ මුර්ඛොපිනාව මනෝතෙකිම
 භවිවන්,, මුඛයෙක්ද අවමන්
 නොකෙරේ වැලි නුව තැන්නෙ
 ක්කිම යනදියෙහි නැවත යන
 අවසි.
 අග්‍රා, න. “ශික්‍ෂා කලොපා ව්‍යා
 කරණං නිරුක්තාං ජෙයාති ඡාංග
 තිරිතොසා ඡබ්‍රෙහො වෙදප්‍රිප්‍ර
 තෙ”යි කියනලදවෙදබ්‍ර, ගරිරා
 වසව.
 අග්‍රාණ, න. මිදුල.
 අග්‍රාද, න. අනමුලපලදනාවලල්ල.
 අග්‍රානා, සත්‍රි. සත්‍රි ලක්‍ෂණොපෙත
 වු ප්‍රශස්තවුගසනපාදිඅභිග ඇති
 සත්‍රි, සාචිතොමනම් දිශාපයා
 ගේඇතිනි.
 අග්‍රාභිකෙසප, පු. ඇතිලිආදිත්තේ
 විනාසකෙදයෙන්තිස් වැදුරුමිවු
 නාතාය.
 අග්‍රාහාර, පු. ඇතිලි ආදිත්තේ
 විනාස හෙදයෙන් තිස්වැදු
 රුමිවු නාතාය.
 අග්‍රාහර, පු. න. ගිනිපෙණ්හෙ
 ලිල.
 අග්‍රාහරක, පු. අගහරු.
 අග්‍රාහරබාහිකා, සත්‍රි. ගිනිකබල.
 අග්‍රාහරවල්ලි, සත්‍රි. දුමුඩු. (දන්දෙවි
 සුදු)
 අග්‍රාහරවල්ලි, සත්‍රි. කරද හෙද
 යක්.
 අග්‍රාහරසකම්, සත්‍රි. ගිනි කබල.
 අග්‍රාහාර, පු. පොරොන්දුව.
 අග්‍රාහිකාන, ත්‍රි. ගිනිකාර කරණ

ලද්ද හෙවත් ගිවිස්නාලද්ද.
 අග්‍රාලි, සත්‍රි. ඇතිලි.
 අග්‍රාලිභාන, න. ප්‍රමාණය. හෙ
 වත් රියනින් මිනිම.
 අග්‍රාලිමුදා, සත්‍රි. අකුරු සහිත
 ඇතිලි මුදුව.
 අග්‍රාලිසක, න. ඇතිලි මුදුව.
 අග්‍රාලිස, පු. මහපට ඇතිල්ල.
 අග්‍රිසු, පු. පාදය.
 අග්‍රිසුංශිකා, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 අග්‍රිසුමුඛිකා, සත්‍රි. පුස්වැන්න.
 අවණ්ඩි, සත්‍රි. කිකරු දෙන.
 අවල, පු. පච්ඡය.
 අවලා, සත්‍රි. භූමිය.
 අවස්, ත්‍රි. නිමිලදේ.
 අවස්තලල, පු. වලසා.
 අවස්තදන, න. පියන
 අවසුන, පු. විජිණ.
 අවසුනාමුස්, පු. බලහද්‍රයා.
 අප, පු. විජිණ. ගිව. එඵවා.
 අපගසිකා, සත්‍රි. වේලා ගස.
 අපගර, පු. පිඬුරා.
 අපග(ගා)ව, න. ඊශ්වර දුන්න.
 අපගා, ශුභා ශුභ සුවක මහා භූ
 ගවිකාරය—එනම් ශුභ අශුභ ප්‍ර
 කාශ කිරීම් වශයෙන් සිව්වන්
 තාවු පොළෝ කවිපාදියයි.
 අපමොදා, සත්‍රි. අදිමෝදගම්, හෙ
 වත් අසමෝදගම්.
 අපශාසිති, සත්‍රි. වැඩහඟු.
 අපසු, න. නිරන්තරය ද්‍රව්‍යයෙ
 හි වැටෙනකල තුන්ලිඟයි.
 අපා, සත්‍රි. එඵ්දෙන.

අපාසී, සත්‍රි. දුරු.
 අපින, පු. විජිණ. ත්‍රි. නොදිනුදෙය.
 අපිනපත්‍රා, සත්‍රි. චවුලා. න. නෙ
 ලිසම හෙවත් මුවදාදින්නේ
 සම.
 අපිනසොනි, පු. මුවා.
 අපිහම, ත්‍රි. ඇදනැතිද.
 අපිර, න. රුපකබදාදි විෂය හෙ
 වත් පසුවකාමය, කය, මිදුල
 වාතය.
 අපිවහි, සත්‍රි. ශාපය.
 අප්පුකා, සත්‍රි. වෙශ්‍යාව. “නා
 වෙශ්‍යානොගණිකාප්පුකා,, යනු
 වචන බැවින් මේ ශබ්දයාගේ
 ප්‍රයෝගය නාව්‍ය විෂයෙහිවේ.
 අඤ, සත්‍රි. අත්‍යන්ත දිශා.
 අඤාන, න. නුනුවන.
 අඤ්චා, සත්‍රි. බිම්නෙලලි.
 අඤ්චන, ත්‍රි. පුදන ලද්දේ.
 අඤ්ජන, පු. පශ්චිමදිශාපයා.
 අඤ්ජනකෙහි, සත්‍රි. හට්ට වීලාසි
 නිනම් සුගක්‍ෂ ද්‍රව්‍යය. “නලිතා
 මගක්‍ෂ ද්‍රව්‍යස,, යනු අමරකෙ,
 ශට්කා වචනයි.
 අඤ්ජනාවහි, සත්‍රි. සුප්‍රතික නම්
 ඊශාන කොණයෙහිවූ දිශාප
 යාගේ ඇතිනි.
 අඤ්ජලි, පු. දෙත.
 අඤ්ජසා, අව්‍ය. ශිෂ්‍යාචි නන්‍යාචි
 දෙක්වේ.
 අඤ්චි, සත්‍රි. දුනුකෙලවර.
 අඤ්චුක, පු. වංඤාපල.
 අඤ්චි, සත්‍රි. වනය.

අචා, සත්‍රි. හික්‍ෂාදිය පිණිස නැව
 න නැවත ඇත මැන හුමණය.
 අච්ච, පු. අච්චල, “නම්‍යාදිපාෂාස”
 යනු කියනලද බැවින් මුඩුසෙ
 වෙතිගේවල මතුගාතය, පවුරු
 මතුගේ.
 අච්චා, සත්‍රි. හික්‍ෂාදිය පිණිස නැව
 න නැවත ඇත මැන හුමණය
 හෙවත් ඇවිදීම.
 අඤ්ඤ, ත්‍රි. නිඤ්ඤයා.
 අඤ්චා, ත්‍රි. අඤ්ඤයෙහි බ්‍යානවූ අච
 ආදි සුක්‍ෂමශය්‍ය වැටීම්වල සුදුසු
 කෙන.
 අඤ්චාමින, ත්‍රි. අඤ්ඤයෙහි කෙදරාදි
 දෙශයෙහි ප්‍රසිද්ධ අච ආදි සුක්‍ෂම
 ශය්‍ය උපද්‍රව්‍ය කෙන.
 අඤ්ඤස්, ත්‍රි. ඉතා කුඩාද.
 අඤ්ඤ, ත්‍රි. කුඩාද. පු. කෙදරාදි දෙ
 ශයෙහි මේ නමින් රුච්චු ප්‍රිති
 කෙදයෙක්. (එනම්. බොබ් හමුආ
 දි සුක්‍ෂම බ්‍යානයි.)
 අඤ්ඤ, න. පක්‍ෂීන්ගේ බිජුවට.
 අඤ්ඤකොශ(ස), පු. අඤ්ඤකො.
 ශය.
 අඤ්ඤස්, පු. මිත්‍යායා, පක්‍ෂියා, ත්‍රි.
 පක්‍ෂී සමාදි බිජුවටින් උපද්‍රව්‍ය
 සත්‍රියෝ.
 අඤ්ච, පු. පච්ච ප්‍රපාතය.
 අඤ්චස්සා, න. පතුල නොදක්
 නා ඉතා ගැඹුර.
 අඤ්චි, සත්‍රි. මාගබාදි දෙශයෙහි
 මේනමින් ප්‍රසිද්ධ බ්‍යාන වර්ගයක්.
 අඤ්ච, අව්‍ය. “අනුනත මොච්ඡණ්‍යා

යනවෙහි, ඉතා උනකම්‍ය යන
 අච්චයෙහිද “අච්ච වෙලවනිකු
 ම්‍ය” යනාදියෙහි ඉක්මම් අච්චය
 හිදවේ.
 අඤ්චුම, පු. ඉක්මයාම.
 අඤ්චරා, සත්‍රි. උනතරපථයෙහි ව
 න්නාවූ පද්මවාරිණි නම් ශය.
 මැණික්වැන්තයෙහිදකියත් “සා
 ලකලිපිනිකබ්‍යාකායං” යනුකිය
 නලදබැවින් ගොඩනෙලුම්යෙහිද
 පැහේ.
 අඤ්ච්චු, පු. වදකයාවැනි පත්තා
 ජත්‍රාකාර මුල් ඇති තෘණ විශෙ
 ෂයෙක්[නාලමාඩනා] යනු මරා
 විනාමයයි.
 අඤ්ච්චු, සත්‍රි. ශතප්‍රභව නම් දු
 ව්‍යය.
 අඤ්ච්ච, ත්‍රි. දිව්‍යගෙන්නා. (දිව්
 මෙහි දක්‍ෂයා.)
 අඤ්චි, පු. ආගන්තුකයා.
 අඤ්චු, ත්‍රි. නැවෙත් පසු කලදෙය.
 අඤ්ච්ච්ච, පු. මනාවත.
 අඤ්චාන, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 නියම පිළිවෙල ඉක්මවීම. ඉක්
 මයාම.
 අඤ්චානු, න. අඤ්චය. ද්‍රව්‍ය වාචි
 කලතැන්ලිහයි --
 අඤ්චුකාක, පු. කෝඩුකය. මෙ
 හි ‘අඤ්චුකා,, යනුදවේ.
 අඤ්චිකා, ත්‍රි. ඉතිරිද, ඉතා අභිකද.
 අඤ්චකා, ත්‍රි. කොහෝ බෙ
 කෙන්නා.
 අඤ්චාද, පු. පරුෂ තෙපුල.

අඤ්චිකා, සත්‍රි. ඉවද.
 අඤ්චෙල, න. අඤ්චය, ද්‍රව්‍යයෙහි
 වැටෙනකල තැන් ලිහයි.
 අඤ්චකානා, සත්‍රි. වික්‍රමය.
 අඤ්චය, පු. ප්‍රකම්‍ය.
 අඤ්චොහන, ත්‍රි. ඉතා ගොඩනාද.
 අඤ්ච්චින, න. අඤ්චනය.
 අඤ්චාරකින්, ත්‍රි. අඤ්චාර ඇත්තා.
 අඤ්චොරහ, පු. මි අඤ්ච.
 අඤ්ච්ච්ච, ත්‍රි. අප්‍රත්‍යක්‍ෂ.
 අඤ්ච, අව්‍ය. අඤ්චය.
 අඤ්චානි, ත්‍රි. අත්‍යම්‍යෙන්
 ගෙව්වා ප්‍රවෘත්ති ඇත්තා හෙ
 වත් අඤ්චයින් කැමතිගේ යන්
 නා.
 අඤ්චය, පු. මරණය, ඉක්මම, ආයා
 සය, දෙශයට පැමිණීම, දඬුවම.
 අඤ්චි, න. අඤ්චය. ද්‍රව්‍යයෙහිවැ
 වෙන කල තැන්ලිහයි.
 අඤ්චානින, න. ජිවිතාපෙක්‍ෂා රති
 තවු මගත්තය ඇති ක්‍රියාව, ඉ
 තාගය.
 අච්ච, අව්‍ය. }
 අච්චා, අව්‍ය. } මේ අව්‍යයවය මභිගල
 අනන්තර, ආරම්‍භ, ප්‍රශ්න, ශාක
 ලය යන අව්‍යයන්හිවෙන්. “අච්ච,
 චො බ්‍රහ්මජ්ඣකා, ඤාතෙක්චෙ
 දය දන්තා කැමැත්ත” යනාදි
 යෙහි මභිගලාචිති. “ඤානං
 කාණ්ඩා අච්චුකප්පන, නැතැමකොට
 ඉක්බිතිව වළදන්න” යනාදියෙ
 හි අනන්තරාචිති. “අච්ච ශබ්දානු
 ශාසනං ලිඛිතෙ, ශබ්දානුශාස

නා ප්‍රසන්න කොට ලියනු ලැබේ,
යනාදියෙහි ආරම්භයයි. “අට
වක්කුං සමථි: අසි, කිමෙක කි
යන්ට සමථියෙහිද, යනාදියෙහි
ප්‍රශ්නාපිති. “අට ධාතුන් බ්‍රුමි”
සාකල්‍යයෙන් ක්‍රියාපිඨයන් කිය
මු, යනාදියෙහි සාකල්‍යාපිති.

අදහ, ත්‍රි. බොහෝද.
අදහින, න. විනාශය.
අදිනිනඤ්ඤා. පු. දෙවියෝ.
අදුශ්, ත්‍රි. අකියා.
අදුඤ්ඤා, න. අදුඤ්ඤාය. “හුතාශ
නොපලං වාසි ඊදුර්භික්ඛං මක
රසාඨා අතිවෘත්තරතා වංශටි මු
භික්ඛා: ශලතාදයා: යනු කියන
ලද ගිනි, දිය, ලෙඩ, දුර්භික්ඛ
මෝර ඉතාවැස්ස වැසිනැතිවි
ම මි පලහැටි යනාදීන් වනනය.
අදුඤ්ඤා, සත්‍රි. කොප බැල්ම.
අදධා, අව්‍ය. තැනාපිති.
අදහන, න. විෂමය. ඉන්සුකත
යෙහි, තුන්ලිඟයි. පු. එනම් නා
වාරසය.
අද්මර, ත්‍රි. කැයහෙන්නා හෙවත්
බොහෝ බුදින්නා.
අඬු, අව්‍ය. අදදිනියෙහි.
අද්‍රි, පු. පථිකය, රුක, ගිරු.
අදමසවාදින. පු. බුදුන්.
අධම, ත්‍රි. නිඤ්ඤා, ගින.
අධමං, ත්‍රි. නයගන් අය.
අධර, පු. නොල. ත්‍රි. යට, ගින.
අධරෙදුශ්ඤ, අව්‍ය. පෙරවිද. “අධ
රෙදුශ්ඤ: පුසුකාසා, භික්ඛාමෝ පෙ

රවිදවැදුමා” යනාදියෙහි වේ.
අධිකර්ම, ත්‍රි. සමාධිතා.
අධිකාර, පු. ව්‍යවසා නැතිම.
අධිකාභිග, පු. වෙලකසනනා හස
නාභියන් ඊමතු කවියෙහිබ
බදනාදරිය එනම් සැටියමතුය
හි බදනාපටිය.
අධිකාන, පු. සහිස් වැදුරුම්
කම්සානායෙහි යම් යම් කෙ
ණක් අධිකානෙය්ද ඔවුන්ට
නම් හෙවත් නිලදරන්නෝයි.
අධිකාය, ත්‍රි. සාමාකරන්තවුන්
විසින් සොයාදියෙන් නිරසායා
හෙවත් බැහැරකෙළේ.
අධිකාසා, සත්‍රි. පථික මසාක
භූමිය.
අධිප, ත්‍රි. සාමිකයා.
අධිභූ, ත්‍රි. සාමිකයා.
අධිරොහිණී, සත්‍රි. දඹුනින.
අධිවංශන, න. සුවද මල්ආදියෙන්
වසනු නාමොලාදිය සැරසීම හෙ
වත්සුවද කැවීම.
අධිවිනාන, සත්‍රි. පලමු හිදි හා
යතාව.
අධිශ්‍රයණී, සත්‍රි. ලිප;
අධිකාන. න. රියසක, පුරය, ආ
ක්‍රමණය, හෙවත් මැඩ පැවැත්
ම, ප්‍රභාවය, හෙවත් මහිමය
හෝ ප්‍රධාන භාවය.
අධින, ත්‍රි. අයන් මාත්‍රය, හෙවත්
අසිතිකම.
අධිත, ත්‍රි. හය සුන් පිපාසාදියක්
පැමිණිකල බෙයයි නැත්තා:

හෙවත් ව්‍යාකූලවන්නා.
අධිනවර, පු. අගරජ.
අධුනා, අව්‍ය. මේකාලයෙහි.
අධාන, ත්‍රි. විළි ඇත්තා, හෙවත්
ගින්නන්,
අධොසස්, පු. විෂම.
අධොංශුක, න. යට හදනා පිළි.
අධොභවන, න. නාලොව.
අධාසා, ත්‍රි. සහිස් වැදුරුම්
කම්සානායෙන් යම්කෙණක්
අධිකානෙය්ද ඔවුන්ටනම්, හෙ
වත් නිලදරන්නෝ ඉන්ද්‍රිය හමු
දුනෝ ප්‍රමාණ ප්‍රමෙය දෙක.
අධාපසාස, පු. උත්සාහය.
අධාහාර, පු. එකතු කොට සිතිම.
අධුකා, සත්‍රි. පලමු හිදි හායතාව.
අධොසණ, සත්‍රි. ගුරුවරාදීන් සන්
කාර සුමිකොට කිසි අපියෙන්
හි නිකොපනය හෙවත් ගුරුවරා
දීන්ට කරණ ආරාධනාව.
අධවන, පු. මගියා.
අධවන්, පු. මග.
අධවනින, පු. මගියා.
අධවනා, පු. මගියා.
අධවර, පු. යානය.
අධවසු, පු. යප්පේද දන්නෝ.
අනසාර, න. නොකිය යුතු හෙ
පුර.
අනභිග, පු. අනභිගයා.
අනභිස, ත්‍රි. නොපැහැදිදේ.
අනභිත්, පු. භාරොද් වහනකමවු
ගොනා, ප්‍රථමා වෙහි රූපයෝ-
අනභිවාන්, අනභිවාහෙය අනභිවා

හා, කියාහෙත්,
අනහන, න. අහස, අනහනනා
රජ, ත්‍රි. සිමාරහිතය, ගෘහය,
අනහනා. සත්‍රි. හැල්කසාභිලියා,
පෘථිවිය, ගිරමුසු, නිවාලියන්,
එළ රිතණ.
අනහසස්, පු. අනභිගයා.
අනහසවනනි. ත්‍රි. එකහ වුයේ.
අනය, පු. අභිසොඛ සුරාසොඛ
බැව්ආදි ව්‍යසනය, දුග්‍ඤ්ඤය, වි
පත්.
අනභික, ත්‍රි. අසමබ්‍රාහ්ම (සමුදයාපි
භූතා) නොපුළු.
අනල, පු. ගිනි.
අනවධානනා, සත්‍රි. ප්‍රමාදය.
අනවරන, න. නිරන්තරය, ද්‍රව්‍ය
වාචිකල තුන්ලිඟයි.
අනවරාධි, ත්‍රි. ද්‍රව්‍යද.
අනවසකර, ත්‍රි. කිළිටි හලද.
අනස්, න. හැල.
අනාගනාතිවා, සත්‍රි. අවහැරිදි
කනාතාව.
අනානප, පු. සෙවන.
අනාදර, පු. අනාදරය.
අනාමය, න. නිරොගි බව.
අනාසකා, සත්‍රි. වැදහිලි හුලැහි
ලි දෙක අතර ඇඟිල්ල.
අනාසාසකාන. ත්‍රි. වාග්ව නම්
කණය “සුඤ්ඤාන ද්‍රව්‍ය පලෙ
සමයක් පලමුණක් විනිශ්චිතත්
මුත් පාත්‍ර කුඩ බොත්මානා
තනානු ස්‍රාවයෙන් පටාත්සාසා
වුණිද්‍රව්‍ය වාග්වස් තත්මානං මි

පළොත්ථිතම්,, යනු ථෙවදා
 කොකාගි හෙයින් සුණ්නලද්වං
 පලමක ඉතා උණුදිස පනක් බ
 ගා පෙරාගත් දිය වාණවනම්.
අනාසාරිකතා, පු. කිම්කොසඞ්.
අනාගත, ත්‍රි. අලුත්පිළි.
අනිමිස, පු. දෙවි, මහාසයා.
අනිරුබ, පු. අනඞ්ගයාගේ පුත්‍රයා.
අනිල, පු. සුලග, එනම් දෙවතා
 වගීය “වාතා: පවා ශද්‍රතකා:”
 යනු වචන හෙයින් මේවගීගේ
 දෙවතාවෝ උනු පණසකැයි දත
 යුතු.
අනිග, න. නිරන්තරය, ද්‍රව්‍ය වාචි
 කල තුන්ලිඟයි.
අනික, න. වතුරගිනියෙකාව, යුඞ්ග.
අනිකසා, පු. රජුන්ගේ අඞ්ගරක
 ක වගීය.
අනිකිනි, යු. වතුරගිනි සෙනා
 ව. බාහිනිනම් සෙනාහතර තු
 නකින් යුත් සෙනාහෙදය එනම්
 ඇතුන් දෙදහස් එකසිය අසු
 හත් දෙණෙකුගෙන්ද එපමණ
 රථයන්ගෙන්ද අසුන් හයදහස්
 පන්සිය එක්සැටකින්ද පාබල
 සෙන් දහදහස් නවසිය පන්
 තිස් දෙණෙකුගෙන්ද යුත් සේ
 නාව.
අනු, අව්‍ය. පශ්චාද්‍ය සදාශාපි
 දෙක්කිවේ. “රථ මනුගව්‍යනි,,
 රථය පසුවගේ යනාදියෙහි පශ්චා
 ද්‍යයි. “පෙරපණං අනුකරොති,,
 පෙරපණය හෙයින් කෙරේ යනා

දියෙහි සදාශාපිසි.
අනුක, ත්‍රි. කාමුක තැනැත්තා.
 හෙවත් මෙමධ්‍ර්‍යයෙහි ඉතා ඇ
 ලම් ඇත්තා.
අනුකමසා, යු. කරුණාව.
අනුකම්, පු. රියසක මතුගෙහි සර
 සවබඞ්වු රියයවසිටිලිය. (මේ
 කල අවුකදයයි කියත්.)
අනුකරා, පු. දෙවනවු ථෙවදිකම්
 බානග, එනම් නියොග ශාසනය.
අනුකාමිණි, ත්‍රි. සෙවව්‍යාප්‍රවෘත්ති
 ඇත්තා හෙවත් කැමතිසේ
 යන්නා.
අනුකාර, පු. විබිබ්‍රතය—එනම්,
 යම්කිසි වස්තුවයක් හුගේ සමා
 න ගති ප්‍රකාශකිරීම.
අනුකුම, පු. පිළිවෙල.
අනුක්‍රොශ, පු. කරුණාව.
අනුග, ත්‍රි. අනුව යන්නා.
අනුග්‍රහ, පු. අඞ්ගිකාරය හෙවත්
 අඞ්ග වැලකීම් පෙර දැරිකොට
 ඇතිනින සැපයීම් සවරුපවු හා
 රගැනීම.
අනුවර, ත්‍රි. අනුවරයා.
අනුජ, ත්‍රි. මල්ලු.
අනුජීවිණි, පු. සෙවකයා.
අනුගාමිණි, න. ඔබම. (රාබොන
 බද්‍රන)
අනුගාප, පු. පසුතැවිල්ල.
අනුගතම, ත්‍රි, ප්‍රබානද.
අනුගතර, ත්‍රි. යට, අනිගය සෙසු,
 පිළිතුරු රහිත. යු. උතුරුදිග
 හැර අනික් දිග.

අනුසද, ත්‍රි. අනුව යන්නා, අනුව
 යම් මාතුගෙහි වැටෙන කල න
 ප්‍රාසක ශ්‍රෙය් අව්‍යසි හාවයි.
අනුසදිනා, යු. පාදකෘතිවු පශ්චා
 ද්‍රව්‍යණ (සපත්තුව).
අනුසමා, යු. කුමුදුනම් තෙතර
 සායා කොණගෙහිවු දිගාජයා
 ගේ ඇතිනි.
අනුජලම, ත්‍රි. අනුවරයා.
අනුබක, පු. දෙස් ඉපැදීම, ප්‍රකා
 ති ප්‍රත්‍යාදීන් අතුරෙහි නොසිටි
 න වණිස, ප්‍රබානියා අනුව යන්
 තාවුදරුවා, ආරබ්‍යානු වතිනග.
අනුබොධ, පු. පළමු ඇග ආලෙප
 කල සදන් ආදීන්ගේ ඉක්මනු
 සුවද නැවත ව්‍යකාකරණ
 පිණිස කැනුර ආදියෙන් ඉලිම්
 ආදි ක්‍රියාව.
අනුහම, පු. ප්‍රත්‍යක්‍ෂකාරණය හෙ
 වත් පලමුදන්නාලද අවිශාගේ
 නැවත සංවිශ්‍රාතය.
අනුහාව, පු. ප්‍රහාව හෙවත් හෙ
 රස, සන්පුරුෂයන්ගේ ප්‍රඥානිති
 ය, ත්‍රොබ්‍යාදීන්වු විතතයාගේ
 විකාරය.
අනුමනි, යු. අඩුවු කලාගෙන් යු
 ත් පුණ්‍යපොහොය.
අනුසොග, පු ප්‍රශනය.
අනුසොබ, පු. අනු බලබව.
අනුලාස, පු. කිතෙපුල් නැවතකීම.
අනුලෙපන, න. කොකුම්ආදි විල
 වුන්.
අනුමර්ගන, පු. අනුබලබව.

අනුවාස, පු. නිත රහිත සාග්‍රවද
 අවයවසෙක්.
අනුගස, පු. දිඞ්ථෙවරය. පසු තැ
 විලි.
අනුගණ, පු. අලසයා.
අනුගාර, පු. විබිබ්‍රතය, එනම් යම්
 වස්තුවයකගේ සමානගති ප්‍රකා
 ශකිරීම.
අනුක, න. හඞ්භාවය, වංශය.
අනුවාත, පු. ශික්‍ෂාදිඞ්භ සහිත
 සම්මේද හදල අය.
අනුනක, ත්‍රි. නොඅඩුද.
අනුප, ත්‍රි. ප්‍රබ්‍රහ්‍රලදෙය.
අනුරු, පු. අරුණ, සුය්‍යී රථාව
 යයි.
අනාසු, ත්‍රි. වඩන අදහස් ඇත්තා.
අනාන, න. කෘතිය, බොරුබස්,
 ත්‍රි. බොරුබස් ඇත්තා.
අනෙකස, පු. ඇතා.
අනෙකස්, පු. කාලය, මෙහි ප්‍රථමා
 විතකතිරුප- අනෙහා, අනෙහ
 සො අනෙහසා, කියාගෙවත්.
අනෙකස, පු. වෘක්‍ෂය.
අනන, පු. මරණය, පු. න. අනනය,
අනනාසුර, න. ඇතො වුරන් වස
 නගේ.
අනනක, පු. යමරජ.
අනනර, ත්‍රි. අවකාශගෙවත් අ
 වසර, අවධි ගෙවත් ඉම. අදනා
 රෙදි ආදිය, මුට්‍රපිම්, හෙදය
 ගෙවත් වෙනස, තාද්‍ර්‍ය, සිදුර,
 තමන් අයත්, ගැර, පිටත, අව
 සරගෙවත් ප්‍රාසා කාලය, මැද,

අනන්තරාමය.
 අනන්තරා, අව්‍ය. මධ්‍යයෙහි. “කිං
 මං ව අනන්තරා කමණ්ඩුලු” තට
 ත් මටත් මැද කමඩ ලාවයි.
 යනාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරාස, ප්‍ර. අනතුර.
 අනන්තරාල, න. අනුදින.
 අනන්තරික, න. අහස.
 අනන්තරිස, න. දිවයින.
 අනන්තරෙ, අව්‍ය. මධ්‍යයෙහි. “අන
 යොරගතරෙ නිෂ්ඨ, මුන්දෙදෙ
 න මැද සිටු” යනාදි උද්ගරණයි.
 අනන්තරෙණ, අව්‍ය. මධ්‍යයෙහි ද
 වජ්‍යාච්ඡෙදිවේ.
 අනන්තරින, ත්‍රි. විසමානද.
 අනන්තරාච, න. කුරුඹුළුව (ගේආ
 තුලේ දෙර.)
 අනන්තරා, සත්‍රි. පියන.
 අනන්තරිඛ, ප්‍ර. පියන.
 අනන්තරිනස්, ත්‍රි. ව්‍යාකුලසිත් ඇ
 ත්තා.
 අනන්තරිනි, සත්‍රි. ගැබ්ඇත්තී.
 අනන්තරිණි, ත්‍රි. ශාඛාඥයා.
 අනන්තරිනික, ප්‍ර. අනන්තරාචිකා
 තතැනැත්තේ.
 අනන්තරාචසාසිත්, ප්‍ර. කරනැවැටියා.
 අනන්තරික, ත්‍රි. සම්පය.
 අනන්තරිකම, ත්‍රි. ඉතාසම්පද.
 අනන්තරිකා, සත්‍රි. ලිප, නාටකාදියෙ
 හිලා වැඩිමල් බුහනනි, අනන්
 කායනුදවේ.
 අනන්තරාචසිත්, ප්‍ර. වඩාලයා, ශි
 ඡයයා.

අනන්තර, ත්‍රි. අනන්තරා.
 අනතු, න. අනුකූලතන.
 අනුක, ප්‍ර. ඇතුත් බිඳිනදව.
 අනුක, න. අඳුර, ප්‍ර. බන්, ත්‍රි. අකියා.
 අනුකාසිපු, ප්‍ර. ඊශ්වරයා.
 අනුකමස, න. සනාකිකාරය.
 අනුක, ප්‍ර. ලිද.
 අනුන, ත්‍රි. කනලද යන මේ අභි
 වාචකයි, න. බන්.
 අනුත, ත්‍රි. දෙකක් අතුරෙන් ජා
 තාදියෙන් වෙන්කළ අනිත.
 අනුතකර, ත්‍රි. නිනාගතියෙන්වා
 වාඩු අභිආනිද්‍ර ගෙවත් දෙක
 ක් අතුරෙන් ජාතාදියෙන් නි
 ධාරිත ගෙවත් වෙන්කළ අනි
 ක්ද.
 අනුතකරෙදු, අව්‍ය. එක්තරාදි
 නෙක “අනුතකරෙදු: පිතරං
 දුක්ඛාසි” එක්තරා දිනෙක පි
 යාදකු යනාදි උද්ගරණයි.
 අනුතකරෙදු, අව්‍ය. පසු වද. “අනුත
 දුරාතමානුවරසාහාවං ජිඤ්ඤාමා
 නා, පසු වදනමත් අනුව ගැසි
 රෙත්තනුගත් අභිප්‍රාය දත්තට
 කැමැත්තී. යනාදි උද්ගරණයි.
 අනුච, ත්‍රි. අනුචයත්තා.
 අනුක, ත්‍රි. අනුචයත්තා.
 අනුක, ප්‍ර. වංශය, ප්‍රත්‍යක්ෂ, අව්‍ය.
 ඇසසම්පය.
 අනුකාසාසි, න. ශ්‍රාවය ගෙවත්
 මගින් මස මලපියන් පිණිසදෙ
 නදන්.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. සොයනලදද.

අනුච්ඡවිකි, සත්‍රි. නොනමාදිත්වි
 සිත් කරණලද තකිශාසත්‍රය.
 අනුච්ඡව, සත්‍රි. සෙවීම.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. සෙයනලදද.
 අ (ආ) ස්, සත්‍රි. ජලය.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. යුධයෙහි පලායාම.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. ගර්ථාවයව
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. අපහරණය ගෙවත්
 එකතු වීමෙන් මගත්තන ගෝ
 රැස්වන යම්වස්තුවක් හුණේ එ
 සේ එකතු නොව පහවීම.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.
 අනුච්ඡව, සත්‍රි. පිදීම, හානිය.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. රෝග ඇත්තා.
 අනුච්ඡව, ගැණු පිරිමි දරුදෙපක්ෂ
 යට සා මානානාමයෙකි.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. ලජ්‍යාසිලිවූයේ.
 අනුච්ඡව, සත්‍රි. අකාගෙතුව කින්
 ගෙවත් අනුත්ගෙන්වූ ලජ්‍යාව.
 අනුච්ඡව, න. නොමග.
 අනුච්ඡව, න. නොමග.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. එකාබව, ගෙවත්
 එකට බැඳුණුද.
 අනුච්ඡව, න. අනුදින.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. ස්වර්ෂ පාවර්දනය
 (වෙස්පරලිව)
 ප්‍ර. ව්‍යාප්ත, ඉලක්කය, නිමිත්ත
 ගෙවත් සලකුණ.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. නිවිඳිතයා, ගෙ
 වත් අපකාරකයින් නිකුත්කොට
 පහකරනලද්දේ.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. අපහරණය එනම් ශබ්දා

නුශාසනයෙන් අනිෂ්ඨතාවූ
 ගාවි ගොණ යනාදියයි.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. යුධයෙහි පලායාම.
 අනුච්ඡව, න. අභිච්ඡින්නාව ප
 වත්තා ක්‍රියාවටද ක්‍රියාවතුවට
 දැනම් ක්‍රියාවතුවටවූ කලිචාව්‍ය
 ලිභුයි. “අපරසාරංගවර්තී” .අ
 භිච්ඡින්නාව ගමනය කෙරෙහි
 ගෙවත් නොනැවත නිතර ග
 මන්තෙරෙහි යනු අභිච්ඡින්න
 ක්‍රියාවට උද්ගරණයි. “පරසාරා
 සාචිගවර්තී” ගැල්පදින් නෝ
 අනිකෙක්ද අනිකෙක්ද එකතු
 වූවාහුයෙන් යනු ක්‍රියාවතුවට උ
 ද්ගරණයි.
 අනුච්ඡව, සත්‍රි. අසන පණිණි.
 නොකණියදිද ප්‍රසිසිසි (කටරො
 එ.)
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. ලකිත්. (ලක්
 වැරදවූදුනුවායා)
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. අපරාධය.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. පස්වරු.
 අනුච්ඡව, අව්‍ය. අනිද්ද.
 අනුච්ඡව, සත්‍රි. ලිභාදෙවි.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. වලහා (බ්‍රහ්මකොට)
 බිංගීම.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. නිවිඳිතය.
 අනුච්ඡව, න. දනය.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. නිකුට. ආශ්‍රව. නුග
 නිකිම.
 අනුච්ඡව, න. පියන.
 අනුච්ඡව, ත්‍රි. වම්පිරුර.
 අනුච්ඡව, ප්‍ර. නිවයා.

අපසම්, පු. වරපුරුණයා.
 අපසම්, ත්‍රි. වම්සිරුර, දකුණු සිරුර.
 අපසාය, පු. අක්කසුන චක්‍ර දිවුරපා වයව.
 අපසායාන, ත්‍රි. මලවුන් පිණිසනැයේ.
 අපසාය, පු. අපහරණය හෙවත් එකතුකිරීමෙන් මගත් වනහෝ රැස්වනසම් වසනවනගේ එසේ එකතුකරනාට පහවීම.
 අපාංසනී, පු. මුහුද.
 අපාසන, පු. ඇසකොණ, අවයවනි නයා, අප්‍රධානියා, නිලකය.
 අපානි, පු. ගුදය, ශරීරවාස. (ගුද වාසව)
 අපාසනී, පු. සැමෝ.
 අපාසනන, ත්‍රි. ස්වප්‍රධානියා (අනුත් අයත්තොවුඅය)
 අපාසන, න. මැරවීම.
 අපි, අවය. ගැරහිමය සමුවමය ප්‍රශ්නය සැකය සමභාවනාය යනමේ අර්ථයන්හි වේ —
 “අපි සිටෙත් පලාණ්ඩුම්” ලුහුණු ඉස්සන් නිකුයෙක යනාදියෙහි නිකුපිසි. “සත්‍රියාං පාලය පුතංඅපි” අභිවහා පුත්‍රයා රකු යනාදියෙහි සමුවමයාපිසි “අපි ජානාසි කිව්නම්” කීමෙන්දනෝ කිසිවක් දන්නෙහිද? යනාදියෙහි ප්‍රකාශිසි “අපිවොරො හඟවත්” සොරෙත් වන්නේ හෝද? යනාදියෙහි සැකය ය

නාපිසි “අපිසොණං ජයන්තරාමය” රාතනම රුවරයාදිනාදියෙහි යනාදියෙහි උනකටකොටික සංශයසි කියනලද සමභාව නාපිසි —
 අපිධාන, න. පියන.
 අපිනදා, පු. (වොලකාදිය.) හැන් දේ.
 අප්ප, පු. පු.
 අපසාගණක, ත්‍රි. නින අවයව ඇත්තා.
 අපසනී, පු. වරුණයා.
 අපසිනන, න. ගිනි.
 අප්පකාණක, පු. ගුලය. (පදුර).
 අප්පගුණ, ත්‍රි. ආකුලද.
 අප්පකාසක, ත්‍රි. ඉඤ්ඤා විෂය නොවූද.
 අප්පධාන, න. අප්‍රධානද.
 අප්පහන, ත්‍රි. සිසැම් ආදී වැඩනොකළ කුමුරු ආදී නිසිවීම.
 අප්පහු, න. අප්‍රධානද.
 අප්පසරස්, සත්‍රි. බහුවචනසි. දෙවියොනි එනම්. “සෘතාපි මෙන කාරවහා උමුනිව නිලොපාමා සුකකි මිත්‍රසාසාදා කපාපනන පසරසා බ්‍රාහ්මි” යයිදක්වන ලද සෘතාපිය මෙනකාස රමනාය උමුනිය, නිලොපාමාය. සුකකිය. මිත්‍රසාසාය. යනාදිවුදෙවිවසඹුවෝ.
 අප්පල, ත්‍රි. සෘතුචර්ඡිද පලරනිත වෘක්කාදිය.
 අප්පදා, (ධා) ත්‍රි. අසමබකි තෙසු

ල්(සමුදයාපිකුතානපුල්)
 අප්පමුඛ, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 අප්පලා, සත්‍රි. සත්‍රි.
 අප්පාය, ත්‍රි. අනිවාරිතද.
 අප්ප, පු. සද, සක, න, සියක් කෝටිය.
 අප්පසොනී, පු. බ්‍රහ්මයා.
 අප්පද, පු. වලාපටල, අවුරුද්ද.
 අප්ප, පු. මුහුද.
 අප්ප, පු. මුහුදුපෙන.
 අප්පකාස, පු. මුහුදුපෙන.
 අප්පමු, සත්‍රි. චේරාවනනම් පුමි දිගහපයාගේ ඇතිනි.
 අප්පහමණ, න. නාටකොකති යෙහි දඬුමට නුසුදස්සා.
 අප්ප, න. පුදුමල් ඇති සැවැත් නමුල්.
 අප්පා, සත්‍රි. අරල.
 අප්පාණ, න. නොබිණිම.
 අප්පික, ත්‍රි. කාමුකතැනැත්තා හෙවත් මෙමුද්‍රනයෙහි ඉතා කැමැත්තා.
 අප්පිකු, පු. යුමියෙහි හයනැත්තෙහි සතුරන්කරායාම.
 අප්පිකා, සත්‍රි. නම. ගොභාව.
 අප්පිහු, පු. කලහ පිණිසකැදවීම.
 අප්පිහුණ, න. සොරකම. පැහැරැත්ම.
 අප්පිසානිත්, පු. සතුරා.
 අප්පිවාර, පු. මනුෂ්‍යාදියෙන් කටයුතු ජාරණ මාරණාදී නිසාව.
 අප්පිනත්, පු. කුලප්‍රධානගේ වංශය. ජන්මනුමය.

අප්පිනා, ත්‍රි. වංශවත්, පණ්ඩිත.
 අප්පික, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා.
 අප්පිනස්, අවය සම්ප, උභය, දිසු, සාකලය, අභිමුඛ, යන අර්ථයන්හි වේ. “බාරා සිං අභිතා හානි රපි” බරණැසවෙනහාසි යනාදියෙහි සම්පසි. “අභිතා කුරුවා මරෙ” වාමරදෙක දෙපසටකර යනාදියෙහි උභයාපිසි. “අභිතා අබිය” වහාහදර යනාදියෙහි දිසුපිසි. “අභිතාහිංසා හනති” වණ්ඩමගනෙම ඉදිරියෙන් අවුත් නෘසි යනාදියෙහි අභිමුඛාපිසි.
 අප්පිධාන, න. නම.
 අප්පිධා, සත්‍රි. අත්සතුයෙහි ආසාව.
 අප්පිනස, පු. හැඟවීම.
 අප්පිනම, ත්‍රි. අලුත්ද.
 අප්පිනිමුක, පු. සුපාකාලයෙහි අසාප්‍රාතපවු සුසංයා ඇත්තේ හෙවත් ඉරබස්සා කල නිදීමෙන් එකලකටයුතු ක්‍රියා ඉක්මවු තැනැත්තෝ.
 අප්පිනිසාණ, න. විජිතිමුහු. යුමි පිණිසයාව.
 අප්පිනින, ත්‍රි. සුදස්සෙන් පොර පොවුද, අතිප්‍රසන්නද, සමාආත්තේ.
 අප්පිනනා, ත්‍රි. අපරාධ ඇත්තා, සතුරන් විසින් මඩනා ලද්දේ, විපත්පැමිණියේ.
 අප්පිපාස, පු. අදහස.
 අප්පිහු, ත්‍රි. සතුරන්විසින් බිදුන ලද්දේ ඇත්තේ.

අතිමාන, පු. ධනාදියෙන් උපන්
 එබිය, නුවන, සෙනසා, හිංසා.
 අතිසොග, පු. කලාපිණිස කැඳවීම.
 අතිරූප, පු. පණ්ඩිත, මනෝහර
 අතිලාභ, පු. ධනාදිය කැපීම.
 අතිලාභ, පු. ආසාව.
 අතිලාස, ත්. ලොහ ඇත්තා.
 අතිමාදන, ත්. වදින සුදුසුයේ.
 අතිමාදන, න. වැදීම.
 අතිමාපනි, සත්. සියලු අතපැහිරීම.
 අතිකෘත, ත්. ලොකාපවාදයෙන්
 දුෂිතවූයේ.
 අතිකෘති, සත්. ලේලීම.
 අතිකාස, පු. සුරාපීඨ ආදිය කො
 කලාහට කල්පයයි ආරොපනය
 කරන මිථ්‍යාපවාදය.
 අතිකඩන, පු. ශාපය, පරිහවය.
 අතිකඩ, පු. සොමරසපානා, සුරා
 තැනීම.
 අතිකෂනන, න. යුධපිණිස සෙන්
 හා සතුරා කරායාම.
 අතිකෂුණ, ත්. සතුහිකරණලද ය
 නඅවිචාලකයි.
 අතිසර, ත්. අනුවරයා.
 අතිශායික, සත්. ලකුණු කොට
 දක්වනු ලබන්නායන් කැමැ
 ත්තෙන් යන්නාවූ අභිරුචිය.
 අතිසමපාන, පු. න. යුධය.
 අතිසාර, පු. පැහැරගන්නා හෙව
 ත් සොරකම, යුධාදියෙහි සතු
 රන් බැහැරලන පරිද්දෙන් ඉදි
 රියටයාම, සනාථවීම.
 අතිකින, ත්. කිසිනලද.

අතික, ත්. කාමුකතැනැත්තා හෙ
 වත් මෙවද්‍යනයෙහි ඉතා කැමැත්
 තා.
 අතිකෂණම්, අව්‍ය. නොයෙක්වර,
 නිතර.
 අතිසසින, ත්. අභිභව හෙවත් ප්‍රියද.
 අතිරපලලි, (ලලි) සත්. ගොපලකම.
 අතිරූ, සත්. ශතාවරිය.
 අතිරූපත්‍රි, සත්. ශතාවරිය.
 අතිකඩන, පු. සාපකිරීම.
 අතිසු, පු. අසුන් මුවදහන, හිරු
 ආදින් හේරැස්.
 අතිකඩ, ත්. ප්‍රියද.
 අහසග්‍ර, ත්. සමීපය.
 අහසනාය, න. අනුදිග.
 අහසනින, ත්. රොගඇත්තා.
 අහසනිනි, ත්. අතිශයින් සතුරා
 ඉදිරියට යන්නා.
 අහසනිනි, ත්. අතිශයින් සතුරා
 ඉදිරියට යන්නා.
 අහසනින, ත්. සමීපය.
 අහසනිනි, න. ශල්‍යාදිය ඉදි
 රීම.
 අහසනිනි, න. යුධයෙහි පහ
 රදීම ආදියෙන් සතුරන් බලපි
 දීම.
 අහසනින, ත්. කනලදද.
 අහසනින, ත්. මට්ටමක් නැතිවූ
 යෙහිය යනාදිය බැරැවෙන් දෙ
 භාරොපණය කිරීම.
 අහසනම, පු. යුධය.

අහසනායික, පු. කෙළඹයා හෙවත්
 දුරාදිපාමණයෙහි සංසකයා.
 අහසාදන, න. ආරමාය.
 අහසානන, ත්. රොගඇත්තා.
 අහසාමදි, පු. යුධය.
 අහසාග, ත්. සමීපය.
 අහසාදන, න. යුධයෙහි පහරදීම
 ආදියෙන් සතුරන් බලපිදීම.
 අහසාදින, පු. සුපතකල්හි උදවු
 සුය්ය්‍යා ඇත්තේ හෙවත් ඉර
 උදවනකල නිදීමෙන් එකලක
 වසුන ක්‍රියාදුරුකල තැනැත්තේ.
 අහසාසම, පු. පොරොන්දුව. (හි
 විසුම.)
 අහසාසනනි, සත්. අහිතය වලක්
 වා හිතය සමපාදන ආකාරඇති
 අනුග්‍රහය, පිළිගැනීම.
 අහසුස, පු. අඩක් හැමිබුරු වාදිය.
 අහු, න. අහස, මෙසය.
 අහුක, න. මිහිරන් (තහඩුමිණිරන්)
 අහුසුස, පු. පොලුගස්.
 අහුමානකින, පු. ශක්‍යයෙන් ඇතා.
 අහුමු, සත්. දිගැතිනිහු.
 අහුදිවලලහ, පු. ශක්‍යයෙන් ඇතා.
 අහු (හු), සත්. පලුපන “පොතා
 දෙවිලාපනයනාමිං කාසාදිරම්
 නකුද්දසා” නැව් හොඳ ආ
 දියේ මිලාපනය නය පිණිස ද
 වආදියෙන් කලටදිල්ල.
 අහුස, ත්. වලායෙහි වූදෙය.
 අහුම, පු. සුදුසුදෙය.
 අහු, න. සැලිවලන් ආදි සියලු
 බදුන්.

අමර, පු. දෙවියෝ.
 අමරාමිනි, සත්. ශක්‍යයෙන් නුවර.
 අමරා, පු. දෙවියෝ.
 අමම, පු. කොපය.
 අමමින, ත්. කි පන සුදුසුයේ
 අමල, න. අහුත (මිණිරන්.)
 අමා, අව්‍ය. සහායී සමීපයෙහි
 වේ. “පුතනුණ අමාතුකොත්ත”
 පුතනුකැට්ට වළදි. යනාදිය
 හිසහාමි “අමාතය” රාජාදීන්
 හා කැට්ට පවත්නේය යනාදි
 යෙහි සමීපයයි.
 අමාස, ත්. දුළුලයා.
 අමාන, පු. මනුෂ්‍ය.
 අමානස, න. සිතපිඩාව (දුක)
 ව්‍යාකූලබව, විශේෂ ලිඳුදවේ.
 අමාමසා, සත්. අවිසමලාස්වක.
 අමාමාසා, සත්. අවිසමලාස්වක.
 අමින, පු. සතුරා.
 අමුනු, අව්‍ය. ජන්මාත්‍යාරම්සි “ඉ
 හවා මුනුම පලම්” මෙලොවද
 පරලොවද පලපි යනාදි උදහ
 රණයි.
 අමාණල, න. සුදුමල් ඇති සැවැ
 ත් නවුල් මාණලයකුද මෙහි වේ.
 අමාන, න. (නිතරධාන්‍යාදිය)
 නෙ ඉල්ලීම, දිව්‍යහොජනය. යා
 ගයෙහි ගෙණවූදි හිතෙල්දිය ආ
 දියපලය.
 අමාන, සත්. කිදි, ඇමුලුගස,
 අරලු.
 අමානාකිස්, පු. දෙවියෝ.
 අමානා, සත්. වලායාල්.

අභිබව, න. අහස, වස්තු.
 අභිබව, න. ඇතිවීම (එනම් වැඩි
 බවට)
 අභිබව, පු. ගෙවන සත්‍යයා බි
 ගමන පුරුෂයා නිමිත්තානුකූල
 ගෙන උපන් අය. හේ විනිතයා
 වානරය, ගෙවත් ඔහුගේ ජීවි
 තාව වෙදකමයි.
 අභිබව, කිදි වැල්, දියමිතන, සු
 පිකාගස්.
 අභිබව, සත්‍ය. නාව කොකායියෙහි
 මව, සාමන්තයා කායියෙහිද වේ.
 අභිබව, සත්‍ය. උමාදෙවි.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, පු. දිය මිදෙල්ලනස.
 අභිබව, පු. මෙසය.
 අභිබව, පු. දිය මිදෙල්ලනස.
 අභිබව, න. කෙලහොලු බස්.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, පු. න. පියුම්.
 අභිබව, නි. ජලවිකානිය එනම්
 පෙන ආදිව ජලයෙහි විකාර
 යයි.
 අභිබව, පු. ඇඹුල් රස, ඉන්සුන්
 දෙයෙහි දැන්වෙයි, ඇඹුල් වේ
 ගස.
 අභිබව, සත්‍ය. ඇඹුල්ලි
 ලිය.
 අභිබව, පු. කවුකරඹගස.
 අභිබව, සත්‍ය. සිනිඹලා.
 අභිබව, පු. පුරාකෘත කුශලය.
 අභිබව, න. අසනය (හිරුපුරුත්ත
 වසංකුමණය කළනැත් පවත්

ඇසලමස දක්වා උනන්දුකරායනය
 ඇසල මස සිට දුරුත්ත දක්වා
 දක්ෂණය යනයයි කියා අසනව
 යෙකි,) මග.
 අභිබව, න. සකස.
 අභිබව, සත්‍ය. ලෝපිප්පිරුව.
 අභිබව, අව්‍ය. නලවා කියන බස්හි
 “අභිබවයනි කතාසි” මැණි
 කේකොනියන්තිද? යනාදි ආ
 කාරයි.
 අභිබව, න. දසදහස.
 අභිබව, න. මොහොල.
 අභිබව, න. ඉක්මන්.
 අභිබව, පු. ලිත්වි ගෙණයෙක්,
 “අභිබව කුකාරසදුගෙණකා
 සය විගෙණයෙහි සටනෙහි අ
 රසය.” යනු වචන බැවින් ව
 කුකාරවූ දුටු වෙසෙසින් රවනා
 කරනලද ලිදුම් හෙවත් දියනැ
 ගි වරොදයක් යෙදු ලොකු ලිදු.
 අභිබව, පු. සත්‍ය. ගිනි නානලිය.
 අභිබව, න. වනය. අරණයානි කි
 යාබහු වචන වූවිට මහවනයට
 නම්.
 අභිබව, පු. මිනිසාන.
 අභිබව, සත්‍ය. දෙර, අරර් කියාමෙහි
 සත්‍ය ලිහෙයි.
 අභිබව, පු. නොවිලනස.
 අභිබව, පු. න. පද්මය.
 අභිබව, පු. බදුලු, නි. වණකර
 යයි.
 අභිබව, පු. සතුරා.
 අභිබව, නි. වක්ක. පු. සදෙලමල.

(දුටුමල)
 අභිබව, පු. සතුරා.
 අභිබව, න. රිටි.
 අභිබව, පු. ඉඹරු, ගුරුත්ත.
 අභිබව, න. කොල සමන්තය-එනම්
 පාදයක් දියබහා දමෙන් ඇලවැ
 නගුය, අභිබව දියබහා ඇලවැටි
 දගවත්ය, දියරහිනව එසේ ඇ
 ලවැ මවිතය යන නගුයට, සාමා
 න්‍ය නාමයයි. අභිබව, කිහිප්ගෙ
 ය, පු. රුක්පෙහෙල, ගෙලලු
 හු, කවුඩා, කොසසිගස.
 අභිබව, නි. ආසන මර
 ණයෙන් දුටු බැවින් ඇත්තේ.
 අභිබව, පු. සුයිර්වායායියා. අ
 රුණ, සුයිරියා, අරුණවත්
 (වදක්රන) නි. ඉන්සුන්දෙය.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉවද.
 අභිබව, නි. මමිපිඩා කරන්නේ.
 අභිබව, පු. බදුලු නස.
 අභිබව, න. වණය.
 අභිබව, නි. පුහාරහිනව සදහිරු
 ආදිදෙය.
 අභිබව, පු. වරා, හිරු, පිළිමිණි.
 අභිබව, පු. වරාගස.
 අභිබව, පු. ගොතමසවිඤ.
 අභිබව, පු. වරාගස.
 අභිබව, සත්‍ය. න. අගුල.
 අභිබව, පු. මිල, දුරාවිධිය.
 අභිබව, නි. පිදියසුත්ත.
 අභිබව, සත්‍ය. පිදිම, පිළිරුව.
 අභිබව, නි. පුදනලද්දේ.
 අභිබව, සත්‍ය. න. ගිනි සිඳි, (පුංක

පුංකතයයිද පැහැණි.) සත්‍ය. න. ර
 ග්විය.
 අභිබව, පු. ගෙලපණිසව්‍යය.
 අභිබව, පු. සුදුපැහැ, කුඩුක්කෙ,
 නි. ඉන්සුන් දෙය, න. නණ
 කොල.
 අභිබව, සත්‍ය. දෙන.
 අභිබව, පු. මුහුද.
 අභිබව, න. ජලය.
 අභිබව, න. පිළිකුල.
 අභිබව, සත්‍ය. පිඩාව, දුනුපිඩාව.
 අභිබව, පු. වචනාපිය, ධනය, තතිය,
 පුරොජනය, වැලැක්ව.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව, පු. පොලියෙන් ජීවත්
 වීම.
 අභිබව, පු. සෙවකයා, යාවකයා.
 අභිබව, න. ගල්සෙවෙල්.
 අභිබව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව, නි. අර්ථකල්ප ගෙවත්තදනා
 ලද්දේ.
 අභිබව, පු. නොසමආච, න. සමආච,
 මෙහිනුන්ලිහෙයි.
 අභිබව, සත්‍ය. කෘෂණ කෙටි,
 (කළුකුසාචාල)
 අභිබව, න. අභිබව.
 අභිබව, පු. මධ්‍යමරාත්‍රිය.
 අභිබව, පු. යවමැදකට බදුමිහ
 බෙරවෙසෙසෙක්.
 අභිබව, පු. දෙලොස් වැලක්ඇති
 දුනුකර.
 අභිබව, න. දගකොටිය.
 අභිබව, පු. පසි පැටවා.

අභිබව, න. අනස, වසන.
 අභිබව්ව, න. ඇතිවිය (එනම් වැටී
 බදුන)
 අභිබව්ව, පු. භවයා සත්‍යයා බා
 හමණ පුරුෂයා නිමිත්තානොට
 ගෙන ලපන් අය. හේ විකිතසා
 වාතාගිසි, ගෙවන් ඔහුගේ ජීවි
 කාව වෙදකමයි.
 අභිබව්ව, කිදි වැල්, දියමිතන, සු
 පිකාගස්.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. නාව කොකානියෙහි
 මව, සාමනොසා කානියෙහිදවේ.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ලොදෙව්.
 අභිබව්ව, න. ජලය.
 අභිබව්ව, පු. දිය මිදෙල්ලගස.
 අභිබව්ව, පු. ලෙසය.
 අභිබව්ව, පු. දියහොමුනස.
 අභිබව්ව, න. කෙලහොලු බස්.
 අභිබව්ව, න. ජලය.
 අභිබව්ව, පු. න. පියුම්.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. ජලවිකානිය එනම්
 පෙන ආදිවූ ජලයෙහි විකාර
 යයි.
 අභිබව්ව, පු. ඇඹුල් රස, ඉන්සුන්
 දෙයෙහි දැන්ලිහි, ඇඹුල්වේ
 ගස.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ඇඹුල්ලි
 ලිය.
 අභිබව්ව, පු. කටුකරඹගස.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. සිහිබලා.
 අභිබව්ව, පු. පුරාකාන කුශලය.
 අභිබව්ව, න. අයනය (හිරුපුරුන්ත
 වසංකුමණය කළනැන් පවන්

ඇසලමස දක්වා ලනතරායනය
 ඇසල මස සිට පුරුන්ත දක්වා
 දක්ෂිණා යනයයි කියා අයනව
 යෙකි,) මග.
 අභිබව්ව, න. සකඩ.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ලෝපිප්පිරුව.
 අභිබව්ව, අව්‍ය. නලවා කියන බස්හි
 “අසිවිලාසිනි කාසිසි” මැණි
 කේකොනියන්නිද? යනාදි ආ
 කාරයි.
 අභිබව්ව, න. දසදහස.
 අභිබව්ව, න. මොහොල.
 අභිබව්ව, න. ඉක්මන්.
 අභිබව්ව, පු. ලිත්වි ගෙණයෙන්,
 “අතෙරුව කාකාරසදුගෙණකා
 සා විගෙණෙහි සරානෙසා අ
 රසවා” යනු වචන බැවින් ව
 කාකාරවූ දව්වෙසෙසින් රවනා
 කරනලද ලිදිසි හෙවත් දියනැ
 ගි වරොදයක්යෙදු ලොකු ලිදි.
 අභිබව්ව, පු. සත්‍ය. ගිනිකානලිය.
 අභිබව්ව, න. වනය. අරණයානි කි
 යාබහු වචන වූවිට මහවනයට
 නම්.
 අභිබව්ව, පු. මිටිපියන.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. දෙර, අරරි කියාමෙහි
 සත්‍ය ලිහෙදවේ.
 අභිබව්ව, පු. නොවිලනස.
 අභිබව්ව, පු. න. පද්මය.
 අභිබව්ව, පු. බදුල, ත්‍රි. වණකර
 නද.
 අභිබව්ව, පු. සතුරා.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. වක්ක. පු. සදෙලමල.

(දුටුමල)
 අභිබව්ව, පු. සතුරා.
 අභිබව්ව, න. රිටි.
 අභිබව්ව, පු. ඉඹුරු, ගුරුන්ද.
 අභිබව්ව, න. කොල සමනය-එනම්
 පාදයක් දියබහා දබෙන් ඇලවැ
 නාය, අබක් දියබහා ඇලවැල
 දගව්වය, දියරහිතව එසේ ඇ
 ලවැ මවිතය යනා නායට, සාමා
 න්‍ය නාමයයි. අභිබව්ව, කිහිටිගෙ
 ය, පු. රුක්පෙහෙල, ගෙලලු
 හු, කටුබා, කොසබගස.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. ආසනා මර
 නයෙන් දුමිත බුඩි ඇත්තේ.
 අභිබව්ව, පු. සුයිරිවායායා. අ
 රුණ. සුයිරියා, අරුණවන්
 (මදක්රත) ත්‍රි. ඉන්සුන්දෙය.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ඉවද.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. මමිපියා කරන්නේ.
 අභිබව්ව, පු. බදුලනස.
 අභිබව්ව, න. වණය.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. පුහාරහිතවූ සදහිරු
 ආදියෙය.
 අභිබව්ව, පු. වරා, හිරු, පිළිමිණි.
 අභිබව්ව, පු. වරාගස.
 අභිබව්ව, පු. ගොතමසව්ඤ.
 අභිබව්ව, පු. වරාගස.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. න. අගුල.
 අභිබව්ව, පු. මිල, පුරාවිධිය.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. පිදියසුන්ත.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. පිදිම, පිළිරුව.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. න. ගිනි සිටැ, (පුංත

පුංසකයයිද පැහැණි.) සත්‍ය. න. ර
 ග්විය.
 අභිබව්ව, පු. ගෙලපණිසව්‍යය.
 අභිබව්ව, පු. සුදුපැහැ, කුඩුක්කය,
 ත්‍රි. ඉන්සුන් දෙය, න. තණ
 කොල.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. දෙත.
 අභිබව්ව, පු. මුහුද.
 අභිබව්ව, න. ජලය.
 අභිබව්ව, න. පිළිකුල.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. පිඩාව, දුනුපිඩාව.
 අභිබව්ව, පු. වචනාපිය, බිකය, තණය,
 පුයොජනය, වැලැක්ව.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව්ව, පු. පොලියෙන් ජීවත්
 වීම.
 අභිබව්ව, පු. සෙවකයා, යාවකයා.
 අභිබව්ව, න. ගල්සෙවෙල්.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. ඉල්ලීම.
 අභිබව්ව, ත්‍රි. අර්ථකල්පේ ගෙවත්තදනා
 ලද්දේ.
 අභිබව්ව, පු. නොසමඅභි, න. සමඅභි,
 මෙහිතුන්ලිහෙදවේ.
 අභිබව්ව, සත්‍ය. කාණ නෙව්වි,
 (කටැනුසාවාලු)
 අභිබව්ව, න. අභිතැව.
 අභිබව්ව, පු. මධ්‍යමරාත්‍රිය.
 අභිබව්ව, පු. යවමැදකට බදුමිහිගු
 බෙරවෙසෙසෙක්.
 අභිබව්ව, පු. දෙලොස් වැලක්ඇඟි
 ලුනුතර.
 අභිබව්ව, න. දගකොටිය.
 අභිබව්ව, පු. පක්ෂි පැටවා.

අම්, ත්‍රි. එනම් අක්ෂරොගය.
 අක්ෂි, පු. ස්වමියා, වෙස් කුල උප
 න්තේ,
 අක්ෂිවන්, පු. සුය්‍යියා, ප්‍රථමායෙහි
 රූප—අය්‍යියා, අය්‍යියොනො, අ
 ය්‍යියොනො යනුයි.
 අක්ෂියා, සත්‍රි. වෛශ්‍යාසත්‍රි, ස්වමිය.
 අක්ෂියාන්, සත්‍රි. වෛශ්‍යාසත්‍රි, ස්වමිය.
 අක්ෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍යාසාය්‍යියාව.
 අම්, පු. අග්‍රායා, මෙහි ප්‍රථමායෙහි
 රූප—අම්, අම්නො, අම්නො,
 යනුයි. ත්‍රි. නිකේතයා.
 අම්, අග්‍රා. පශ්චාද්‍යෙහි “සාතුතු
 යාදම්” මණ්ඩනානාතු මුණ්ඩ
 නම්” සාතුතුයෙන් පසුසැරසිමි
 නිමිත්තෙන් ඉසමුඩුනොකරන්
 නේය යනාදි උද්ගරණයෙහි ද
 නයුතු. න. මෙතෙර.
 අම්, න. එනම් රොගය.
 අම්, ත්‍රි. අම් අත්තා.
 අග්‍රායා, පු. කිඩාරම්.
 අග්‍රායා, සත්‍රි. පිදිම.
 අග්‍රායා, ත්‍රි. ප්‍රදනලද්දේ.
 අග්‍රායා, අග්‍රා. භූෂණ, පශ්චාද්‍යෙහි
 හෙවත් පරිපූර්ණයා, ගතිය, වාර
 ණ හෙවත් වැලකීම යන මේ අම්
 යන්තිවේ. “අලංකාරයා ගිණු” ලද
 රුතෙමේ සරසනලද්දේය. යනා
 දියෙහි භූෂණයි, “අලං භුක්තවා
 න්” සැහෙනතෙක් අනුභවකෙ
 ලේය යනායෙහි පශ්චාද්‍යෙහි හෙව
 ත් පරිපූර්ණයායි.

අලංකාර, පු. කියවුමහෙවත් කුටිල
 කෙය.
 අලංකාර, සත්‍රි. වෙසමුණුගේ නුවර.
 අලංකාර, පු. ලාකඩ.
 අලංකාර, පු. දියනායා.
 අලංකාර, ත්‍රි. පහන් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සරසනලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. කියවුමහෙවත්
 ගතිය හෙවත් සමයියා.
 අලංකාර, පු. ආහාරණය.
 අලංකාර, ත්‍රි. පහන් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසන ලද්දේ.
 අලංකාර, සත්‍රි. අලංකාරණය.
 අලංකාර, පු. හෙළවරා, විසර්වල.
 අලංකාර, කාලකණ්ණය.
 අලංකාර, පු. අලංකාරයා.
 අලංකාර, න. ගිනිපෙණෙහි ලේ.
 අලංකාර, සත්‍රි. ලේ.
 අලංකාර, පු. ගෝණ්ණියා.
 අලංකාර, පු. බඳුරා.
 අලංකාර, න. නලල.
 අලංකාර, පු. බඳුරා.
 අලංකාර, පු. මහත් කුණි ඇතිදි
 ය බහානබන ලොකු සැල.
 අලංකාර, න. අප්‍රය, අසත්‍යය.
 අලංකාර, ත්‍රි. කුඩාද.
 අලංකාර, ත්‍රි. කුරුඳු.
 අලංකාර, පු. සුළුකුර.
 අලංකාර, න. කුඩාවිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. ඉතාකුඩාද.
 අලංකාර, ත්‍රි. ඉතාකුඩාද.
 අලංකාර, පු. කසලගොඩ.

අලංකාර, පු. සත්‍යයෙන්
 නාමවුමහෙවත්.
 අලංකාර, ත්‍රි. නික්මවුයේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සාතුටෙහිද එල
 රහිත වාක්‍යාදිය.
 අලංකාර, පු. මිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍යකරණලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවබෝධනලද්දේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකේතයා හෝ ප්‍රසිද්ධ
 වු ගිණිතැන්නේ, ජනාපවාදය,
 නිකේතය.
 අලංකාර, පු. වැසිහඬ, ඇතුන්ගේ
 ලලාටය.
 අලංකාර, පු. වැසිහඬ.
 අලංකාර, ත්‍රි. සුබාදිවු නේයෙන්
 අවකි නේවුද.
 අලංකාර, සත්‍රි. අනාදරය.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍ය කරණලද්දේ.
 අලංකාර, පු. භූෂණයෙහි සිදුර(වල)
 සත්‍රි ලිහුයෙහි අවකි යාවේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. නැපලි නාසා ඇත්තේ.
 අලංකාර, පු. උතුණුවල හෙවත් ඉස
 හාත්‍රිවය ගැලපුනු සත්‍යය.
 අලංකාර, පු. න. කණිහරණය, මු
 දුන් මල් කඩ.
 අලංකාර, න. විරලාකි. කාරය
 (ඇදිරිය)
 අලංකාර, සත්‍රි. වැටෙන ගැබ්
 ඇතිදෙන.
 අලංකාර, පු. සුරාපනයට ගත්තා
 බැදීමේ ආදි අවුල.
 අලංකාර, පු. සුදුපැහැ, කහපැහැ.
 අලංකාර, න. සුමටර්තය, එනම්—

අද්භූතරූපවු විශුද්ධ අතිප්‍රේම
 වූයමිහිලයෙන් දූෂණය නොකෙ
 රේද හෙයයි.
 අලංකාර, න. සුදුමල් ඇති සැත්ත
 මුල්.
 අලංකාර, න. හුදුල්ල.
 අලංකාර, ත්‍රි. දියවුද.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකේතයා.
 අලංකාර, න. මෙතෙකැයි පිරිසි
 දීම, නිකේතය.
 අලංකාර, පු. සිමාව, බිලය.
 අලංකාර, ත්‍රි. සුබාදිවු නේයෙන්
 අවකි නේවුද.
 අලංකාර, න. පිණිවිල.
 අලංකාර, ත්‍රි. අගනැමිද.
 අලංකාර, ත්‍රි. නැපලි නාසා ඇත්තේ.
 අලංකාර, පු. පාහවැටීම.
 අලංකාර, ත්‍රි. භූමිය.
 අලංකාර, න. කාඩි.
 අලංකාර, ත්‍රි. සාතුප්‍රාප්තියෙහි ලා
 පලදරණයක් ආදිය.
 අලංකාර, පු. යඳුන බිත දෙදෙනිරා
 සහපිණසද ප්‍රබානායාගයාගේ ප්‍ර
 තිසාපිණසද කරණලද යාගය.
 අලංකාර, ත්‍රි. නැපලි නාසා ඇත්තේ.
 අලංකාර, ත්‍රි. නිකේතයා, ගින.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවශ්‍යකරණලද්දේ.
 අලංකාර, පු. ගසාසප්තන දෙයෙව
 සතුරු සෙනහ කරන පිඩාව.
 අලංකාර, න. අනාදරය.
 අලංකාර, ත්‍රි. අවමන් කරණලද්
 දේ.
 අලංකාර, පු. ගර්ථාවයව.

අවර, න. ඇතුන්ගේ පැයාප්පයා
දිගෙමය හෙවත් පුප්පාගය.
අවරේ, ත්‍රි. ලේප්.
අවරනි, සත්‍රි. විරනිය.
අවරමණි, පු. ශුද්ධා.
අවරිණ, ත්‍රි. නිඤ්ඤාණෝ නිඤ්ඤාණානුය.
අවරොධ, පු. අනාගත: පුරය, හෙවත් ඇතොවුරත් හිඳිනාගේ.
අවරොධන, න. අනාගත: පුරය හෙවත් ඇතොවුරත් හිඳිනාගේ.
අවරොහ, අරල, (ගසමුලින් අගවනැති කිඳිවැල්ආදිය).
අවණි, පු. නුතූණකිම.
අවලගා, පු. ගර්ථලබ්ධිය.
අවල්ගුප්, පු. බෝදිගස්.
අවමාද, පු. අවශ්‍යව.
අවගාමි, අවග. නිශ්චයාමිසි.
අවගාම, පු. පිනි.
අවගමන, ත්‍රි. ආශ්‍රිත, නුදුරු, බද්ධ.
අවසර, පු. ප්‍රකාශව.
අවසාන, න. කෙළවර.
අවසිත, ත්‍රි. නිව්වනලද්ද, අවබෝධකලද.
අවසන්, පු. මල, පුරුෂාදි නිමිත.
අවසා, සත්‍රි. අවසාව.
අවසාර, පු. මෝරා.
අවසිභ්‍ය, සත්‍රි. ආකාරගුප්තිය, (කොකාදියෙන්වූ මුමැල විම ආදිආකාර සැඟවීම)
අවසෙල, න. අනාදරය.
අවාක්ෂ්‍යමි, සත්‍රි. ශුද්ධ.
අවාග්‍ර, ත්‍රි. අගනැමිද.

අවාමි, ත්‍රි. ගොලුවා, යටබැලුමුඅත්තා.
අවාමි, සත්‍රි. දකුණුදිග. අපාති සත්‍රි. පාසිසි.
අවාමය, ත්‍රි. නොකියුතු කෙපුල්.
අවාමුම, ත්‍රි. යටබැලුමුඅත්තා.
අවාර, න. මෙතෙර.
අවාසස්, ත්‍රි. නාගායා.
අවි, පු. සෙල්, එළු, හිරු, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.
අවිගා, පු. කරඹ.
අවින, ත්‍රි. රක්ණාද.
අවිද්‍ය, සත්‍රි. නුතුවන.
අවිනිත, ත්‍රි. උඩගුප්පියේ.
අවිජන, න. නිරන්තරය. ද්වයයෙහි වැටෙනකල තුන්ලිඟයි.
අවිලම්බන, ත්‍රි. ඉක්මන්ද, න. ඉක්මන.
අවිජ්‍යම, න. අව්‍යක්ත විවනය. ඉන්සුත්තෙයෙහි වැටෙන කල තුන්ලිඟයි.
අවිමි, පු. එනම් නිරය හෙදය.
අවිමා, සත්‍රි. සැමපුත්තා දරුවන් නැත්තී.
අවිමන, සත්‍රි. ප්‍රත්‍යාවේෂාව.
අවිමන්ත, පු. විජිණ.
අවිමන්තරාග, පු. අරුණ.
අවිමණ, සත්‍රි. වළුරුමැ.
අවිමා, සත්‍රි. අරල, උපකරණයෙහි වන්නාවූ පද්මවාරිණිනම් ගස. සාලකමලිනියයි ප්‍රසිද්ධද්වය ය. මැණික්වැන්නයයි කියත්.
අවිමින, ත්‍රි. ගැලපුනු හෝ ඇ

ලනුදි.
අනනාසා, සත්‍රි. කුඩාව. (බඩනිනි)
අනනාසින, ත්‍රි. බඩසාඇත්තේ.
අගනි, සත්‍රි. විදුරවිය.
අගින, ත්‍රි. කතලදයනඅමිසි.
අගිණ්ඩ, සත්‍රි. දරුවන් නැත්තී.
අගුහ, න. අගුහය, පාපග.
අගෙහ, ත්‍රි. නොඅඩුද.
අගොක, පු. හෝපලුගස.
අගොකරොතිණි, සත්‍රි. කුරුඳු හැණ. අගොකා, රොහිණිකියා වෙන්වගයෙන් නම් දෙකක්ද වෙත්.
අශ්මගහි, පු. මරාමිණ.
අශ්මප්, න. ගල්සෙවෙල්.
අශ්මන්, පු. පහණ (ගල).
අශ්මන, න. ලිප.
අශ්මපුෂ්ප, න. ගල්සෙවෙල් (කප්පරවල්ලියටදනම්.)
අශ්මදි, සත්‍රි. එනම් රෝගය.
අශ්මසාර, පු. යකඩ.
අශ්‍ර(ස), පු. හිසතේ, කොණ, න. රැවුල, ලේ, කදලු.
අශ්‍රන, න. නිරන්තරාමි.
අශ්‍රි, සත්‍රි. කඩආදින්ගේකොණ.
අශ්‍ර(ප්‍ර), න. කදලු.
අශ්ලිල, ත්‍රි. ග්‍රාමාවචන.
අශව, පු. අශවයා.
අශවකණ්ණ, පු. සල්ගස.
අශවසි, පු. ගිවුළු.
අශවසුර්, සත්‍රි. අස්විදේ නැකත, අශවසුර්, කියාපුංලිගුදවේ.
අශවා, සත්‍රි. වෙලඹ.

අශ්විණ, පු. දෙව්වෙද්ද. (විව්වනසි)
අශ්විනි, සත්‍රි. අස්විදේ නැකත.
අශ්විනිසුන, පු. දෙව්වෙද්ද. (විව්වනසි)
අශ්විස, න. අවේෂමුගය.
අසබක්කිණ, පු. සතරකන්මනාගය.
අසබාසෙ, පු. න. රන්. න. දුපෝරුව.
අසබ්බන්, පු. න. දනගන්දිය.
අසංහන, පු. "නියමිත්තව්‍යාප්තියුද්ධං සංසද්දෙහොගොග්‍යා වානාති රෙවච, මණ්ඩලං සමිතොවානාති පාඨත්තව්‍යාති රසංගතං" යි. දක්වනලද සිව්වැදුරුමිවූ සේනා විනාසයන් අතුරෙන් ඔවුනොවුන්හා අසමුද්ධවූ ඉතා දුරුවැටිය යාම සේනාවගේ පාඨත්තව්‍යාති යයි. හෙද අසිච්ඡකයාදි හෙදයෙන් සයවැදුරුමිවේ.
අසකාන්, අවග. නොගෙක්වර.
අසනි, සත්‍රි. පහිවානා නැත්තී.
අසනිසුන, පු. පහිවානානොවූ සත්‍රි. යගේ දුනා.
අ(ආ) සන, පු. පියාගස.
අසමික්‍ෂාකාසිණි, ත්‍රි. ගුණ දෙස් කොටිමසා කරන්නා.
අසාර, ත්‍රි. බෙලහිනද.
අසි, පු. කඩුව.
අසික්කි, සත්‍රි. කොමැහැලිවූ මහා දේවිත්තිසිත් යවනු ලබන්නාවූ අනාගත: පුරවාරිණිවූසත්‍රි.
අසිත, පු. කළුපැහැ, ඉන්සුත්තෙ

සෙහිතුන්ලිහයි.

අභිබාමක, පු. සිරියෙරු හෙවත් අවිසණගාන්තා.

අභිබෙහුකා, සත්‍රි. සිරිය.

අභිසුත්‍රි, සත්‍රි. සිරිය.

අභිහෙහි, ත්‍රි. කපුට ආයුධකොට ඇත්තා.

අසු, පු. ප්‍රාණය අපනය උදනය ව්‍යානය සමානය යනමේ පව වායුන්ටනම්. එහෙයින් ව්‍යවහාරයෙහි බහුවචනයි.

අසුබරණ, න. ජීවත්වීම.

අසුර, පු. අසුරයෝ.

අසුකණ, න. අනාදරය.

අසුකා, සත්‍රි. ගුණෙහිදු දෙමාරො පණය.

අසාග්බරා, සත්‍රි. සම.

අසාජ්, න. ලේ.

අසාමාසකර, ත්‍රි. නපුරු සවර ඇත්තා.

අසන, පු. අවරහිර. ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයු)ද.

අසනම්, අව්‍ය. අදර්ශනයි. “ලභනානා නාමවිබෝධකාලෙ තු ලාමකාරාහ්‍ය ගතොසා මිත්‍රු” ලකභන පුදනකල තුලාකරණ යට නොපැමිණ ව්‍යුතම අදර්ශන යටති යන් යනදි උදහරණයි.

අසනි, අව්‍ය. විද්‍යමානායි.

අසනු, අව්‍ය. අසුයෙප ගමයෙහි හෙවත් නොසතුටු පෙරදැරිපිළි ගැන්මෙහි “නථාච්චිකාචදයෙ ඉ මසතුනා” එසේය සියල්ලම

අපටවේවයි යනාදි උදහරණයි.

අසනු, න. ආයුධය.

අසනුත්, ත්‍රි. දුකුටායා.

අසව්, න. ඇට.

අසවිර, ත්‍රි. චලප්‍රකෘති අත්තා.

අස්පුට්‍ථාව, ත්‍රි. අවියත්තෙසුල් ඇත්තා.

අසුප, පු. රාක්‍ෂසයා.

අසව්‍යසද, ත්‍රි. අයත්මාත්‍රය හෙවත් අයතිකම.

අසව්‍යස, පු. දෙවියෝ.

අසවර, ත්‍රි. නපුරුසවර ඇත්තා.

අසාධ්‍යාස, පු. වෙදධ්‍යයන රහිත වූයේ.

අහංසු, ත්‍රි. අහඹකර ඇත්තා.

අහංකාර, පු. අතිමානය.

අහංකාරවත්, ත්‍රි. අහංකාර ඇත්තා.

අහන්, පු. න. දවස.

අහමිහමිකා, සත්‍රි. මමකකති ඇත්තෙහි මමකකති ඇත්තෙහි සුඛයෙහි ඔවුනොවුන්ට කරණ අහංකාරය.

අහංසුචිකා, සත්‍රි. මමපෙරවුවයෙමි මමපෙරවුවයෙමි සුඛයෙහියොධියන්ගේ ඔවුනොවුන් ඉක්මවා යාමෙහි උත්සාහය.

අහංමනි, සත්‍රි. තුනුවන.

අහපිනි, පු. හිරු.

අහමිඛ, න. උදය.

අහසකර, පු. හිරු.

අහන, අව්‍ය. ආශ්වාසී බෙදයනමෙහි වේ. “අහනුධිප්‍රකෘතොරාඥා” ආ

ශ්‍රවණයෙක රජුගේ තුවනඅධික බවෙන් යනාදියෙහි ආශ්වාසීසි, “අහනමහාපඛෙකපතිනා” බෙදයෙක මහමඬෙහි හුනුයෙහි යනාදියෙහි බෙදයි.

අහාසී, පු. පමිතය.

අහි, පු. වෘත්තනම් අසුරයා, සපීසා.

අහින, පු. සතුරා.

අහිතුණකික, පු. අහිතුණකියා, (පාමබට්ටියා)

අහිහස, න. රජුන්ට සවයසයෙන් වනහය.

අහිහුජ්, පු. මොනරා, ගුරුලා.

අහෙරු, සත්‍රි. ශතාවරිය.

අහො, අව්‍ය. විශ්මයෙහි.

අහොරාත්‍ර, පු. රැදවල් දෙකින් යුත්දින.

අහ්නාස, අව්‍ය. වහායනාමිකි.

ආ

ආ, අව්‍ය. කොපයෙහිද පීඩායෙහිද වේ. “ආභාපවිකසසෙ, ආභාපයකුමක් ප්‍රසංසාකෙරෙහිද” යනාදියෙහි කෝපයෙහි වේ. “ආභිනම්, ඊත්ඤිතල” යනාදියෙහි පීඩායෙහි වේ.

ආම්, අව්‍ය. පිළිගැන්මෙහි “ආංකුමි” ඉච්චකරවු යනාදියෙහි දකුණු.

ආකම්පිත, ත්‍රි. මදක්සැලෙනද.

ආකර, පු. රත්තාදි ආකරය.

ආකම්, පු. දුකෙලිය, පසආට, දුපෝරුව.

ආකලප, පු. පහසින හෙවත්ඤ්ඤා හරණාදියෙන් කරණලද ශොභාව.

ආකාර, පු. ඉතිකිරීමෙන් අවයව විකාර, අවයවසං ස්ථානය හෙවත් සටහන, අහිප්‍රායානුරූප ශාරීරික ක්‍රියා.

ආකාරගුප්ති, සත්‍රි. ශොකාදියෙන් වූ මුට්මැලවිම් ආදි ආකරවැසීම.

ආකාරණා, සත්‍රි. කැඳවීම.

ආකාශ, පු. න. අහස.

ආකිණි, ත්‍රි. ගැවසිගත්ද.

ආකුල, ත්‍රි. ආකුලද.

ආකුඤ, පු. බිහිසුනු යුධය, බැගෑහඬ, හැඬීම, ආරක්‍ෂක.

ආකිඛ, ප. උයන.

ආක්‍රොශන, න. සාපකිරීම.

ආක්‍ෂාරණා, සත්‍රි. පර සත්‍රි පරසුරා භයන්හා එක්විම් කාරණයෙන් සත්‍රි පුරුෂදෙදෙනා මෙවුන්දම් න් බැණීම. මෙහිනප්‍රසංසක ලිභික “ආක්‍ෂාරණ” ශබ්දයෙක්දවේ.

ආක්‍ෂාදින, ත්‍රි. ලොකාපවාදයෙන් දුෂිතවූයේ.

ආක්‍ෂප, පු. නුගුණකීම.

ආඛණ්ඩල, පු. ශක්‍රයා.

ආඛු, පු. මියා.

ආඛුඤ්ඤ, පු. බලලා.

ආඛෙට, පු. මුවදඩයම.

ආඛ්‍යා, සත්‍රි. නම.

ආඛ්‍යාන, ත්‍රි. කියනලද්ද.

ආඛ්‍යාසිකා, සත්‍රි. පවත්දක්කථාව එනම් ගද්‍යතෙදයෙකි.

ආගන්තු, ත්‍රි. ආගන්තුකයා.
 ආගස්, න. අපරධය, පවි.
 ආග්‍ර, සත්‍රි. පොරොන්දුව, (ගිවිසීම)
 ආග්‍රාසී, සත්‍රි. අග්‍රි දේවතාවා
 ගේ හය්‍යාව.
 ආග්‍රිබ්‍ර, න. යානකරුගේ ගෘහය.
 ආග්‍රහාසණික, පු. උද්විජ්වස.
 ආග්‍රහාසණි, සත්‍රි. මුව සිරිස.
 ආබි, අව්‍ය. ඔකාරානු බකමේ අ
 ව්‍යයනෙම “ආබිබ්‍රල” මදක්
 පිඳුවන් යනාදිකන්ති ඊෂදම්
 යෙහිද, “ආසංසාරං” සසරන
 ක් ගේ මුලුලේ පැතිර නෙත
 යනාදිකන්ති “අභිවිසියෙහිද,”
 ආසමුද්‍රිං, සමුද්‍රජිමිකොට යනා
 දියෙහි සීමාවියෙහිද, “ආහරති”
 ගෙන එයි යනාදි තන්ති ක්‍රියා
 යොගයෙහිදවේ “හිප්‍යන එකා
 ජනාබි, යනු පාණිනිය සුත්‍රහෙ
 සින් මේඛකාරානු බකරිනිනු
 යේ සක්කොවේ “ආච්චංකිල
 තන්, අහජ්විත ජි එසේය යනා
 දි තන්තිසමරණාපියෙහිද. “ආ
 ච්චංමත්‍යසෙ, ඔට්ටිච්චේ මෙනෙ
 හි කෙරෙහි යනාදි තන්ති වා
 ක්‍යයෙහිදවේ.
 ආබිහික, ත්‍රි. ඇතින්උපන් බැම
 සැලිම ආදිසිනෙහි අදහස හැඟ
 විම් ලකුණු.
 ආබිහිරස, පු. බහස්පති.
 ආබාමන, න. මුවආදි තැන්සේ
 දිම.
 ආබම, පු. බතින්කරණලද මඩය

(බතින් පෙරු කැද)
 ආවාසී, පු. මනුෂ්‍යව්‍යාප්ත කර
 න්නා.
 ආවාසී, සත්‍රි. මනුෂ්‍යව්‍යාප්ත කර
 රන්ති.
 ආවාසීයාණි, සත්‍රි. ආවාසී හා
 ය්‍යාව.
 ආවින, පු. න. භාරදශයෙක් (හා
 රයෙක්නම් තුලාවිස්සකි තුලා
 පන්සියසක්පලමකි) යාකටහාර
 ව්‍ය දනම්. එනම් ගැලෙන් මිනිය
 යුතු බරයි.
 ආවිජාදන, න. පියන, ආවරණ,
 වසුය.
 ආවිජ්ජික, න. නාට්‍යාකතියෙහි
 මහසිනාව. එනම්. උතුන් ඇඟ
 අතගසා කරණ සිනාවයි.
 ආවිජාදන, න. මුවදඩයම.
 ආජක, න. එළුවන්ගේ සමූහය.
 ආජාච්ච, පු. එළුපල්.
 ආජානෙස, පු. “යකුහි ජිහිනන
 හාදයා. සබලනනභවපදේ ප
 දෙ: ආජානනනියන: සංඥ මාජා
 තෙයායානන: සමානා:” යි කිය
 නලද අබියවිවලින් තුලාල ක
 ලලසැති කලන්පියරක් පාසා
 පිටහුන් සවාමියාගේ අදහසලෙ
 ස පැනයන්නාව අවෙනෙම ආ
 ජානෙය නම්.
 ආජි, සත්‍රි. සමවු හුම්භාගය, යුධය.
 ආජිව, පු. කෘෂිකම්, ජිවිකාව.
 ආජු, සත්‍රි. අනුන්ගෙන් බැලනො
 ගෙන ආතර්කාව පිණිස ක

රන්නාවු හාරොව හාදිකම්කටුලු,
 කරකයෙහි බලයෙන් ගෙලීම.
 ආඤ, සත්‍රි. ආඥාව.
 ආජ්‍ය, න. ගිනෙල්.
 ආචි, සත්‍රි. කොක්කා ලිහිණි.
 ආචමිබර, පු. තුය්‍ය්‍යාද සංග්‍රාම
 ගෙහි පටහබවනිය-පටහනම්බි
 ක්කියහි, ඇතුන්ගේ ගජිනාව.
 ආචි, සත්‍රි. කොක්කාලිහිණි.
 ආසක, පු. න. හැමඅතින් දසතුල්
 පමණවු මනිනගාජනය හෙවත්
 ලාස්ස-කුඩබසනරක් ආතම
 කොට ඇතිප්‍රසංසනරක් ලාස්ස
 යි (නැලිසනරයි).
 ආසකික, ත්‍රි. ලාස්ස වපසරිය.
 ආසකි, සත්‍රි. තුවරිකා “තුර” යනු
 මරාටියි.
 ආස්‍ය, ත්‍රි. බනවන් අය.
 ආණි, පු. සත්‍රි. අකුර අගගසන
 ඇණය.
 ආනබ්‍ර, පු. රොගය, තාපය, සැ
 කය.
 ආනඝ්‍රවන, න. ප්‍රතිවාප හෙවත්
 මුහුන් ආදිය බහාලීම. වෙගය,
 පිණිවිම.
 ආනප, පු. අවිව, ආලෝකය.
 ආනපනු, න. කුඩය.
 ආනර, පු. තොට කුලී. (නදි ආදි
 යෙන් එතරවීමෙහි දියයුතුකුලී).
 ආනනාසින්, ත්‍රි. වධයට සැරසු
 නේ:—
 “අග්‍රි දෙගරද ගෙවවගසනු
 පාණි බිනාපහ: කෙණුදුරාපහා

ඊව්‍යබෙනෙ ආනනාසිනා” යනුකි
 බැවින් ගිනිලන්නාද විෂයොද
 න්නාද ගසනුයෙන් දිවිනසන්නා
 ද බිනාපහැරගන්නාද යන
 මොහු සදෙනයි.
 ආනාසි (පි)න්, විලයයි බ්‍යානවු
 උකුසු වගියෙක්.
 ආනිපෙස, ත්‍රි. ආගන්තුගයාවයො
 ගසදේ.
 ආනිථ්‍ය, ත්‍රි. අතිපිනුගේ අභියහෙ
 වත් ආගන්තුගයා පිළිබද සත්
 කාරාදියයි.
 ආනුර, ත්‍රි. රොගඇත්තා.
 ආනොද්‍ය, න. “තතංවෙවාවන
 බසුව ඝනං ශුෂිරමෙවච චතුරී
 බනතුච්ඡෙයමානොද්‍යං ලක්‍ෂ
 ණානිතම්” යි දැක්වුණාදිතනය
 මිනිසුබෙරආදිඅවනාසය වස්කුල
 ල්ආදි ශුෂිරය ලෝතාලමආදි ස
 නය යන චතුරීබොද්‍ය.
 ආනනගම්, ත්‍රි. සතුරන් විසින් බිඳු
 නාලද දඪිඇත්තා.
 ආනමගුජා, සත්‍රි. වදුරු මැ.
 ආනමකෘෂ, පු. කළුඩා.
 ආනමජ, පු. ප්‍රතුයා, ආකාරානන
 සත්‍රිලිභවු කල දුටනම්.
 ආනමන්, උග්‍රාහය, දෙධිය්‍යය,
 බුසිය, සවහාවය, පරමානමන්, ශ
 රීර, ආතමය.
 ආනමහ, පු. අනගයා, බ්‍රහමයා.
 ආනමංහදි, ත්‍රි. පොණ්‍යසකට යුන්
 තන්හැරනමුන් බඩනකා (ඇවිදි
 න්නා.
 ආනෙසි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.

ආච්ඡිණ, න. අච්ඡි වෙදඥයන් ගේ සමූහය.

ආදර්ශ, පු. කැඩපත.

ආදි, පු. ආදිය.

ආදිකාරණ, න. මුල්කරණය.

ආදිතෙය, පු. දෙවියෝ.

ආදිත්ත, පු. දෙවියෝ, හිරු, එනම් දේවතාවතිය, “ආදිත්තවාදය” යනු කිබවින් මේවග්ගියෙහි දෙළොස් දේවතා කෙනෙකු කැසිදනසුතු.

ආදිත්ත, පු. රාගාදි කෙලශය.

ආදුන, ත්‍රි. ආදරකරණලද, ප්‍රදන ලද.

ආදු, ත්‍රි. ආදිය.

ආදුමාසන, පු. මදවෙක් හෝ අ කෙක් (හුනිදපසකි).

ආදුත්ත, ත්‍රි. කා ව්‍යායාම නොකර න්තා.

ආදික, න. අමුණුකරු.

ආධාර, න. කුඹුරු ආදිය තෙමීම පිණිස දියඅවිරා බදින බැමීම.

ආධි, පු. උකස්, විපත, සිත්පෙළීම, අධිකාන.

ආධුන, ත්‍රි. ඊෂත්කමපිත (මදක් සැලෙනදු)

ආධාරණ, පු. ඇත්ගොව්වා.

ආධ්‍යාන, න. සිහීම හෝ මෙනෙ හි කිරීම.

ආනක, න. මිනිසුබෙර, මනබැක් කිආදිපාදු, බෙරය, පටහානම් බෙරය.

ආනකදුපුහි, පු. විෂ්ණුගුණපියා.

ආනන, ත්‍රි. අනන්‍යමිදු.

ආනදා, න. මිනිසුබෙර ආදිය.

ආනන, න. මුඛය.

ආනඤ, පු. පීතිය, ද්‍රව්‍යයෙහි. ත්‍රි.

ආනඤ්ච, පු. ප්‍රියය.

ආනඤන, න. සංවගීණය, එනම් සුභාද්බක්ඛවාදින්ගේ ගමනාගම නාදි සමයෙහි ආලිභනය වූ මඛනය ප්‍රිය වචනය යනාදියෙන් ආනඤකරණය හෙවත් සතුටු කිරීමයි.

ආනනී, පු. යුධය, නාත්‍යශාලා, ජ නපද විශේෂයෙකි.

ආනාය, පු. දූල.

ආනායා, පු. ගාතීපනයනම් අග්නි යෙන්ගෙන යම්දක්ෂණාග්නියෙ ක් සරසනු ලැබේද ඒ දක්ෂණා ග්නියයි.

ආනාග, පු. මලමුත්තබය.

ආනුපුච්ඡි, සත්‍රි. අනුක්‍රමය හෙවත් පිළිවෙල. නපුංසක ලිඟයෙහි “ආ නුපුච්චි” කියාවේ.

ආනික, පු. න. යුධය.

ආකිසික, පු. අරක්කැමියා.

ආනවික්කි, සත්‍රි. ගොතමාදින් වි සින් කරනලද නකිසාසත්‍රය.

ආපස්, නිත්‍ය සත්‍රි. බහුවචනය ජ ලය.

ආපක, න. අඛක්කැමියාවාදිය.

ආ (අ) පගා, සත්‍රි. නදිය.

ආපණ, පු. සල්පිල.

ආපණික, පු. සල්පිල් වෙළඳ.

ආපත්ප්‍රාපන, ත්‍රි. දුකට හෙවත් වි

පතට පැමිණියේ.

ආපද, සත්‍රි. විපත.

ආපනන, ත්‍රි. දුකට හෙවත් විපත ට පැමිණියේ.

ආපනනසකා, සත්‍රි. ගැබිණි.

ආපමනාක, ත්‍රි. අගයෙන් සමාන දැසින් මාරුකළද.

ආපාන, න. රාමැඩිල්ල හෙවත් සුරාපානය කරණ ගුමිය.

ආපිඛ, පු. හිසනැබ්බල්දම.

ආපින, න. දෙනුන්ගේ තනය.

ආපුසික, න. අපුපයන්ගේ සමුහ ය (අපුපනම් රොටිආදියයි) ත්‍රි. කදුකයා (කැවිලිතනන්තා)

ආපන, පු. (යථාපිඤ්ඤාසිත්) විඤා සකටයුත්තේ.

ආපා, න. ජලවිකානිය.

ආපාසන, න. පිණිවිම.

ආපුච්ඡන, න. සංවගීණය, එන මි සුභාද්බක්ඛවාදින්ගේ ගමනා ගමනාදි සමයෙහි ආලිභන වූ මඛන හසනප්‍රියවචන යනාදියෙන් සතුටුකිරීම.

ආපුපද, න. පාඅගදක්වා වැටෙන පිළි.

ආපුපදින, න. පාඅගදක්වා වැටෙන පිළි.

ආප්ලව, පු. නැහැම.

ආප්ලාව, පු. නැහැම.

ආබකි, පු. ගොණුකර බදින ර ගැන.

ආභණ, න. අබරණ.

ආභාෂණ, න. ප්‍රියතොපුල.

ආභාෂවර, පු. එනම් දෙවතා ව ගීය (මේවග්ගියෙහි සිවුසැට දෙව තා කෙනෙකු වෙත්).

ආභිර, පු. ගොපොල්ලා.

ආභිරපලි (ලි), සත්‍රි. ගොපල ගම.

ආභිරි, සත්‍රි. ගොපාල සත්‍රි.

ආභිර, න. ශාරීරික වෙදනාව, ඉ න් යුක්තයෙහි තුන්ලිතුයි.

ආනොග, පු. පිරුණුබව එනම් ස මේ පවාර පරිපූර්ණතාවයි.

ආමග්ගි, න. අමුණද “ආමොප ක්ව මලසාසෙයවගකොයසා න න්” ආමයනු නොපැසුනු මල හෝ මාංසාදියයි ඊට සමාන ග ද ඇත්තේ අමුණදයි මිනිසුම් ආ දියයිද කියත්.

ආමනසා, න. පිඩාව, දුක.

ආමස, පු. රොගය.

ආමසාවිත්, ත්‍රි. රොගඇත්තා.

ආමලක, ත්‍රි. ඇඹුලුගස (තෙල්ලි).

ආමලකි, ත්‍රි. ඇඹුලුගස (තෙල්ලි).

ආමිකා, සත්‍රි. මිදෙන කිරි.

ආමිස, න. මස්, පු. උපාදානය හෙ න් පඬුරු හෝ අත්ලස්, අනුභව කටයුතු වසනුව.

ආමිසාගිත්, ත්‍රි. මනසාමාංස අනු භව කරන්නා.

ආමුකත, පු. වෙලකාදියනැන්දේ.

ආමොද, පු. සතුට, දුරහමන සුව ද, විලෙපනාදියෙන් උපන් ඉ තා විනිදෙන පෙම්කරුසුවද.

ආමොදිත්, ත්‍රි. මුවසුවද කරන්නා

චූ කපුරුආදී සුවද.
 ආමිනාස, පු. ගුරු පරම්පරාගත
 සප්තදෙශය, වෙදය.
 ආම, පු. අමගස.
 ආමුනාස, පු. ඇඹැල්ලගස, අමු
 තක යනුද මෙහිවේ.
 ආමුඩින, න. දෙනන්යලක්කිම,
 බියෙහි හෝ ක්‍රොධයෙහි හෝ පැ
 සසිමෙහි හෝ ඉක්මනෙහි හෝ
 විශ්මදෙය දැකීමෙහි හෝ ආශව
 යසියෙහි හෝ දෙනුත්විටක් කී
 මයි.
 ආයන, ත්‍රි. දික්ද.
 ආයනන, න. දෙව්වලය.
 ආයනි, සුත්‍ර. මතුළුනකාලය, තෙ
 ජස්.
 ආයනන, ත්‍රි. අයන් මාත්‍රය (අය
 නිය).
 ආයස්, න. යකඩ.
 ආයාම, පු. දික්බව.
 ආයුධ, න. යසුගය.
 ආයුධික, ත්‍රි. බඩිගාදියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 ආයුධිය, ත්‍රි. බඩිගාදියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 ආයුමන්, ත්‍රි. දික්ආයුආත්තා.
 ආයුස්, න. ජීවත්වනකාලය.
 ආයොධන, න. යුධය.
 ආරකුට, පු. න. පිත්තල.
 ආරගබ්බ, පු. ඇසලගස “අරග්
 වධ” යනුදමෙහිවේ.
 ආරනාලක, න. කාඩි.
 ආරනි, සුත්‍ර. විරනිය.

ආරමන, පු. පටන්ගැනීම.
 ආරව, පු. හඩ.
 ආරා, සුත්‍ර. සොම්මරාන් සම්මිදින
 කටුව.
 ආරාන්, අව්‍ය. (ආරාන් යනු: සි
 දුවසෙන්” සැමකල්හි සතුරාගෙ
 න් දුරුවවසන්නෙය, යනාදී ත
 න්හි) දුරුවීම අමියෙහිද “ආරා
 න් සද්භි: ආයුධකත, සන්පුරුෂ
 යන් හා සම්ප්‍රයෝගයෙන් යනා
 දී තන්හි සම්පාතියෙහිදවේ.
 ආරාධන, න. නිපදවීම, ලැබීම,
 තුෂ්ටිය.
 ආරාම, න. අරම හෙවත් උප
 වනය.
 ආරාලික, න. නිපදවීම, ලැබීම, තු
 ෂ්ටිය.
 ආරාව, පු. හඩ.
 ආරෙවන, පු. ඇසලගස.
 ආරොග්‍ය, න. නිරෝගිබව.
 ආරොහ, පු. උතතම සුත්‍රයෙන් උ
 කුල, ඇතුන්තැගීම, උඩදෙසක
 වැදීම, දික්කිය, උස,
 ආරොහණ, න. හිණ.
 ආරිගල (අනනගිල) න. නිල්ගිරිති
 ලේ.
 ආරිව, න. ඔසප්.
 ආර්ද්‍ර, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 ආර්ද්‍රක, න. අමුදුගුරු.
 ආසා, පු. නාවයෙහිලා ගරාකව
 යුත්තා.
 ආසා, සුත්‍ර. වෛශ්‍ය සුත්‍ර.
 ආසාණි, සුත්‍ර. වෛශ්‍ය සුත්‍ර.

ආසාචනි, පු. ආසමුද්‍රාව ව වෙ
 පුළු දසමුද්‍රාව ව පශ්චිමාන් ත
 යොරෙවානාරංගියෙහි ආසාච
 වනීං විදුඛ්‍යා:” යන්නෙන් පුළු
 සාගරයහාපශ්චිමසාගරයහාද ඒ
 විකුණනිමවත් පළිත දෙදෙනාගේ
 අතර අසාචනියෙහි දක්වනලදී.
 ආෂිභ්‍ය, පු. පුසිකිරිමට සුදුසු ගො
 නා.
 ආල, න. නිරියල්.
 ආලමන, පු. මැරවීම.
 ආලස, පු. ගෙය.
 ආලවාල, න. නොතැන්න “වෘ
 ක්‍ෂාදිමුලෙ සමනනනොමන සො
 ධාරණාචංයවෙෂ්ඨනං තස්‍ය” ය
 නු කීබැවින් වෘක්‍ෂාදීන්ගේ මුල
 යෙහි වටකොට දිය දරාසිටීම පි
 ණිස යම්වැටියක් කරණලදද ඊ
 වනම්.
 ආලස, ත්‍රි. අලසයා.
 ආලාන, න. ඇතුන්බිදින වැඹ.
 ආලාප, පු. පිය තෙපුල්.
 ආලි (ලි), සුත්‍ර. යෙහෙලිය, පඩිකති
 ය, තුරුපෙළ.
 ආලිඛ්‍ය, පු. “ආලිඛ්‍යගෙයව
 ගොපුර්ව්‍ය:” යනු කීබැවින් ගෙරි
 වල්ගෙයකටබදු මිනිසුබෙරවෙසෙ
 සෙක්.
 ආලිස, න. දුනුවායන්ගේ ප්‍රත්‍යා
 ලිසය ආලිසය සමපාදය වෙ
 ශාබ්‍ය මඩලයෙහි කියනලද පස්
 වැදුරුම සිටීම අතුරින් දක්‍ෂිණ
 ජංඝාප්‍රසාරණය කොටවාමජංඝා

වහකුලවාසිවීමයි.
 ආල, සුත්‍ර. කොතලේ.
 ආලොක, පු. දැකීම, එළිය.
 ආලොකන, න. බැලීම.
 ආවපන, න. සැළිවලින් ආදිසිය
 ලු බදුන්.
 ආවනි, පු. දියසලාව හෙවත් මඩ
 ලාකාරයෙන් ජලයාගේ කරකැ
 වීම.
 ආවලි (ලි), සුත්‍ර. තුරුපෙළ.
 ආවසින, ත්‍රි. අවබෝධකලද, පිපු
 රෙන් තොරකලධනය.
 ආවාප, පු. නොතැන්න හෙවත්
 රුක් අදියේ මුල දියරදසිටීම පි
 ණිස කළවැටිය.
 ආවාපක, පු. අත්වලල්ල.
 ආවාල, න. නොතැන්න හෙවත්
 ගස්ආදියෙහි මුලවට කොට දිය
 රදසිටීමට කළවැටිය.
 ආවිඳ්‍ය, ත්‍රි. වක්වුද, ප්‍රෙර්‍යාගෙව
 ත් මෙහෙයුද.
 ආවිබ, පු. දැව්විදින බුරුමකටආදී
 ය.
 ආවිල, ත්‍රි. නොපැහැදිබව.
 ආවිස්, අව්‍ය. පහළ විමෙහි.
 ආවුක, පු. නාව්‍ය විෂයෙහි පියා.
 ආවුකන, පු. නාව්‍යාකති විෂයෙහි
 බුහුනනියගේ සාමියා.
 ආවාන්, සුත්‍ර. අනුක්‍රමයහෙවත්
 පිළිවෙල.
 ආවාන, ත්‍රි. නදිපමිනා දියෙන් ව
 ටකලද.
 ආවෙහි, සුත්‍ර. වෘද්ධරකනම් ගස

(ගෝණකොලයෙහිද කියත් (ජී
ශ්‍රී ෧෦) මරාවි.
ආටෙගන, න. රත්කරු ආදීන්
ගේ සිප්ගල.
ආටෙහික, න. ආගන්තුගයා.
ආයංඝිනා, ත්‍රි. ඉ ෂ්‍රොථිප්‍රාපනියෙහි
ආසාදැන්තා.
ආයංසු, ත්‍රි. ඉ ෂ්‍රොථිප්‍රාපනියෙහි ආ
සා දැන්තා.
ආයස, පු. ආශ්‍රය, අභිප්‍රාය.
ආයර, පු. රාක්ෂසයා.
ආයා, සත්‍රි. දිසාව, දිසිතාශ්‍රණාව.
ආගිනබගවින, ත්‍රි. ගෙරින්ගේ
පළමුගොදුරැබිම.
ආගිවිෂ, පු. සපීයා.
ආගිස්, සත්‍රි. අභිෂට ප්‍රාථිකාගෙවත්
හිතයක්පැතිම, සපීයන්ගේදල.
ආගු, න. ඉක්මන්. දුර්වලාවි කල
තුන්ලිඟයි.
ආගුන, පු. සුලභ.
ආගුගුණ්ණ, පු. ගිනි.
ආගවසඞ්ඞ, න. විසමය. ඉන්යුකත
යෙහි තුන්ලිඟයි. පු. නාවයෙහි
අද්දුතරසය.
ආගුම, පු. න. අසප්‍රච.
ආගුස, පු. සකුරුදි ෂඩගුණයන් අ
තුරෙන් එක් ගුණයෙකි.
අගුසාග, පු. ගිනි.
ආගුම, පු. පොරාන්දුව, (හිවිසුම).
ත්‍රි. අවවාදගිවිස්තා.
ආගුගන, න. නිරන්තරය. දුර්ව
යෙහි ත්‍රි.
ආගුගන, ත්‍රි. සම්කාරකරණලදගෙ

වත් ගිවිස්තාලද යන අවිසි.
ආගව, න. අගවසමුහය.
ආගවසුජ, පු. වජ්‍රමස.
ආගවින, පු. වජ්‍රමස.
ආගවිනෙස, පු. භිවචනයි. දෙවි
වෙද්දු.
ආගවින, ත්‍රි. අසුගෙන් දිනකින්
යාහැකිමාගීදිය.
ආගාස, දු. අසලමස, කැලලියෙ
න්කල තවුස් සැරයටිය.
ආසකත, ත්‍රි. තත්පරයා ගෙවත්
නියැලියා.
ආසන, න. ඇත්කද, ආසනය.
ආසනා, සත්‍රි. හිදිම.
ආසනන, ත්‍රි. සම්පය.
ආසාව, පු. උක්පලා ආදියෙන්
කල මෙරයං, “සිධුරික්කුරසෙසෙ ප
කෙටි රපකෙටිරාස වොහවෙ
න්, මෙමෙරය ධාතකිපුෂප ගුඩ
ධාතාමබ්‍රසංහිතම” යනු මාධ
වයන් කිබැවින් නොපිසු උක්ර
සයෙන් කෙලේ ආසවනමැයි ද
තයුතු.
ආසාදින, ත්‍රි. ලදද.
ආසාර, පු. හැමතන්හි පැතිරයන්
නාවු සෙතාව, තදවැස්ස.
ආසුරි, සත්‍රි. කළුඅබ.
ආසෙවනක, ත්‍රි. තාපන් අවසන්
තොව බලනද.
ආසකකුන, න. යුධය.
ආසකකුන, න. “පවානොගෙවො
නශ්‍රුණොති න පසානිච්ඡාදයි
ගනි” යනු වචනගෙයින් යම්

බදුවු ගමන් වේගයකින් පිවිතවු
අවයෙක් ශබ්දය නොඅසාද
නොදකිද අසුන්ගේ එබදු ගම
න් වේගය.
ආසාරණ, න. ඇතුන්පිට අතුර
ණ විවිතකමබලය.
ආසාව, සත්‍රි. සතාව, ප්‍රයතනය.
ආසාවන, න. සතාව.
ආසාවනි, සත්‍රි. සතාව.
ආසපද, න. පිහිට, කාන්තය.
ආසෙවන(ව), පු. වරාගස
ආසෙවන(ව), සත්‍රි. මුතු මැණික්
ආදිය විදින විදුර. (කටුව)
ආස්මොවා(නා) සත්‍රි. කටරො වැ,
වැලිද්ද, පු. වරාගස.
ආසස, න. මුඛය.
ආසසා, සත්‍රි. හිදිම.
ආශ්‍රම, පු. රාගාදි කෙලයය.
ආහන, න. නොවුවාක් බිණිම.
ආහනලක්ෂණ, ත්‍රි. ශෝයයිදිත්‍රියා
යෙන්ප්‍රසිඛවුයේ.
ආහව, පු. යුධය.
ආහවනිස, පු. ගොමපිණිස සැර
සුගින්න.
ආහාර, පු. අනුභවය.
ආහාව, පු. වෙතලිඳ.
ආහෙස, න. විස ඇට ආදිය.
ආහො, අව්‍ය. විකල්පයෙහි ගෙව
න් අනෙකානුභාවයෙහි “දෙ
ව ආහොගකම්භි” දෙවිගෝගද
ඹද යනාදිඋද්ගරණයි.
ආහොපුරිකා, සත්‍රි. සමන් බැවිප
ගලකිරිම.

ආහවස, පු. නම.
ආහවා, සත්‍රි. නම.
ආහවාන, න. කැදවිම.

ඉ

ඉක්කු, පු. උක්, කුඩුවෙලග, තුව
ර. (රටතෝර)
ඉක්කුගකා, සත්‍රි. වැලක්, ඉතිරිග
ස, ගවැටාගස, ගෙලකිරිබදු.
ඉක්කුර, පු. ඉතිරි.
ඉක්කුකා, තිත්තලබු.
ඉඛග, පු. අභිප්‍රායානුරූප ශාරීරික
ක්‍රියා (ඉතිකිරිම) ජගම ගෙවත්
ඇවිදිනාද.
ඉඛින, න. අභිප්‍රායානුරූප ශාරීරි
කක්‍රියා (ඉතිකිරිම)
ඉඛදි, සත්‍රි. අභුණ්ගස “ඉඛදු”
කියාපුලිඟදවේ.
ඉච්ඡා, සත්‍රි. කැමැත්ත, ආසාව.
ඉච්ඡාවනි, සත්‍රි. මෙමදුනා දියෙහි
ආසාදැන්තී.
ඉ(හි)ජ්ජල, පු. දියමිදෙල්ලගස.
ඉජ්ඣාභිල, පු. යාගභිලිවුයේ, ගෙව
න් නැවත නැවත යාගකරනගේ.
ඉච්චර, පු. පුභිකලගොනා.
ඉඛා, සත්‍රි. ගවදෙන. වචනය. බිම.
ඉතර, පු. නිවයා, ත්‍රි. දෙකක් අතු
රෙන් ජාතාදියෙන්වෙන් කල
අනික, නිව.
ඉතරෙද්දුස්, අව්‍ය. අනික් දිනක
“කථා දිනාදිතරෙද්දුස් ප්‍රියො දු
ෂ්ටව්‍ය” දුක්දිනයෙන් අනික් දි
නයකවල්ලග තෙමේ දුක්කයුත්

තේය යනාදි උදහරණයි.
ඉති, අව්‍ය. හෙතු ප්‍රකරණ ප්‍රකා
 රය ප්‍රකාශය සමාපතිය එවමි
 යනාදියෙහි “රාමොහනති ඉති
 රාවණෝ පලාතො, රාමොහම මරසි
 යන හෙතුවෙන් රාවණනෙමේ
 පලායයි යනාදි තන්හි හෙතුවෙ
 හිද “විප්‍රක්ෂත්‍රිය විටිශුද්ධා ඉතිව
 භෞ, බමුණු කැත් වෙස් සුදුරු
 මේ ප්‍රකාර කුලයෝවෙන් යනා
 දිතන්හි ප්‍රකරණය ප්‍රකාරය
 යන අමියන්හිද, “ඉතිපාණිති”
 ප්‍රසිඛපාණි නිය යනාදි තන්හි
 ප්‍රකාශයෙහිද, “ධම්මාවරෙදිති,
 යනාදිතන්හි වාක්‍යාවසානපරිස
 මාපතිගෙහිද, “කුමාද චුංනාරදඉ
 න්‍ය බොධි, මෙසේ ක්‍රමයෙන්
 නාරදයසි අවබෝධකළේසි ය
 නාදි තන්හි එවමි යන මෙහි
 දවේ.
ඉතිහ, අව්‍ය. උපදෙශපරිපූරාව.
ඉතිහා, ප්‍ර. පුම්පරමපරා කථාව.
ඉතපි, සත්‍රි. පනිවෘත්තානැත්ති.
ඉදනිම, අව්‍ය. මේ කාලයෙහියනා
 මයි.
ඉධම, න. දර.
ඉන, ප්‍ර. සුය්‍යියා, ප්‍රධාන.
ඉඤ්ඤ, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව.
ඉඤ්චර, න. නිලිපුල්, “ඉඤ්චාර,
 යනුදවේ.
ඉඤ්චපි, සත්‍රි. ශතාවරිය.
ඉඤ, ප්‍ර. චක්‍රයා.
ඉඤ, ප්‍ර. ශක්‍රයා.

ඉඤ්ඤ, ප්‍ර. කුඹුක්.
ඉඤ්ඤව, කෙළිදඤ්ච.
ඉඤ්චාරුණි, සත්‍රි. ගොන්කැකිරි.
ඉඤ්ඤර(පි)ස, ප්‍ර. නිකගස.
ඉඤ්ඤාණිකා, සත්‍රි. නිකගස.
ඉඤ්ඤාණි, සත්‍රි. ශක්‍රයාගේ හා
 යසීව.
ඉඤ්ඤාසුධ, න. දෙවි දුන්න.
ඉඤ්ඤාපි, ප්‍ර. අසුරයෝ.
ඉඤ්ඤාවරජ, ප්‍ර. විජ්ණු.
ඉඤ්ඤ, න. ඉදුරෝ, රෙනස් හෙව
 ත් බිජ්ඣානුව.
ඉඤ්ඤාමි, ප්‍ර. විෂය එනම් රූපග
 කරස සප්තියක මොහුයි.
ඉඤ්ඤා, න. දර.
ඉහ, ප්‍ර. ඇතා.
ඉහ්, ත්‍රි. ධනවත්.
ඉරමමද, ප්‍ර. විදුලි එලිය.
ඉරා, සත්‍රි. පොළෝ, තෙපුල, සුරා,
 ජලය.
ඉරිණ, න. හිස්බිම, කරමැටි (ලී
 ණුමුසු) බිම.
ඉ(ර්)චාරු, සත්‍රි. කැකිරි, උචාරු,
 ර්චාරු, එචාරු, යනුද මෙහි
 වෙත්.
ඉලා, සත්‍රි. ගවදෙන, චචනය, බිම,
 බුබ පතනි.
ඉල්චලා, සත්‍රි. බහු. මුච්ඡිතිස නැ
 කන හිසදෙසෙහිවු තරු පස.
ඉච, අව්‍ය. සදාශාසිති.
ඉඡ, ප්‍ර. වජ්‍රමස.
ඉඡු, ප්‍ර. සත්‍රි. ර්තලය.
ඉඡුධි, සත්‍රි. හියවුර.

ඉඡධ, න. යාගත්‍රියාව, කැමතියේ
 යන අමිය ක්‍රියා විශේෂණයි.
ඉඡධකාපථ, න. සුදුමල් ඇති සැ
 වැත්තමුල්.
ඉඡධගනි, ප්‍ර. සුවද.
ඉඡධමොද්‍යාන, ත්‍රි. අභිමතප්‍රයෝ
 ජනගෙහි උපසාහ ඇත්තා.
ඉඡ්චි, සත්‍රි. යාගය, ඉච්චවා.
ඉඡ්චාස, ප්‍ර. දුන්න.
 ඊ
ඊක්ෂණ, න. ඇස.
ඊක්ෂණිකා, සත්‍රි. ශුභා ශුභ දන්
 නි. (නිමිති කියන්නී)
ඊච්චා, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.
ඊති, සත්‍රි. සසංයව චන උපද්‍රවය,
 ප්‍රවාසය, හෙවත් තොරට්ටියම.
ඊරිණ, ත්‍රි. හිස්බිම, ලීණ මුසු බිම.
ඊරින, ත්‍රි. ප්‍රප්‍රිතදැ හෙවත් මෙ
 හෙයුද.
ඊමි, න. වුණය.
ඊක්ෂා, සත්‍රි. ර්ක්ෂාව.
ඊලින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.
ඊලි, සත්‍රි. කසිසරචුව එනම් කුඩා
 කඩුවක ආකාර ඇති එක බාරා
 ඇති ආයුධයයි.
ඊශ, ප්‍ර. ර්ශවරයා, ර්ශානකොණ.
ඊශාන, ප්‍ර. ර්ශවරයා.
ඊශිනා, ත්‍රි. සමාමියා.
ඊශවර, ත්‍රි. සමාමියා, ර්ශවරයා.
ඊශවපි, සත්‍රි. උමාදේවි.
ඊඡණ, න. බැලීම.
ඊඡණිකා, සත්‍රි. ශුභා ශුභ පරික්ෂා

කරන්නී.
ඊක්ෂන්, අව්‍ය. අලාභීසි “ර්ක්ෂණං
 පයංචිබ” මදහුණු කීර්තොව ය
 නාදි උදහරණයි.
ඊක්ෂන්පාණ්ඩු, ප්‍ර. මදක් පඩුපැහැ,
 ඉන්ද්‍රත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
ඊක්ෂා(ශා), සත්‍රි. නඟුලිය.
ඊක්ෂා, සත්‍රි. ඇතුන්ගේ අක්ෂිගෝ
 ලය, තෙල්ල.
ඊහා, සත්‍රි. ආශාව.
ඊහාමාග, ප්‍ර. කොක්කාවා (වෘක්ක
 යා).
 උ
උං(උ), අව්‍ය. කිප්බස්හි, “උආගතා
 ශක්‍රා” සතුරා ආයේද යනාදි
 උදහරණයි.
උකත, ත්‍රි. උකටලිවුයේ, කියතල
 ද්ද.
උකන්, සත්‍රි. වම්නය.
උක්ථ, න. සාමවෙද ගිවෙ සෙ
 සෙක්.
උක්ෂන්, ප්‍ර. තරුණගොතා, ප්‍රථමා
 යෙහි රූප-උක්ෂා උක්ෂාණෝ
 උක්ෂාණෝ යනුයි.
උබා, සත්‍රි. තාලය (සැලිය).
උබ්‍ය, ත්‍රි. බදුනෙහි පිසුබත් ආ
 දිය.
උගහන, න. වම්නකිලද.
උග්‍ර, ප්‍ර. ර්ශවරයා, ශුද්ධත්‍රිය හාක්ෂ
 ත්‍රිය පුරුෂයා නිමිතකතොව උප
 න්අය, හේ ආයුධවෘත්තිය, ක.
 රුද්‍රබව, තාවොතාකතියෙහි රො

දුරස්සය, ඉන්ද්‍රික්කයෙහි. ත්‍රි.
 උග්‍රගණ්ඩා, සත්‍රි. වදකසා. අදිමො
 ද හෙවත් අසමෝදගම්.
 උවච, ත්‍රි. උස්ද.
 උවච්චා, සත්‍රි. හින්වම්මිතු.
 උවච්චක, ත්‍රි. ඉක්මන්ද.
 උවචාර, පු. මල.
 උවචාවච, ත්‍රි. බහුප්‍රකාරද.
 උවෙච්චෙච්චස්, පු. ශක්‍රයාගේ අ
 යවයා.
 උවෙච්චර්ක්‍රස්ථ, න. මහත් ශබ්දය.
 උවෙච්චස්, අව්‍ය. මහත්ය යන
 අසීමි “ත්‍රිකුටමෙව නත්‍රොවෙච්ච
 ජියසාමහංචකාරසා” එහි ඒතෙ
 මේ ත්‍රිකුටය සෙසින් උස්ජයවැම්
 කෙළේල යනාදියයි.
 උවජ්ජ, පු. වෘක්‍ෂාදීන්ගේ උස.
 උවජ්ජාස, පු. වෘක්‍ෂාදීන්ගේ උස
 උවජ්ජන, ත්‍රි. උපන්, දර්පිත හෙවත්
 උඩඟුව, ප්‍රකෘතියෙන් වැඩිතු.
 උජ්ජාසන, න. මැරීම.
 උජ්ජල, පු. සිරිහර. (සත්‍රිපුරුෂය
 න්ගේ උතුන්කෙරේ ඇලියටි
 ගුණය).
 උජ්ජ්ඣල, න. කරල් හැවිලීම.
 උචජ, පු. න. පන්සල.
 උච්ච, සත්‍රි. න. තාරකා, සිවිහකති
 ආදියෙහි ධෙනුශබ්දයමෙන් “උ
 ච්ච, උච්ච, උච්ච” කියාහේ.
 උච්චප, න. පසුර “හොඬිපඩංච
 ඉතිබ්‍යානා, මහරට හොඬිපඩං
 වයසි කියත්.
 උඩබින, න. පක්‍ෂින්ගේ පියාහැ

මුම.
 උන, අව්‍ය. “උනතිම, උනාජ්ජිනා”
 භීමයාද අජ්ජිනායාද යනාදියෙහි
 අප්‍රාපි හෝ සමුච්චයාපිති “විජ්ඣු
 උනතිවෑ සෙව්‍යා, විජ්ඣු හෝ ශිව
 යාසෙව්‍යාකට්ඨතු යනාදියෙහි වික
 ලා හෙවත් නානාපක්‍ෂ යනා
 පිති. ත්‍රි. හුහෙවත් තුල්දික් ගැසිම්
 ආදියෙන් සැදීම.
 උනාහො, අව්‍ය. විකල්පයෙහි හෙ
 වත් අනෙකානන භාවයෙහිවේ,
 “උනාහො බ්‍රහ්මවොච්ඡතෙ”
 නොභීනම් වෙදය කියනුලැබේ
 යනාදි උද්‍යුතරණයි.
 උත්ත, ත්‍රි. උකටලිවු.
 උත්තච, න. තික්පත්‍රනම් සුගති
 ද්‍රව්‍ය (කුරුඳුපොතු).
 උතකණ්ඩා, සත්‍රි. උකටලිය.
 උතකර, පු. ධාන්‍යාදීන්ගේ රැස.
 උතකථී, පු. ප්‍රකෘතිය හෙවත් අති
 ශය.
 උතකලිකා, සත්‍රි. උකටලිය.
 උතෙකාර, පු. ධාන්‍යාත්කෙපය
 හෙවත් වි ආදිය හුලංකිරීම.
 උතෙකාශ, පු. කිරලාවා.
 උතංස, පු. න. කණ්ණිහරණය, මු
 පුන් මල්කඩ.
 උතන, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 උතනපා, න. විශලිමස්.
 උතනම, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 උතනමණී, ත්‍රි. ණයදෙන්නා,
 උතනමා, සත්‍රි. උතනමසත්‍රි.
 උතනමාඛ, න. හිස.

උතහර, ත්‍රි. උඩ, උතුර, ශ්‍රේෂ්ඨ,
 න. පිළිතුරු.
 උතහරා, සත්‍රි. උතුරුදිග.
 උතරාසඛ, පු. මතුහදනාපිළි.
 උතර්‍ය, න. මතුහදනා පිළි.
 උතරෙද්දස්, අව්‍ය. සෙව දවස.
 උතරාන, ත්‍රි. උතැනිදේ. (නො
 ගැඹුරුදේ).
 උතරානශය, ත්‍රි. උඩුකුරුව හෝ
 නා කිරිබොන ලදරුවා.
 උඤ්ඤා, න. උඤ්ඤා, තනතු
 හෙවත් කුටුඹකාන්‍යය එනම් ප
 වුලේකට සුතුනගාසිට්‍රිම, උස
 ස්විම.
 උඤ්ඤ, ත්‍රි. වෘර්ථිමත්, උඤ්ඤව
 ත්, උපන්.
 උතපනන, ත්‍රි. උඤ්ඤන සුලු
 යේ.
 උතපනනි, සත්‍රි. ඉපදීම.
 උතපනනි, ත්‍රි. උඤ්ඤන සුලු
 යේ.
 උතපල, න. උපුල් කොල, උපුල්.
 උත්පලශාලිකා, සත්‍රි. හිරමුසු.
 උතපාන, පු. ශුභාශුභ සුවකමනා
 ගුණ විකාරය.
 උත්පුලල, ත්‍රි. මල්ගෙනසිටි වෘක්‍ෂ
 දිය.
 උතස, පු. දිය වැහෙන උල්පත.
 උතසජීන, න. දැනය.
 උතසම, පු. උඩතැනීම, කොපය,
 රිසි, උතපනන, සැණකෙළි.
 උතසාදන, න. ඇඟලීම.
 උතසාන, පු. උතසානය.

උතසානවච්ඡන, පු. විරරසය, දැන
 ධම් යුඛ යනමෙහි උතසානකාරී
 ගුණය.
 උත්සුක, ත්‍රි. අතිමතාපියෙහි උ
 තසාන ඇත්තා.
 උතසාඤ්ඤ, ත්‍රි. හරණලද ද.
 උතෙසඬ, පු. වෘක්‍ෂාදීන්ගේ උස,
 සිරුර.
 උදච්ච, අව්‍ය. උතුරුදිගවූ දෙශාදි
 යෙහි.
 උදක, න. ජලය.
 උදකා, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.
 උදග්‍ර, ත්‍රි. උසස් ද.
 උදජ, පු. ගවාදි සිව්පාවුන් මෙහෙ
 සීම (දක්කීම).
 උදබ්, පු. මුහුද.
 උදහන, පු. ප්‍රවෘත්ති කථාව (සවරු
 පවු පරිද්දෙන් කියනකථාව).
 උදහන, සත්‍රි. පිපාසය.
 උදහත්, පු. මුහුද.
 උදපාන, පු. ලිද්‍යමිපයෙහි කණි
 න ලද කුඹාදියවල.
 උදස, පු. උදගිර.
 උදර, න. බඩ.
 උදකී, පු. මතුඑන එලය.
 උදවසින, න. ගේ.
 උදගවිත්, න. දිය අඩක්බහා ඇල
 එර මොරු.
 උදන, පු. ශරීරවායු “උදනාක
 ණයදෙගෙ, යනුකිහෙසින් උද
 නවායුව බොටුවෙහිවේ.
 උදර, ත්‍රි. දන්දෙන්නා, මහත්තැ
 නැත්තා, අවිපරිතවූ සාහාච ඇ

ත්තේ.
උද්භිත, පු. විජිතිපුත්තේ හෙවත් දි
 නානුකැමති රජුගේ මඩයෙහි වූ
 රජුගේ මඩලයෙන් පිටත් වී
 වූ විජිතිපුත්තේ මඩලයට අත්‍ය
 නතරවනු ලබන ඉමෙන් (පි
 ටත්තිවූ මඩලය වළදනා රජ.
උද්භාර, පු. උද්භරණය.
උද්භිත, ත්‍රි. බදනාලද්ද, කියනලද්
 ද.
උද්භි, සත්‍රි. උතුරාදිග.
උද්භිත, න. ඉරිවේරිය, කෙසෙත්
 පරිශාය නාම යෝද මෙහිවෙන්,
 පු. “ශරාවතතා අවධෙය්‍යී පශ්චි
 මොත්තරා පශ්චිමසනිත උතත
 රොදෙය සඋද්භිතා, යනුකිතෙ
 සිත් භික්‍ෂුරු සරාවතී නම් නදි
 ය කෙරෙත් ඉමිවූ වයඹදිග පිහි
 වි දෙයය.
උද්භර, පු. දිඹුල්ලස. න. තඹ.
උද්භරපණ්ණි, සත්‍රි. දූතතගස.
උද්භල, න. වත.
උද්භත, ත්‍රි. වමන කළද.
උද්භමනිය, න. සේදු පිළි සහල.
උද්භාසි, න. අතිශය, ද්වයයෙහි
 වැටෙනකල, ත්‍රි.
උද්භානා පු. සාමවෙද දත්තේ.
උද්භාර, පු. ගෙලඇඹීම, තැලිතැ
 ගීම, (ඔකකාරය.)
උද්භිථ, පු. සාමවෙද විශේෂයෙ
 ක්.
උද්භුණ්ණි, ත්‍රි. නගනලද ශසත්‍රාදිය.
උද්භාග, පු. කාසාදිපරාගයෙන්

උභව ඇදීම.
උද්භ, පු. ප්‍රශස්තය “ලිඛිතානා
 රෙන සමානාධිකරණෙසි සව
 ලිංගං නත්‍යජනි” යනු වචන බැ
 විත් විශේෂයා බදු ලිඛනැත්
 තේයයි දනුනු.
උද්භත, පු. යම්දඬුකඩක තබාද
 ඩුසස්නේද ඊටනම් (කට්ටකද).
උද්භාටන, න. ලිදෙනදියනගන
 නුලා යනුය.
උද්භාන, පු. ආරම්භය.
උද්භත, න. බකිනිය.
උද්භල පු. ලෝලුගස.
උද්භිත, ත්‍රි. බැන්ද.
උද්භව, පු. පලායාම හෝ පසුබැස්ම.
උද්භි, පු. උතසවය.
උද්භව, පු. උතසවය.
උද්භාන, න. ලිප.
උද්භාර, පු. පොලියෙන් රැකීම.
උද්භාන, ත්‍රි. ලිත්ආදියෙන් නැගුද.
උද්භව, පු. උත්පත්තිය.
උද්භිජ්ජ, ත්‍රි. බීජ කාඛාදියෙන්
 නැගුනු සියලු ස්ථාවර හෙදය.
උද්භිද්(ද), ත්‍රි. බීජ කාඛාදියෙන්
 නැගුනු සියලු ස්ථාවර හෙදය.
උද්භුම, පු. උච්චය හෙවත් කල
 කිරීම.
උද්භත, ත්‍රි. නගනලද ශසත්‍රාදිය.
උද්භම, පු. උතසවය.
උද්භාන, න. උයන.
උද්භාග, පු. උතසවය.
උද්භ, පු. මත්‍යාහෙදයෙක්.
උද්භව, පු. යුධයෙහි පලායාම.

උද්භිත, න. ඇගඉළුම.
උද්භාගත, ත්‍රි. වමන කළද.
උද්භාග, න. මැරවීම.
උද්භත, පු. විවාහය.
උද්භග, පු. විතනවිකාරය, න.
 ප්‍රචක්.
උද්භර, පු. මියා.
උද්භත, ත්‍රි. උස්ද.
උද්භානත, ත්‍රි. මදක් නැමි
 උස්ද.
උද්භත, ත්‍රි. උස්, දර්පිත.
උද්භත, පු. අනුසම්මරණය, ඉහල
 නැගීම.
උද්භාග, පු. අනුසම්මරණය, ඉහල
 නැගීම.
උද්භත, පු. හත්තන ගස, ත්‍රි.
 උමතුවා.
උද්භද්ධ, ත්‍රි. උත්තමද ඇත්
 තා හෙවත් සනෙතාෂ ඇත්තා.
උද්භත, ත්‍රි. උකටලිවූයේ.
උද්භ(නමා), ථ. පු. මැරවීම.
උද්භාථ, පු. මාගපක්ෂීන්ගේ බකින
 යටතබන උභල් මලපත් ආදි
 යනුය.
උද්භාද, ත්‍රි. උත්තමද ඇත්තා
 හෙවත් සනෙතාෂ ඇත්තා, පු.
 උමතුබව.
උද්භාදවත්, ත්‍රි. උමතුවා.
උද්භණ්ඩ, ත්‍රි. සම්පය.
උද්භාසිකා, සත්‍රි. රජගෙය, වසත්‍රා
 දියෙන් කළ රජගෙය.
උද්භාසිත, සත්‍රි. රජගෙය, වසත්‍රා
 දියෙන් කළ රජගෙය.

උපකුපිකා, සත්‍රි. කථාදුරු.
උපකුලයා, සත්‍රි. වගඋල්.
උපකුම, පු. ප්‍රථමාරම්භය, මේ
 මෙයට උපායය මෙයින් මේ සිඬ
 වේයයිද න අමාත්‍ය ශිලපරිකෂා
 පාය.
උපකුලය, පු. නුගුණකීම.
උපකුත, ත්‍රි. ස්විකාර කරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්නාලද යන අපීඨ.
උපකුත, න. වැලඳගැනීම.
උපකුත, පු. බලයෙන් හසුකොට
 ගත් අය.
උපකුත, න. පඬුර නොහොත්
 අල්ලස එනම් රජුන් ගුරුන්
 දැක්මෙහි දෙනුලබනද.
උපකුත, පු. සම්පායය.
උපවිත, ත්‍රි. කරණලද එළඹීම
 ආදි පරිච්ඡය ඇත්තේ.
උපවිසය, පු. යාගාග්නියෙහි යාග
 කරන්නා.
උපවිත, ත්‍රි. රැස්කළද.
උපවිත, සත්‍රි. මිත්‍රය.
උපවිසය, පු. චතුරොපායයන් අතු
 රෙන් හෙදනම් උපාය.
උපකු, සත්‍රි. වාල්මික සෘෂීන්ගේ
 ශ්‍රෝත නිමිණයෙහි උපදෙස්
 රහිතව තමාම සිතාගන්නුවන.
උපකුපත, සත්‍රි. උපකාපනම් ලො
 ග විශේෂයෙක්.
උපකුප, පු. රොගය.
උපකුපකා, සත්‍රි. පථිකාසන්න නු
 මිය.
උපකු, සත්‍රි. පඬුර හෙවත් අත්ල

ස එනම් රජුන් ගුරුන්දකී මෙ
හි දෙනු ලබනද.
උපධා, සත්‍රි. බිඳිය අපිය කාමය හ
යය යනමෙයින් රජු තමන් අ
මානසාදීන්ගේ සිත්කෙසේ දැසි
සෙවීම.
උපධාන, න. මාවුලාව,
(කොට්ටය.)
උපධි, පු. කපටකම (වචාව).
උපනාහ, පු. තතබදින ඇණය.
උපනිධි, පු. අනුන්කෙරෙහි රක්ෂා
කරණු පිණිස නගාතැබූ වස්තුව
හෙවත් උකස.
උපනිෂද්, සත්‍රි. වේදනා, රහස.
උපනිෂකර, න. විවිස.
උපනාස, පු. වචනොපක්‍රමය. (ක
ථාරමයය).
උපපති, පු. සොරසැමියා.
උපබතී, පු. මාවුලාව (කොට්ටය.)
උපහාන්, සත්‍රි. බාහු ප්‍රමාණවූ යා
ග භාජන පිණිසයෙක්.
උපහොග, පු. හොග (ආහාරපා
නාදී අනුභව කරණද).
උපමා, සත්‍රි. උපමාව.
උපමාන, න. උපමාව.
උපසම, පු. විවාහය.
උපරක්ක, ත්‍රි. දෙවප්‍රතිබිඳිවූ හෝ
මනුෂ්‍යප්‍රතිබිඳිවූ හෝ ව්‍යසනය,
පු. ග්‍රහණලත් ඉරු හෝ සපු.
උපරක්කණ, න. සෙනරාක්ම.
උපරාග, පු. ග්‍රහණය.
උපරාම, පු. වැලැක්ම පස්කම්රස
යෙහි නිරුක්තිය.

උපරි, අවස. ප්‍රථමා පමණි සපාමස
නත අපියෙහි වැටේ, උපරිව
ශබ්දයාගේ අපියෙහිවේ.
උපල, පු. පහණ හෙවත්ගල.
උපලබ්ධාපි, සත්‍රි. පවත්දත්කථාව.
උපලබ්ධි, සත්‍රි. බුද්ධිය.
උපලමහ, පු. ප්‍රත්‍යක්ෂකරණය හෙ
වත් පළමුදත්තා ලද්දවූ අපියා
ගේ නැවත සංවිඤ්ඤාය.
උපලා, සත්‍රි. කැටගල්, පු. රතන.
උපවන, න. අරම, කෘත්‍රිමවනය.
උපවනින, න. දෙශය.
උපවාස, පු. “උපවානකණුපාපෙ
හෙයායකුටාසොගුනෙණ සහ
උපවාසස්ස විඤ්ඤාය සම්මොගවි
ච්ඡිතා” යනුවන බැවින් පාප
යන්ගේ වැලැක්මකොට ගුණ
යන් සමග සම්මපත් රහිතවූ
වාසය.
උපවිෂ්, සත්‍රි. ඉවදි.
උපවින, න. අකුණතට යටින්ලූ
යාගහුය.
උපශලා, න. ගමසම්පය.
උපශාස, පු. ය මිත හටාදීන්ගේ
හුවමාරු නින්ද.
උපශ්‍රැත, ත්‍රි. ස්විකාර කරණලද්ද
හෙවත් ගිවිස්සාලද්ද.
උපසංව්‍යාන, න. යටතදනා පිළි.
උපසම්පන්න, ත්‍රි. යාගපිණිස මර
ණ ලද්දේ. න. පිසීමෙන් සරස
න ලද මාංසාදිය.
උපසර, පු. ගැබ් ගැන්ම.
උපසගි, පු. ශුභා ශුභ සුවක මහා

භූතවිකාරය.
උපසංකින, න. අප්‍රධානද.
උපසංඝා, සත්‍රි. ගැබ් ගැන්මෙහි සු
දුසු කල් ඇති දෙන.
උපසුය්‍යක, න. රැස්මඩල “වක්‍ර
සුය්‍යයොරුතපානාදිජාත මණ්ඩ
ලස්ස,, වක්‍රසුය්‍යී දෙදෙනා ස
මීපයෙහි මෙසාදියෙන් හටගත්
තාවුමඩලයට නමියනුකියනලදී.
උපසකර, පු. කසා අබ මිරිස් දුරුසු
භූ ආදිවූ ණිය.
උපසං, පු. සත්‍රිපුරුෂ ලිහවය.
උපසංගි, පු. නැම, ආවාමය හෙව
ත් මුවආදිය සේදීම.
උපහාර, පු. පඬුර නොහොත් අත්
ලස එනම් රජුන් ගුරුන්දකීමෙ
හි දෙනුලබනද.
උපහවර, න. රහස, සම්පය.
උපාංශු, අවස. මිජනසාකය.
උපාකරණ, න. වෙදපාඨාරමහ වි
ධි විශේෂයෙක් එනම් උපහයන
සුචිකවූ වෙදයාගේ ගැන්ම.
උපාකෘත, පු. යාගයෙහි මතුව මැ
රු සිව්පාවා.
උපාතාස, පු. ඉක්මයාම ව්‍යතික්‍රම
ය හෙවත් පිළිවෙල ඉක්මවීම.
උපාදාන, න. ඉඤ්ඤා කමිණිය.
උපාධි, පු. කෙලෙඹියා හෙවත් ද
රාදිපොෂණයෙහි සංසකතවූයේ.
උපධාස, පු. උපධාසයා “එක
දෙශනතු වෙදසස වෙදගානසපි
වාප්‍රතා යොධ්‍යා පයනි වෘත්තපි
වූපාධ්‍යායා සවුච්චතො,, යමෙක්

වෙදයාගේ එක්දෙසක්ගෝවෙ
දගහෝ වෘත්ත පිණිස උගන්වාද
හෙනෙමිති.
උපාධ්‍යාසා, සත්‍රි. විද්‍යෙප දෙශ දෙ
න්නි.
උපාධ්‍යාසානි, සත්‍රි. උපධ්‍යාය හා
යසාව, විද්‍යෙප දෙශ දෙන්නි.
උපානග්, සත්‍රි. පයලන වහන.
උපාසන, න. පඬුරු නොහොත්
අල්ලසඑනම් රජුන් ගුරුන්දක්
මෙහි දෙනුලබනද.
උපාචාරාන, ත්‍රි. පාඨව්‍යයෙන් බිම
පෙරළෙන ඇඬිල්ලෙහි අශ්වාදී
න්වනමි.
උපාසබ්බ, පු. හියලර.
උපාසන, න. නිත්‍යයෙන් අභ්‍යාස
පිණිස කරනදුනුකමි.
උපාසනා, සත්‍රි. ආරාධ්‍යයන්ගේ
හෙවත් ගුරුවරාදීන්ගේ චිත්තා
නුකූලව රැඳීම හෝ සේවය.
උපාසිත, ත්‍රි. කරනලද එළඹීම
ආදී වර්තය හෙවත් පුරුදු ඇත්
තේ.
උපාහිත, පු. උත්පාතය(උල්කාපා
ත ධූමකෙතුආදී උපද්‍රවය හෝ
විකාශර) ත්‍රි. සංයුක්ත කළද හෙ
වත් පද්‍යානතරයක්හා සංයෝ
ග කරනලද පද්‍යය.
උපෙත්‍ර, පු. විජ්ණු.
උපොදිකා, සත්‍රි. පලාවගීයක් “අ
පොදකා,, යනුදවේ.
උපොද්ඝාත, පු. උදහරණය.
උපකෘත, ත්‍රි. වපුට සැකෙක්.

උහස (සෙ) දුෂ්, අව්‍ය. දෙදවස
 “උහසෙ දුරුපොෂණම්” දෙද
 වසෙහි පෙහෙවස යනාදියෙහි.
 උමා, සුත්‍රී. උමාදෙව්, මාගධාදී දෙ
 ගයෙහි අනසියසි ප්‍රසිඛ ධාන්‍ය.
 උමාපති, පු. ඊශ්වරයා.
 උම්‍ය, ත්‍රි. මාගධාදී දෙගයෙහි අන
 සියසි ප්‍රසිඛ ධාන්‍ය වැපිරීමෙ සු
 දුසි කෙත.
 උරංසුක්‍රිකා, සුත්‍රී. නැබදක්වා එ
 ලෙන කරපැලදි මුතුයෙන්කළ
 ඇටවැල් ආදිය.
 උරග, පු. සපියා.
 උරණ, පු. පොරගසන එළුවා-නි
 රෙළුවා (බැටළුවා).
 උරණ(බ්‍ය)සෂ, පු. තුවරගස (පෙ
 හිතෝරගස).
 උරහු, පු. පොරගසන එළුවා-නි
 රෙළුවා (බැටළුවා).
 උර්, අව්‍ය. විසාරය, අඛණිකාරය
 හෙවත් අයත්කිරීම හෝ පිළිගැ
 නීම යනමෙහි වේ “උර්ක
 රොති” විසාර කෙරෙහි යනා
 දියෙහි විසාරය “ගුරුපදෙශ
 මූර්ති කෘත්‍ය” ගුරුපදෙශය පිළි
 ගෙන යනාදියෙහි අඛණිකාරයි.
 උර්කෘත, ත්‍රි. සවිකාර කරණ
 ලද හෙවත් ගිවිස්නාලද යන අම්
 වාචකයි.
 උර්ව්‍යද, පු. සන්නාහය.
 උරස්, න. ලය.
 උරසිල, ත්‍රි. ප්‍රශස්ත වෘක්ෂකලය
 ඇත්තා.

උරසා, පු. සමාන කුලයෙහි වූ සුත්‍රී
 ය කෙරෙහි තමාටද දරුවා.
 උරස්වත්, ත්‍රි. ප්‍රශස්ත වෘක්ෂකල
 ය ඇත්තා.
 උරු, ත්‍රි. විසාලද.
 උරුබ්‍රක, පු. එරඬු.
 උරුරා, සුත්‍රී. සියලුගොයමින් සාර
 වත් වූ මැටි.
 උරුභි, සුත්‍රී. දෙව්වෙසඹුව.
 උර්, සුත්‍රී. භූමිය.
 උලප, පු. උලපය. (අනුපතරින්
 විසිතිණි වැල)
 උලක, පු. බකඩුනා.
 උලබල, න. වන (විආදිය කොට
 නවන.)
 උල(ද)බලක, න. ගුහුල්ගස, සං
 ඝාතවිනාශිත බැවින් ඒ පක්ෂයෙ
 හි නපුංසකයි.
 උලපින්, පු. සිගුමාරාකෘතිවූමහසා
 විශෙෂය (මුදුලාරා).
 උල්කා, සුත්‍රී. තෙජස්වික.
 උල්බ, න. ගැබ්වෙලා සිටිසම.
 උල්බණ, ත්‍රි. ව්‍යකතද.
 උල්මුක, න. ගිනිපෙණෙහෙල්ල.
 උලොස, ත්‍රි. ලෙඩින් මිදුනුඅය.
 උලෙලාව, පු. න. විසන.
 උලෙලාල, පු. මහරල.
 උගනස්, පු. සිකුරා.
 උගිර, පු. න. සුවදහොට හෙවත්
 සුදුමල්ඇති සැවැත්නමුල්.
 උගණා, සුත්‍රී. වගපුල්.
 උග(ග)නි, සුත්‍රී. නොකලණබස්.
 උග්‍රබ්‍ර, පු. ගිනි.

උසස්, න. උදය.
 උෂා, අව්‍ය. රාත්‍රිය අභිසානයෙහි
 “වික්‍රිතසකෙකී ථාග්‍යාං උෂා
 පානං තථාකෘතම්” වෙදුන් විසි
 න් අණකප්‍ර පරිද්දෙන් රාත්‍රිය
 අවසානයෙහි පානය කරණ ලදී
 යනාදියයි.
 උෂාපති, පු. අනභිගයාගේ පුතු.
 උෂන, ත්‍රි. දූයේ.
 උෂ්‍ර, පු. ඔටුටා.
 උෂණ, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය, දක්ෂයා.
 උෂණාගම, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය.
 උෂණරශමි, පු. කිරු.
 උෂණිකා, සුත්‍රී. හුළුකැන් (කැද)
 උෂණිෂ, පු. න. ඉසවෙළුම, කිරු
 ල. මහාපුරුෂ ලක්ෂණය.
 උෂණපගම, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය.
 උෂමක, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය.
 උෂම, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය, අවිව.
 උසු, පු. හිරුරැස්.
 උසා, සුත්‍රී. දෙන.

උ

උං(උ), අව්‍ය. ප්‍රශ්නයෙහි “බහි
 සන්තසති උංකානන,, වලලහය
 බැහැර සිටිනිද යනාදියෙහිවේ.
 උභන, ත්‍රි. හු හෙවත් කුල්දික්ගැසි
 මිආදියෙන් සෑදීම.
 උභස්, න. දෙනුගේ තන.
 උභ්, අව්‍ය. විසාරය අඛණිකාරය
 හෙවත් පිළිගැනීම යනමෙහි
 “උභ්කරොති” විසාර කෙරෙ
 හි යනාදියෙහි විසාරය “ගුරුප

දෙශං උර්තිකෘත්‍ය” ගුරුප දෙ
 ශය පිළිගෙන යනාදියෙහි අ
 ඛණිකාරයි.

උභව්‍ය, පු. වෛශ්‍යයා.
 උභ්කෘත, ත්‍රි. සවිකාර කරණ ලද
 හෙවත් ගිවිස්නාලද යනමෙහි
 වාචකයි.
 උභ්, පු. කලවය.
 උභ්, පු. වෛශ්‍යයා.
 උභ්, පු. දනහන්දිය.
 උභ්, පු. ඉල්මස.
 උභ්, පු. අධික බලයෙන්
 හෝ පරාක්‍රමයෙන් යුක්තයා.
 උභ්, පු. අධික බලයෙන්
 හෝ පරාක්‍රමයෙන් යුක්තයා.
 උභ්, පු. මකුළුවා.
 උභ්, සුත්‍රී. එළුවාදින්ගේ ලො
 මි, බැමඅතර රොමා වනිය.
 උභ්, පු. එළුවන්ගේ රෝම
 යෙන් කළ යුමිලිය. පොරගස
 න එළුවා—කිරෙළුවා (බැටළු
 වා).
 උභ්, පු. මිනි බුබුර වෙසෙසෙ
 ක්—හේ වනාහි ගව්වල්ගයකට
 බඳු ආකාරඇති තුන්තලක් (ම
 හපට ඇඟිලි දෙකෙහිලි විතරින්
 තුනක්) දික්වූ උඩළුවා ගස න
 බෙරයෙකි.

උභ්, පු. මිනි බුබුර වෙසෙසෙ
 ක්—හේ වනාහි ගව්වල්ගයකට
 බඳු ආකාරඇති තුන්තලක් (ම
 හපට ඇඟිලි දෙකෙහිලි විතරින්
 තුනක්) දික්වූ උඩළුවා ගස න
 බෙරයෙකි.
 උභ්, පු. මිනි බුබුර වෙසෙසෙ
 ක්—හේ වනාහි ගව්වල්ගයකට
 බඳු ආකාරඇති තුන්තලක් (ම
 හපට ඇඟිලි දෙකෙහිලි විතරින්
 තුනක්) දික්වූ උඩළුවා ගස න
 බෙරයෙකි.
 උභ්, පු. මිනි බුබුර වෙසෙසෙ
 ක්—හේ වනාහි ගව්වල්ගයකට
 බඳු ආකාරඇති තුන්තලක් (ම
 හපට ඇඟිලි දෙකෙහිලි විතරින්
 තුනක්) දික්වූ උඩළුවා ගස න
 බෙරයෙකි.

ලාභක, සත්‍රි. ඇතිලි මුදුව.

ලාභමත්, ත්‍රි. වක්වුද.

ලාභ, පු. කරමැටි.

ලාභණ, න. මිරිස්.

ලාභර, පු. කරමැටි.

ලාභවත්, ත්‍රි. කරමැටිබිම.

ලාභමාගම, පු. ග්‍රිහමකාලය.

ලාභ, පු. ආධ්‍යාපාරය (එකතුකොට සිතීම) “ලාභා” කියා සත්‍රිලිභු යයිද පැහැණේ.

සා

සාක්ථ, න. ධනය.

සාක්‍ෂ, පු. වලසා, තොටිලගස, න. තාරකාව.

සාක්‍ෂ(ෂ්‍ය)ගනි, සත්‍රි. වාබ්දරක නම්ගස. “වරධරා ජ්‍යෙෂ්ඨ” යනු මරාපිසි, ගෝණ කොලයයිද කියත්.

සාක්‍ෂගනිකා, සත්‍රි. කළුකිරිබදු.

සාචි, සත්‍රි. අභිවශයෙන් නියමකරනලද අක්‍ෂර හා පදයන් ගෙන් යුත් එනම් වෙද විශේෂයයි.

සාජ්‍ය, න. පුකිරිය (පිටිපිසනබදුන)

සාජ්‍ය, ත්‍රි. ඇදනැතිද.

සාජ්‍යරාහින, න. ඇදනැති දේ දුන්න.

සාණ, න. ණය.

සාන, න. සැබැබස්, ඉන්යුත්තෙහි තුන්ලිභුයි. කරල්හැවිලිම.

සානිසා, සත්‍රි. පිළිකුල් කිරීම.

සාතු, පු. “ශිශිරා ප්‍රභූසමයො ග්‍රිහමාවතීශරද්ධිමි: මාසාදිමාස

යුග්මෙහි සාතව: ඡටික්‍රමාදිමෙ”යි දක්වනලද නවත් මැදින් දෙමස ශිශිරසාතුවයි ඒම ලිහවගන්නාකාලයයි බක් වෙසක් දෙක ග්‍රිහමසාතුවයි පෙසොන් ඇසල දෙතවතී සාතුවයි. නිකිණි බිනරදෙක ශරත් සාතුවයි’ වජ්‍රලේ දෙක හෙමනන සාතුවයි දක්වනලද සාතුව මාසය.

සාතුවනි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.

සානෙ, අව්‍ය. වජ්‍යාපිසි.

සාතුවේ, පු. යාගකරන්නා.

සාදබ, ත්‍රි. පිදුරෙන් තොරකොට රැස්කළ ධාන්‍ය.

සාද්ධි, සත්‍රි. සුළු දඩිකලත්, මහ දඩිකලත්.

සාද්‍ය, පු. දෙවියෝ.

සාක්‍ෂන්, පු. ශක්‍රයා

සාශ්‍ය, පු. නිලවණ්ඩු අශ්වප්‍රමාණවූ කකිෂ්ඨ ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇති අංතුණක් ඇති මනොශ්‍යවූනොතු ඇති ලොපුරාදි දෙශයෙහි ඉස්සයයි බ්‍යානවූ එනම් මාගයා.

සාෂ්‍ය, පු. තැනින් හෝ බොටුවෙන් හෝ නැගාවූඑනම් ස්වර්ණය මෙය බොටුවෙන් වූකලී “ගාවොන දීනති මෂිහම්” යනුවන බැවින් හවයෝනාද කෙරෙත්. භාරො වහනක්‍ෂමවූගොනා, උනාරපදයෙහි සිටි මෙශබ්දය ශ්‍රේෂ්ඨාපී වාචකයි, පුරුෂභිහා යනාදියයි.

ශාමි, පු. කාශ්‍යපාදි බ්‍රහම සාමීන් වද මහාමනිකාතු ආදි රාජ සාමීන් වද සාමාන්‍ය නාමයෙකි.
සාක්‍ෂ(ෂ්‍ය)ප්‍රාකාශ, සත්‍රි. වදුරු මැ, ශතාවරිය

ඵ

ඵක, ත්‍රි. ප්‍රධාන. අන්‍ය, හුදකල, දෙකක් අතුරෙන් ජාත්‍යා දියෙන් වෙන්කළ අතික්ද.

ඵකක, ත්‍රි. හුදකලාද.

ඵකනාන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකනාල, පු. තාලානවිතගඬ

ඵකදන, පු. ගණදෙවි.

ඵකද, අව්‍ය. එකවිට.

ඵකධුර්, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලන ගොනා.

ඵකධුරාවහ, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලනගොනා.

ඵකධුරේණ, පු. රථ නමුල් ආදියෙන් එකකවිය උසුලනගොනා.

ඵකපදි, සත්‍රි. මග.

ඵකපිඩග, පු. වෙසමුණු.

ඵකසමිකා, සත්‍රි. සත්විසි ඇටක් ඇති මුතු වැල.

ඵකසගි, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකහාසනි, සත්‍රි. එක් අවුරුදුවය ස් වූදෙන.

ඵකාකිත්, ත්‍රි. හුදකලාද.

ඵකාගාපික, පු. සොරා.

ඵකාග්‍ර, ත්‍රි. එකගවූයේ හෙවත් අනාකුලවූයේ.

ඵකාග්‍ර්‍ය, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකානන, න. අතිශය දු ව්‍යයෙහි. ත්‍රි.

ඵකාසන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකාසනගන, ත්‍රි. එකගවූයේ.

ඵකාවලි, සත්‍රි. එක් වැලක් ඇති මුතුහර.

ඵකාසිල, පු. වකප්‍රභූ වාක්‍යය.

ඵකාසිලා, සත්‍රි. දියමිත්ත.

ඵඩ, ත්‍රි. බිහිරා.

ඵඩක, පු. පොරගසන එළුවා. තිරෙළුවා (බැටළුවා).

ඵඩ(ල)ගජ, පු. තුවරගස, (පෙනි තෝර).

ඵඩමුග, ත්‍රි. කියන්ට හෝ අසන්ට හෝ නොහික් මුතේ හෙවත් (නොදන්නෝ.)

ඵඩුක.(ඵඩුක.ඵඩොක) න. ඇතුලත වලින් හෝ කහින දු ව්‍ය පිහිටුවා කළ හිතනිය.

ඵණ, පු. මුවා.

ඵන, පු. කළු හෝ අඳුරු නිල්, ඉන් යුක්තයෙහි. ත්‍රි.

ඵනර්ථ, අව්‍ය. මේ කාලයෙහි.

ඵබ, පු. දර.

ඵබා, සත්‍රි. උපවය, හෙවත් සමාභිය.

ඵබස්, න. දර, බොහෝ සේම ප්‍රතිබඬ දරයෙහි වැටේ.

ඵබින, ත්‍රි. ඉතා වැඩුනුද.

ඵනස්, න. පාපය.

ඵරණඬ, පු. එරඬුගස.

ඵලා, සත්‍රි. එන්සාල්.

ඵලාපණී, සත්‍රි. කුඩා ඇඬිල් එල ඇති බොහෝ කටුඇති. එලා

වනි නම්වල
එල වාලක, න. සුමුලු මාෂධයට ගන්නා සුගකි ද්වයය වූ එල්වලු එව, අව්‍ය සදාචාරී “අග්නිරොව විජ්” බමුණා ගින්න බදුසි යනු ලදහරණයි.
එ වම්, අව්‍ය. ඉවාපි ඉසාපි වශෙ හිද, පිළිගැන් මෙහිද, අවධාරණයෙහි දවේ “අග්නිරොවං විජ්” බමුණා ගින්න සමානයි යනාදි යෙහි ඉවාපිසි. “එවං වා දිනිදෙ වණ්ණි” දෙවිරුසියා මේ ආකාර කියනකල යනාදියෙහි ඉසාපිසි “එවං කුමි, එහෙසි කරමුයන” දියෙහි පිළිගැනීමෙහි වේ “එව මෙවයථාප්‍රාහ, මෙසේම වූ පරිදි කියේය.
එසණිකා, සත්‍රි. රත්කැව් ගේ කරාදිය.

එ

එකාගාභික, පු. සොරා.
එභිතුද, න. අභුතඇට.
එණ, ත්‍රි. මුවාට අයත් සම්මස් ආදිය, වාරාවුකයන ඇතිකුරුවූ ජංඝා අති සංලප්‍රමාණ ඇති ඵෙතනම්මාගයා.
එණය, ත්‍රි. මුවදෙන අයත්සම් ඇටමස් ආදිය.
එනිහ, න. උපදෙශපරමපරාව.
එඤ්ඤ, සත්‍රි. එනම් මාතෘදෙවතා
එඤ්ඤක, ත්‍රි. ප්‍රත්‍යක්ෂද.
එරාවන, පු. ශක්‍රයාගේ ඇතු.

එරාවන, පු. පුළිදිගහපයා, සින් තාරන්ගස, ශක්‍රයාගේ ඇතා.
එරවනි, සත්‍රි. විදුලිය.
එලවිල, පු. වෙසමුණු “ඉබ්බිබො පත්‍යං ඵෙබ්බිබ්බ, බිලයොරෙ කතාසමරණා ගදෙලවිලොපි ඉබ්බිබ්බිබ්බි ප්‍රත්‍රතෙම ඵෙබ්බිබ්බිබ්බි. බිකාරලකාර දෙදෙනාගේ එක තියසැලකීමෙන් ඵෙලවිල යනු පායයි.
එලෙස, න. සුමුලුමාෂධයට ගන්නා සුගකි ද්වයය වූ එල්වලු.
එගවසි, “අභිමාලකිමා ප්‍රාප්ති: ප්‍රකාමයං මහිමානථා; ඊශ්වරි නාවෙව තථාකාමාව ශාසිතා යනුකි බැවින් අභිමන් ලකිම නිය ප්‍රාප්තිය ප්‍රකාමය මහිම නිය ඊශ්වරයා වශිතාසි අවච්ඡ ද රුමි වූ ඊශ්වරගුණය.
එමමස්, අව්‍ය. වනිමාන හවුරුද් දෙහි. “පරාරිගත: කාන්ත: ප රුතනාගත: ඵෙමමොපි නාග ත:,, වලලහ තෙමේ පලමු හවු රුද්දෙහි ගියේ, ගිය හවුරුද්දෙ හින් නාය මෙහවුරුද්දෙහින් නායේය.

ඔ

ඔකස්, පු. න. ගේ, ආශ්‍රය.
ඔස, පු. දතනාත්‍ය (සුහ්‍රවනාවුම් ඇ) සමූහය, ප්ලදවාහය.
ඔකාර, පු. වෙදරහසෙහි කිය යුතු ශබ්දවිශේෂයක්.

ඔපස්, න. දිව්‍යය, ශක්‍රයා.
ඔබුපුස, න. වදගස.
ඔහ, පු. බලලා.
ඔදන, පු. න. බත්.
ඔම්, අව්‍ය. පිළිගැනීමෙහි “ඔම් ත්‍යාගතවතොථ ශාර්ඛිණි:,, ඉක්බිති ඵෙසේවෙවාසි කීවා වූ විජ්ණුග්‍රන්ථයනාදි ලදහරණයි.
ඔම, පු. දහය.
ඔසබ්බි, සත්‍රි. පලපාකයෙන් අ නතවන්නාවූ (නැසෙන්නාවූ) විනාදිජනිය.
ඔසබ්බ, පු. සද.
ඔසබ්, පු. තොල.

ඔ

ඔසක, න. භාරොද්වහනක්ෂම. වූ වෘෂභයන්ගේ සමූහය.
ඔව්නි, සත්‍රි. සුදුසුබව.
ඔව්නා, න. සුදුසුබව, උත්තාන පාදිනම් රාජවිශේෂයෙහි වූ නි ශවල භාවයෙන් තාරකා ශවරු පවු බ්‍රුවනම්රජ.
ඔදනික, පු. අරග්කම්යා.
ඔදනික, ත්‍රි. විජ්ගිණාර්ථිතයාගෙ වන් කාවැයම්තොකරන්නා.
ඔපගවකාදි, න. අපත්‍ය ප්‍රත්‍යවා ව්‍යයන්ගේ ඔපගවආදි සමූහය. “උපගොරපත්‍යාති ප්‍රමාන්ස: ඔපගවා, තෙණංසමුභ: ඔප ගවකම්. ගාභිකම් යනුදමෙසේ මැයි.
ඔපබ්බක, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර

නොවූදේ.
ඔපවසන, න. උපවාසය.
 “උපවානතානුපාපෙහොසා යසානුපාසොගුණෙහිසහ උපවාසසානුච්ඡෙය්‍ය: සඵහොගවිවර්ජන:,, පාපයන් ගෙන් වැලක සඵසංපන්නත්ව ගුණයන්ගෙන් යුක්තව විසීම.
ඔමන, ත්‍රි. මධ්‍යාදිදෙශයන්හි අ තසියයි බ්‍යානවූ විවැපිරිමට සුදු සු කෙන.
ඔරප්‍රක, න. තිරෙඵ(බැටඵ)සමු හය.
ඔරස, පු. සමානකුලයෙහි වූ සත්‍ර යකෙරෙහි තමාවද දරවා.
ඔසිවදෙහික, න. මලවුන්පිණිස ඵ්මලදවස්ති දෙන පිණිසලා ජලසාදිය.
ඔව්ව, පු. සමුද්‍රයෙහි වූ අශ්වියගේ හෙවත්වෙලඹගේ මුඛ යෙහි වඩබාහන්ය.
ඔගිර, පු. වාමරදඹ, න. ඇදපුටු ආදියයනාසන.
ඔසබ, න. බෙහෙත්.
ඔප්පක, න. ඔටුසමුහය.

ක

ක, පු. මහ බමු, හිරු; න. හිස. දිය.
කංස, පු. න. සාමීර්ථ නාදියෙ න් කළ මද්‍යසාන භාණ්ඩය(ඔ ඩම).
කසාරානි, පු. විජ්ණු.

කකුද, පු. න. ප්‍රධානභාවය, ඡාත්‍රා
දිරාජකකුදභාසි, ගොන් මො
ලිය.
කකුදමනි, සත්‍රි. උකුල.
කකුන්(හ), සත්‍රි. දියාව.
කකුහ, පු. කුඹුක්, කරාවිය එ
නම් සමබදින ලබුගෙඩියයි.
කකුකාලක, න. නකුල්. (කපු
කිනිස්ස).
කකු, පු. කෘණ, විරුධි හෙවත් පැ
තිරිමි ඇති වැල් ආදිය, කිසිල්ල.
කකුයා, සත්‍රි. රජ ගෙවල් ආදියෙ
හි ඇතුළුගෙය, මෙවුල්දම.
පොරොද්ද හෙවත් ඇතුන් බදි
න වරපව.
කකක, පු. ලෝතුඩුවා.
කකකටක, පු. සන්නාහය.
කකකණ, න. මනික් කට්ටුවෙහි
පලදනා වලයාකාරවූ හඬනා හ
රණය (වලල්ල).
කකකතිකා, සත්‍රි. පනාව.
කකකාල, පු. ඇටසැකිල්ල.
කකතු, සත්‍රි. වරානම් බාහ්‍ය විෂ
යය.
කව, පු. ඉසකෙස්.
කවවර, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිට්ටු අ
තු ජාලද.
කවතින්, අව්‍ය. කාමප්‍රවේද නයෙ
හි හෙවත් ඉෂට විවාරණයෙහි
හෝ කැමැත්ත කීමෙහි “කවති
න් ජීවති මෙ මාතා” කීමෙක්ද
මාගේ මව් ජීවත්වේද. යනාදී
උද්ගරණයි.

කවුස්, පු. න. කැස. එනම් නදනා
දිත්වෙන පිහිටි අනුපයව බදු ප්‍ර
දෙයයි. කිරිඇත්තාවු බෝගස්
හා සමානවූ නෑදි රුක්කය(මහර
යයි කියත්).
කවුප, පු. එනම් නිසිවිශේෂ
යෙක්, ඉදිබුවා (කැස්බා).
කවුප්පි, සත්‍රි. ඉදිබුවා, සරසවනි වි
ණාව.
කවුපු, සත්‍රි. විවර්තිකානම් කුෂටය.
කවුපුර, ත්‍රි. විවර්තිකා කුෂට ඇත්
තා.
කවුපුරා, සත්‍රි. හැල් කසාඹලියා.
කකුකුක, පු. වොලකාදි සන්නාහ
ය සපිසාවය.
කකුකුකින්, න. සැට්ටලන ඇමති
යා.
කට, පු. ඇතුන්ගේ කපොලය, අ
ත්වලල්ල, උකුලහෙවත් උකුල්
පුවරුව හෝ ඉහිටිය.
කටක, පු. පළිත පාර්ශ්වය.
කට(ම)මහරා, සත්‍රි. ආපසු මදු
කුළුරුණ.
කට් හි, සත්‍රි. දුදුගස.
කටාකු, පු. ඇසකොණින්බැලීම.
කටාහ, පු. තෙල්ආදිය පිසන බ
දුන. (කටාරම).
කට්ප්‍රොට්, පු. පුළුය හෙවත්කටි
යෙහිවූ මස්පිඩ.
කට්(ට්), සත්‍රි. කටිය.
කටු, පු. කුළුරුණ, ඉන්සුන්දෙයෙහි,
ත්‍රි, සත්‍රි. කුළුරුණ. න. නො
කටයුක්ත. ත්‍රි. මසුරු, නියුණු.

කටුතුමිබි, සත්‍රි. තිත්තලබු.
කටුරොහිණි, සත්‍රි. කුළුරුණ
කටුකරොණ.
කට්ඵල, පු. කරබෙණරුක.
කට්ඵල, පු. තොට්ලගස.
කඩ, පු. කළාලය (පැලැල්ල).
කඩකුපුර, පු. පණ්ණාසව්‍යාකෘතිය.
කඩන, ත්‍රි. රළු.
කඩලික, පු. කර්විල.
කඩොර, ත්‍රි. රළු.
කඩබර, පු. බොල්.
කඩබි, පු. වාසනාදිපලායෙහි
දඹ.
කඩාර, පු. පිඟුවන්පැහැ ඉන්සු
කතයෙහි. ත්‍රි.
කණ, පු. කුඩාද. ඉතාසියුම්ද. සු
න්සාල්.
කණ, සත්‍රි. වගපුල්, (නිප්පිලි)දුරු
කණිකා, සත්‍රි. මිදිගස.
කණිග, පු. න. විකරල්.
කණිසස්, ත්‍රි. ඉතාකුඩාද.
කණ්ටක, පු. න. හිදිඅග, කටුව,
මහසාදිත්ගේඇට.
කණ්ටකාදිකා, සත්‍රි. කටුවැල්බව.
කණ්ටකිඵල, පු. කොස්ගස.
කණ්, පු. උගුර.
කණ්සිරව, පු. සිංහයා.
කණ්හුණ, සත්‍රි. කරපලදනාව.
කණ්ඩුරා, සත්‍රි. වළුරු මැ.
කණ්ඩු, සත්‍රි. කණ්ඩුනිය හෙවත්
කැසිම.
කණ්ඩුසා, සත්‍රි. කණ්ඩුනිය හෙව
ත් කැසිම.

කණ්ඩාල, පු. පැස. බිස්ස.
කණ්ඩාලවිණා, සත්‍රි. කින්නා
රම.
කණාණ, පු. න. සුවදනණ.
කථා, සත්‍රි. ප්‍රබක කථාව, මදක්
සැබැවූ ප්‍රබකයෙන් රචිත කා
ව්‍යය එනම් කාදම්බර් රාමා
යනාආදිග්‍රන්ථය.
කදබවන්, පු. නොමනාමන.
කදම, පු. බක්මගස.
කදමක, පු. අබ, න. සමුගය.
කදර, පු. ගෙල කිහිරිගස.
කදසි, ත්‍රි. මසුරුවූයේ.
කදලි(ලා), සත්‍රි. කෙසෙල්ගස.
කදලි, සත්‍රි. එනම් මුව වගිය. හේ
වනාහි රතනභූතවූ වගියම උ
ත්තර කාරණා හෙයින් අජ
න යොනියසිද්ධත්වනලද්‍රව්‍යමාග
වගියන් අතුරෙන් එක් වගියෙ
කි මේ මුව වගිය ජිත්‍රවූ රොම
ඇත්තේය කාමබොජ්‍යෙහිද උ
ත්තරා පථයෙහිද ඇත්තේය.
කදවින්, අව්‍ය. කිසි කලක යන
අර්ථය.
කදුණ, (න) මදලණු. ඉන්සුකත
යෙහි, ත්‍රි.
කදු, පු. පිඟුවන්. ඉන්සුන්දෙයෙ
හි, ත්‍රි.
කඩද, ත්‍රි. කුන්සිත කොට කියන
තැනැත්තා. හෙවත්ව
වොයුකිනියෙහි අදුක්කතැනැත්
තාගනීයවාදියා.
කනක, න. රන්.

කනකායාසය, පු. රජුන්ගේ ස්ව
භාවයෙහි අසිකාන තැනැත්තා
(රජ අදිකාරම)

කනකාලකා, සු. රත්තෝරිය
කනකාභවය, පු. හත්තන ගස,
සුභ්‍රායයාගේ ශබ්දයෝ මෙහි
වෙත්.

කනිෂ්ඨ, ත්‍රි. මල්ල, ඉතාබාල, ඉ
තාකුඩා.

කනිෂ්ඨා, සු. හුල ගිල්ල.

කනිනිකා, සු. විනිනිය හෙවත්
ඇස කාෂණ මඩලය.

කනිසස්, ත්‍රි. අනිසයින් යොමුන්
පුයේ. අනිසයින් බාලපුයේ.

කපා, සු. මැටි බිත්තිය, හුයෙ
න් ගෙතු දිරාගිය ඔසු කැබැ
ල්ල.

කපු, පු. කිකාරම.

කපුර, පු. කපුරාසි සු. ලිහුදමේ.
කපුර. (පළිකාගෙහි ගාභාකාරවූ
සිදුර)

කපුරාල, පු. තෙල සු. රුක,
වනෙහිවූ මොරගස.

කපුපි, පු. අනගසා.

කපුලි, සු. කදලිමාගයා, හේ
මනාහි රතනතුනවූවමියම උනස
කනිකාරණා හෙයින් අපිතයෝ
නියසි දක්වනලද පරිමාගවයී
යන් අතුරෙන් එක්වගියකි මේ
මුවවගිය විතුපුරෝමඇත්තෝය
කාමිබොජයෙහිද උනකරාපථ
යෙහිද ඇත්තෝය.

කපු, පු. සු. මුනින්තැමු කලක

බලක්වැනි ලොහමයවූ පාකප
තුය. මේසුරා සාදනනාජනයසිද
සහල්ආදිය බදිනනාජනයසිද
පැණේ.

කපුක, පු. සමන් ඉදිකළ පන්
දුව.

කකුරා, සු. ශ්‍රීවය.

කනා, සු. ප්‍රථමවයසෙහි වනී
මානවූ කනාච එනමහයවනරු
සිය.

කපට, පු. කපටකම(වචාව)

කපදි, පු. ඊශ්වරයාගේජවාව

කපදීන්, පු. ඊශ්වරයා.

කපාම, ත්‍රි. දෙර, සු. කපාටි.

කපාල, පු. නි ඉස් ඇට කබල්.

කපාලභාන්, පු. ඊශ්වරයා.

කපි, පු. වදුරා.

කපිකපු(වජ්‍ර), සු. වදුරාමැ.

කපි(බි)සා, පු. ගිවුලගස.

කපිල, පු. පිඟුවන්, ඉන්පුන්දෙ
යෙහි, ත්‍රි.

කපිලා, සු. පුණ්ඩරිකනම් අග්නි
කොණයෙහිවූ දිග්ගජයාගේ ඇ
තිනි,ඇට්ටරගස.මරිවාකෘතිවූ එ
ලඇති රෙණුකාසසි ප්‍රසිද්ධගකි
ද්‍රව්‍යය (රැකැණිය.)

කපිමලි, සු. ඇත්වගපුල්.

කපිග, පු. කපුරන්වන් මුසු පැහැ,
ඉන්පුන්දෙයෙහි, ත්‍රි.

කපිනන, පු. මහරිගස, ඇඹැල්ල
ගස, ගඩුබුගස, තෙලසුපුරුක
කපොන, පු. පරවියා.

කපොතපාලිකා, සු. කොබෝ

ගෙහිවලල්ල. “සෞඛ්‍යාද්‍යොකා
යාදිරචිතපක්ෂිගාහසා” සුධා
ලිපාප්‍රාසාදදියෙහි (මුදුන) දූව
ආදියෙන් කළ කපොතාදි
පක්ෂින් වසනතැන.

කපොතාඛි, සු. (පබලපාල)
නාලිනම් ගකිද්‍රව්‍යය.

කපොල, පු. කොපුල හෙවත්
කම්මුල.

කඵ, පු. සෙම.

කඵින්, ත්‍රි. සෙම ඇත්තා.

කපොණ්, පු. සු. වැලමිට.

කබ්බි, පු. න. හිසනැති නැටිම්
ආදි ක්‍රියායෙන් යුත් ශරීරය,
න. ජලය.

කබ්බි, සු. සුගුහසපන් (පෙරුම්
කායම් කොල)

කම්, අව්‍ය. ජලය, හිස, සැපය
යන මෙහි වේ.

කමඩ, පු. ඉදුබුවා.

කමසි, සු. ඉදුබුදෙන.

කමණ්ඩු, පු. න. මැටියෙන්කළ
කමඩලාව.

කමන, ත්‍රි. කාමුක තැනැත්තා
හෙවත් මෙමුනයෙහි ඉතා
කාමැත්තා.

කමල, පු. කුරඹගමාගයා “එණ්
කාෂණසායෝර්ඥෙයොහරිණ
සාමු උච්චතෙ, න කාෂණොන
වනාමුඛවකුරගාසොභියතෙ”
යනු සුගුහොකතිහෙයින් කඵ
මුවතෙම එණයසිද, තඹවන්
මුවතෙම හරිණයසිද කඵ
වන්ද තඹවන්ද නොවූ මුව
තෙම කුරගයසිද දතයුතුසි,
න. ජලය, අහස, තඹ, ඔහුම
කමලා, සු. ග්‍රීකානාමාව.

කමලාසන, පු. බ්‍රහ්මයා, පු. න.
පියුම්.

කමලොත්තර, න. වනුක්මල්.

කම්ගා, ත්‍රි. කාමුකයා හෙවත්
මෙමුනයෙහි ඉතා ආශා
ඇත්තා.

කමු, පු. වෙව්ලුම, ත්‍රි. සෙලවෙන
සුද්ද.

කමුපන, ත්‍රි. සෙලවෙන සුද්ද.

කමුපන, ත්‍රි. මදක් සැලෙනද.

කමුපු, ත්‍රි. සෙලවෙන සුද්ද.

කමබල, පු. පලස, උතුරුසඵාව,
එනම්නාරජ,ගවයාගේතැල්ල.

කමබි, සු. තෙලව්‍යජනාදි
සට්ටනොපසුකතවූ සැත්ද.

කමබු, සු. තුන්තිරිඇති ශ්‍රීවය,
පු. වලල්ල, පු. න. සක්ගෙහිය.

කමබුග්‍රිවා, සු. තුන්තිරි රැදි
ශ්‍රීවය.

කමු, ත්‍රි. කාමුකතැනැත්තා හෙ
වත් කාමයෙහි ඉතා කාමැ
ත්තා.

කර, පු. බලිය හෙවත් ගොසි
තැන් ආදියෙන් රජුන් විසින්
ගතයුතුකොටස,තිරුරැස්,අත.

කරක, පු. දෙඵාමිගස, පාණ
වැස්ස, පු. න. ඔබරුව.

කරජ, පු. කරදගස, න. වක්තිය
නම් සුගකිද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරා)

කරජක, පු. කරදගස.

කරම, පු. කවුඩා, ඇතුන්ගේ
කපොලය.

කරණ, පු. ගුදසත්‍රිය හා වෛශ්‍ය
පුරුෂයා නිමිත්තකොට උපන්
අයසි හේ ලිපිකාර වෘත්තිය.
න. ක්‍රියාසිසියට අතියය හෙතු
ව, කෙන, සිරුර, ඉසුය.

කලරව, පු. පරවියා.

කලල, පු. න. කලලය හෙවත්
ගුහු ශ්‍රෝණිත දෙදෙනාගේ
එක්වීම.

කලවිඛක, පු. ගේකුරුල්ලා.

කලස, ත්‍රි. කලය.

කලභි, සත්‍රි. පුස්වැන්න.

කලහංස, පු. රුජහංසයා.

කලහ, න. යුධය.

කලා, සත්‍රි. කාණ්ඩිසකි, (අසි
පිය පන්සිය සාලිසකින් යුත්
කාලයයි) ගී වැයුම් ආදී කලා
ශිල්පය, ව්‍යුහයාගේ සොළොස්
වන භාගය.

කලාද, පු. රත්කරු.

කාලානිධි, පු. සද.

කලාප, පු. අබරණ, මොණර
පිල්, හියවුර, හැසුනුදු හෝ
සමූහ.

කලාස, පු. කලත්ම (ලිමකරල්)

කලි, පු. යුධය, සතරවන යුගය,
කලහය, ගුර, සත්‍රි. කැකුළු.

කලිකා, සත්‍රි. මදක් මුකළ කැ
කුළු.

කලිඛග, පු. සවිහයයි බ්‍යානවු
නිලපක්‍ෂවර්ගය, න. කෙළිදආව.

කලිදාම, පු. බුලුගස.

කලිමාක, පු. සිරිල.

කලිල, ත්‍රි. දුර්වේකද.

කලුෂ, න. පාපය, ත්‍රි. නොපැ
හැදිදේ.

කලබර, න. ගරිරය.

කලක, පු. න. පව, නිකුතිය (වවා
ව බොරුව)

කලප, පු. වෛදික විධානය හෙ
වත් නියෝග ශාස්ත්‍රය, පිදිපි
දෙය, ක්‍ෂය, කල්පය, (කප්
කෙළ)

කලපතා, සත්‍රි. ඇතුන් සැරසීම.

කලප්‍රාක්‍ෂ, පු. දිව්‍යවෘක්‍ෂය,

කලපාතන, පු. ක්‍ෂයකල්පය (කප්
කෙළ)

කල්මෂ, න. පාපය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.

කල්මාෂ, පු. කඹුරුපැහැ, ත්‍රි. ඉන්
යුත්තයෙහි,

කල්‍ය, න. උදය, ත්‍රි. රොග නැ
ත්තා, උපකරණ සහිතයා.

කල්‍යා, සත්‍රි. කල්‍යාණ වචනය.

කල්‍යාණ, [න. ගුහය, ත්‍රි. ද්‍රව්‍ය
යෙහි

කලෙලාල, පු. මහරල.

කවච, පු. න. සත්‍යාගය.

කව(බ)රී, සත්‍රි. වෙළාගස්, සාමා
න්‍යයෙන් ගවසාගත් කොඬය.

කවල, පු. ග්‍රාසය (බත්පිඩ).

කවි, පු. සිකුරු, පණ්ඩිතයා.

කවිකා, සත්‍රි. අසුන් කටලන
කිලය (කටකලියාව).

කවොෂණ, න. මදහුණු, ඉන්
යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි

කව්‍ය, න. පිතෘදෙවතාවන්ගේ
ආහාර.

කශ, සත්‍රි. සම්පිය හෙවත් අශවා
දින් තළන කශය.

කශාභි, ත්‍රි. කශයෙන් තැලිය
යුත්තා.

කශිපු, පු. න. ආහාර, වසු.

කශරු, පු. න. පිටකටුව.

කශරුකා, සත්‍රි. පිටකටුව,

කශමල, න. මුර්ජාව.

කශ්‍ය, න. අසුන්ගේ මධ්‍යය
හෙවත් කද, ත්‍රි. කශයෙන්
තැලියයුත්තා, පුරු.

කෂ, පු. උරගල.

කෂාස, පු. න. කසටරසය, ඉන්
යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි. පු. න. කාච

රසය හෙවත් කකාරගත්
රසය, රැදීම් වෙසෙසක්, අග
රුගය, විලෙපනය.

කෂට, ත්‍රි. දුක, දුර්ධගම හෙවත්
දුකසේ පැමිණිය යුත්ත, න.

ශාරීරික වෙදනාව, විශේෂ
වූයේ තුන්ලිගයි. ඒ මෙසේසි-

කෂටාසෙවා, කෂොභාත්‍යභා
වෘ, කෂටංපාලනම්.

කෂතුරි, සත්‍රි. කස්තුරු.

කෂලාර, න. හෙල්මැලි.

කෂව, පු. කොකා.

කා.

කාඛක්‍ෂා, සත්‍රි. ආශාව.

කාක, පු. කටුඩා.

කාකවිඤ්චි(ඤ්චි), සත්‍රි. හුනිද,
කාකවිඤ්චා කියාද වේ.

කාකතිපුක, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.

කාකනාසිකා, සත්‍රි. කැන්මේරිය.

කාකපක්‍ෂ, පු. කුමරුවන්, කුසි
ඹිය.

කාකපිලක, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.

කාකමාචි, සත්‍රි. කැම්මේරියගස.

කාකමුදගා, සත්‍රි. මුංවැන්න.

කාකලි(ලි), සත්‍රි. සියුම් මියුරු
අවියන් හඬ.

කාකාඛගි, සත්‍රි. කැන්මේරියගස.

කාකාණ්(නි), සත්‍රි. පණමෙන්
සතරෙන් කොටස (තුට්ටුව)

කාකු, සත්‍රි. ශෝක හයාදියෙන්
විකාරවූ (වෙනස්වූ) ශබ්දය.

කාකුද, න. තල්ල.

කාකෙපු, පු. කටුඩුනිඹිරිගස.

කාකොඩුමබරිකා, සත්‍රි. කොට
දිඹුලා.

කාකොදර, පු. සපියා.

කාකොල, පු. කෘෂ්ණකාකයා,
වනාශ්‍රය යනු මෙහි වැටෙන

බැවින් වනකටුඩායයි හැඟේ.

කාකෂි, සත්‍රි. තුබරිකා, (තුරු,
මරුටි)

කාව, පු. සාල්ල හෙවත් කන්
මැතිල්ල (කන්කෙරවල කදේ
එල්ලු පැස) කදුව, කදුමැටි,
අක්‍ෂරොගය, මැණික්.

කාවස්ථාලි, සත්‍රි. පළොල්ගස
“කාලාස්ථාලි එලෙරුහා” යනු
පාඨානතර බැවින් කාලා ය
ස්ථාලි ය කියාද නම්වෙත්.

කාවිත, ත්‍රි. සාල්ලෙහි (කදෙහි)
තැබුද.

කාක්‍ෂවත, න. රන්.

කාක්‍ෂවනාභවස, පු. නාකෙසරු,
සවණ්පයභාය ශබ්දද සපීනාමද
මෙහි වැටෙති.

කාක්‍ෂවනි, සත්‍රි. කසා (කහ)

කාක්‍ෂවි, සත්‍රි. ගැහැණුන් කටි
යෙහි බඳිනා මෙවුල් දම.

කාක්‍ෂ්ඨික, න. කාභි.

කාණඩ, පු. න. දඬු, රිදඬු, කුන්
සිත, පරිවේෂ්ඨය, අවසරය, පු.
තෘණාදින්ගේ නාලය.

කාණඩවත්, ත්‍රි. රිදඬු දරණ
තැනැත්තා.

කාණ්ඩි, ත්‍රි. රිදඬු දරන්නා.

කාණ්ඩක්‍ෂු, පු. ඉකිරිගස, ගවැ
එගසවද හෙළාගසවද නමැයි
කියත්.

කාණ්ඩාල, පු. පැස.

කානර, ත්‍රි භය, ක්ෂුන්තිපාසාදි
 යක් පාමණිකල ව්‍යාකූල වන්
 නා හෙවත් ධෛර්‍යනිතාත්තා.
කාන්‍යාසනී, සත්‍රි. අඛවයස්ති
 වැන්දඹුව කහපිළි අඳින්නී,
 උමාදෙවී.
කාදම්බ, පු. විලිකුකුලා.
කාදම්බජි, සත්‍රි. පුරු.
කාදම්බනී, සත්‍රි. වලාපෙළ.
කාද්‍යවෙස, පු. නාගයා.
කානන, න. වනය.
කානීන, පු. නොතිද්‍රවනලද හෙ
 වන් විවාහ නොකරණලද
 කන්‍යාසත්‍රිය කෙරෙන් සොර
 සාමයන්ට උපන්තාවූ පුත්‍රයා.
කානන, ත්‍රි. ශෝභනද.
කානනලක, පු. කිරි ඇත්තාවූ
 බෝගස් හා සමානවූ නෂ්ට
 වෘක්ෂය (මහරියසි කියත්)
කානතා, සත්‍රි. කාලුම් ඇති සත්‍රි.
කානතාර, පු. න. මහාවනය,
 සොරා කටු ආදියෙන් යාමට
 දුෂ්කර මාගිය.
කානතාරක, පු. හෙළඋක්.
කානනි, පු. කාමැත්ත, සත්‍රි.
 බැබළීම.
කාඤ්චික, ත්‍රි. කද්‍රකයා, (කැවිලි
 තනන්නා)
කාඤ්චික, ත්‍රි. බියෙන්පලාගියේ.
කාපථ, පු. නොමනා මග.
කාපොත, න. පරවි සමූහයා,
 පු. මකුල, එනම් සර්ප්කාක්ෂා
 රසි.
කාපොතාජන, න. හොයදුන්,
 “සුරමා”යයි මරුටි.

කාම, පු. කාමැත්ත, කාමදෙව,
 අනභයා, ආශාව, න. කාමනි
 සේ යන අපීසි, ක්‍රියාවිශෙෂ
 ශ්‍රියි.
කාමාඩගාමිණි, ත්‍රි. සෝච්ඡාප්‍ර
 වෘත්ති ඇත්තා හෙවත් කාම
 නියේ යන්නා.
කාමන, ත්‍රි. කාමුක නැතැත්තා
 හෙවත් මෛත්‍ර්‍යයෙහි ඉතා
 කාමැත්තා.
කාමපාල, පු. බලහද්‍රයා.
කාමම අව්‍ය. අනිච්ඡයානුමති
 යෙහි හෙවත් නොසතුටු පිළි
 ගැන්මෙහි “කංගනිෂ්‍යසි චෙත්
 කාමම” ඉදින් කිසිවකු විසින්
 බලාත්කාරයෙන් තෝ නසනු
 ලැබෙති නම් යනාදි උද්‍යතර
 ශ්‍රියි.
කාමසිතා, ත්‍රි. කාමුක නැතැ
 ත්තා හෙවත් මෛත්‍ර්‍යයෙහි
 ඉතා ආශාඇත්තා.
කාමිනී, සත්‍රි. ව්‍යුච්ඡාය, ගැහැ
 ශ්‍රියි, භයසුලු ගැහැණි, ශාඛිගාර
 රූපිවූ කාමය ඇත්තී.
කාමුක, පු. මෛත්‍ර්‍යයෙහි ඉතා
 ආශා ඇත්තා.
කාමුකා, සත්‍රි. මෛත්‍ර්‍යාදියෙහි
 අශාආති සත්‍රි.
කාමුකි, සත්‍රි. මෛත්‍ර්‍යයෙහි ආශා
 ඇති සත්‍රි.
කාමුපදන, න. වරුඛනනා හස්ත
 ශ්‍රාවාදිදනය.
කාමිලල(ලා), පු. රොවනියසි
 බ්‍යානවූ ගස, (කුඩුවෙලග)
කාමල, ත්‍රි. කම්බලයෙන් වස
 නලද රථය.
කාමුඛික, පු. සැව්වරා හෙවත්
 සක්වලලු ආදිය තනන්නා.

කාමොච්ඡ, පු. කාමොච්ඡදෙශ
 යෙහි උපන් අශවවිශෙෂයෙක්.
කාමොච්ඡි, සත්‍රි. උද්‍රපියලිය.
කාස, න. බ්‍රහ්මයා සමකිවූ තිපි
 යසි කියනලද පුලහිලි එයට
 දෙවෙනිවූ ඇඟිලිදෙක මුල.
 පු. ශරීරය, විණාකය, (තැන්
 රහිත ලබුගෙහි දඬු ආදි සමු
 වවය)
කාසස්වා, සත්‍රි. අරලු.
කාරණ, න. කාරණය.
කාරණා, සත්‍රි. අධිකවූ වෙදනාව,
 කරකයෙහි පිඩාව.
කාරණික, ත්‍රි. පමණ බලන්නා
 හෙවත් ප්‍රමාණයෙන් කරුණු
 නිශ්චයකරන්නා.
කාරණඛව, පු. දියකිරලා නම්
 පක්ෂියා.
කාරමනා, සත්‍රි. ප්‍රවහුගස.
කාරවි, සත්‍රි. ශතපුෂ්පනම් ද්‍රව්‍යය,
 පවුතල (මොනරකුඹ්බිය) පුහු
 ගසපත් (පෙරුම්කායම්කොළ,
කාරවෙලල, පු. කරවිල.
කාග්, සත්‍රි. දහගේ.
කාදිකා, සත්‍රි. තියුණු වෙදනාව,
 වෘත්තිය, නවනගැණි.
කාදිෂ, න. විසලි ගොමසමූහය.
කාරු, පු. ශිල්පියා එනම්+

“තක්ෂාවතනනුවායශව
 නා පිතො රජකසන ථා;
 පවමශවමිකාරශව
 කාරවෘශිල්පිතොමතා:.”

වඩුවෝය, පිළි විසින්තෝය,
 කරනැවැම්යෝය, රදවිය, සො
 මමරය, යන මොහුයයි කියන
 ලද්දේය.

කාරුණික, ත්‍රි. කරුණාඇත්තා.
කාරුණ, න. කරුණාව.
කාශෙනාර, පු. පුරුමඬය.
කාච්ඡර, න. රන්.
කාච්ඡානගික, පු. නැකැත්තා.
කාච්ඡක, පු. ඉල්මස “කාච්ඡක”
 යනුද වේ.
කාච්ඡකෙස, පු. කදකුමරා.
කාච්ඡා, ත්‍රි. කපුපිළි.
කාච්ඡාසි, සත්‍රි. කපු.
කාච්ඡි, ත්‍රි. එලය නොතකා ක්‍රියා
 යෙහි පැවැත්තේ, සත්‍රි ලිහයෙ
 හි “කාර්මි” යනුවේ.
කාච්ඡා, න. ඔප්පිමුලයෙන් උච්ච
 වාටනය ස්වභාවය වශිකරණ
 ය යන මේ ක්‍රියාව.
කාච්ඡික, න. දුන්න.
කාශීර(ච්ඡ), පු. සල්ගස.
කාච්ඡාපණ, පු. රිදී කහවණුව,
 හේ බරින් කම්පයෙක්වේ, කම්ප
 නම් මාසක සොළසෙකි. මාස
 කයෙක් නම් හුනිද පසෙකි,
 “කාච්ඡාපණොසත්‍රිකාර්මිකෙ
 පණ්ණොසිකෙ පි ච” යනු
 වචන බැවින් පණම් දහසය
 කහවණුව යයි දතයුතු.
කාර්මික, පු. රිදී කහවණුව, හේ
 බරින් හුනිද අසුවෙකි. පණම්
 දහසයක් අගනෙයි.
කාල, පු. කථාපාහැ, ඉන් යුත්
 දෙයෙහි, ත්‍රි. කාලය, යමරජ
කාලක, පු. ලපය.
කාලකණ්ඩක, පු. දකුඩුවා, අකු
 කාක නමුදු වේ.
කාලකුට, න. විෂ හෙදයෙක්,
 “දෙවාසුරරණෙදෙවෙහිතසා
 පාප්මාලිනා: තෙදනාසාරාධිරු

ජයා තඤ්ජා රඤ්ජා සන්තිහා
 නියාසාසා කාලකුටොසාමුනිහි
 පරිකීර්තාසා”යනු වචන හෙයින්
 දෙවියන් හා අසුරයන්ගේ යුධ
 යෙහි නගනලද පාප්මාලින්
 නම් අසුරයාගේ ලෙහෙයින්
 හටගත් ඇසතු ආකාරවූ වාක්ෂ
 යාගේ මාලියම් යයි දතයුතුයි.
කාලබණ්ඩ, න. අක්මාව එ
 නම් කුස දකුණත පිහිටි මස්
 පිඩකි.
කාලධම්, පු. මරණය.
කාලපාෂව, න. කණ්ණියාගේ
 දුන්න.
කාලමෙෂිකා, සත්‍රි. වැල්මදට
 කෘෂණතෙවතිකා, (කළුතලා
 වාළු)
කාලමෙෂි(ගි), සත්‍රි. බෝදිගස්.
කාලශෙස, න. කොලසාමාන්‍යය
 එනම් පාදයක් දියබහා දමෙන්
 කලයෙහි ඇලවැනකුය (මො
 රු) අඩක් දියබහා ඇලවැ උද
 ගවිත්ය, දියරහිතව ඇලවැ මපි
 තය යන මේ ගෝරස සාමන්‍ය
 යයි.
කාලසුත්‍ර, න. එනම් නිරය හෙ
 දය
කාලසකකි, පු. තමලුගස, නිඹ
 රිගස.
කාලා, සත්‍රි. කළුතලාවාලු, කළු
 දුරු, බේරුගස.
කාලාගුරු, න. කළුවැල් හෙවත්
 අගිල්.
කාලානුසාසි, න. කසාවත්
 කළුවැල් හෙවත් කසාවත්
 අගිල්, සුගකිරස ද්‍රව්‍යයයි කිය
 තලද ගල්සෙවෙල්, (කප්පර
 වල්ලියෙහිද වෙයයි කියත්)

කාලාසස, න. යකඩ
කාලිකා, සත්‍රි. මෙඝපඩකතිය,
 සත්‍රි. දෙවතාවිශෙෂයෙක්
කාලිඤ්ඤ, සත්‍රි. යමුනා නදිය.
කාලිඤ්ඤෙදන, පු. බලහද්‍රයා.
කාලි, සත්‍රි. උමාදෙවි.
කාලිසක, න. කසාවත් කළු
 වැල් හෙවත් කසාවත් අගිල්.
කාලෙසක, පු වණුවැල්.
කාලසක, පු. වොලාහලිදියයි
 බහානවූ හරිද්‍රාහවූ ගව්ජයෙහි
 (සුවද කසායයිද කියත්)
කාලයා, සත්‍රි. ගැබ්ගැන්මෙහි
 සුදුසු දෙන.
කාවචික, න. සන්නාහසන්නඩ
 යන්ගේ සමූහය.
කාවෙරි, සත්‍රි. එනම් නදිවිශෙ
 ෂය.
කාව්‍ය, පු. සිකුරු.
කාශ, පු. න. වැලක්.
කාශම(ගිම)රි, සත්‍රි. ඇත්දෙමට.
කාශමසි, පු. ඇත්දෙමට.
කාශමර, න. කොකුම්, පොකු
 රුමුල් පුෂකරමොෂයි විශෙෂ
 සාසාමුලම්”යනු වචනහෙයින්
 පුෂකරනම් ඔෂධවිශෙෂයාගේ
 මූලයි.
කාශමරජනමන්, න. කොකුම්.
කාශසපි, පු. සුයිරිථාවාය්‍යියා,
 අරුණ.
කාශසපි, සත්‍රි. භූමිය
කාශ්‍ය, න. දෑව.
කාශ්‍යකුල, පු පළපත, “පො
 තාදෙමිලාපතයනාමිං කාශ්‍යා
 දි රචිත කුලසා” නැව් හො
 රුආදියේ මලාපතයනාය පිණි
 ස දෑව ආදියෙන් කළ උදල්ල.

කාශ්‍යනක්ෂ, පු. වඩුවා, ප්‍රථමා
 වෙහි රූප—කාශ්‍යනච්ඡි, කාශ්‍ය
 තක්ෂෙ, කාශ්‍යතක්ෂ, කියා
 වෙත්.
කාශ්‍යා, සත්‍රි. උසස්බව, මය්‍යද,
 හෙවත් කුලසිමා, අටලොස්
 ඇසිපියක්හෙලනකාලය,දිශාව
කාශ්‍යී, සත්‍රි. කෙසෙල්.
කාස, පු. කැස්ස.
කාසදී, පු. රටතෝර.
කාසර, පු. මිමා.
කාසාර, පු. විල (“කාතතිමපදි
 මාකරසොත්තපි මතම්”කරණ
 ලද පියුම් විලටයයි දන්නාලදි)
 කි.
කිං, අව්‍ය. ප්‍රභාතාමිසි. “සුදුණු
 රයං කිංපුරුෂ” කිම මේ කණු
 වෙක් හෝ මිනිසෙක්ද යනාදි
 උද්‍යුතරණයි.
කිංශරු, පු විනඩුව හෝ විඩුව,
 ර්ගස, ලෝකුඩුවා.
කිංශුක, පු. පත්කැල ගස.
කිකිදිවි, පු. වෙවුය්‍යිට බදු
 පැහැ ඇති ලොමයෙන් යුක්
 තවූ විචිත්‍රවූ පියාපත් ඇති
 සාණ්ඩයයි බහානවූ පක්ෂි විශෙ
 ෂයෙක්, (තල ගි රි ත් තා ය යි
 කියත්).
කිකිකර, පු. ගැත්තා. (දසයා).
කිකිකිණි, සත්‍රි. රසුවැල.
කිකිච්ඡන්, අව්‍ය, අලාපිසි. “කිච්ඡි
 විකසිතංකුසුමම්” මදක් වික
 සිත මලයනු උද්‍යුතරණයි.
කිකිචුලක, පු. ගැබ්විලා, කිකිච්ඡි
 ලික, කිකිචුලකයනුදවේ.
කිකිච්ඡක, පු. පද්මාදිකෙශරය.

කිවි, පු. උතුර.
කිට්ට, න. “වසාගුක්‍ර මසාක්මජා
 කණි විණ්ඩුත්‍ර විණ්ඩාබා,
 ශෙලමා ශ්‍රැද්ධිකාසෙවදො
 වාදගෙනෙ නාණංමලා”යි
 කියනලද වුරුණුතෙල්ගුක්‍රලේ
 ඇටමිදුළු කන්මල මල මුත්‍ර
 සෙමිකදුලු කබ ඩහ යන මේ
 මිනිසුන්ගේ එකොලොස් මල.
කිණිගි, සත්‍රි. සැබෝගස.
කිණිව, න. සහල් ආදි ද්‍රව්‍යයෙන්
 කළ රු බිජු.
කිනව, පු. අත්තනගස, දුකෙ
 ලින්නා.
කිනතර, පු. කිදුරු, එනම් දෙව
 යොනිය.
කිනතරෙය, පු. වෙසමුණු.
කිම්, අව්‍ය. පාඨපාමි ප්‍රභූප්පි
 නාමි දෙක්ඟිවේ,
 “කිම් ආද්‍රයෙරන් රසිකාස කා
 තංතෙ” කිමෙක නාටකශාස්ත්‍ර
 දන්නෝ තාගේ කාතියට සතු
 වුනොවන්නෝද? යනාදියෙහි
 ප්‍රභාතයි, “කිංරජා ප්‍රජාංත
 රක්ෂති” යමෙක් ප්‍රජාපාලනය
 නොකෙරේනම් හෙතෙම කව
 ර රජෙක්ද නිදිතයෙකි, යනා
 දියෙහි ප්‍රභූප්පාමිසි හෙවත්
 නිකුම්පි.
කිමු, අව්‍ය. විකල්පයෙහි හෙවත්
 අනෙකාන්තභාවයෙහි, “ගෘහං
 කිමුවනංගත” කිම ගෙටහෝ
 වලට ගියේද, යනාදි උද්‍යුතර
 ණයි.
කිමුත, අව්‍ය. අතිශයාමි විකල්ප
 හෙවත් අනෙකාන්තභාව යන
 මෙහිවේ, “කිමුත තතං ගිවො

බ්‍රහ්මා” කීම පරමාත්මනෙම
 ඊශ්වර හෝ මහාබ්‍රහ්ම හෝද,
 යනාදී උද්ගරණයි.
කිම්පවාන, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.
කිම්පුරුෂ, පු. කිදුරු.
කිංවදනනි, සත්‍රි. ලොකප්‍රවාදය,
 (සත්‍යවූද අසත්‍යවූද ආරම්භය.)
කිර (දි) පු. උතුර.
කිරණ, පු. හිරුරැස්.
කිරිනනිකත, පු. බිම්කොහොඹ.
කිරින, පු. බිම්කොහොඹ, වන
 යෙහි වසන්නා, මොනරපිල්
 හදින්නාවූ “ගොමාංස හක්ෂ
 කොයස්තු ලොකවාහයව හා
 ෂතෙ, සමාවාර විනිනොසො
 මෙලෙච්ඡ ඉත්‍යනි ධියතෙ”
 යමෙක් ගොමාංස අනුභවකෙ
 රේද ලොකව්‍යවහාර ආයතීහා
 ෂාහාර අත් භාෂාවකුත් බෙ
 නේද සකලාවාරයන්ගෙන්පිරි
 හුනේද හෙතෙම මෙලෙච්ඡයයි
 කියනුලැබේ යයි දක්වනලද
 මෙලෙච්ඡානිකවූ වඩාලයා.
කිරිට, පු. න. ඔටුන්න.
කි (ක) මීර, කඹුරුපැහැ, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
කිල, අව්‍ය. “ජ්‍යානකංශංකිලවාපු
 දෙව්‍ය” වාපුදෙවනෙම කංශයා
 මැරීල යනාදි තන්හි ප්‍රවෘත්ති
 යෙහිද, “ගුරුන්කිලානිශෙනෙ
 ශිෂ්‍යා,” ශිෂ්‍යනෙමේ ගුරුන්
 දුකසේ ඉක්මයේ යනාදිතන්හි
 සමභාවයෙහිද වේ.
කිලාස, න. කිලාසය හෙවත්
 භෞතකුෂ්ඨය.
කිලාසිත්, ත්‍රි. භෞතකුෂ්ඨආත්මා
කිලිකප්පක, පු. කලාල, (පැලැල්ල)

කිල්විෂ, න. පාපය, අපරාධය,
 රොගය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
කිශොර, පු. අසුපාවවා.
කිෂ්කු, පු. සත්‍රි. රියන, වියන.
කිස (ශ)ලස, න. පලලවය (දළුව)
කි.
කිකස, න. අව.
කිවක, පු. පවතින් හඬනනුණ.
කිනාශ, පු. යමයා, ත්‍රි. කෘපණයා.
 කෘෂකයා හෙවත් සිසාන්තා.
කිර, පු. ගිරවා.
කිති, සත්‍රි. කිතිය.
කිල, පු. සත්‍රි. ගිනිසිඵ, වැලමිට,
 කුන්තය, උල, කණුව.
කිලක, පු. ගෙරින් ඇගකසන
 පිණිස ගාලමැද හිදුවූ කණුව.
කිලාල, න. ලේ, ජලය.
කිලින, සත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන්
 බඳනාලද්දේ.
කිශ, පු. වදුරු.
කිශපණී, සත්‍රි. සැබෝගස.
කු.
කු, සත්‍රි. භූමිය, අව්‍ය. පාපාපී,
 නිඤ්ඤාපී, ඊෂ්දම්යන්තිවේ.
 “කුකම්” පාපකම් යනාදියෙහි
 පාපාපීසි, “කුපථ” දුක්වූ නිඤ්
 තවූ මාගීය යනාදියෙහි නිඤ්
 තාපීසි, “කවොෂණම්” මදඋ
 ණුසුම් යනාදියෙහි ඊෂ්දම්සි.
කුකර, ත්‍රි. රොගාදියෙන් වක්වූ
 අත්ආත්මා.
කුකුඤ්ඤ, න. නිතමකුපය හෙ
 වත් පිටකටුවෙන්පහතසිටිවල.
කුකුල, න. හුලින් ගැවසුනුවල,
 පු. දූෂෙවියාගින්න.
කුක්කුට, පු. කුකුලා.
කුක්කුහ, පු. වලිකුකුලා.

කුක්කුර, පු. බල්ලා, න. ගණ්ඨි
 වනනම් සුගතිද්‍රව්‍යයට (ගණ්ඨි
 වණ්ටයයිද කියත්.)
කුකුඤ්ඤ, පු. බඬ.
කුකුඤ්ඤ, ත්‍රි. පොෂ්‍යවර්ගීයහැ
 ර තමන් බඩතකා ඇවිදින්නා.
කුකුකුම, න. කොකුම.
කුම, පු. තනය.
කුමඤ්ඤ, න. රත්සදුන්.
කුමර, ත්‍රි. අනුන්ගේ දෙස්කියන්
කුමාග්‍ර, න. තනපුඩුව. (නා.
කුප්, පු. අහහරුවා.
කුකුචින, ත්‍රි. වක්වූද.
කුකුචිකා, සත්‍රි. හින්ඵන්සාල්.
කුකුප්, පු. ඇත්දත්, පු. න.
 ලතාදින් වැසුනු ලෙන.
කුකුප්පර, පු. ඇතා.
කුකුප්පරගන, පු. බෝගස්.
කුකුප්පල, න. කාචි.
කුට, පු. සත්‍රි. ගේ, සහාගාහය,
 සත්‍රිලිඛගයෙහි කුටි (ටි), න,
 කාලය.
කුටක, න. නතුල් පෝරුව හෝ
 හිවැල.
කුටප්, පු. කෙළිදගස.
කුටනතට, පු. තොටිලගස, න.
 සෙවෙල් අතුරෙහි වන්නාවූ
 කෙවනී මුසකානම් ද්‍රව්‍යය,
 (ජලමුහාන).
කුටිල, ත්‍රි. වක්වූද.
කුටි, සත්‍රි. කුඩාගේ (කිලිය)
කුටුමබව්‍යාපාන, පු. කෙලෙසියා
 හෙවත් දුරදිපොෂණයෙහි සං
 යුක්තවූයේ.
කුටුමබිනි, සත්‍රි. පරපුරුෂයන්හා
 පරසත්‍රිත් යොදවන්නී.
කුටුමල, පු. මුකල කැකුල.

කුඩර, පු. මෝරුඅලලන මත්
 දඩ බඳනා කණුව, ප්‍රාකෘත
 භාෂාවෙන් “සුසලකාමිබ” යයි
 කියත්.
කුඩාර, පු. පොරව, සත්‍රිලිඛග
 යෙහි කුඩාරි කියාවේ.
කුඩේරක, පු. පණ්ණිසවාක්‍ෂය.
කුඩබ, පු. උලක්කුව හෙවත්පත.
කුඩ්‍ය, න. හිකන්ය.
කුණප, පු. න. මලසිරුර.
කුණ්, පු. කිරි ඇත්තාවූ බෝ
 ගස් හා සමාන ආකාර ඇත්
 තාවූ තඤ්චාක්‍ෂය (මදරිය
 යයි කියත්.)
කුණ්‍ය, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි අයොග්‍ය
 යා හෙවත් අසම්ප්‍රියා.
කුණඩ, න. තාලිය, (සැලිය) පු.
 සැමියා නොමලකල සොරසැමි
 යාට දව උපන් පුත්‍රයා.
කුණඩල, න. කුණඩලාහරණය.
කුණඩලින්, පු. සපියා.
කුණ්ඨි, පු. න. මැටියෙන් කල
 කමඩලාව.
කුහප, පු. න. පසලොස් කොට
 සක් කරනලද දිනයාගේ මධ්‍ය
 වතීවූ අෂ්ටමාංශය හෙවත්
 අටෙන් කොටස.
කුතුක, න. පුදුමදේ දකිනුකැ
 මැත්ත.
කුතුප, පු. සමන්කල කුඩාතෙල්
 කුලාව.
කුතු, සත්‍රි. සමන්කල තෙල්කු
 ලාව.
කුතුහල, න. පුදුමදේ දකිනු
 කැමැත්ත.
කුතසා, සත්‍රි. නුගුණකිම.
කුන්සින, ත්‍රි. නිඤ්ඤයා.

කුඨ, පු. කුසතණ(ඉලුප්)පු. සත්‍රි.
 ඇතුන්පිට ලන විවිත්‍ර කමලා
 දිය, සත්‍රිලියයෙහි කුඨා කියා
 වේ, “සත්‍රිප්‍රවේණි කුඨා: ත්‍රිපු”
 යනු වචන බැවින් කුඨශබ්දය,
 තුන්ලිඟයෙහිවේ.
 කුඳුල, පු. කොබෝලිලගස.
 කුනම්, සත්‍රි නොපාලදෙයෙහි
 උපන් රක් හෙවත් මනෝසිල.
 කුනායක, පු. හැල්කසාමිලියා.
 කුනත, පු. කොනනායුධය.
 කුනතල, පු. ඉසකෙස්.
 කුඳු, පු. න. කොදගස, පු. එනම්
 නිබි විශේෂය.
 කුඳුරු, පු. ගකිද්‍රව්‍යයක්වූ කුඳු
 රැක්කම්.
 කුඳුරුකි, සත්‍රි. ඉන්සඵරුක.
 කුපඨ, පු. නොමනාමග.
 කුපුස, පු. නිඤ්ඤයා.
 කුපස, න. රන් රිදි හැර අනිත්
 තම ආදි ලොහ.
 කුබ්ජ, ත්‍රි. කුද.
 කුමාර, පු. නානාදියෙහිලා යුව
 රජ, කදකුමරු.
 කුමාරක, පු. පුණ්‍යවරණගස.
 කුමාරි, සත්‍රි. ප්‍රථමවයසෙහි වනී
 මානවු කන්‍යාසත්‍රිය, කෝමා
 රිකා.
 කුමුද, පු. නොසාත්‍ය කොණ
 යෙහිවූ දිග්ගජයා, න. කුමුදු
 හෝ සුදුඋපුල්.
 කුමුදබාකුම, පු. සද.
 කුමුදිකා, සත්‍රි. කරබෙහියගස.
 කුමුදිනි, සත්‍රි. කුමුදවිල.
 කුමුවන්, ත්‍රි. කුමුදු බොහෝවූ
 දෙය.
 කුමුවනි, සත්‍රි. කුමුදවිල.

කුමුබා, සත්‍රි. යාගහුමියෙහි අති
 ග්‍රහණකොට කළ වෙණිනිය
 හෙවත් යාගබිම වැට.
 කුමුහ, පු. එනම් එකොළොස්වන
 රාශිය, කලය, ඇත්කුමය, න.
 ගුගුල්ගස, සංඝාත විගාහිත
 බැවින් සංඝාතපක්‍ෂයෙහි නපු.
 සකසි.
 කුමුහකාර, පු. කුමුලා.
 කුමුහසමුහව, පු. අගතිසිරුසි.
 කුමුතිකා, සත්‍රි. දියපරණලා.
 කුමුති, සත්‍රි. කරබෙහියරුක.
 කුමුතිර, පු. කිමුලා.
 කුරුබග, පු. මුවා.
 කුරුණවක, පු. රන්වන් ගිරිනිල්
 ල, රන්වන් කටුකරඬුගස, කුරු
 ණක යනුද මෙහිවේ.
 කුරවක, පු. රතුගිරිනිල්ල, රතු
 කටුකරඬු.
 කුරර, පු. කිරලා.
 කුරුණවක, පු. රන්වන් කටුකර
 ඬුගස.
 කුරුච්ඡ, පු. වම්මුතු.
 කුරුච්ඡක, පු. රන්පලමෙක් එනම්
 රන්මිනීමේදී පලමකට හෙවත්
 සිව්සැට මාෂකයකට ව්‍යවහාර
 නාමයයි, මාෂකයෙක් නම්නුති
 දපසෙකි.
 කුල, න. සමානජාති ඇති ප්‍රා
 ණීන්ගේ සමූහය.
 කුලක, න. දුම්මැල්ල, ශිල්පීන්
 ගේ කුලප්‍රධානියා.
 පු. කවුඩු තිබිරිගස.
 කුලවා, සත්‍රි. පතිවෘතාතැනැත්තී.
 කුලන්තා, සත්‍රි. කුලන්තානාවූ
 පාෂාණ ඇති මහරට “නිලා
 සුරමා” යයි ප්‍රසිද්ධ අඤ්ඤා
 විශේෂයෙක්.

කුලපාලිකා, සත්‍රි. කායසථරජ
 පුත්‍රාදීන්ගේ කුලයට නියත
 පතිනු ඇති කුලය.
 කුලශ්‍රේෂ්ඨීන්, පු. ශිල්පීන්ගේ
 කුලප්‍රධානියා.
 කුලසමුහව, ත්‍රි. කුලෙහිඋපන්අය.
 කුලසත්‍රි, සත්‍රි. කායසථ රාජපුත්‍රා
 දීන්ගේ කුලයට නියත පතිනු
 ඇති සත්‍රි.
 කුලාය, පු. පක්‍ෂීන්ගේ කැදුල්ල.
 (කුඩුව)
 කුලාල, පු. කුමුලා.
 කුලාලි, සත්‍රි. කුලන්තානාවූ පා
 ෂාණ ඇති මහරට “නිලාසුර
 මා” යයි ප්‍රසිද්ධ අඤ්ඤා
 යෙක්.
 කුලිග, පු. න. විදුරවිය.
 කුලි, සත්‍රි. කටුවැල්බඩු.
 කුලින, ත්‍රි. මනා කුල ඇත්තා,
 පු. සත්පුරුෂයා.
 කුලි(ලි)ර, පු. කකුඵවා.
 කුල්මාෂ, පු. කොමු, “අභිස්ථි
 ත්‍රාශවගොධුමා අනෝවචණ
 කාදය: කුල්මාෂ ඉති කථා
 නො” යනු වචනබැවින් අඛක්
 තැම්බූ ගොදුමු ආදියෙහිද සම
 හර කෙණෙක් අඛක්තැම්බූ
 යවාදි ශුකධාන්‍යයෙහිද කාශ්මීර
 දෙයෙහි කුලිඤ්ඤ යයි බ්‍යාන
 වුනි යයිද කියත්.
 මාගධ ග්‍රන්ථයන්හි ආ කුමමාස
 යන්නට මාදුතලපයයි අපිපා
 ණේ.
 කුලමාසාහිප්‍රන, න. කාකි.
 කු , න. ඇට.
 කුලයා, සත්‍රි. ඇල.
 කුටල, න. බෙබර එලය.

කුටලය, න. උපුල්.
 කුටාද, ත්‍රි. අනුන්ගේ දෙස්කි
 යන්නා.
 කුටිඤ, පු. පෙහෙරු හෙවත් රෙ
 දිවියන්නා.
 කුටේණි, සත්‍රි. කෙමණ.
 කුටේර, පු. උත්තරදිශාපති වෙ
 සමුණු.
 කුටේරක, පු. කිරිඇති බෝගස්
 හා සමාන ආකාර ඇති නඤ්ඤ
 වාක්‍ෂනම් ගස්ජාතිය, (මහරි
 යයි කියත්.)
 කුටේරාක්‍ෂි, සත්‍රි. පළොල්ගස.
 කුශ, පු. න. කුශතණ්‍යොර් ඉඵබි
 විපහෙදයක්, න. ජලය,
 පු. රාමපුත්‍ර.
 කුශල, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
 න. සම්මිභාවය, නිභිය, පුණ්‍ය,
 ශුභය, ද්‍රව්‍යවාචිකලවාච්‍යලිඟුයි.
 කුශි, සත්‍රි. ලෝහවිකාරය, හෙ
 වත් හිවැල.
 කුශිලව, පු. කපිකයාඑනම් දීපා
 ත්තරයෙහි කිකිප්‍රචාරණය කර
 න නැට්ටුවෙක්.
 කුශෙෂය, පු. න. පිසුම්.
 කුෂට, න. කුෂටය.
 කුෂඨ, න. උපුල්කොල.
 කුෂමාණසක, පු. කොමඩු පුසුල්.
 කුසිද, න. පොලියෙන් ජීවත්වීම.
 කුසිදික, ත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත්
 වන්නේ.
 කුසුම, න. පුෂ්පය.
 කුසුමාජන, න. පුෂ්පාජන.
 කුසුමෙසු, පු. අනගයා.
 කුසුමහ, න. වනුක්මල්, පු. ඩබ්
 රාව.
 කුසාගි, සත්‍රි. සටබව.

කුසුමබුරු, න. කොතබුරු,
(කොතබුරුලේ).

කුහනා, සත්‍රි. කුහකබව හෙවත්
පරදුවැලිප්සායෙන් මිථ්‍යා ජී
යභිපථ දැක්වීම.

කුහර, න. බිලය, (සිදුර).

කුහු (හු), සත්‍රි. නොදක්නාලද
සදආති අවපසලෝඝවක.

කු.

කුකුද, ත්‍රි. ආදරපුළුකොටසරසන
ලදකතයාවන් දනගකරන්නා.

කුට, පු. න. පළිතමුදුන, ධාන්‍යා
දිත්තේ රැස, මායා, ශාසවන,
වචාව, අසත්‍යය, යගුල, නගු
ලේ වක්අත්ත.

කුටසන්ත, න. මුවපසින්ගේ
බකිතයට තබන උගුල්මලපත්
ආදි යන්න.

කුටශාල්මලී, පු. කටුහිමුල්ලාක.

කුටස්ථ, ත්‍රි. නිර්විකාරදූ එනම්
ආකාශාදි යමක් නිරවයව සව
රූපයෙන් කාලව්‍යාපිද හේ
තෙමෙයි.

කුප, පු. ලිද.

කුපක, පු. “ගුප්තකදෘදොතිජලා
පිං ගතීක්‍රියතො තෙෂාමි”
වියලිනදි ආදියෙහි ජලයපිණි
ස සැරුවල, “ප්‍රොතොවිධාකා
රිණ: ශිලාදය: කුපකා ඉතො
තෙ” ජලප්‍රොතස දෙකක්ව
යන පරිද්දෙන් මධ්‍යයෙහි දුරු
ශිලාදියෙන් බැඳලන වැටියයි
සමහරු කියත්, නැව් ආදියේ
කුඹය.

කුබර, පු. රථයෙහි කිමුල්මුව,
එනම් වියපොල්ල බදින ලිය,
(දිගන)

කුච්චි, පු. න. බැමමැද.

කුච්චිච්චි, පු. ජවක, (දිව් නම් බෙ
හෙද.)

කුර්චිකා, සත්‍රි. “දධිකා සහ පය:
පකං යත්තත්‍යාදබ් කුර්චිකා,
තක්‍රෙණ පකංයත්තරං සාහ
වෙනතකු කුර්චිකා” යනු කිබැ
විත්දිහෝමෝරු සමග කකාල
කිරි කුර්චිකානම්.

කුර්දින, න. ක්‍රිඩාව, (බාලයන්ගේ
සෙල්ලම)

කුපිර, පු. වැලමිට.

කුප්‍රාසක, පු. චෝලිය.

කුමි, පු. ඉදිබුවා.

කුල, න. ඉවුර.

කා.

කාකලාස, පු. කටුබෝඩා, (කටු
ස්සා).

කාකවාකු, පු. කුකුලා.

කාකාවිකා, සත්‍රි. උකුණුවල, හෙ
වත් ඉසහා ග්‍රිවය ගැලපුනු
සකිය.

කාච්ඡ, න. වාඤා යනය ප්‍රජාප
තිය යනාදිවු වුන, ශාරීරික
වෙදනාව, ඉන් යුක්තයෙහි, ත්‍රි.

කාන, ත්‍රි. කාතයුගය, සැහීම.

කානක, න. බලල්ලුණු.

කානසුඛි, ත්‍රි. ධනුශ්ශිල්පයෙහි
දක්‍ෂයා.

කානමාල, පු. ඇසලගස.

කානමුඛ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා.

කානලක්‍ෂණ, ත්‍රි. ශෛයභිදිගු
ණයෙන් ප්‍රසිදියා.

කානසපනකා, සත්‍රි. පළමුහිදි
හායභාව.

කානසක, ත්‍රි. ධනුශ්ශිල්පයෙහි
දක්‍ෂයා.

කානාන, පු. යමරජ, යමයා,
සිඛානාය, දෙවය, අකුශල
කමය.

කානිත්, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
පභිතයා.

කාතන, ත්‍රි. කපනලද ද.

කාතනි, සත්‍රි. මුවආදිත්ගේ සම.

කාතනිවාසස්, පු. ඊශවරයා.

කාතනා, සත්‍රි. ක්‍රියාව, දෙවතා,
ත්‍රි. ධනය සත්‍රිය පාථ්‍රවියයනාදි
යෙන් බිදවියයුත්තා.

කාතනිමධුපක, පු. කල්පිතධුපය.

කානාසන, ත්‍රි. නොඅඩුද.

කාපණ, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.

කාපා, සත්‍රි. කරුණාව.

කාපාණ, පු. කඩුව.

කාපාණි, සත්‍රි. රත්ආදිය කපන
කතුර, “කාතර” යයි මාරුටි
හාෂා නාමයයි.

කාපාල, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.

කාපිටසොනි, පු. ගිනි.

කා(කු)මි, පු. ඉතා කුඩා ප්‍රාණි,
(පණුවා).

කාමිකන, පු. වලගසාල්.

කා(කු)මිජ, න. කළුවැල්හෙවත්
අගිල්.

කාශ, ත්‍රි. කුඩාද.

කාශානු, පු. ගිනි.

කාශානුරෙනස්, පු. ඊශවරයා.

කාශාශවිත්, පු. නවත්තා.

කාෂක, පු. නගුල්පෝරුව හෝ
හිවැල.

කාෂි, සත්‍රි. වෛශ්‍යයන්ගේ සිසු
මය ගවපාලනය වෙලදුමය
යන තුන්වැදූරුම් ජීවිකාවන්
අතුරෙන් සිසුම.

කාෂික, ත්‍රි. කාෂිකමියෙන්ජීවත්
වන්නා, පු. හිවැල.

කාෂිවල, ත්‍රි. කාෂිකමියෙන් හෙ
වත් සිසුමෙන් ජීවත්වන්නා.

කාෂට, ත්‍රි. නගුලෙන් සැකෙන්
ආදිය.

කාෂටි, පු. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා,
පභිතයා.

කාෂණ, න. මිරිස්, පු. විෂණු,
කාෂණපක්‍ෂය, කළුවැහැ, ත්‍රි.
කළුවැහැයෙන් යුත් දෙය.

කාෂණපාකඵල, පු. කරඹ.

කාෂණඵලා, සත්‍රි. බෝදිගස්.

කාෂණහෙදි (ද), සත්‍රි. කුළුරු
හැණ.

කාෂණලා, සත්‍රි. හුනිද.

කාෂණලොහිත, පු. දුම්පැහැ.
ඉන්යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.

කාෂණවතීමත්, පු. ගිනි.

කාෂණවෘත්තා, සත්‍රි. පළොල්ගස.

කාෂණසා(ශා)ර, පු. කළුව
ඇති කාලසාරනම් මුවා.

කාෂණා, සත්‍රි. වගපුල්.

කාෂණිකා, සත්‍රි. කළුවැල.

කෙ.

කෙකර, ත්‍රි. වපරයා.

කෙකා, සත්‍රි. මොනරහඬ.

කෙකිත්, පු. මොනරු.

කෙතකි, සත්‍රි. දුනුකේ, කෙත.ක
යයි පුංලිගුදවේ.

කෙතන, පු. න. ධවය, කාත්‍ය
ය, වෙනට කැඳවීම.

කෙතු, පු. එනම්ග්‍රහයා, කොතිය.

කෙදර, පු. විනිශ්චය ආදි ව්‍යව
හාරය.

කෙදර, පු. කෙත.

කෙතිපානක, පු. ඊට.

කෙසුර, න. අතමුල පලදනා
වලල්ල.

කෙලි, පු. වලලහාදිත්තේ පරිභාසය, (සෙල්ලම)
 කොල, න. නිශ්චය, ත්‍රි. හුදකලා, සියලු.
 කෙශ, පු. හිසකෙස්.
 කෙශපර්ණි, සත්‍රි. සැබෝ.
 කෙශපාශි, සත්‍රි. හිසමුදුනේ බැදි කොඩිය.
 කෙශව, පු. විෂණු, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශවෙශ, පු. සාමාන්‍යයෙන් ගවසාගත් කොඩිය.
 කෙශික, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශිත්, ත්‍රි. බොහෝ කෙහෙ ඇත්තා.
 කෙශිනී, සත්‍රි. විවපාකාරවූ වොරහුල්ලියෙහි බ්‍යානවූ සුගති ද්‍රව්‍යය, වැල්දෙහියෙහි කියත්.
 කෙස(ශ)ර, පු. දෙඹගස, මුහුළු ගස, පු. න. පද්මාදි කෙශරය, නාකෙසරා.
 කෙස(ශ)රින්, පු. සිංහයා.
 කෙක.
 කෙකවහන්, පු. විෂණු.
 කෙක(ඬ)ඬයනී, පු. කරබෙහිය රුක.
 කෙකව, න. දුකෙළිය, කපට කම හෙවත් වචාව.
 කෙකුරක, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකුරික, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකුරි, න. කෙත්සමුහය.
 කෙකරව, න. කුමුදු හෝ සුදුපුල්.
 කෙකලාස, පු. වෙසමුණුගේ නිවස.
 කෙකවනී, පු. කෙවුලා.
 කෙකවනීමුසක, න. සෙවෙල් අතුරෙහි වන්නාවූ කොට්ඨියා

මුරුයෙහි බ්‍යානවූ එනම් ද්‍රව්‍යය, “ජලමුසකා” දියකලාදුරා.
 කෙකවල, න. නිෂ්චය.
 කෙකික, න. ඉසකෙස්ථස.
 කෙකශ, න. ඉසකෙස්ථස.
 කො.
 කොක, පු. සක්වාලිහිණියා, කොක්කාවා (වෘකයා.)
 කොකනද, න. රත්පියුම්, රකන කුඤය.
 කොකනදව්වි, පු. රතු උපුලව බදු පැහැ.
 කොකිල, පු. කොවුලා.
 කොකිලාස, පු. ඉතිරිගස, වැලුගස, හෙළාගස.
 කොටර, න. රුක්සිදුර.
 කොට්ඨි, සත්‍රි. නග්ගසත්‍රි.
 කොට්ඨි, සත්‍රි. කඩුආදිත්තේ කොණ, දුනුමුඩාව, (දුනුඅග) උතක මිය [උසස්බව] හුලස්, ප්‍රසුතද ශයෙක් [සියක්ලක්ෂය.]
 කොට්ඨි, සත්‍රි. පිඬිකායෙහි බ්‍යානවූ සුගතිකුසුමය [පික්මල්]
 කොට්ඨි, පු. කෙතේ මැටිකැට බදින මුගුර.
 කොට්ඨි, පු. දුගීනුවර, (නුවර කොට්ඨි).
 කොට්ඨි, පු. මණ්ඩලාකාර කුණිය.
 කොණ, පු. කඩුආදියේ කොණ, විණාදි වාද්‍යවාදනය කරන කාණ්ඩාදිය (කඩිප්පුආදියයි.)
 කොණ්ඩල, න. පුදුමදේ දකිනු කැමැත්ත.
 කොණ්ඩ, න. දුන්න.
 කොණ්ඩ, පු. අමුනම් බාන්‍ය.
 කොප, පු. කොපය.
 කොපනා, සත්‍රි. කොපපරවූ සත්‍රි.

කොපිත්, ත්‍රි. කිපෙන සුලුමුයේ.
 කොමල, ත්‍රි. සිච්චලිදි.
 කොමසික, පු. ජලකුක්කුහයෙහි කියනලද පක්ෂි විශේෂයක් එනම් දියවලිකුකුලා.
 කොරක, පු. මදක් මුකලකැකුල.
 කොරඬි, සත්‍රි. හින්චන්සාල්.
 කොරදු, පු. අමුනම් බාන්‍ය.
 කොල, පු. උතුර, පසුර (ගොඩප ඩාංච]යෙහි මරුටි භාෂායි. න. ඩෙබරඵල.
 කොලක, න. මිරිස්, තකුල්.
 කොලදල, න. තබනම් ගකුද්‍ර ව්‍යය.
 කොලමක, පු. තැන්හැර ලඬු ගෙහි දඬුආදි විණාකය.
 කොලවල්ලි, සත්‍රි. ඇත්වගපුල්.
 කොලා, සත්‍රි. වගපුල්.
 කොලාහල, පු. කොලාහලය.
 කොලි(ලි), සත්‍රි. ඉලන්ද, (ඩෙබර.)
 කොට්ඨි, පු. පණ්ඩිතයා.
 කොට්ඨර, පු. කොබෝලිලගස
 කොශ(භ), පු. කලතොකල හෙවත් ආහරණාදිය කලාවූද ආහරණාදිය නොකොට ආකාරයෙන් ගොඩ නැගුපමණවූද රන්රිදි, පු. න. මල්කැකුල, කඩු කොපුව, වසතුරාශිය, දිවිම.
 කොශඵල, න. තකුල්.
 කොශ(භ)නකි, ත්‍රි. පතෝල, වැටකොළා, සැබෝ.
 කොස, පු. න. පක්ෂින්ගේ බිජුවට.
 කොස, පු. ඇතුල්කුසිය, කොටුව, ඇතුල්ගේ.
 කොස, පු. මදහුණු, ත්‍රි. ඉත්සුන් ද්‍රව්‍ය වාච්චයේ වාච්‍ය ලිගයි. (ත්‍රි)

කෝ

කෝක්කුටික, ත්‍රි. ශීලාදි ගුණ රහිතවූවද නමා ශීලාදි ගුණ ඇත්තෙකැයි හඟවන මායා ඇත්තේ, දුරතොබලනුයේ.
 කෝකෙශයක, පු. කඩුව.
 කෝටනස, පු. ගම්අයත්තොවූ වඩුවා හෙවත් ස්වගෘහයෙහිම සිට ආත්ම කමයෙන් ජීවත් වන අය.
 කෝටික, පු. මස්විකුණන්නා.
 කෝණප, පු. රාක්ෂසයා.
 කෝතුක, න. පුදුමදේ දකිනු කැමැත්ත.
 කෝදවිණ, ත්‍රි. අමුකෙන.
 කෝගනික, ත්‍රි. කුන්තායුධ ඇත්තා.
 කෝගනි, සත්‍රි. මරිවාකාතිවූ ඵල ඇතිරෙණුකායෙහි ප්‍රසිඬ ගකු ද්‍රව්‍යයෙහි (රුහාණිය.)
 කෝපින, න. නොකොටසුත්ත, රහසග.
 කෝමාදි, සත්‍රි. එනම් මාතෘදෙවතා.
 කෝමුදි, සත්‍රි. සදරුස්.
 කෝමොදකි, සත්‍රි. විෂණුගේ ගදව.
 කෝලවිනෙස, පු. සිහන පතිනියගේ පුතා හෙවත් හික්කාව පිණිස කුලාටනය කරන (කුලයක් පාසා ඇවිදින) පතිව්‍රතා සත්‍රියගේ පුතා.
 කෝලවෙස, පු. සිහන පතිනියගේ පුතා හෙවත් හික්කාව පිණිස කුලාටනය කරන පතිව්‍රතා සත්‍රියගේ පුතා.
 කෝලවෙර, පු. නොපතිනියගේ

හෝ පතිනියගේ හෝ පුතා හෙවත් පතිවතා නොවූ හෝ පතිවතාවූ හෝ සත්‍රියගේ පුතා.
කොලින, න. ලොකාපවාදය, සිව්පා සපී පක්ෂී යන මොවුන් ගේ යුධය, එනම් එළු කුකුල් ආදීන්ගේ යුධයයි.
කොලෙසක, පු. බල්ලා.
කොලික, පු. ශක්‍රයා, බකමුණා, අභිතුඛිකයා, ගුගුල්ගහ.
කොරව, පු. කරුවේ අය, හෙවත් කුරුරජුගේ වංශයෙහිවූ ක්ෂත්‍රියයා.
කොලිකා, සත්‍රී. එනම් නදීවිශේෂය.
කොලෙස, ත්‍රි. පණුවන් ගෙන් උපදනා එනම් පටවසු.
කොසතුහ, පු. විෂණුහුගේ මැණික

කු

කුකව, පු. න. කියත.
කුකර, පු. කොරවකා, කවුකිහි රිය. (දලක්)
කුතු, පු. යාගය.
කුතුබංසින්, පු. ඊශ්වරයා.
කුතුහුප්, පු. දෙවියෝ.
කුඨන, න. මැරවීම.
කුඤ්ඤ, න. හැඩීම, කැඳවීම, යොධ යන් ඔවුනොවුන් ආ ක්‍රොශ කොට සපයා වශයෙන් කැඳවීම.
කුඤ්ඤ, න. හැඩීම.
කුම, පු. වෛදික විධානය හෙ වත් නියෝග ශාස්ත්‍රය.
කුමුක, පු. රත්ලොත්, අභවතා කාරවූ බ්‍රහ්මදරුවාක්ෂය, පුවක්.
කුමෙලක, පු. ඔටුවා.
කුසවිකුසික, පු. වෙළෙන්දා.
කුසික, ත්‍රි. මුදලින් බඩු ගන්නා.
කුසා, ත්‍රි. විකුණනු පිණිස භාණ්

ඩාදියේ බහාවිකුණන්නා විසි න් දෙනලද බඩු.
කුච්ඡ, න. මස්.
කුච්ඡාද, පු. රාක්ෂසයා.
කුආක, පු. මුදලින් බඩු ගන්නා.

ක්‍රි

ක්‍රියා, සත්‍රී. ක්‍රියාව, ආරම්භය, පවිගෙවෙන පිළිවෙත්, හික්මීම, පිදීම, යුක්තායුක්ත විභාගයෙන් අපීතිරණය, සාධනය, කමිය, ව්‍යායාම් කිරීම, පිළියම.
ක්‍රියාවන්, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි උත්සහ ඇත්තා.
ක්‍රිඩා, සත්‍රී. වලලභාදීන්ගේ පරි භාසය, (සෙල්ලම) බාලයන්ගේ සෙල්ලම.

ක්‍රැ

ක්‍රැස්ව, පු. කොස්ලිහිණියා.
ක්‍රැබ්, කෝපය.
ක්‍රැම, න. හැඩීම.
ක්‍රැර, ත්‍රි. දෑ, කරුණා නැති, අනුන්කෙරෙහිද්‍රෝහකරන්නා, රළුද.

ක්‍රේ

ක්‍රේහව්‍ය, ත්‍රි. මිලයෙන් ගතහැ කිද.
ක්‍රේස, ත්‍රි. මිලයෙන් ගතහැ කිද.

ක්‍රෝ

ක්‍රෝඩ, සත්‍රී. න. ලය, පු. උෂරා.
ක්‍රෝධ, පු. කොපය.
ක්‍රෝධන, ත්‍රි. කිපෙන සුලුවියේ.
ක්‍රෝෂු, පු. සිව්ලා.
ක්‍රෝෂුවිනා, සත්‍රී. පුස්වැන්න.
ක්‍රෝෂු, සත්‍රී. හෙලකිරිබද.
ක්‍රෝශව, පු. කොස්වාලිහිණියා.
ක්‍රෝශවදරණ, පු. කඳ කුමරු.

කල

කලම, පු. ගිලන්බව.
කලමථ, පු. ගිලන්බව.

කලි

කලිගන, ත්‍රි. තෙමුනුහෝ තෙත්ද.
කලිගනාක්ෂ, ත්‍රි. කබආත්තා.
කලිහින, ත්‍රි. වෙහෙසුයේ.
කලිෂට, ත්‍රි. පෙරපසු විරිද්ධස, වෙහෙසුයේ.
කලිනක, න. වැල්මි.
කලිනකිකා, සත්‍රී. බෙරුගස, (අව රිය)
කලිව, න. නපුංසකයා, නපුංසක ලිභය, ත්‍රි. වික්‍රමරහිතයා.

කෙලා

කෙලශ, පු. රාගාදි කෙලශය.
කෙලාම, න. “අධිසතු දක්ෂිණ භාගෙ හාදයාත් කෙලාම කි ෂ්ඨි, ජලවාහි සිරාමුලං තෘෂ්ණ ස්ථානං මතං බ්‍රහ්මෙය්, හාදයට යටින් දකුණු පස කෙලාමය පවති පණ්ඩනයන් විසින් ඒ ජලවහනය වන්නාවූ ශිරාමුල යයිද තෘෂ්ණස්ථාන යයිද දන් නාලදෑසි කියනලද කෙලාමය.

කි

කිණ, පු. ශබ්ද කිරීම, විණා කිනනාරම් ආදියේ හඬ.
කිණන, පු. විණා කින්නාරම් ආදියේ හඬ.
කිවින, ත්‍රි. කකාලිද.
කිඤ්ඤ, පු. විණා කින්නාරම් ආදි යේ හඬ.

කිණි

කිණි, පු. තුෂ්ණිම් භාවයෙන් ගිදීම, විනාහි දසයක් පමණ

කාලය, උත්සවය, ක්ෂණය, එ නම් ඇසිපිය 16200 යකින් යුත්කාලය.

කිණද, සත්‍රී. රාත්‍රිය.

කිණන, න. මැරවීම.

කිණප්‍රහා, සත්‍රී. විදුලිය.

කිණප්, න. ලේ.

කිණවුන, පු. නටුවාවූ වුන හෙ වත් බිඹසැර ඇත්තා.

කිණන, පු. ගුදයා හෙවත් ගොවියා විසින් ක්ෂත්‍රිය සත්‍රිය කෙරෙහි උපදවනලද අය, ඔහු ජිවිකා පා පර්ධිකාදියයි “ක්ෂත්‍රතාගුද්‍රාත් ක්ෂත්‍රියාජේ. ප්‍රතිභාරොථ සාර ථේඛුජ්ජ්‍යා තනසෙපිසසා නති යුක්තො වෙධසොපුමාත්” යනු වචන බැවින් වාරපාලය, රථා වායභිය, දසකමින් මිදුනු නැ නැත්තියගේ පුත්‍රය, බ්‍රහ්මවිෂණු දෙදෙනා කෙරෙහි නියුක්තය, යන මොවුන් කෙරෙහි වැවේ.
කිණතා, පු. රථාවායභියා, දෙර වූපාලයා, ගුදයාවහෙවත් ගො විශාට ද, ක්ෂත්‍රියාගනාවකගේ පුත්‍රයා.

කිණිය, පු. ක්ෂත්‍රියයා.

කිණියා, සත්‍රී. ක්ෂත්‍රිය සත්‍රී.

කිණියි, සත්‍රී. ක්ෂත්‍රිය භායභීව.

කිණියාණ්, සත්‍රී. ක්ෂත්‍රිය සත්‍රී.

කිණතා, ත්‍රි. ක්ෂමාවන සුලුවියේ.

කිපා, සත්‍රී. රාත්‍රිය.

කිපාකර, පු. සද.

කිම, න. යොග්‍යය.

කිමා, සත්‍රී. භූමිය, ක්ෂමාව, ත්‍රි. හැකි, පථ්‍ය.

කිමිනා, ත්‍රි. ක්ෂමාවන සුලුවියේ.

කිමින්, ත්‍රි. ක්ෂමාවන සුලුවියේ.

කිස, පු. ගෙය, වැරීම, ක්ෂය

කලාය. (කප්කෙළ) අප වය
හෙවත් හානිය, ස්වයංරෝගය.
සම, පු. කළුඅඬු, කිවිසීම.
සමාන, ත්‍රි. සමා කරන්නා.
සමාන, සත්‍රි. සමාව.
සමාර, පු. කදම්භ, රස. සකුරු,
හලු, බුනි, ලුණු.
සමාරක, පු. මල්කැකුළ.
සමාරමානනිකා, සත්‍රි. කරමැටි.
සමාරින, ත්‍රි. ලොකාපවාදයෙන්
දුෂිතවූයේ.

සමි

සමිනි, සත්‍රි. සමය, නිවාසය, පාඨ
විය.
සමිපා, සත්‍රි. ප්‍රේරණය හෙවත්
මෙහෙසීම.
සමිපන, ත්‍රි. ප්‍රේරිත (මෙහෙසු) ද.
සමිප්න, ත්‍රි. දුරකරන සුලු වූයේ.
සමිප්‍ර, න. ඉක්මන්, දුරව්‍යවෘත්ති කළ
වාච්‍ය ලිඟයි.
සමිසා, සත්‍රි. අපවය, හානිය.

සමි

සමිබ, ත්‍රි. සුරයෙන් මත් වූයේ.
සමිර, න. කිරි, ජලය.
සමිරවිදුරි, සත්‍රි. කළු කිරිබදු.
සමිරසුක්ලා, සත්‍රි. හෙලකිරිබදු.
සමිරබ්බිතනසා, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව
සමිරවි, සත්‍රි. කිරිකවෙලු, එනම්
ලතාවගීයකි.
සමිරිකා, සත්‍රි. කිරිපලුගස.
සමිරොද, පු. “සමිරොද:සමාරො
දොදධ්‍යමුක සාතොදකො
තපොසුරසමදිරොද ස්වාදුදක
ඉතිසප්තමහාණිවා:” සි කියන
ලද, සමිරොදය, සමාරොද, දබ්
ආමුකය, සාතොදකය. ඉසු

රසය, මදිරොදකය, ස්වාදුදක
ය, යන සප්තසාගරයන් අතු
රෙන් සමිරසාගරය.

සමි

සමුගනා, සත්‍රි. ගොකටු.
සමුන්, සත්‍රි. කිවිසීම.
සමුන, න. කිවිසීම.
සමුනාච්ඡනන, පු. කළු අඬු.
සමුද්‍රසණ්ඩකා, සත්‍රි. රසු වැල.
සමුද්‍රසඬු, පු. කුඩාසක් බෙල්ලා.
සමුද්‍ර, සත්‍රි. කටුවැල්ලටු, අභවිකල
හෝ කුඩා අවයව ඇත්තී, නල
ඬු, (නාටකසත්‍රි) මමසි, ත්‍රි. කුරු,
අබම, අලා.

සමුධි (ධා), සත්‍රි. සුධාව. (බඩ
ගින්න)

සමුධාච්ඡනන, පු. කළු අඬු.
සමුධින, ත්‍රි. බඩසා ඇත්තා.
සමුප, පු. පැලැටිය.

සමුමා, සත්‍රි. මාගධාදි දෙශයෙහි
අනසියසි ප්‍රසිද්ධ ධාන්‍ය විශේෂ
යක්.

සමුර, පු. කැඩකැත්ත, ගස, හෙ
එගස, සුච්ඡාච්ඡන්ගේ කුරය,
ඉතිරිගස, වැලක්.

සමුරක, පු. තෙල්ගස.
සමුරප්‍ර, ප. ඊදඬු විශේෂයෙක්.
සමුරිත්, පු. කරනැවැටියා.

සමුලක, ත්‍රි. කුඩාද, කනිෂ්ඨයා
හෙවත් බාලඅය, මදදෙය.

සමුලක, පු. නිවයා.

සමි

සමුන, න. සිරුර, අඹුව, කෙන,
කෙත්සමුහය.

සමුනුය, පු. ආත්මය, පරමා
ත්‍මයා, පුරුෂයා, ත්‍රි. නිපුණයා.
සමුනුප්‍රව, ත්‍රි. කෘෂිකම්යෙන්
ජීවත්වන්නේ.

සමුපණ, න. ප්‍රේරණය, (මෙහෙ
සීම).

සමුපණ් (ණ්) (සමිපණ්), සත්‍රි.
නැව්ආදියේ සුගාඩම.

සමුපිසඬු, ත්‍රි. සමිප්‍ර, ප්‍රකෘතිය, හෙ
වත් ඉතා සුහුසුයි.

සමුම, පු. වොරනම් ගකුද්‍රව්‍යය,
(සිගුරැබියලි.) පු. න. ගුහය,
ද්‍රව්‍යවාචිකල වාච්‍යලිඟයි.

සමි

සමිණ් (ණ්), සත්‍රි. භූමිය, මෙහි
සමුණ් (ණ්) යනුද නිපාතන
යෙන් සිඬයි.

සමිද, පු. සුණුකලඬුලි.

සමිදිසඬු, ත්‍රි. සුදුප්‍රකෘතිය හෙ
වත් ඉතාකුඩා.

සමිද, න. මි.

සමිගම, න. දුහල්පිළි, ත්‍රි. කොමු
පිළියෙන් වසනලද රථය, පු.
න. අටල්ල, (මුඩුසෙවෙති ආදි
ගේවල මතු තලය, පවුර මතු
ගෙවල් ආදිය.)

සමිගුන, ත්‍රි. සණ්ආදියේ ගාමු
වහන් තැබුද.

සමිමා, සත්‍රි. භූමිය.

සමිමාසාත්, පු. ජනපද පුරපාල
නාධි කෘතවූ රජ දරුවන්ටද
නත්තායසී කාරිවූ රජ දරු
වන් කෙරෙන් පිටත් සෙස්ස
වුන්ටද නම්, පෘතිය.

සමිවඩ, පු. සප්තිමය

සමිවඩා, සත්‍රි. පසින් දමනමැදි
රිය සිසාරා හිඳු වන හුණකුරු,

පු. යොධයන්ගේ සිංහනාදය,
එනම් සතුරන් බියගන්වා හරි
ණු පිණිස කරන්නාවූ අහංකාර
ශබ්දය.

බ

බ, න. අහස, වස්තුරාදි ඉන්ද්‍රිය,
පුරය, කෙන, ගුහා, බිණුව,
සවනිය, මුඛය, සැපය.

බග, පු. පසුයා, ඊදඬු.

බගාගුහ, පු. ඊතලය.

බගෙවර, පු. (විෂණුහුගේ වාහ
නය) ගුරුලා.

බජාකා, සත්‍රි. තෙල බන්ධනාදි
සට්ටනොප යුක්තවූ සැත්ද.

බසප්, ත්‍රි. කොරා.

බසප්න, පු. සැලෙන පියාපත්
ඇති පසු විශේෂයක්. (වෙරලව
ටුයයිද කියත්).

බසප්පිට, පු. සැලෙන පියාපත්
ඇති පසු විශේෂයක්, (වෙර
ල වටුවායයිද කියත් “තාජබා
ටයිසර” යනු මරාටිසි.

බට, පු. අකිකුපය, එනම් නො
පෙනී මේ හෙවත් මොහයේ
වල හෙවත් ආකරයයි.

බට්ටා, සත්‍රි. ඇද.

බඩබ, පු. කඩුව, කහවේණා.

බඩබිත්, පු. කහවේණා.

බණඬු, පු. න. නොසමඅඩ, පු.
බලල්ලුණු, ඉසු විකාරය, (උක්
සකුරු).

බණඬුපරඬු, පු. ඊඳවරයා, බණඬු
පර්භයනුදවේ.

බණඬුවිකාර, පු. උක්සකුරු.

බණඬුක, පු. කලත්ම. (ලිමැ)

බදිර, පු. කිහිරිගස.

බදිග, සත්‍රි. නිදිකුඹ.

බද්ධත, පු. කනමැදිරියා.
 බ(බ)නි, සත්‍රි. රත්නාදි ආකරය.
 බනින, න. හදල්ල.
 බපුර, පු. පුවක්.
 බර, න. ඉතාහණු, ද්‍රව්‍යවාචිකල
 වාච්‍ය ලිඟයි. පු. කොටඵවා.
 බරණස්, ත්‍රි. උල්නාසා ඇත්තා.
 බරණස, ත්‍රි. උල්නාසා ඇත්තා.
 බරපුපා, සත්‍රි. වේලාගස.
 බමප්පි, සත්‍රි. සැබෝගස.
 බර, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
 බරයවා, සත්‍රි. පවුතල. (මොන
 රකුභිභිය)
 බර්ජු, සත්‍රි. කණ්ඩුකිය හෙවත්
 කැසීම.
 බර්ජුර, පු. යොන්හිදි. න. රිදි.
 බර්ජුරි, සත්‍රි. ඉදි.
 බම්, ත්‍රි. කුරුහෝ මිටිදූ හෝ
 අය. පු. එනම් නිබ්බිශෙෂය.
 බල, ත්‍රි. උනුන්බිඳවත්තේ, පු.
 අබ්ජදශයෙක් හෙවත් සියක්
 කෝටි දශයෙක්, කෙළිදගස.
 බලපු, ත්‍රි. හැමදිම්ආදිය කරන්නා.
 බලින, පු. න. අපුන්කටලනකිලය.
 බලිනි, සත්‍රි. කලවිටි සමුහය.
 බලු, අව්‍ය. නිෂෙධ, වාක්‍යාලභිකාර,
 ජ්‍යෙසා, අනුකය, යනමේ අපි
 යන්නි වැටේ “බලුරැදිකා”
 හඬා කීම නොහඬා යනාදි
 යෙහි නිෂෙධාපීසි. “එතත්බලු
 ආහු” මේවූකලි කියති යනාදි
 යෙහි වාක්‍යාලභිකාරයි. “බලු
 ජාතාසි” සලකාදනිති යනාදි
 යෙහි ජ්‍යෙසාහි හෙවත් දන්නා
 කැමතිසි, “දෙහිබලුවාව කම්”
 බසක් දුන යෙහෙකි හෙවත්
 බසක් සැනසිල්ලේ කියව යනා

දියෙහි අනුකයසි හෙවත් නැල
 විලිසි.
 බලෙදරැ, මක්කානිය, හෙවත්
 සිවුපාවුන් බැදීම පිණිස බිම
 කැණි කණුව.
 බලයා, සත්‍රි. කලවිටි සමුහය.
 බා
 බාන, න. පොකුණ.
 බාදින, ත්‍රි. කනලද යනමේ අපි
 වාචකයි.
 බාදි, සත්‍රි. සොළොස් ද්‍රෝණය,
 (සිව්සැට ලාස්ස. ලාස්සනම්
 නැලියයි).
 බාදික, ත්‍රි. සොළොස් ලාස්සක්
 වැපිරෙන කෙන.
 බාදිවාප, ත්‍රි. සොළොස් ලාස්සක්
 වපසරිය.

බි

බිල, ත්‍රි. සැමආදි වැඩ නොකළ
 හිස් බිම.

බු

බුර, පු. නබනම් ගනු ද්‍රව්‍යය,
 අස්කුරය.
 බුරණස් (ස), ත්‍රි. කුරයක් වැනි
 නාසාඇත්තා.

බෙ

බෙව, ත්‍රි. නිඤ්ඤද.
 බෙස, න. පිරිය. (අගල)
 බෙලා, සත්‍රි. ක්‍රිඩාව, (බාලයන්
 ගේ සෙල්ලම)
 බොඩ, ත්‍රි. කොරා.

බ්‍යා

බ්‍යාන, ත්‍රි. ප්‍රසිද්ධියේ.
 බ්‍යානගණිණ, ත්‍රි. නිඤ්ඤද හෝ
 ප්‍රසිද්ධි ගර්භිත ඇත්තා.
 බ්‍යානි, සත්‍රි. ප්‍රසිදිය.

ග

ගගන, න. අහස.
 ගඬගා, සත්‍රි. ගඬගානම් නදිය.
 ගඬගාබර, පු. ඊශ්වරයා.
 ගජ, පු. ඇතා.
 ගජනා, සත්‍රි. හසරිසමුහය.
 ගජහස්සා(සසා), සත්‍රි. ඉන්සළු
 රැක.
 ගජ්ඣන, පු. ගණදෙවි.
 ගඤ්ඤා, සත්‍රි. රහල.
 ගඬක, පු. එනම් මනසායා (ගඬ
 යා).
 ගඩුක, ත්‍රි. කුද.
 ගඩු, පු. ගලගණකිය.
 ගඩුල, ත්‍රි. කුද.
 ගණ, පු. සමුහය. ගුල්මනම්
 සෙනානතර තුනකින් යුත්
 සෙනාහෙදය, ඊශ්වරානුවර.
 ගණක, පු. නැකැත්තා.
 ගණදෙවනා, සත්‍රි. ගණ දෙව
 නාවෝ එනම්:—
 “ආදිත්‍යා වාදග ප්‍රොක්තා
 විශ්වදෙවා දශසමානා,
 වසවච්චාභව සංඛ්‍යානා:
 ඡවිත්‍රිංශතතුමිතා මනා:
 ආනාසවරාශ්වතු: ඡන්
 ඒතා: පඤ්චාශද්‍රතකා:
 මහාරාජික නාමානො
 වෙශනෙ විංශතිස්තථා.
 සාධ්‍යා වාදග විබ්‍යානා
 රුද්‍රාඵකාදග සමානා:”යි.
 දක්වනලද ආදිත්‍යනම් දෙළ
 සෙක විශ්වනම් දසයකවසවස්
 නම් අටෙකතුමිතනම් සතිසෙ
 ක ආනසවර නම් සිව්සැටෙක
 වාතනම්උනුපණසෙක හෙවත්
 සතලිය නව: යකැයි දක්වන
 ලද ගණ දෙවනාවෝ වෙත්.

ගණනිය, ත්‍රි. ගිණිය යුතුද.
 ගණනු, න. රාත්‍රිසමුහය.
 ගණප, පු. වරාගස.
 ගණහාසක, පු. මොරක නම්
 ගනු ද්‍රව්‍යය, සිගුරැ බියලි.
 ගණාබ්‍ය, පු. ගණදෙවි.
 ගණිකා, සත්‍රි, යුටිකාගස්, වෙ
 ශ්‍යාසත්‍රි.
 ගණිකාරිකා, සත්‍රි. මිදිගස.
 ගණිත, ත්‍රි. ගිණුද.
 ගණෙය, ත්‍රි. ගිණියයුතුද.
 ගණඩ, පු. කොපුල හෙවත් කම්
 මුල, ඇතුන්ගේ කපොලය.
 ගණභක, පු. කහවෙණ.
 ගණඬකාරි (ලී.), සත්‍රි. නිදිකුඹ
 ගස.
 ගණඬකි, සත්‍රි. එනම්නදිවිශෙෂය.
 ගණඬශෙල, පු. කන්දෙන්හුන්
 මහාපාෂාණය.
 ගණඬාලි, සත්‍රි. ඵලජ්නණ.
 ගණඬිර, පු. එනම් ආනුපජ්ශාක
 වතියෙකි මිට ගඩුසුරණයයි ම
 රාටිහාෂාවෙහි ව්‍යවහාරබැවින්
 කිඩාරම් වතියකැයි හඟිමු ප
 තුක්යයි සමහරැකියන් ඒ ගත
 යුතුයයි නොපැණේ,
 ගණඬුපද, පු. ගැබ්විලා.
 ගණඬුදි, සත්‍රි. ගැබ්විලි.
 ගණඬුපා, සත්‍රි. මුවකබල.
 ගහනාසික, ත්‍රි. නාසානැත්තා.
 ගද, පු. රෙගය.
 ගද්‍ය, න. ගද්‍යය.
 ගන්ති, සත්‍රි. ගොනුන් විසින් ඇ
 ද්දහැකිවූ ගැල.
 ගනු, පු. ගද.
 ගනු(ගු)ක, පු. ගනුපාෂාණ හෙ
 වත් ගෙන්දකම්.

ගනිකුටි, සත්‍රි. මුරුතම් ගනි
ද්‍රව්‍යය (තලිස්පතුර).
ගනින, න. වැයම, හිංසා, ආශය,
ප්‍රකාශය.
ගනිනාකුලි, සත්‍රි. රුක්ත.
ගනිඵලි, සත්‍රි. පුච්ඡගස, සපුමල්
කැකුළ.
ගනිමාදන, පු. න. එනම් පච්ඡිත
හෙදය.
ගනිමුලි, සත්‍රි. සිගුරැබියලිගස.
ගනිරස, පු. ගදරසකැට “රතන
බොළ” යයි මහරට ව්‍යවහාර
යොත් රට උපදනා බේත්වගී
යක්.
ගනිඵ, පු. අභවයා, එනම්, දෙව
යොනිය, මව්කුස පිළිසිදගත්
නක්ෂණආති සකියා, හාහාය,
හුහුය, කුලබුරැය, විභාවසුය,
චිත්‍රරථය, යනමොවුන් මුල්
කොටආති දිවගදම. “ගනිඵ:
පගුහෙදෙ ස්‍යාත් පුංසකාකිල
තුරගයො: අනතරුහවය කෙව
ගායනෙ බෙවරෙපිව” යනු
විභවමෙදිනි කොශවයෙහිද
පැණේ.
ගනිඵහසක, පු. එරඬුගස.
ගනිවග, පු. සුලග.
ගනිවාග, පු. සුලග.
ගනිවහ, සත්‍රි. නාසය.
ගනිසාර, පු. සදුන්.
ගනිග්මන්, පු. ගනික.
ගනික, ත්‍රි ගනික.
ගනිනි, සත්‍රි. සුවදකසා.
ගනිකානමා, සත්‍රි. සුරු.
ගනිකාලි, පු. දෙබරා.
ගනිග්ගි, පු. හිරුරැස්.
ගනිර, ත්‍රි. ගැඹුරැදු.

ගම, පු. විජිගිඡ්ඡනුගේ හෙවත් දින
නුකැමැත්තනුගේ යුඬ පිණිස
යාම.
ගමන, න විජිගිඡ්ඡනුගේ හෙවත්
දිනනු කැමැත්තනුගේ යුඬ
පිණිස යාම.
ග(ක)ගහාදි, සත්‍රි. ආත්දෙමටගස.
ගමගිර, ත්‍රි. ගැඹුරැදු.
ගමස, ත්‍රි. පැමිණිය හැකිදු.
ගරල, න. සප්පිමය.
ගරිසා, ත්‍රි. ඉතාබර යන මේ අපි
වාචකයි.
ග(බ)ගහාදි, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
ගදි, සත්‍රි. දෙවදුලිගස.
ගරැඩ, පු. විඡ්ඡානුගේ වාහනය,
ගුරැලා.
ගරැඩබව්ජ, පු. විඡ්ඡා.
ගරැඩාග්‍රජ, පු. සුයරිථාවායරියා,
(අරැණ)
ගරැන්, පු. පක්ෂීන්ගේ පියාපත්.
ගරැන්මන්, පු. (විඡ්ඡානුගේ වාහ
නය) ගුරැලා, පක්ෂියා.
ගගිදි, සත්‍රි. මෝරැඅලලන බදුන,
කලය.
ගරිජින, න. මෙසනාදය, පු. මද
ගලිතආතා.
ගගි, පු. භූමියෙහිවූ සිදුර (වළ)
ගනිකියා සත්‍රිලිභද වේ.
ගදින, පු. කොටලවා.
ගදිහාණඬ, පු. තෙලසවුරැක.
ගඬින, ත්‍රි. ගිජුඅය.
ගඬී, පු. කොටළුවා, කුස, කුසෙහි
හොත් දරැවා.
ගඬික, පු. හිසකේතුළ ලනලද
මල්දම.
ගඬිගාර, න. ගබඩාගේ (වාස
ගෘහය)

ග

ගහන, ත්‍රි. දුච්චෙකදු. න. වනය.
ගන්වර, න. ගුහාව (පච්ඡිතයෙහි
වැස්සෙන් සැරැණු සිදුර) ගඬ
භාවය.
ගාභෙගස, න. රන්, කෙකටිය.
ගාභෙගරැකි, සත්‍රි. කැලියගස.
ගාඬ, න. අතිශය, ද්‍රව්‍යවාචිවූයේ
තුන්ලිභයි.
ගාණිකා, න. වෙශ්‍යාසමුහය.
ගාණි (ඝනි) ව, පු. න. අර්ජුන
යාගේ දුන්න.
ගාත්‍ර, න. ශරීරය, ආතුන්ගේ පුච්ඡ
ජඝිකාදිදෙගය හෙවත් ඉදිරිය.
ගාත්‍රානුලෙපනි, සත්‍රි. ගාත්‍රයෙහි
ගල්වන්ට සුදුසුකොට ඉදිකර
නලද විලවුන්
ගාන, න. ගීතඩ.
ගාකාර, පු. නැතින් හෝ බොටු
වෙන් හෝ නැගැටු එනම් සර
විශෙෂය, මේ බොටුවෙන් වූක
ලි “අජාචිකොච ගාකාරම්”
යනු වචන බැවින් එළැ තිර
එළු දෙදෙනනගත්.
ගායනී, ත්‍රි. කිහිරිගස.
ගාරැතමන, න. මරුමිණ.
ගාරිගිණ (ඝා), න. ගඬිණි
සමුහය.
ගාගිපනා, පු. එනම් ගින්න.
ගාලව, පු. හෙළලොත් ගස.
ගිදි, පු. පච්ඡිතය, සත්‍රි. උද්ගාරය.
ගිරිකරිණි, සත්‍රි. කටරොළු.
ගිරිකා, සත්‍රි. සව්‍රපවු මුහික ජා
තියක් (සිප්මියායසි කියත්)
ගිරිජ, න. ගල්සෙවෙල්, අභුක.
(නහවු මිණිරන්)

ගිරිජාමල, න. අභුක (නහවුම
ණිරන්) ගිරිජය අමලය කියා
නම් දෙකක් කොටද ව්‍යවහා
රයි.
ගිරිමලලිකා, සත්‍රි. කෙළිදගස.
ගිරිග, පු. ජ්ඣෙරයා.
ගිරිග, පු. ජ්ඣෙරයා.
ගිරිත, ත්‍රි. කනලද යන මේ අපි
වාචකයි.
ගිරි(ග), සත්‍රි. සරසවතිය හෝ
වචනය.
ගින, න. ගීතඩ.
ගිණි, ත්‍රි. සතුතිකරණලද යන
මේ අපිවාචකයි.
ගිරිණි, සත්‍රි. උද්ගාරය.
ගිපිනි, පු. වාහසපති.
ගිපෙනි, පු. වාහසපති.
ගිචාණ, පු. දෙවියෝ.
ගුහගුල (ල), පු. ගුහල්ගස.
ගුච්ඡ, පු. තණ ආදි පදුර-
“ගසනාදුනාධිකංයසා
ප්‍රමාණාත්තත් තතාපරම්
නාපිමාත්‍රසා විසාරා
ගුහසා ඉති කථානෙ”
යනු කිබැවින් රියනකට මදක්
මිටිහෝ උස්හෝ වන්නාවූ විස්
තාර ප්‍රමාණයෙහි නියම නැති
පදුර ගුහනම් වන්නේයයිද.
“පත්‍රාණියෙෂා මාතාගෙ
සාරභූමොතු වතීතෙ,
තෙපිගුහසා ඉති ප්‍රොකතා
යථාසුර්මුල කාදයා”
උස්පත් ආති සාරබිම ආති වන
මුලප ලාදිනු ගුහනම් වන්නා
හුයයිද කියත්, ගුහස ශබ්ද
පයඝායයිද දහසුතුයි.

ගුවක, පු. මල්කැන, ගුණ
යනුදවේ.
ගුවා (ග්වා) සී, පු. සුවිසිවැලක්
ඇති මුතුහර.
ගුණ්න, න. හෙළලුණු.
ගුණ්න, සත්‍රි. හුනිද.
ගුබ, පු. ගුළිය, උක්සකුරු.
ගුබසුස, පු. මිගස.
ගුබළ, පු. මොරගස.
ගුබා (බී), සත්‍රි. සිනුක්.
ගුබුව, සත්‍රි. කිදිවැල්.
ගුණ, පු. දුනුදිය, ද්‍රව්‍යආශ්‍රිතවූ
රස ගද ආදිය, සත්‍රි රජස්
ආදිය, ගුරුභාවය, විශක්ඛව,
සක්ඛිග්‍රහාදිය, මලබාන (රැහැ
ණ) අරක්කාමියා.
ගුණවෘක්ක, පු. නැව්ආදියේ
කුඹය.
ගුණ්න, ත්‍රි. පුඩුකලද.
ගුණසීත, ත්‍රි. දුලිගැසුනුද.
ගුණ්න (වෘ), පු. දෙතිස්වැලක්
ඇති මුතුහර.
ගුද, න. ගුදය.
ගුද්‍ර, පු. බට.
ගුද්‍රා, සත්‍රි. මහවම්මුතු, ප්‍රවතුගස.
ගුප්ත, ත්‍රි. සැහවුදැ, රක්ණාදැ.
ගුප්ති, සත්‍රි. පාප්විවිවරය, රැකීම.
ගු (ගු) රණ, න. උත්සාහය.
ගුරු, පු. වෘහස්පති, මවුපියෝ.
ගුරුවණ්, සත්‍රි. ගැබ්ඇත්තී.
ගුල්ම, පු. බොලට.
ගුල්ම, පු. කදනැත්තාවූ ගිරිනිල්
ලආදි වෘක්කය හෝ පදුර, පිලා
ව හෙවත් වාමකුක්කියෙහි සිටි
මාංසපිණ්ඩ විශේෂය. එනම්
රෝගය, සේනාව රැක්ම, පත්
තිනම් සෙනානායකයාගේ සෙ

නාමය නම් ඒ තුනක් ගුල්ම
නම්.
ගුල්මනි, සත්‍රි. උලපය, (අතුපත
රින් විසිනිමු වැල)
ගුවාක, පු. පුවක්.
ගුහ, පු. කදකුමරු.
ගුහා, සත්‍රි. ගුහාව, (පව්වයෙහි
අකෘතනිමවූ හෙවත් වැස්සෙන්
ඉබේ සැරැණු සිදුර.
ගුහා, සත්‍රි. පු. රහස, න. නිමි
තන හෙවත් අගජානය.
ගුහාක, පු. එනම් දෙවයෝනිය.
ගුහාකෙශවර, පු. වෙසමුණු.
ගුඩ, ත්‍රි. සැහවුදැ.
ගුඩපාද (ද), පු. සපියා.
ගුඩපුරුෂ, පු. වරපුරුෂයා
ගුඵ, පු. න. මල.
ගුන, ත්‍රි. මලපහකෙළේ.
ගාබ්‍ර, ත්‍රි. ගිජුඅය.
ගාබ්‍රසී, සත්‍රි. වාතරතන නිමිතින්
සිහල් ඉසක් සෙසින් දන ඉදිමි
හටගන්නා රෝගය.
ගාබ්‍ර, පු. ගිජුලිහිණියා.
ගා(සා) සබ, සත්‍රි. උගරල.
ගාහ, පු. න. ගේ. පුංලිගු බහු
වචනවූයේ අඹුවෝ.
ගාහගොබිකා සත්‍රි. හුනා.
ගාහසනී, පු. දනපතියා.
ගාහසාල, ත්‍රි. ගන්නාසුලුවූයේ.
ගාහසුණ, න. ගෙසිටැම.
ගාහාගත, ත්‍රි. ආගන්තුකයා.
ගාහාගම, පු. ගාහසම්පයේකො
ටගත් වනය හෝ උයන.
ගාහාවලුගණ්, සත්‍රි. එලිපත.
ගාහිත්, පු. ගිහියා.
ගාහිනා, ත්‍රි. ගන්නාසුල්ලා.

ගාහාක, පු. ඇතිකල පක්ෂිආදී
ය, ත්‍රි. අයත් මාත්‍රය හෙවත්
අයත්කම.
ගොඳු (ගුඩු) ක, පු. සමිත් ඉදි
කල පන්දුව.
ගොහ, න. ගෙය.
ගොහේක, පු. රක්. (සිවගුරු) මේ
ගොරික ශබ්දය බාතුශබ්දයා
ගේ විශේෂ අපියෙකි.
ගොහෙරෙස, න. ගල්සෙවෙල්.
ගො, දෙවිලෝ, ගෙරි, ඊදමු,
වදන්, වජ්‍රය, දික්, නෙත්‍ර, රක්
මිය, පොලෝ, ජලය යන මේ
අපියන්හි ප්‍රයෝගානු සාර
යෙන් පුංලිගු හෝ සත්‍රි ලිගු
වෙයි.
ගොකණ්ඩක, පු. ගොකටු.
ගොකණ්, පු. ගෝණා.
ගොකණ්, සත්‍රි. මුළු.
ගොකුල, න. ගවසමුහය.
ගොකුරක, පු. ගොකටු.
ගොවර, පු. ඉන්ද්‍රිය ගොවරවූ
රූපාදි පස.
ගොජිහවා, සත්‍රි. ගොදිවි හෙවත්
ගැටනිටොල්.
ගොඩුමා, සත්‍රි. කැකිරි.
ගොණක, පු. තෙරුනැබ.
ගොවා, පු. පව්වය. න. කුලය.
ගොවුහිද්, පු. ශක්‍රයා.
ගොවා, සත්‍රි. ගවසමුහයා, භූමිය.
ගොදුරණ, න. නගුල.
ගොදුවේ, සත්‍රි. එනම් නදිහෙදය.
ගොදුන්, පු. ගොපොල්ලා.
ගොඩන, න. ගවසමුහය.
ගොඩා, සත්‍රි. කසිසරඹුව. එනම්
දුනුදිය වැලකීමට අත්දැකේ
බදින සමයි.

ගොඩාසදි, සත්‍රි. වලාවැන්න.
ගොඩ, පු. නලල.
ගොඩිකා, සත්‍රි. කබරගොයා.
ගොඩුම, පු. හොදමු හෙවත්
තිරිගු.
ගොනදි, න. සෙවෙල් අතුරෙහි
වන්නාවූ කොට විශාමුරුයෙහි
බ්‍යානවූ කෙටනී මුසාකනම්
ද්‍රව්‍යය.
ගොනස, පු. තෙලිස්සා. (පොලහා)
ගොප, පු. ගොපොල්ලා. ගෙරින්
හිමියා, බොහෝගමිහි අධිකාන
තැනැත්තේ හෙවත් මුදලියා.
ගොපක, පු. ගැත්තා (දසයා).
ගොපති, පු. පුසිකල ගොණා.
ගොපාරස, පු. ගදරුස කැට,
“රතනාබෝල” යයි මහරට ව්‍යව
හාර යොන්රට උපදනා බේ
හෙන් වහියක්.
ගොපානසී, සත්‍රි. ගොනැස් (පරුල)
ගොපාසින, ත්‍රි. රක්ණාදු.
ගොපාල, පු. ගොපොල්ලා.
ගොපි (පා), සත්‍රි. ඉරමුසු.
ගොපුර, න. නුවර දොර (වාසල)
වාර මාත්‍රය. සෙවෙල් අතුරෙහි
වන්නාවූ කොට විශාමුරුයෙහි
බ්‍යානවූ කෙටනී මුසාකනම්
ද්‍රව්‍යය (ජලමුසා).
ගොප්‍රක, පු. දසයා.
ගොමන්, පු. ගවසමාමියා.
ගොමය, පු. න. ගොම.
ගොමාසු, පු. සිවලා.
ගොමිත්, පු. ගවසමාමියා.
ගොරස, පු. සොල සාමාන්‍යය,
එනම් සතරෙන් කොටසක්
දියබහාදමෙන් ඇලළා තනුය
හෙවත් කිරිමෝරුය අතක් දිය

බහා එසේ ඇලවා උදෙසින්ය.
දියරහිත එසේ ඇලවා මවිතය
යන තනු සාමාන්‍යයයි.
ගොදී, න. හිස්මුල්.
ගොල, ත්‍රි. වටද. පු. කුකුරු මුවන්
ගස, සැමියා මලකල සොර
සැමියාටදව උපන් පුත්‍රයා.
ගොලක, පු. සැමියා මලකල
සොරසැමියාට දව උපන්
පුත්‍රයා.
ගොලා, සත්‍රි. නෙපාලදෙසෙහි
උපන්රක් හෙවත් මනෝසිල.
ගොලිඬ, පු. තෙලමුගස.
ගොලොමි, සත්‍රි. වදකසා, එනම්
තෘණ විශේෂය, එළ ර්තණවද
නම්.
ගොවසැනි, සත්‍රි. පුවගුගස.
ගොවිසද, පු. විෂණු. ගවාධ්‍යක්ෂ
කයා එනම් ගවයන් පිළිබඳ
රැකීම ආදී කටයුතු කරන්නා,
බහස්පති.
ගොවිස්, පු. න. ගොම.
ගොගිමි, න. ගොගිමිකාරවූ කා
ලවණියෙන් හා තාමු වණිණ
යෙන් මිශ්‍රවූ පැහැඳැති උපුලට
බදු පුවදැති සඳුන්.
ගොහඬ, න. ගාල.
ගොහි, න. පළමුව ගාල. සත්‍රි.
සහාව.
ගොහපද, න. ගෙරින් විසින්
සෙවිපෙදෙස, ගෙරින්ගේ පාද
ප්‍රමාණ භූමිය.
ගොහංඛ, පු. ගොපොල්ලා.
ගොහන, පු. සිව්වැලක් ඇති
මුතුහර.
ගොහනි, සත්‍රි. මිදිවැල.

ගොසඬාන, න. ගාල.
ගොසඬානක, න. ගාල.
ගොනම, පු. ගොනම බුදුන්.
ගොබාර, ගොබගොයා, (නල
ගොයා.)
ගොබෙස, පු. ගොබගොයා, (නල
ගොයා.)
ගොර, පු. අරුණුවන් හෙවත්
මදරත, පුද, කසාවන්, ඉන්
යුන් දෙසෙහි වාච්‍යලිභූයි.
ගොරි, සත්‍රි. උමාදෙවි, අටහැවි
රිදි කන්‍යාව.
ගොහින, න. පළමු ගාල.
ගුනි, පු. උණආදියේ පුරුක.
ගුනික, න. දළාව මුල් (නිප්පිලි
මුල්.)
ගුනින, ත්‍රි. ගෙතුද.
ගුනිපණි, න. ගණයවන නම්
පුගකි ද්‍රව්‍යය (ගණයවණට
යයිද කියත්.)
ගුනිල, පු. උගුරුස්ස. කටුකිහි
රිය (දලක්)
ගුහ, ත්‍රි. ලොප්කරන ලද වණි
හෝ පද හෝ ඇති වචන,
කතලද යන අර්ථවේ.
ගුහ, පු. බාධා. ගුහණ. හිරු
ආදීහු.
ගුහණ්ණරාජි, සත්‍රි. ගුහණ්ණ රෙගය,
හිරුආදීහු.
ගුහපති, පු. හිරු.
ගුහින, ගන්නා පුලුවියේ.
ග්‍රාම, පු. ගම, ශබ්ද ග්‍රාම ස්වර
ග්‍රාම යනාදී වශයෙන් ශබ්දදී
නාමයක් පෙරදැරිවූ කල සමු
හය යන අර්ථයි.
ග්‍රාමණි, සත්‍රි. බෙරු ගස. පු. කර
නැවැමියා. ත්‍රි. ශ්‍රේෂ්ඨයා. ග්‍රාම
නායකයා.

ග්‍රාමනක්‍ෂ, පු. ගම් අයත් වඩුවා
එනම් තමන් වසන ගම වඩු
කම් ලැබ ඒ ඒ තැන පැමිණ
වැඩකරන වඩුවා.
ග්‍රාමනා, සත්‍රි. ගම්වැස්සන්ගේ
සමුහය.
ග්‍රාමිණා, සත්‍රි. බෙරුගස.
ග්‍රාම්‍ය, ත්‍රි. ග්‍රාම්‍ය වචනය.
ග්‍රාම්‍යඬමි, ත්‍රි. මෙමුත්තය.
ග්‍රාවන්, පු. පහණ, (ගල) පච්ඡනය,
කන්ද.
ග්‍රාස, පු. කබලය, (බත්පිඩ)
ග්‍රාහ, පු. ගැන්ම. මෝරු.
ග්‍රාහිත්, පු. ගිවුලුගස.
ග්‍රිවා, සත්‍රි. ග්‍රිවය හෙවත් කර.
ග්‍රිම, පු. ග්‍රිමකාලය.
ග්‍රෙවෙසක, න. කරපලදනාව.
ගලසා, ත්‍රි. කතලද යන අර්ථ
වාචකයි.
ගලහ, පු. පුරා තැනීම.
ගලාන, ත්‍රි. ගිලනා. (ලෙඩා.)
ගලාස්නු, ත්‍රි. ගිලනා. (ලෙඩා.)
ගෙලා, පු. සද.

සි

සම, පු. කලය.
සමා, සත්‍රි. යුධයෙන් එක් පාශීව
යන ඇතුන්ගේ සැරසීම.
සමිසන්ත්‍ර, න. ලිද දියනගන
තුලා යන්ත්‍රය.
සණ්ඨාපාටලි, පු. තෙලමුගස,
මෙහි සණ්ඨාය පාටලි යයි
නාමවයක්ද වෙත්.

සණ්ඨාපථ, පු. රාජ මාගීය
“සණ්ඨාපලක්ෂිත ගජදිනාං
පක්‍ෂා: සණ්ඨාපථා:” සණ්ඨායුන්
හසති ආදීන්ගේ වේමග සණ්ඨා
පථනම්.
සණ්ඨාරවා, සත්‍රි. එනම් ගස.
(අඩනහිරියයි කියත්.)
සන, පු. මෙසය, දූඨිබව, මුගුර,
එනම් වඩුවන්ගේ මුගුරක් වැ
නිවූ යුධායුධ විශේෂයෙකි. න.
ලොහයෙන් කළ තාලම් ආදී
වාද්‍යවේදය. යුහනුවු ලස්නුවු
නැටුම් ආදිය, ත්‍රි. සනද, දූඨිද.
සනරස, පු. න. ජලය.
සනසාර, පු. කපුරු.
සනාසන, පු. ශක්‍රයා, කුරුමතන
හසනියා, වස්තා පුලුවුවලා.
සමි, පු. ඩාදිය.
සසමර, ත්‍රි. කැයහෙන්නා, (බො
හෝ බුද්ධිව හැක්කා.)
සසු, පු. දවස.
සාමා, සත්‍රි. උකුණුවල හෙවත්
ඉස හා ග්‍රිවය ගැල පුනුසකිය.
සාණ්ඨික, පු. බොහෝ දෙනා හා
එක්ව වක්‍රව සිට සණ්ඨාරවය
සහිතවූ සතුතිනාදයෙන් රජුන්
පුබුදුවන වැඩිවිශේෂය.
සාන, පු. මැරවීම.
සාතුක, ත්‍රි. සිංසාගිලිවූයේ, අනුන්
කෙරෙහිද්‍රෝහකරන්නා.
සාස, පු. ගවාදීන් විසින් අනුභව
කටයුතුවූ තෘණවග්ගයක්.
සුටිකා, සත්‍රි. බොලට.
සුණ, පු. ගුල්ලා.
සුණින, ත්‍රි. භ්‍රමණ ගිලිවූයේ
හෙවත් නිදවැටෙන්නා.
සාණා, සත්‍රි. පිළිකුල කරුණාව.

සාණි, පු. හිරුරැස්.
 සාන, න. ගිතෙල්, ජලය.
 සාපි, පු. උතුර.
 සොටක, පු. අග්‍රය.
 සොණ, සත්‍රි. නාසය.
 සොණිත්, පු. උතුර.

සොණවා, සත්‍රි. පුවක්. බෙබර
 එලය “සොණයාගබෙද, බෙදි
 සද්දෙව්‍යාසනෙදෙපිවතීනනෙ”
 යනු වචන හෙයින් බෙබර
 වැනි කුඩා එල ඇති ගොප
 සොණයා නම් වාසන හෙදයෙ
 හිද වැටේ.

සොර, න. මහත්තය. ඉන්පුත්
 දෙයෙහි තුන් ලිහි. නාට්‍යාත්
 තියෙහි භයානක රසය.

සොප, පු. ගොපල ගම.

සොපක, පු. මහ වැටකොල.

සොපණා, සත්‍රි. මහත් ගබ්දය.

සුාණ, න. නාසය. ත්‍රි. ආසුණය
 කරණද.

සුාණනිසිණ, පු. පුවද.

සුාන, ත්‍රි. ආසුණය කරණද.

ච

ච, අව්‍යය. “නි ස්‍යාං අට ගාංච
 ආනය” සිහිමෙහි හැසිරෙව දෙ
 නද ගෙනඑව යනාදියෙහි අක්‍රි
 වය හෙවත් අත්‍යතරයක්හුගේ
 අනුප්‍රසිද්ධිය යනමෙහිද, “සංඥව
 පරිභාෂාව, සංඥපරිභාෂම”
 සංඥද පරිභාෂාද සංඥපරිභා
 ෂම, යන මේ සමාහාරයෙහි
 කි ය න ල ද සමුහාපියෙහිද,
 “ධවශ්වබදිරභ ධවබදිරො”
 දෑවගසද කිහිටිගසද ධවබදි
 රො යන මේ කැටිවුවත්ගේ
 සත්තනිඅවබෝධයෙහි කියනලද

ඉතරිතර යොගයෙහිද, “ඊශ්ව
 රං” ච ගුරුවහජසව, ඊශ්වරයාද
 ගුරුවරයාද භජනයකරයනාදි
 යෙහි උතුන් අපෙක්‍ෂා රහිතවූ
 නොයෙක් දෙනාගේ සමුච්චය
 හෙවත් පිඩුකිරීමෙහිද, පාදපු
 රණයෙහිද වේ.

චකොර, පු. ඇටිකුකුලා.

චක්‍ර, පු. සක්වා ලිහිණියා, සමු
 හය. න. රථචක්‍රය, විෂණුහුගේ
 චක්‍රාසුරිය, චතුරගිනි සෙනාව,
 රජය, කුඹල්සක, දියපුලිය.

චක්‍රකාරක, න. චක්තිය නම්
 සුගකුද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු.)

චක්‍රපාණි, පු. විෂණු.

චක්‍රමදික, පු. තුවරගස (පෙති
 තෝර).

චක්‍රලා, සත්‍රි. හින් වම්බුතු.

චක්‍රවතීන්, පු සක්විතිරජ.

චක්‍රවතීනි, සත්‍රි. ජනනි නම්
 බෙහෙත් (වටැස්දැසි සමහරු
 සැකකෙරෙත්) වාකවතසසි
 මරුරි.

චක්‍රවාක, පු. සක්වා ලිහිණියා.

චක්‍රවාල, පු. සක්වලගල, සක්වල

චක්‍රාඛග, පු. හංසයා.

චක්‍රාඛගි, සත්‍රි. කුළුරැහැණ.

චක්‍රික, පු. බොහෝදෙනා එක්ව.
 සිට සතුතිකරණ වැඩි විශේෂ
 යක්.

චක්‍රිත්, පු. සපියා.

චක්‍රිවත්, පු. කොටඵවා, ප්‍රථමා
 යෙහි රූප චක්‍රි වා න් චක්‍රි
 වනෙහි. චක්‍රිවතන: කියා
 වෙත්.

චක්‍රු:ශ්‍රවස්, පු. සපියා. (සපියා
 ගේ කණුත් ඇස්මයෙහි මෙයින්
 හඟවයි.)

චක්‍රුස්, න. ඇස.

චක්‍රුස්‍යා, සත්‍රි. කුලඤාකානිවූ
 පාෂාණ ඇති මහරට “නිලාසුර
 මායසි බ්‍යානවු අජන විශේෂ
 යෙක්.

චක්‍රවල, ත්‍රි. සෙලවිම.

චක්‍රවලා, සත්‍රි. විදුලිය.

චක්‍රවු, පු. එරඬුගස. සත්‍රි. පක්‍ෂීන්
 ගේ තුඩ.

චටක, පු. ගේකුරැල්ලා.

චටකා, සත්‍රි. ගේ කිරිල්ලි එම
 ගැණු පැටියා.

චටකාගිරස්, පු. දළුවමුල් (නිජ
 පිලිමුල්).

චණක, පු. කඩල.

චණක, ත්‍රි. ඉතා කිපෙන සුලු
 වූයේ.

චණඩාන, පු. අලරිය (කතෝරු)

චණඩානක, න. සරණම, හෙවත්
 ඔහොරිය.

චණඩාල, පු. ගුදයකු නිසා බැමි
 ණය කෙරෙහි උපත්අය, මාන
 වසු නිඤ්ඤ මාංසාදිය මොහු
 ජිවිකාසි. සොහොන්හි විසීම
 වේ. (චණඩාලයා.)

චණඩාලවලැකි, සත්‍රි. කින්තාරම

චණඩිකා, සත්‍රි. උමාදෙවි.

චතු:ශාල, න. සතරැස් ගෙය,
 “අනෙකානානිමුබ ශාලාවතුණ්
 ටයස” යනු කිබැවින් උතුන්
 ඉදිරිවූ ගෙවල් සතරටනම්.

චතුර, පු. දක්‍ෂයා.

චතුරඛතුල, පු. ඇසලගස.

චතුර්‍යන, පු. බ්‍රහ්මයා.

චතුර්‍යද, න. සමාන බල ඇති
 චතුර්‍යගි සමපතනය.

චතුර්‍යජ, පු. විෂණු.

චතුර්‍යගි, පු. ධර්මය, අර්ථය, කාමය,
 මොක්‍ෂය යන සතර.

චතුර්‍යපථ, න. සතරමත්සකිය.

චතුර්‍යාණි, සත්‍රි. උත්පතති
 යෙන් සිව් අවිරුද්ධ දෙන.

චතුර, න. ගෙයක පිණිස වල
 ගොඩ තැන් නැතිව සමවසාදු
 බිම. මිදුල.

චන, අව්‍ය. එක දෙයෙහි හෝ
 කිසිවක් “කචන යනාදි උද
 හරණයයි.

චජන, පු. න. සදුන්, පු. සවණිය
 යයි බ්‍යානවූ ගස (කුඩුවෙලග)

චජු, පු. සද, කපුරු, සෙසු චජු
 පයභිය නාම යෝද මෙහි
 වැටෙත්. කුඩු වෙලග, සවණිය.

චජුක, පු. සදැස්පිල.

චජුහාගා, සත්‍රි. එනම් නදී
 හෙදය. චජුහාගා, චජුහාගි
 වාජුහාගි නමුදු වෙත්.

චජුමස්, පු. සද.

චජුබාලා, සත්‍රි. එත්සාල්.

චජුශෙබර, පු. ඊශ්වරයා.

චජුහාසා, පු. කඩුව.

චජුකා, සත්‍රි. සදරැස්.

චජල, න. ඉක්මන්. ද්‍රව්‍යවාපි
 කල වාච්‍යලිහි. ත්‍රි. රසදිය.
 වරද නොවිමසා වධා දිය
 කරන්නා

චජලා, සත්‍රි. වගපුල් (නිජපිලි)
 විදුලිය.

චජෙට, පු. විදහු අතුල්.

වමර, පු. මහිමාකානිවු උත්තරා පඨයෙහි වන්නාවූ සෙමෙර නම් මාගයා.

වමරික, පු. කොබෝලිල ගස.

වමස, පු. දෑවයෙන් කළ සොම පාන පාත්‍රය.

වමසි, සත්‍රි. යඤපාත්‍රය.

වමු, සත්‍රි. වතුරගිනි සෙනාව හෙවත් වාගිනි නම් සෙනාන් කර තුනකින් යුත් සෙනා හෙදය.

වමුරු, පු. රත්නභූතවමුයාගේ උත්පතති කාරණා හෙයින් අජිනයයි දක්වන ලද ඡට්මාග වග්ගයන් අතුරෙන් එක් මුව වග්ගයෙකි. මේ මුව වග්ගය විහුටු රොම ඇත්තේය, කාම බෝජයෙහිද උත්තර පඨයෙහිද වසන්නේය.

වමුසක, පු. සපුගස.

වස, පු. පදනම. "පරිබොද්ධන මාත්‍රිකා කුටසා" යනු වචන බැවින් අගලෙන් නැගූ මැටි කැඳ, සමූහය.

වර, පු. වරපුරුෂයා, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවිදිනද.

වරක, පු. වරපුරුෂයා, එනම් කාව්‍ය ග්‍රන්ථ කතෘ.

වරණ, න. පාදය.

වරණාසුධ, පු. කුකුළා.

වරම, ත්‍රි. අත්තයා.

වරමසමායාන්, පු. අවරගිර.)

වරවර, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවි දිනාද.

වරිෂණ, ත්‍රි. ජගම හෙවත් අවි දිනාද.

වරු, පු. දෙවතාවන්ගේ අනන්‍ය පාන කරණ ස්ථාලයෙහිද උපවාරයෙන් තත්‍රස්ථවූ ද්‍රව්‍ය යෙහිද වැටේ.

වර්වරි, සත්‍රි. ගිවෙසෙසෙක්.

වර්වා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම, සදුන් ආදියෙන් ඇගවිලවුන් කිරීම.

වර්වින, ත්‍රි. සදුන් ආදියෙන් කළ ගාත්‍රානු ලෙපනය.

වමික, සත්‍රි. සප්තාල නම් ගකු ද්‍රව්‍යය, (ශිකෙකා ඊ. මරුටි) බැමනිරිය.

වමිකාර, පු. සොමමරු හෙවත් සම මහන්තා.

වමිණ්ඩනි, සත්‍රි. එනම් නදිවිශේෂය.

වමිණ, න. පළිහ. සම.

වමිප්‍රසෙදිකා, සත්‍රි. සොමමරුන් සැත් කටුව.

වමිප්‍රසෙවිකා, සත්‍රි. කමුරු සම.

වමිණ, ත්‍රි. පළිස් ගත් අත් ඇත්තේ. පු. භූමිවාසය, රැක් බුරුද.

වසභා, සත්‍රි. ගතිය, සප්තිය, නිස දෑය, ගයනය යන මේ සතර ඉරියව්වෙහි ධ්‍යාන මෙතාදිවූ පරිබ්‍රාජකයන්ගේ ධර්මයෙහි හැසිරීම.

වර්වින, ත්‍රි. කනලදද.

වල, ත්‍රි. සෙලවීම.

වලදල, පු. බෝගස.

වලන, ත්‍රි. සෙලවෙන සුළුද.

වලාවල, ත්‍රි. සෙලවීම.

වලින, ත්‍රි. ඊෂත්කම්පිතද (මදක් සැලෙනද) න. පිටත් වූ සෙනාව.

වවිකා, සත්‍රි. සිවිය පුංලිභයෙහි වවික කියාදවේ.

වව්‍ය, පු. සිවිය, කපු.

වසක, පු. න. ඔබම (රු බොන බදුන)

වසාල, පු. යාග කටයුතුවූ සිවුපා වූත් බඳනා පිණිස හිඳවන යජ්‍රියයි. නොහොත් ඒ යජ්‍රියෙහි මැදලු වලල්ලයි.

වාක්‍රික, පු. රජුන් පුබුදින කල වක්‍රව සිට තුනිතිකියන්තෝ.

වාමෙහරි, සත්‍රි. ඇමුලැබිලිය.

වාටකෙර, පු. ගේකුරුලු පා විසා.

වාණ්ඩාලිකා, සත්‍රි. කිත්තාරම.

වානක, පු. කැඳැත්තා.

වාතුච්ඡේද, න. බමුණු ආදි සිව් කුලය.

වාප, පු. දුන්න.

වාමර, න. වාමරය.

වාමිකර, න. රත්

වාමුණ්ඩා, සත්‍රි. එනම් මාතෘ දෙ වතා.

වාමෙස, න. සපු. නාකෙසරු. රත්.

වාර, පු. වරපුරුෂයා, බකුතය.

වාරණ, පු. කථකයා එනම් දිනා නතරයෙහි කිතීනි ප්‍රවාරණය කරන්නාවූ නැටිටුවා.

වාරු, පු. වාගසානි, ත්‍රි. මනොඥ, මනහර.

වාර්විකා, න. සදුන් ආදියෙන් ඇග විලවුන්කිරීම

වාරිනි, සත්‍රි. කොරමරුව (පෙ නේරේ)

වාස, (ස) පු. වෛස්‍යයීයට බදු ජව් ඇති ලොමයෙන් යුත් විව් තුවු පක්ෂ ඇති ස්වණියයි බ්‍යා තුවු පක්ෂ විශේෂයෙක් (තල ගිරිත්තායයි කියත්).

විකිගසක, පු. වෙද.

විකිගසා, සත්‍රි. පිළියම.

විකුර, ත්‍රි. වරද නොවිමසා වධා දිය කරන්නා, පු. ඉසකෙස්.

විකකණ, ත්‍රි. සිතිද ආභාදය. පු. පුවක්.

විකවා, සත්‍රි. සියඹලා.

විත්, අව්‍ය. එකදෙයෙහෙත් කිසි වක්. "කශවිත්" යනාදි උද්‍ය රණයි. සත්‍රි. බුඬිය

විනා, සත්‍රි. දරසැය.

විති, සත්‍රි. දරසැය.

විතන, න. සිත.

විතනවිහුම, පු. උමතුබව.

විතනසමුනනනි, සත්‍රි. උඩතුබව.

විතනාහොග, පු. මෙනෙහිකිරීම.

විතනා, සත්‍රි. දරසැය.

විත්‍ර, න. සිතියම්. ආශ්වයී. ඉන් යුක්තයෙහි වාච්‍යලිභූයි. පු. නාට්‍යාකතියෙහි අද්භූත රස ය. කමුරුපැහැ.

විත්‍රක, න. නලල කිලකාව. පු. එරඹුගස. රත්තිවොල්.

විත්‍රකාර, පු. සිත්තර.

විත්‍රකාන්, පු. කෝමුගස.

විත්‍රනණ්ඩලා, සත්‍රි; වලගසාල්.

විත්‍රපර්ණි, සත්‍රි. පුස්තැත්ත.

විත්‍රපානු, පු. හිරු, ගිනි.

විත්‍රගිබණ්ඩප්, පු. බාගසානි.

විත්‍රගිබණ්ඩන්, පු. මරිවිය, අභි රස්ය, පුලස්තය, ක්‍රතුය, වසි භටියයි දක්වන ලද සත්සාසිහු.

විත්‍රා, සත්‍රි, මිත්‍රග. කැකිරි.

විත්තා, සත්‍රි. මෙනෙහිකිරීම.

විටක, පු. පුළු (හබලපෙති)

විටුක, න. කිකට.

විර, න. දීඝිකාලය. එහිවූ පදවිය
 ත්‍රි.
 විරක්‍රියා, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි පමා
 ඇත්තා.
 විරණපි, සත්‍රි. තමදෙමව්පියන්
 ගේ ගෙයිවසන ආසන්නවූ සෙ
 වනය ඇති සත්‍රි හෙවත් ස්වාමි
 පුරුෂයකු ලැබීම ආසන්නවූ
 සත්‍රි.
 විරන්තන, ත්‍රි. පරණද.
 විතතා, සත්‍රි. සිතීම හෝ මෙනෙ
 හිකිරීම.
 විරප්‍රසුනා, සත්‍රි. බොහෝකල
 කින් වදන දෙනුත් ආදීහු.
 විරගත්‍රාය, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විරස, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විශ්‍ය, අව්‍ය, බොහෝකල්.
 විරි(ර)බ්ලව, පු. කරදගස.
 විලිච්ඡම, පු. ඉස්සා.
 විලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා. පු.
 එනම් උකුසුවරයක්.
 වික්‍ර, න. ලක්‍ෂණය. ලකුණ.
 විත, පු. රතනභූතවූ වමියකාර
 ණා හෙයින් අජන යෝනියෙහි
 දක්වනලද ඡටිමාග වර්ගයන්
 අතුරෙන් එක් මාග වර්ගයෙකි.
 මේ මුවවර්ගය විනවූ රෙම ඇත්
 තේය, කාමිබෝජයෙහිද උත්
 තරූප්ඵයෙහිද වසන්නේය.
 විර, න. වසනුකැබැල්ල, ලෙබන
 හෙදය, පොතු, සිල, රියම්, ගස්
 කැබැල්ල. වසනුහෙදයක්.
 විරි, සත්‍රි. සිරුවා (රැහියා).
 විර, න. හිසුන්ගේ වසනුය.
 අමුඛය
 වුත, න. සියලුම ඇඹුල්.

වුක්‍රිකා, සත්‍රි. ඇඹුලැබිලිය.
 වුලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා.
 වුල්ලි, සත්‍රි. ලිප.
 වුචුක, න. තනය අග.
 වුඩා, සත්‍රි. හිස්මුදුනෙහි බැඳි
 කොඩිය, මොනරැන්ගේ හිස
 කුහිඹිය.
 වුඩාමණි, පු. සිඵාමිණ.
 වුඩාලා, සත්‍රි. හෙලනුණිද,
 ත්‍රි. කුහිමිඹිය ඇත්තා.
 වුත, පු. අඹගස.
 වුණි, පු. සුණුකල ධුලි, න. සුවද
 කල වත්සුණු.
 වුණිකුතල, පු. කියමුව හෙ
 වත් කුටිලකෙය.
 වුණි, පු. පතඤ්ඤා ලින් විසින් කර
 නලද මනාභාෂය. තුට්ටුව.
 වුලිකා, සත්‍රි. ඇතුන්ගේ කම්මුල.
 වෙවක, පු. ගැත්තා (දසයා).
 වෙන්, අව්‍ය. පක්‍ෂානාරූපියෙහි
 “සත්‍යං වෙන් තපසාව කිම්”
 ඉදින් සත්‍යය විනම් තපසින්
 කිම් යනාදී උදහරණයි.
 වෙනකි, සත්‍රි. අරල.
 වෙනන, පු. සතියා.
 වෙනනා, සත්‍රි. බුඹිය.
 වෙනස්, න. සිත.
 වෙල, න. වසනුය, ත්‍රි. අධිමයා.
 වෙවන, න. දෙවොල, “වෙවන
 මායනතෙ බුබු බිඹෙහුදෙග
 පාදපෙ” යනු රුද්‍රයන් කිහි
 සින් බොඩබිඹිය, උදෙගය,
 වෘක්‍ෂය යන මෙහි වැටේ.
 වෙවන, ප. බක්මස.
 වොවුරු, න. වෙසමුණුගේ දෘක්

වෙවනික, පු. බක්මස.
 වොව, න. කුරුදුපොතු.
 වොරපුජ්ජි සත්‍රි. විටපාකාරවූ
 වොර හුලියෙහි බ්‍යානවූ
 සුගති ද්‍රව්‍යය, වැල්දෙහියෙහි
 කියත්.
 වොල, පු. වෝලිය.
 වොර, පු. සොරු.
 වොරිකා, සත්‍රි. සොරකම.
 වෙඞ්‍ය, න. සොරකම.
 ව්‍යුත, ත්‍රි. ගිලිනුනුද.
 ජ
 ජගල, පු. එච්චා.
 ජගලානුත්‍රි, සත්‍රි. වෘඪදරකනම්
 ගසට (ගෝණ කොලයෙහි සම
 හරු කියත්) ජගලාබ්‍යු. ජග
 ලාණි ජගලා යනුද වෙන්.
 ජහු, න. කුඩය.
 ජනා, සත්‍රි. කොතඹුරු. (කොතන
 මල්ලි) වදකසා වැනි පත් හා
 ජනාකාර මුල්ඇති තෘණවිශේ
 ෂයක්. “තාලමාබතා” යනු
 හින්දි, මධුරිකා හෙවත් පැපි
 ලිය.
 ජනාකි, සත්‍රි රැත්ත. මධුරිකා.
 (පැපිලිය)
 ජද, පු. පත්‍රය. පක්‍ෂින්ගේ පියා
 පත්.
 ජදන, න. පත්‍රය.
 ජදස්, සත්‍රි. පියස්ස.
 ජද්මන්, න. කපටකම (වමාව)
 ජද, පු. අභිප්‍රාය. කැමැත්ත,
 වසගය හෝ අසිති.
 ජදස්, න. පිගලාදින් විසින්.
 උපදිවෙවූ ගායනාදිවූ වෘත්ත,
 පද්‍ය. අභිලාෂා. දෙය.

ජුන, පු. විජනස්ථානය හෙවත්
 ජනයන් නැතිතැන. ත්‍රි. වසන
 ලදතැන.
 ජල, න. කුටසුබාදියෙහි සීමාප
 ගමනය.
 ජව්, සත්‍රි. බැබළීම.
 ජාග, පු. එච්චා.
 ජාගි, සත්‍රි. එච්චෙන.
 ජාන, ත්‍රි. කපනලද. දුච්චයා.
 ජානු, පු. ශිෂ්‍යයා.
 ජාදින, ත්‍රි. වසනලදද.
 ජාදස, පු. වෙදධ්‍යයන කතෘ.
 ජාසා, සත්‍රි. හිරුගේ භාය්‍යාව.
 ජොහාව. පිලිරුව. සෙවන.
 ජිත, ත්‍රි. කපනලදද.
 ජිද, න. බිලිය. (සිදුර.)
 ජිදිත, ත්‍රි. විදිනලද හෙවත්
 සිදුරුකලද.
 ජිතන, ත්‍රි. කපනලදද.
 ජිතනරුහා, සත්‍රි. කිදිබැල.
 ජුරිකා, සත්‍රි. සිරිය (කොටකඩුව)
 ජෙක, පු. ඇතිකල පක්‍ෂි ආදිය.
 ජෙදන, න. කැපීම.
 ජ
 ජගත්, ත්‍රි. ජගමද.
 ජගති, සත්‍රි ලොකයා. පෘථිවිය.
 දෙළොස් කුරකින් යුත් පාද
 ඇති ජදස. ජනයා.
 ජගත්ප්‍රාණ, පු. සුලක.
 ජගර, පු. සත්‍යාගය.
 ජගල, පු. පුරාකල්කය.
 ජකි, ත්‍රි. කනලද යන අභිභි.
 ජග්බි, සත්‍රි. අනුභවය.
 ජකන, න. සත්‍රින්ගේ කටය පෙර
 පස.

ජනනේපලා, සත්‍රි. කොටදිඹුලා.
 ජනනා, ත්‍රි. අනනිමයා. (අධමය,
 ජනනාප, පු. ගුරුයා. ත්‍රි. මල්ල.
 ජනගම, ත්‍රි. ඇවිදිනාද.
 ජනසා, සත්‍රි. නින් කකුල හෙවත්
 කෙඩා.
 ජනසාකරික, ත්‍රි. බර ඉසිලීමෙන්
 ජවත්වන්නා.
 ජනසාල, ත්‍රි. දිවියහෙන්නා.
 ජපා, සත්‍රි. ගස් ආදීන්ගේ මූල.
 අවුල්කෙහේ. ජපාමාංස. නවු
 සන්ගේ ජපාව.
 ජපාමාංසි, සත්‍රි. එනම් සුගකු
 ද්‍රව්‍යය. ජපාය මාංසියයි නම්
 දෙකක්ද වෙත්.
 ජපිත් පු. පුලිල ගස.
 ජපිලා, සත්‍රි. ජපාමාංසි.
 ජපු(ඔ)ල, පු. ලපය.
 ජපිර, පු. බඩ. උදරරොගය. ත්‍රි.
 දැඩිද. රළුද.
 ජඩ, පු. අත්‍යන්තමුසයා. ත්‍රි. සිත
 ලවු.
 ජඩා, සත්‍රි. වැළුරාමැ. (අජඩා
 යයිද පැහැණේ)
 ජතු, න. ලාකඩ
 ජතුක, න. සුගු. (පෙරැමිකායම්)
 ජතුකා, සත්‍රි. වවුලා.
 ජතුකාන්, සත්‍රි. ජනනි නම් බෙ
 හෙද. වටැස්ස යයිද කියත්.
 “වාකවන”. මරාටි.
 ජතුකා, සත්‍රි. ජනනි නම් බෙහෙද,
 වටැස්ස යයිද කියත්. “වාක
 වන” මරාටි.
 ජතු, න. දසරාව. (හෙලවළු
 යෙන්මතු)

ජනක, පු. පියා.
 ජනංගම, පු. වඩාලයා.
 ජනනා, සත්‍රි. ජනයන්ගේ සමු
 හය.
 ජනන, න. ඉපදීම.
 ජන, පු. ලොකයා.
 ජනපද, පු. (මගධාදි) ජනපද.
 ජනසිත්‍රි, සත්‍රි. මව්.
 ජනශ්‍රාති, සත්‍රි. ලොකවාදය.
 (සත්‍යාසත්‍යවූ ආරන්චිය)
 ජනාදින, පු. විෂණු.
 ජනාශ්‍රය, පු. මඩුව.
 ජනි, සත්‍රි. ඉපදීම.
 ජනි, සත්‍රි. එනම් බෙහෙද.
 (වටැස්සයයිද සැක කෙරෙත්)
 “වාකවන” මරාටි. පුත්‍රාදීන්
 ගේ භාය්‍යාව.
 ජනුස්, න. ඉපදීම. ප්‍රථමාවිගකති
 යෙහි=ජනු. ජනුසි, ජනුංසි.
 සිරැප වෙත්.
 ජනතු, පු. සකයා.
 ජනතුපල, පු. දිඹුල් ගස.
 ජන්මන්, න. ඉපදීම
 ජන්මින්, පු. සකයා.
 ජන්‍ය, ත්‍රි. ජනාපවාදය, උපදින්නා,
 ඉපදවියයුත්ත, උපදවත්
 නා, අලුත විවාහකල සත්‍රියගේ
 නැ මිතුරු, අමාත්‍යාදි සෙනහ
 වන්නායෝ. න. ඉපදීම, සත්‍රි,
 මව්ගේ යහලු සත්‍රි, පු. විවා
 හයෙන් බැනාවූවහුගේ යහලු
 වෝ, න. යුධය.
 ජන්‍ය, පු. සමය.
 ජප, පු. වෙදහ්‍යාසකිරීම.

ජපා, (බා) සත්‍රි. වදගස.
 ජපා පුෂ්ප, න. බඳුවද.
 ජමැනි, පු. අඹු සැම දෙදෙන
 විවචනානකසි.
 ජමබාල, පු. මඩ.
 ජමබි (මනි) ර, පු. නින් පණිස
 වාක්‍යය.
 ජමබු, සත්‍රි. දඩ.
 ජමබුක, පු. සිවලා, වරැණයා.
 ජමබු, සත්‍රි. දඩ. එහි පල.
 ජමහ, පු. දෙඩම්ගස.
 ජමහහෙදින්, පු. ශක්‍රයා.
 ජමහල, (ර) පු. දෙඩම්ගහ.
 ජස, පු. දිනීම, මිදිගහ.
 ජසන, න. දිනීම.
 ජසනන, පු. ශක්‍රයාගේ පුතු.
 ජසනනි, සත්‍රි. නිවිග
 ජසා, ත්‍රි. දිනියහැක්කා.
 ජරණ, පු. දුරු.
 ජරන්, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්
 බෙහි වයස්වූ මහල්ලා.
 ජරද්ගව, පු. මහලුහොනා.
 ජර, සත්‍රි. ජරාව.
 ජරසුජ, ත්‍රි. ජලාබුජයෝ. මිනිස්
 ගව ආදි සකයෝ දලබුවේ
 හෙවත් ගැබෙහි උපදනා හෙ
 සින් ජලාබුජයෝ නම්වෙන්
 ජල, න. ජලය.
 ජලජනතු, පු. ජලජ සකයා.
 ජලබර, පු. මෙසය.
 ජලබි, පු. කොටිලක්‍ෂ දහස.
 ජලනිබි, පු. මුහුද,
 ජලනිභිම, පු. වාරිමාගිය (දිය
 අගල) “නද්‍යදො අධස්ථජල
 සොභිවති: සරණ සොති
 වාමනම්” යනු දක්වන ලද
 බැවින් නදී ආදියෙහි පහල

සිටිදිය ඉහලට යවන මගට
 යයි හෝදන්නාලදී.
 ජලනිලි සත්‍රි. සෙවෙල්.
 ජලමුච්චි, පු. මෙසය.
 ජලමාල, පු. දියනයා.
 ජලාබාර, පු. තවාකාදිවූ ජල
 ස්ථාන (විල) ත්‍රි. අපරික්ෂාකාරී
 නැනැත්තා නොහොත් ගුණ
 දෙස් නොවිමසා කරන්නා. න.
 සුදුමල් ඇති සැවැත්තමුල්.
 ජලොච්ඡවාස, පු. නදී ආදියෙහි
 වැඩිදිය ඉතිරීම. (වා.
 ජලොකස්, ත්‍රි. බහුවචනයි. පුබා
 ජලොකා, සත්‍රි. පුබාවා ජලකා
 යනුදවේ.
 ජල්පක, ත්‍රි. බොහෝ ගැරහිය
 යුතු බස් ඇත්තා.
 ජල්පින ත්‍රි. කියනලද්ද.
 ජල්ම. පු. නිවයා.
 ජව, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය. පු.
 වෙගය.
 ජවන, පු. දිවීමෙහි සුරවුඅඟියා.
 ජවනිකා, සත්‍රි. කඩතුරාව.
 ජවාධක, පු. දිවීමෙහි සුරවු
 අඟියා.
 ජන්තු නනසා, ත්‍රි. ගහානම්
 නදිය.
 ජ්ගර, පු. නිදීමැරීම.
 ජ්ගරිනා, ත්‍රි. නොනිදන
 වූයේ.
 ජාගරැක, ත්‍රි. නොනිදන සුලු
 වූයේ.
 ජ්ගසනි, සත්‍රි. නිදීමැරීම.
 ජ්ගගුලික, පු. විසවෙද.
 ජාඩ්භික, ත්‍රි. බර ඉසිලීමෙන්
 ජවත්වන්නා,
 ජ්ග, න. ජ්ගිය.

ජනරූප, න. රන්.
 ජනප්‍රිය, පු. ගිනි.
 ජානාපතය, සත්‍රි වැද්දනැතැත්ති
 ජාති, සත්‍රි. හෙතෙමෙහි සමානබව.
 ඉපැදීම, දූෂමන්ගස, ජනිත.
 ජාතිකොග, න. සාදික්කා.
 ජාතිඵල, න. සාදික්කා.
 ජාතු, අව්‍ය. කිසිකලක යන
 අම්බි
 ජාතුස, ත්‍රි. ලතුයෙන් (ලාකබින්)
 කලද.
 ජානොය, හුණුවූ දමසකාවය
 හා සමප්‍රාප්තවූ බලිවදී භාවය
 ඇතිගොතා (තරුණගොණා)
 ජානු, න. දන.
 ජාබාල, පු. එළුපල්.
 ජාමානා, පු. දුවගේ සාමියා.
 ජාමි, සත්‍රි. සහෝදරී. කුලසත්‍රි
 ජාමබ්‍රිතද, න. රන්.
 ජාසක න. කසාවන් කළු වැල්
 හෙවත් අගිල්.
 ජාසා, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
 ජාසාජීව, පු. නටන්තා.
 ජාසාපති, පු. අබ්‍රසාමි දෙදෙන.
 චිව්වනානකයි.
 ජාසු, පු. ඔෂධය.
 ජාර, පු. සොරසාමියා.
 ජාල න. සමුහය. දූල. කවුරු.
 මල්කැකුල.
 ජාලිනි, සත්‍රි. වැටකොල.
 ජාලි, සත්‍රි. පතෝල.
 ජාලම, පු. නිවයා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. බඩසාඥාත්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. වැල්මදව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන පුලුවියේ
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. බුදුන්.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ගනුයා. පු. දිනන
 පුලුවියේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. වක්ද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. සපියා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. දිව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්බෙහි
 වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මෙසය. දෙවදුලි ගස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. දුරු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. සැත්තැවෙන් ඔබ්බෙ
 හි වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ජරව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. මාලුලි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨ, බාහස්පති.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. පියාගස. දිවිනම් බේ
 හෙද.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මසුරුකෘතිවූ තද
 කෘති විග්‍රහස්‍ය දක්‍ෂිණාදියෙහි
 වූ පක්‍ෂිවිශේෂය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. ජලය, කෘෂිකම් ජ්‍යෙෂ්ඨ
 කාව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨකාල, පු. ආයු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ස්වණියට බදුවූ ජ්‍යෙෂ්ඨ
 ඇති ජ්‍යෙෂ්ඨකානම් සුක්‍ෂම
 ලතා 'හරණවෙල හරණ
 දෙසි' යනු මරුටි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨා, සත්‍රි ජ්‍යෙෂ්ඨකා වැල්.
 (ජ්‍යෙෂ්ඨ යන්න බලනු.)
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. මියන්ට හොත්
 තවුන් ජ්‍යෙෂ්ඨකරණ ඔෂධය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨකා, සත්‍රි. පුවටා. කිදි
 වැල්.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි ස්වණියට බදුවූ ජ්‍යෙෂ්ඨ
 ඇති එනම්, සුක්‍ෂම ලතාවට
 නම්. 'හරණවෙල හරණදෙසි'
 යනු මරුටිනාමයෝයි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ස්වණියට බදුවූ ජ්‍යෙෂ්ඨ
 ඇති ජ්‍යෙෂ්ඨකා නම් සුක්‍ෂම
 ලතා. 'හරණවෙල හරණදෙසි'
 යනු මරුටි නාමයෝයි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. මියන්ට හොත්තවුන්
 ජ්‍යෙෂ්ඨකරණ ඔෂධය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨක, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨකා පිණිස
 පක්‍ෂිත්මරා ජ්‍යෙෂ්ඨක ගැහැ
 වියා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨක, සත්‍රි. කෘෂිකම්; ජ්‍යෙෂ්ඨකාව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨක, සත්‍රි. කුලුණකිම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. වාබදුරකනම් ගස.
 ගෝණ කොලැයිද කියත්.
 "වරධාරා, ජ්‍යෙෂ්ඨ, එජ්" යනු
 මරුටි නාමයෝයි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. බාහුප්‍රමාණවූ යාග
 භාජන විශේෂයකි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. වෙගය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, උණරෙගය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. ඇනුම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. ඇනුම.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන්තා, දිනන
 සුල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. අනුභවය
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනියුත්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. දිනන්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨකා, ත්‍රි. දිසායු ඇත්
 තේ. දිසායුකයා. පු. වතුයා
 ජ්‍යෙෂ්ඨක, න. කළුවැල් හෙවත්
 අගිල්.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, අව්‍ය. තුෂණිම අම්බි
 සුබාම් දෙක්හිවේ. "ජ්‍යෙෂ්ඨ
 නිසා" නොබැණසිටුව යනාදි
 යෙහි තුෂණිම අම්බි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨාසිත වම්සු" වැසි මාස
 යන්හි සුවසේ හිදිනේවෙහි
 යනාදියෙහි සුබාම්යි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. භූමිය. දුනුදිය.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. අනුවෙන් ඔබ්බෙහි
 වයස්වූ මහල්ලා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. ජරව.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, ත්‍රි. ඉතා මහලුවියේ.
 අතිශයින් ප්‍රශංසාකටයුත්තේ.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. පොසොන්මස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. කනමැදිරියා
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. දුදුගස.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, න. තාරකා ආලෝ
 කය. දූෂි, ගිනි, පු. සුය්‍යියා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සදරුස්. පතෝල.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, සත්‍රි. පතෝල. වතු
 කානන්තයන් යුත් රු.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. නැකැත්තා.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. උණරෙගය
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. ගිනි.
 ජ්‍යෙෂ්ඨ, පු. සත්‍රි. ගිනිසිළු.

ලද

ඥාපිත, ත්‍රි. දන්වනලද්ද.
 ඥාපිත, ත්‍රි. දන්වනලද්ද.
 ඥාපිත, සත්‍රි. බුඩිය.
 ඥාපිත, ත්‍රි. යම්කිසි ශාස්ත්‍ර
 යක තභය දන්තේ.
 ඥාපිත, පු. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැයෝ.
 ඥාපිත, ත්‍රි. දන්තේ.
 ඥාපිත, න. නැබව.
 ඥාපිත, න. නිවන්දන්ම.
 ඥාපිත, පු. නැකැත්තා.

කි

කිවාමලා, සත්‍රි. බිම්තෙල්ලි.
 කිවාය. අමලායයි නම් දෙකක්
 කොටද කියත්.

කිවිති, අව්‍ය. ව්‍යායන අභිසි.
 කිර, පු. අල්ල.
 කිරිකිර, පු. එනම් වාද්‍යහෙදය
 “කර්තෘය ක්‍රියාකර්මය; මරුටි.
 කිලෙයි, සත්‍රි. වාද්‍යහෙදය.
 කිසි පු. මත්ස්‍යයා.
 කිසි, සත්‍රි. කැලිය ගස.
 කාටල, පු. තෙලමුගස.
 කාමුක, පු. පිටුල ගස.
 කිණිටි, සත්‍රි. ගිරිනිලල.
 කිල්ලිකා, සත්‍රි. සිරුවා; (රැකියා.)
 කිලිකා, සත්‍රි. සිරුවා (රැකිය.)

ට

ටඩක, පු. ගල්පලන කටුව.
 ටිට්ටිහක, උද්දෙයනකට ගෙන
 වත් පා උඩුකුරුකොට ගෙන
 යකරන්තාවු එනම් පක්‍ෂි
 විශේෂයෙක්. (කිරලා.)
 ටුණ්ටුක, පු. තොටිල.

ඩ

ඩමර. පු. ගසුරුහිතව කරණ
 යුධය, “ගසුරුහිත පුක්කසෙ
 පිසිමැස්ලිහානි විපලවෑ” යනු
 රහසයන් කිහිපයින් බිය, හඬ,
 සැමොල්, ලදරු, පිලා, රටට
 පැමිණි උවදුරු යන මෙහිද වේ.
 ඩමරු. පු. “කාපලිකයෝගිනං
 වාද්‍ය” යනු කිහිපයින් කබ
 ලින් රැකෙන යෝගීන්ගේ
 එනම් වාද්‍යවිශේෂයෙක්.
 ඩසන. න. කරෙන් උසුලන
 රථය වැනිවූ යානාවක්, (දේ
 ලාව) සැත්තේ යානාවී වූ
 මහලාසරථයයිද කියත්.
 ඩහු(හ). පු. දෙල් (ගම්දෙල්.)

ඩිණ්ඩිම. පු. එනම් වාද්‍යහෙදය.
 (පණ්ණබෙරය.) දංවඩියයි.
 මරුටි.
 ඩිංඞිර, පු. මුහුදු පෙන.
 ඩිමි. පු. ගසුරුහිතව කරණ
 යුධය. “ගසුරුහිත පුක්කසෙ
 පිසිමැස්ලිහානි විපලවෑ” යනු
 රහසයන් කිහිපයින් බිය,
 හඬ, සැමොල්, ලදරු, පිලාව.
 රටට පැමිණි උවදුරු යන
 මෙහිද වේ.

ඩිමි. හි. කිරිබොන අවස්ථා
 වෙහි සිටි කුඩා ලදරුවා. සත්‍රි
 ලිහයෙහි ආප්‍රත්‍යවේ. පු.
 මෝඩයා. පක්‍ෂි පැටවා.
 ඩුණ්ඩුහ, පු. දියබරණ.

ඬ

ඬකකා, සත්‍රි. බැක්කිය, (උඩැක්
 කිය.)

න

නකු, න. සතරින් කොටසක්
 දියබහා ඇලවා මෝරු.
 නක්කක, පු. වඩුවා.
 නට, පු. ප්‍රපාතය. හි. ඉවුර.
 නට්ති, සත්‍රි. නදිය.
 නඩා(වා)ග, පු. න. ගැඹුරු
 පියුම්විල.
 නඩිත්, සත්‍රි. විදුලිය. “බලයොර
 හෙදන්තලිදපි” බිකාර ලකාර
 දෙදෙනාගේ අ හෙ ද යෙ න්
 තලින් කියාදවේ.
 නඩිබත්, පු. මෙසය..
 නණකක, පු. පෙන. වෙරලවටුව,
 සමාස බහුල වාක්‍යය. ගේදුව.
 ගස්කද.
 නණ්ඩුල, පු. වළගසාල්.

නණ්ඩුලිය, පු. සුළුකුර.
 නත්, අව්‍ය. හෙතුවෙහිවේ.
 නහ, න. විණාදි වාද්‍ය. හි. විසි
 රිදු.
 නහස්නා, හි. එහිවූ.
 නත්කාල, පු. වනීමාන කාලය.
 නඬ, න. විලම්බිත නාත්‍යය.
 (සුහුනුවූ නැටීම ආදිය.)
 නත්පර, හි. එහි ඇලුම්ඇත්තා.
 නඬා, අව්‍ය. සද්‍යශාපිසි. “යථාභුක්‍ෂි
 තස්‍යානාං තථානිස්‍ය වෛෂ
 ඛම්” බඩ සා ඇත්තාට ආහාර
 යම්සේද රොගයෙන් පීඩිතය,
 හට භෞමියක් එසේමැයි
 යනාදි උද්‍යුතරණයි.
 නඬාගන, පු. බුදුන්.
 නස්ස, න. සැබෑ බස්. ඉන්සුකත
 යෙහි. හි.
 නද්, හි. පළමු කියනලද්ද, සම්ප
 නොවූ විෂය.
 නද, අව්‍ය. එකල යන අභිසි.
 නතස, පු. පුත්‍රයා. සත්‍රි. මෙය
 ආකාරානන සත්‍රිලිභවුකල දිට
 නම්.
 නනු, සත්‍රි. සිරුර. සිවිය. හි.
 තුනිදු. කුඩාදු.
 නනුනු, න. සන්නාහය.
 නනුස්, න. ශරීරය.
 නනු, න. ශරීරය.
 නනුකාන, හි. තුනිකලදු.
 නනුනපාත්, පු. ගිනි.
 නනුරාහ, න. පක්‍ෂීන්ගේ පියා
 පත්. ලොම්.
 නනහ, පු. හු. (නුල්).

නනහුහ, පු. අබි.
 නනහුවාස, පු. පෙහෙරු. (රෙදි
 වියන්තා.) මකුළුවා. තනතු
 වාය යනු ද වේ.
 නන්තු, න. ප්‍රධාන හෙවත්
 නායක. සිඬානක. නුල් දිග්
 ගැසීම. කුටුම්බ කාන්‍යය හෙ
 වත් පවුල පිළිබඳ කටයුතු.
 නන්තුක, න. පුලුන් පිළි.
 නන්තුකා, සත්‍රි. කිඳිවැල්.
 නන්දි සත්‍රි. නින්ද. සියළු ඉදුරන්
 මැලව්බව. අධිකවූ පරිශ්‍රමාදි
 නිමිත්තකොටවූ අබහ නිමිලන
 යෙහි.
 නප, පු. ග්‍රීෂ්මකාලය.
 නපන, පු. එනම් නිරය හෙදය.
 නපනිය, න. රන්.
 නපස්, පු. නවත්මස. න. දුෂකර
 ක්‍රියා හෙවත් වෘත ක්‍රියා.
 නපසා, පු. මැදිනමස.
 නපස්විත්, පු. මාංසොපවාස
 බ්‍රහ්මවය්‍යාදියෙන් යුක්තවූයේ.
 නපස්විති, සත්‍රි. ජවාමාංසි.
 නම, පු. තමොගුණය. රාහු,
 නමස්, න. එනම් සවහාව ගුණය,
 පු. රාහු, අකිකාරය, පාපය,
 ශෝක.
 නමස්විති, සත්‍රි. රාත්‍රිය.
 නමාල, පු. තමලුගස.
 නමාලපත්‍ර, න. තමලුපතක්සේ
 ලු තලල තිලකාව.
 නමිසු, න. අකිකාරය.
 නමිසු, සත්‍රි. අදුරු බහුල රු.
 නමි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.
 නමොනුද්(ද), පු. සදහිරු, ගිනි.
 නමොපන, පු. ගිනි, සද, හිරු,
 බුදුන්.

තරසු, පු. කර්මානා වලසා.
 තරඬ, පු. රළ.
 තරඬිණි, සු. නදිය.
 තරණි, පු. හිරි, සු. නාව,
 තරපණ, න. තොටකුලි.
 තරල, පු. මුතුහර මැද නායක
 මණ. හි. සෙලවීම.
 තරලා, සු. හුළුකැන්. (කැද).
 තරස්, න. වෙගය. ජලය.
 තරස, න. මස්.
 තරසමන්, හි. දිවිමෙහි පුරු, බල
 වන්, වෙගවන් මාත්‍රය.
 තරි(රි), සු. නාව. තරි ශබ්ද
 යාගේ රූප ලක්ෂ්මි ශබ්දය
 සේසි.
 තරු, පු. වාක්ෂය.
 තරුණ, හි. තරුණයා. සු. ලිහ
 යෙහි තරුණි.
 තරුණි, සු. කොමාරිකා, තරු
 ශ්වය.
 තකි, පු. අධ්‍යාහාරය. (එකතු
 කොට සිතීම).
 තකාදි, සු. තිවිහ.
 තකිනි, සු. දබරහිල්ල.
 තකික, පු. එදවස් උපන් ලිමා
 වස්සා. එකෙකෙහි උපන් ලිද
 රුවා.
 තර්ද, පු. සරලව හෙවත් සැන්ද.
 තපිණ, න. පිණවීම.
 තමන්, න. යාගටමිඅග.
 තපි, පු. පිපාසය, ආශාව.
 තල, පු. න. යට සිරුපය (මේ
 අපිය, භූමි තල, කර තල.
 යනාදි තන්හි දකුණුකි). පු.
 කඩුම්ම ආධාරය හෙවත් (අත
 ලසප්පි යනාදි තන්හි මෙන්).

පත්ල සවහාවය, තල්ගස, න.
 වනය. සු. න. ජ්‍යාඝාත වාර
 ශ්වය හෙවත් දුනුදිය සැපීම
 වැලැක්වීම කරුණුවියේ. වල.
 තලින, හි. විරලදා, මදදා.
 තලප, පු. න. ඇද, අටල්ල,
 නායක.
 තලප්, පු. ප්‍රශස්තය, (ලිඛිතානා
 රෙණ සමානාධි කරණෙපි
 සවිලිංගං නත්‍යජනියන්තෙන්
 විශේෂයා බඳු ලිඟ නැත්තේ
 යයි දක්නා ලැබේ).
 තසට, හි. තුනිකලදා.
 තසකර, පු. සොර.
 තාණඩව, න. නැටුම්.
 තාන, පු. පියා.
 තාන්ත්‍රික, පු. යම්කිසි ශාස්ත්‍ර
 යක තන්ත්‍ර දන්නේ.
 තාපස, පු. මාංසොපවාස බ්‍රහ්ම
 වශ්‍යාදියෙන් යුක්ත වූයේ.
 (තාපසයා).
 තාපසවරු, පු. අගුණගස.
 තාපිප්(ප්), පු. තමලගස.
 තාමරස, න. පද්මය.
 තාමලකි, සු. බිම්තෙල්ලි.
 තාමබුලවල්ලි, සු. බුලත්වැල.
 තාමබුලි, සු. බුලත්.
 තාමසි, සු. අඳුරු බහුල රු.
 තාමුක, න. තඹ.
 තාමුකර්ණි, සු. අජන නම්
 පශ්චිමදිග් ගජයාගේ ඇතිනි.
 තාමුකුට්ටක, පු. තඹකරුවා.
 තාමුඩුඩ, පු. කුකුළා.
 තාර, හි. ඉතා උස්භඩ. පු.
 මුකතාශුභිය. හෝ ශුඛකලමුතු.

තාරකපිත්, පු. කදකුමරු.
 තාරකා, සු. විහිනිය හෙවත්
 ඇස කාණ්ණමඬලය, තාරකාව,
 තාරක යයි නපුංසක ලිඟද
 වේ.
 තාග, සු. තාරකා.
 තාරුණ, න. තරුණබව.
 තාක්ෂ්, පු. විෂ්ණුගේ වාහනය.
 (ගුරුලා) අශ්වයා.
 තාක්ෂ්මල, න. රසදුන් හෙ
 වත් වනුවැල් කෂායෙන් වූ
 රිදි තුත්තම්.
 තාල, පු. තල්ගස. “කාලක්‍රියාමා
 නම්” විලම්බිතය, ද්‍රැවය,
 මධ්‍යයයන නාත්‍යකාලයන්ගේ
 හා හස්තසාද ආකූචන ප්‍රසර
 ණාදි නාත්‍ය ක්‍රියාවන්ගේ
 නියම පමණ, සිරිසල්, මිණිවට
 දික්කළ මහපට ඇතිලි මැද
 හිලි දෙක පමණ.
 තාලපත්‍ර, න. තෝඩුව.
 තාලපණි, සු. මුරුනම් ගකි
 ද්‍රව්‍යය. (තලිස්පතුරු)
 තාලමුලිකා, සු. වනයෙහි
 වැවෙන්නාවූ ප්‍රවක්ගස පත්
 හා සමානවූ භූමියෙහි ලගනවූ
 පත් ඇති එනම් ගස.
 තාලවෘත්තක, න. විජිතිපත.
 තාලාඛක, පු. බලහදයා.
 තාලි, සු. බිම්තෙල්ලි, තලගස.
 තාල, න. තල්ල.
 තාවන්, අව්‍ය. සාකලපය, අවධිය,
 ප්‍රමාණය, අවධාරණය යන මේ
 අවයවයන් වේ. “යාවන් දහනං
 තාවන් භුක්තං” යම් පමණ

දෙනලද්දේද ඒපමණ අනුභව
 කරන ලද යනාදියෙහි සා
 කලාපීය. “තාවන් හයසා
 හෙතව්‍යංයාවන් හය මනාග
 තම්” යම්තාක් හය නොපැමි
 ණියේද ඒතාක් හයට බියවිය
 යුතුය යනාදියෙහි අවධි.
 “යාවන් සවණං තාවන් රජ
 තම්” යම්පමණ රන්ද එපමණ
 රිදිසි. “යනාදියෙහි ප්‍රමාණයයි
 ශෝත්‍රියං තාවන් ආමන්ත්‍ර
 යසා” බබුණාම කැඳවව.
 යනාදියෙහි අවධාරණයි.
 තිකත, පු. තිකතරසය. ඉන්
 යුත් දෙයෙහි. හි.
 තිකතක, පු. දුම්මැල්ල.
 තිකතකාක, පු. ලුහුවරණගස.
 තිග්ම, න. ඉතාහුණු, ද්‍රව්‍ය වාච්‍ය
 කල වාච්‍ය ලිඟයි.
 තිතල, පු. කොරමරුව (පෙනේ
 රේ) මෙහි සකිප්‍රතිසෙධයි.
 තිතිකා, සු. ක්ෂමාව.
 තිතිකු, හි. ක්ෂමාවන පුළුවියේ.
 තිතතිර, පු. කපිජලයයි නියන
 ලද තිත්වටුවා.
 තිපි(පි), සු. වක්පඤ්ඤිය.
 තිනිස, පු. කොමුගස.
 තිනතිඩි, සු. සියඹලා.
 තිනතිඩික, න. සිතිඹලා ඇඹුල්.
 තිපුක, පු. තිබිරිගස.
 තිපුකි, සු. තිබිරි.
 තිමි, පු. එනම් මහසා විශේෂය.
 තිමින, හි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 තිමිර, න. අකිකාරය.
 තිරස්, අව්‍ය. අනාභිත. නියමිත්
 යනමෙහිවේ. “තිරුදාමෙහුන

පති:" ඊඤ්චරතෙම අනනභානභි. යනාදියෙහි අනනභානභි "තිරොවතීත තෙවඤ්ඤා" වඤ්ඤා තෙම සරසපව තියන දියෙහි, තියවීගම්හි.

තිරසකරණී, සත්‍රි. තිරස.
තිරස්කුසා, සත්‍රි. අනාදරය.
තිරිට, පු. හෙලලොත්ගස.
තිරොධාන, න. පියන.
තිරොහිත, ත්‍රි. සැගවීගියේ.
තිසිච්චි, ත්‍රි. සරසයන්තා.

තිලක, පු. න. අසලපත්තේ දු නලලනිලකාව, පු. නලකඵල, හෙවත්තලකාලල, න. කිලො මය. මි ව දලබුයයිද පුපුස හෙවත් පපුමස්සයිද ව්‍යවහාර වයෙක් පැණේ. "අධස්සු දක්ෂිණේ භාගෙ භාදයාත් කෙලාමතිස්සති, ජලවාහි ශිරා මුලං නාමස්සාසානං ව නං බුද්ධො:" යනු කියන ලද බැවින් පපුමස්ස යන ව්‍යවහාරය මනාවේ. කඵලවත් සුවස් ලුණු. පු. තෙල්ගස.

තිලකාලක, පු. තලකඵල. හෙවත් තලකාලල.

තිලපණී, න. රත්සදුන්.
තිලපිඤ්ඤි, පු. තලපෙරලි. (තල මුරාවට).

තිලපෙඪි, පු. තලපෙරලි, (තල මුරාවට).

තිලිහස, පු. තෙලිස්සා. (පොලහා)

තිලස, ත්‍රි. තලකෙන.

තිල්ව, පු. හෙලලොත්ගස.

තිසා, පු. පුස් නැකත, කලිසු ගස.

තිසාඵලා, සත්‍රි. ඇමුලගස.
තිසාණ, න. විෂ, යුධ, ලොහ, කතීෂ, ඉතාහුණු, ඉන්යුත් දෙයෙහි ව්‍යව්‍ය ලිහයි.

තිසාණගාමික, පු. මුරාගා.
තිර, න. ඉවුර.

තිඵ, න. ලිද සම්පතෙහිවූ ජලාශය, බුඩාගමෙන් පිටත් ආගම්, සෘෂින් විසින් සෙවනා ලද ජලය, උපාධියාය.

තිවු, න. අතිශය. ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙන කලතුන් ලිහයි.

තිවුච්චෙදනා, සත්‍රි. අධිකච්චෙදනාව, නරකදුක.

තු, අව්‍ය. අවධාරණ, හෙද, පද පුරණ හෙවත් ජන්දස් පිරිමි. යන මේ අව්‍යන්තිවේ. "රුවණනතු දුරතමාන මවධි ද්‍රාසව: ප්‍රභු:" රාමස්වාමිතෙමේ දුෂටවූ බුඩි ඇති රාවණයා මැරුයේ මැයි යනාදියෙහි අවධාරණයෙහිවේ. "ක්ෂීරානමාසනතු පෘෂ්ටිකාත්" කිරව වඩා මාංසය තෙම පුෂ්ටිකෙරෙයි යනාදියෙහි හෙදයෙහිවේ.

තුඩග, පු. දෙඹගස. ත්‍රි. උස්ද.

තුඩගි, සත්‍රි. වේලාගස.

තුඩු, ත්‍රි. සිස්ද.

තුණඩ, න. මුඛය.

තුණඩිකෙරි, සත්‍රි. කපු, කෙම් වැල්, තුණඩිකෙරි යනුදවේ.

තුසු, න. රසදුන්. හෙවත් වතු වැල් කෂායෙන්වූ රිදිතුත්තම්.

තුසා, සත්‍රි. හින් එල්(න්)සාල්, බේරාගස (අවරිය).

තුසාජන, න. රිදි තුත්තම්.
"මොරවුත" (මරුටි)

තුසු, න. බඩ.

තුසුපට්ඨාප, පු. අලසයා.

තුසුක, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

තුණඩිග(ල), ත්‍රි. පුළුගැටඇත්තා හෙවත්. මහත් නැබැත්තා, සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

තුසු, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

තුන්ත, පු. කිරි ඇත්තාවූ බෝගස් හා සමාන ආකාර ඇති නන්ද්‍රාක්ෂ නම් ගස් ජාතිය. මහරියෙහි කියත්.

තුන්තවාස, පු. සත්තාලියා හෙවත් මහත්තා.

තුමුල, න. පරස්පරසමෝධන ලක්ෂණවූ යුධසංඝට්ඨනය හෙවත් යුධ ව්‍යාකූලතාවය.

තුමිබ්(මිබ්. මිබා), සත්‍රි. ලබු.

තුරග, පු. අභවයා.

තුරඛග, පු. අභවයා.

තුරඛගම, පු. අභවයා.

තුරඛගච්චන, පු. කිදුරු.

තුරාසාත්, පු. ශක්‍රයා.

තුරිස, ත්‍රි. සතරවෙනි, ගුණකැත්තා. බ්‍රහ්මයා.

තුරුජික, පු. තුරුක්තෙල් එනම් ගඩු ද්‍රව්‍යයෙහි.

තුලා, සත්‍රි. සියක්පලම, එනම් සත්වන රාශිය.

තුලාකොට්ඨි, සත්‍රි. ගැහැණුන් පාසලඹ.

තුලාමාන, න. උත්මානය හෙවත් තරාදියෙන් මැනීම.

තුලස, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහිවූ මේ පදය සමානාපිය කියයි.

තුලපාන, න. සහපානය. (අන්‍යයෙකු සමගින් යම්කිසි පාන වර්ගයක් පිම.)

තුචර, පු. කසටරය, ඉන් යුත් ද්‍රව්‍යයෙහි තුන් ලිහයි.

තුච්චිකා, සත්‍රි. එනම් මහරට "තුරුය"හි ව්‍යවහාරවූ ධාන්‍ය හෙදය.

තුෂ, පු. දුසිචිය. (දුකසියා). බුලුගස.

තුෂාර, ත්‍රි. සිතලවු. පු. පිති.

තුෂිත, පු. එනම් දේවතා වර්ගය. "මට්ඨිංශා තුෂිතාමතා:" යනු දක්නා බැවින් මේ වර්ගයෙහි සතිස් දේවතා කෙණෙක්සයි දතයුතු.

තුහිත, න. පිති.

තුණ, පු. හියවුර.

තුණි, සත්‍රි. හියවුර.

තුණිර, පු. හියවුර.

තුබර, පු. සුදුසුකල අත් නොනැගී ගවයා, සුදුසුකල දැළි රැවුල නොනැගී පිරිමියා.

තුණි, න. ඉක්මන් ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙනකල වාච්‍යලිහයි.

තුල, පු. ඉමුල්, පුළුන්, ඇසතු රුක් වැනිවූ බ්‍රහ්මදුරු වෘක්ෂය
තුරිකා, සත්‍රි. තෙල්ල. (තෙලිකුර).

තුෂ්ණික, ත්‍රි. මුවෙන් නොබණ නේ.

තුෂ්ණිකාමි, අව්‍ය. අභාෂණයෙහි හෙවත් කථා නොකිරීමෙහි.

තුණුම, අවස. අභාෂණය හෙ වත් කථා නොකිරීම.

තාණ, න. තණකොළ, ශාමාදි තණ.

තාණදැම, පු. තල්, පොල්, පුවක්, කිතුල්යොත් හිඳි, දුඬු කේ, හලගස් ඉඳි යන මොහුයි.

තාණධවස්, පු. හුණගස්.

තාණයස්, පු. තල්ගස.

තාණශුභ, න. ඉද්දගස.

තාණ්‍යා, සත්‍රි තණසමූහය.

තානිසාකාන, ත්‍රි. තුන් සිසෑ කෙත් ආදිය.

තානිසාප්‍රකානි, සත්‍රි. නපුංසකයා

තාපන, ත්‍රි. ප්‍රමුදිතවූයේ.

තාප්ති, සත්‍රි. පිතායාම.

තාප්(පා), සත්‍රි. ආසාව, පිපාසය, තාප් ශබ්දයාගේ ප්‍රථමාවෙහි රූප. තාවි, තාමෝ, තාමා කියා වේ.

තාප්ණක්, ත්‍රි. ලොහඅක්කා.

තාප්ණා, සත්‍රි. අභිලාෂා, පිපාසා.

තෙජන, පු. හුණගස.

තෙජනක, පු. බව.

තෙජනි, සත්‍රි. මුණි.

තෙජස්, න. අනුභාව, තෙජස, ශක්තිය, ශුක්‍රධාතූ.

තෙජ්න, ත්‍රි. සණ්ඨාදියේ ගඟා මුහත්කළද.

තෙම, පු. තෙමීම.

තෙමන, න. දිආදිව්‍යජන “කට්” යයි මිට ප්‍රාකෘත නාමයයි.

තෙතපසාවතීනි, සත්‍රි. රත්කරා වත්තේ කෝවය.

තෙතනිර, න. තිත්වටු සමූහය.

තෙතෙපර්ණික, න. බවල.

සිතල සඳුන් වෙසෙසක්.

තෙතෙපානා, සත්‍රි. කැරපොත් තා.

තෙතෙසිකා, සත්‍රි. කැරපොත්තා

තෙතෙති, ත්‍රි. තලකෙන.

තෙතෙ, පු. දුරුවමස.

තොක, න. ගැණු පිරිමි දරු දෙපක්‍ෂයට සාමාන්‍ය නමකි.

තොක්ම, පු. නුමුකළ යව.

තොත්‍ර, න. කැවිට, කොහොළ, එනම් කණමුල විදින දඩකි.

තොදන, න. කැවිට.

තොමර, පු. තොමරය.

තොස, න. ජලය.

තොසපිප්පලි, සත්‍රි. කාවණ්ඩි නක වෘක්‍ෂය. (ජලපිප්පලියයි බොහෝ).

තොරණ, පු. න. තොරණ.

තොසිත්‍රික, න. නාවය. නැටුම්, ගී, වැයුම්, තුන.

තාකත, ත්‍රි. දුරුකළද.

තාගා, පු. දහය.

තාපා, සත්‍රි. ලජ්ජාව.

තාපු, න. සුදුතූඹ. (සුදු රියම්).

තාප්ප, න. තුනිඳි, සන නොමිඳි දි.

තාපි, සත්‍රි. සෘක්, සාම, යජ්‍ය යන වෙදත්‍රය.

තාපිධම්, පු. වෙද ධර්මය.

තාප්, ත්‍රි. ජගම හෙවත් ඇවිදින, ද.

තාපර, පු. නඩාව, එනම් පිළි විශන සරස් දඩ.

තාසා, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

තාප්ත, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

තාණ, පු. රුකීම.

තාණ, ත්‍රි. රකිණද.

තාප්ප, ත්‍රි. වසු රදන්කරන බදුන් ආදිය.

තාසනා, සත්‍රි. තෙමෙණල.

තාසමාණ, සත්‍රි. තෙමෙණල.

තාස, පු. හය.

ත්‍රික, න. පිටකටු අග හෙවත් තුන් ඇටසකිය.

ත්‍රිකකුද්, ත්‍රි. කුටපථිතය

ත්‍රිකටු, න. නිකුළු.

ත්‍රිකා, සත්‍රි. ලිත්මුවටිට. (ලිද මත් තෙහි එබූ හුරුකබල්මෝටිට).

ත්‍රිකුට, පු. ත්‍රිකුට පථිතය.

ත්‍රිගුණාකාන, තුන් සිසෑ කෙත් ආදිය.

ත්‍රිදශ පු දෙවියෝ.

ත්‍රිදශලාස, පු. දෙවිලොව.

ත්‍රිදිව, පු. දෙවිලොව.

ත්‍රිදිවෙශ, පු. දෙවියෝ.

ත්‍රිපථගා, සත්‍රි. ගඟානම් නදිය.

ත්‍රිපුවා, සත්‍රි. හින් එල්(ත්)සාල් (සුදු ත්‍රස්තවාල).

ත්‍රිසාමා, සත්‍රි. රුත්‍රිය.

ත්‍රිලොචන, පු. ඊශ්වරයා.

ත්‍රිවග්‍රි, පු. ශ්‍රැතිසමති ප්‍රතිසමවූ සමාවාරය, විෂය විෂයි සන්නි පාතජ සුබය, සමෝපකරණය, යන මේ ත්‍රිවග්‍රි සම්පත්තිය. ක්‍ෂයය ස්ථානය වෘත්තිය යන තුනයි, මෙහි යම් ගුණයෙකි සිටියේ ස්වකමයන්ගේ උප සානය දකිද ඉතරයන්ගේ ස්වකමෝපසානය නොබලාද ඉතරයන්ගේ කමයෙහි නොසි

ටිද ඒ ක්‍ෂයනම. යම් ගුණ යෙක්හිසිටියේ ස්වකමයන්ගේ වෘත්තිය හෝ ක්‍ෂයය නොබලාද ඒ ස්ථාන නම් වන්නේය. යම් ගුණයෙකි සිටියාවූ විජිතිපු තෙමේ ඉහසටවූයේ තමාගේම කෘතීමණ්ට් ආදිවූ අභවනී ප්‍රති බවට කමයන් පවත්වන්නට පොහොසත් සතුරුගේ අභවනීකමයන් නසන්නට පොහොසත් සිටිය බලාද තද්ගුණයෙහි සිටිද ඒ වෘත්තී නම් වන්නේය.

ත්‍රිවික්‍රම, පු. විජ්ණු.

ත්‍රිවික්‍රම, න. දෙවිලොව.

ත්‍රිවෘත් සත්‍රි. (සුදු ත්‍රස්තවාල). ශ්‍රේතතෙවති කමරුටි.

ත්‍රිසංඝ, න. පෙරවරු පස්වරු මධ්‍යාහ්නයයි කිනෙලද තුන් සැන්දුව. සත්‍රි ලිහුවෙහි ත්‍රි සකි කියාවේ.

ත්‍රිසිතා, තුන් සිසෑ කෙත් ආදිය.

ත්‍රිසූතාස්, සත්‍රි. ගඟා නදිය.

ත්‍රිහාලා, ත්‍රි. තුන් සිසෑ කෙත් ආදිය.

ත්‍රිහාසණ්, සත්‍රි. තුන් අවුරුදු වයස්වූ දෙන.

ත්‍රැටි(ටි), සත්‍රි. හින් එල්(ත්)සාල් කුඩාද. ත්‍රැටාක්‍ෂරයක් හුගේ සතරින් කොටසක් කියවෙන තරම් ඉතා සියුම් කාලය, සංගය.

ත්‍රොනා, සත්‍රි. දක්‍ෂිණාග්‍රහය. ගාහී පත්‍රය, ආගවනිය යන තුන් හින්ත, එනම් යුගය.

ත්‍රොටි, සත්‍රි. පක්‍ෂිගේ තුඩ.

ත්‍රාභිද, සත්‍රි. තුන් අවුරුදු වයස් වූ දෙන.
 ත්‍රාමක, පු. ඊශ්වරයා.
 ත්‍රාමකසබ, පු. වෙසමුණු.
 ත්‍රස්ත, න. තිකුළු.
 හ, ත්‍රි. දෙකක් අතුරෙන් ජාත්‍යාදියෙන් නිසාරිත හෙවත් වෙන්කළ අතික්ද.
 හසිර, න. හුණමකුළු.
 හස්සාර, පු. හුණගස.
 හස්පත්‍ර, න. කුරුඳු පොතු.
 හච්චා, සත්‍රි. සම, පුමුද්‍රව.
 හච, න. කුරුඳු පොතු.
 හවිසාර, පු. හුණගස.
 හර, සත්‍රි. ඉතායුතු.
 හරිත, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය, න. ඉක්මන්.
 හසව, ත්‍රි. තුනීකළද.
 හසවා, පු. වඩුවා. විකිකමියා.
 හිෂ්, සත්‍රි. සොහොව. වචනය.
 රැවිය. ප්‍රථමාවෙහි රැප. තිටි තිඩ. තවිෂො. තිෂ: කියා වෙන්.
 තවිෂාමෙති, පු. හිරු.
 ත්සරු, පු. කඩුම්ච.

ද

දංශ, පු. ඇට ලේ මැස්සා.
 දංශන, න. සත්‍යාගය.
 දංශිත, පු. සන්තාගය, සන්තාගියා.
 දංශි, සත්‍රි. හින් ඇටලේ මැස්සා.
 දංශ්විග, පු. උරු.
 දංශ, පු. දංශයා.

දක්ෂණ, ත්‍රි. දකුණු සිරුර, අවිපරිතවූ සාමාන්‍ය ඇත්තා.
 දක්ෂණස්ථ, පු. රථාවාය්‍යියා.
 දක්ෂණාග්නි, පු. එනම් ගින්න.
 දක්ෂණාග්නි, ත්‍රි. දක්ෂණියා.
 දක්ෂණිය, ත්‍රි. දක්ෂණියා.
 දක්ෂණෙඤ්ඤ, පු. දකුණු ලෙහි කළවන ඇති මුවා.
 දක්ෂණ, ත්‍රි. දක්ෂණියා.
 දග්ධ, ත්‍රි. දෑයේ.
 දග්ධකා, සත්‍රි. දඹුකඩ, (දඹුබත්).
 දණඩ, පු. වතුරොපායයන් අතුරෙන් එකකි, හිරුගේ වම්පස සිටි ශක්‍රතෙම දණඩ නම්වේ, ව්‍යුහ හෙදය හෙවත් සේනාරචනා හෙදය, "නියතීන්වෘත්ති ස්තු දඩ්ඨසාදි භාගොත්‍යා වෘත්තිරෙවච, මඬල:සමිතො වෘත්ති: පාත: වෘත්ති රසං හති: සි කියනලද සිව් වැදුරුමවූ සෙනා විනාසයන් අතුරෙන් දඩක් මෙන් සරස් කොට යුධසේනාව සිටුවීමයි, හෙදපමිතය, දෘඪකය, සඤ්ජාය යනාදින් සහා දශවිධ වේ.
 අශවයා, න. ඊය, මුගුර.

දණ්ඩධර, පු. යමරජ.
 දණ්ඩනිති, සත්‍රි. අපි ශාසත්‍රය, වෘත්තපති වානාකෘතීන්විසින් කළ නීති ශාසත්‍රයයි.
 දණ්ඩවිෂ්කම්භ, මෝරු අලලන මත් දඩ බඳනා කණුව, "සුසල කාමබ්" යනු ප්‍රාකෘතයි.
 දණ්ඩාහන, න. සොල සාමාන්‍යය හෙවත් සතරින් කොට සක් දිය බහා දඩෙන් ඇලලු තත්‍රය, අඩක් දිය බහා ඇලලු

උදශ්විත්ය, ජලය රහිතව ඇලළු මව්තය යනමේ ගොර ස සාමාන්‍යයයි.
 දදාස්ත, පු. තුවර ගස, (පෙති තෝර).
 දදාණ, ත්‍රි. දද ඇත්තා.
 දද්‍රොගිත්, ත්‍රි. දදරොගඇත්තා.
 දඩස්ථ, පු. ගිවුලු ගස.
 දඩ්චල, පු. ගිවුලු ගස.
 දනුජ, පු. අසුරයෝ.
 දන්ත, පු. දත්.
 දන්තධාවන, පු. කිහිරි ගස.
 දන්තභාග, පු. ඇතුන්ගේ ඉදිරිය.
 දන්තශය, පු. ගිවුලුගස, දොඩම් ගස.
 දන්තශයා, සත්‍රි. ඇඹුලැඹිලිය.
 දන්තාවල, පු. ඇතා.
 දන්තකා(ජා), සත්‍රි. දෑත්ත ගස.
 දන්තින්, පු. ඇතා.
 දඤ්ඤක, පු. සපියා.
 දහු, ත්‍රි. කුඩාද.
 දම, පු. ඉන්ද්‍රිය දමනය.
 දමිත, ත්‍රි. දමනයට පමුණුවන ලද්දේ.
 දමුනස්, පු. ගිනි.
 දමපති, පු. අඹු සාමි දෙදෙනා. වි වචනාත්‍යයි.
 දමන, පු. කපටකම.
 දමොලි, පු. විදුරවිය.
 දමා, පු. නාඹු වස්සා.
 දශා, සත්‍රි. කරුණාව.
 දශාල, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.
 දශිත, ත්‍රි. අභිෂෙට හෙවත් ප්‍රියද.
 දර, පු. න. හය, බිලය.
 දරද, සත්‍රි. ප්‍රපාතය පමිතය.
 දරිද්‍ර, ත්‍රි. දිළිඳු වූයේ.
 දර්, පු. සත්‍රි. කුඳරහෙවත් පමිත

යෙහි ගෘහාකාරවූ සිදුර.
 දර්දුර, පු. මැඩියා.
 දර්පක, පු. අනගයා.
 දර්පණ, පු. කැඩපත.
 දර්ශී, පු. කුසතණ, (ඉලුප්).
 දර්වි, සත්‍රි. තෙල බසජනාදි ස්වතොප යුක්තවූ සැත්ද.
 දර්විකර, පු. සපියා.
 දර්ශි, පු. අවපසලොස්වක, අමාවක කරණ යාගය.
 දර්ශික, පු. වාරපාලයා.
 දර්ශන, න. බැලීම.
 දල, න. පත්‍රය.
 ද(ද)ව, පු. අරණ්‍යය ලැව් ගින්න.
 දවිෂට, ත්‍රි. ඉතා දුරද.
 දවිසස්, ත්‍රි. ඉතා දුරද.
 දශන, පු. දත්.
 දශනවාසස්, න. තොල්.
 දශබල, පු. බුදුන්.
 දශමිත්, ත්‍රි. අනුවෙන් ඔබ්බෙහි වයස්වූ මහල්ලා.
 දශමිස්ථ, පු. නෂටකාමී නැතැත්තේ, අනුවයසින්වැඩිමහල්ලා.
 දශා, සත්‍රි. කඩපියල්ල හෙවත් දවල්ල, බහු වචනාත්‍යයි, බාලාදි නානා අවස්ථා, පහන් වැටිය,
 දශාකෂී, පු. පාන, රෙදිකොණ
 දශ්‍ය, පු. සතුරා, හොරු.
 දසු, පු. දෙව් වෙද්ද, වි වචනයි.
 දහන, පු. ගිනි.
 දක්ෂාසණි, සත්‍රි. බහුවචනයි, අශ්විනි ආදි නැතැත්ත හා තරු
 දක්ෂාස, පු. ගිජුලිහිණියා.
 දක්ෂණ, ත්‍රි. දක්ෂණියා.
 දඩ්ම, පු. දෙළුම් ගස, දඩ්ම,

දුලිම, ඩාලිම යන මේ නාම
යෝද වෙත්.
දුම්මසුප්පක, පු. වල්ඵරබද්දගස,
යොහොමුගස යයිද කියත්.
දුණ්ඩපානා, ත්‍රි. දණ්ඩක්මෙන්
වැදවැටෙන්නා.
දුන, ත්‍රි. කපනලදද.
දුනුහ, පු. දුනුඩුවා, අකුකාක
ජලකාක නමුදු වෙත්.
දුනු, න. දුකැත්ත.
දුන, න. හසනිමදය.
දුනව පු. අසුරයෝ.
දුනවාරි, පු. දෙවියෝ.
දුනගොණක, ත්‍රි. බොහෝ
කොට දෙන්නා.
දුනන, පු. තපසින් වන පිබා
උසුලන තැනැත්තා, ත්‍රි. දම
නයට පමුණුවන ලද්දේ.
දුනති, පු. ඉන්ද්‍රිය දමනය.
දුපින, ත්‍රි. දෙවනලද්ද හෝ
දෙන ලද්ද.
දුමන්, න. දෙනුන් ආනාකල
පා බදින බහන, දුමා කියා
සත්‍රිලිගුද වේ.
දුමනි, සත්‍රි. බොහෝ ගෙරින්
ගැටලනඑකබහන. ඔටුආදීන්
පාබදිනා රැහැනයයිද කියත්.
දුමොදර, පු. විෂණු.
දුස, පු. විවාහකාලයෙහි ලැබිය
යුතු ධනය, වෘත භික්ෂාදියෙන්
ලැබියයුතුද.
දුසාද, පු. දරුවෝ, නැයෝ.
දුර, පු. භායනීව.
දුරද, පු. එනම් ස්ථාවර විෂභෙ
දය, දරද දෙයෙහිවූ සුප්‍රක
නවිත්තයි-ඒ දෙයෙහි ප්‍රසි

ඔටු විෂයයි.
දුරින, ත්‍රි. පලනලදද.
දුරු, පු. න. දෙවිදුරු (දෙවදුරු)
න. දූව.
දුරුණ, න. මහත් හය, ඉන්
යුත් දෙයෙහි තුන් ලිගුයි, පු.
නාවොකතියෙහි හයානක
රසය.
දුරුහරිද්‍රා, සත්‍රි. වණුවැල්.
දුරුහසනක, පු. සැන්ද.
දුරුසාට, පු. විල් ලිහිණියන්
සමානවූ ආකාර ඇති සුදු වූ
මුදුන් ඇති විල් ආදි කවර්
යෙහි දුර් ඉදිකොට උපදනා
පක්ෂි විශේෂයෙකි.
දුර්විකා, සත්‍රි. ගොද්වි, රසදුන්
(වණුවැල් කෂායෙන්වූ තුන්
තම්).
දුර්වි, සත්‍රි. වණුවැල්.
දුම, පු. වනය, ලැවිගින්න.
දුමික, ත්‍රි. දෙවිකා නදියෙහි
වූයේ සත්‍රිලිගයෙහි දුමිකි යනු
වේ.
දුමිකක, පු. වොලහලිඳියෙහි
බ්‍යාතවූ හරිද්‍රාහවූ ගව්ජය
හෙවත් ගස, සුවද කසායයිද
කියත්.
දුග(ස), පු. කෙටුලා.
දුගසු(සු)ර, න. සෙවෙල් අතු
රෙහි වන්නාවූ කොට්ටියාමුරු
යයි බ්‍යාතවූකෙවනී මුසාකා
නම් ද්‍රව්‍යය, ජල මුසාකා යයි
කියත්, දුගසු(ර) නමුදුවේ.
දුස, පු. ගැත්තා, (දසයා). ශුද්‍රයා
දුසි, සත්‍රි. නිල් ගිරිතිල්ල, දසිය,
ශුද්‍රිය.

දුසෙස, පු. ගැත්තා, (දසයා).
ශුද්‍රයා.
දිගමබර, ත්‍රි. නග්නයා.
දිග්බ, ත්‍රි. චක්‍රනාදි විලෙපන
ද්‍රව්‍යය, පු. විෂ පෙව් රිය.
දින, ත්‍රි. කපනලදද.
දිනිසුන, පු. අසුරයෝ.
දිබිසු, පු. දෙවරක් සරණ ගිය
සත්‍රියකගේ සැමියා.
දිබිසු, සත්‍රි. දෙවරක් සරණගිය
සත්‍රිය.
දින, පු. න. දවස.
දිනානන, පු. සවස.
දිව, සත්‍රි. දෙවිලෝ, අහස.
දිව, න. දෙවිලෝ.
දිවස, පු. දවස.
දිවස්පති, පු. ශක්‍රයා.
දිවා, අව්‍ය. දහවල්.
දිවාකර, පු. සුයනියා.
දිවාකිරිති, පු. කරනැවැමියා,
වණ්ඩාලයා.
දිවිසද්, පු. දෙවියෝ.
දිවොකස්, පු. දෙවි, කැදැති.
දිවොපපාදක, ත්‍රි. ඔපපාතික
වූයේ.
දිග්, සත්‍රි. දිශාව.
දිග්‍ය, ත්‍රි. දිශායෙහිවූ.
දිසට, න. පුරාකෘත කුශලය, පු.
කාලය.
දිසධානන, පු. මරණය.
දිසධා, අව්‍ය. මහල, සතුව.
දිසානන, පු. යථාධිකදෙම
නිරුසය පිණිසද ප්‍රධානයාගේ
ප්‍රතිෂ්ඨා පිණිසද කරණලද
යාගය.
දිසිහ, පු. සොමපාන යාග

යෙහි ස්වාමියා.
දිදිවි, පු. බත්. බාහසනි.
දිබිති, සත්‍රි. නිරු රැස්.
දින, ත්‍රි. තුවරමල, දුබිත.
දිප, පු. පහන.
දිපක, පු. අසමාදගම්, කථා
දුරු, පාන හෝ එලිය, උකුසු,
න. අභිලාෂකාර හෙදය, කො
කුම්, සත්‍රි. මොනරැන්ගේ
සිල.
දිජනි, සත්‍රි. දිජනිය.
දිප්‍ය, පු. පවුහල, (මොනර කුසි
බිය.)
දිසි, ත්‍රි. දික්ද, සත්‍රි, වැව.
දිසිකාශිකා, සත්‍රි. තෙලියායයි
ප්‍රසිද්ධ මත්ස්‍ය විශේෂය.
දිසිදර්ශිත්, පු. පණ්ඩිතයා, මතු
කල්දන්නා, වලසා.
දිසිපාසට, පු. සපියා.
දිසිවෘතන, පු. තොටිල ගස.
දිසිසුත්‍ර, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි පම
ඇත්තා.
දිජිකා, සත්‍රි. පිරිය, වැව.
දුබ, න. මානසිකදුක, හෙද
ගාමි විශේෂය වෘතතියෙහි
තුන් ලිගුයි-"සෙව්‍යසෙවාදුබා
ශව බහුරුපා සොයං දුබා
සුතො ගුණා සඵදුබා මවිවෙ
කිනා.
දුෂමම්, අව්‍ය. ගැරහිය යුත්
තෙහි වැටේ, "දුෂමම්වනීතෙ
වඩු" යෙහෙලි තොමෝ විෂ
මව හෝ නිජිතව පවත්නිය
යනාදි උදහරණයි.
දුෂ්පර්ශ, පු. හැල්කසබ්ලියා.
දුෂ්පර්ශා, සත්‍රි. කටුවැල්බඩු.
දුකුල, න. දුහල් පිඬි.

දුක, න. කිරි.
 දුග්ධකා, සත්‍රි. කිරිකවෙලු(එනම්
 ලතා වර්ගයක්.)
 දුග්ධම, පු. නිල් දුණු.
 දුග්ධය, පු. බෙරය, පසආට.
 දුරධව, පු. නොමනා මග.
 දුර්ලභා, සත්‍රි. හැල් කසබ්ලියා.
 දුරිත, න. පාපය.
 දුරොදර, පු. දු කෙළියෙහි
 තත්පරයා, පරදු, න. දුකෙළිය.
 දුර්ග, පු. අසුරහෙදය, ත්‍රි. දුකසේද
 තසුත්ත, පළිකාදින් නිසා ගම
 නට අපහසුතාන.
 දුර්ග, ත්‍රි. දීලිදුටුයේ.
 දුර්ගි, සත්‍රි. නරකය.
 දුර්ගික, පු. දුගද.
 දුර්ගං(වා)ර, පු. දුර්ග මාගිය
 හෝ දුර්ග ප්‍රවේශය.
 දුර්ග, සත්‍රි. උමාදෙවි.
 දුර්ග, ත්‍රි. උනුන් බිඳවන්නා.
 දුර්දින, න. වැලලිදින.
 දුර්නාමක, න. අශිෂ්.
 දුර්නාමන්, සත්‍රි. නෙලියායයි
 ප්‍රසිද්ධ මත්ස්‍ය විශේෂය.
 දුර්ල, ත්‍රි. දුර්ලයා.
 දුර්ගස්, ත්‍රි. ව්‍යාකූලසිත්ආත්තා
 දුර්මුඛ, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 දුර්ග්, න. රිදි.
 දුර්විධ, ත්‍රි. දිලිදුටුයේ.
 දුර්ගද, පු. රුසතු.
 දු(සු)ලි, සත්‍රි. ඉදුබුදෙන.
 දුශ්චරිත, පු. ශක්‍රයා.
 දුෂ්කාත, න. පාපය.
 දුෂ්ට, අව්‍ය. නිකුයෙහි, “බලස
 මානසං දුෂ්ටයථා දුර්ගාධන
 ස්‍ය ව” දුර්ගාධන රජහුගේ

සෙසින් දුෂ්ඨයාගේ සිත
 නිකුතිය-යනාදි උද්ගරණයි.
 දුෂ්පත්‍ර, පු. වොරකනම් ගක
 ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු පියලි).
 දුෂ්ප්‍රබුද්ධි, සත්‍රි. හෙලබඩු.
 දුශ්භා, සත්‍රි. දුර.
 දුහ, පු. දුතයා.
 දුහි, සත්‍රි. සත්‍රිත්තරාද පරසත්‍රිත්
 කරාද දුතකම් කොට ඇවි
 දින්නි.
 දුහ්‍ය, න. දුතකම.
 දුන, ත්‍රි. තබන ලද්දේ.
 දුර, ත්‍රි. දුර.
 දුරදර්ශින්, පු. පණ්ඩිතයා, ඇ
 තින් දක්නා.
 දුර්වා, සත්‍රි. ඊතණ.
 දුර්ව්‍යා, සත්‍රි. කබ.
 දුර්ව්‍ය, න. පිළියෙන් ගැසු ගුඩුදිය
 හෙවත් රෙදිගේ.
 දුර්ව්‍යා, සත්‍රි. පොරොද්ද-එනම්
 ඇතුන්ගේ මැද බැඳීමට යො
 දන රැහැන්.
 දුර්ව්‍ය, ත්‍රි. රළුද, සමථ, සුළු, න.
 අතිශය, ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙන
 කල තුන් ලිගයි.
 දුර්ව්‍ය, ත්‍රි. දුර්ව්‍ය ගැලපිද.
 දුර්ව්‍ය, පු. සමන්කල දියබදුන.
 දුර්ව්‍ය, ත්‍රි. ගෙතුද.
 දුර්(ගා), සත්‍රි. ඇස, නුවන, දශී
 නය, ත්‍රි. නුවනැත්තා.
 දුර්ව්‍ය, සත්‍රි. පහණ, (ගල).
 දුර්ව්‍ය න. සාවකුප් පරවකුප් හය.
 රජ සෙසනායාගේ උත්තමී
 යෙන්ද රජ වලභයන්ගේ
 උත්තමීයෙන්ද වූ හය සව
 වකුප්තම වේ. පර වකුයෙන්
 ජාතවූ ප්‍රමදිතය පර වකුප්

හයකම් වේ, (සියරටින් පර
 රටින් උපදනා හයයි).
 දුර්වර්ජස්, සත්‍රි. පළමුදුටු ඔසප්
 ඇත්ති.
 දුර්ව්‍යාන, පු. තකී ව්‍යාකරණාදි
 ශාස්ත්‍රය, උද්ගරණය.
 දුර්ව්‍ය, සත්‍රි. ඇස, නුවන, බැල්ම.
 දෙව, පු. දෙවියෝ, නානාදි
 යෙහි රජ.
 දෙවකිනඤ්ඤ, පු. විෂණු.
 දෙවකුසුම, න. කරාබු.
 දෙවබානක, පු. න. සංජාත
 පොකුණ, “දෙවවාරස්ථ ජලාභ
 යසෙස ත්‍යන්ත” දෙව්දොරවූ
 ජලාශයයි සමහරු කියත්
 යනු දක්නා ලැබේ.
 දෙවව්‍යඤ්ඤ, පු. සියක් පටක්
 ඇති මුතුහර.
 දෙවජ්ඣාන, න. සුවද තණ.
 දෙවනා, සත්‍රි. දෙවියෝ.
 දෙවනාඛ, පු. දෙවදුලිගස.
 දෙවදුරු, පු. න. දෙව්දුරු.
 දෙවදුරු, ත්‍රි. දෙවියන් කරා
 යන්නේ.
 දෙවන, න. ක්‍රිඩා ව්‍යවහාරය,
 දිනනනු කාමැත්ත, පු. පස
 ආට.
 දෙවවලලහ, පු. දෙඹගස.
 දෙවහස, න. දෙවහාවය.
 දෙවමානාක, පු. අහස්දියෙන්
 සමපනනවූ වියෙන් පාලිත
 දෙශය හෙවත් අහස් දියෙන්
 පාසෙන දේශය.
 දෙවර, පු. සුළුගෙයියා හෙවත්
 සාමියාගේ සහෝදරයා.

දෙවල, පු. යක්දෙස්සා.
 දෙවසාසුජ්‍ය, න. දෙවනිය. හෙ
 වත් දෙවියන් හා එකාසනයට
 සුදුසුබව.
 දෙවසනා, සත්‍රි. දෙව්සබා.
 දෙසාප්පිත්, පු. යක්දෙස්සා.
 දෙව්, සත්‍රි. මූළා පිණ්ඩකයයි
 බ්‍යාතවූ සුගකී කුසුමය, (පික්
 මල්), නාට්‍යාදියෙහි බිසව.
 දෙව්‍ය, පු. සුළුගෙයියා, (සාමියා
 ගේ මලයා).
 දෙශ, පු. දෙශය.
 දෙශරූප, න. සුදුසුදෙය.
 දෙහ, පු. න. ශරීරය.
 දෙහලි, සත්‍රි. එලිපත.
 දෙදනෙය, පු. අසුරයෝ.
 දෙදනා, පු. අසුරයෝ.
 දෙදනාගුරු, පු. සිකුරු.
 දෙදනා, සත්‍රි. මුරානම් ගක
 ද්‍රව්‍යය, (තලිස් පතුරු).
 දෙදනාච්ඡි, පු. විෂණු.
 දෙද්ධා, න. දික්බව.
 දෙදව, න. දෙවතාවන් පිළිබඳවූ
 නිව්‍යයි කියනලද දකුණුඅතැ
 හිලි අග, පුරුකාන කුසලය.
 දෙදවඤ්ඤ, නැකැත්තා.
 දෙදවඤ්ඤ, සත්‍රි. ගුහාගුහ පරික්‍ෂා
 කරන්නි.
 දෙදවන, පු. දෙවතාවන් සම
 ක්‍රීඩා අහෝ රාත්‍රිය, මිනිස්
 ගණනින් අවුරුද්දක් වෙයි.
 දෙවියෝ.
 දෙලා, සත්‍රි. දෙලාව, බෙරුගස.
 දෙසඤ්ඤ, පු. පණ්ඩිතයා, වාතාදි
 දෙස් දත්තාවෙදි.

දෙසා, අව්‍ය. රු. “වොරුඹව
දෙසායසු” සොරුද රුහියෝය
යනු උද්ගරණයි.
දෙසෙකදුන්, ත්‍රි. වරදපම නික්
දත්තේ.
දෙස්, පු. අත.
දෙහොද, න. ආසාව, සත්‍රිත්ගේ
දෙළ.
දෙහොදවනි, සත්‍රි. දෙලඳැත්තී.
දුග්‍රහි, සත්‍රි. බැබළීම.
දුග්‍රහණි, පු. හිරු.
දුග්‍රහ, න. ධනය.
දුග්‍රහ, පු. න. දු කෙළිය.
දුග්‍රහකාරක, පු. දු කෙළවත්තා.
දුග්‍රහකාන්, පු. දු කෙළවත්තා.
දෙක, සත්‍රි. දෙවිලෝ ගොශබ්දය
මෙන් වරතැගියසුතුයි. අහස.
දෙක, පු. අව්ව, ආලෝකයෙහිද
වැටේ.
දුව, පු. සුබයෙහිපලායාම, වලල
භාදිත්ගේ පරිභාසය.
ද්‍රාවනි, සත්‍රි. මිනුග.
ද්‍රවිණ, පු. න. බලය, ධනය.
ද්‍රවිණනතර, පු. ශක්තිය.
ද්‍රව්‍ය, න. භාවය හෙවත් යොග්‍ය,
ගුණයන්ට ආධාර, ධනය.
ද්‍රාක්, අව්‍ය. වහායනාච්ඡි.
ද්‍රාක්‍ෂා, සත්‍රි. මිදිවැල්.
ද්‍රාශ්‍ය, ත්‍රි. ඉතා දිගයනමේ අභි
වාචකයි.
ද්‍රාවිඛක, පු. හින් එල්සාල්.
ද්‍රැ, පු. වෘක්‍ෂය.
ද්‍රැකිලීම, න. දෙවිදුරු(දෙවදුරු)
ද්‍රැගණ, පු. මුගුර, එනම් වඩුවත්
ගේ මුගුරක් වැනිවූ ආයුධ
විශේෂයෙකි.

ද්‍රැණ, පු. ගෝණස්සා.
ද්‍රැණි, සත්‍රි. දියාලුව, ඉදිබුව.
ද්‍රැන, න. ඉක්මන් ද්‍රව්‍යවාචිකලැ
තුන් ලිහිලි, දියවූ, ඉටි ගිතෙල්
අදිදු.
ද්‍රැම, පු. වෘක්‍ෂය.
ද්‍රැමාවය, පු. ලාකඩ.
ද්‍රැමොත්පල, පු. කිණිහිරි ගස.
ද්‍රැවය, න. ප්‍රමාණය, (රියනෙන්
මිනීම).
ද්‍රැහිණ, පු. බ්‍රහ්මයා.
ද්‍රෝණ, පු. න. ආසික සතර,
(නැලිසොලොසෙකි)පු. කවුඩා,
ද්‍රෝණ බ්‍රාහ්මණයා.
ද්‍රෝණකාක, පු. කෘෂ්ණකාකයා,
(වනාශ්‍රය යනුද මිනිවැටෙන
බැවින් වනකවුඩුයයි හඟිම).
ද්‍රෝණස්‍ය, සත්‍රි. කිඹක් දෙවිය
හැකි දෙන, (නිඹ නම් සතර
ලාස්සයි).
ද්‍රෝණදුග්‍රහ, සත්‍රි. කිඹක්දෙවිය
හැකිදෙන.
ද්‍රෝණදුසා, සත්‍රි. කිඹක් හෙවත්
සතර ලාස්සක් දෙවිය හැකි
දෙන.
ද්‍රෝණි, සත්‍රි. බෙරුගස, (අව
රිය), දෙණ හෙවත් ඔරුව.
ද්‍රෝහවිහ්‍යන, න. පරද්‍රෝහ
සිතීම.
ද්‍රෝණික, ත්‍රි. කුරුණියක වපස
රිය.

ච

චන්ච, න. චබරය, යුග්මය, රහස්
කටයුත්ත, මිත්‍රිකය, සත්‍රිපුරුෂ

දෙදෙන, (කිසිතැනකපුංලිගුද
දක්නා ලැබේ.)
චසානිග, පු. පහවූ රජස් නමස්
ගුණ ආත්තේ හෙවත් සති
ගුණප්‍රධානවූයේ.
චාදශාත්මන්, පු. හිරු.
චාපර, පු. තුන්වන යුගය,
සැකය.
චාජ, සත්‍රි. දෙරකඩ.
චාර, න. දෙරකඩ.
චාරපාල, පු. දෙරවුගොව්වා.
චාෂ්ඨ, පු. චාරපාලයා.
චාසපින, පු. චාරපාලයා.
චිගුණාකෘත, ත්‍රි. දෙසියක කෙත්
ආදිය.
චිජ, පු. පක්‍ෂියා, දත්, බඩුණා.
චිජරාජ, පු. සඳ.
චිජා, සත්‍රි. මරිවාකෘතිවූඵලආති
රෙණුකායයි ප්‍රසිද්ධවූ ගකු
ද්‍රව්‍යය, (රුහුණිය හෙවත්
වල්ගාමිරිස්).
චිජානි, පු. බ්‍රාහ්මණ ක්‍ෂත්‍රිය
වෛශ්‍ය යන මොහු විජිතීනම්
වේ.
චිජිත්ව, පු. සපියා, නයා.
චිනිසා, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
චිනිසාකෘත, සත්‍රි. දෙසියක්
සියලු කෙත් ආදිය.
චිප, පු. ඇතා.
චිපාද්‍ය, පු. විගුණ දඩුවම.
චිරද, පු. ඇතා.
චිරෙඵ, පු. බඹරා.
චිජ, පු. සතුරා.
චිසිනා, ත්‍රි. දෙසියක් සැ කෙත්
ආදිය.

චිහලා, ත්‍රි. හි දෙකක් සැ කෙත්
චිහාසනි, සත්‍රි. දඩුරුදු වූ දෙන.
චිප, න. දිවසින.
චිපවනි, සත්‍රි. නදිය.
චිපිත්, ත්‍රි. දිවියා.
චෙෂණ, පු. සතුරා.
චෙෂා, ත්‍රි. චෙෂයට සුදුස්සා.
චෙබ, න. විප්‍රකාරය.
චෙවප, ත්‍රි. දිවි සමත් වලදනා
රථය.
චෙමාතුර, පු. ගණදෙවි.
චෂ්ඨ, න. තඹ.

ධ

ධබ, පු. තරුදිය.
ධන්තුර, පු. හත්තනගසටුසතුර,
බුසතුර බුස්කුර කියාද පාඨ
යෝ වෙත්.
ධන, න. ධනය.
ධනස්ඡය, පු. ගිනි.
ධනද, පු. වෙසමුණු.
ධනනරි, සත්‍රි. වොරක නම් ගකු
ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු බියලි).
ධනාබප, පු. වෙසමුණු.
ධනින්, ත්‍රි. ධනවත් අය.
ධනිෂ්ටා, සත්‍රි. දෙනවේ නැකත.
ධනුසිර, ත්‍රි. දුනුවායා.
ධනුෂ්ඨ, පු. පියල්, (කිරිපලු
රැක), ධනුස්ස පටය කියා
වෘක්‍ෂ කොට නාම වයක්ද
දක්වනලදි.
ධනුෂ්මන්, ත්‍රි. දුනුවායා.
ධනුස්, න. එනම් තවවනරාශිය,
පු. න. දුන්න.

බන්ධන, ත්‍රි. පිණිත්තා.
 බන්ධ, න. දුන්න.
 බන්ධන්, පු. පැත්තැති හෝ
 පැත්ත දුරු පෙදෙස.
 බන්ධන, පු. හැල්කසාබ්ලියා.
 බන්ධි, ත්‍රි. දුනුවායා.
 බන්ධ, පු. බන්ධන
 බන්ධ, සත්‍රි. වාසුවහවු සුසිරවත්
 වු නතර.
 බන්ධ, සත්‍රි. හට්ටවිලාසිති නම්
 ගනු දුරය, නලිති නම් ගනු
 දුරයයිද පැහැණි.
 බන්ධිල, පු. සැරසු කොඩිය.
 බර, පු. පළිතය.
 බරණි(ණ්), සත්‍රි. භූමිය.
 බර, සත්‍රි. භූමිය.
 බරණි, සත්‍රි. භූමිය.
 බර, පු. න. පුණ්ණය, පු. යමරජ,
 න්‍යාය හෙවත් යුක්ති සවහාව,
 ආචාර, සොමපානයකරන්නා.
 බරවිනනා, සත්‍රි. දහම් සිතිම.
 බරවනි, පු. ජවත්විම පිණිස
 ජවදි නවුස් ලිගබාරි වුයේ.
 බරපනන, න. ගම්මිරිස්.
 බරපා, පු. යමරජ, බුදුන්.
 බරසංහිනා, සත්‍රි. සමාතිශාත්‍රය,
 (මනු ආදීන් විසින් කරණලද
 බර්ශාසන ශාස්ත්‍රයයි.
 බර්ණි, සත්‍රි. පතිව්‍රතා නැත්තී.
 බර, පු. සැමියා, දුවගස, මනුෂ්‍ය,
 බුතී.
 බරල, පු. සුදුපැහැ, ඉන් යුත්
 දෙයෙහි තුන් ලිගයි.
 බරලා, සත්‍රි. සුදු දෙන/
 බරකි, සත්‍රි. මලඉත්ත, රුක,

මේ වනාහි රතු මල් ඇති
 රුකෙකි, (මසිල)
 බරා, පු. හිරියල්, මනෝසිලා,
 රත්, තඹ ආදිය. සෙම් පින්
 ආදිය, රසරත්තාදිය, පාච්චි
 ආදි පවමහා භූතය, එම භූත
 යන් ඇසුරුකොට පවත්නාවු
 ගනුදි ගුණය, වසුරාදිඉන්ද්‍රිය
 ශබ්දයන්ගේ උපපත්තිසාධනය
 හෙවත් භූසත්තායාං යනාදි
 ශබ්ද මූලය.
 බරාසුප්පිකා, සත්‍රි. මලඉත්තමේ
 රතුමල් ඇති රුකෙකි(මසිල).
 බරා, පු. බුහමයා.
 බරා, සත්‍රි. කිරිමවු, වැදු මව්
 ඇඹුලු හෙවත් (නෙල්ලි).
 බරා, සත්‍රි. බැදියවාදිය.
 බරාසුක, ත්‍රි. දුනුවායා.
 බරා, න. වි ආදි බරා.
 බරාක, න. කොතඹුරු. (කො
 ත්තමල්ලි)
 බරාමල, න. කාසි.
 බරාම, න. හේ, ශරීරය, රැහුණ,
 තෙජස්.
 බරාමව, පු. මහ වැටකොළ,
 සැබෝගස.
 බරා, සත්‍රි. ගිනිදල්ව කල
 කියන වෙදය.
 බරණ, න. ඇත්, අස් ආදි සියලු
 වාහන.
 බරණා, සත්‍රි. න්‍යාය පථයෙහි
 හෙවත් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
 බර, සත්‍රි. අශ්වයන්ගේ ආසන
 නිකය, බොරිතය, රෙවිතය,
 වල්ගිතය, පළුතයයි කියනල
 ද (පස).

බරාබර, පු. මෙසය.
 බරාසමපාන, පු. තද වැස්ස.
 බරාමසු, පු. කළුපොතු වූ ඇති
 හංසවිශේෂය.
 බරාම, (ති) සත්‍රි. පුස්තක.
 බරා, අවස. "බරාමාං තාමනාමිං
 අනායයනගිලම්" නොහදර
 ණ සුලු වැලියයුතු වූ තානො
 පතම්. යනාදියෙහි තිභිතීස
 නාමයෙහි හෙවත් තිභිතීස
 හයගැන්විම් අභියෙහිද, "බරා
 ලොකමිඤ්ඤානම්" ඊශ්වර
 හතර් රහිත ජනයාට තිභිතීස
 වේවා යනාදියෙහි තිභිතීස
 හිද වේ.
 බරාකා, ත්‍රි. තිභිතීසනා හෙ
 වත් අපකාර බසින් තිභිතීස
 ට පහකරණලද්දේ, තිභිතීස
 ක්‍රමය.
 බරා, පු. බරාසම.
 බරා, සත්‍රි. බුඩිය.
 බරාණ, න. සානය, හේ, තරු
 ව, ගිනි.
 බර, සත්‍රි. බුඩිය.
 බරාස, න. බුඩිය, "මනා ක
 ණේ තථා නෙත්‍රෙ රසනාව
 තථා සහ නාසිකාවෙහි ජව
 නාති බිඳියාති ප්‍රවක්කනෙ"
 මනසය, කන්ය, තෙත්ය, දිව
 ය, සිවිය, නාසය යන සතැන
 පිළිබඳව උපදනා විභූතය උ
 පදවන්නාවු ඉන්ද්‍රිය.
 බරාම, සත්‍රි. නැණැත්තී.
 බර, න. කොකුම්.
 බරර, පු. කෙටුලා.
 බරාකා, සත්‍රි. බුඩිබලය.

බරාම, පු. මනත්‍රියා.
 බරා, ත්‍රි. ඊශ්වරාමපිතද(මදක් සැ
 ලෙනද)
 බරා, සත්‍රි. නදිය.
 බරා, සත්‍රි. විශ්වය.
 බරාබර, පු. විශ්ව උසුලන්නා.
 බරාණ, පු. විශ්ව උසුලන ගොණා.
 බරාණ, පු. විශ්ව උසුලන ගොණා.
 බරාණ, න. යානාදියෙහි ගිනිදල්
 විමට පවත්සලන සමත්කල
 විජිතිය.
 බරා, ත්‍රි. හරණලදද.
 බරාසින, ත්‍රි. තවනලද්දේ.
 බරාණ, ත්‍රි. තවනලද්දේ.
 බරාමන, පු. ගිනි, උත්පාතය,
 හෙවත් අගුණ ප්‍රකාශකරත්
 නාවු තාරකා රසක්.
 බරාමන, පු. මෙසය.
 බරාමල, පු. දුම්පැහැ, ඉන් යුත් දෙ
 යෙහි තුන්ලිගයි.
 බරාම, සත්‍රි. බුමයන්ගේ සමුහය.
 බරාමා, පු. සවිහනම් පක්ෂියා
 (එනම් නිලපක්ෂි වගියෙකි).
 බරාම, පු. දුම්පැහැ, ඉන් යුත් දෙ
 යෙහි තුන්ලිගයි.
 බරාම, පු. ඊශ්වරයා.
 බරාම, පු. දුකෙළින්නා, හත්තන
 ගස, ත්‍රි. ප්‍රකාරණගිලියා, හෙ
 වත් රුවර්ලලෙන් අනුත් බැඳ
 ගන්නා.
 බරාම, පු. විශ්ව උසුලන ගොණා.
 බරාම, සත්‍රි. රජස්.
 බරාම, පු. මදක් පසුපැහැඳුන්
 යුත් දෙයෙහි තුන්ලිගයි.
 බරාම, සත්‍රි. දරිම, බෙබෙයිය.
 බරාම, ත්‍රි. නොහික්මුණු හෝ විලි
 නැති අය.

බාණ්ණ, ත්‍රි. නොහික්වූ නු
හෝ විලි නැති අය.

බාණ්ණ, පු. හිරුරැස්.

බෙණු, සත්‍රි. අලුතවැද්ද දෙන.

බෙණුකා, සත්‍රි. ඇතිනී, අලුතවැද්ද
දෙන.

බෙණුණා, සත්‍රි. ආනාපිණිස බැ
මිමේ සිටින එළදෙන.

බෙණුක, න. දෙනුත් සමූහය.

බෙවෙන, පු. නැතින් හෝ බොටු
වෙන් හෝ නැගැටු එනම්
සවරවිශේෂය. මෙය බොටු
වෙන්වූකලී “අශවසතු බෙවෙන
තං රෝගි” යනු වචන හෙයින්
අශවයෝ නගත්.

බොරණ, න. ඇත් අස් රිය ආදී
යානාව, අශවයන්ගේ ගමන්
විශේෂයෙක්.

බොරිනක, න. යම්බඳු ගමන්
වේගයකින් පිහිනවූ අශවයෙ
ක් ශබ්දය නොඅසාද නොපෙ
ණේද අසුන්ගේ එබඳුවූ සුහු
ච්ඡාගමනට ආසන්නතාවයකි කි
යත්. ඒ ආසන්නතාවය ගමන්
වේගයට අධිකවූ ගමන්වේ
ගය.

බොරෙස, පු. විශ්වපුලකගොණා.
බාම, න. සුවඳ තණ.

බුව, පු. උත්තානපාද රජුගේ
පුත්‍රවූ නිශ්වලභාවයෙන් තා
රකා සවරැපවූ එනම් රජ.
අසන්නිවරැවයකිද කියත්. න.
නිශ්චිතය. ත්‍රි. නිත්‍යය, සද,
කාලිකද, කණුව.

බුවා, සත්‍රි. අස්වැන්න, ගසනපු

මාණවූ යාගභාජන විශේෂ
යෙක්.

බවණ, පු. න. බවණය.

බවණ, සත්‍රි. වතුරබිඳිනිසෙතාව.

බවනි, පු. ගඩ.

බවනින, ත්‍රි. ශබ්දකලද, න. මෙස
නාදය.

බවසා, ත්‍රි. හිලිහුනුද.

බවාබසා, පු. කවුඩා, දියකාවා,
ගෘහය, හිඟන්තා, කපුආට හ
රණ යනුය.

බවන, පු. ගඩ.

බවනන, න. අකුකාරය.

න

න, අව්‍ය. අභාවයෙහි.

නකුළුපා, සත්‍රි. රැත්ත.

නකුක, පු. මාලුකබරෙද්ද.

නකුකම්, අව්‍ය. රැ.

නකුකමාල, පු. කරදගස.

නකු, පු. කිඹුලා.

නකුතු, න. තාරකාව.

නකුතුමාලා, සත්‍රි. සත්විසිආටක්
ඇති මුතුහර.

නකුතුග, පු. සද.

නබ, න. එනම් ගකුදුවය, සත්‍රි
ලිඛගයෙහි නබ්. පු. න. නිය
පොත්ත.

නග, පු. ගෞලය, වෘක්ෂය.

නගදී, සත්‍රි. නුවර.

නගොකස්, පු. පක්ෂියා.

නගන, ත්‍රි. නත්තයා.

නගනහු, පු. සහල් ආදියෙන්
කළ රුබිජු,

නගනිකා, සත්‍රි. අටහැවිරිදි ක
තාව.

නට, පු. නටන්තා, නොටි ලගස.

නටන, න. නැටුම්.

නට්, සත්‍රි. නලිනම් ගකුදුවය (ප
බවැ පැල).

නඩ, පු. බටදඹුව, නල කියාද වේ
නඩ්‍යා, සත්‍රි. බටසමූහය.

නඩවත්, ත්‍රි. බට බොහෝවූ
දෙය.

නඩවල, ත්‍රි. බට බොහෝවූ
දෙය.

නන, ත්‍රි. වක්වූද.

නනනාස්ස, ත්‍රි. නැපලි නාසා
ඇත්තා.

නදී, සත්‍රි. නදිය.

නදීමානාක, පු. ගහදියෙන් ස
මනනවූ විශේෂපාලිත දෙය
ය. (ගහ දියෙන් පැසෙන
දෙය).

නදීප්, පු. කුඹුක්.

නද්‍රි, සත්‍රි. වරමදු හෙවත් සමින්
කළ රැහැණ.

නනාන්ද, සත්‍රි. පුරුෂයාගේ ස
හොදරි.

නනු, අව්‍ය. ප්‍රශන, අවධාරණ,
අනුඥ, අනුකය, ආමන්ත්‍රණ,
විරැඩකථා, යනමේ අභියන්ති
වේ. “නනු ඉයං සනතිනින
වෙනුසනා” මෝනොමෝ වේ
වැලින්කළ ආසනඇත්ති නො
වේද? යනාදියෙහි ප්‍රශනාභිසි
“නනු අයං යොගි” මේ තෙම
තාපසමැති යනාදියෙහි අව
ධාරණයි “නනුගච්ඡ” එසේ
නම් යව. යනාදියෙහි අනුඥයි
හෙවත් අනුදැනීමයි. “නනු
කොපං මුවදයාංකුරු” කො
පය මුවදවා, කරැණාකෙරේවා

යනාදියෙහි අනුනයි. හෙවත්
නැලිවිල්ලයි “නනුරාජන්” හ
වත් රජුරුවෙහි. යනාදියෙ
හි ආමන්ත්‍රණයි. “නනු එවං
මත්‍යසෙ තර්භිකිමපිනසාන්”
මෙසේ සිතන්නෙහි නොවේද.
එසේකල කිසිවක් නැත්තේය.
යනාදියෙහි විරැඩ කථාවෙහි
වේ.

නඤක, පු. විෂණුගේ කඩුව.

නඤන, න. ශක්‍රයාගේ උයන.

නඤ්චාසා, පු. කිරි ඇත්තාවූ
බෝගස්සා සමානවූ එනම්
රැක. (මහරියයි කියත්)

නඤ්චි, පු. වටආකාර ඇති
රුජගෘහ හෙදයක්.

නපුංසක, පු. න. ගැහැණියාද
පිරිමියාද නොවූයේ “සත්ත
කෙශවතීතාරි ලොමභූපුරුෂා
සමාතා. උභයෝරන්තරං යවච
තදභාවෙ නපුංසකම්” යනුකි
හෙයින් පියසුරැහැ කෙශආත්
ති සත්‍රියයි රැවුලඇත්තේ පිරි
මියායි ඒ දෙකම නැත්තේ
නපුංසකයි.

නප්ප්‍රි, සත්‍රි. ප්‍රතාගේහෝ දුවගේ
හෝ දුව මිනිබිරි.

නහස්, පු. නිකිණිමස. න. අහස.

නහසංගම, පු. පක්ෂියා.

නහසා, පු. බිතරමස.

නහසවත්, පු. සුලග.

නමස්, අව්‍ය. වැදීමෙහි.

නමසින, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.

නමසකාරි, සත්‍රි. නිදිකුඹ, දඬු
දිත්තරැවයයි මිට සිංහල
නමකි.

නමයා, සත්‍රි. පිදීම.
 නමස්පිත, ත්‍රි. ප්‍රදනලද්දේ.
 නමුවිසුදන, පු. ශක්‍රයා.
 නස, පු. නිතිය.
 නසන, න. අස.
 නර, පු. මිනිසා.
 නරක, පු. තිරය.
 නරවාහන, පු. වෙසමුණු.
 නතීකි, සත්‍රි. නටත්තිය.
 නතීන, න. නැටුම්.
 නමිද, සත්‍රි. එනම් නදිය.
 නමින්, න. වලලනාදීන්ගේ පරි
 හාසය, (සෙල්ලම).
 නලකුබර, පු. වෙසමුණුගේපුතු.
 නලද, න. සුදුමල්ඇති සැවැත්
 න මුල්.
 නල (බ) මින, පු. ඉස්සා.
 නලින, න. පියුම්.
 නලිනි, සත්‍රි. නෙලුම්විල, නඹිනි
 නමුදුවේ.
 නලී, සත්‍රි. එනම් ගකුදුවය,
 (පබල පැල).
 නල්ව, පු. රියන් භාරසියය.
 නව, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නවදල, න. අලුත් පියුම්පෙති.
 නවනීන, න. එදවස් මිදුදියෙන්
 හෝ කිරෙන් හෝ අලුත නගා
 ගත් නොදැවූ වෙඳරු.
 නවමාලිකා, සත්‍රි. සිතීද්ද, (ලතා
 ජනිතයක්).
 නවසුනිකා, සත්‍රි. අලුතවැද්දෙන.
 නවාමබර, න. නොසේදුපිළි.
 නවින, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නවොදබාන, න. එදවස් මිදු දී
 යෙන් හෝ කිරෙන් හෝ අ
 ලුත නගාගත් නොදැවූ වෙඳ

රු "ලොණ්" යනු ප්‍රාකෘත භා
 භාසි
 නව්‍ය, ත්‍රි. අලුත්ද.
 නසට, ත්‍රි. (සුඛයෙන්) සැහවිසියේ.
 නසවවෙසටනා, සත්‍රි. සිහිමුලාබව.
 නසවාග්ගි, පු. ප්‍රමාදදියෙන් න
 වුවාවූ වෙවනාතිකාග්ගිය හෙ
 වත් යාගගිති ඇත්තේ.
 නසතින, පු. නැහැලනුලුගොණා
 නසෙන්න, පු. නැහැලනුලු ගොණා
 නති, අව්‍ය අභාවය හෙවත්
 නොවීම.
 නාක, පු. දෙව්ලොව, අහස.
 නාකු, පු. තුඹස.
 නාකුලී, සත්‍රි. රැන්ත, අරත්ත.
 නාග, පු. ඇතා, නායයා, තාරන්,
 නාකෙසරු, නපුර, නාගවල්ලි,
 මෙසමුසනක, කළුතුඹ, (කළු
 ජයම්) උතතර පදයෙහි සිටි
 මේ නාගශබ්දය ශ්‍රේණියාවා ව
 කයි.
 නාගකෙසර, පු. නාකෙසුරු. මින්
 ගසනිපයභාස පුළුවු කෙසර
 ශබ්ද නාකෙසුරෙහි වැටෙතිසි
 දතයුතු.
 නාගජිත්විකා, සත්‍රි. රක්(මනො
 සිල).
 නාගබලා, සත්‍රි. කැලියගස.
 නාගර, න. කෙකටිය, සිද්දිගුරු,
 ත්‍රි. විදකි, නුවර උපන්.
 නාගරබ්‍ය, පු. සිත්තාරන්ගස.
 නාගලොක, පු. නාලොව.
 නාගමල්ලි, සත්‍රි. බුදුන්වැල.
 නාගසමනව, න. සිඤ්ජරම්.
 නානාගනක, පු. විෂ්ණුගේ වාහ
 නය. (ගුරුලා)

නාව්‍ය, න. නාව්‍යය (නැටුම්, ගී,
 වැයුම්, තුන.)
 නාඛිකුම, පු. රත්තරු.
 නාඛි, සත්‍රි. වායුවහවූ සුසිරවත්
 වූ නහර, නාණාදීන්ගේ දඩ,
 නලය, ඡටික්‍ෂණය හෙවත්
 සරිකා කාලය.
 නාඛිවුණ; පු. නිතර වැගිරෙන
 වණය.
 නාඨවත්, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
 නාද, පු. හඬ.
 නාදෙසි, සත්‍රි. තිටිහිග; බලුදඹ,
 සිත්තාරන් ගස, (දියදඹයසි
 කියත්) දියහොමුගස.
 නානා, අව්‍ය. අනෙකාපී උභයා
 පී වජ්‍යනාපියන්ති වේ. "නානා
 විධාජනා:" නොයෙක් ආකා
 ර ජනයෝ යනාදී තන්ති
 අනෙකාපීසි 'නානාවිධං න
 සජ්ජත' උභය විධියෙන්
 නොසැරසෙන්නේය යනාදී
 තන්ති උභයාපීසි. "නානාසමතු
 නා" ජ්‍යෙෂ්ඨයාගෙන් යොරයි.
 නානාරූප, ත්‍රි. නන්වැදුරුමිවූවා
 නාඤ්ඤ, ත්‍රි. සතුතිවිශෙෂවාදී
 වූයේ
 නාඤ්ඤවාදීන්, ත්‍රි. සතුතිවිශෙෂ
 වාදියා.
 නාපින, පු. කරනවැමියා.
 නාගි, සත්‍රි. රියනැබ. පු. ක්‍ෂත්‍රිය
 යා, ප්‍රධානරජ.
 නාම, අව්‍ය. ප්‍රාකෘතය හෙවත් ප්‍ර
 සිතිය, සමනාවතාය, ක්‍රොධය,
 සමෙහෙතිකාරයයි කියනලද
 උපගමය, තිඤ්ඤය යනමෙහිවේ,
 නාමය, පු. මරණය.

"තිමාලයොනාම නගාබිරාජ:"
 තිමාලයසි ප්‍රසිද්ධ පච්ඡිකරාජ
 යෙක්ය. යනාදියෙහි ප්‍රාකෘ
 භාසි. "හවිෂ්‍යති යුධංනාම"
 කිසිසේත් යුධයෙක් වන්නේ
 ය යනාදියෙහි සමනාවතායි.
 "මම වෛරී රාවණොනාම පා
 ප:" මාගේ වෛරීතෙමේ රාව
 ණා නම් පාපතෙමේයි, යනාදී
 යෙහි ක්‍රොධය "ශත්‍රොසකා
 ශාන්තාග්ගිනාම" සතුරා
 වෙතින් ගන්නේමද යනාදී
 යෙහි වෙහෙතිකාරයයි කියන
 ලද උපගමයයි.
 නාමබ්‍ය, න. නම.
 නාමන්, න. නම.
 නාසක, ත්‍රි. සමාමියා
 නාරක, පු. තිරය.
 නාගව, පු. ලොහමය ජය.
 නාගවි, සත්‍රි. රත්තරුවන්ගේ
 තරාදිය "තරාජු" යනු මරාගියි.
 නාගසන; පු. විෂ්ණු.
 නාගසණ්, සත්‍රි. ගතාවාරිය.
 නාදිකෙර, පු. පොල්, තාරිකෙල
 නමුදු වේ.
 නාදි, සත්‍රි. ගැහණි.
 නාල, න. නණ 'ආදි' හි දඩ,
 ත්‍රි. පිදුරු ආදියේ දඩ. සත්‍රිලිග
 යෙහි නාලා නාලි යන නාම
 වයවේ..
 නාලා; සත්‍රි. පියුම් ආදියේ දඩ.
 නාවික, පු. නැවියා.
 නාව්‍ය, ත්‍රි. නැවෙන් එතරවිය
 යුතු තැන.
 නාග, පු. මරණය.

නාසනය, පු. දෙව්වෙද්ද, විවච
නයි.
නාසා, සත්‍රි උඩුකුඩුව. "වාරසන
මො පරිසිතසා දුරුණු"
යනු වචන බාවිත් දෙරේ ඉ
හල පිහිටි ලිකාබලේලට නම්.
නාසය.
නාසිකා, සත්‍රි නාසය.
නාසනිකනා, සත්‍රි. මිථ්‍යාදූෂිත.
නිකාසන, ත්‍රි. නික්මවුයේ.
නිකලාක, පු. විජනසථානය.
නිකෙස, ත්‍රි. නොඅඩුද.
නිකොධා, ත්‍රි. කිලිටිහළද.
නිකෙණ් (ණ්), සත්‍රි. දඩුහිණ.
නිකෙසස, න. නිචාණය.
නිකමම්, අව්‍ය. ගාරහිස යුතු
දෙයෙහි "නිකමං වකනිමෙ
මුර්ඛය" මොඩයා මට කොස
මවු පරිද්දෙන් හෝ නිකුත
දෙයක් හෝ කියයි යනාදි උදා
හරණයි.
නිකරණ, න. ගෘහාදීන් ඉදිරිය.
නිකඩ, ත්‍රි. දිලිඳුවුයේ.
නිකට, ත්‍රි. සම්පය.
නිකර; පු. සමූහය.
නිකමිණ, න. නුවරාදියෙන් පිට
ත ප්‍රදේශය "සාමිවිත වාසසථා
නසා" යනු දක්නාලදහෙයින්
මනා අය වසනනැතටනම්.
නිකස, පු. උරගල.
නිකසා, අව්‍ය. සම්පය, මධ්‍යය
යන අම්බ "නිකසාගිරිසංගො
රි" උමානොමෝ ඉසුරුවෙන
සි යනාදි උදාහරණයි.
නිකසාත්මජ, පු. රාක්ෂසයා.
නිකාම, න. කාමනිසේ යන අම්
බ, ක්‍රියාවිගෙණයි.

නිකාය, පු. සබර්මින්ගේ සමූහය.
නිකාය, පු. ගෙය.
නිකාර, පු. අපකාරය, ධාතො
ත්තෙපය හෙවත් වි ආදිය
හුලංකිරීම.
නිකාරණ, න. මාරවීම.
නිකුසවක, පු. කුඩාබය හෙවත්
පතෙන් සතරෙත්කොටස.
නිකුසුර, පු. න. ලතාදීන් හාත්
පස වැසුනු ලෙන, පළිකාදීන්
ගේ ගැඹර.
නිකුමන, පු. දැත්තගස.
නිකුරම, න. සමූහය.
නිකාන, ත්‍රි. පරිහවකලේ, උප
ද්‍රවකෙලේ, දුරුකෙලේ, වචා
කෙලේ, නිවයා, කපටියා වංක
අදහස් ඇත්තා.
නිකානි, සත්‍රි. සටබව.
නිකාම, ත්‍රි. නිකුතයා.
නිකෙනන, න. ගෙය.
නිකොටක, පු. රාකගුනුගස.
නිකුණ, පු. විණා කින්තාරම්
ආදියේ හඬ.
නිකුණ, පු. විණා කින්තාරම්
ආදියේ හඬ.
නිබළි, පු. කෙලලක්ෂය.
නිබ්ල, ත්‍රි. නො අඩුද.
නිගඩ, පු. න. ඇතුන් බිදිනදම.
නිගද, පු. කීම.
නිගම, පු. වෙළඳම, නුවර, වෙ
දය.
නිගාද, පු. කීම.
නිගාජ, පු. ගරණය එනම් අහස
වහාරයයි (කැමගිලීම).
නිගාල, පු. අසුන්ගේ ගෙල සම්
පය.

නිග්‍රහ, පු. අනුග්‍රහකිරීම හෙවත්
අභිතවැලකීම පෙරදැරිකොට
ඇති භිතසැපයීම් සවරුපවු
යම් භාරගැනීමක්වේද එය
නොකිරීමයි.
නිස, පු. උසහා විසාලකිය සමව
පවත්නා වාක්ෂාදිය.
නිසස, පු. අනුගවය.
නිසන, ත්‍රි. අයත්මාත්‍රය හෙවත්
අසිතිකම.
නිමුල, පු. දියමිදෙල්ල ගස.
නිවොල, පු. වහන්තරුව හෙ
වත් විණා ඥෙලාදිය වසන
වස්ත්‍රය.
නිජ, ත්‍රි. ස්වකීය, නිත්‍යය.
නිනම්බ, පු. සත්‍රින්ගේ උකුල, පිට
පස.
නිනමිනි, සත්‍රි. මහත්වූ නිතම
ප්‍රදේශය ඇති සත්‍රි.
නිනානන, න. අභියෝජිසි, ද්‍රව්‍ය
වාච්චියේ තුන්ලිතුයි.
නිත්‍ය, ත්‍රි. සදාකාලිකද, න. නිර
න්තරය.
නිදස, පු. ග්‍රිෂ්මකාලය, ඩාදිය.
නිදන, න. මුල්කාරණය, රෙග
හෙතුව.
නිදිග්බ, ත්‍රි. රැස්කළද.
නිදිග්බකා, සත්‍රි. කටුවැල්බවු.
නිදෙග, පු. ආඥාව.
නිදා, සත්‍රි. නින්ද.
නිදාණ, ත්‍රි. නිදිගත්තේ.
නිදාල, ත්‍රි. නිදනපුලුවුයේ.
නිධන, පු. න. වංශය, මරණය;
නිධි, පු. "පද්මොසත්‍රි ාං මහා
පද්ම: ශඤ්ඤාමකර කච්ඡපො
මුකුඤ්ඤා නිලාශව බමිශව

නිධියොනව"සි කියනලද පද්
මය, මහාපද්මය, ශංඛය, මක
රය, කච්ඡපය, මුකුඤ්ඤා, කුඤ
ය, නිලය, බමියසි නවවිධවූ
නිදන්.
නිබ්බන, න. මෙවුනකය.
නිබ්බා, න. බැලීම.
නිනද, පු. හඬ.
නිනාද, පු. හඬ.
නිනා, සත්‍රි. නුගුණකීම.
නිවාප, පු. න. මලපියන් උදෙසා
දෙන දානය
නිච්චි, පු. හැදිරීම.
නිපාඪ, හැදිරීම.
නිපානන, න. පාතවැටීම.
නිපාන; න. "කුපසම්පෙ යො
ජ්ජාශය: කුපොඩාතාමිබ්බසා
පතිය ශිලාදිරවිතො ගතී: යනු
ත්‍යං ජලං පුබ්බෙන ගොමනිතො
දයා පිබ්බන්ති" යනු වචන හෙ
යින් අනායාශයෙන් ගවාදීන්
පැත් බොනසේ ලිඳෙන් නැගු
දිය රදාසිටීමට ලිඳ සම්පයේ
ගල් ආදියෙන්කළවල, ලිඳ.
නිපුණ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්ෂයා.
නිබ්බක, පු. මලමුත්‍රබඩය.
නිබ්බක, න. තැනබිදින ඇණය
නිබ්බණ, න. මාරවීම.
නිහ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහිවූ මේ
පදය සමානතා කියයි (හේ
මෙසේයි. "පද්මනිහම්" යන
මෙහි පද්ම යනු පුළුපදයි, නිහ
යනු උත්තරපදය එහෙයින්
පද්මයක් සමානතායනු කියයි.
නිහාන, ත්‍රි. හික්මුනු අය.
නිමිතන, න. හෙතුව, ලකුණ.

නිසාද, පු. කැනින් හෝ බොටු
වෙන්හෝ නැගැවු එනම්සර
විශේෂය, බොටුවෙන්වැකලි
“නිසාදං රෝගි කුජරා” යනු
කියෙන් නිසාදය හසුනෙම
ශබ්දකෙරෙහි, පු. වඩාලයා.

නිසාදිත්, පු. අත්ගොව්වා.

නිසුදන, න. මැරවීම.

නිෂ්ක, පු. න. මාෂක සොළස
කින් ප්‍රමාණකරණලද අවත
රාසියක් රත්, උරොභූෂණය,
(ලෙහි පළඳනා ආභරණය)
රත්පලම, දෙතිස්නුතිදක් බර
දිනාරය (රත්පවුම).

නිෂ්කලා, සත්‍රි. පස්පණස් හැව්
රිද්දෙන් මත්තෙහි සිටි ඔසප්
කල්ගතවූ සත්‍රි.

නිෂ්කාසින,ත්‍රි.දුරුකරනලද්දේ.

නිෂ්කුට, පු. ගෘහ සම්පතෙහි
කොට ගත් වනය.

නිෂ්කුටි (ටි), සත්‍රි. එල්(න්)සාල්.

නිෂ්කුහ, පු. රුක් සිදුර.

නිෂ්කුම, පු. බුබ්බලය.

නිෂ්ඨා, සත්‍රි. නිෂ්පතිය, අදර්ශී
නය, අන්තය, මුඛ, ප්‍රතිමුඛ,
ගභී, අවර්ශී, නිවිභණයයි නාට
කයෙහි සක්ෂිපස අතුරෙන් පස්
වන සක්ෂිය, නාට්‍යෝක්තියෙහි
පටන්ගත් කථාවේ නිමාව
යයිද කියත්.

නිෂ්ඨාන, න. දි ආදි වෘජන,
ප්‍රාකෘත භාෂාවෙන් මිට කටි
යයි ව්‍යවහාරයි.

නිෂ්ඨිවත, පු. න. කාරාදූමිම.

නිෂ්ඨු, ත්‍රි. සැබබස්, රථාද.

නිෂ්ඨුත, ත්‍රි. කාරාදූමිම.

නිෂ්ඨව, පු. න. කාරාදූමිම.

නිෂ්ඨුත, ත්‍රි. ප්‍රෙරිතද (මෙහෙ
යුද) බැහැරලද.

නිෂ්ඨාන, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්ෂයා

නිෂ්පක, ත්‍රි. කකාරණලදද.

නිෂ්පනන, ත්‍රි. නිපන්ද.

නිෂ්පාව, පු. විආදිය සුඛකෙරීම.

නිෂ්පුහ, ත්‍රි. කැලුම්රහිතය.

නිෂ්ප්‍රමාණී, ත්‍රි. අලුත්පිළි.

නිසගී, පු. සවහාවය, හළද.

නිසාසට, ත්‍රි. නික්මිනාද.

නිසාල, ත්‍රි. වටද.

නිසාදිගණ, න. මැරවීම.

නිසාදිග, පු. කඩුව.

නිසාව, පු. බිතින්කරණලද
මඬය, (බිතින්පෙරු කැඳ).

නිසාන, පු. හඬ.

නිසාන, පු. හඬ.

නිහනන, න. මැරවීම.

නිහින, පු. නිවයා.

නිහිනව, පු. අවිසවාසය, වළඟා
බිඳීම, සටබව.

නිකාශ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහි සිටි
මේ පදය සමානතා කියයි.

නිව, ත්‍රි. කුරු හෝ මිටිද, පු.
නිවයා.

නිවෙස්, අව්‍ය. අලංකාරය,
“නිවාරා ඉව දූශ්‍යනොන නි
වෙව් ප්‍රත්‍යර්ථිනසාව”ඔබගේ
සතුරෝ මෘදු තෘණසෙසින්
මිටිව පෙණෙත්. යනාදි උද
හරණයි.

නිබ, පු. න. පක්ෂින්ගේ කැදල.

නිබාද්ගව, පු. පක්ෂියා.

නිබ්, න. පියසිකෙල.

නිප, පු. බක්මිගස.

නිප, න. ජලය.

නිල, පු. එනම් නිබ් විශේෂය,
කළුපැහැ,ඉන්සුන්දෙයෙහි,ත්‍රි
නිලකණ්ඩ, පු. ඊශ්වරයා, මො
නරා.

නිල(ලා)බිගු,පු.ඉතාකුඩා ප්‍රාණී

නිලලොහිත, පු. ඊශ්වරයා.

නිලාමර, පු. බලහද්‍රයා.

නිලාමුජන්මන්, න. නිලපුල්.

නිලිකා, සත්‍රි. කළුමල් ගෙථා
ලිකා, (කළු තලායසි කියත්).

නිලිනි, සත්‍රි. කළු තිරස්සවාල.

නිලි, සත්‍රි. බේරුගස, (අවරිය.)

නිවාක, පු. ධනධාන්‍යාදියෙහි
මනුෂ්‍යයන්ගේ ආදරාතිය.

නිවාර, පු. ශ්‍යාමාකාදිවූ තෘණ
ධාන්‍ය, (ශ්‍යාමාකනම් බොඩ
හවුයි).

නිවි (ටි), සත්‍රි. ගැහැණුන් ඉහ
බැඳි වස්ත්‍රය, වෙළඳුන්ගේ මුල්
මුදල.

නිවන්, සත්‍රි. ජනපදය, දෙශය.

නිශාර,පු.නිමවාලකන වස්ත්‍රාදි
පොරෝණය,මතුඅදනාවස්ත්‍රය.

නිහාර, පු. පිනි.

නු, අව්‍ය. පාවණ, විකල්ප යන
මෙහි වේ. “කොනුධාවනි” කව
රෙක් දිව්ද? යනාදියෙහි පා
වණපීඨ “අයං නිවොනු ධමො
නු” මේතෙමේ භිමයාදේ ධම්
යාදේ යනාදියෙහිවිකල්පාපීඨ.

නුගි, සත්‍රි. සතුතිය.

නුගන, ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයුද).

නුගන, ත්‍රි. ප්‍රෙරිත (මෙහෙයුද).

නුගන, ත්‍රි. අලුත්ද.

නු(නු)ද, පු. අශ්වභාකාරවූ බ්‍රහ්ම
දරු වෘක්ෂය.

නුනම්, අව්‍ය. තකීය, නිශ්වය
යනමෙහි වේ. “නුනං අයං
අතියජානාං ප්‍රියා”මේතෙමේ
අතියාගකරන්තවුන්ගේ ප්‍රිය
යෙක් නොවේදේ යනාදියෙහි
තකීයි “නුනං අයං අතියාංගු:
අසොකිල උෂණකිරණා”නිශ්ව
යෙන් මේතෙමේ ව්‍යුයා
නොවේ, උෂණකිරණයාල හෙ
වත් සුය්‍යියාල. යනාදියෙහි
නිශ්වයයි.

නුපුර, පු. ගැහැණුන් පාසලඹ.

නා, පු. පිරිමියා.

නානා, න. නැටුම්.

නාප, පු ජනපද පුරපාලනාධි
කෘතවූ රජදරුවන්වද, තත්
කාය්‍යිකාරිවූ රජදරුවන්ගෙ
න් පිටත් සෙස්සන්වද නම්.

නාපලක්ෂමන්. න. රාජජත්‍රය.

නාපසන, න. රාජසමුහය.

නාපාසන, න. රජුන් අස්න.

නාසඤ, පු. “අධ්‍යයනං බ්‍රහ්ම
යඤ: පිතෘයඤසතු තපීනම්
හොමොදෙවො බලිභෞතො
තෘයඤ නිවිජුජනම්”සිකියන
ලද මේ පස්මහා යාගඅතුරෙන්
ආගන්තුකයන්ව කරණපිදීම.

නාශංස, ත්‍රි. අනුත් කෙරෙහි
ද්‍රෝහකරන්නා.

නෙතා, ත්‍රි. ස්වාමියා

නෙතා, න. අස, රුක්මුල, දහල්
පටවස්ත්‍ර.

නෙත්‍රාමු, න. කළුපු.

නෙදිසට, ත්‍රි. ඉතා සම්පදා.
 නෙපා, න. පහසුතවනම් හෙ
 වත් සාමාන්‍යාභාවයෙන් කර
 භ්‍යලද ගොනාව හෝ සැරසීම.
 නෙමි (මි), පු. කොමුගස.
 නෙමි, සත්‍රි. නිමිවලල්ල.
 නෙතෙහෙද, ත්‍රි. බහුප්‍රකාරද.
 නෙතෙම, පු. වෙළෙන්දා, වෙළ
 දුම, නුවරවැස්සා.
 නෙවිකි, සත්‍රි. උතුම්දෙන,(ගුහ
 ලක්ෂණ සම්පන්නවූ බොහෝ
 කිරි ඇති දෙනෙහි) නිවකි කිසා
 දවේ.
 නෙත්‍රිංගක, ත්‍රි. කඩුව ආයුධ
 කොට ඇත්තා.
 නෙපාලි, සත්‍රි. නෙපාලදෙශ
 යෙහි උපන් රක් (මනෝසිල)
 නෙමෙය, පු. ද්‍රව්‍යාදියෙන්
 ද්‍රව්‍යාදිය පෙරළාගැනීම හෙ
 වත් මාරුකිරීම.
 නෙතෙග්‍රොධ, න. නුගඑල.
 නෙතර්සාන, පු. නිරිතකොණට
 අධිපතියා, රාක්ෂසයා.
 නෙතේකික, පු. කොසාධ්‍යක්ෂක
 යා, හෙවත් මුදල්නායකයා.
 නො, අව්‍ය. අභාවයෙහි.
 නො, සත්‍රි. නැව.
 නොකාදඩ, පු. නැව් පුහාඩම.
 නාස, ත්‍රි. සියල්ල, දිළිඳු හෝ
 අධම.
 නාග්‍රොධ, ත්‍රි. බඹය, නුගරැක.
 නාග්‍රොධ, සත්‍රි. මිනුග.
 නාව, ත්‍රි. කුරු හෝ කොටද.
 නාවක, පු. එනම් මාගයා.
 නාසන, ත්‍රි. නික්මයාද.

නිසාද, පු. අනුභවය.
 නාස, පු. සුදුසුදෙය.
 නාසා, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
 නොවූ දේ.
 නාස, පු. අනුත් කෙරෙහි රක්ෂා
 කරණු පිණිස නගානැඹි
 වසුව හෙවත් උකස.
 නාසබ, ත්‍රි. මනොහරද, ඉතා
 ප්‍රියද.
 නාසිජ, ත්‍රි. ලෙඩින් කුදුගැසුනු
 අය.
 නාසන, ත්‍රි. අඩු, නිශ්චිත.

පි.

පකාණ, පු. වැදිගම.
 පක, ත්‍රි. විනාශය බලාගියද,
 මුකලද.
 පක, පු. අධිමයා, ශරපක්ෂය,
 එනම් ඊයේ මුලබැදි පත්‍රයයි,
 යහලු, පාඨවය, ගාහය, කෙශා
 දි ශබ්දයන්කෙරෙන් පරවූයේ
 සමුහාභිසි, කෙශපක්ෂ යනාදි
 යෙහි මෙති, බල, පක්ෂ, වලය,
 සමුහය, දෙහාභිය, ලිපේ
 සිදුර, පක්ෂ පත්‍රය.
 පකක, පු. පහාදොර, එනම්
 පාඨවාරයයි.
 පකති, සත්‍රි. පක්ෂින්ගේ පියා
 මුල, පාලවිය
 පකවාර, න. පාඨවාරය,(පහා
 දොර).
 පකහාග, පු. ඇතුන්ගේ ඇලය.
 පකාන, පු. පුර අව දෙපස
 ලොස්වක.

පකින්, පු. පක්ෂියා.
 පකිණි, සත්‍රි. පුඵාපර දිනව
 යෙන් යුත්දේ.
 පකමන්, න. ඇසලොම, මල්
 රේණු, හු ආදි කුඩා අවයව
 හෙවත් හු ආදියෙහි කෙදි.
 පගුහ, පු. දගගෙහිලු අය, (හිර
 ගෙහිලු අය).
 පඩක, පු. න. මඩ, පාපය.
 පඩිකිල, ත්‍රි. මඩසහිත දෙශය.
 පඩෙකරැහ, පු. න. පියුම්.
 පඩිකති, සත්‍රි. දසකුරකින් යුත්
 පාද ඇති ඡන්දස, පෙළ, තුරු
 පෙළ.
 පඩිග, ත්‍රි. පිලා.
 පවමපවා, සත්‍රි. වණුවැල්.
 පවා, සත්‍රි. පිසීම.
 පකවජන, පු. පිරිමියා.
 පකවනා, සත්‍රි. මරණය.
 පකවදයි, සත්‍රි. දෙපසලොස්වක්
 පකවනබ, පු. සිංහයා.
 පකවම, පු. තැනින් හෝ බොටු
 වෙන්හෝ නැගාටු එනම් සවර
 විශෙෂය, මෙය බොටුවෙන්වූ
 කලි “පුෂ්පසාධාරණේ කාලෙ
 කොකිලො රොති පවමම්”
 යනුවෙන හෙයින් වසන්තකා
 ලයෙහි කොටුල්ලෙන්ම හඬයි.
 පකවගර, පු. අතගයා.
 පකවගාඩ, පු. අත්ල.
 පකවාබගල, පු. එරඩුගස.
 පකවාස, පු. සිංහයා.
 පට, පු. පියල් (කිරිපලු) රැක.
 පු. න. හොබනා පිළි.
 පටවවර, න. මාලුපිළි.

පටල, න. පියස්ස, ඇස්රෝග,
 සත්‍රි. සමුහය.
 පටවාසක, පු. වසු හුවදකැවී
 මට කලි පුවද පුණු.
 පටහ, පු. සංග්‍රාමයෙහි පටධව
 නිය, එනම් ඩැක්කිහඩ.
 පටිපිකාබ්‍ය, පු. රත්ලොන්.
 පටිපින්, පු. රත්ලොන්.
 පටු, පු. දක්ෂයා, දුම්මැල්ල, ත්‍රි.
 අතලසයා, නිරෝගියා, දක්ෂයා.
 පටුපණිණි, සත්‍රි. සාමාන්‍යවලද
 ඡවිඇති රත්වන්වූ කිරි ඇති
 නාගජීවනයවලද ආකාරඇති
 සාමාන්‍යජීවනම ගස (ගොතටු).
 පටොල, පු. දුම්මැල්ල.
 පටොලිකා, සත්‍රි. පතෝල.
 පටට, න. නුවර, සතරමත්
 සන්ධිය.
 පටිපිකා, සත්‍රි. ලොන්.
 පණ, පු. වැටුප්, (කුලිය) තඹෙන්
 කල මස්ස, මුදල්, විකිණියයුතු
 ද්‍රව්‍යය, ධනය, තුවටුසතර, දුකෙ
 ලිය, පරදනැඹිද, (දුකෙලියෙහි
 පැරදගියකල දෙනදෙය).
 පණඩ, පු. පණබෙරය.
 පණාසින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්දේ.
 පණි හ, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්දේ.
 පණිනබ්‍ය, ත්‍රි. විකිණියයුතුද.
 පණඩ, පු. නපුංසකයා.
 පණඩින, පු. පණිනකයා.
 පණ්‍ය, ත්‍රි. විකිණියයුතු බඩු.
 පණ්‍යවිජිකා, සත්‍රි. සල්පිල්පෙළ.
 පණ්‍යා, සත්‍රි. දුදුගස.
 පණ්‍යාසිට, පු. වෙළෙන්දා.
 පහග, පු. පක්ෂියා.

පනඩන, පු. පලභාවියා, පක්ෂියා,
සුය්‍යියා.
පනඩිතිකා, සත්‍රි. කණ්ඩේ මීමැස්
සා.
පනත්, පු. පක්ෂියා.
පනතු, න. පක්ෂින්ගේ පියාපත්.
පනත්‍රි, පු. පක්ෂියා.
පනත්‍රිත්, න. පක්ෂියා.
පනද්‍රව්‍ය, පු. එවලතු ගොටුව
හෝ කෙලගොටුව(පතික්කම)
පනසාල, ත්‍රි. වැටෙනසුලුවුයේ.
පනාකා, සත්‍රි. පනාකය, එනම්
ත්‍රිකෝණාකාරවුවසුබණ්ඩය.
පනාකිත්, ත්‍රි. කොතිගත්තේ,
පති, පු. ස්වාමියා.
පතිවන්ති, සත්‍රි. සාම්ප්‍රත්ථාත්ති.
පතිංචන, සත්‍රි. සෙවණවෙන්
පත්‍යනෙෂණය කරන්නාවූ
කන්‍යා සත්‍රි.
පතිවුතා, සත්‍රි. පතිවුතා සත්‍රි.
පතන (වට), න. පුරය.
පතනි, සත්‍රි. ගමන, පාබලසෙන්
එනම් එක් ඇතෙකුහා එක්
රථයක්ද අසුන් තුන්දෙනෙකු
හා පදිකයන් පස්දෙනෙකු
ඇති සෙනාව.
පතනිසංහති, සත්‍රි. පාබලසෙන්
සමූහය.
පත්ති, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
පත්‍ර, න. ඇත් අස් ආදී සියලු
වාහන, පක්ෂින්ගේ පියාපත්,
පත්‍රය.
පත්‍රරථ, පු. පක්ෂියා.
පත්‍රපරශ, පු. ලොහෝ කපන
කටුව.
පත්‍රපාශා, සත්‍රි. තලල්පට.

පත්‍රරථ, පු. පක්ෂියා.
පත්‍රලෙඛා, සත්‍රි. ගැහැණුත්තන
කොපුල් ආදියෙහි කසුරිආදී
යෙන්කළ තිලක විශේෂයෙක්
පත්‍රාභග, න. රත්සඳුත්, පතති.
පත්‍රාභගලි, සත්‍රි. ගැහැණුත් තන
කොපුල් ආදියෙහි කසුරි ආ
දියෙන්කළ ඉරිගැසීම හෙවත්
තිලක විශේෂයෙක්.
පත්‍රිත්, පු. උකුත්සා, පක්ෂියා,
ඊදඬු.
පත්‍රොණි, පු. තොටිලගස, න.
සේදු කොශෙයවසත්‍ර.
පටික, පු. මගියා.
පටිත්, පු. මග.
පථ්‍යා, සත්‍රි. අරලු.
පද්, පු. රශමිය.
පද, න. උත්සාහය, රැකීම, සථාන,
ව්‍යජන, පියවර, වසත්‍ර.
පදග, පු. පාබලසෙනාව.
පදවි (වි), සත්‍රි. මග.
පදුච්ඡි, පු. පාබල සෙන්.
පදුති, පු. පාබල සෙනාව.
පදුතික, පු. පාබල සෙනාව.
පදික, පු. පාබල සෙනාව.
පද්ති, පු. පාබල සෙනාව.
පදබති (ති), සත්‍රි. ගම.
පද්ම, පු. න. එනම් නිධිවිශේෂය.
පද්මක, න. ඇතුන්ගේ මුඛාදී
යෙහිවූ බිඳුසමූහය.
පද්මවාටිණි, සත්‍රි. උත්තරදෙශ
යෙහිවන්නාවූ එනම්ගස, “සථ
ල පද්මින් ඉතිබ්‍යාතායා” ය
නුකියෙන් ගොඩපියුමැයි ප්‍රසි
ඛ ද්‍රව්‍යය, (මැණික්වැන්නයයිද
කියත්).

පද්මනාභ, පු. විෂණු.
පද්මපත්‍ර, න. පොතුරු මුල
“පුෂ්කර ඔෂධි විශේෂසාසනස
මුලෙ” පුෂ්කරනම් ඔෂධිවි
ශේෂයකි එහි මුලටනම්.
පද්මා, සත්‍රි. උත්තරදෙශයෙහි
වන්නාවූ පද්මවාරිණිනම් ගස,
“සථලපද්මති ඉතිබ්‍යාතායා
යනුකියෙන් ගොඩපියුමැයි ප්‍ර
සිඛවූ ද්‍රව්‍යය (මැණික්වැන්න
යයිද කියත්) දුමුටු (දත් දෙවි
සුදු) ශ්‍රීකාන්තාව.
පද්මාකර, පු. ගැඹුරු වූ පියුම්විල.
පද්මාට, පු. තුවරගස (පෙති
තෝර).
පද්මාලසා, ශ්‍රීකාන්තා.
පද්මින්, පු. ඇතා.
පද්මිනි, සත්‍රි. නෙලුම්විල.
පද්‍ය, න. “පද්‍යං වතුපපදී තච්ච
වෘත්තං ඡතිරිතිවිධා” සිකිය
නලද කාව්‍යහෙදය, පු. ශුද්‍රයා.
පද්‍යා, සත්‍රි. මග.
පනස, පු. කොස්ගස.
පනාසික, ත්‍රි. සතුතිකෙලේ,
පතින, ත්‍රි. සතුතිකෙලේ.
පනන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
පනනග, පු. සපියා.
පනනගාගන, පු. ගුරුලා.
පසස්, න. කිරි, ජලය.
පසස, න. ක්ෂීරවිකාරය, එනම්
ගිතෙල් දී ආදියයි.
පසසාධර, පු. තනය, වලාකුල්.
පර, පු. සතුරා
පරණ, පු. අනුත් විෂින් රක්තා
ලද අය.

පරගන්ත්‍ර, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
පරපිණ්ඩාද, ත්‍රි. අනුත් බන්ධා
වැඩුනේ.
පරහන්, පු. කවුඩා.
පරහාන, පු. කොටුලා.
පරමම්, අව්‍ය. පිළිගැන්මෙහි “ප
රමමතසුක්කා” මැනවැයි කි
යා යනාදී උද්‍යතරණයි.
පරමානන, න. කිරිබත්.
පරමෙෂ්ඨින්, පු. බ්‍රහ්මයා.
පරමපණක, න. යාග පිණිස පසු
සාතනය.
පරවත්, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.
පරසු, පු. පොරොව.
පරසුබ, පු. පොරොව.
පරශවස්, අව්‍ය. අනිද්ද.
පරශගන, ත්‍රි. සියයකින් වැඩිද,
පර: සහස්‍රයනාදියද මෙසේයි.
පරකුම්, පු. සුරබව, වැයම,
ශකතිය.
පරග, පු. මල්රේණු, නාන සුව
දසුණු, බුලි, රතික්‍රිඩාවෙන්වූ
විඩාසංසිද්ධිමපිණිස කාමශාසත්‍ර
යෙහි කියනලද කපුරු ආදී
වූණිය.
පරමමුඛ, ත්‍රි. පරාමමුඛවූයේ හෙ
මත් මුණ ඉවත්කරන්නා.
පරමින, ත්‍රි. අනුත් විෂින් මඩනා
ලද අය.
පරමින, ත්‍රි. පරමමුඛවූයේ හෙ
මත් මුණ ඉවත්කරන්නා.
පරපස, පු. පැරදීම.
පරප්පින, ත්‍රි. පරදනාලද්දේ.
පරබ්‍යන, ත්‍රි. අනුත් අයත්වූයේ.

පරනන, ත්‍රි. අනුත්තරකා ජාත්
වූයේ.
පරනන, ත්‍රි. පරදනාලද්දේ.
පරනි, අව්‍ය. ගිහනවුරුද්දෙන්
පළමුහවුරුද්දෙහි “පරාගිතන:
කාතන:” වලලහනෙම ගිහනවු
රුද්දෙන් පළමු හවුරුද්දෙහි
ගිහේය. යනාදියි.
පරබ්බි, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
පරසන, ත්‍රි. ආසන්නවචනය, ඒ
මෙසේයි, ධම්මපුරුෂයන්ගේ සිකිකල
ධම්මයෙහි ආසන්නය හෙවත්
ඇලුනේය යන අර්ථය.
පරසන, න. මැරවීම.
පරසු, ත්‍රි. මලඅය.
පරසකැදිත්, පු. සොරා.
පරිකර, පු. පයබ්බකය, පිරිවර.
පරිකම්ප්, න. සිරුරපහ යන
ක්‍රියා, කොකුම් ආදී ඇඟ උල
නද.
පරික්‍රම, පු. පසින්යාම.
පරික්‍රිසා, සත්‍රි. පරිජනාදීන් වි
සින් පිරිවැරීම.
පරික්‍රිපන, ත්‍රි. අගල් ආදියෙන්
වටකලද.
පරිබා, සත්‍රි. පිරිය (අගල).
පරිග්‍රහ, පු. න. අමුව, පරිජනයා
හෙවත් සේවක ජනයා, ආදී
නගහෙවත් ගැනුම, මුල්,
ශාපය.
පරිස, පු. යකඩබැඳි මුගුර, දඬු
ආදීන් පැහැරීම.
පරිසානා, පු. යකඩබැඳි මුගුර.
පරිවස, පු. පුරුද්ද.
පරිවර, පු. සුඛසම්මයෙහි පරපු
ගාරාදියෙන් රක්තා පිණිස

හාත්පස සිටින පිරිස, රජුගේ
සේනායෙහි දඩනායකයෙකිද
කියත්.
පරිවසා, සත්‍රි. ආරාධනයෙන්
හෙවත් ගුරුවරාදීන්ගේ චිත්
තානුකූලව පැවැත්ම හෝ
සේවය.
පාරිවාසා, පු. යාගානනයෙහි
යාගකරන්නා.
පරිවාරක, පු. ගැත්තා (දසයා)
පරිණන, ත්‍රි. මුකලද.
පරිණස, පු. විවාහය.
පරිණම, පු. ප්‍රකෘතිහුගේ අන්‍ය
ඵක්‍ය “මාචිකාරොසට:” මැටි
ප්‍රකෘතියෙහි එහි විකාරය කල
යයි යනුමෙහි.
පරිණාස, පු. න. දුගන්තන් මෙ
හෙයීම, හෙවත් ඇතමැත
යැවීම.
පරිණාහ, පු. පලල්බව.
පරිනස්, අව්‍ය. හාත්පසි.
පරිනාණ, න. මරණාදිවධයෙන්
සාහසනයෙන් රැක්ම
පරිදන, න. ද්‍රව්‍යාදියෙන් ද්‍රව්‍යා
දිය පෙරලාගැනීම හෙවත්
මාරුකිරීම.
පරිදෙවන, න. වැලපීම.
පරිධාන, න. යටහඳනා පිළි.
පරිධි, පු. රැස්මඩල “වන්දසුයයි
සම්පසෙට් මෙදිසනනි කම්බන්
ජයමානෙ වෙසෙතා කාරෙ
මඩලෙ” වන්ද සුයයිගන්ගේ
සම්පයෙහි මෙසාදිය එක්වී
මෙන් හටගන්නාවූ වෙළුමක්
වැනිවූ මඩල, යාගසට්ඨා
ශාඛාව.

පරිබ්බස, පු. සුඛසම්මයෙහි පරපු
ගාරාදියෙන් රක්තා පිණිස
හාත්පස සිටින පිරිස, රජුගේ
සේනායෙහි දඩනායකයෙකිද
කියත්.
පරිපණ, න. වෙලදමෙහි මුල්
මුදල.
පරිපණ්ඩිත්, පු. සතුරා.
පරිපාචි, සත්‍රි. අනුක්‍රමය හෙවත්
පිළිවෙල.
පරිපුර්ණිත, ත්‍රි. පිරවූද.
පරිපෙලව, න. සෙවෙල් අතුරෙ
හි වන්නාවූ කොට්ඨිකාමුරුයයි
බ්‍යානවූ කෙටිවිමුසාකානම්
ද්‍රව්‍යය, ජලමුසා-
පරිප්ලව, ත්‍රි. සෙලවීම.
පරිබර්හ, පු. පිරිවර, රජුන්ට
හොබනා සේසත් ආදිය.
පරිහව, පු. අනාදරය, නිකුට.
පරිහාව, පු. අනාදර, නිකු.
පරිහාසණ, න. “වකිකි සුනස
තවොවිත මිදිති” වදියෙන්
පුත්‍රවූ තට මෙය සුදුසුවෙයි”
මෙසේ පිරිහෙලා බැණීම.
පරිගුන, ත්‍රි. අවඥකරනලද්ද.
පරිමල, පු. විලෙපනයෙන් උපන්
පෙම්කරු සුවද, කොකුම් ආදී
සුවද ඇඟරීම.
පරිරමග, පු. වැලදගැනීම.
පරිවර්ජන; න. මැරවීම.
පරිවර්ථ, පු. ද්‍රව්‍යාදියෙන් ද්‍රව්‍යා
දිය පෙරලාගැනීම හෙවත්
මාරුකිරීම.
පරිවාදිනි, සත්‍රි. තනක් ඇති
විශ්වාස.
පරිවාසිත, ත්‍රි. ගිස මුඩුකෙලේ.

පරිවාර, පු. පිරිවර, කඩුකොපුව,
උපකරණ.
පරිවිහනි, පු. විවාහවූ බැයාට
වැඩිමල් විවාහවූ බැයා.
පරිවාසී, ත්‍රි. සාමියා.
පරිවෙග්‍ගා, පු. දෙවුහට පළමුව
විවාහකල බැයා.
පරිවෙස (ශ): පු. මඩල “මෙසා
දි සම්පකීර්ණයමානෙ වන්‍යා
කී වෙයනාකාරෙ” මෙසාදීන්
ගේ එක්වීමෙන් හටගන්නා
වන්‍යසුයයි මඩලය වෙළුමක්
වැනිවූ රකමය.
පරිව්‍යාධ, පු. කිණිතිරිගස, දිය
හොමුගස.
පරිව්‍යාජ්, පු. වතුපාලයෙහි සි
තවූ පරිබ්‍රාජකයා.
පරිසද්, සත්‍රි. සභාව.
පරිසකාර, පු. අබරණ.
පරිසකාන, ත්‍රි. පහසින්ගන්වන
ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.
පරිසවබ්‍ය, පු. වැලදගැනීම.
පරිසර, පු. නදීපඵතාදීන් වෙත
බිම.
පරිසපි, පු. පරිජනාදීන් විසින්
පිරිවැරීම.
පරිසසා, සත්‍රි. සම්ප්‍රකාරයෙන්
යාම.
පරිසකඤ, පු. අන්‍යයන් විසින්
මඩනාලද්දේ.
පරිසොම, පු. ඇතුන්පිට ලන
විවිත්‍ර කඹලය.
පරිස්සඤ, පු. මල්දම්ආදීන්ගේ
රවනාව.
පරිසුත්, සත්‍රි. සුරා.

පරිසුනා, සත්‍රි. සුරා.
 පරිවර්, පු. ගනුදෙනුකිරීම, සුගා
 නතකාලය.
 පරික්ෂක, ත්‍රි. ප්‍රමාණයෙන් කරු
 ණු නිශ්චයකරන්නා, පමණ
 බලන්නා.
 පරි (රි) වාද, පු. නුගුණකිම.
 පරිවාප, පු. වසතුකුටි ආදිය, මු
 ලුල්ල වැපිරීම, ජලාධාරය.
 පරි (රි) වාහ, පු. නදි ආදීන්ගේ
 වැහිදිය ඉතිරීම.
 පරිෂ්ටි, සත්‍රි. සෙවීම.
 පරිසාර, පු. ප්‍රාන්තයෙහි හැසිරී
 ම, හෙවත් සිසාරා ඇවිදීම.
 පරිහාස, පු. වල්ලභාදීන්ගේ පරි
 හාසය (සෙල්ලම).
 පරුන්, අව්‍ය. ගියහවුරුද්දෙහි
 යන අවිසි “පරුනනාගනා”
 ගිය හවුරුද්දෙහි නායේය
 යනාදියෙහි වේ.
 පරුෂ, ත්‍රි. සැඩබස්.
 පරුස්, න. (උණආදියේ) පුරුක.
 පරෙන, ත්‍රි. මලඅය.
 පරෙනඤ්, (ජ) පු. යමයා.
 පරෙද්‍යවි, අව්‍ය. අනිද්ද.
 පරෙජ්ඣකා, සත්‍රි. බොහෝ දරු
 වන් ලද දෙන.
 පරෙරබ්බ, පු. අනුන් විසින් වඩ
 නාලද අය.
 පරෙජ්ඣ, සත්‍රි. කැරපොත්තා.
 පකිට්, සත්‍රි. පුලිලගස, පකිටින්
 කියා පුංලිගිකදවේ.
 පජ්ඣි, සත්‍රි. වණුවැල්.
 පජ්නා, න. හඬ, වැසිවලාව,
 ගනුයා.

පණි, පු. පත්කැලගස, න. පත්‍රය.
 පණිශාලා, සත්‍රි. පත්සල.
 පණිස, පු. පණිසව්‍යාසය.
 පසර්වක, පු. ඇද.
 පසර්වන, න. හික්කාදිය පිණිස
 නැවත නැවත ඇත මැත ප්‍රම
 ණය හෙවත් ඇවිදීම.
 පසර්වනගු, සත්‍රි. නදි පළිනාදින්
 වෙන බිම
 පසර්වය, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 පිළිවෙල ඉක්මවීම, අතික්‍රමය
 හෙවත් ඉක්මයාම.
 පසර්වසා, සත්‍රි. විරෝධය.
 පසර්වපන, න. කැමතිසේ යන
 අවිසි, ක්‍රියාවිශේෂණය.
 පසර්වජි, ත්‍රි. මරණාදි වධයට
 උත්සාහකරන්නන් සවහස
 යෙන් වළකාලීම හෙවත් මර
 ණයෙන් රැකීම.
 පසර්වය, පු. පිළිවෙල.
 පරිසුද්‍යාන, න. ණය.
 පසෙරිෂණ, සත්‍රි. සෙවීම.
 පච්ඡ, පු. පච්ඡය.
 පච්ඡන්, න. “වතුදිග්‍යාභට්ඨවේව
 අමාවස්‍යාව පුණිමා පච්ඡෙත
 තාති රාජෙත්තු රවිසංක්‍රාන්ති
 රෙවච” යනුකියෙන් තුද්ධක
 අවචක, අමාවක, පසළොස්ව
 ක රවිසංක්‍රමය යන දවස්හුයි,
 නැකැත්කෙළිය.
 පච්ඡ, න. (උණ ආදියේ) පුරුක.
 පච්ඡකු, පු. පැළවිය පසළොස්
 වක් අතර.
 පර්ශුක, සත්‍රි. ඉඳුආව.
 පල, න. ආමිසය හෙවත් මාංසය,

පලම, එනම් මාංසකසිවිසාවට
 කී හේ කමිසනරෙකි
 පලගණක, පු. සුධාගිල්පියා (සුණු
 වඩුවා).
 පලංකෂා, සත්‍රි. ගොකටු.
 පලල, න. මස්.
 පලාණකු, පු. රතුපුණු.
 පලාල, පු. න. පිදුරු.
 පලාග, පු. සිගුරුපියලිගස, පලා
 පැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි. ත්‍රි.
 පලාගින්, පු. වාසය.
 පලික්කි, සත්‍රි. මැහැලි.
 පලින, න. කෙශාදිය පැසීම.
 පලසක, පු. ඇද.
 පලලව, පු. න. ශාඛායෙහි අභින
 ව පත්‍රාදියෙන් යුත් පුරුක.
 පල්වල, පු. න. කුඩාවිල.
 පව, පු. වි ආදිය ගුඩකිරීම.
 පවන, පු. වාතය, න. වි ආදිය
 ගුඩකිරීම.
 පවනාගන, පු. සමයා.
 පවමාන, පු. සුලභ.
 පවා, සත්‍රි. බිලය (සිදුර).
 පව්, පු. විදුරවිය.
 පව්හු, ත්‍රි. පිරිසිදුදෑ, න. කුසතණ
 (ඉලුප්) වුනාදියෙන් පව්හුවුයේ.
 පව්හුක, න. බිලිලනුව, “ගණගු
 ත්‍රජලස” යනු දක්නාලද
 බැවින් හණනුදූලවද නම්.
 පගුපති, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨයා.
 පගුරුපු, පු. ගෙරින්බදිනා බාන.
 පගවාන්, අව්‍ය. පසුයන අවිසි.
 පගවානාප, පු. පසුකැවිල්ල.
 පග්විම, ත්‍රි. අනනිම, එනම්
 දිශාව. සත්‍රි.
 පාංගු, පු. ධූලි.

පාංශුලා, සත්‍රි. පතිවුකානැත්ති.
 පාන, පු. පිසීම, පසිපාවවා.
 පාකල, න. උපුල්කොල.
 පාකශාසන, පු. ගනුයා.
 පාකශාසනි, පු. ගනුයාගේ පුතු.
 පාකසාන, න. මුළුතැන්ගේ.
 පාකා, පු. යවකරුණු බලල්ලුණු.
 පාකවජනා, පු. විෂණුහුගේ
 සබ්බය.
 පාකවාලිකා, සත්‍රි. පෙකැල්ල,
 (රුකඩ) වසනුදනන පාෂාණදි
 යෙන් කළ රුවටදනම්.
 පාට, අව්‍ය. සමෙබ්බනාපිසි.
 පාටවර පු. සොරා.
 පාටල, පු. සුදුරතු මුසු පළොල්
 පැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 පු. වි.
 පාටලා, සත්‍රි. පළොල්.
 පාටලි, පු. පළොල්රුක. සත්‍රි.
 පාටලි.
 පාඨ, පු. “අධ්‍යයනං බ්‍රහ්මයඥා
 පිතායඥාසතු තපිණම්, හොමො
 දෙදෙවොබලිභීනොතොතායඥා
 නිපිපුජනම්” යයි පස්මහායාග
 යන් අතුරෙන් මේ වෙදධ්‍ය
 යනග බ්‍රහ්මනම් මහායාගයයි,
 හැදෑරීම.
 පාඨා, සත්‍රි. දියමින්ත.
 පාසින්, පු. රත්තිටොල්.
 පාසින, පු. වලයා.
 පාණි, පු. අත්ල.
 පාණිශානිති, සත්‍රි. භාය්‍යාව.
 පාණිස, පු. අත්ලෙහි නානාශබ්ද
 නනා වාදනායකරන්නා.
 පාණිපිබන, න. විවාහය.

පාණ්ඩාද, පු. අත්තලෙහි නානා
ශබ්දනගා වාදනශකරන්නා.
පාණ්ඩර, පු. සුදු, ඉන්සුන් දෙ
යෙහි. ත්‍රි.
පාණ්ඩු, පු. පඬුපාන, ඉන්සුන්
දෙයෙහි තුන්ලිඟ.
පාණ්ඩුකම්බලින්, පු. සුදුකම්බල
යෙන් වසනලද රථය.
පාණ්ඩුර, පු. සුදුපාන, ඉන්සුන්
දෙයෙහි තුන්ලිඟයි.
පානක, න. පාපය, පච්චි උපදනා
ප්‍රාණවධාදිය.
පානාල, න. වඩබාග්නිය, නාග
ලොකය, බිලය.
පානුක, ත්‍රි. වැටෙනසුළුවියේ.
පානු, න. සැලිවලන් ආදී සියලු
බදුන් (නදිආදීන්ගේ) දෙතෙ
ර මැද, සුදුස්ස.
පානු, න. සත්‍රි. දිය ආදී බදුන්,
අනුභවයට සුදුසු අමතනම්
බදුන්, දීමටසුදුසු බඩුණු, දෙ
තෙරමැද.
පානුස, ත්‍රි. යාගකටයුතු ද්‍රව්‍යය,
සුදුස්සා.
පාඨස්, න. ජලය.
පාද, පු. පාදය, සතරෙන් කො
ටස, පිරිවර, කුඩාකඳු, රැගිමය.
පාදකටක, පු. ගාගාණුන්පාසලඹ
පාදග්‍රහණ, න. වැදීම.
පාදප, පු. වෘක්‍ෂය.
පාදබකුන, න. ගොමනිසාදි
ධනය, යාදවයන නාමයදවේ.
පාදස්මාට, පු. පාපොල.
පාදග්‍ර, න. අත්පතුවල.
පාද ඔගද, න. ගාගාණුන්පාසලඹ,

පාදන, න. පාබල සෙන් සමූහය.
පාදනික, න. පාබල සෙන් සමූ
හය.
පාදකා, සත්‍රි. පයලන වහණ.
පාද, සත්‍රි. පයලන වහණ.
පාදකාන්, පු. සොම්මරු හෙවත්
සම්මහන්නා.
පාද්‍ය, ත්‍රි. පාදේනා ජලය.
පානගොසින, සත්‍රි. සුරාපාන
මඩලය හෙවත් පානසභාව.
පානපාත්‍ර, න. ඔබ්ම, (රාබොන
බදුන්).
පානභාජන, න. රාබොන බදුන්
(ඔබ්ම).
පානිස, න. ජලය.
පානිසාලිකා, සත්‍රි. පැන්හල.
පානු, පු. මගියා.
පාස, ත්‍රි. අනුන්කෙරෙහි ද්‍රෝහ
කරන්නා, න. පාපය,
පාසවෙලි, සත්‍රි. දියමිත්ත.
පාස්මන්, පු. පාපය.
පාමන්, පු. විවර්තිකා කුණය, ඒ
කුණ ඇත්තා. ත්‍රි.
පාමන, පු. විවර්තිකා කුණය,
ඒ කුණ ඇත්තා. ත්‍රි.
පාමර, පු. නිවයා.
පාමා, සත්‍රි. විවර්තිකානම් කුණය.
පාසස, පු. සිරිවටු හෙවත් හල්
දුම්මල.
පාසාස, පු. කිරිබත්.
පාසු, පු. ගුදය.
පාසර, න. පරිමාණ, (කුරිණිආදී
යෙන් මිනීම).
පාර, න. පරතෙර.

පාරද, පු. රසදිය. "රසෙත්‍රු:
පාරද: ප්‍රොකත: පාරතොපි
නිගද්‍යතෙ" යනු වචනහෙයින්
පාරත නමුදුවේ.
පාරශ්ව, පු. පොරොව, ගොවි
කුල බිරිඳට බමුණකු නිසා
උපන් පුත්‍රයා.
පාරශ්වධික, ත්‍රි. පොරෝ ආයුධ
කොට ඇත්තා.
පාරසික, පු. පාරසිකදෙශයෙහි
උපන් අශ්වවිශෙෂයක් (පර්සි
යාවේ අශ්වයෝ).
පාරසෙත්‍රුණෙස, පු. පරසත්‍රිය
ගේ පුතා.
පාරායණ, ත්‍රි. සාකලය වචන
යෙහි වැටේ, එහෙයින් රතන
පාරයණයයි කිකල සකල
රත්නයනු අභිසි.
පාරාවන, පු. පරවියා.
පාරාවනාබිසි(සුසි), සත්‍රි. දුදුගස.
පාරාවාර, පු. මුහුද, පාරාපර
නමුදුවේ.
පාරාගරිත්, පු. වතුචාග්‍රමසපිත
වූ පරිබ්‍රාජකයා.
පාරිකාබිසින්, පු. මාංසොපවාස
බ්‍රහ්මවයභිදියෙන් යුක්තවූයේ
(තාපසයා).
පාරිජන, පු. ඵරබදුගස, දිව්‍ය
වාක්‍යය.
පාරිනාථා, සත්‍රි. බාලසත්‍රින්
ගිසපලදනා ශිරොජලනම්වූ
ආගරණය.
පාරිජලව, ත්‍රි. සෙලවීම.
පාරිග්‍ර, පු. ඵරබදු.

පාරිග්‍රහ, පු. දෙවිදුරු (දෙව
දුරු).
පාරිභාව්‍ය, න. උපුල්කොල
(කොට්ටම්).
පාරිසාත්‍රක, පු. මලයදෙශයට
ඉම්වූ එනම් පච්චිතහෙදය.
පාරිභාසි, පු. අත්වලල්ල.
පාරිභද, පු. සභායෙහිවූයේ, සහි
කයා.
පාරුෂ්‍ය, පු. න. පරුෂතෙපුල.
පාර්විව, පු. ජනපද පුරපාලනාධි
කාරවූ රජදරුවන්වද තත්
කායභිකාරීවූ රජදරුවන් කෙ
රෙන් පිටත් සෙස්සවුන්වද
නම්.
පාච්ඡි, සත්‍රි. උමාදෙවි.
පාච්ඡිනාභන, පු. කඳකුමරු.
පාර්ශුකා, සත්‍රි. ඉලආට.
පාර්ශ්ව, න. ඉලආට සමූහය. පු.
න. ඇලය.
පාර්ශ්වගාග, පු. ඇතුන්ගේ ඇල
ය.
පාර්ෂ්ණී, පු. විළාඹ.
පාච්ඡිග්‍රාහ, පු. සතුරු රජුට
හිතපිණිස පිරිත්අවුත් විජිතිපු
ත්‍රගේ හෙවත් දිනනු කාමති
රජුගේ රජ්‍යග්‍රහණයකරණ
රජ.
පාලසන, පු. වදකසාවැනි පත්
හා ජත්‍රාකාරවූ මුල්ඇති තාණ
විශෙෂයෙක්. (තාලමාබනා)
යනු නිඤ්ඤාසාසි.
පාලඬිකි, සත්‍රි. ගනිද්‍රව්‍ය හෙද
යක්වූ කුන්දරුක්කම්.
පාලාශ, න. පත්‍රය, පත්කැල. පු.

කැලලියෙන්කළ තවුස් සැර යවිය.

පාලි, සත්‍රී. කඩු ආදියේ කොණ හෝ මුවඅත, කන්පෙත්තහෝ කන්වැල, ඇකය හෝ ලකුණ, උකුණා, තලලඅග. පෙළ

පාලිදි (කි), සත්‍රී. කෘෂණතෙව ඩිකායෙහි(කළු තිරසාවාළු).

පාවක, පු. ගිනි.

පාශ, පු. මේ ශබ්දය කෙශපයාය ශබ්දයක් හු කෙරෙත් පරවුකල කලාපයෙහිවැටේ. "කෙශපාශ යනාදිතන්හි වේ."

පාසක, පු. පසආට.

පාසිත්, පු. වරුණයා.

පාශපත, පු. වකප්‍රඡ්ඡවාක්‍ෂය.

පාශපාලය, න. වෛශ්‍යයන්ගේ සිසුමය, ගවපාලනය, වෙළඳ මය. යන ත්‍රිවිධ වෘත්තීන් හෙ වත් ජීවිකාවන් අතුරෙන් එ කක්වු ගවපාලනය.

පාශ්‍යා, සත්‍රී. පාශයන්ගේ සමූහය (රැහැන්සමූහය).

පාශවාතය, ත්‍රි. පශ්චිමදෙශයෙහි උත්.

පාෂාඛණ්ඩ, පු. සයානුපාෂාණ්ඩ යෝ "පාලනාවචනයො ධර්මී, පාශබ්දෙන නිගද්‍යතෙ; ඛණ්ඩ යනතිතු තං යසමාත් පාඛණ්ඩ සෙනන කීර්තිතා:" යනු දක් වනලද හෙයින් පාශබ්දයෙන් කියනලද වෙදධර්ම කඩකරණ හෙයින් පාඛණ්ඩයෙහිද එමධර්ම යන් නිෂ්ඵලකරණ හෙයින් පාෂණ්ඩයෙහිද දතයුතු.

පාෂාණ, පු. පහණ (ගල).

පාෂාණදරණ, (ක), පු. ගල්පලන පෙණුම.

පික, පු. කොවුලා.

පිඛග, පු. පිඟුවන්, ඉන්සුන් දෙ යෙහි ත්‍රි.

පිඛගල, පු. හිරුගේ දකුණුපස සිටි වත්තිදෙවතා. පිඟුවන්, ඉන්සුන්දෙයෙහි. ත්‍රි.

පිඛගලා, සත්‍රී. වාමනනම් දක්ෂිණ දිග්ගජයාගේ ඇතිනි.

පිච (පි) ණඩ, පු. බඩ, සිටුපාවුන් ගේ ශරීර අවයව.

පිච (පි) ණඩල, ත්‍රි. සැලක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

පිචු, පු. ඉමුල්පුලන්.

පිචුමඤ, පු. කොසඹ.

පිචුල, පු. පිටුලගස.

පිච්චට, න. සුදුතුඹ (සුදුජයම්).

පිච්ච, න. මොනරපිල.

පිච්චා, සත්‍රී. ඉමුල්මැලියම්.

පිච්චල, ත්‍රි. මණ්ඩයෙන් යුත් දී ආදිය.

පිච්චලා, සත්‍රී. ඉමුල්රැක, ඇවටර ගස.

පිකප්, පු. මැරවීම.

පිකප්පර, න. සිරියල්.

පිකප්පල, පු. අකෘතනාකූලවූ සේනාදිය.

පිට, පු. පැස.

පිටක, ත්‍රි. පොල. පු. කඩොල, (එනම් කදකොණ එලෙන පැසසි) වසුනාහරණ බහාතබන පෙට්ටියටද නම්.

පිඪර, පු. තාලිය හෙවත් සැලිය, න. කලාදුරු අල, උණදඬ.

පිණඩ, න. යකඩ.

පිණඩක, පු. තුරුක්තෙල්, එනම් ගකුද්‍රව්‍යයකි.

පිණ්ඩිකා, සත්‍රී. රියනැබ.

පිණ්ඩිනක, පු. කුකුරුමුවන්.

පිණ්‍යාක, පු. ඉන්සුල්ලරැක, තල මුරුවට.

පිනාමහ, පු. බ්‍රහ්මයා, මුත්තා හෙවත් පියාගේ පියා.

පිනා, පු. විවචනානාවුයේ මව් පියන්ටනම්, එකවචන වූයේ පියාටනම්.

පිනාදන, න. මලපියන්තිසාදීම.

පිනාපති, දක්ෂිණදිශාපතිවූ යම් රජ.

පිනාපිනා, පු. මුතනා හෙවත් පියාගේපියා.

පිනාප්පු, සත්‍රී. සවස.

පිනාසඤ, පු. "අධ්‍යයනං බ්‍රහ්ම යඤ: පිතෘයඤසතු නපීණම්, හොමො දෙදෙවො බලිභෝ තො නායඤ කිට්ඨපීණම්" යි කියනලද පස්මහායාගයන් අතුරෙන් පිතාදෙවතානපීණ නම් යාගය.

පිනාවන, න. සොහොන.

පිනාව්‍ය, පු. සුළුපිය මහපියෝ.

පිනාසන්තිහ, පු. පියාවැන්නා.

පිනා, න. පිත.

පිගයන්, පු. පක්‍ෂියා.

පිබාන, න. පියන.

පිනදා, පු. (වොලකාදිය) ගැන්දේ.

පිනාග, පු. න. ඊශ්වරයාගේ දුන්න.

පිනාහින්, පු. ඊශ්වරයා.

පිපායා, සත්‍රී. පිපාසය.

පිපිලිකා, සත්‍රී. කුහුඹුවා.

පිසල, පු. ඇසතුරැක, බැඳුමක් නැති පක්‍ෂියා.

පිසලි, සත්‍රී. වගපුල්.

පිසලිමුල, න. දළාවමුල් (තිප්ප ලිමුල්).

පිප්ල, පු. ලපය.

පිසාල, පු. පියල්(කිරිපල) රැක.

පිලල, ත්‍රි. කබ ඇත්තා.

පිසඛග, පු. පිඟුවන්, ඉන්සුන්දෙ යෙහි. ත්‍රි.

පිසාව, පු. එනම් දෙවයොනිය.

පිසින, න. මස්.

පිඤන, න. කොකුම්, ත්‍රි. කේලාම් කියන්නා හෙවත් උනුන් බිඳු වන්නා, දුජිතයා.

පිඤනා, සත්‍රී. පිඬකායසි බ්‍යානවූ සුගතිකුසුමයට (පික්මල්).

පිසටක, පු. පු.

පිසටපවත, න. පුකිරිය (පිටිපිය න බදුන).

පිසටාන, පු. වසුනු සුවදකවනු පිණිස කළ සුවදසුණු.

පිඩ, න. ආසනය.

පිඩන, න. ශසසසමපන්න දෙශ යට සතුරු සෙනග කරණ පිඩාව,

පිඩා, සත්‍රී. සිත්පිඩාව, දුක.

පින, පු. කසාපැහැ ඉන්සුන්දෙ යෙහි. ත්‍රි.

පිනදරු, පු. න. දෙවිදුරු (දෙව දුරු).

පිනදු, පු. වණුවැල්, සරල (හො රගස).

පිනන, න. කොකුම්, සිරියල්, පු. ඇඹැල්ලගස.

පිහසාරක, පු. පියාගස.
 පිහා, සත්‍රි. කසා.
 පිහාමර, පු. විමුක්ඛ.
 පිහ, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිහස(ග), පිහස.
 පිනොබ්, සත්‍රි. මහත් බුරුළු
 ඇති දෙන.
 පිසුම, පු. වැදූසත්දිනකින් දෝනා
 කිරි. න. අමාතය.
 පිළ, පු. මොරගස, ඇතා, රිය,
 මල්.
 පිළපණි, සත්‍රි. කෙම්වැල,
 බුරුළු.
 පිවත්, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිවර, ත්‍රි. සුදුලද.
 පිවරසනනි, සත්‍රි. මහත් බුරුළු
 ඇති දෙන.
 පිංවලි, සත්‍රි. පනිවුතා නැත්ති.
 පිංස්, පු. පිරිමියා.
 පිහකස, (ග) පු. වඩාලයා.
 පිබ්බ, පු. කටුපිල, දුනුබුඩාව හෙ
 වත් රියබුල.
 පුබ්බව, පු. උතතරපදයෙහි සිටි
 පුංලිංගිකවූ මේශබිදය ශ්‍රේණියා
 පිචාවකයි. මුනිපුංගව: යනා
 දිය නිදගිනයි.
 පුච්ඡ, පු. න. අශ්වාදින්ගේ වාල
 බිය.
 පුඤ්ජ, පු. ධාන්‍යාදින්ගේ රැස.
 පුච්ඡෙද, පු. නදිවංකය, “වක්‍රා
 කාරණ ජලානාම ධොයාන
 ස්‍ය” ජලය වක් ආකාරයෙන්
 පහතට බැසීම.
 පුච්ඡෙදන, පු. පුරය. “යනු රුජ
 නදනුවර ශවසනනි තත්පුරං

පහතනාදිසඤ්ච” යනු වචන
 බැවින් පහතන නමුදුවේ.
 පුණ්ඩ්‍රික, පු. සිංහයා, ව්‍යාප්‍රයා,
 අග්නිකොණයෙහිවූදිශාජයා,
 ඇටඹ, හසතිචරය, කෙසිය,
 ශෝචනවණිය, කුණ්ඩහෙදයෙක්,
 න. හෙළපිපුම්, ශෝචනජත්‍රය,
 බෙහෙත්.
 පුණ්ඩ්‍රිකාස, පු. විමුක්ඛ.
 පුණ්ඩ්‍ර, හෙළඋක්.
 පුණ්ඩ්‍රක, පු. යොහොමුගස.
 පුණ්‍ය, න. පින්, ත්‍රි මනොඥ.
 පුණ්‍යජන, පු. රාක්ෂසයා.
 පුණ්‍යජනෙච්ච, පු. වෙසමුණු.
 පුණ්‍යගුම්, සත්‍රි. ආයතීවතිය,
 “ආසමුද්‍රාවච්චෙව පුළිසමුද්‍රාවච්ච
 පශ්චිමාත්, තයොරෙවතතරං.
 ගියෙතී රායතීවතීංචිදු: බුඩ්‍යා:
 පුළිසාගරයතා පශ්චිමසාගරය
 තාද ඒ විකිසතිම පච්ඡතර
 ආයතීවතියසි පණ්ඩිතයෝ
 දතිත්.
 පුහනිකා, සත්‍රි. කණ්ඩේ මීමැස්සා.
 පුහු, පු. පුත්‍රයා, මෙයම රිකා
 රානන සත්‍රිලිභුටුකල දවවනම්.
 පුත්‍රිකා, සත්‍රි. පෙතැල්ල, (රුක
 බය), වසනු දනනපා ඡාණාදි
 යෙන් කළ රුවටද නම්.
 පුත්‍රා, පු. පුත්‍ර පුත්‍රී ශබ්දදෙදෙ
 නාගේ එකශෙෂයෙන් විවච්ච
 නයි. දු පුත්.
 පුත්‍ර:පුත්‍ර, අව්‍ය. නොයෙක්වර,
 නැවත නැවත.
 පුත්‍ර, අව්‍ය. අප්‍රථමය, හෙදය.
 අවධාරණය යනමෙහි වේ,

“පුත්‍ර:කතම්” පද්‍රව කියන
 ලදී යනාදියෙහි අප්‍රථමාපිති
 “කිං පුත්‍ර්වාන්මණ: පුණ්‍ය:”
 යනාදියෙහි හෙදය යනාපිති.
 පුත්‍ර්නවා, සත්‍රි. සුළු බුරුද.
 පුත්‍ර්භිච්ච, පු. නියපොහු.
 පුත්‍ර්භු, සත්‍රි. දෙවරක් සරණගිය
 සත්‍රි.
 පුත්‍ර්ගාග, පු. දෙඹ.
 පුර්, සත්‍රි. පුරය.
 පුර, පු. ගුලුල්ගස.
 පුර:සර, ත්‍රි. පෙරවුවයන්තා.
 පුර්කස්, අව්‍ය. සම්මුඛාපියෙහි
 “පුර්ත: ස්ථාප්‍ය සමේශම්” හමු
 වෙහි ස මේශයා හෙවත් රියව
 රයා ශාඛා යනාදි උද්ගරණයි.
 පුර්මාර, න. නුවරදොර(වාසල).
 පුර්ඤ්ජ, පු. ශක්‍රයා.
 පුර්කස්, සත්‍රි. දුප්පත් ඇති ගේ
 සාමියාසහ දරුවන්ඇති අමුව.
 පුරස්, අව්‍ය. සම්මුඛාපියෙහි
 “පුර: පසසි කිංබාලෙ! දුරිය
 ඉදිරියෙහි කුමක්දකිද යනාදි
 උද්ගරණයි.
 පුර්කසාන, ත්‍රි. පුජිත, සතුරා
 විසින් මඩනාලද්ද, පෙරවුකර
 නලද්ද.
 පුර්කසාත්, අව්‍ය. ප්‍රාචීය හෙවත්
 නැගෙනහිරදිශය, ප්‍රථමය, පෙ
 රය, ඉදිරිය, යනමෙහිවේ, “පු
 ර්කසාත් සවිතරී උදයති” පෙ
 රදිගින් හිරු උදාවෙයි යනාදි
 යෙහි ප්‍රාචී අපිති, “පුර්කසාත්
 භූමිකත” පළමුකොට බුද්ධි
 යනාදියෙහි ප්‍රථමාපිති “පුර්
 කසාත් වාසොභුත්” පෙරවිසි
 මෙක්වී යනාදියෙහි පෙරය
 යන අපිති.

පුර්, අව්‍ය. අබකිය හෙවත් තිර
 නතරය, විරානිතය, සම්පය,
 ආගාමිය හෙවත් මිතුරුනකා
 ලයයනමෙහිවේ. “පුරාධිකම්”
 නිකොර හදලේය යනාදියෙහි
 අබකිය හෙවත් තිරනතරයි,
 “පුරාතනම්” අතීතවිය යනාදි
 යෙහි විරානිතයි “පුරාභවත්”
 සම්පතිය යනාදියෙහි සම්පයි,
 “පුරාවණ්ඩිසස්ත්” මතු එන
 කාලයෙහි වැසිවස්තේය යනා
 දියෙහි ආගාමියි.
 පුර්ණ, පු. කම්පණය (රිදිකහ
 වණුව), න. පුරාණය, “සගීශ්ව
 ප්‍රතිසගීශ්ව වංශො මනිනතරු
 නිව, වංශානුවරිතංචෙව පුරු
 ණං පවලක්ෂණම්” යි දක්වනල
 ද පවලක්ෂණයන්ගෙන් යුත්
 ව්‍යාසාදින් විසින් කළ ශාස්ත්‍ර
 හෙදයෙකි.
 පුර්ණන, ත්‍රි. පුරාණද.
 පුර්ණවෘත්ත, න. පුළිපරවපරා
 කථාව.
 පුර්, සත්‍රි. න. පුරය, නපුංසකලිං
 ගයෙහි පුරකියාවේ, “යනු
 තෙක ගිල්පිනො තෙකවණ්
 ගාදි ව්‍යවහාරස්තත් පුරාදිසං
 ඥම්” යම්නැතක නොයෙක්
 ගිල්පිනුද නොයෙක් වෙළඳුම්
 ද ඇත්තානුතම් ඒ පුරතම්,
 මෙහි පුර්ශබ්දයෙක්දවේ.
 පුර්නත්, සත්‍රි. අතුනුබහන.
 පුර්ණ, පු. න. මල.
 පුරු, ත්‍රි. බොහෝද.
 පුරු, පු. පිරිමියා, ආත්මය,
 දෙඹගස.

පුරුෂෝත්තම, පු. විෂණු, උත්ත
මපුරුෂයා.
පුරුහු (හ), ත්‍රි. බොහෝද.
පුරුහුන, පු. ශක්‍රයා.
පුරෝග, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා.
පුරෝගම, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා.
පුරෝගාමීන්, ත්‍රි. පෙරටුව යන්නා,
පුරෝගාමී (හ), පු. ගිතෙලෙහි
යාගකටයුතුද.
පුරෝගස්, පු. අප්‍රචිතවෙදවිධිඥ
වු රාජවායසීයාගෙවත් පෙරවි
බවුණා.
පුරෝගාමීන්, ත්‍රි. වරදපමණක්
දක්නේ.
පුරෝගින, පු. පෙරවිබවුණා හෙ
වත් අප්‍රචිතවෙදවිධිඥ වු රාජවා
යසීයා.
පුලාන, පු. බොල්හෝ ඇගිටි,
බත්හුලු, සංකෂ්පය.
පුලින, න. දියෙන්නැගි වැල්ල.
පුලිඤ, පු. “ගොමාංස හක්කො
යසු ලොකවාහාව භාෂතෙ,
සමිචාරවිභිකොසො මෙලච්ඡ
ඉත්තභිධියතෙ” යමෙක් ගෙරි
මස්කාද ලොකව්‍යවහාර භාෂා
වහාර අත්භාෂාවක් බෙණේද
සකලාචාරයන්ගෙන් පිරිහුනෙ
ද මේතෙම මෙලච්ඡජනික
වෙසි දක්වන ලද්දවු මෙලච්ඡ
ජනියෙහිවු වනයෙහි වසන
වඩාලහෙදය.
පුලෝමන්, ස්ත්‍රී. ශක්‍රයාගේ
භායසීව.
පුමින, ත්‍රි. පොෂණය කරන
ලද්දේ.
පුමකර, පු. න. පිපුම්, න. ඇතුන්
ගේ සොබාදාය, බෙරඇස් ආදි

වාද්‍යමුඛය, ජලය, අහස, බඩග
ඵලය (කඩුම්ඳ) තොට, පො
කුරුමුල්.
පුමකරණ, පු. විල්ලිනිණියා.
පුමකරණී, ස්ත්‍රී. පොකුණ.
පුමකල, ත්‍රි. ඉතා ශෝභාදා.
පුමට, ත්‍රි. පොෂණයකරනලද්දේ.
පුමප, න. පුමපය.
පුමපක, න. වෙසමුණුගේ විමා
නය.
පුමපංකතු, න. පුමපාජන.
පුම-දනන, පු. වායබ්‍යකොණ
යෙහිවු දිග්ගජයා.
පුමපදන්වන්, පු. අනගයා.
පුමපඵල, පු. ගිවුලු.
පුමපරස, පු. මල්පැණි.
පුමපලිත්, පු. බඹරා.
පුම-වනි, ස්ත්‍රී. ඔසප්ඇත්ති.
පුමපවන්, පු. පුමපවනෙතායි.
විවචනවුයේ ඉරසද දෙකයි.
පුමසමස, පු. වසන්තකාලය.
පුමස, පු. පුමනැකන.
පුමසරඵ, පු. යුධපිණිස නොවු
ත්‍රිධාත්‍රමණයපිණිසවුරඵය.
පුමන, න. ලෙප්‍යාදි ක්‍රියා “මාද
වාදරුණාවාඵ වසෙතණප්‍යඵ
වමිණා, ලොහරත්තො: කා
තංවාපි පුසාමිතභිධියතෙ”
යනු කියනලද මැටියෙන්හෝ
දූවයෙන් හෝ වසුයෙන්හෝ
සමින්හෝ ලොහයෙන් හෝ
රත්නයෙන් හෝ රුකැනීම.
පුම, පු. පුවක්ගස, සමුහය.
පුම, ස්ත්‍රී. පිදීම.
පුමින, ත්‍රි. පුදනලද්දේ.
පුමස, ත්‍රි. පිදියයුත්තා, ගරුකට
යුත්තා, පු. අඹුසැමියන් පිහි
වරු.

පුන, ත්‍රි. පවිත්‍රදා, බොල්පහකල
බාහ්‍ය, ව්‍යාදියෙන්පවිත්‍රවුයේ.
පුනනා, ස්ත්‍රී. අරලු.
පුනින, පු. සිරිලගස. (කුණුකරද)
පුනිකරප, පු. සිරිලගස.
පුනික සඬ, න. සරල (හොරගස),
දෙවිදුරු (දෙවදුරු)
පුනිගණි පු. දුගඳ.
පුනිඵලි, ස්ත්‍රී. බෝදිගස්.
පුනික, න. මල, පු. සිරිල (කුණු
කරද).
පුප, පු. පු.
පුර, පු. ජලසමුහය, බාද්‍යහෙදය,
වුණගුඩිය.
පුරණි, ස්ත්‍රී. ඉඹුල්ලුක.
පුරින, ත්‍රි. පුරණලදුයේ.
පුරුෂ, පු. පිරිමියා.
පුරු, ත්‍රි. තොඅඩුද, පුරණලදු
යේ.
පුරුකුමන, පු. පුත්තලස.
පුරුමා, ස්ත්‍රී. පුණුපෝය.
පුරි, න. “පුමකරණය: සභාවාපි
දෙවතායතනාතිව ආරාමඤ
විශෙෂණ පුනිකමි විනිජ්ජි
කෙත්” යනමෙහි කියනලද
පොකුණුය, සභාය, වැවිය, දෙ
වායතනය, ආරාමය යනමො
වුන්ගේ නැතීම.
පුමි, ත්‍රි. පළමු නැ ආදිය, පුමිදික්
දෙකාදිය.
පුමිප්, ත්‍රි. වැහිමහලුබැයා.
පුමිදෙව, පු. අසුරයෝ.
පුමිපඵන, පු. උදගිර.
පුමේදපුස්, අව්‍ය. පෙරදවස්ති.
පුමන්, පු. හිරු, ප්‍රථමාවිහකති ආ
දියෙහි පුමා, පුමණෝ, පුමණෝ.
පාකති, ස්ත්‍රී. සමපතිය, සපතිය.
පාච්ඡා, ස්ත්‍රී. ප්‍රගන්‍ය.

පානනා, ස්ත්‍රී. චතුරගිනිසෙතාව
වාහිනිනම් සෙතානතර තුන
කින්සුත් සේනාහෙදය.
පාච්ඡා, අව්‍ය. චජිතය ගෙවත්
වෙන්කිරීමයි.
පාච්ඡාපඵණි, ස්ත්‍රී. අස්වැන්න.
පාච්ඡාත්ඵනා, ස්ත්‍රී. මේ පුරුෂ
තෙම මෙබදු සාරුපආත්තේ
ය වොහුකෙරෙන්නිත්තවු මේ
ප්‍රකෘතිය මෙබදු සාරුපආත්තේ
තියයි මෙසේ ප්‍රකෘති පුරුෂ
දෙදෙනාගේ හෙදඥන ව්‍ය
කතිය.
පාච්ඡාත්ඵන, පු. මුසයා, නිවයා.
පාච්ඡාත්ඵධි, ත්‍රි. නන්වැදුරුම්වුවා.
පාච්ඡි, ස්ත්‍රී. භූමිය, පාච්ඡි, පාච්ඡි,
පාච්ඡිකියාද පාච්ඡි.
පාච්ඡි, ත්‍රි. පුලුල්ද, ස්ත්‍රී. පුගුහස
පත් (පෙරුමිකායම් කොල)
කඵදුරු.
පාච්ඡක, පු. පුඵ (හබලපෙති).
පක්ඡපාටවා.
පාච්ඡාත්ඵණි, පු. මහස්සයා (මුබ
දෙගයෙහි මහත්වු රොමඇති
පාච්ඡිකාදි මත්ස්සයන් කෙරෙහි
වැවෙන මේශබ්දයාගේ අලො
මක මහස්සයන් කෙරෙහි වැටී
මඅවිශෙෂවශයෙහි).
පාච්ඡල, ත්‍රි. පුලුල්ද.
පාච්ඡි, ස්ත්‍රී. ඵල්සාල්, පොලොව.
පාච්ඡිකා, ස්ත්‍රී. ඵල්සාල්, (ඵත්
සාල්).
පාදකු, පු. සපියා.
පාගති, ත්‍රි. කුරුආය.
පාගතිපඵණි, ස්ත්‍රී. පුස්වැන්න.
පාමන්, න. දියබිඳුව.
පාමන, පු. බිඳුවෙන් විත්‍රවු ඵනම්
මාගයා, දියබිඳුව.

පාෂාණ, පු. ජනලය.
 පාෂාණව, පු. සුලභ.
 පාෂාණය, න. දීප්තින ගිනෙල්.
 පාෂාණ, න. සොනානුසම්මතය, ඉන්
 යුත් යාගහෙදය. ත්.
 පාෂාණ, න. පිට.
 පාෂාණ, න. පිටේ ආටසම්මතය,
 පු. දිය ආදි බරප්පින අශ්වයා
 පෙවක, පු. බකමුනා ඇතුන්ගේ
 වාලයිය මුල ගුදයවසාසිටි
 මාංස පිඩිය.
 පෙවක, පු. වසුනාහරණ බහාන
 බන පෙට්ටිය, කදළලෙන පෙ
 ට්ටිය.
 පෙට්ටා, සත්‍රි. වසුනාහරණ බහාන
 බන පෙට්ටිය, කදළලෙන පෙ
 ට්ටිය.
 පෙට්ටි, සත්‍රි. වසුනාදිය බහන කුඩා
 පාස.
 පෙලව, ත්‍රි. තුනිද.
 පෙලල, ත්‍රි. මනොහරද, දක්ෂයා.
 පෙලි, සත්‍රි. පක්ෂින්ගේ බිජුවට.
 පෙලි, ත්‍රි. බදනෙහි පිසු ආහා
 රුදිය.
 පෙපනාසවසෙය, පු. පියනු සහෝ
 දරියගේ පුතා.
 පෙපනාසවසිය, පු. පියනු සහෝ
 දරියගේ පුතා.
 පෙපන, න. පිතෘනිඵයයි කියන
 ලද මහපට ඇඟිල්ලහා ජට
 දෙවන ඇඟිල් අතර.
 පොගණඩ, ත්‍රි. ස්වභාවයෙන්
 හින අවයව ඇත්තා.
 පොටගල, පු. බටදමුව, වැළැක්.
 පොටා, සත්‍රි. සත්‍රිලක්ෂණවූතන්ද
 පුරුෂලක්ෂණවූ රවුල්ද ඇති
 සත්‍රි.

පොත, පු. ඔරුව, පැටවා.
 පොතටත්, පු. නැව්වෙලද.
 පොතටාන, පු. නැවියා, (නැව්
 පදිත්තා).
 පොතටාන, න. බිජුවටින් උප
 දනා මත්ස්‍යපොතක සම්මතය
 (පිලාව).
 පොත්, න. උරන්, නගල් යන
 මොවුන්ගේ තුඩුඅග.
 පොත්ති, පු. උරා.
 පොත්තික, න. පොත්තිරු, "ඉදං
 ශාලපර්ණි තුලාපත්‍රං ඥෙයං
 ස්වල්පදමමිතිගොඩා:" මේඅස්
 වැත්ත පත්වැති පත් ඇතැයි
 දතයුතු ගොඩයෝ ගොඩමහ
 නෙල්යයි කියත්.
 පොත්ති, සත්‍රි. පුතාගේ හෝ දුගේ
 හෝ දුටු මිනිසිරිය.
 පොර, න. පුවදතණ.
 පොරසන, ත්‍රි. පුළිය හෙවත්
 ආදිය.
 පොරු, ත්‍රි. පුරුෂප්‍රමාණය. න.
 පුරුෂයන්ගේ ක්‍රියාව, පිරිමිබව.
 පොරොගම, ත්‍රි. මුළුදෙව.
 පොරොමාස, සත්‍රි. පුණ්‍යපෝය.
 පොරොසන, පු. වෙසම්මණ.
 පොලි, පු. අඩක්කැටු යවාදිය,
 මිට ප්‍රාකෘතයෙන් පොලියයි
 වැවහාරයි.
 පොරු, පු. දුරැතුමාස.
 පොරුපක, න. පුෂ්පාජන.
 පුකාණඩ, පු. න. වාක්ෂයාගේ
 මුලපටින් අතුදක්වා ඇත්තාවූ
 කද, ප්‍රශස්තය, "ලිහානතරෙ
 ණ සමානාධිකරණෙපිසාලිගං
 තත්‍යජනනි"යි විගෙණ්‍යබදුලිගු
 නැත්තේයයිද "අසත්‍රියාං ප්‍ර

කාණෙකා විටපෙතරුසකකප්‍ර
 ගසායෝ:"යි වෙලෙප්භාකදෙ
 හි වැටෙනකල පුං නපුංසක
 ලිගුයයිද කියනලදි.
 පුකාම, න. කැමතිසේ යනඅම්බි.
 පුකාර, පු. න. නානාවිධ, සදාශ.
 පුකාශ, පු. අවිව, ආලෝකයෙහිද
 වැටේ, ව්‍යක්තසිතාව.
 පුකිණික, න. වාමරය.
 පුකිසි, පු. සිරිල. (කුණුකරද)
 පුකානි, සත්‍රි. ස්වාමිය, අමාත්‍යය.
 පුතාත්ය, කොශය, හෙවත්
 භාණ්ඩාගාරය, රටය, පළිතො
 දක වාක්ෂාදීන් දුම්මවූ පුරය,
 පුරවැසියන්ගේ සෙනාය යන
 මේ රාජ්‍යාග අට, ස්වභාවසම්
 නිය, (සත රජස් තමස් යන
 මොවුන්ගේ සාමන්‍යවස්ථාව, ස්ව
 භාවය, වැලමිටින්යට මණික්
 කටුව දක්වා දෙමැද අතර,
 සත්‍රිනිමිතත, පුරුෂනිමිතත, අ
 මාත්‍යාදීන්ගේ ස්වභාවය.
 පුත්‍රම, පු. මූලාරම්භය.
 පුත්‍රියා, සත්‍රි. ව්‍යවස්ථාකැබිම,
 පුකුණ, පු. විණාහඩ, ප්‍රාදි උප
 සගියන් කෙරෙන් පරවූ ශබ්ද
 යෝද මෙහිවෙන්,
 පුකාණ, න. විණාහඩ.
 පුවක, න. පිටත්වූ සෙනාව.
 පුකෙසඩන, පු. නාරාවය, එනම්
 ලොහමය රියයි.
 පුගණඩ, පු. වැලමිටින් උඩ කිසි
 ල්ලදක්වා දෙමැද අතර.
 පුගනසිනුක, ත්‍රි. බකලඇත්තා.
 පුගල්හ, ත්‍රි. එලඹසිටි සිහිඇත්තා.
 පුරාසි, න. දැඩිබව, කාව්‍යය හෙ
 වත් දුක.

පුගුණ, ත්‍රි. ආදනැහිද.
 පුගෙ, අව්‍ය. රාත්‍රි අන්තයෙහි
 "ප්‍රගෙප්‍රගායනනි ව වජ්‍රිනසන
 ථා" එසේම අරුණුනැගුනුකල
 වජ්‍රිහටයෝ හෙවත් සතුති
 පායකයෝ ගායනා කෙරෙත්
 යනු උදහරණයි.
 පුගුහ, පු. දහගෙයි දු අය (හිර
 කාරයා).
 පුගුහ (ගු), පු. තරාදි බැද එල්
 ලන ලකුව, රට රැහැණ.
 පුසණ, පු. ගෙපිල.
 පුසාණ, පු. ගෙපිල.
 පුවකු, න. ස්වභාවයෙන් හෙවත්
 තමන් අණ පවත්නා තැනින්
 පරවත්‍රයට හෙවත් අනුත්
 අණ පවත්නා තැනට යාම.
 පුවලාසින, න. හිදිමතින් බැම්ම
 හෙවත් හුමණය.
 පුවුර, ත්‍රි. බොහෝද.
 පුවෙනස්, පු. වරුණයා.
 පුවාදනි, සත්‍රි. කටුවැල්බටු.
 පුවුප්පට, පු. වහන්තරාපිළි හෙ
 වත් විණා දෙලාදියවසනවසනු
 පුවුහන, න. ගෙය ඇතුළේදොර
 (කුරුඹඑව).
 පුවුද්දකා, සත්‍රි. වමනය.
 පුජන, න. ගැබ්ගැත්ම.
 පුජිත්, ත්‍රි. වෙගවත් මාත්‍රය.
 පුජි, සත්‍රි. දරු මුකුබුරු පරම්ප
 රාව, ජනයා.
 පුජිතා, සත්‍රි. වැදූ තැනැත්ති.
 පුජිසනි, පු. බ්‍රහ්මයා.
 පුජිවනි, සත්‍රි. සහෝදරයාගේ
 භාය්‍යාව.
 පුඤ, සත්‍රි. බ්‍රහ්මය.
 පුඤන, න. නුවණ, ලකුණ.

ප්‍රඥ, ත්‍රි. බිකල ඇත්තා.
 ප්‍රබන්, න. පක්ෂිත්තේපියා හැඹිම.
 ප්‍රණය, පු. ප්‍රමය. ත්‍රි. වසනවු
 යේ, ඉල්වීම, විශ්වාසය.
 ප්‍රණව, පු. වෙදරමනයෙහි කිය
 යුතු මංගන ශබ්දවිශේෂය.
 ප්‍රණාද, පු. ගිත්තාතාදි අනුරාග
 ශබ්දය.
 ප්‍රණාලී, සත්‍රි. පිල්ල, මෙහිම “ප්‍ර
 නාලී” පු.
 ප්‍රණිධි, පු. වරපුරුෂයා, පැතිම.
 ප්‍රණිතින, ත්‍රි. ලදද.
 ප්‍රණිත, පු. මනුෂ්‍යයෙක් පිළි
 යෙලකළ ගින්න, ත්‍රි. පාකරුප
 රසාදියෙන් යුත් ව්‍යප්තාදිය.
 ප්‍රණුත, ත්‍රි. සතුකිකරණලද යන
 අභිවාචකයි.
 ප්‍රණෙය, ත්‍රි. කිකරුවු, අයත්වු.
 ප්‍රනන, ත්‍රි. පරණද.
 ප්‍රනල, පු. විදන අතුල්.
 ප්‍රනාප, පු. කොපයෙන් හා දණ
 වයෙන් හෙවත් ධනයෙන් හා
 දඬුවමින් හටගත්තෙජස.
 ප්‍රනාපස, පු. හෙලවරාගස.
 ප්‍රති, අව්‍ය. ප්‍රතිනිධි, විප්සාලක්‍ෂ
 න්, ඉන්මුතභාග, ප්‍රතිදන ය
 නාදි අභියන්තිවේ. උද්ගරණ
 මෙසේයි “අභිමනු ප්‍රතිපරි
 ක්ෂිත්” අභිමනුසූක්ෂ්මත් විවා
 ලේය. “ප්‍රදක්ෂිත: කාෂණ.
 ප්‍රති” ප්‍රදක්ෂිත තෙමේ විෂක්ෂුහු
 සදූශයි. යනාදිතන්ති ප්‍රතිනිධි
 හෙවත් මූලාසදූශයෙහිද “ති
 ථිං තිථිං ප්‍රතිගව්ජති” පවිත්‍ර
 ස්ථානයක් පාසායෙයි. යනාදි
 තන්ති විප්සායෙහිද “වෘක්ෂසා

බාං ප්‍රතිවිද්‍යාත තෙ විදක්ෂත්”
 ගස අත්තකෙළින් විදුලිය බබ
 ලයි” යනාදිතන්ති ලක්ෂණාපී
 යෙහිද “භක්‍ෂො විභුමිප්‍රති”
 ස්වාමියාකෙරෙහි හෝ මහදෙ
 වියා කෙරෙහි භක්ති ඇත්තේ
 ය. යනාදිතන්ති ඉන්මුතභාගී
 යෙහිද “ගරිමප්‍රත්‍ය භවලල
 ක්ෂමී” ශ්‍රී තොමෝ විෂක්ෂුහුගේ
 භාගයෙහිවී. යනාදිතන්ති භා
 ගාථයෙහිද “ශමොභික්‍ෂො:
 ප්‍රත්‍යමානම්. ඊශවරතෙම තම
 හට භක්ති ඇත්තාහට මො
 ක්ෂය දෙයි යනාදිතන්ති ප්‍රති
 දනයෙහිද වේ.
 ප්‍රතිකම්ප්, න. පහින හෙවත්
 ස්වණ්ණාභරණාදියෙන් කරනල
 ද ශෝභාව.
 ප්‍රතිකුල, ත්‍රි. විපරිතද.
 ප්‍රතිකාති, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිකාෂ්ම, ත්‍රි. නිඤ්ඤයා.
 ප්‍රතික්ෂිප්ත, ත්‍රි. ස්වභිකරන්න
 වුත් විසින් නිරසායා හෙවත්
 බැහැරකෙළේ.
 ප්‍රතිබාති, පු දනු දෙසියයකින්
 මබ්බෙහි සිට ඉන්පසුව සිටි
 සෙනාව එක්කොටගන්නා යු
 ඛසෙනාව. සත්‍රි. ඉතා ප්‍රසිදිය.
 ප්‍රතිග්‍රහ, පු. එටලතු ගොටුව එ
 නම් කෙලගොටුව (පතික්කම).
 ප්‍රතිස, පු. කොපය.
 ප්‍රතිසානන, න. මැරවීම.
 ප්‍රතිව්‍යාසා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිග්‍රහ, පු. ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාව.
 ප්‍රතිශ්‍ය, ත්‍රි. ස්විකරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්සාලද යන අභිධි.

ප්‍රතිශ්‍ය, න. පොරොක්කුව, ගිවි
 සුම.
 ප්‍රතිදන, න. අනුත්තෙරෙහි ර
 ක්ෂාකරණු පිණිස තගා තැබූ
 වස්තුව නැවත දීම හෙවත්
 උකස්ගැලවීම.
 ප්‍රතිධ්වන, පු පිළිරුව.
 ප්‍රතිනිධි, පු. පිළිරුව.
 ප්‍රතිපද, සත්‍රි. බ්‍රහ්මය, පැළවිය.
 ප්‍රතිපනන, ත්‍රි. අවබෝධකලද
 ප්‍රතිපාදන, න. දනය.
 ප්‍රතිබල, ත්‍රි. සිත්බිදිනාලදයේ.
 ප්‍රතිබකි, පු. කායසීප්තිසානයා.
 ප්‍රතිබිමබ, න පිළිරුව.
 ප්‍රතිභස, න. මහත්භය ත්‍රි. ඉන්
 යුත්දෙයෙහි. පු. නාට්‍යාකති
 යෙහි භයානකරසය.
 ප්‍රතිභාත්විත, ත්‍රි. එලඹසිටි සිති
 ඇත්තා.
 ප්‍රතිභූ, පු. ණය ආදියෙහි ඇප
 කාරයා.
 ප්‍රතිමා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිමාන, න. පිළිරුව, ඇතුත්තේ
 යටිකුඹයෙන් යට දළඅතර.
 ප්‍රතිමුක්ත, පු. (වොලකාදිය) හැ
 ත්දේ.
 ප්‍රතිසත්ත, පු. ආශා අනුකූල
 හෙවත් වැඩිකරණාදිය.
 ප්‍රතිසානනා, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිශෙධන්, පු. සොරා.
 ප්‍රතිවාක්‍ය, න. උත්තරය.
 ප්‍රතිවිභා, සත්‍රි. ඉවද.
 ප්‍රතිශාසන, න. අමාත්‍යාදීන්
 කැඳවා මෙහෙසීම.
 ප්‍රතිශ්‍යාස, පු. පිනස.

ප්‍රතිශ්‍ය, පු. සභාව, ආශ්‍රය, වෙ
 තට එලඹීම.
 ප්‍රතිශ්‍රව, පු. පොරොන්දුව (ගිවි
 සුම).
 ප්‍රතිශ්‍රැන්, සත්‍රි. පිළිරුව.
 ප්‍රතිශ්‍රමන, පු. කායසීප්තිසානය.
 ප්‍රතිසර, පු. සෙනාවගේ පසුභා
 ගය. පු. න, අතනුල.
 ප්‍රතිසිත, සත්‍රි. තිරය.
 ප්‍රතිගන, ත්‍රි. සිත්බිදිනාලදයේ.
 ප්‍රතිගාරක, පු. දොරටුපාලයා
 ප්‍රතිගාරයයිදවේ
 ප්‍රති(ගි)භාස, පු අලරියගස, (ක
 ණෙරු ගස).
 ප්‍රතික, පු. ශරීරාවයවී එකදෙශ
 ය. ත්‍රි. විලෝම.
 ප්‍රතිකාර, පු. රෝගාදියට කරන
 පිළියම, වෛර නියතාතනය.
 ප්‍රතිකාශ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහිවූ
 මේපදයෙන් සමානතා කියයි.
 ප්‍රතික්ෂා, ත්‍රි. පිදියයු නා හෙ
 වත් ගරුකටයුත්තා.
 ප්‍රතිවි සත්‍රි. පශ්චිමදිශාව.
 ප්‍රතිත, ත්‍රි. ප්‍රසිඬවූයේ, සතුටුවූයේ.
 ප්‍රතිපදශිති, සත්‍රි. ගැහැණි.
 ප්‍රතිර, න. ඉවුර.
 ප්‍රතිගාර, පු. දොරකඩ, දොරටු
 පාලයා.
 ප්‍රතොලී සත්‍රි. මහවේ(මහාවිවිඤ).
 ප්‍රත්ත, ත්‍රි. පුරාණද.
 ප්‍රත්‍යක්ෂ්ණී, සත්‍රි. සැබෝගස.
 ප්‍රත්‍යක්ෂෙණී, සත්‍රි. දත්ත,
 මිත්‍රග.
 ප්‍රත්‍යක්ෂ, ත්‍රි. ප්‍රත්‍යක්ෂද.
 ප්‍රත්‍යග්‍රහ, ත්‍රි. අලුත්ද.

ප්‍රත්‍යක්ෂ, පු. පිටිසර “ශිෂ්‍යවාර්
විරහිතස්‍ය කාමරූපාදෙ:” යනු
වචන බැවින් භාරතවර්ෂයාගේ
හෙවත් සිත්ගුරු ශිෂ්‍යවාර්
විරහිතවූ කාමරූපාදිවූ ප්‍රත්‍ය
න්‍යයයි.

ප්‍රත්‍යක්ෂ-වින, පු. පිටිවරකුඩා
කඳු.

ප්‍රත්‍යය, පු. අයත්, ගිවිසීම, ප්‍රඥ
ව, විශ්වාසය, කාරණය, ගබ්දය.

ප්‍රත්‍යසිත, ත්‍රි. “යථාච්ඡයෙති”
විශ්වාසයට ආධාරවූයේ.

ප්‍රත්‍යර්ථිත්, පු. සතුරා.

ප්‍රත්‍ය-සිත, ත්‍රි. කතලද යනමේ
අභිවාචකයි.

ප්‍රත්‍යබ්‍යාන, ත්‍රි. නිරාකෘතවූයේ
හෙවත් බැහැරකෙළේ.

ප්‍රත්‍යබ්‍යාන, න. බැහැරලීම.

ප්‍රත්‍යාදිෂ්ට, ත්‍රි. නිරාකෘතයා හෙ
වත් බැහැරකෙළේ.

ප්‍රත්‍යාදේශ, පු. බැහැරලීම.

ප්‍රත්‍යාලිඪ, න. දුනුවායන්ගේ
ප්‍රත්‍යාලිඪය, සම්පදය, වෛ
ශාබය, මණ්ඩලයයි නියතලද
පස්වැදූරුම් සිටීම අතුරෙන්
වාමජංඝා ප්‍රසාරණයකොට
දක්ෂිණජංඝාව ගකුළුවා සිටි
මයි.

ප්‍රත්‍යාසාර, පු. ව්‍යුහයාගේ හෙ
වත් සේනා වින්‍යාසයාගේ
පශ්චාද්භාගය.

ප්‍රත්‍යාසාර, පු. ඉඤ්ඤාකෘතිය.

ප්‍රත්‍යක්ෂක්‍රම, පු. යුධයට අභියෝග
උත්‍යාගය.

ප්‍රත්‍යක්ෂ, න. උදය.

ප්‍රත්‍යක්ෂ, පු. උදය.

ප්‍රත්‍යක්ෂ, පු. අන්තරාය.

ප්‍රථම, ත්‍රි. ආදිය, ප්‍රධාන, පළමු.

ප්‍රථා, සත්‍රි. ප්‍රසිඛිය.

ප්‍රථි, ත්‍රි. ප්‍රසිඛවූයේ.

ප්‍රදර, පු. පැළුම, සත්‍රිරොගයක්,
(කිලිමාලේ හිදකු).

ප්‍රදීප, පු. පහන.

ප්‍රදීපන, පු. එනම් ස්ථාවර විෂ
හෙදය (දවන්තාවූ රක්තවණ්ණ
වූ අජනපථිතයෙහි වන්තාවූ
විෂයෙකි).

ප්‍රදේශන, න. දෙවියන්ට හෝ
මිතුරන්ට දෙනදා.

ප්‍රදේශිනී, සත්‍රි. දබරගිල්ල.

ප්‍රදේශ, පු. රාත්‍රිමුඛය.

ප්‍රද්‍යුම්බ, පු. අනභයා.

ප්‍රද්‍යාව, පු. පලායාම, “ප්‍රද්‍රව” න
මුදුවේ.

ප්‍රධන, න. යුධය.

ප්‍රධාන, න. ප්‍රධානදා, ප්‍රධාන
අමාත්‍යයා එනම් අප්‍රකාෂටද
නුච්ඡි උත්තංගාෂටද නොවූ මධ්‍ය
මාධිකරණයෙහි ව්‍යවස්ථිතවූ
රාජපුත්‍ර සෙනාපති ආදිහුයි,
සවනාවස්ථිතිය, සතරජස්ත
මස්තන මොවුන්ගේ සාමාන්‍ය
වස්ථාව, මහබඩු, බුඩිය.

ප්‍රධි, පු. නිම්වලල්ල.

ප්‍රභව, පු. විප්‍රසාස, විසාර.

ප්‍රභද, න. අත්පතුල.

ප්‍රභදී, න. ත්‍රි. පා අගදක්වා වැටෙ
න පිළි.

ප්‍රභා, සත්‍රි. පැත්තල.

ප්‍රභාන, පු. ප්‍රභාතය.

ප්‍රසිතාමහ, පු. මුත්තාගේ පියා.

ප්‍රසන්නාඛ, පු. තුවරගස (පෙනි
කෝර) ප්‍රපුනාල(ඛ) ප්‍රපුනාට
යනුද මෙහි වෙත්.

ප්‍රපොණ්ඩරික, න. පොඬරු,
“ඉදං ශාලපර්ණිතුලා පත්‍රං
ඥෙය්‍යම් ස්ථලපදමිතිගො
ඩා:” මේ අස්වැන්නපත්‍ර වැනි
පත්‍ර ඇතැයි දතයුතු ගොඩ
මහ කෙල්ලයි හෝ ඩයෝ
නියත් යනු විකාසි.

ප්‍රපුලල, ත්‍රි. මල් ගෙණසිටි රැක්
ආදිය.

ප්‍රබෝධන, න. පළමු ආලේප
කළ සදුන් ආදීන්ගේ ඉක්මනු
සුවද නැවත ව්‍යක්තකරණ
පිණිස කසතුරු ආදියෙන් ඉලිඹි
ආදි ක්‍රියා.

ප්‍රභක්ෂ්ණ, පු. සුලභ.

ප්‍රභව, පු. ජනමහෙතුව හෙවත්
උත්පන්නි කාරණය “ගහාප්‍රභ
වො හිමවාන්, කුලාලවක්‍ර ප්‍රභ
වොසව:” ගහානදියගේ හට
ගැන්මෙහි මූල හිමවනය කල
යෙහි හටගැණීමේ මූල කුඹල්
සකයයනාදි තන්හිමෙන් උප
ලබ්ධිමූල ප්‍රථමඥනය පිණිස
මූලස්ථානයයි.

ප්‍රභා, සත්‍රි. දීප්තිය.

ප්‍රභාකර, පු. හිරු.

ප්‍රභාව, පු. රජුන්ගේ කොෂය
දණ්ඩය යන දෙකින් හටගත්
තෙජස, සම්භාවය, වික්‍රමය,
ශාන්තිය, උත්පන්නිය.

ප්‍රභින්න, පු. මදගලිත ඇතා.

ප්‍රභ, ත්‍රි. ස්වාමියා.

ප්‍රභන, ත්‍රි. බොහෝදා.

ප්‍රභූෂටක, න. සිලෙහි එලෙන
මල්දම.

ප්‍රමථ, පු. ඊශ්වරයාගේ පිරිස.

ප්‍රමථන, න. මැරවීම.

ප්‍රමථාධිප, පු. ඊශ්වරයා.

ප්‍රමද, පු. ප්‍රීතිය.

ප්‍රමද, සත්‍රි. සතුටුසිත් ඇති උතුම්
සත්‍රිය.

ප්‍රමදවන, න. ඇතොවුරන්ට
සුදුසු උයන.

ප්‍රමනස්, ත්‍රි. තුටුසිත් ඇත්තා.

ප්‍රමා, සත්‍රි. යථාච්ඡනය හෙවත්
තත්ත්ව දැන්ම.

ප්‍රමාණ, න. අනුමානයෙන් අව
බෝධයටහෙතුව, සීමා, ශාස්ත්‍ර,
මෙපමණක්මයයි පිරිසිදීම,
ත්‍රි. ප්‍රමාණකරන්නා.

ප්‍රමානාමහ, පු. මව්ගේ පියාගේ
පියා.

ප්‍රමාද, පු. ප්‍රමාදය.

ප්‍රමාපණ, න. මැරවීම.

ප්‍රමිත, ත්‍රි. යාගයෙහි මරණල
ද්දේ.

ප්‍රමිති, සත්‍රි. යථාච්ඡනය හෙවත්
තත්ත්ව දැන්ම.

ප්‍රමිත, ත්‍රි. මළ අය.

ප්‍රමිලා, සත්‍රි. අධිකවූ පරිශ්‍රමාදී
නිමිත්තෙන්වූ අගතිමිලනය
හෙවත් මැලිබව.

ප්‍රමුඛ, ත්‍රි. ප්‍රධානදා.

ප්‍රමුදිත, ත්‍රි. පිනාහිය තැනැ
ත්තේ.

ප්‍රමොද, පු. ප්‍රීතිය.

ප්‍රසන, ත්‍රි. වෘතාදියෙන් පවිත්‍ර
වූයේ.

ප්‍රසන්න, ත්‍රි. තෙලපරිද්‍රව්‍යාදි
යෙන් යහපත්කොට සංයතා
නවු හෙවත් සරසනලද ව්‍යජ
නාදිය.

ප්‍රසාම, පු. ධනධාන්‍යාදියෙහි
මනුෂ්‍යයන්ගේ ආදර අතිශය
(ඉතා ආදරය.)

ප්‍රසොගාමි, පු. යුධයට අතිශය
උත්සාහය.

ප්‍රලමිකන, පු. බලහද්‍රව්‍ය.

ප්‍රලස, පු. වෙහෙව, නාශය හෙවත්
කොකාදියෙන් කාසික ක්‍රියා
රහිතවීම, ක්‍ෂයකල්පය, (කප්
කෙළ) මරණය.

ප්‍රලාප, පු. අරුත් නැති තෙපුල.

ප්‍රවණ, ත්‍රි. පිළිවෙලින් පාත්වු
හෙවත් නැමුනු බිම, අවනත,
පු. සතරමත්සකිය.

ප්‍රවසස්, ත්‍රි. මහල්ලා, එනම් සැත්
තැවෙන් ඔබ්බෙහි වයස්වූ අය.

ප්‍රවහ, පු. නගරාදියෙන් පිටතට
නික්මීම.

ප්‍රවහණ, න. කරෙන් උසුලන
රථය වැනිවූ යානාවක් (පල්
ලක්කිය) සත්‍රින්ගේ යානාවූ
මහලාසරථයෙහිද කියත්.

ප්‍රවහි, ත්‍රි. ප්‍රධානද.

ප්‍රවහලිකා, සත්‍රි. දුරවබොධාමි
යෙන්යුත් ප්‍රශනය “තරුණයා
ලිහිතං කණ්ණෙහි නි තමසොන
මාශ්‍රිතා: ගුරුණාංසන්නිධානෙ
පි කා: කුජනිමුනුර්මුනු:” මෙහි
සවරුපාමිය මදක් අඩුකලයෙහි
ඒගුණකොට අතිකක් ප්‍රකාශ
කෙරෙයි. ප්‍රවහලිකා තොමෝ
මෙබඳුයි.

ප්‍රචාරණ, න. උත්තම වස්තු දීම,
හස්තායාදි දනය.

ප්‍රචාල, පු. විණාදකුව. පු න.
පබල. අංකුරය හෙවත් ලපල.

ප්‍රචාහ, පු. ජලාදීන්ගේ අවිච්ඡි
නන සන්නතිය.

ප්‍රචාහන, න. මැරවීම.

ප්‍රචාහිකා, සත්‍රි. එනම් රොගය.

ප්‍රවිදුරණ, න. යුධය.

ප්‍රවිශෙලස, පු. ඉතා වෙන්වීම.

ප්‍රවිණ, ත්‍රි. ක්‍රියාවෙහි දක්‍ෂයා.

ප්‍රවෘත්ති, සත්‍රි. ජලාදීන්ගේ
අවිච්ඡිනන සන්නතිය.

ප්‍රවෘති, සත්‍රි. ප්‍රවෘත්ති කථාව
(සවරුපවූ පරිද්දෙන් කියත්
නාවූ කථාව.)

ප්‍රවෘඩ, ත්‍රි. ප්‍රසරණ යුක්ත හෙව
ත් පැතිරීම් ඇතිද, ඉතා වැඩු
නුද.

ප්‍රවෙක, ත්‍රි. ප්‍රධානද.

ප්‍රවෙණි, සත්‍රි. රත් ආදීන්
ගොතා හෙළු හිසකේ, ඇතුත්
පිට ලන විවිත්‍ර කම්පය.

ප්‍රවෙසට, පු. අත.

ප්‍රවෘක්ක, ත්‍රි. ව්‍යක්කද.

ප්‍රශන, පු. ප්‍රශනය.

ප්‍රශස, පු. ප්‍රේමය.

ප්‍රශවණ, න. දියවැහෙන උල්
පත.

ප්‍රශ්‍රිත, ත්‍රි. හික්මුනු අය.

ප්‍රසා, ත්‍රි. පෙරවූ යන්තා.

ප්‍රසාධාත්, පු. පුරුදුකරන කාල
යෙහි විශ් පැත්තක යෙදූ
ගොතා.

ප්‍රසෙයාහි, සත්‍රි. පළමු ගැබ්
ඇත්තිය.

ප්‍රසන්නා, සත්‍රි. සුරු, ත්‍රි. නිමිලද.

ප්‍රසන්නනා, සත්‍රි. ප්‍රසන්න භාවය.

ප්‍රසහ, න. බලාත්කාරය.

ප්‍රසර, පු. පිළිකාදීන් පැතිරයාම.

ප්‍රසපිණ, න. හැමතැන්හි පැතිර
යන්නාවූ සෙනාව.

ප්‍රසව, පු. දරුවන් වැදීම, ගෙහි
මල් ඉපදීම.

ප්‍රසව්‍ය, ත්‍රි. විපරිතද.

ප්‍රසහ්‍ය, අව්‍ය. බලාත්කාරයෙහි
“ප්‍රසහ්‍යසිංහ: කිලතාංචකම්”
සිංහයෙක් ලාහෙලා ඒ දෙන
ඇද්දේල යනාදි උද්ගරණයි.

ප්‍රසාද, පු. අනුග්‍රහය, එනම්
කාව්‍යගුණය, ප්‍රසන්නභාවය.

ප්‍රසාධන, න. පහසීම හෙවත්
සාමාන්‍යභාවයෙන් කරන
ලද පහසීම.

ප්‍රසාධනි, සත්‍රි. පතාව.

ප්‍රසාධින, ත්‍රි. පහසින් ගන්වන ලද්දේ
හෙවත් සරසනලද්දේ.

ප්‍රසාදිත්, ත්‍රි. ඇත මැත පැති
රෙන සුලුද.

ප්‍රසාදිණි, සත්‍රි. ආපසු මදුවැල්.

ප්‍රසිත, ත්‍රි. තත්පරයා හෙවත්
නියැලියා.

ප්‍රසිති, සත්‍රි. බකිතය.

ප්‍රසිඩ, ත්‍රි. ප්‍රකට, සරහනලද

ප්‍රස, සත්‍රි. මව්, වෙලඹ, විරැබී
හෙවත් පැතිරෙන වැල්.

ප්‍රසානා, සත්‍රි. වැදූ තැනැත්තිය.

ප්‍රසාහි, සත්‍රි. දරුවන් වැදීම.

ප්‍රසාහිකා, සත්‍රි. වැදූ තැනැත්තිය

ප්‍රසාහිජ, න. හිත් පිඩාව, ව්‍යාකූ
ලබව, ඉත් යුක්තයෙහි ත්‍රි.

ප්‍රසුත, න. ප්‍රසූත, ගෙහි.

ප්‍රසුජනසිනා, පු. මව්පියෝ,
විවචනානකයි.

ප්‍රසාන, ත්‍රි. පැතිරීම් ඇතිද, පු.
දෙත.

ප්‍රසානා, සත්‍රි. හිත්කකුල හෙවත්
කෙඩ.

ප්‍රසෙව, පු. පසුමිහිය, ගොණිය.

ප්‍රසෙවක, පු. කරවිය එනම්
විණාවේ සමබදින ලබුගෙහිය.

ප්‍රසාර, පු. පහණ (ගල)

ප්‍රසාව, පු. ප්‍රසවය, අවසරය.

ප්‍රසා, පු. නැලිය, පු. න. පව්න
යාගේ සමභූමිය.

ප්‍රසාමාන, න. පරිමාණය (කුරු
ති ආදියෙන් මිනීම.)

ප්‍රසාප්‍රසප, පු. හිත් පණාස
වාක්‍ෂය.

ප්‍රසාන, න. විජිගිජුහු හෙවත්
ජයගනු කැමැත්තනු යුධ
පිණිස යාම.

ප්‍රසෙචාවන, න. කුල්ල.

ප්‍රසවණ, ත්‍රි. පිළිවෙලින් නැමුනු
හෙවත් පාත්වූ බිම. අවනත.

ප්‍රසාව, පු. මුත්‍ර.

ප්‍රහර, පු. යාමය.

ප්‍රහරණ, න. ආයුධය.

ප්‍රහසන, පු. විදනු අතුල්.

ප්‍රහි, පු. ලීද.

ප්‍රහෙලිකා, සත්‍රි. දුරවබොධ
ප්‍රශනය “පාතියංපාතු මව්චා
මිතිතනං කමලලොචනෙ, යදි
දසසසිනෙච්ඡාමි, නොදසසිච්ච
දෙහිමෙ” මෙසේ අත්කිසි අභි
යක් ප්‍රකාශකොට සවරුපා

ඵය ගුණාකිරීමෙන් යමක් දක්වනුලැබේද ඔහු තොමෝ ප්‍රහේලිකා නම්.

ප්‍රාංශ, ත්‍රි. උස්දෑ.
ප්‍රාසාර, පු. පවර.
ප්‍රාසාන, පු. නිවයා.
ප්‍රාග්, අව්‍ය, අතිතාපිති. “ප්‍රාකක මිය” පුළුච්ඡයෙහි උපවිත කමිය යනාපියෙහිවේ.

ප්‍රාග්වංශ, පු. යාග මධ්‍යය සම්පයේ යාග ද්‍රව්‍ය තබන පිණිස කළහවිභිසය. පුළුච්ඡ හා ග යෙහි වූ යාගකරනනවුන්ගේ සිටිම පිණිස කළ ගෙය.

ප්‍රාග්‍රහර, ත්‍රි. ප්‍රධානදෑ.
ප්‍රාග්‍රහ, ත්‍රි. ප්‍රධානදෑ.
ප්‍රාසාර, පු. ගිතෙල්ආදිය, දියවීම.
ප්‍රාච්ඡ, ත්‍රි. පුළුකාලය, පුළුදෙශය.
ප්‍රාච්ඡ, සත්‍රි. පුළුදිශාව.
ප්‍රාච්ඡ, ත්‍රි. පුළුදිශා දෙශයන්හි වූයේ, ත. වැට.

ප්‍රාච්ඡා, සත්‍රි. දියමිත්ත.
ප්‍රාච්ඡාච්ඡ, ත. වමන යටින්ලු යාග හුය.

ප්‍රාචිර, ත. වැට “නගරදෙ: ප්‍රාන්තභාගෙයාවාහි: වෙඡට නං වෙණුකණ්ටකාදිනාං තත් ප්‍රාචිර(ත) මිත්‍යව්වතෙ” නගරාදියෙහි සිසාරු උණකටු ආදියෙන් කළ වැටයෙහි කියනලදි.

ප්‍රාච්‍ය, පු. සිකුරුට ගරුවනිනම් නදිය කෙරෙන් ඉම්වූ අග්නි දිග පිහිටි දෙශය.

ප්‍රාජන, ත. කැවිට.
ප්‍රාජනා, පු. රථාවාය්‍යයා.

ප්‍රාශ, පු. පණ්ඩිතයා. ත්‍රි. බුඬි මත්, දක්‍ෂයා.

ප්‍රාශ, සත්‍රි. නැණැත්තිය.
ප්‍රාශ්‍ය, සත්‍රි. කිසියම් දෙයක් විශේෂයෙන්ම දන්නා තැනැත්තිය.

ප්‍රාජ්‍ය, ත්‍රි. බොහෝදෑ.
ප්‍රාධිවිවෙක, පු. ධර්මාධිකරණිකයා.

ප්‍රාණ, පු. ප්‍රාණාදි පවවායු එහෙයින් බහුවචනයි. “වායුහාදි ප්‍රාණ:” යනු වචන හෙයින් ප්‍රාණවායු හාදයෙහියයි දත යුතු. ශක්තිය. ගදරසකැට “රත්‍යාබොප්‍රා”යි මහරට ව්‍යවහාරයෙන් උපදනා බේත් වර්ගයක්.

ප්‍රාණන්, පු. සකියා.
ප්‍රාණ්, අව්‍ය. රුත්‍රිඅන්තය (උදය)
ප්‍රාණිහානික, ත්‍රි. ඉන්ද්‍රජල දන්නේ.
ප්‍රථම කලපික, පු. වෙදාරභ්‍ය ඇත්තා.

ප්‍රාදුශ්, අව්‍ය. ප්‍රකාශයෙහිද නාමයෙහිද වේ. “ප්‍රාදුර්වුඬි භීවිෂ්‍යති” බුඬිය ප්‍රකාශවන්නිය. හෙවත් පහළවන්නිය යනාදියෙහි වේ. “ප්‍රාදුරුසින් චක්‍රපාණි:” චක්‍රපාණි නම් තැනැත්තෙක් වූයේය යනාදියෙහි නාමයෙහි වේ.

ප්‍රාදෙශ, පු. මිණිමට විදහු මහ පට ඇඟිලි දබරැඟිලි දෙක පමණ.

ප්‍රාදෙශන, ත. දැනය.
ප්‍රාධවම, අව්‍ය. අනුකූල භාවය “ප්‍රාබ්ධංරථම්” රථය අනුව යනාදි උදාහරණයි.

ප්‍රාහාර, ත. සෙවන දිය දෙකින් හිස්වූ දුරුමග.

ප්‍රාපන, ත්‍රි. ලදදෑ.
ප්‍රාපනපක්‍ෂවත, ත්‍රි. මල අය.
ප්‍රාපනරූප, ත්‍රි. පණ්ඩිත, මනෝහර.

ප්‍රාපති, සත්‍රි. උත්පත්තිය, ලාභය.
ප්‍රාහෘත, ත. පඬුර හෙවත් දෙවියන්ට හෝ මිතුරන්ට දෙනදෑ.

ප්‍රාප්‍ය, ත්‍රි. පැමිණියහැකිදෑ.
ප්‍රාස, පු. බහුලබව, ප්‍රතිශ්‍ය පුළුක අන්තය හෙවත් පොරොන්දු වකින් නොකාහිදීම හෝ ඉන් වන මරණය.

ප්‍රාසස්, අව්‍ය, බහුලාපිති “ප්‍රාය: නවවධුකාන්තා” නවාගනා තොමෝ බොහෝසෙයින් සිත් අලවා යනාදි උදාහරණයි.

ප්‍රාප්ත, ත්‍රි. අර්දිකෙළේ හෙවත් යදනාලද්දේ.
ප්‍රාලම්බ, ත. හෙලින් ඉඳුරු එලෙන මල්දම.

ප්‍රාලම්බිකා, සත්‍රි. නැබ දක්වා එලෙන කරපැළදි රකින්නල ඇටවැල් ආදිය.

ප්‍රාලෙශ, ත. පිනි.
ප්‍රාචාර, පු. මතුහදනා පිළි.
ප්‍රාචාන, ත්‍රි. පෙරවාගත් පිළි.
ප්‍රාචාජ්, සත්‍රි. වර්ෂාකාලය. ශිව හතති ආදියෙහි “ප්‍රාචාච, ප්‍රාචාච්ඡ, ප්‍රාචාභෞ, ප්‍රාචාෂ: කියාවේ. මෙහි ප්‍රාචාභා කියාද රූප ඇත්තේය.

ප්‍රාචාභාශෝ, සත්‍රි. වඳුරු මැ.
ප්‍රාස, පු. කොන්තායුධය.

ප්‍රාසබ්‍ධ, පු. ගැල පිළිබඳ විශේෂත්වය. එනම් හික්මවියයුතු වත්සන්ගේ කරබැඳීමට යෙදු අතින් වියයි.

ප්‍රාසබ්‍ධය, පු. මක්කාතිය උසුලන ගොනා “වන්සානාංදම්‍ය කාලෙසකකිකාභ්‍ය මාසජ්‍ය තෙසප්‍රාසබ්‍ධ:” යනු වචන බැවින් වත්සන් පුරුදුකරන කල කරතබන දඩ මක්කාතිය නම්.

ප්‍රාසාද, පු. පහය “දෙවභුභුජම්” යනු වචන හෙයින් දෙවියන්ගේද රජුන්ගේද වාසස්ථානය පහයයි.

ප්‍රාසික, ත්‍රි. කුන්තායුධ ඇත්තා.
ප්‍රාහණ, පු. පෙරවරු.
ප්‍රිස, පු. සැමියා. ත්‍රි. අභිඡටදෑ. හෙවත් ප්‍රියදෑ.

ප්‍රිසක, පු. බක්මි ගස, පුවඟුගස, පියාගස, “රත්‍යාභුතවර්ෂයම් උත්පත්ති කාරණා හෙයින් අජනයොනියෙහි කියනලද ඡව මුව වර්ගයන් අතුරෙන් එක් වර්ගයෙකි. මේ මුව වර්ගය විත්‍ර රොම ඇත්තේය. කාමෝජ්‍යයෙහිද උත්තරුපථයෙහිද වසන්නේය.

ප්‍රිසබ්‍ධ, සත්‍රි. පුවඟු ගස, වරානම් ධාන්‍ය.
ප්‍රිසනා, සත්‍රි. සෙනහය.
ප්‍රිසංවද, ත්‍රි. ප්‍රිය තෙ පුල් බණනේ.

ප්‍රිසාල, පු. පියල්රැක.
ප්‍රිණන, ත. පිණවිම.
ප්‍රිත, ත්‍රි. ප්‍රමුදිතවූයේ.

ප්‍රිති, සත්‍රි. ප්‍රිතිය.
 ප්‍රසව, ත්‍රි. දූයේ.
 ප්‍රේක්ෂා, සත්‍රි. බ්‍රහ්මය, නැටුම් බැලීම.
 ප්‍රේමික, සත්‍රි. දේලාව.
 ප්‍රේමිනිත, ත්‍රි. ඊෂත්කම්පිත (මදක් සැලෙන) ද.
 ප්‍රේත, පු. නිරිසතා, භූතයා, මළ අය.
 ප්‍රේත්‍ය, අව්‍ය. හවානනරාථිය ප්‍රේත්‍යසවගේමනියතෙ" හවානනරගතව හෙවත් පරලොව සවනියෙහිදී පුදනු ලැබේ යනාදී උද්‍යරණයි.
 ප්‍රේමන්, පු. න. සෙනනග.
 ප්‍රේෂබ, ත්‍රි. ඉතා ප්‍රියදයා.
 ප්‍රේෂ, පු. මෙහෙයීම, මැඩීම, හෙපීම, උනමාද, මෙහි ප්‍රේෂ කියාද පායයි.
 ප්‍රේෂ්‍ය, පු. ගැත්තා. (දූෂයා.) ප්‍රේෂ්‍ය යනුද වේ.
 ප්‍රෝක්ෂණ, න. යාග පිණිස පගු සානනය.
 ප්‍රෝක්ෂිත, ත්‍රි. යාගයෙහි මරණ ලද්දේ.
 ප්‍රෝථ, පු. න. අසුන්ගේ නාසය.
 ප්‍රෝෂ්‍යපද, සත්‍රි. බහු, ප්‍රචුප්‍රචු පය.
 ප්‍රෝෂ්‍ය, පු. පෙටියා, සත්‍රි. ප්‍රෝෂී.
 ප්‍රෝෂ්‍යපද, පු. බිතර මස.
 ප්‍රෝඪ, ත්‍රි. ඉතා වැඩුනුද.
 ප්‍රලක්ෂ, පු. පුලිල ගස, තෙලසටු රැක.

ප්‍රලව, පු. මැඩියා, මහවෙල්ල නම් පක්ෂියා, න. සෙවෙල් අතු රෙහි වන්නාවූ කොට්ටියාමුරු යයි බ්‍යානවූ කෙවනීම්ප්‍රකාන නම් ද්‍රව්‍යය, (ජලමුසා) පසුර, "ගොඩපඩංව ඉතිබ්‍යාත:" මහරට ගොඩපාඩාවයයි ප්‍රසිද්ධයි. පු. වඩාලයා.
 ප්‍රලවග, පු. වදුරා, මැඩියා, සුය්‍යී සාරපියා.
 ප්‍රලවබග, පු. වදුරා.
 ප්‍රලවබගම, පු. වදුරා, මැඩියා.
 ප්‍රලාක්ෂ, න. තෙලසටු එල හෝ ඒ ගස් සමූහය.
 ප්‍රලිහන්, පු. පිලාව හෙවත් වාම කුක්ෂි පාශ්වයෙහි සිටි මස්පිඩු වෙසෙසකි. පු එ මා දි යෙ හි පලිහා, පලිහානො, පලිහාන: කියා වර්තාගියයුතු.
 ප්‍රලිහගනු, පු. වල් එරබදු ගස යොමු ගස.
 ප්‍රලන, න. අසුන්ගේ සිසු වූ රමය වූ ගතිය හෙවත් ගමන.
 ප්‍රලෂට, ත්‍රි. දනලද ද.
 ප්‍රලාෂ, පු. දනය.
 ප්‍රසාන, ත්‍රි. කනලද යන අභිසි.
 ඵ.
 ඵවා, සත්‍රි. සපියන්ගේ පෙණය.
 ඵණා, සත්‍රි. සපියන්ගේ පෙණය. පුංලිගුයෙහි ඵණ කියා වේ.
 ඵණ්ණ (ඵණ) ක, පු. හින් පණ්ණිස වෘක්ෂය.
 ඵණ්ණ, පු. සපියා.
 ඵල, න. නගල්පෝරුව හෝ හිවැල, වෘක්ෂාදීන්ගේ ඵල,

භාග්‍යයෙන් හටගන්නා විපාක, පෝරුව, ලාභය, සාදික්කා, නිපල්, පලිහ, මුලධනය, විකොට වඩාලද ධනය හෙවත් වෙළඳුමෙන් ලැබුණු ධනය.
 ඵලක, පු. පුවරුව.
 ඵලපාණි, ත්‍රි. පලිස් ගත් අත් ඇත්තේ.
 ඵලත්‍රික, පු. න. නිපල්. (අරලු බුලු, තෙල්ලි යනමේ ඵල තුන)
 ඵලසුර, පු. ලප්තාරම්.
 ඵලවන්, ත්‍රි. ඵල සහිත රැක් ආදිය.
 ඵලාබ්‍යක්ෂ, න. කිරිපලු ගස.
 ඵලින්, ත්‍රි. ඵලසහිත රැක්ආදිය.
 ඵලින, ත්‍රි. ඵලසහිත රැක්ආදිය.
 ඵලිනි, සත්‍රි. පුවතුගස, නිවුල්ගස.
 ඵලි, සත්‍රි. පුවතු ගස.
 ඵලෙගුහි, ත්‍රි. සෘතුප්‍රාප්තියෙහි ලා ඵලදරණ වෘක්ෂාදිය.
 ඵලෙරැහා, සත්‍රි. පලොල් ගස.
 ඵලගු, ත්‍රි. බෙලහිතද, සත්‍රි කොටදිමුලා.
 ඵාණිත, න. මත්ස්‍යබණ්ඩ යොග්‍යවූ සාරභූතවූ ගුණිකාකාර වන්නාවූ ඉක්කු විශේෂය, හේ රසපාකයෙහි අඩවනීත්තවූ පැණියයි කියනලද ශකීර විශේෂය.
 ඵාණට, ත්‍රි. එනම් කෂාය "ක්කුණෙණ ද්‍රව්‍යපලෙ සමයක් ජලමුෂණං විනික්ෂිපෙත් මෘත් පාත්‍රෙ කුඛවොනමානං තත ඤාප්‍රාචයෙන් පටාත් සංඝ්‍යා

වඩුණිද්‍රව්‍ය: ඵාණටසනනමානං විපලොනමිතම්" යනු වෛද්‍යකතීහෙයින් සුණුකළ ද්‍රව්‍ය පලමකට ඉතා උණුදිය පතක් බහා පෙරාගන්නාලද කෂාය ඵාණට නම්.
 ඵාල, පු. හිවැල.
 ඵාලගුන, පු. මැදින්මස.
 ඵාලගුනික, පු. මැදින්මස.
 ඵුලල, ත්‍රි. මල් ගෙනසිටි රැක් ආදිය.
 ඵේණ, (න) න. කිරිදිය ආදියෙහි නැගෙන පෙත.
 ඵේහිල, පු. රැක්පෙනෙල ගස, න බෙබර ඵලය.
 ඵේරව, පු. සිවලා.
 ඵේරැ, පු. සිවලා.
 ඵේලා, සත්‍රි. කා ඉතිරි දෙය.
 බ.
 බංහිෂට, ත්‍රි. ඉතා බොහෝ.
 බභිස, න. බිලිකටුව, සත්‍රිලිභු. යෙහි බභිශා, බභිශි.
 බදර, න. (ඉලන්ද) බෙබර ඵලය.
 බදරි, සත්‍රි. බෙබරගස (ඉලන්ද) බබොදුන, ත්‍රි. වධයට සැර සුනේ.
 බබ, ත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන් බඳ නාලද්දේ.
 බබර, ත්‍රි. බිහිරා.
 බබ්‍රි, සත්‍රි. වරමදු හෙවත් සමත් කළ රැහැණ.
 බඩ්ඩි, සත්‍රි. පතිව්‍රතා නැත්තී.
 බඩ්ඩන, න. බැදීම.
 බඩ්ඩු, පු. එක් ගෝත්‍ර යෙහි නැගේ.

බඩුපිටක, පු. බදු වදගස.
 බඩුතා, සත්‍රි. නැ සමුහයා.
 බඩුර, ත්‍රි. මදක් නැමි උස්ද.
 බඩුල, පු. පතිව්‍රතානොවු සත්‍රිය
 ගේ පුතා.
 බඩුක, පු. බදුවදගස.
 බඩුකපුප, පු. පියාගස.
 බහු, පු. තඹරිල (තෝතමුවා)
 විෂණු, ත්‍රි. පිහුවන්.
 බබර, පු. දුමුඩු (දන්දෙව්සුදු.)
 බ (ව) හී, පු. න. සදුස්පිල්, පිරි
 වර.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. මොනරා.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. මොනරා.
 බ (ව) ඊහිණ, පු. ගිනි, මෙහි
 කෙශපලපයභීය අබදයෝද
 වෙති.
 බර්හිප්ප, න. ඉරිවේරිය.
 බල, න. සුළුල භාවය, ශක්තිය,
 හැකිබව, චතුරභිතී සෙනාව,
 පු. කවුඩා, බලහද්‍රයා, අසුර
 විශේෂයෙක්.
 බ (ව) ස්‍ර, පු. සුදුපැහැ, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි. ත්‍රි.
 බලදෙව, පු. බලහද්‍රයා.
 බලහද්‍ර, පු. බලහද්‍රයා.
 බලහද්‍රිකා, සත්‍රි. තෙමෙනල.
 බලවන්, අව්‍ය. අතිශය. ත්‍රි. බල
 ඇත්තා.
 බලවිනාස, පු. යුධ පිණිස
 සෙනාවගේ ශාසෙත්‍රාකත පරි
 ද්දෙන් සිටුවීම.
 බලා, සත්‍රි බැලිල.
 බලානා, සත්‍රි. කතකෙකි
 බලාත්කාර, පු බලාත්කාරය.

බලාරානි, පු ශක්‍රයා.
 බලාහක, පු. මෙසය.
 බලි, පු. සුංකම, උපහාර හෙවත්
 පුජාව. සත්‍රි. ජරායෙන්හටගත්
 ඇගරැලි, ගුදවලි. “අධ්‍යයනං
 බ්‍රහ්මයඥා පිතෘයඥස්ත්‍රතපී
 ණම්, හොමොදෙවො බලි
 භීෂතො, නායඥෙතිපි පුජ
 නම්” යනුවෙන් බ්‍රහ්මයාව
 කරණ යාගය අධ්‍යයන නම.
 මලපියන්ට කරන යාගය
 තපීණනම. දෙවියන්ට කරන
 යාගය හොම නම. භූතයන්ට
 කරණ යාගය බලි නම. මනු
 ඝ්‍රයන්ට කරන යාගය පුජන
 නමැයි දක්වනලද පස්මහා
 යාගයන් අතුරෙන් භූතබලිය
 බලි නම.
 බලිධවංසිණ, පු විෂණු.
 බලිත, ත්‍රි. ජරාවෙන් ලිහිල්ව
 ගිය ඇග රැලි ඇත්තේ.
 බලිපුසට, පු. කවුඩා.
 බලිහුප්, පු. කවුඩා.
 බලිසදමන්, න. නාලොව.
 බලිවදී, පු. ගොනා. (භාරොද්
 වහනක්‍රමවු වෘෂභයා.)
 බලලව, පු. අරක්කැමියා.
 බ (ව) ප්‍රකාශණී, සත්‍රි. කලකින්
 වදන දෙන.
 බ (ව) ස්‍ර, පු. එළුවා.
 බහිර්වාර, න. තොරණ.
 බහු, ත්‍රි. තුනකින් වැඩිද, මහ
 ත්ද.
 බහුකර, ත්‍රි. හැමදීම ආදිය කර
 ත්තා.

බහුගහරිව. ව, ත්‍රි. වාචාලයා.
 බහුපාද්, පු. නුග ගස.
 බහුපුද, ත්‍රි. බොහෝද දෙන්තා.
 බහුරූප, පු. සදෙලමල (දුම්මල)
 බහුල, පු. ගිනි, කෘෂ්ණ පක්‍ෂය,
 න. අහස, ත්‍රි. කළු පැහැ,
 බොහෝද.
 බහුලා, සත්‍රි. එල්සාල්, කැති
 නැකත, දෙන.
 බහුලිකාන, ත්‍රි. බොල් පහකල
 ධාන්‍ය.
 බහුවාරක, පු. ලෝලු ගස.
 බහුවිධ, ත්‍රි. තත්වැදුරැම්බුවා.
 බහුසුනා, සත්‍රි. සතාවරි.
 බහුසුනි, සත්‍රි. බොහෝ දරුවන්
 ලද දෙන.
 බා (වා) කුටි (ඒ), සත්‍රි. බෝදි
 ගස්.
 බා (වා) ණ, පු. සත්‍රි. නිල් ගිරි
 නිල්ල, පු. බලි නම් අසුරයාගේ
 පුත්‍රයා. ඊ.
 බාධා, සත්‍රි. සිත්පිඩාව (දුක.)
 බාකිකිනෙස, පු. පතිව්‍රතානොවු
 සත්‍රියගේ පුතා.
 බාකිව, පු. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැයා.
 බා (වා) හීන, න. බටුගෙහිය.
 බා (වා) ල, ත්‍රි මොඩයා, ලදරු
 වා, හිසකේ, වාලබිය, පු. න.
 ඉරිවේරිය.
 බාලනනස, පු. කිහිරි ගස.
 බාලනාණ, න. ලතණ.
 බා (වා) ලමුපිකා, සත්‍රි. වල්මියා.
 බා (වා) ලා, සත්‍රි. පොල්, කසා.

බා (වා) ලීග, ත්‍රි. මෝඩයා, ලද
 රුවා.
 බා (වා) ලෙස, පු. කොටළුවා.
 බා (වා) ලෙසශාක, පු. දුමුඩු,
 (දම්දෙව්සුදු.)
 බා (වා) ලූ, න. බාල බව.
 බා (වා) ස්‍ර, පු. උණුසුම, කදල.
 බාහු, පු. සත්‍රි. අත.
 බාහුප්, පු. ක්‍ෂත්‍රියයා, බ්‍රහ්මයා
 ගේ බාහුවෙන් උපන් රජුගේ
 වංශයෙහිවුවෝද බාහුප් නම්
 වෙත්.
 බා (වා) හුද, සත්‍රි බ හු ද න මි
 කාතීවීයභාර්ජනියා විසින් බස්
 නාලද නදී විශේෂය. “කාතී
 වීයභාර්ජනෙතයා වතාරිතා”
 යනු කිහි විකාකාරයෝ.
 බා (වා) හු මුල, න. කිසිල්ල.
 බා (වා) හු යුධ, න. මිල්ල යුධය.
 බා (වා) හුල, පු. ඉල් මස
 බා (වා) හුලෙස, පු. කදකුමරු.
 බා (වා) හලික, පු. සුභ, එ න මි
 දෙශය.
 බි (වි) බ, න. බලල් ලණු.
 බි (වි) ඩාල, පු. බලලා.
 බි (වි) යු, පු. දියබිඳුව.
 බි (වි) යුන්ලක, න. ඇතුන්ගේ
 මුඛාදිගතවු බිඳු සමුහය.
 බි (වි) මබ, පු. න. සදම්බල.
 බි (වි) මිකා, සත්‍රි. කෙම්බාල.
 බි (වි) ල, න. බිලිය (සිදුර)
 බි (වි) ලෙසය, පු. සපියා.
 බි (වි) ල්ව, පු. බෙලිගස.
 බි (වි) සපුසුන, න. තෙලුම් මල්.
 බි (වි) සිනි, සත්‍රි. තෙලුම් විල.
 බි (වි) ස, න. තෙලුම්දලි.

බි (වි) සහනවිකා, සත්‍රි. කෙසේ
න්ත.

බි (වි) සා, පු. රත්කම්යෙක්,
එනම් රත්මිණිමෙහි මාසක
සොලසකට ව්‍යවහාර නාම
යෙකි. මාසකයෙක්නම් හුනිද
පසෙකි.

බි (වි) ජ, න. රෙතස් (ගුකල
ධාතු) කාරණය.

බි (වි) ජනොග, පු. පිපුම්කෙමි.

බි (වි) ජපුර, පු. ලජ්නාරම්.

බි (වි) ජිකාන, න. වපුට සි
කෙත.

බි (වි) ජ්‍ය, ත්‍රි. කුලිනයා.

බි (වි) හහස, ත්‍රි. පිලිකුල, කුර,
එනම් නාට්‍ය රසය.

බු (වු) කකා, සත්‍රි. වකුගඩුව හෝ
හදවත, මෙහි බුකකයෙහි නපු
සක ලිඟද වේ.

බුබ, පු. බුදුන්, ත්‍රි. අවබෝධ
කලද.

බුබ්, සත්‍රි. බුඬිය.

බුද්බුද, න. දියබුබුල.

බුබ, පු. බුදුහු, පඬිතයා.

බුබින, ත්‍රි. අවබෝධකලද.

බුබින, පු. වාසනමුලය, මෙහි පාද
පයඝාය නාමයෝද වෙත්.

බුහුසා, සත්‍රි. සුධාව (බඩිති
න්ත.)

බුහුසින, ත්‍රි. බඩසා ඇත්තා.

බුස, න. බොල්.

බුසන, න. කොස්ආදි එලයන්ගේ
බැහැර කටයුතු වහලු ආදිය

බා (වා) හන්, ත්‍රි. මහත්.

බාහන්කුසි, පු. සැලැක්සේ
මහත් බඩ ඇත්තා.

බාහනිකා, සත්‍රි, ම තු හ ද නා
වසුය.

බා (වා) හනි, සත්‍රි. මහත් ගැහැ
ණි, නවකුරකින් යුත් එනම්
ජ්‍යෙෂ්ඨ, කටුවැල්බව.

බාහද්ගානු, පු. සුයඝියා.

බාහසපති, පු. සුරගුරු.

බාංගින, න. ඇතුන්ගේ ගජී
තාව.

බොධකර, පු. ව ඤි හ ටට යා,
එනම් අලුයම් රජු ආදීන්
සතුති පාඨයෙන් පුබුදුකරව
න්නා.

බොධිද්‍රාම, පු. බෝගස.

බොල, පු. ගදරසකාට (රත්නා
බොලයෙහි මහරට ව්‍යවහාර
යොත් රට උපදනා බෙහෙත්
වර්ගයක්.

බුබන, පු. හිරු.

බුහමවාරිත්, පු. බුහම පිණිස
වුහවරණ ශිලිවූ ප්‍රථමාශ්‍රම
ස්ථාන හෙවත් බුහමවාරියා.

බුහමණ, පු. අභවනාකාරවූ
බුහමදරු වාසනය.

බුහමධ, න. බුහම ධර්මය.

බුහමදහී, සත්‍රි අදිමොදගම්,
කොරුසානි.

බුහමදරු, න. බුහමදරු වාසනය.

බුහමන්, පු. බුහමයා, බමුණා,
න. වෙදය, තනි, තපස්.

බුහමපුත්‍ර, පු. කපිලවණ්ඩු මලය
පථිතයෙහි වන්නාවූ කෂාර
ගුණ ඇත්තාවූ විෂභෙදය.

බුහමබන්ධු, ත්‍රි නිඤ්ඤකටයුතු හැසි
රිම්ආති ජනියෙන් බමුණුවූ
වෙක්.

බුහමබිදු, පු. වෙද හදරණකල
ඉසෙත කෙල බිඳු.

බුහමහස, න. බුහමකය.

බුහමචළිස, න. වෙදධ්‍යයන යෙ
ත් හටගත් තෙජස, හෙවත්
ගුණොපකම්පය.

බුහමසාසුජ්‍ය, න. බුහමකය.

බුහමසු, පු. අනගයාගේ පුතා.

බුහමාපලි, පු. වෙදහදරණකල
කරන ඇදිලි.

බුහමාසන, න. ස්වසතිකසිඬ පද්
මාදි ධ්‍යාන යොගාසනය.

බුහම, පු බබ්දින, මේ දෙවියන්
ගේ ගණන්හි යුග දෙදහසෙක්
වෙ මිනිස් පමණින් කලා
වයෙක් වෙයි.

බුහමා න. බුහම ප්‍රතිබඬි තිඤ්ඤ
යෙහි කියනලද මහපට ඇතිලි
වූල.

බුහමණ, පු බමුණා.

බුහමණසප්තිකා, සත්‍රි. දුමුඩු
හෙවත් දන්දෙවිසුදු.

බුහමණ් සත්‍රි. දුමුඩු, (දන්දෙවි
සුදු.)

බුහමණ, න. බමුණන්ගේ සමු
හය

බුහමි, සත්‍රි. සරසවතී හෝ වව
නය, සොමලතා. “යසාගුකල
පසෙස පණි නපු ආ ව නති
කාසෙණවි පතනතිසා සොම
වලලි” යනු වචන හෙයින් යම්
වැලක පත්‍ර ගුකලපසෙසෙහි

හටගනිද්ද කාසණපසෙසෙහි
වැටෙද්ද ම සොමවලලි නම්.
මාතෘ දෙවතා, මෙහි බුහමාණී
කීයාද පාඨයි.

හි.

හ, න. තාරකා.

හකන, න. බත්

හසක, ත්‍රි. කායහෙන්තා, (බො.
හෝ බුද්ධි හැක්කා.)

හසින, ත්‍රි. කතලද යනමේ අපි
වාචකයි.

හසාකාර, ත්‍රි. කද්දකයා (කැවි
ලි තනන්නා.)

හහ, න. මාගමුත්තරහසග, ගොහා,
කැමැත්ත, ඵෙඤ්ඤා, වැයම්,
හිරු, යසස්.

හහඤ්ජ, පු. එනම් රෝගය.

හහවත්, පු. බුදුන්.

හහිනි, සත්‍රි. සහෝදරී.

හහිග, පු. රල.

හහිගා, සත්‍රි. කාගමීර දෙශයෙහි
මේ නමින් ප්‍රසිද්ධ (මැ පමණ)
මහත්ඵල ඇතිවිණි හෙදය.

හහිති, (හිති) සත්‍රි. විවෙච්ඡය, කුටි
ලකය, රල.

හහිගා, ත්‍රි. කාගමීර දෙශයෙහි
හහිගා යන නමින් ප්‍රසිද්ධ වි
වපුල කෙත.

හජ්මාන, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
තොවූ දේ.

හම, පු. යෝධියා.

හමිත්‍ර, ත්‍රි. උලින් පැළඳු මස්
ආදිය.

ගව්‍යාරක, පු. නාව්‍යයෙහි රජ, සුය්‍යියා.
 ගව්‍යවිනි, නාව්‍යාකතියෙහි අබිසෙස් නොලත් සෙසු රජගත.
 ගණකාකි, සත්‍රි. හෙළබවු.
 ගණකිල (ර) පු. මහරිගස.
 ගණකි, සත්‍රි. වැල්මදව.
 ගණකිට්, සත්‍රි. වැල්මදව.
 ගද්‍ය, න. ගුහය (ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙන කල තුන්ලිගුයි. පු. ගොතා.
 ගද්‍යකුමන, පු. පුත්තලස.
 ගද්‍යදරු, පු. න. දෙවුදරු (දෙවදර)
 ගද්‍යපර්ණි, සත්‍රි. ඇත්දෙමටගස.
 ගද්‍යබලා, සත්‍රි. ආපසුමදු.
 ගද්‍යමුසනක, පු. න. මහවම්මතු.
 ගද්‍යයව, න. කෙළිදආට.
 ගද්‍යශ්‍රී, පු. සදුන්.
 ගද්‍යාසන, න. රජුන්ගේ ආසනය.
 ගය, න. බිය.
 ගයකර, න. මහත් බිය, ඉන් යුක්තයෙහි. ත්‍රි. නාව්‍යාකතියෙහි, හයානක රසය. පු.
 ගයදැන, ත්‍රි. බියෙන් පලාගියේ.
 ගයානක, න. මහත් හය, ඉන් යුක්තයෙහි ත්‍රි. නාව්‍යාකතියෙහි පු. එනම් රසය.
 ගර, පු. අතිශය.
 ගරණ, න. වැටුප් (කුලිය.)
 ගරණය, න. වැටුප් (කුලිය.)
 ගරණයකුප්, ත්‍රි. වැටුප් අනුභව කරන්නා, හෙවත් බැලීමෙහෙ කරන්නා.
 ගරන, පු. නවන්නා.
 ගර්වාත්, පු. රාජඅලියා.

ගහී, පු. ඊශ්වරයා.
 ගහී, පු. උසුලන්නා, පොෂණය කරන්නා, සැමියා.
 ගහීදරක, පු. නාව්‍යාකතියෙහි යුවරජ.
 ගහීදරිකා, සත්‍රි. නාව්‍යාකතියෙහි කුමාරි.
 ගහීයන, න. “රෙවොරොසි නිං සාතයිසා, මිතයාදි” කොලසො රවුයෙහිද තානසන්නෙමියනාදී ගය උපදවන තනිත වචනය.
 ගමිත්, න. වැටුප් (කුලිය) රන්, මෙහි ගමි කියාද වේ.
 ගලල, පු. වලසා.
 ගලලානකි, සත්‍රි. බදුලු.
 ගලල, පු. වලසා.
 ගලල (ලල) ක, (හාලලක) පු. වලසා.
 ගව, පු. උත්පත්තිය, ඊශ්වරයා.
 ගවන, න. ගෘහය, උත්පත්තිය.
 ගවනී, සත්‍රි. උමාදෙවි.
 ගවික, න. කුසල්.
 ගවිතා, ත්‍රි. වනසුලුවියේ.
 ගව්‍ය, න. සුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි. ත්‍රි.
 ගජක, පු. බල්ලා.
 ගජනු, සත්‍රි. කඹුරුසම.
 ගජමගණි, සත්‍රි. මර්වාකෘතිවූ එල ඇති හරෙණුකායයි ප්‍රසිඛ ගනු ද්‍රව්‍යයෙහි (රැහැණිය.)
 ගජමගණි, සත්‍රි. ඇවිටර ගස.
 ගා, සත්‍රි. දීප්තිය, හා ශබ්දය විශ්ව පා ශබ්දයමෙන් සිව්හතනි ආදී යෙහි. හා:හො, හා:, කියා වේ.
 ගාග, පු. හාගය.

ගාගබෙස, න. පුරාතන කුශලය, පු. බලිය හෙවත් ගොසිකාන් ආදියෙන් රජුන් විසින් ගතයුතු කොටස.
 ගාගිනෙස, පු. සහෝදරියගේ පුතා.
 ගාගිරවි, සත්‍රි. ගහානම් නදිය.
 ගාගිගින ත්‍රි. කාශමීරදෙශයෙහි හහා යනනමින් ප්‍රසිඛ වී වපුල කෙත් ආදිය.
 ගාගා, න. පුරාතන කුශලය, ගුහවූ හෝ අගුහවූ හෝ පුළු කමිය.
 ගාජන, න. සැලමලාදි බදුන්.
 ගාණක, න. අශ්වාහරණ, බදුන, වෙලද බඩු.
 ගාද, පු. බිතර මස.
 ගාදපද, පු. බිතර මස.
 ගාදපද, සත්‍රි. බහු, ප්‍රවපුට්‍රපය.
 ගානු, පු. රහමිය, සුය්‍යියා.
 ගාමිනී, සත්‍රි. කොපපරවූ සත්‍රි.
 ගාර, පු. තුලා විස්සෙක්.
 ගාරන, න. සිකුරුව. “උත්තරායන් සමුද්‍රසා නිමාද්‍රෙශෙව දක්ෂිණම්, වම්බදහාරතං නාම භාරතියත්‍ර සන්නති:” දඹදිව යම් භාගයක භාරත පරමපරව පවතීද මුහුදට උතුරෙන් නිම පව්වට දකුණෙන් පිහිටි ඒ භාගය භාරත නම්.
 ගාරනී, සත්‍රි. සරසවතී හෝ වචනය.
 ගාරවාප්, සත්‍රි. වනක පු.
 ගාරයෙව්, සත්‍රි. කත්ලිය.
 ගාරවාහ, පු. බර උසුලන්නා.

ගාටික, පු. බර උසුලන්නා.
 ගාගිව, පු. සිකුරා.
 ගාගිවි, සත්‍රි. ඊතන.
 ගාට්ගි, සත්‍රි. දුමුඩු, (දම්දෙවි සුදු.)
 ගායනා, සත්‍රි. හායනාව.
 ගායනාපති, පු. වි. අමු සැම දෙදෙන.
 ගාව, පු. නාව්‍යාකතියෙහි පණ්ඩිතයා, කාමක්‍රොධ හමී දීන්වූ විතතවිකාතිය, විම, සවහාව, අභිප්‍රාය, ශාරීරික උත්සාහය, ආත්මය, ජන්මය.
 ගාවින, ත්‍රි. සුවදකැවූද. ලදද.
 ගාවුක, න. ගුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි වැටෙන කල තුන්ලිගුයි.
 ගාහා, ත්‍රි. සරසවතී හෝ වචනය.
 ගාමින, ත්‍රි. කියනලද යන අම් වාචකයි. න. වචනය.
 ගාහා, ත්‍රි. කියයුත්ත, සුත්‍රව්‍යා බ්‍යාග්‍රන්ථෙදය.
 ගාස්, සත්‍රි. දීප්තිය.
 ගාස්කර, පු. හිරු.
 ගාසමත්, පු. හිරු.
 ගිකෂා, සත්‍රි. සේවා, ප්‍රාචීනා, හෙ වත් ඉල්ලීම, බැලීමෙහෙ, සිඟුද.
 ගිකෂු, පු. වතුරග්‍රමයෙහි සපිතවූ පරිබ්‍රාජකයා.
 ගිතන, න. නොසම අඩ.
 ගිතනි, සත්‍රි. හිතනිය.
 ගිද, සත්‍රි. වසත්‍රාදිය පැළීම.
 ගිදර, න. විදුරවිය.
 ගිද්දිපාල, පු. ගසන කාණ්ඩය. එනම් “හිද්දිවාදගතාලනතු

දකකුනෙතානිධියතෙ" යනු
හරතපුරාණතෙතින් වැදගතා
ලප්‍රමාණ තැන්හසනකෙසෙපසවු
ජයකි, තාලිකා ශසත්‍රය හෙවත්
ගල්දුන්නයයිද කියත්.

හිනන, ත්‍රි. දෙකක් අතුරෙන්
වෙන්කරණලද අතික්ද, හෙව
ත් පළනලදද.

හිසජ, පු. වෙද.

හිසමසු, සත්‍රි. ගහානම් නදිය.

හිසසා, සත්‍රි. දඹුකුඩ(දඹුකුඩත්.)

හිසසා, සත්‍රි. ආහාර (බත්.)

හි, සත්‍රි. හය.

හිහි, සත්‍රි. හය.

හිම, පු. ජයවරයා, න. මහත්හය,
ඉන් යුත්තෙහි, ත්‍රි. නාවොසා
කතියෙහි හයානක රසය.

හිරැත්, අවස. වජ්‍රනාමිකි.

හිරැ, සත්‍රි. හයප්‍රකෘතිවූ සත්‍රි. ත්‍රි.
බියවන සුල්ලා.

හිරැක, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

හිරැකා, සත්‍රි. සිරැහා (රැහියා.)

හිලක, ත්‍රි. බියවන සුල්ලා.

හිසණ, න. මහත් හය, ඉන් යුත්
තෙහි, ත්‍රි. නාවොසාකතියෙහි
හයානක රසය.

හුකන, ත්‍රි. කනලද යන අපිසි.

හුකනසමුජ්ඣිත, න. කා ඉතිරිද.

හුගන, ත්‍රි. වක්වූද, බිලුනු(එබුණු)
හෝ නැවුණුද.

හුජ, පු. සත්‍රි. අත.

හුජන, පු. සපියා.

හුජබහුජ, පු. මොනරු

හුජබහම, පු. සපියා,

හුජබහාසි, සත්‍රි. රැක්ක.

හුජගිරස්, න. උරහිස.

හුජායාය, න. ලය.

හුජ්ඣා, පු. දසයා, සවප්‍රධාන,
හසනසුත්‍රය (අතේ බැඳි හුය.)

හුවන, න. ලොකය, ජලය.

හු, සත්‍රි. හුමිය.

හුන, ත්‍රි. ලදද, යුක්තිය, පාචි
ව්‍යාදි හුන පස, සක, සත්‍රය,
අතිතකාලයෙහිවූද, සදාශ, පු.
එනම් දෙවයොනිය.

හුනකෙශ, න. එනම් තෘණ.

හුනවෙශි, සත්‍රි. හෙළගෙඵාලිකා
(සුදුහලා.)

හුනානමන්, පු. බ්‍රහ්මයා, දෙහය.

හුනාමාස, පු. බුලු ගස.

හුනි, සත්‍රි. හසම, හෙවත් අපි,
සමපත්, "අණ්ණමාලසිමාප්‍රාප්ති
ප්‍රාකම්ප්‍යං මහිමා තථා ජයිතා:
වශිතාවෙව තථාකාමාවශා
සිතා" යනු කියනලද බැවින්
අණ්ණමන්ය, ලසිමන්ය, ප්‍රාප්ති
ය, ප්‍රාකම්ප්‍යය, මහිමන්ය, ජයි
තාය, වශිතායකාමාවශාසිතාය
සි අව වැදුරැම්වූ ජයවර ගුණ.

හුනික, න. කතනාණ නම් සුවද
තණ, බබුස්තණ, බිම්කො
හොඹ.

හුනෙශ, පු. ජයවරයා.

හුදර, පු. උතුරු.

හුදෙව, පු. බබුණා.

හුනිමබ, පු. බිම්කොසඹ.

හුස, පු. ජනපදපුරපාලක රජද
රාවත්වද තත්කායසීකාරිවූ
රජදරාවන්ගෙන් පිටත් සෙස්
සත්වද නම්.

හුපදි, සත්‍රි. ඉද්ද ගස.

හුහාන්, පු. පච්ඡිතය, රජු.

හුමි, (මි) සත්‍රි. හුමිය.

හුමිජමුකා, සත්‍රි. සිත්තාරන්
ගස, (දියදඹයයිද කියත්) බලු
දඹ.

හුමිසපාස්, පු. වෛශ්‍යයා, ප්‍රථමා
එකවචනයෙහි, හුමිසපාස්,
හුමිසපාස්, කියාවේ.

හුසස්, ත්‍රි. බොහෝද.

හුසිසි, ත්‍රි. බොහෝද.

හුසි, ත්‍රි. බොහෝද. පු. සවණිය.

හුසිපේණා, සත්‍රි. සපාලානම්
ගකුදුවසය, "ශිකෙකාර්" මරු
පි (බැමිතිරිය.)

හුසිමාස, පු. සිවලා.

හුරැණසි, සත්‍රි. මුහුලුමල් වැනි
රත්වූ මල්ඇති ශාක ජාතියෙහි
(දිත්තිනිය ගස)

හුජී, පු. හුජ පත්‍රයයි ප්‍රසිඬ
වෘක්ෂය.

හුජණ, න. ආහරණ.

හුජා, සත්‍රි. අලභිකරණය.

හුජින, ත්‍රි. පහතින් ගත්වනලද්දේ
හෙවත් සරසනලද්දේ.

හුජණු, ත්‍රි. වනසුලුවූයේ.

හුසනාණ, න. ශතපුෂ්පයට බලු
පත් ඇති හුලගනවූ තෘණ
විශෙෂයෙක්, බැලුතණයයිද
කියත් (ගකුබඹ) යනු හිනු
හාහායි.

හාහු, පු. ප්‍රපාතය.

හාබ්‍ර, පු. සවිහයයි බ්‍රහ්මවූ
නිල පසම් වර්ග (බඹරු) න.
තුරැලුපොහු.

හාබ්‍රගණ, පු. කිකිරිදිය.

හාබ්‍රාර, පු. රත්කෙතිය.

හාබ්‍රාදි, සත්‍රි. සිරැවා (රැහැ
තියා.)

හාහක, පු. බැලුමෙහෙකොට
ජීවත්වන සේවයා.

හාහා, පු. ගැත්තා, (දසයා)

හාශ, න. අතියය, ද්‍රව්‍යවාචිවූ
යේ. ත්‍රි.

හෙක, පු. මැඩියා.

හෙකි, සත්‍රි. මණ්ඩුකබෙහුව.

හෙද, පු. වතුරෙපායයන් අතු
රෙන් එනම් උපාය.

හෙදින, ත්‍රි. පළනලදද,

හෙදි, සත්‍රි. බෙරය.

හෙසජ, න. බෙහෙන.

හෙසක, න. හික්කා සමුහය.

හෙරව, න. මහත් හය ඉන්
යුක්තයෙහි. ත්‍රි. පු. නාවොසා
කතියෙහි හයානක රසය.

හෙසජ්ජ, න. බෙහෙන.

හොග, පු. "නියසිත්වෘත්තිසතු
ද ණ්ඩ: ස්‍යා ද් හො ගො න්‍යා
වෘත්තිරෙවච මණ්ඩල:සමිතො
වෘත්ති: පාඨගවෘත්ති: රසංග
ත: "යි දක්වනලද සිව්වැදුරැම්
සෙතා වින්‍යාසයන් අතුරෙන්
සාමන්ත සෙතාවගේ අන්‍යා
න්‍යනවෘත්තියයි හෙදගොමු
ත්‍රිකාය, සමාරිය, සකටය, නර
කය, පතනතිකයයි පව්විධවේ.
පුළුවු ඉෂටාචි සමපත්තිය, දුරු
දින් පාලනය, සපියන්ගේ පෙ
ණය, දරණවැල, හසති අශ්වාදී
කම්කරුවන් පොෂණය, වෙස
ගනන් රැකිම්ආදියෙහි වැටුප්,
ධනය, පාලනය.

හොඟවනී, සත්‍රි. නාගයන්ගේ
 නදිය, නාගයන්ගේ නුවර.
 හොගින්, පු. සපියා
 හොගින්, සත්‍රි. රාජ සත්‍රි.
 හොජන, න. අනුභවය.
 හොස්, අව්‍ය. සමෙබ්බනාථිසි.
 හොපික, පු. රජුගේ සාමන්තයෙහි
 අධිකාර තැනැත්තෙක්.
 හුකුංස, පු. ගැණු වෙසින් නට
 න්නා.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදීම, (රැවීම)
 “පාමොද රුදිකාදාකාරෙ හා
 කුටි” යනු කියෙත් හාකුටිකියා
 දවේ.
 හුම, පු. වාරිමාගිය. (දිය අගල)
 නද්‍රදොඩසා ජලසොභාවතී:
 සරණසොභනී වාමනම්” නදි
 ආදියේ යටසිටි ජලය උඩට
 නගන මගටයයි හෝ දත්තා
 ලදී, බැමීම, පෙරළා සිතීම.
 හුමර, පු. බමරා.
 හුමරක, පු. නලල බමරකුසේ
 එලෙක කියවුව (ඉසකේ
 රොද)
 හුමට, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 හුජ්ජණු, ත්‍රි. හොබනේ.
 හුනා, පු. සහෝදර සහෝදර
 යෝ.
 හුනාජ, පු. සහෝදරයාගේ පුතා
 හුනාජාසා, සත්‍රි. සහෝදරයාගේ
 භාය්‍යාව.
 හුනාව්‍ය, පු. බැයා පින්, සතුරු.
 හුනුය, පු. සහෝදරයාගේ පුතා,
 හුනහි, සත්‍රි. පෙරළා සිතීම.

හුමට, පු. අභිජිග.
 හුකුංස, පු. ගැණුවෙසින් නට
 න්නා.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදීම (රැවීම)
 හු, සත්‍රි. බැම.
 හුකුටි, සත්‍රි. බැමබිදීම (රැවීම)
 “පාමොද රුදිකාදාකාරෙ හා
 කුටි” යනුද මෙහිවේ.
 හුකුංස, පු. ගැණුවෙසින් නට
 න්නා.
 හුණ, පු. බාලයා. දරාගැබ.
 ම.
 මකර, පු. එනම් නිධි විශේෂය.
 දසවන රාශිය. එනම් මත්ස්‍ය
 හෙදය (මෝරු)
 මකරධවජ, පු. අනගයා.
 මකරසු, පු. පුෂ්පමය.
 මකුට, න. කිරිටය.
 මකුර, පු. කැබපත. මුහුදුරුක
 කුඹලුන්ගේදා.
 මකුසාක, පු. වනමු.
 ම(ම)කුලක, පු. දත්තගස.
 මසකා, සත්‍රි. මැස්සා
 මබ, පු. යාගය.
 මගබ, පු. වංශකුම දූතසතුති
 කරනවන්දි විශේෂය. එනම්
 දෙගය.
 මසවන්, පු. ගකුයා.
 මබ්සු, අව්‍ය. වහා.
 මබගල, පු. න ගුහය, ද්‍රව්‍යයෙහි
 ත්‍රි.
 මබගලක, පු. වටමු.
 මබගලයා, සත්‍රි. සමන් පුෂ්පේ
 පුවද කළාවල හෙවත් අභිල

මවජ්ඣකා, සත්‍රි. ප්‍රශස්තය.
 මකුච. පු. අඳ.
 මජ්ජනා, සත්‍රි. පොරොද්ද.
 ඇතුන් සැරසීම.
 මජ්ජන්, පු. වෘක්කාදීන්ගේ හර,
 ඇටමිදුලු, මෙහි මජ්ජාකියා
 සත්‍රිලිහුද වේ.
 මකුජ්ජ (3), සත්‍රි. (නවොදගත
 පලලවාසිකුර රූප ඇත්තාවූ)
 කැන.
 මකුජ්ජයා, සත්‍රි. වැල්මදට.
 මකුජ්ජ, පු. න. ගැහැණුන්
 පාසලයි.
 මකුජු, ත්‍රි. ගොහනද.
 මකුජුල, ත්‍රි. ගොහනද.
 මකුජුසා, සත්‍රි. වසුනාහරණ බහා
 තබන පෙට්ටිය. කදළුලෙන
 පාස.
 මඩ, පු. අකුරුගල, පරිබ්‍රාජක
 ක්ෂපණක ආදීන්ගේ ගෙහිද
 වැටේ.
 මඩඩු, පු. කබලින් රැකෙණ
 යෝගින්ගේ බිමරුනම් වාද
 හෙදය මහත්වූයේ මඩඩුනම්.
 මණි, පු. රුවන්, මුතු මැණික්
 දෙවගයට සාධාරණ නමෙකි.
 මණික, න. මහත්වූ කුසි ඇති
 දියබහා තබන ලොකු සැල,
 මණිබකු, පු. මැණික්කටුව.
 මණිමනථ, පු. සහිදලුණු.
 මණබ. පු. න. සියලු රසයන්ගේ
 අග්‍රභාගය. පු. එරඹුගස. මෙහි
 ආමණ්ඩ කියාද පාඨයි.
 මණ්ඩන, න. අබරණ.
 මණ්ඩප, පු. න. මඩුව.
 මණ්ඩල, න. සක්වල. රැස්මඩල.
 “වසු සුය්‍යයෝ රුහපානාදි

ජාතමණ්ඩලසා” වසු සුය්‍ය
 දෙ දෙ නා ගේ සම්පයෙහි
 මෙකාදියෙන් හටගත්තාවූ
 මඩලයෙහි. පු. කියැවීම වෘත්ති
 සතුදණ්ඩ: ස්‍යාද් හොගොනා
 වෘත්තිරෙව්ව මණ්ඩල: සළු
 තොවෘත්ති: පාඨව්‍යවහරිසං
 ගත: සි දක්වනලද සිව්වැද
 රුමි සෙතාවිතසාසයන් අතු
 රෙන් මඩල රවතායෙන්
 සළු ගරිරයක්සේ සේතාවගේ
 සළුතොවෘත්තියයි හෙද සළු
 තොහදය දුජියයි දෙවැද
 රුමිවේ.
 මණ්ඩලක, න. මණ්ඩලා කාර
 කුමටය.
 මණ්ඩලාමු, පු. කඩුව.
 මණ්ඩලෙචර, පු. මණ්ඩලික
 රජ එනම් සක්විති රජුන්ගැර
 අත්‍යයෝයි.
 මණ්ඩන, ත්‍රි. පහසින් ගත්වන
 ලද්දේ හෙවත් සරසනලද්දේ.
 මණ්ඩුක, පු. මැඩියා.
 මණ්ඩුකපණි, පු. තොටිලගස.
 මණ්ඩුකපර්ණි, සත්‍රි. වැල්මදට.
 මණ්ඩුර, න. යකඩමල
 මහබහජ, පු. ඇතා.
 මහලලිකා, සත්‍රි. ප්‍රශස්තය.
 මහා, පු. මදගලිත ඇතා. ත්‍රි.
 ප්‍රමුදිතවූයේ.
 මහාකාශිනී, සත්‍රි. උත්තම සත්‍රි.
 මහසං, පු. අනුන්වවන යහපත
 තොකමැතිබව. ත්‍රි. ඉන්සුකත
 යා. මසුරා.
 මහසා, පු. මහසායා.
 මහසාණ්ඩ, සත්‍රි. මහසාබණ්ඩ
 යොග්‍යවූ ඉසු විශේෂයාගේ

රසපාකයයි කියනලද ශබ්ද විශේෂය.
මහස පිනනා, සත්‍රි. කුළුරු හැණ.
මහසාවෙඩන, න. බිලිකටුව
මහසාසි, සත්‍රි. “යසා: ශුකල පක්ෂෙපක්ෂානස්ථි භවනති. කා ෂණපක්ෂෙ පතනති සාසොම වලි” කියනලද. සොමලතා.
මහසාධානි, සත්‍රි. කෙමණ.
මපින, ත්‍රි. ඇලළාද.
මපින්, න. මෝරු අලලන දඩ.
මද, පු. හසනි මදය. සතුට. රෙ තස්. කසතුරි. ඇතුන්ගේ ක පෝලයෙන් වැහෙන මද ජල ය. ගම්ය.
මදකල, පු. අනිනවොද් ගතමද ඇති ඇතා.
මදන, පු. කුකුරු මුවන්ගස හත්ත නගස, අනගයා.
මදසාන, න. රාබොනගේ.
මදිණ, සත්‍රි. සුරා.
මදිණගහ, න. රාහල.
මදෙත්තට, පු. අනිනවොද්ගත මද ඇත්තාවු ඇතා.
මද්ග, පු. දියකාවා.
මද්ගර, පු. එනම් මහස විශේෂ ය (සුංගා)
මද්, න. සුරා.
මධු, න. මි, සුරා, මල්පැණි, මි පැණි, මිමලිත්තල සුරා, පු. බක්මස, සත්‍රි. සාණ්ණියටබදුජවි ඇති ජීව නතිකානම් සුසම ලතා, [(හරණවෙල, හරණ දෙසි යනු මරාපිසි.)

මධු (ධු) ක, මිහස. වැල්මි.
මධුකර, පු. බඹරා.
මධුකුම, පු. නිතර සුරාපානය කරණ පිළිවෙල.
මධුදාම, පු. මිහස.
මධුප, පු. බඹරා.
මධුපර්ණිකා, සත්‍රි. බෙරු ගස ඇද්දෙමට ගස.
මධුපර්ණි, සත්‍රි. කිදිවැල්-
මධුමසිකා, සත්‍රි. මිමැස්සා.
මධුගසපිකා, සත්‍රි. වැල්මි.
මධුර, පු. මිහිරි රස, ඉන්සුත් දෙයෙහිද ප්‍රිය යෙහිද ත්‍රි.
මධුරක, පු. ජීවක, (දිව නම් බෙහෙත,
මධුරසා, සත්‍රි. මිදිවැල්, මුළු,
මධුරු, සත්‍රි. ගත පුෂ්පනම්ද්‍රව්‍යය.
මධුරිකා, සත්‍රි, මධුරිකාවට (පා පිළිය)
මධුරිපු, පු. විෂණු.
මධුලින්, පු. බඹරා.
මධුවාර, පු. අනවරතයෙන් මධු පානයාගේ අනුකූලය හෙවත් නැවත නැවත සුරාපානය කරණ පිළිවෙල.
මධුවුන, පු. බඹරා.
මධුගිගු, පු. රතුමල්ඇති මුරා ගා (වැල් මුරාගා)
මධුගුණි, සත්‍රි. මුළුගෙහි,
මධුසිල, පු. මිහස,
මධුප්‍රවස්, පු. මිහස.
මධුක, න. වැල්මි.
මධුවස්ස, න. මිඉටි.
මධුලක, පු. මිමිගස.
මධුලිකා, සත්‍රි. මුළු.
මධ්‍ය, පු. න. ශරීරමධ්‍යය, ත්‍රි. න්‍යාය හෙවත් උචිතය. සිරුර මැද හෙවත් ඉහරිය. අතර

මධ්‍යදෙශ, පු. මධ්‍යදෙශය,
මධ්‍යම, පු. මධ්‍යදෙශය, ශරීර මධ්‍යය, තැනින් හෝ බොටු වෙන් නැගාවු එනම් සවර විශේෂය මෙය බොටුවෙන්වු කලි “ක්‍රොකෙව්‍යානදති මධ්‍ය මම්” යනු වචන හෙයින් සක් වා ලිහිණිතෙම නගසි
මධ්‍යමා, සත්‍රි. මැද ඇඟිල්ල, පලමු දුටු ඔසප් ඇති සත්‍රි.
මධ්‍යාහන, පු. මධ්‍යාහනය.
මධ්‍යා සව, පු. මිමලිත්තල සුරා,
මනාසිලා, සත්‍රි රක් (මනොසිල.)
මනස්, න. සිත.
මනසිප්, පු. අනගයා.
මනස්කාර, පු. මෙනෙහිකිරීම.
මනාක්, අව්‍ය, අලාචිති “මනාක් විහසා. සත්තුභව:” මදක් සිතාසි සතුටු වී යනාදි උද්‍ය හරණයි.
මනින, ත්‍රි. අවබෝධකලද.
මනිසා, සත්‍රි. බුඬිය.
මනිසිත්, පු. පණ්ඩිතයා.
මනුජ, පු. මිනිසා.
මනුසාධම්මිත්, පු. වෙසමුණු.
මනොගුප්තා, සත්‍රි. රක් (මනො සිල)
මනොජව, ත්‍රි. පියාවැනිවුයේ
මනොඥ, ත්‍රි. ශෝභනද.
මනොහන, පු. සිත්බිදුනාලදයේ.
මනොහවා, සත්‍රි. රක් (මනො සිල)
මනගු, පු. අපරාධය.
මනගු, පු. වෙදමන්ත්‍රය, රහස් කථාව.
මන්ත්‍රිත්, පු. මන්ත්‍රියා.

මන්ථ, පු. මන්දණ (මෝරු අලලන දඩ)
මන්ථදඩක, පු. මන්දඩ. (මෝරු අලලනදඩ)
මන්ථනී, සත්‍රි. මොරු අලලන කලය.
මන්ථර, ත්‍රි. සෙමෙන් යන්නා.
මන්ථාන, පු. මන් දඩ (මෝරු අලලන දඩ)
මද, ත්‍රි. මුස. අව්‍යකත, අල්පා පින්තැති, පු. අලසයා.
මදගාමිත්, ත්‍රි. සෙමෙන් යන්නා.
මද්‍යකිනි, සත්‍රි. අහස්ගහ.
මද්‍යක, න. ලජ්‍යාව.
මන්දර, පු. දිව්‍ය වාක්‍යය. වරු ගස, එරබදු ගස.
මන්දිර, න. ගෙය, නුවර.
මන්දරා, සත්‍රි. අස්ගල.
මන්දෙණ, න. මදහුණු, ඉන් සුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
මන්ද, ත්‍රි. ගැඹුරුගඩ.
මන්මථ, පු. අනගයා.
මනා, සත්‍රි. පිටිකර මහනගර.
මනස, පු. බැහැබව. කොපය. යාගය.
මන්වනගර, න. මන්වනගරය, (මේ දෙවියන්ගේ ගණනින් යුග එක් සැත්තැවකි)
මස, පු. ඔටුවා.
මසු, පු. කිඳුරා.
මසුසක, පු. වනමුං.
මසුබ, පු. හිරුරැස්, දිප්තිය, ගිනි සිළු.
මසුර, පු. මොනරු, පවුනල (මො, නරකුසිඬියා.

මසුරක, න. රිදි තුන්තම් 'මොර
 චුත යනු මහරට ව්‍යවහාරය,
 පු, සැ බෝගස
 මරකන, න. මරාමිණ.
 මරණ, න. මරණය.
 මරිව, න. මිරිස්.
 මරිවි, සත්‍රි. මිරිගු, පු, හිරුරැස්.
 මරිවිකා, සත්‍රි. මිරිගු.
 මරු, පු, පැත්තැති හෝ පැත්
 දුරු පෙදෙස, පණින,
 මරුත, පු. පවත්, දෙවි.
 මරුත්, පු, සුලභ "මාරුතශබ්දය
 පි බොධ්‍ය:" මාරුතශබ්දය කුදු
 දතයුතු යනු දක්වනලදී,
 මරුත්වත්, පු. ශක්‍රයා.
 මරුත්මාලා, සත්‍රි. පිඩකායසි
 බ්‍යාතවු සුගති කුසුමය (පික්
 මල්) මරුත් මාලායසි සංඝාත
 විශාහිතකොට නා ම වයක්ද
 පැණේ.
 මරුවක, පු. හින්දු භික්ෂු වාක්‍යය.
 කුකුරුමුවත් ගස.
 මකිට, පු වදුරා.
 මකිටක, පු. මකුළුවා.
 මකිට්, සත්‍රි. වදුරු මැ.
 මකි, පු මිනිසා.
 මදින, න. අත්පාදිය මැකීම.
 මදිල, පු. මිනිගු බෙරයක් බදු
 එනම් වාද්‍යහෙදය,
 මඩිත්, මමිසථානය.
 මමිර, පු, රෙදි කොලහඩ
 මමිසපාශ්, ත්‍රි. මමිපිඩාකරන්නේ
 මසරියා, සත්‍රි. ත්‍යාය පථයෙහි
 හෙවත් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
 මල, පු. න. "වසාගුක්‍රමසාක්
 මථාකණ්ඩවිත් මුත්‍රවි න්‍යායා:"
 මලමා මුදුමිකා සෙවදෙ,

වාදයෙනෙ නාණංමලා, ය
 නු කියනලද බැවින් වුරුණු
 තෙල්, ගුක්‍ර, ලේ. මිදුළු, කන්
 මල, මුත්‍ර, මල, නියමල, සෙම්,
 කදුලු, කබ, ඩහ, යන මේ
 මනුෂ්‍යයන්ගේ දෙලොස් වැද
 රුම් මල.
 මලද්‍රව්‍ය, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිටිවු
 අනුභවල ද.
 මලිහි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්ති.
 මලිමලව, පු. සොරු.
 මලිමස, ත්‍රි. මලයෙන් කිලිටිවු
 අනුභවල ද.
 මලල, පු, මල්ලව යුධකරන්නා.
 මලලක, පු. පහත්තවු.
 මලලිකා, සත්‍රි. ඉද්දගස.
 මලලිකාස, (බ්‍ය) කිලිටිපා තුඩු
 ඇති ශෛතවණ්ඩු හංසවිශේෂ
 යෙක්.
 මසි, පු. දැලි (නිත්ත)
 මසුර, පු. වටමු,
 මසුරවිදලා, සත්‍රි, කාණ්ණ තෙව
 හි (කළු තුස්සාවාලු,
 මසාණ, ත්‍රි. සිනිදු ආභාරාදිය.
 මසකර, පු. තුණගස
 මසකරින්, පු. හිසුළු, පරිව්‍රාජ
 කයා.
 මසක, පු. න. හිස.
 මසකික, න. හිස්මුල්.
 මසතු, න. දී පෙරලිදිය.
 මහ, පු. උත්සවය, මහස් යනු
 ද වේ,
 මහත්, න. රාජ්‍ය, විසල්, ඉන්
 යුත්තේ යෙ, ත්‍රි.
 මහනි, සත්‍රි. තාරදර්ශිත්තේ වි
 ණාව මහතියෙන් යුත් අමු
 ආදිනු

මහකෙසු, පු. හෙළ ලුහු.
 මහාකුල, න. මහකුලය, "දෙශ
 පුරුසාවධිවෙද්‍යාය තවංශ:"
 යනු වචනහෙයින් දෙශ සීමා
 වෙන්හෝ පුරුෂ සීමාවෙන්
 හෝ වෙද්‍යාය යන වංශය,
 මහාඛන, පු. ඔටුවා.
 මහාපාලි, සත්‍රි. රත්වත් වැට
 කොළා.
 මහාදෙව, පු. ඊශ්වරයා.
 මහාධන, න. බොහෝ මිල වට
 නා වසු.
 මහානස, න. මුළු තැන්ගේ.
 මහාපද්ම, පු. එනම් නිධි විශේ
 ෂය, නිබ්බේදයෙක් (දසකෙ
 ලි ලක්‍ෂ්‍යයක්)
 මහාමාත්‍ර, පු. ප්‍රධානා මාත්‍ර
 යා එනම් අප්‍ර කාමද නොවු
 උතකාමද නොවු මධ්‍ය මාධි
 කරණයෙහි ව්‍යවස්ථිතවු රජ
 පුත්‍ර සෙනාපති ආදීනුසි.
 මහාරජන, න. රන්.
 මහාරජන, න. වනුක් මල්.
 මහාරණ්‍ය, න. මහාවනය.
 මහාගිජික, පු. දෙසිය විස්සකැසි
 කියනලද ගණදෙව හෙදය.
 මහාරොරව, එනම් තිරයහෙද.
 මහාශස, ත්‍රි. උදර අදහස්
 ඇත්තා.
 මහාගුදි, සත්‍රි. ගොපාල සත්‍රි.
 මහාශෝකා, සත්‍රි, කළු කිරිබදු.
 මහාසහා, සත්‍රි. කටුකරඬු, උදු
 පියලි.
 මහාසෙන, පු. කඳකුමරු.
 මහිලා, සත්‍රි. ගැහැණි. පුවතු
 ගස.

මහිස, පු. මීමා.
 මහිසි, සත්‍රි. මෙහෙසිය.
 මහි, සත්‍රි. භූමිය.
 මහිසින්, පු. ජනපද පුරපාල
 නාධි කාතවු රජදරුවන්වද
 තත්කායසී කාරිවු රජදරු
 වත් කෙරෙත් පිටත් සෙස්ස
 වුත්වදනම්.
 මහිඬු, පු. පණිතය.
 මහිරුත, පු. වාක්‍යය.
 මහිලනා, සත්‍රි. ගැහිවිලා.
 මහිසුන, පු. අගහරු.
 මහෙවජ, ත්‍රි. උදර අදහස්
 ඇත්තා
 මහෙරණා, සත්‍රි. ඉන් සපුරුක.
 මහෙශවර, පු. ඊශ්වරයා
 මහොස, පු. මහගොණා.
 මහොත්පල, පු. න පියුම්
 මහොත්සාහ, ත්‍රි. මහොත්සාහ
 ඇත්තා.
 මහොදුම, ත්‍රි. මහොත් සාහ
 ඇත්තා.
 මහොසධ, න. ඉවද, හෙළලුහු
 නු, සිද්දිගුරු.
 මා, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව, අව්‍ය. ප්‍රති
 ක්‍ෂෙපයෙහි.
 මාංස, න. මස්.
 මාංසල, ත්‍රි. බලඇත්තා.
 මාංසික, න. මස්විකුණන්නා
 මාසික, න. මි.
 මාගධ, පු. වංශක්‍රමදන සතුති
 කරන වැදිනු, ක්‍ෂත්‍රිය සත්‍රියතා
 වෛශ්‍යපුරුෂයා නිමිත්තකො
 ට උපන් අය, හේ ආයුධ වෘත්
 තිසි.
 මාගධි, සත්‍රි. යුධකාන්තා ද්‍රව්‍ය
 යෙහි, වගපුල්.

මාස, පු. නවත් මස.
 මාස, පු. න. කොදගස.
 මාසර, පු. තිරුගේ දකුණුපස සිටි යමයා.
 මාණවක, ත්‍රි. බාලයා. පු. සියක් වැලක් ඇති මුතුකර.
 මාණව්‍ය, න. බාලයන්ගේ සමූහය.
 මාණිකා, න. රතුවන් මැණික් හෙදය.
 මාණිමනථ, න. සිද්ධිපුණු.
 මානස, පු. වඩාලයා. ඇතා.
 මානරපිතෘ, පු. මව්පියෝ. විව වනාන්තරය.
 මානර්ගවත්, පු. සුලභ.
 මානලි, පු. ශක්‍රයාගේ රියදුරා.
 මානාපිතෘ, පු. මව්පියෝ. විව වනාන්තරය.
 මානා මහ, පු. මව්ගේ පියා.
 මාතුල, පු. හත්තනගස, මව්ගේ සහෝදරයා (මා මා)
 මාතුල පුත්‍රක, පු. හත්තන ඵලය.
 මාතුලානි, සත්‍රි. මාතුලභායනී, (නැන්දා) කෘමි රදෙයෙහි භායාසි ප්‍රසිද්ධකල්ම සා(මා පමණ) මහත්වු ඵලඇති වීචි විශේෂයෙක්.
 මාතුලානි, පු. මාලුවා වැල්වැනි වූ හෝ එහි වැසි සිටින්නාවූ විත්‍රනම් සප්තවය.
 මාතුලි, සත්‍රි. මාතුල භායනීව හෙවත් නැන්දා.
 මාතුලඛන, පු. ලප්තාරම්.
 මාතෘ, සත්‍රි. දෙන. මව.
 මාතෘභවප්‍රේශ, පු. මව්ගේ සහෝ

දරියගේ පුතා. මාතෘභව ශ්‍රීය කියාදවේ.
 මාත්‍ර, න. අල්ප, ප්‍රමාණ, ධන. ලක්ෂවණියක් කියන කාලය.
 මාත්‍රා, සත්‍රි. උපකරණ, අලා, ප්‍රමාණ. ත්‍රි. සියල්ල, අවධාරණ.
 මාද, පු. හමිය.
 මාධව, පු. විපණු.
 මාධවක, පු. මිමලින් කල සුර මාධව්, සත්‍රි. යොහොඹුගස.
 මාධවික, න. මිමලින් කල සුර මාන, පු. උඩගුබව.
 මානව, පු. මිනිසා.
 මානස, න. සිත.
 මානසිව්‍යථා, සත්‍රි. සිත්හිභවගත් පිබාව.
 මානසෝකස්, පු. හංසයා.
 මානිනි, සත්‍රි. මානස ඇත්ති හෙවත් උඩගු සත්‍රි.
 මානුෂ්‍ය, න. මිනිසා.
 මානුෂ්‍යක, න. මිනිසුන්ගේ සමූහය.
 මායා, සත්‍රි. ඉදුරුදූල (ඉඤ්ජල)
 මායාකාර, පු. ඉඤ්ජලදත්තා.
 මායාදෙව් සුත, පු. ගෞතම බුදුන්.
 මායු, පු. පිත.
 මායුර. න. මොනර සමූහය.
 මාර, පු. අනගයා.
 මාරජිත්, පු. බුදුන්.
 මාරණ, න. මැරවීම.
 මාරිෂ, පු. නාවෝකාකි යෙහි ආයතියා ගරුකව යුත්තා.
 මාරුත, පු. සුලභ.
 මාකිව, පු. කිහිටිය.
 මායි, පු. මහ.

මාගිණ, ත්‍රි. යාවකයා. පු. ඊතලය, න. අපවත්වූ වස්තුහුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම.
 මාගිණි. පු. උදුවප් මස.
 මාර්ගින, ත්‍රි. සොයනලදදෙය.
 මාර්ජන, පු. හෙළ ලොත් ගස.
 මාර්ජනා, සත්‍රි. සදුන් ආදියෙන් ශරීරය නිමිල කිරීම.
 මාර්ජාර, පු. බලලා.
 මාර්ජනා, සත්‍රි. දී මිහකුරු මිරිස්. ඉගුරු ආදියෙන් කල ලේභයක් හේ මෙසේ කියනලදී.
 “අභිසංඝ: සුචිරපයනී ජිනසා දධිතා, බණ්ඩසාසොඛය පලා නිශශ්‍රිතසා, සර්පිෂ්පලංව ම රිචංචිකමී, ගුණයා:පලාභිමපි වාභිපලංවතුණිං, සුක්කම පටෙ ලලනායා මාදුපාණිසාමා, කර් පුර ධුලිසුරභිකානප්‍රාත්‍රසංඝා, එභාවාකොදර කාතාසරසාස රලා, යාබාදිතා හභවතාමධු සුදනෙන” රු කිපයක් ගතවූ දී සතර නැලියක්ද හොඳ සුදු උක්සකුරු සොළොස් පලමක් ද ගිනෙල් හා මි පලම පලමද ඉගුරු මිරිස් අඩ පලම අඩපල මද වතුජාතයෙන් අඩපල මක්ද මතාව සුණුකොට බහා කපුරු සුන්තෙන් සුවද කව නලද බදුනක බහා තබනලද ලෙහයයි.
 මාදිබිහින, පු. මිහිගුබෙරව යන්නා.
 මාර්ජව්, සත්‍රි. සදුන් ආදියෙන් ශරීරය නිමිල කිරීම.
 මාලක, න. හිරියල් පු. කොසඹ ගස,

මාලනි, සත්‍රි. දෘසමත්.
 මාලා, සත්‍රි. මුදුනෙහි බැඳගත් මල්දම.
 මාලාකාර, පු. මල්කරු.
 මාලානාණක, න. ශතපුෂ්පයට බදු ඉත්තට සමානවූ පත් ඇති හුලගනවූ හෙවත් පොළ වෙහි ඇලුනාවූ පත් ඇති තෘණ විශේෂයෙක් (බැලතණයයිද කියත්. ගකබඩා යනු හිඳු භාෂායි)
 මාලුධාන, පු. මාලුවා වැල්වැනිවූ හෝ එහි වැසි සිටින්නාවූ විත්‍රනම් සප්තවය.
 මාලුර, පු. බෙලි.
 මාලු, න. මල්. මල්දම.
 මාලුවන්, පු. දඹදිව නව බණ්ඩයන් අතුරෙන් කෙතුමාල නම් බණ්ඩයට ඉම්බු එනම් පව්වහෙදය.
 මාසක, පු. හුනිදපසෙක්.
 මාසපර්ණි, සත්‍රි. උදුපියලි.
 මාසිණ. ත්‍රි. උදුකෙන.
 මාස, පු. මාසය.
 මාසර, පු. බිත්තිකල මණ්ඩය බිත්ති පෙරු කැඳ.
 මාසම, අව්‍ය. ප්‍රතික්ෂේපයෙහි “මාසම සීමනනි කාවිත් ජ නයෙන් පුත්‍ර මිදුගම්” කිසි ගැහැණියෙක් මෙබඳු පුතකු නහමක් උපදවාවා.
 මාගිෂ්‍ය, පු. වෛශ්‍ය සත්‍රිය හා සත්‍රිය පුරුෂ යකුනිමිත්ත කොට උපන් අය හේ ජෝතිෂ ශාකුන ස්වර ශාසත්‍ර වෘත්තිය හෙවත් ජිවිකාකොට ඇත්තෙයි.

මාහෙයි, සත්‍රී. දෙන.
 මාහෙයවයි, සත්‍රී. එනම් මාතෘ
 දෙවතා.
 මනංපව, ත්‍රි. මසුරුවුයේ.
 මිත්‍ර, න. මිත්‍රයා, එක් භූමියකින්
 අන්තර්ගතවූ රට වලදක රජ.
 මිථස්, අව්‍ය. අන්‍යෝන්‍ය රහස්‍ය
 යන අර්ථයක්වේ, “වාශිෂ්ඨ
 කෝණකිත්‍ර මෙත්‍රා වරුණ
 නාං මිථොනති විවාහා” වශී
 ඡය, කුණකිත්‍ර මිත්‍රාවරුණ
 ය. යන කුලයන්ගේ උනුන්හා
 විවාහ නැත යනාදියෙහි
 අන්‍යෝන්‍ය යන අර්ථය. “මි
 ථොමනත්‍රයතෙ” රහස්‍ය මත්
 ත්‍රණය කෙරේ යනාදියෙහි
 රහස්‍යයි.
 මිථුන, න. එනම් තුන්වන රාශී
 ය, සත්‍රී පුරුෂ දෙදෙන.
 මිථ්‍යා, අව්‍ය. අයථාථය, අසත්‍යය.
 මිථ්‍යාදූෂි, සත්‍රී. කම්මිපාකයෙක්
 නැත යන දූෂිතය.
 මිථ්‍යාභිශාසන, පු. “ශතං මෙධා
 රය සිත්‍යාදි මිථ්‍යාවිවාදසා”
 ණය නොගත්තාහට මට සිය
 යක් ණය ඇත්තෙහියයි යනා
 දින් කරනලද බොරු බිණීම.
 මිථ්‍යාභිශාසන, න. සුරපානාදිය
 නොකළාහට සුරපානාදිය ක
 ලෙහියයි ආරෝපණය කරන
 මිථ්‍යාපවාදය.
 මිථ්‍යාමනි, සත්‍රී. පෙරළා සිතීම.
 මිසි, (සි) සත්‍රී. මධුරිකාවට නම්
 (පාපිලිය.) මිසි(සි)කියාදවෙත්.
 මිශ්‍රණය, සත්‍රී. මධුරිකාවටනම්
 (පාපිලිය)
 මිසි, (සි) සත්‍රී. ගතපුෂ්ප නම්
 ද්‍රව්‍යය.

මිසි, (සි) සත්‍රී, ජවාමාංසනම් සු
 ගති ද්‍රව්‍යය “මිසි. මිසි මිසි
 මිසි මසි. යනුදමෙහි වෙත්.
 මිහිකා, සත්‍රී, පිණි.
 මිහිර, පු. හිරු.
 මිසි, ත්‍රි. මුත්‍රකළේ.
 මින, පු, එනම් දොළොස් වන
 රාශිය, මතස්‍යයා.
 මිනකෙනන, පු. අතගයා.
 මු (ම) කුට, න. ඔටුන්න.
 මුකුණ, පු. එනම් නිධි විශේෂ
 යෙක් ගති ද්‍රව්‍යය වූ කුණුකු
 රැක්කම්.
 මුකුර, න. කැඩපත.
 මුකුල, පු. න. මුකල කැකුල.
 මුකතකඤ්චුක. අලුත සැව ගැ
 ලෙවි සපියා
 මුකතා, සත්‍රී. මුතු.
 මුකතාවලි, සත්‍රී. මුතුහර.
 මුකතාසෙඨාව, පු. මුතුබෙල්ලා.
 මුකති, සත්‍රී. නිළාණය.
 මුඛ, න. මුඛය, ගෘහාදීන්ගේ ඉදි
 රිය.
 මුඛර, ත්‍රි. අප්‍රියවාදියා.
 මුඛවාසන, න. මුවසුවද කරන්
 නාවූ කපුරු ආදී සුවද.
 මුඛ්‍ය, ත්‍රි. ප්‍රධානද. පු, ප්‍රථම
 කල්පය හෙවත් ප්‍රධානවූ
 වෛදික විධානය එනම්
 නියෝග ශාස්ත්‍රය.
 මුණක, ත්‍රි. හිසමුඩුඅය.
 මුණකින, ත්‍රි. හිසමුඩුකළේ, හිස
 මුඩුඅය.
 මුණකින්, පු. කරනැ වැමියා.
 මුද්, (ද) සත්‍රී. ප්‍රිතිය.
 මුදිත, ත්‍රි. බඳනාලද්ද.
 මුදිර, පු. මෙසය,

මුණකින, ත්‍රි. හිස මුඩුකළේ, හිස
 මුඩු අය.
 මුණකින්, පු. කරනැ වැමියා.
 මුද්, (ද) සත්‍රී. ප්‍රිතිය.
 මුදිත, ත්‍රි. බඳනාලද්ද.
 මුදිර, පු. මෙසය.
 මුද්ගංගිකි, සත්‍රී. මුවැත්ත.
 මුද්ගර, පු. මුගුර එනම් වඩු
 වන්ගේ මුගුරක්වැනි සුඛාසුඛ
 විශේෂයෙකි.
 මධා, අව්‍ය. නිර්ථක.
 මු, පු. නොබිනීම ව්‍යතකොට
 ඇත්තේ, බුදුන්.
 මුනිඤ, පු. බුදුන්.
 මුරජ, පු. මිහිගු බෙරය.
 මුර, සත්‍රී. එනම් ගතිද්‍රව්‍යය
 (තලිස් පතුරු)
 මුසක, පු. අණකකොසය.
 මුසකක, පු. තෙලමු ගස.
 මුසවිබකි, පු. මිටින් පෙළා
 ගැන්ම.
 මුස (ස) ල, පු. න. මොහොල.
 මුසලින්, පු. බලහද්‍රයා.
 මුසලි, සත්‍රී. වනයෙහි වැඩෙන්
 නාවූ පුවක්පත් වැනිවූ භූමි
 යෙහි ලඟාවූ පත්ඇති තාල
 මූලිනම් ගස (බිත්තල්) හුනා.
 මුසලා, ත්‍රි. මොහොලෙන් ගසා
 නැසීමට සුදුස්සා.
 මුසන, පු. න. වම්මුතු.
 මුසනා, සත්‍රී. වම්මුතු.
 මුහස්, අව්‍ය. විටින්විට, නො
 යෙක්වර.
 මුහුණිසා, සත්‍රී. කි තෙපුල්
 නැවත කීම.
 මුහුනි, පු. මොහොත.
 මුහ, ත්‍රි. ගොලුවා.

මුසි, ත්‍රි. මුසි නැතැත්තා.
 මුත, ත්‍රි. බඳනා ලද්දේ.
 මුත්‍ර, න. මු.
 මුත්‍රකාවුජ, එනම් රෝගය.
 මුත්‍රිත, ත්‍රි. මුත්‍රකෙළේ.
 මුර්වජා, සත්‍රී. මුර්ජාව.
 මුර්වජාල, ත්‍රි. මුර්වජාඇත්තා.
 මුර්වජිත, ත්‍රි. මුර්වජාඇති, වැඩිම
 සහිත.
 මුච්චි, ත්‍රි. රළුද. මුර්වජා ඇත්තා.
 මුසියා.
 මුනි, සත්‍රී. දුභිබව. කය.
 මුර්නිමන්, ත්‍රි. රළුද.
 මුච්චන්, පු. හිස.
 මුච්චිකිකත, පු. රජු. මනත්‍රී.
 ප්‍රධානකත්‍රිය, මුච්චිකිකතවූ
 යේ ආදි රජු ඔහු කෙරෙන්
 උපන්හෙයින් අන හි සි කතා
 යෝද මුච්චිකිකතයයි කියනු
 ලැබෙත්.
 මුච්චා, සත්‍රී. මුච්චියෙහි (වවා සද
 ගවු පත්‍රඇති දුනුදියට ගන්නා
 වාක්‍යයයිද කියත්)
 මුල, න ආරම්භය. රැක් ආදීන්
 ගේ මුල, මෙහි පාදපයභීය
 නා ම යෝ ද වෙත්, මුලේ
 නැතහ.
 මුලක, න මුල්පලා.
 මුලකමින්, න. ඔහුසොදියෙන්
 කරන වඩි කමය.
 මුලධන, න. වෙලදමෙහි මුල්
 මුදල.
 මුලා, න. වැටුප් (කුලිය) මිල.
 මුසක, පු මියා.
 මුසා, සත්‍රී. කෝවය.
 මුසික, පු. මියා.
 මුසිකපණිණි, සත්‍රී. මිත්‍රය.

මු(මු)සික, ත්‍රි. සොරුගත් ද.
 මාග, පු. සිව්පාවා, මුවා, මාග ජනි
 හෙද වශයෙන් පිටත් හැකි
 ආදිහුද මෙහි වෙත්. මුවසිරිස,
 අපවත්වු වසතුහුගේ තත්පර
 යෙන් සෙවීම.
 මාගණා, සත්‍රි. අපවත්වු වසතු
 හුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම
 මාගනාසණා, සත්‍රි. මිරිගු.
 මාගදංගක, පු. බල්ලා.
 මාගදාසව්, පු. සිංහයා.
 මාගධුනී, පු. සිවලා.
 මාගනාහි, පු. කස්තුරු.
 මාගවධාසව්, පු. වැද්ද.
 මාගබන්ධි, සත්‍රි. වරදල.
 මාගමද, පු. කස්තුරු.
 මාගසා, සත්‍රි. මුවදඩයම.
 මාගසු, පු. වැද්ද.
 මාගවිසු, පු. සිංහයා.
 මාගව්‍ය, න. මුවදඩයම.
 මාගවිජ්, පු. සිංහයා. මාගවිට්,
 මාගවිසෞ මාගවිසූ කියා වර
 ණගේ.
 මාගශිරස්, න. මුවසිරිස. සත්‍රි
 ලිගුගෙහි මාග ශිරුකියාවේ.
 මාගශීෂී, න. මුවසිරිස.
 මාගාබක, පු. සද.
 මාගාදන, පු. කරබානාවලසා.
 මාගාගන, පු. සිංහයා.
 මාගින, ත්‍රි. සොයනලදද.
 මාගෙපු, පු. සිංහයා.
 මාජා, සත්‍රි. සදුන් ආදියෙන්
 ගර්ථය නිමිලකිරීම.
 මාඩානී, පු. සත්‍රි. උමාදේ වී.
 මාඩ, පු. ඊශ්වරයා
 මාණාල, න. තෙලුඹුදලි “පද්
 මාදෙණිලසෙට් සුත්‍රෙ” පියුම්
 ආදියේ දඹුවෙහිවු හු.

මාන, ත්‍රි. මලආය, න. තිකර
 ධානාදිය ඉලලීම (මේ ක්‍රියාව
 මරණය වැනිනුසි මානයසි
 කියනු ලැබේ.
 මානසනාන, ත්‍රි. මලවුන් පිණිස
 නැගේ.
 මානනාලක, න. මැ.
 මානනිකා, සත්‍රි. මැටි.
 මානසු, පු. සත්‍රි. මරණය.
 මානසුජය, පු. ඊශ්වරයා.
 මානසා, සත්‍රි. යහපත් මැටි (=ඹු
 වත් මැටියෙහිද කියත්)
 මානසනා, සත්‍රි. යහපත් මැටි
 (පඬුවන් මැටියෙහිද කියත්)
 තුබරිකා, තුරුසි මරුටි.
 මාද්, (ද) සත්‍රි. මැටි.
 මාදබග, පු. මිහිගු බෙරය.
 මාදු, ත්‍රි. සිතිදු මොලොක්ද.
 මාදුකව්, පු. හුඳ්වාසය (රැක්
 බුරැද)
 මාදුල, ත්‍රි. සිව්මැලිද.
 මාචික, සත්‍රි. මිදිවැල්.
 මාධ, න. යුබය.
 මාගධුනී, පු. සිවලා.
 මාසා, අව්‍ය. අසනායෙහි.
 මාසාචක, න. තොවුවාක්කිණිම.
 මාසට, ත්‍රි. කිලිට්තලද.
 මෙකලකනානා, සත්‍රි. නමිද
 තදිය.
 මෙබලා, සත්‍රි. කඩුආදීන්ගේ
 මිට, කටියෙහි බදනාපිණිස
 සම්ආදියෙන් කළ බැම්ම, ගැ
 හැණුන්ගේ කටියෙහි බදනා
 මෙවුල් දම.
 මෙස, පු. මෙසය.
 මෙසජ්‍යානිස්, පු. විදුලි එලිය.
 මෙසනාදනුලාසින්, පු. මොනර

මෙසනාමය, පු. වම්මුතු.
 මෙසනිසොස, පු. හෙත.
 මෙසපුස, න. ජලය.
 මෙසමාලා, සත්‍රි. වලාපෙල.
 මෙසවාහන, පු. ගනුයා.
 මෙවක, පු. සදස්පිල්, කළාපැහැ,
 ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
 මෙසු, පු. පිරිමින් රහසග, පොර
 ගසන එළුවා (බැටළුවා)
 මෙදක, පු. සුරුකල්කය.
 මෙදස්, න. මෙදතෙල්.
 මෙදිනි, සත්‍රි. හුමිය.
 මෙදුර, ත්‍රි. සනසනිගඩවුයේ.
 මෙඩා, සත්‍රි. ධාරණ ප්‍රඥාව.
 මෙඩි, පු. නගුලේ මක්කානිය
 හෙවත් විශදඩ.
 මෙඩ්‍ය, ත්‍රි. පවිත්‍රද.
 මෙරා, පු. මහමෙර.
 මෙලක, පු. සබගමය.
 මෙස, පු. පොරගසන . එළුවා
 (තිරෙළුවා-බැටළුවා.)
 මෙසකමලක, පු. එළාපින්ගේ
 රෙමයෙන් කළ කම්බිලි.
 මෙහ, පු. මෙහරෙගය.
 මෙහන, න. පිරිමින් රහසග.
 මෙහුාවරුණි, පු. අගසත්‍රි සෘෂි
 මෙහුස, න. මිත්‍රභාවය.
 මෙමුදුන, න. මෙවුන්දම, සහ
 මය.
 මෙමරෙය, න. උක් පලා ආදි
 යෙන් කළ මද්‍යවිශෙෂය, (මෙ
 රය) “සිඬුරිසුරසෙස පසෙක
 රපසෙකරුසවො හවෙත්,
 මෙමරෙය ධානකිපුසප හුබ
 ධානාලබ්‍යසංභිතම්” යනු මාධ
 වයන්කි බැවින් පියු උක්රස
 යෙන් කළේ ආසවනම, මසිල

මල් උක්සකුරු ජලයෙහි පරි
 වුෂිත ධාන්‍ය යන මෙයින්
 කළේ මෙරය නමැති ද්‍යා
 යුතු.
 මොස, පු. කිච්ඡය, තෙලුඹු.
 මොස, ත්‍රි. තිරච්ඡකද.
 මොවක, පු. මුරුගා. කෙසෙල්.
 මොවා, සත්‍රි. ඉඹුල්. කෙසෙල්.
 මොදක, පු. අත්වට, (අත්ගලා)
 මොරට, න. උක්මුල්.
 මොරවා, සත්‍රි. මුළා.
 මොසක, පු. සොර.
 මොහ, පු. නුණුවන, මුර්ජාව.
 මොකනික, න. මුතු.
 මොද්ගින, ත්‍රි. මුංකෙන.
 මොන, න. නොබිණිම
 මොරජික, පු. මිහිගු බෙර
 වයන්තා.
 මොර්වි, සත්‍රි. දුනුදිය.
 මොලි, පු. ඔවුනු, සිළු, බැදි
 කෙහෙ.
 මොහුනී, පු. නැකැත්තා.
 මොහුරිනික, පු. නැකැත්තා.
 මලිසට, අව්‍ය. අව්‍යකත වචනය,
 ඉන් යුත්තෙහි ත්‍රි.
 මෙලව්‍ය, න. තඹ.
 මෙලව්‍යජානි, සත්‍රි. “ගොමාංස
 හසකොයසතු ලොකවාහ්‍ය
 වහාසතෙ, සචා වාරවිනිනො
 සොමෙලව්‍ය ඉත්‍යහි ධියතෙ”
 යමෙක් ගෙරිමස්කාද, ලොක
 ව්‍යවහාර ආර්‍ය භාෂා හැර
 අන් භාෂාවක් බෙණේද, සක
 ලාවාරයන්ගෙන් තොරවුයේ
 වේද මේතෙමේ මෙලව්‍යයයි
 දක්වනලද කිරුත, ගබර

පුලිඤ්ඤයෙහි තුන්වැදූරුම් හෙද
ඇති මෙලව්ව ජනිත.
මෙලව්වුබ, න. තඹ.
ය.
සකෘත්, න. අක්මාව, එනම්
කුස දකුණත පිහිටි ගවදිවක්
වැනිමස් පිබිකි. (ඇලදිව)
සකෘ, පු. වෙසමුණු, එනම් දෙව
යොනිය.
සකෘකදිම, පු. කපුරු කළුවැල්
කස්තුරු කකුල් සමවගෙන
කරණලද විලවුන් වෙසෙසෙකි
සකෘ බුස, පු. සදලමල (දුම්මල)
සකෘරාජ, පු. වෙසමුණු.
සකෘවන්, පු. කෂය රොගය.
සජ්ජාන, පු. යාගයෙහි නිපු
කතයා.
සජ්ජ, න. එනම් වෙදහෙදය.
සඤ, පු. යාගය.
සඤසුත්ත, න. යාගසුත්තය.
සඤ්ඛා, පු. දිමුල්, කිහිරි.
සඤ්ඤ, ත්‍රි. යාගයට සුදුස්සා
සජ්ජන්, පු. වෙදවිටු පරිද්දෙන්
යාගකිරීම් ඇත්තේ,
සත්, අව්‍ය. හෙතුවෙහි.
සත්ඤ අව්‍ය. හෙතුවෙහි.
සති, පු. දිනු ඉදුරන් ඇත්තේ
සතින්, පු. දිනුඉදුරැත්ඇත්තා.
සථා, අව්‍ය. සදාශාසිති “යථාබ්‍ර
හුක්ඛි කුසානනං තථාභිසාව
භෞමිකම්” බඬ්ඝා ඇත්තක්තට
ආහාර යම්සේද රෝග ඇත්
තාහට බෙහෙදත් එසේය යනු
උදාහරණයි.
සථාජාන, ත්‍රි. මුසියා.
සථානථම්, අව්‍ය. සැබවස්සි,
“ගුරු යථානථං වකති” ගුරු

තෙමේ සැබවස්සි කියයි යනාදි
උදාහරණයි.
සථාසථම්, අව්‍ය. යථායොග්‍යාථ
යෙහි “ලිභං ව්‍යාධිනාං යථා
යථම්” ව්‍යාධිත් තමන්වූ පරිදි
දෙන් ඒ ඒ ලක්ෂණය යනු උදා
හරණයි.
සථාථම්, අව්‍ය. සැබවස. “යථාථ
මුක්තං නානාත්” වූ පරිදි කිය
නලදි අතිකෙක්කොවේ යනා
දි උදාහරණයි.
සථාභිවණ්ණ, පු. වරපුරුෂයා.
සථාසම්, අව්‍ය. යථායොග්‍යාථ
යෙහි ‘යථාසම්මාසු මෙවකුභා
අසපුටෙහි සවකිය අතික්‍රම
ණය කලේයි යනු උදාහරණයි.
සථෙජ්ඣින, න. කැමතිසේ යන
අර්ථය ක්‍රියාවිශේෂණයි.
සදි, අව්‍ය. පක්ෂානතරාථයි, සුවි
මනෝයදි අසාරි තිථිනකිම්”
ඉදින් පිරිසිදු සිත් ඇත්තේ
නම් තිථියෙන් කිම.
සද්වජා, සත්‍රි. කැමතිසේ.
සනතා, පු. ඇත් ගො වී වා.
සනන, පු. උත්සාහය.
සම, පු. දිවිහිමියෙන් කසින්
කරනු හැකිවූ අභිංසාය, සත්‍ය
වචනය බ්‍රහ්මවය්‍යාය යනාදිවූ
ව්‍යායෝගි, එහෙයින් කියන
ලදි “අභිංසා සත්‍යවචනං බ්‍රහ්ම
වය්‍යම කල්පකතා අසොග්‍යමිති
පච්චෙකෙයමාබ්‍යාතිවුතාතිව’
යි. යමරජ, සංයමය.
සමරාජ, පු. යමරජ.
සමුනා, සත්‍රි. එනම් නදිය (කලි
ගු ගග)
සමනානානා, පු. යමරජ.

සසු, පු. අශ්වමෙධනම් යාගයෙහි
උපයුක්තවූ අශ්වයා.
සව, පු. යව ධාන්‍ය.
සවකා, ත්‍රි. යව වැපිරීමට සුදුසු
කෙත.
සවකාර, පු. යවකර ලුණු.
සවඵල, පු. උණගස, කෙළිද.
සවස, න. ගවාදින් විසින් අනු
භව කටයුතු වූ තෘණවර්ගයක්.
සවාගු, සත්‍රි. හුළුකැන් (කැද)
සවාමුජ, පු. යවකාර ලුණු.
සවානිකා, සත්‍රි. අදිමොදගම්
කොරුසාති.
සවාස, පු. හැල්කසාභිලියා
සවිසස්, ත්‍රි. මල්ල.
සව්‍ය, න. යව වැඩෙන කෙත.
සශ්‍ය:පට්ඨ, පු. බැක්කිය.
සශස්, න. කිහිනිය.
සමි, සත්‍රි. ධාන්දින්ගේ දඩ,
සැරයටිය.
සසවික ත්‍රි. මුතු රු ආ යු ධ
කොට ඇත්තා.
සසවිමුක, න. වැල්මි.
සසවා, පු. යාගකරන සුලු වූයේ
සාග, පු. යාගය.
සාවක, ත්‍රි. ඉල්ලන්නා.
සාවනක, ත්‍රි. ඉල්ලන්නා.
සාමනා, සත්‍රි. ඉල්ලීම.
සාවිත, න. ඉල්ලීමෙන් ලබා
ගත්දා.
සාවිනක, න. ඉල්ලීමෙන් ලබා
ගත්දෙය ත්‍රි. යාවකයා.
සාඤ, සත්‍රි. ඉල්ලීම.
සාඤ්ඛ, පු. දිමුල්ගස.
සාජක, සත්‍රි. පු. යාගකරන්නා.

සානනා, අධිකවූ වෙදනාව.
“නරක පිබායා” නරකයෙහි
පිබාවට නමැති කියනලදි
සානසාම, ත්‍රි. මහලු වූ ද. අරි
භුක්තය.
සාතු, න. රුක්ෂයා. පුංලිහික
යයිද පැණේ.
සාතුබාන, පු. රුක්ෂයා. ජතු
බාන කියාද වේ.
සානා, සත්‍රි. සැමියාගේ සහෝ
දරයන්ගේ අඹුවෝ ඔවුනො
වුන්ට යාතෘ නම් වෙත්.
සානා, සත්‍රි. විජිහිපුහුගේ හෙ
වත් දිනනු කැමැත්තනුගේ
සතුරුකරු ප්‍රයාණය. නැහැම්
ආදියෙන් සිරුර යැපීම. ගමන
සාද:පනි, පු. මුහුද.
සාදස්, න. ජලජ සක්‍රියෝ.
සාදසාමපනි, පු. වරුණයා.
සාන, න. ඇත් අස් ආදි සියලු
වාහනය.
සානමුඛ, න. විශදඩ.
සාප්‍ය, ත්‍රි. නිජදිනයා.
සාප්‍යසාන, න. සිව්ගෙය.
සාම, යාමය.
සාමිනි, සත්‍රි. රුත්‍රිය.
සාමුන, න. ගොයදන් “සුර
මා” යි මහරට ව්‍යවහාරයි.
සාසජ්ජක, පු. යාගසිලිවූයේ හෙ
වත් නැවත නැවත යාග
කරන්නා.
සාව, (බ) පු. ලාකඩ.
සාවක, පු. ලාකඩ.
සාවන්, අව්‍ය. සාකලයය. අවධිය.
ප්‍රමාණය යන මෙහිවේ. “යාවදි
දතං තාවත් භුක්තම්” යම්
පමණ දෙන ලද්දේද එපමණ

අනුභව කෙළේය යනාදියෙහි
සාකල්යයෙහි වේ. “මූලාත්
ශාබං යාවත් ප්‍රකාශිමි” මූල
පටන් වෙළෙප දක්වා කඳෙහි
යනාදියෙහි අවබිසි. “යාවත්
සවණිං කාවත් රජනම්” යම්
පමණ රත්ද එපමණ රිදි සි
යනාදියෙහි ප්‍රමාණයි.
සාවන, පු. තුරැක් හෙල් එනම්
ගනි ද්‍රව්‍යයකි.
සාමික, පු. අඛයවියෙන් යුක්ත
ත්තා.
සාස, පු. හැල් කසබ්ලියා.
සුකත, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
නොවූදේ.
සුකතරසා, සත්‍රි. කුඩා ඇඹුල් එල
ඇති බොහෝ කටු ඇති එලා
වති නම් වැල.
සුග, පු. රිය ගැල් ආදියෙහි විය,
න යුගලය, කාතාදි, යුගය.
සුගකිලක, පු. වියමැය. (විය
දබෙහි ගසන හුල).
සුගකිර, පු. රථයෙහි කිඹුල්මුව
එනම් විය පොල්ල බිඳින
ලිය.(දිගන)
සුගපද්, අව්‍ය. එකවිට.
සුගපත්‍රක, පු. කොබෝලිල ගස
සුගපාච්චග, පු. පුරුදුකරණ
කාලයෙහි විය පැත්තක
යොදාගෙන යන ගොතා.
සුගල, න. යුග්මය.
සුග්ම, න. යුගලය.
සුග්‍ය, න. විය උසුලන ගොතා.
න. ඇත් අස් ආදි සියලු
වාගන.
සුධි, සත්‍රි. යුධය.

සුබ, න. යුධය.
සුචනි, සත්‍රි. තරැණි.
සුචන්, ත්‍රි. පු. තරැණියා
සුචග්ජ, පු. නාවෝසාකතියෙහි
යුවරජ.
සුඵ, පු. න. කිරිසත් සමුහය.
සුඵනාඵ, පු. වන ඇතුන්ගේ
රැලට නායක ඇතා
සුඵිකා, සත්‍රි. යුඵිකායෙහි.
සුප, පු. යාග කටයුතු සිව්පාවුන්
බිඳනා වැම. අඛපාකාරවූ
බ්‍රහ්මදුරු වෘක්කය.
සුපකටක, පු. යාග කටයුතු සිව්
පාවුන් බිඳනා පිණිස හිඳුවන
යම්පියෙහි නොහොත් යම්පිය
මැදලු වලල්ලයි.
සුපාග්‍ර, පු. යාග වැම අග.
සුස, පු. මුං ආදි රස.
සොක්ත, න. විය බිඳින යොත,
සොග, පු. සනානය, සාමාදි
උපායය, ධ්‍යානය, සබ්ගමය.
සොගෙහට, න. කළුතුම (කළු
රියමි.)
සොග්‍ය, න. සුළු දඩ කලත්, මහ
දඩ කලතටද නම්.
සොජන, න. යොදුන, යෙදීම
සොජනවලලී, සත්‍රි. වැල්මදට
යොජන පර්ණි යනුද වේ.
සොත්‍ර, පු. ගොත්‍රකර වියබිඳින
රැහැන
සොද්ධා, පු. යොධයා.
සොධංගුව, පු. යොධයන් ඔවු
නොවුන් ආක්‍රොශ කොට
ස්පභා වශයෙන් කැඳවීම.
සොනි, පු. සත්‍රි. මාගමුන් රහ
සහ
සොසා, සත්‍රි. ගැහැණි.

සොමිත්, සත්‍රි. ගැහැණි.
සොනව, න. උනමානය (තරුදි
යෙන් මිනීම.)
සොනුක, න. විවාහ කාලයෙහි
ලැබියයුතු ධනය.
සොවතර, න. යුවති සමුහය.
සොවන, න. තරැණ බව.
ර.
රංගස්, න. වේගය.
රකත, න. ලේ. කොකුම්, පු. රතු
පැහැ, ඉන් යුක්තයෙහි, ත්‍රි.
නිල් ආදින් රැදු ද. ත්‍රි.
රකතක, පු. බදුවද ගස.
රකතවැදන, න. පතති, රත්
රකතපා, සත්‍රි. පුඩාවා. [සදුන්.
රකතඵලා, සත්‍රි. කෙම්වැල්. කෙම්
ගස්සෙද පැණේ.
රකතසංධ්‍යක, න. රත් හෙල්
මැලි.
රකතසංගරැහ, න. රත්පියුම්.
රකතාබ්ග, පු. රොවනියෙහි බ්‍යාත
වුගස (කුඩු වෙලග).
රකතාත්පල, න. රත් පියුම්.
රක්‍යසහ, න. රුක්කස සමුහය.
රක්‍යණ, න. රැකීම.
රක්‍යස්, න. එනම් දෙවයෝතිය.
රුක්කසයා.
රක්‍යන, ත්‍රි. රත්තා ද.
රක්‍යවග්‍රි, පු. රජුන්ගේ අග
රක්‍යක වග්‍රිය.
රක්‍යණ, සත්‍රි. රැකීම.
රහකු, පු. එනම් මුව වග්‍රිය.
රහග, න. සුදු තුම. (සුදුරියමි.)
රහගාඵ්ව, පු. සිත්තරු.
රවනා, සත්‍රි. මල්දම් ආදින්ගේ
රවනාව.

රජක, පු. රදවා.
රජන, න. මුතුහර, රත්, රිදි,
ත්‍රි. සුදු.
රජනි, (නි) සත්‍රි. රජනි නම්
බෙහෙද (වටැස්දැසි සැක කෙ
රේ). වාක වන යයි මරුටි.
රජ්‍යානානවුසේ රුත්‍රියටනම.
රජනිමුඛ, න. රුත්‍රි මුඛය.
රජස්, න. එනම් සභාව සවගුණය,
ඔසප්, මල් රේනු, යුලි. මෙහිම
කප්‍රත්‍යයෙන් සිඬවූ අජනන
පුංලිංගික රජස්ක ශබ්දයෙ
ක්ද රජ ශබ්දයෙක්ද ඇත.
රජස්වලා, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්තී.
රජු, සත්‍රි. මල බාන. (රැහැණි.)
රක්‍යන, න. රත්සදුන්.
රක්‍යනි, සත්‍රි. බෙරැගස (අව
රිය).
රණ, පු. න. යුධය. පු. ශබ්ද
කිරීම.
ර (ව) ණඩා, සත්‍රි. මිනුග.
රත, න. මෙමුත්තය.
රතිපති, පු. අතගයා.
රතන, න. රුවන්, එනම් මුතු
මැණික් දෙවග්‍රියට සාධාරණ
නමෙකි, සවකිය ජාති උතත
මයා
රතනසාත්‍ර, පු. මහමෙර.
රතනාකර, පු. මුහුද.
රතනි, පු. මිටිරියන, රත්නි සි
සත්‍රි ලිඟුද වේ.
රඵ, පු. හොමුගස, යුධ පිණිසවූ
රඵය.
රඵකඩ්‍යා, සත්‍රි. රඵ සමුහය.
රඵකාර, පු. වඩුවා.
රඵකුමුඛිත්, පු. රඵාවාය්‍යයා.

රථගුප්ති, සත්‍රි. කාඩාදි ගසනු
යෙන් රක්ෂාකරණ පිණිස කර
ලද රථාවරණය.

රථදා, පු. කෝෂ්ටිගස.

රථාබග, පු. සක්වාලිහිණියා.

රථික, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා.

රථිත්, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා. රිය
නැගි යෝධියා.

රථිර, ත්‍රි. රථ ස්වාමියා.

රථ්‍ය, පු. රිය අදනා අසු.

රථ්‍යා, සත්‍රි. රථ සමූහය.

රද, පු. දත්.

රදන, පු. දත්.

රදනව්‍යද, පු. තොල්.

රන්බු, න. බිලිය (සිදුර).

රහස, පු. වෙගය. සතුට.

රමණි, සත්‍රි. ශරීර ගුණසෙන්
හා උපවාරයෙන් ඇලුම් වත්
නාවූ සත්‍රි.

රමා, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව.

රමිනා, සත්‍රි. කෙහෙල්.

රම, පු. හඬ.

රලලක, පු. පලස.

රස, පු. වෙගය.

රවණ, ත්‍රි. ශබ්ද කිරීම ස්වභාවය
කොට ඇත්තේ.

රව්, පු. හිරු.

රශ (ස) නා, සත්‍රි. ගැහැණුන්
කරියෙහි බඳනා මෙවුල්දම.

රශ්මි, පු. හිරු ආදීන්ගේ රශ්
මිය. රැහැණ.

රස, පු. රසය. ශාඛාරය. වීරය
කරුණාය. අදිභුතය. ශාසන
ය. භයානකය, විභවය
රෝදය, යන අට වැදූරුම්

නාව්‍ය රසය, වීර්‍ය, මිහිරි
ඇඹුල් ආදී භවරසය, අනුරුගය,
දිය ආදිගලායන දෘශ්‍යරසෙහි
රස බාහු, රසදිය. පස්කම් රස,
ගෘහය, ජලය.

රසගහී, න. රසදුන් හෙවත්
වනුවැල් කෂායෙන්වූ රිදී
තුත්තම.

රසඤ, සත්‍රි. දිව.

රසනා, සත්‍රි. දිව.

රසවතී, සත්‍රි. මුළුතැන්ගේ.

රසා, සත්‍රි. භූමිය. දියමිත්ත.
ඉන් සලුරුක.

රසාජන, න. රසදුන් හෙවත්
වනුවැල් කෂායෙන් කළ රිදී
තුත්තම.

රසානල. න. නාලොව.

රසාල. පු. උක්. අබ්ගස.

රසාලා. සත්‍රි. දී මිහකුරු මිරිස්
ඉගුරු ආදියෙන් කළ ලේහ
යෙක්, හේ මෙසේ කියනලදී.
සුදුශ්‍රාසත්‍රයෙහි “අභිසංක: සුවි
ර පයච්ඡිනසාදධින: බණ්ඩ
සාණොභගපලානි ශශිප්‍රහසා
සර්පිෂ්පලං මධුපලං මරිචං
විකම්. ගුණයා: පලාඨිමපිචා
ඨි පලංවතුණිං සුක්ෂ්මෙපටෙ
ලලනාමාදුපාණිසාභාකර්පු
රධුලි සුරහිකාන පාත්‍රසංස්ථා
ඵණ වාකොදර කානා සරසා
ර සාලා යාබාදිතා හගවතා
මධුසුදනෙන-මෙහි තෝරාම
මාර්ජිතා යන්තෙහි ඇත.

රසින, න. මෙසනාදය.

රසොන්න, පු. හෙලලුණු.

රහස්, අව්‍ය. විජන ස්ථානය.

රහසා, සත්‍රි. රහස්හිවූ දෙය.

රහා, සත්‍රි. නො අඩුකලායෙන්
සුත් පුණු පොහොය.

රහසස, පු. රහසයා

රහසසී, සත්‍රි. වොරකනම් ගනු
ද්‍රව්‍යය, (සිගුරු බියලි)

රහ්‍යා, සත්‍රි. ලාකඩ.

රහකව, ත්‍රි. රෙමු පිළි (රෙම
යෙන් උපදනා වසනු)

රහ්, පු. ජනපද පුරපාලනාධි
කා වූ රජදරුවන්වද තනකා
යකාරිවූ රජදරුවන් කෙ
රෙන් පිටත් සෙස්ස වූන්වද
නම්.

රහ්‍ය, න. රජසමූහය.

රහ්‍ය්, පු. රජ, සද, සෘත්‍රිය.

රහ්‍ය්‍ය, පු. සෘත්‍රිය.

රහ්‍ය්‍යක, න. සෘත්‍රිය සමූහය.

රහ්‍ය්‍යවත්, පු. මහාරජකු ඇති
දෙය.

රාජබලා, සත්‍රි. ආපසු මදුවැල.

රාජබිජිත්, ත්‍රි. රජකුලඋපන්නේ
රාජගජ, පු. වෙසමුණු.

රාජවංශ්‍ය, ත්‍රි. රජකුලඋපන්නේ
රාජවත්, පු. මහාරජකු නැගි
දෙය.

රාජව්‍යාස, පු. ඇසල ගස.

රාජසදන, න. රජගෙය.

රාජසනා, සත්‍රි. රජසමූහයා.

රාජසුස, පු. රජුපමණින් කට
සුතු යාගය.

රාජහංස, පු. රජහංසයා ගෙවන
වණ්ණ ශරීර හා රකනවණ්ණ වඩු
(තුඩ) වරණ (පා) ඇත්තේ
රාජහංසනම්.

රාජාද(න)න, න. පියල්, හිරිපල.

රාජාභි, න. කළුවැල්.

රාජ්, සත්‍රි. අතුරු රහිත තුරු
පෙළ, (වල්රොද)

රාජ්‍යා, සත්‍රි. කළු අබ.

රාජ්‍යල, පු. දියබරණ.

රාජ්‍යව, පු. න. පියුම්, පු. එනම්
මත්ස්‍ය විශේෂයෙක්.

රාජ්‍යාබග, න. ස්වාමිය, අමාත්‍යය,
සුභාත්‍ය, බන කොශය, (බනා
ගාරය) රථය, පළිතොදක
වාසනාදියෙන් දුර්ග්ගස්ථානයවූ
පුරය, සෙතාය යන මේ සත
හෝ පුරසෙන් සමග අට
හෝයි.

රාත්‍රි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.

රාත්‍රිවර, පු. රාත්‍රියයා.

රාත්‍රිංවර, පු. රාත්‍රියයා.

රාදබානන, ත්‍රි. සත්‍යයයි අදහන
ලද්ද.

රාබ, පු. වෙසක්මස.

රාබා, සත්‍රි. විසා නැකත.

රාමභ, න. සුභ, (පෙරැම්කායම්)

රාම, පු. බලහද්‍රයා, රාමනම් පසු
වර්ගය, ත්‍රි. නිල්පැහැ, සිත්කළු,
සුදු.

රාමා, සත්‍රි. ගිතාදිකලාදත් සත්‍රි.

රාමින, පු. උණදඩෙන්කළ තවුස්
සැරයටිය.

රාල, පු. සදලමල (හල්දුම්මල)

රාගි, පු. බානාදිත්තේ රූස
මෙහාදී දෙලොස් රූය.

රාජ්‍ය, න. ජනපදය, උපද්‍රවය.

රාජ්‍ය්‍යා, සත්‍රි. කටුවැල්බඩු.

රාජ්‍ය්‍ය, පු. නාටකාදියෙහි රජ
සුත්‍රා.

රාස, පු. මෙසනාදය.

රාසන, පු. කොටඵලා.
 රාසනා, සත්‍රි. කුඩා ඇඹුල්පල
 ඇති බොහෝ කටුඇති එලා
 වැනි නම් වැල (රැක්ක.)
 රාහු, පු. රාහු.
 රිකනක, ත්‍රි. හිස්ද.
 රික්ඵ, න. ධනය.
 රිකිණ, න. පැකිලීම, මෙහි
 රිකිණ යනුද වේ.
 රිපු, පු. සතුරා.
 රිකුට, පු. කඩුව, න. කලාණය,
 ගුහය, අගුහය.
 රිපි, පු. කඩුව, න. කලාණය
 ගුහය, අගුහය.
 රිඩා, සත්‍රි. අනාදරය.
 රිණ, ත්‍රි. පෙරහනලද දෑ හෝ
 වැගුරුණුද.
 රිති, සත්‍රි. කුලාවාරය, වැහිරීම,
 ධනය, පිත්තල.
 රිතිපුස, න. පිත්තල මලෙන්
 කළ අඳුන්.
 රැක්පුනිකුසා, සත්‍රි. පිළියම.
 රැක්ම, න. රන්.
 රැක්මකාරක, පු. රන්කරා.
 රැ(රැ)කු, ත්‍රි. ප්‍රෙමරහිතයා, රඵ.
 රැණ, ත්‍රි. බිදුනු (එබුනු) හෝ
 නැඹුනුද.
 රැවි, (වා) සත්‍රි. දීප්තිය.
 රැවක, පු. ලප්තාරම්, එරඹු
 ගස, න. සුවස ලුණු.
 රැවි, සත්‍රි. වැලඳගැන්ම (සුයඹා
 දිත්තේ) රක්මය, රැවි යනුද
 මෙහි වේ.
 රැවිර, ත්‍රි. ශෝභනද.
 රැව්, සත්‍රි. රොගය.
 රැව්, සත්‍රි. රොගය.
 රැහ, න. හිරිසනුන්ගේ හඬ.

රැදින, න. හැඩිම.
 රැබ, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්වට
 කළද.
 රැදු, පු. ඊශ්වරයා, එනම් දෙව
 තා වර්ගය, "රැදුළුකා දශ
 සමානා:" යනු දක්නා බැවින්
 මේ වර්ගයෙහි එකොළොස් දෙ
 වතා කෙනෙක් වෙත්.
 රැදුණ්, සත්‍රි. උමාදෙවි.
 රැබිර, න. ලේ.
 රැරැ, පු. මාගයා.
 රැඡ්(ඡා), සත්‍රි. කොපය, සිවි
 හකති ආදියෙහි රැවි, රැඡ්භා
 රැඡ්, කියාවේ.
 රැහා, සත්‍රි. ඊතණ.
 රැකු, ත්‍රි. රළු දෑ, කරුණා
 නැත්තා.
 රැප, න. රැපය.
 රැපාට්ටා, සත්‍රි. වෙහෙයා සත්‍රි
 රැපා, ත්‍රි. ප්‍රසන්නරු ඇත්තා, න,
 රිදි, වැඩකළ රන්රිදි, අඬවරු
 හ පුරුෂාදි රු නැගු රන්රිදි
 මිල.
 රැපාධාසකු, පු. රජුන්ගේ රු
 පයෙහි හෙවත් මුදලෙහි අධි
 කාර තැනැත්තා.
 රැඡ්න, ත්‍රි. දුලිහැසුනුද.
 රෙවින, න. අසුන්ගේ ගමන්
 වෙසෙසෙක්.
 රෙණු, පු. බුලි.
 රෙණුකා, සත්‍රි. මරිවාකෘතිවූ
 එලැඟි එනම් ගකු ද්‍රව්‍යය
 (රැහැණිය)
 රෙනස්, න. බිජ්ඣාතුල.
 රෙපු, ත්‍රි. නින්දිතයා, පු. රකා
 රය.
 රෙවනිරමණ, පු. බලහද්‍රයා.

රෙවා, සත්‍රි. නම්දා න දිය.
 රෙර, පු. ධනය. ප්‍රථමයෙහි
 රූප, රා, රායෝ, රායෝ, කියා
 වෙත්, රන්.
 රොක, න. බිලය, (සිදුර)
 රොග, පු. රොගය.
 රොගහාදිත්, පු. වෙද.
 රොවන, පු. කටුඉඹුල් රැක,
 කරද.
 රොවනි, සත්‍රි. එනම් ගස (කුඩු
 වෙලග ගස)ගෙවන තෙවනිකා
 (සුදු තිරස්තවාඵල)
 රොවිඡ්ඡු, ත්‍රි. කොබනේ.
 රොවිඡ්, න. දීප්තිය, සිවිහකතිආදි
 යෙහි රූප, රොවි, රොවිඡ්,
 රොවිඡ්, කියාවෙත්.
 රොදන, න. කදුලු.
 රොදනි, සත්‍රි. හැල්කසාබිලියා.
 රොදස්, න. අහස පොලෝ
 දෙක.
 රොදස්, සත්‍රි. අහස පොලෝ
 දෙක රොදසෝ, කියාවිවට
 නදවේ.
 රොබස්, න. නදි ආදි ඉවුර.
 රොප, පු. ඊතලය.
 රොමන්, න. රෝම.
 රොමපු, පු. සිවුපාවුන්ගේ
 තණආදිය වමාරා කැම.
 රොමගනිණ, පු. බුලුගස.
 රොමාකුට, පු. රොමොන් ගමය.
 රොස, පු. කෝපය.
 රොහිණි, සත්‍රි. කුළුරැහැණ,
 දෙන. රෙහෙණ නකත.
 රොහින, පු. අඬවැන්ට බිදුරු
 ඇති එනම් මාගයා, රේමස්සු,
 රතු පැහැ, ඉන්සුත් දෙයෙහි
 ත්‍රි ඇද නැඟි දෙදුන්ත.

රොහිනක, පු. වල්එරබදු (යො
 හොමු ගසයයිද කියත්).
 රොහිනඬ, පු. ගිනි.
 රොහිත්, පු. එරබදු.
 රොදු, න. රැදුබව, නාට්‍යාකති
 යෙහි එනම් රසය, ඉන්සුත්
 දෙයෙහි, ත්‍රි.
 රොමක, න. ශාඛාරිනම් ලුණු
 (රොම ලුණු)
 රොරව, පු. එනම් තිරය හෙදය
 රොහිණිය, පු. බුදුහු, බල
 හද්‍රයා.
 රො(රො)හිඡ්, න. සුවදතණ, පු.
 රොහිඡ්නම් මාගහෙදය.

ල.

ලකුව, පු. දෙල් "සුදුපනස
 සෙත්ත පි මතම්" කුඩා කොස්
 යයිද දන්තාලදී යනු කියන
 ලදී.
 ලකු, න. ලකුය, ලකුගෙවත්
 ඉලක්කය.
 ලකුණ, න. සලකුණ. ත්‍රි. ශ්‍රී
 ඇත්තා හෙවත් හොග සම්
 පත් ඇත්තා. සත්‍රි. විල්ලිහි
 ණියා.
 ලකුමන්, න. සලකුණ, ප්‍රධාන
 භාවය.
 ලකුම්, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව, සමප
 ත්‍රිය, හෙවත් ධනෝතකතිය,
 සුළු දඩකලත්, මහදඩකලත්.
 ලකුම්වත්, ත්‍රි. ශ්‍රීආත්තා හෙ
 වත් හොග සමපත් ඇත්තා.
 ලකුස, න. ලකු හෙවත් ඉලක්
 කය. සවරුපාවඡාදනය, (වෙස්
 පෙරලීම)
 ලගුඩ, පු. පොල්ල.

ලක්ෂ, න. ලක්ෂය එනම් මිලියන
දිස්සන්ගේ උද්ඝාමය.
ලක්ෂක, පු. ණය ආදියෙහි
ඇපකාරයා.
ලක්ෂ, න. ඉක්මන්, සත්‍රී, පිණිසකා
යයි බොහෝම සුගති කුසුමය
(පික්මල්) ත්‍රි, ඉහළය හෙවත්
අති ප්‍රභවය, සවිලප ද.
ලක්ෂය, න. සුදුමල් ඇති සා
වැන්න මුල්.
ලක්ෂා, සත්‍රී. එනම් පුරය.
ලක්ෂාපිකා, සත්‍රී. පිඬිකායයි
බොහෝම සුගති කුසුමය (පික්
මල්.)
ලක්ෂා, සත්‍රී, ලක්ෂාව.
ලක්ෂාලී, ත්‍රි. ලක්ෂ සවහාව
ඇත්තේ.
ලක්ෂී, ත්‍රි. ලක්ෂකරණ ලැබූ
යේ. යොගොමුගස.
ලව්වා, සත්‍රී. ගේ කුරුල්ලා. බමර.
ලතා, සත්‍රී. වැල, ශාඛාව, දුදු
ගස, පුවතුගස, පිඬිකායයි බො
හෝම සුගති කුසුමය, (පික්මල්)
ලතාකි, පු. කිල්ලුණු.
ලපන, න. මුඛය.
ලපිත, න. වචනය, ත්‍රි. කියන
ලද්ද.
ලබ්බ, ත්‍රි. ලබනලද ද.
ලබ්බවණි, පු. පණිකතයා.
ලබ්බා, ත්‍රි. සුදුස්සෙන් තොර
නොවූයේ.
ලම්බන, න. එලෙනකර පැලඳී
ඇවටල් ආදිය.
ලම්බාදර, පු. ගණදෙවි.
ලස, පු. ගිතාදීන් හා නැවුම්
සම බව.
ලලනා, සත්‍රී. සුකුමාර රූ ඇති
සත්‍රී.

ලලනනිකා, සත්‍රී. නැබ දක්වා
එලෙන කරපැලඳී ඇවටල්
ආදිය.
ලලාට, න. නලල.
ලලාපිකා, සත්‍රී. නලල් පට.
ලලාම (න්) න. වාලබිය, අඟ
දීන්ගේ නලල සිතියම අඟ
හරණ, කොඩි.
ලලාමක, න. නලලබැඳි මල්දම.
ලලිත, න. “සකලාභන සම්මිත
විනාසො ලලිතං සමානම්
හසාපාදාදි ස කලා භග ය න්
මොනවට පිහිටුම් ලලිතයයි
දන්තාලදී කියනලද සත්‍රීන්
ගේ සාඛාර ගුණහෙදය.
ලම, පු. බාහාරය කැපීම.
කුඩා ද.
ලමභග, න. කරුඹ.
ලමණ, න. මුහුදු ලුණු, පු.
ලුණුරස ඉන් පුත්තයෙහි ත්‍රි.
ලමණෝද, පු. එනම් මහාසාගරය
‘සමරොදා: සමරොදොදබ්බමු
කසාතොදකො තපෙසුරස
ක මදිරොද සොදුදක ඉති
සපා මහාණිවා:සි දක්වනලද
සපා මහාසාගරයන් අතුරෙ
හි සමරොදයයි කියන ලද
මහාසාගරය.
ලමන, පු. බාහාරය කැපීම.
ලමන, න. දුකැත්ත.
ලම (ම) න, පු. (හෙලලුණු
ලසක, පු. දුනුමට.
ලසා, සත්‍රී. ලාකඩ.
ලසාප්පසාදන, පු. රත්ලොත්
ලාභල, න. නගල.
ලාභලපදානි, සත්‍රී. හිටිට.
ලාභලදණ්ඩ, පු. නගලිස.
ලාභලි කි, සත්‍රී. ලියනගලා.

ලාභලිත්, පු. පොල්ගස.
ලාභලි, සත්‍රී. කාවණිකක
වෘක්ෂය ජලපිංපලියයි, මහරට
ව්‍යවහාරයි.
ලාභල, න. අඟාදීන්ගේ
වල්ගය.
ලාප, පු. ලද (විලද) සත්‍රී ලිග
යෙහි ලාජකියාවේ.
ලාක්ෂන, න. සලකුණ.
ලාඞ්, (ඞ) සත්‍රී. ලඞ්.
ලාභ, පු. මුලධනය, විකොට වඩා
ලද බනය, හෙවත් වෙළඳ
මෙන් ලැබූ එලය.
ලාමණ්ණ, සුදුමල් ඇති සාඛාවන්
න මුල්.
ලාලසා, ප්‍රාචීනා හෙවත් යාඤ,
භෞද්දසක හෙවත් ව්‍යායාමය,
අධික තෘණාව.
ලාලා, සත්‍රී. කෙල.
ලාලාපික, ත්‍රි. අදහස දන්තා
පිණිස හෝ අදහසබැවින් හෝ
සාමියාගේ නලල බලනුයේ.
ලාව, පු. ලවවුවා, බාහාරය
කැපීම.
ලාසිකා, සත්‍රී. නටන්තිය.
ලාස, න. නැටුම්.
ලිකුම, පු. “සුදු පත සසෙතත
පි වචනම්, කුඩා දෙල්යයිද
දන්තාලදී.
ලිසා, සත්‍රී. ලෙහෙසියා.
ලිබිත, න. අසාර විනාස හෙ
වත් ලිපිකිරීම.
ලිභි, න. ලකුණ, පුරාණාදී
නිමිත්ත.
ලිභිවානනි, පු. ජීවත්වීම පිණිස
ජලනවුස් ලිභිබාරිවූයේ.
ලිපි, සත්‍රී. අසාර විනාසය හෙ
වත් ලිපීම.

ලිපිකාර, පු. ලියන්නා.
ලිපන, ත්‍රි. ව්‍යාකාරී විලෙපන
ද්‍රව්‍ය.
ලිපන, (ක) පු. විෂපෙච්චි ඊය.
ලිප්පා, සත්‍රී. ආශාව.
ලිපි, සත්‍රී. අසාර විනාසය හෙ
වත් ලිපීම.
ලිසි, ත්‍රි. කතලද යන මේ අව
වාචකයි.
ලිලා, සත්‍රී. “ප්‍රියසානුකෘති ලී
ලා” ප්‍රියයාට අනුව කිරීම ලීලා
යයි කියනලද බැවින් සත්‍රීන්
ගේ ප්‍රියයාට හෙවත් වලලන
යාට අනුවකරණ ශාඛාරහෙ
දය, වලලනාදීන්ගේ පරිහාසය,
(සෙල්ලම) ක්‍රියා.
ලිසිත, ත්‍රි. පා ශීවවයෙන්බිම පෙර
ලෙන ඇසිල්ලෙහි අඟාදීන්ට
නම්.
ලිබ්බ, ත්‍රි. ලොහ ඇත්තා.
ලිබ්බක, පු. වැද්ද, ලෝබියා.
ලිලාප, පු. මිමා.
ලින, සත්‍රී. මකුළුවා.
ලින, ත්‍රි. කපනලද ද.
ලිම, න. අඟාදීන්ගේ වල්ගය.
ලෙබ, පු. දෙවියෝ.
ලෙබක, පු. ලියන්නා.
ලෙබ්බි, පු. ගකුයා.
ලෙ (ලෙ) බා, සත්‍රී. අතුරු රහිත
වූ තුරුපෙළ, (වල් රොද)
ලෙපක, පු. සුධාසිල්පියා හෙවත්
සුණු වඩුවා.
ලෙහ, පු. කුඩා ද.
ලෙස්ම, පු. මැටිකැට.
ලෙහ, පු. අනුභවය.
ලොක, පු. ලොකය, ජනයා.
ලොකණ්, පු. බුදුන්.

ලොකම නා, සත්‍රී. ශ්‍රී කාන්තාව,
 ලොකාසන, න. එනම් ශාසනය,
 ලොකය අයත්වූ ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍ර
 මාණය ලොකායන නම් එය
 ප්‍රකාශ කරන්නාවූ ශාසනයයි
 ලොකාලොක, පු. සක්වලගල.
 ලොකෙය, පු. බ්‍රහ්මයා.
 ලොවන, න. ඇස.
 ලොවමසක, පු. පවුතල (මො
 තර කුඹිඹිය.)
 ලොජ්භූ, න. සොරකමින් ගත්
 බඩු.
 ලොබ, පු. හෙළ ලොන්ගස.
 ලොපාමුදා, සත්‍රී. අගසනි සාමිනු
 ගේ භාය්‍යාව.
 ලොමන්, න. රෝම.
 ලොමයා, සත්‍රී. ජවාමාංසිනම්
 සුගකි ද්‍රව්‍යය.
 ලොමහමිණ, රෙමොන් ගමය.
 ලොල, ත්‍රි. සෙලවිම, තාමණා
 සනිත, සත්‍රී. දිව, ශ්‍රී.
 ලොලුප, ත්‍රි. ඉතා ලොල් අය.
 ලොලු, න. මැරිකැට.
 ලොලු හෙදන, පු. කෙතේ
 මැරිකැට බිඳින මුගුර.
 ලොහ, පු. න. යකඩ, න. කළු
 වැල් හෙවත් අහිල්.
 ලොහකාරක, පු. කමුරා හෙ
 වත් ලොහොකරු.
 ලොහපාසන, පු. ලෝතුඩුවා.
 ලොහල, ත්‍රි. අස්ථිවලක් ඇත්
 තේ හෙවත් ප්‍රකට නොවූ බස්
 ඇත්තා.
 ලොහාහිසා (හා) ර, පු. නිරුජ
 න සමයෙහි එනම් පහන් ආ
 දියෙන් යුඩ පිරිස සරසන සම
 යෙහි සතුරන් කරා පිටත්ව

යාමට පළමු ශසන වාහනාදී
 පිදිම් විධිය.
 ලොහින, න. ලේ. පු. රතුපැහැ
 ඉන්යුත් දෙයෙහි ත්‍රි.
 ලොහින, පු. පියුම් රු මිණ
 (පද්මරුග)
 ලොහින වතු, න. කොකුම්.
 ලොහිනාභිත, අගහරු.
 ලොහ, පු. න. රත්රිදි තඹ පිත්
 තලාදි සියලු ලොහ.
 ව.
 ව, අව්‍ය. සද්‍යාචාරි “ශාසන වංච
 වප්‍රසිද්ධ:” යශස් සතුරු ගරීර
 යක් බදුයි යනාදි උද්‍යරණයි
 වංශ, පු. ගොත්‍රය, තුණගස.
 වංශික, න. කළුවැල් හෙවත්
 අහිල්.
 වංශරොවනා, සත්‍රී. තුණමකුළු.
 වංශික, ත්‍රි. බහුල ප්‍රකෘතීය හෙ
 වත් ඉතා බොහෝ.
 වස, පු. කොකා, වකපුෂ්ප, මෙ
 හි, ව්‍රික, කියාදවේ.
 වකුල, පු. මුහුළු ගස.
 වකුතව්‍ය, ත්‍රි. නිකුතවයුත්ත,
 අනුත් අණෙහි වැටෙන්නා.
 වකුත්‍ර, න. මුඛයා, තුවරමුල්
 එනම් ජනෙ හෙදය.
 වකුතා, ත්‍රි. කියන්නා.
 වකු, ත්‍රි. වක්වූ ද. න. තදී වක.
 වක්ත්‍ර, න. මුව.
 වක්කස්, න. ලය.
 වකික්ක, පු. ඉකිලිය.
 වකිග, න. සුදු තුඹ (සුදු රියම්.)
 වවන, න. වවනය.
 වවනෙසපිත, ත්‍රි. අවවාද ගිව
 ස්නා.

වවස්, න. වවනය.
 වවා, සත්‍රී. වදකසා.
 වප්‍ර, පු. සිනුක් ගස. පු. විදුර
 විය. අකුණු.
 වප්‍රහිකොස, පු. ගිගුරුම
 වප්‍රහිකොස, පු. මෙස ගිගුරුම.
 වප්‍රසුප, න. තලමල.
 වජ්‍රින්, පු. ගතයා.
 වසවක, ත්‍රි. ප්‍රතාරණ ගිලිවූ
 යේ හෙවත් රුවිල්ලෙන්
 අනුත් බැඳගන්නා, පු සිවලා.
 මෙහි “වසුප්‍රක” කියාද වේ.
 වසවින, රවටන ලද්දේ.
 වසවුල, පු. ගොමු ගස හෝ
 පලු ගස කෝමු ගස.
 වට, පු. නුගගස.
 වටක, පු. අත්වට.
 වටි, ත්‍රි. මල බාණ. (රුහුණ.)
 වඩවා, සත්‍රී. වෙලඹ.
 වඩවානල, පු. සමුද්‍රයෙහිවූ වෙ
 ලඹගේ මුඛයෙහිවූ වඩවාත්
 නිය.
 වඩු, ත්‍රි. විසල් ද.
 වණ්ඪ, පු. වෙලෙන්ද. ප්‍රථමා
 යෙහි රූප. වණ්ඪක් වණ්ඪජො
 වණ්ඪජාකියා වවනත්‍රයෙහිවේ.
 වණ්ඪ්‍යා, සත්‍රී. වෙලදුම.
 වණ්ඪක, පු. භාග්‍ය.
 වන, අව්‍ය. “අහො වන කණ්ඪ”
 අතේ මහත් දුකෙකි යනාදි
 තන්හි බෙදයෙහිද “වනනි
 යොවාසි” අපේමැයි දිලිඳෙ
 හිය. යනාදි තන්හි අනුකම්පා
 යෙහිද “වන පතිරුලිඛිතය”
 අහ වලලහ තෙම වලදනාලද්
 දේය යනාදි තන්හි තුෂ්ටියෙ
 හිද “අහො වනාං වුව ආප

දෙවම් ” අභුතයෙක මේ නිශ්
 විතයි විපත මෙසේයි යනාදි
 තන්හි විසමයෙහිද “එහි වන
 සබෙ ” හැබ යාලුව එව,
 යනාදි තන්හි ආමන්ත්‍රනයෙ
 හිද වේ.
 වහස, න. ලය. පු. වස්සා. හවු
 රැද්ද.
 වහසන, පු. කෙලිදගස.
 වහසනර, පු. නාමු වස්සා.
 වහසනාග, පු. එනම් ස්ථාවර
 විෂ හෙදය (වචනාග.)
 වන්සර, පු. හමුරැද්ද. හිරු දුරු
 ත්තට සංක්‍රාන්තිකල තැන්
 පටන් ඇසලමස දක්වා උත්
 තරුයනයයි ඇසල මස සිට
 දුරුත්ත දක්වා දක්ෂිණායන
 යයි මේ අයතවය හවුරැද්
 දෙක්නම් වේ.
 වන්සල, ත්‍රි. සෙනහ ඇත්තා.
 වන්සාදනි, සත්‍රී. කිදිවැල.
 වද, ත්‍රි. කියන්නා.
 වදන, න. මුව.
 වදන්, සත්‍රී. කපු, උරල.
 වදන, ත්‍රි. මනා තෙපුල්
 ඇත්තා. දෙන සුලුයේ බො
 හෝකොට දෙන්නා.
 වදවද, ත්‍රි. කියන්නා.
 වඩ, න. මැරීම.
 වඩු, සත්‍රී. පිණිකායයි බ්‍යානවූ
 සුගකි කුප්‍රමය (පික්මල්) පුත්‍රා
 දීන්ගේ භාය්‍යාව (යෙහෙලි)
 ගැහැණි.
 වඩ්‍ය, ත්‍රි. වඩයට සුදුස්සා හෙ
 වත් ඉස සිදිමට සුදුස්සා.
 වන, න. ජලය. වනය.
 වනනිකකා, සත්‍රී. දියම්ත්ත.

වනප්‍රිය, පු. කොටුලා.
 වනමණ්ඩකා, සත්‍රි. ඇට ලේ මැස්සා.
 වනමාලින්, පු. විෂණු.
 වනමුද්ග, පු. වනමු.
 වනශාඛිනාව, පු. ගොකටු.
 වනස්පති, පු. නොමලින් පල ගන්නා (පනස උදුමර අඟි තොදි) වාක්‍යය.
 වනාසුප්, පු. වනාසු දෙශයේ උපන් අඟි විශේෂය.
 වනිනා, සත්‍රි. ගැහැණි. උපදවන ලද අත්‍යන්ත අනුරගවත් සත්‍රි.
 වනිසක, ත්‍රි. යාවකයා.
 වනෝකස්, පු. වදුරු.
 වන්ද, සත්‍රි. පුවතා.
 වන්දරා, වදින සුලු වූයේ.
 වන්දි (වන්දි) හි, දහගෙයි ලු අය.
 වන්දන්, පු. සතුති පාඨකයා.
 වක්‍ය, ත්‍රි. සාතු වෙයිද එල රහිත රැක් ආදිය.
 වක්‍යා, සත්‍රි. වද්දෙන.
 වක්‍යා, සත්‍රි. වන සමූහය.
 වපා, සත්‍රි. මෙද තෙල්
 වපුස්, න. ශරීරය.
 වපු, න. කළු තුම (කළු ඊයම්) පු. කෙත. න. පදනම "පරි බොද්ධාත මාත්‍රිකාකාවසා" අගලෙන් නැගු මැටිකන්දයයි දක්වනලදී.
 වමපු, පු. වමනස. ඇතුන් ඇති නින් සොබෙන් ඉස්නා පෙන.
 වමි, සත්‍රි. වමයන.
 වසස්, න. බාලය යොවනාදි අවස්ථා.
 වසස්ථ, ත්‍රි. තරුණයා.
 වසස්ථා, සත්‍රි "යසා: ශුකල පක්‍ෂෙ පණ්ණානුද්ගවනතිකාස් ණෙවපතනති සා සොමලතා" යම් වැලක ශුකලපක්‍ෂයෙහි පත්‍ර ගවගනිද්ද කාණ්ඩපක්‍ෂ

යෙහි වැටෙද්ද හි සොමලතා යයි කියන ලද. කවෙළු නම් බෙහෙද "ලහාන කා වලි " යනු මර්ධි " ඇමුල ගස.
 වසසා, පු සම වයස් වූ යහළුවා.
 වසසා, සත්‍රි. යෙහෙලිය.
 වර, පු. වෙළුම්. සමකතිය. න. කොකුම්. මදක් ප්‍රිය ද. පු. දෙවියන් කෙරෙන් යමක් ඉල්ලීම, ත්‍රි. ශ්‍රේෂ්ඨාපී.
 වරවා, පු. සත්‍රි. දෙබරු. සත්‍රි. හංසිය.
 වරණ, පු. පවර, ලුනුවරණ ගස.
 වරණකා, පු. එනම් මුබරොග හෙදය,
 වරනා, සත්‍රි වරමදු හෙවත් සමන් කල රැහැණ පොරොද්ද නම් ඇතුන්ගේ මැද බැදී මට යොදන රැහැන්.
 වරද, ත්‍රි. ඉෂ්ඨල දයකයා.
 වරමාණිනි, සත්‍රි. උතමසත්‍රි. හෙ වත් ශිත කාලයෙහි උපන් වූ උපන් කාලයෙහි ශිතල වූ පහස් ඇති සැමියා කෙරෙහි ඇලුම් ඇති සත්‍රි. කසා.
 වර්ධන, න. හිස. යොනිය.
 වර්ධනක, න. කික් උතු නම් සුගති ද්‍රව්‍යය. (කුරුල්ලෙහි.)
 වර්ධන, න. මලබාන. (රැහැණ.) පු. පිසුම් කෙමිය
 වර්ධනො, සත්‍රි. උතමසත්‍රි.
 වර්ධි, පු. දළපිළි.
 වර්ධන, පු. උතුරු.
 වර්ධනින, ත්‍රි. කරණලද එල බිම් ආදි පරිවය ඇත්තේ
 වර්ධනා, සත්‍රි. පිදීම, සෙවනය,
 වර්ධස්පින, ත්‍රි. කරණලද එල බිම් ආදි පරිවය ඇත්තේ.

වර්ජි, ත්‍රි. පාඨකාපීති හෙවත් ඉතා මහත් යන අපීති. න. නම්.
 වරි, සත්‍රි. ශතාවරි.
 වරිසස්, ත්‍රි අතිශයින් මහත් වූ යේ, අතිශයින් උතුම් වූයේ.
 වරුණ, පු. වරුණයා, පශ්චිම දිශාපතියා.
 වරුණාත්මජා, සත්‍රි. සුරා.
 වරුඵ, පු. කාණ්ඩාදි ශයනගෙන් පරිරක්‍ෂණය පිණිස කරණලද රථාවරණය.
 වරුපිනි, සත්‍රි. වතුරහිනි සෙ නාව.
 වරෙණා, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 වකිර, පු. තරුණ සිව්පාවා.
 වහි, පු. සමයන්ගේ සමූහය.
 වවිස්, න. තෙපස්, මල, රූප, පු. සිකුරා.
 වවිසක, පු. න. මල.
 වණි, පු. ඇතුන් පිටලන විවිත්‍ර කම්බලය, බ්‍රාහ්මණාදි ජාතික යෝ, සතුතිය. පු. න. අක්‍ෂර.
 වණික, න. ගාත්‍රානුලෙපනයට සුදුසු ඇඹරු හෝ ගලගැ සඳුන් ආදි විලවුන්.
 වර්ණින, ත්‍රි. සතුතිකරණලද්ද.
 වර්ණිත්, පු. බ්‍රහ්මපිණිස වන වරණ ශිලි වූ ප්‍රථමාශ්‍රම ස්ථාන හෙවත් බ්‍රහ්මවාරියා.
 වනික, පු. අස්කුරය, වටුවා.
 වනින, න. කාෂිකම්, ජීවිකාව. ත්‍රි. වැටෙන සුලු වූයේ.
 වනිනි, න. මාගිය.
 වර්තමන් (නි), සත්‍රි. මාගිය.

වර්තමන්, න. ඇසවසා සිටිසම, මාගිය.
 වර්ති, සත්‍රි. ගාත්‍රානුලෙපනයට සුදුසු ඇඹරු හෝ ගලගැ සඳුන් ආදි විලවුන්, කාෂිකම්, ජීවිකාව.
 වර්තින, පු. පක්‍ෂි විශේෂයෙක්.
 වර්තිස්ණු, ත්‍රි. වැඩෙන සුලු වූයේ.
 වකිල, ත්‍රි. වටද.
 වඩික, පු. දුමුටු (දන්දෙවිසුද) වඩිකි, පු. වඩුවා, වඩිකින් කියාද වේ.
 වඩින, ත්‍රි. වැඩෙන සුලු වූයේ, කැ පිම.
 වඩිමාන, පු. එරඹුගස.
 වඩිමානක, පු. මලාව.
 වර්ධස්ණු, ත්‍රි. වැඩෙන සුලු වූයේ.
 වර්ධි, සත්‍රි. සමන් කල රැහැන.
 වමින්, න. ශරීරය, සන්නාහය.
 වර්මන, සන්නාහසන්නාහය,
 වසරි, ත්‍රි. ප්‍රධානද.
 වසරි, සත්‍රි. සෙවව්‍යයෙන් පත්‍ර කෙණ්ඩ කරන්නාවූ කන්‍යා සත්‍රි.
 වළිණා, සත්‍රි. ගොම ආදියෙන් උපන් කාවච්ඡි මැස්සා (නිල මැස්සා.)
 වළුරා, සත්‍රි. වෙලාගස, මෙහි වරි, කියාදවේ.
 වළු, පු. න. වැස්ස, දඹදිව හෝ එහි භාරතාදි කාඩ, අවුරුද්ද.
 වළිවර, පු. තප්පකයා.
 වළි, සත්‍රි. බහු, වළිකාලය.
 වළිහ, සත්‍රි. මඩුකටෙහුව.
 වළිබිනි, සත්‍රි. සුලුබුරුද.
 වර්ජිසස්, ත්‍රි. අනුවෙන් බබ්බෙහි වසස් වූ මහල්ලා. 23

විශේෂය, පු. පාණවැසි.
 වර්ෂය, න. සිරුර, මැනීම.
 වර්ෂ, න. මොනරපිල.
 වර්ෂය, පු. මොනරා, වර්ෂින්
 කියාදවේ.
 වර්ෂ (භී) සුඡය, න. සුභයවන
 නම් සුභය ද්‍රව්‍යය, (සුභයවන
 විෂයද කියත්)
 වර්ෂවර්ෂ, පු. දෙවිගේ.
 වර්ෂය, පු. සුදුපැහැ, ඉන්සුන්
 දෙසෙහි හි.
 වර්ෂ, න. කෙන, නුවරදෙර.
 වර්ෂය, පු. මනාදකුම ඇති සුභය;
 වර්ෂ, (ඩ) හි, සුභය. ගොතැස්,
 (පරාල)
 වර්ෂය, පු. න. වර්ෂය, ගෝලය.
 වර්ෂය, හි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්
 වටකළද.
 වර්ෂය, පු. මෙසය;
 වර්ෂය, හි. ඇගරුලි ඇත්තා.
 වර්ෂය, හි. ඇගරුලි ඇත්තා.
 වර්ෂය, හි. වපරය;
 වර්ෂය, පු. න. පිසිකෙළ. (පිය
 සේසේ කොණ);
 වර්ෂය, පු. රිලා, වර්ෂය;
 වර්ෂය, න. සුභය (ගස්ආදියේ
 පව්වා)
 වර්ෂය, පු. න. සුභය;
 වර්ෂය, න. අසුන්ගේ පිහිටීම
 ගති විකෘතියෙන්;
 වර්ෂය, පු. න. තුමස;
 වර්ෂය, සුභය. විනාව.
 වර්ෂය, ප. ගොපොල්ලා;
 වර්ෂය, හි. අහිමි වෙමින් පිය
 ද, ප්‍රධානියා, පියයා;

වර්ෂය (වී), සුභය. අහිතවොද්ගත
 පලවොකුර රූප ඇත්තාවූ කා
 න (මල්ආදීන්ගේ පොකුර.
 වර්ෂය, (ලී), සුභය වැල.
 වර්ෂය, හි. විසලිමස්;
 වර්ෂය, පු. බවුස් නණ.
 වර්ෂය, පු. අහිතකම, ප්‍රභූතිය.
 වර්ෂය, සුභය. වර්ෂය.
 වර්ෂය, සුභය. වර්ෂය, ගැහැණි,
 ඇතිනි.
 වර්ෂය, හි. සිස්ද.
 වර්ෂය (භී) ර, පු. ඇත්වගපුල්;
 වර්ෂය, හි; වසගවුයේ;
 වර්ෂය, සුභය; අවර්ෂයකින්
 ගැබ්ගන්නාවූ දෙන, පලවුර
 වර්ෂය, කරුණවූ පසුගැබ්ගත්
 නා දෙනයයිද කියත්;
 වර්ෂය, අවර්ෂය, දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍යපිදිම් අවර්ෂයයි.
 වර්ෂය, හි. ගින්නෙහිපිදුද
 වර්ෂය, සුභය. රාත්‍රිය, ගෘහය.
 වර්ෂය, න. වසගය.
 වර්ෂය, පු. වසගකාලය.
 වර්ෂය, සුභය. මෙදනෙල්.
 වර්ෂය, න. මුහුදු ලුණු
 වර්ෂය, පු. වසගපවර්ෂය, අහිමි
 වසගවතාවෝ, ගිනි, න. රත්
 න, ධනය.
 වර්ෂය, න. ගාමාරනම් ලුණු
 (රෝමලුණු) පු. වරාගස, මෙහි
 “වසග” යනුදවේ.
 වර්ෂය, පු. විෂයයෙන් පියා.
 වර්ෂය, සුභය. භූමිය;
 වර්ෂය, සුභය. භූමිය.

වසගය, සුභය. භූමිය.
 වසගය, පු. එළුවා;
 වසගය, පු. සුභය; යටිබඩ හෝ මු
 වින, පු. කඩපියල්ල හෙවත්
 දවල්ල, මෙහි බහුවචනයයි;
 වසගය, න. ගේ; මෙහි “පසගය”
 යනුදවේ.
 වසගය, න. වසගය.
 වසගය, පු. මිල.
 වසගය, න. වැටුප්.
 වසගය, සුභය. සනායුනම් බල
 නගර.
 වසගය, පු. ගෙරින්ගේ කද.
 වසගය, අවර්ෂය; බාහිරය හෙවත්
 පිටතය යන අර්ථය.
 වසගය, පු; ගිනි, අගිනි කොණප
 තියා;
 වසගය, න; වසගය.
 වසගය, පු. රත්තිවොල්.
 වසගය, අවර්ෂය, සදාශාචී, උපමා, වික
 ලා, අවධාරණ, සමුවය, විකඩ,
 පදපුරණ යනමේ අර්ථයන්හි
 වේ “ජාතා මනෝ ගිහිරමපි
 තාං පද්මිනිං වානරාපාමි” සිසි
 ලින් පෙළෙනලද පියුම්විලක්
 මෙන් අන් ආකාරවූවායයි හ
 ගිම් යන මේආදී තත්ති සද
 ශාචීයි; “ආශ්ච්ඡිවොවාසංකා
 ඩි” දළ විසඳා සිසියකුමෙන්
 කිපියේය යනාදියෙහි උපමා
 ය “ගිවංවායදිවා විෂයුම්”
 ඊශවරයා හෝ විෂයු හෝ
 යනාදියෙහි විකලාචීයි; අව
 ධාරණ සමුවය විකඩ පදපුර
 ශාචීයන්හිද දක්නාලැබේ;
 වසගය, හි. වදන්පතිවූයේ.
 වසගය, න. වසගය, එනම් නිසි

නතවූ ක්‍රියාවන්ගේද සුභයනවූ
 නාමයන්ගේද කාරකානුක
 කොට අදහස් අවබෝධ කරණ
 සේ යොදනලද පද සමූහයයි.
 වසගය, හි. වදන්පතියා.
 වසගය, සුභය. සිව්පාවුන් බඳනා
 වරදල,
 වසගය, පු; වරදල් වැද්ද.
 වසගය, හි. නායකාසත්‍රයා.
 වසගය, න. වචනෝ පසුමය.
 (කථාරණය)
 වසගය, සුභය; සරසවතිය හෝ වච
 නය;
 වසගය, පු. නොබිණිම වුත
 කොට ඇත්තා.
 වසගය, පු; වසගය;
 වසගය, හි. බොහෝ ගැරතිය
 යුතුබස් ඇත්තා;
 වසගය, හි. බොහෝ ගැරතිය
 යුතු බස් ඇත්තා.
 වසගය, න. පණ්ඩුත තෙපුල්;
 වසගය, හි. තොයා
 සිකයා හෙවත් නායක ශාසන
 ඥයා.
 වසගය, පු. ඊදමුලවූපත්‍රය.
 වසගය, පු. න. එනම් යාග
 හෙදය;
 වසගය, පු. වංආපාල.
 වසගය, පු. අශ්වයා, නිදඹු, පසු.
 වසගය, සුභය. අස්තල;
 වසගය, සුභය. ආශාව.
 වසගය, පු. බැලිල.
 වසගය, න. වෙළඹුන් රූස, පු.
 (සමුද්‍රයෙහිවූ) අශ්වයාගේ මුඛ
 යෙහිවූ) වඩවාගතිය.
 වසගය, න; බමුණන්ගේ සමු
 හය.

වාඩ, න. අතිශය, ප්‍රතිශ්‍ය, ඉන්
 යුත් දෙයෙහි ත්‍රි.
 වාණ; පු; ර්තල;
 වාණි, සත්‍රි. ඇඳන් ආදියෙහි විය
 මන;
 වාණිජ, පු. වෙළෙඳ;
 වාණිජ්‍ය, න; වෙළෙඳයන්ගේ
 වෘත්තිය හෙවත් ජීවිකාවට
 වෙළෙඳම.
 වාණිකි, සත්‍රි; නටන්තිය, මන්වු
 ගැහැණි.
 වාණි, සත්‍රි. සරසවතිය හෝ වව
 නය.
 වාන, පු. පවන්.
 වානක, පු. අසනපර්ණිතම් ඔහු
 භය ගොපර්ණියයිද ප්‍රසිද්ධි
 වානකින්, ත්‍රි. වානරොගආනතා;
 වානපොඵ, පු. පක්කැලගස;
 වානප්‍රමි, පු. වානමාගයා;
 වානමාග, පු; වානමාගයා;
 වානාසන, න. කවුළු;
 වානාස, පු. මුවා;
 වානුල, පු. වානසමුහය; ත්‍රි. වා
 නවිකාර ඇත්තා.
 වාන්සක, න; වස්සන්ගේ සමු
 හය;
 වාදර, න; කපුහුයෙන් කළ වස්ත්‍රා
 දිය;
 වාදිත්‍ර, න. විණාදිවු තනය, මිහිගු
 බෙර ආදිවු ආනඩය, වස්තු
 ලල් ආදිවු ගුණිඳය, ලෝතාලම්
 ආදිවු සනයයි කියන ලද වතු
 වීඩ වාද්‍ය;
 වාද්‍ය, න. තනය, ආනඩය, ගුණි
 රය, සනයයි සිව්වැද්දුම වා
 ද්‍යය;
 වාන, ත්‍රි. වියලි එලය;
 වානප්‍රසාද, පු. මිගස.

වානර, පු; වදුරා;
 වානප්‍රසාද, පු; මලින් පලගන්
 නා අම් ආදි වාස;
 වානිඳ; පු; හොමුගස;
 වානෙස, සෙවෙල් අතුරෙහි වන්
 නාවු කොටවියා මුරයයි බ්‍යා
 නවු කෙවනි මුසාකා නම්
 ද්‍රව්‍යය (ජලමුසායයි දනම්)
 වාපි (පි) සත්‍රි; වාව;
 වාප්‍ය, න; වැව් බැම්ම, ත්‍රි; වැපි
 රිය යුතුද.
 වාම, ත්‍රි. වම්සිරාර, මිටි අය,
 මනොඥවාරය, විපරිතා.
 වාමදෙව; පු. ඊශ්වරයා;
 වාමන, පු. දක්ෂිණ දිශාපතා ක්‍රි.
 කුරු හෝ කොටද.
 වාමද්‍රව, පු. තුමස.
 වාමලොචනා, සත්‍රි. මනොඥවු
 නෙත්‍ර ඇති. සත්‍රි.
 වාමා, සත්‍රි. ගැහැණි.
 වාමි, සත්‍රි; වෙලඹ;
 වාසදණ්ඩ, පු. නඩාව (එනම්
 පිළිවියනදඩ.
 වාසස, පු. කවුඩා.
 වාසභාරානි, පු. බකමුනා.
 වාසසි, සත්‍රි. කැමිමේරියගස;
 වාසසොලි, සත්‍රි; කවෙළුනම්
 බෙහෙද, ලහාන, කාවලී, යනු
 මරාටි නාමයෝයි;
 වාසු, පු. පවන්.
 වාසුසබ්, පු. ගිනි.
 වාජ්, සත්‍රි. න. ජලය.
 වාජ, පු. සමුහය, අවසරය හෙ
 වත් ප්‍රසාදව.
 වාජන, පු. ඇතා.
 වාජනප්‍රසා (නා), සත්‍රි; කෙහෙල්.

වාජමුඛයා, සත්‍රි. බොහෝදෙනා
 විසින් සත්කාරකරණු ලබන
 සත්‍රි හෙවත් ප්‍රධාන වෙණාව.
 වාජබා(වා)න, පු. න. වොලකාදි
 සන්නාහය.
 වාජසත්‍රි, සත්‍රි. වෙණාසත්‍රි.
 වාජානි, සත්‍රි. එනම් මානාදෙ
 වතා, ලාරල.
 වාජි, න. ජලය.
 වාජිද, පු. මෙසය.
 වාජිපර්ණි, සත්‍රි. දියපරණලා.
 වාජිවාහ, පු. මෙසය.
 වාජි, සත්‍රි. ඇත්හල.
 වාජිණි, සත්‍රි. පුරා. පැලදිග.
 වානි, න. අසාරස. ත්‍රි. නිරො
 ගියා.
 වානි, සත්‍රි. කෘෂිකම්, ජීවිකාව,
 ප්‍රවානතිකථාව(සවරුපවු පරිදි
 දෙන් කියන කථාව)
 වානිකි, සත්‍රි. හෙළබඩු.
 වානිවහ, පු. වානිගෙන යන්නා
 “වාචනි” යනු මාරාටියි.
 වානික, න. මහඵලව, මහඵ
 සමුහයා.
 වාජ්‍යුමි, ත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත්
 වන්නා.
 වාජ්‍යුමික, ත්‍රි. පොලියෙන් ජී
 වත්වන්නා.
 වාමිණ, න. සන්නාහයන්ගේ
 සමුහය.
 වාජ්‍යුක, න. තෙමනලද.
 වාල, පු. ඉසකෙස්.
 වාලබ්, පු. අශ්වයන්ගේ වල්ග
 යෙහි රොම ඇති පෙදෙස.
 වාලපාශයා, සත්‍රි. බාලසත්‍රින් හිස
 පලදනා ගිරොජාලානම් ආන
 රණය.

වාලමුමිකා, සත්‍රි. සාලපවු මුමික
 ජාතියක්. (සිප්මිය)
 වාලහසන, පු. අශ්වාදින්ගේ වල්
 ගයේ රොම ඇති පෙදෙස.
 වාලක, න. සුමුලු ඔහුටයට
 ගන්නා සුගකි ද්‍රව්‍යයට
 වළා.
 වාල්ක, ත්‍රි. කොමු පිළි.
 වාචදක, ත්‍රි. බොහෝ බණනේ.
 වාසි(සි)කා, සත්‍රි. වංආපල.
 වාසිහ, න. නිරිසනුන්ගේ හඬ,
 වාජ්‍යුමික, සත්‍රි. සුගුහසපත් (පෙ
 රුමිකායම් කොල)
 වාස, පු. වස්ත්‍රය, මෙහි වාසස්
 ගබ්දයද වේ. හේ නපුංසකයි, පු.
 සනා ගහය “ගාහසෙත්‍රය
 නො” ගෙට නමැයි සමහරු
 කියත්.
 වසක, පු; වං ආපල.
 වාසගාහ, න. ගබ්දාගෙය (ලැ
 ගුම්ගේ.)
 වාසනි, සත්‍රි. සොහොමුගස.
 වාසයොග, පු. සුවද කළවත්
 සුණු.
 වාසර, පු. දවස.
 වාසව, පු. ගකුයා.
 වාසස්, න. වස්ත්‍රය.
 වාසික, ත්‍රි. සුවද කැවුද.
 වාසිකා, සත්‍රි. මාගම, ඇතින්කි.
 වාසුකි, පු. එනම් නාරජ.
 වාසුදෙව, පු. විෂ්ණුහුගේ පියා.
 වාසු, සත්‍රි. නාට්‍යාකතිසෙතිලා
 තරුණික.
 වාසතුක, න. එනම් පලාවෙසෙ
 සෙක්.

වාසනාජාපති, පු. ශක්‍රයා;
වාසනා, ත්‍රි. වසන්තයෙන් විසන්ධි
රථය.

වාහ, පු. ද්‍රෝණවිස්සේක් කුම්
හයෙක් නම්, එසේ වූ කුම්හ
දශයෙක් වාහයෙක් නම්. එහෙ
සින් බාරිවිස්සේක් වාහයෙක්.
තැළි එක්දහස් දෙසිය අසූවෙ
කි. මෙහි තැළියනම් කුඩබ
සතරෙකි, කුඩබයෙක් පන
සතරෙකි, අශ්වයා,

වාහවිසන්, පු. මිවා.
වාහන, න. ඇත් අස් ආදි සියලු
වාහනයට නම්.

වාහස, පු. පිඹුරා.
වාහින, න. ඇතුන්ගේ යටිකු
ඹය හෙවත් කුම්හසල්ලයෙහි
යට හාගස.

වාහිනි, සත්‍රි. නදි, වතුරගිනි
සෙනාව ගණනම් සෙනානතර
තුනකින් යුත් සෙනාහෙදස

වාහිනිපති, පු. සෙනාපති.
වාහිලික, පු. වහිලිකදෙශයෙහි
උපන් අශ්වවිශේෂයෙක්.

වාහිලික, පු. කොකුම්, පුභු
(පෙරුම්කාෂම්,) පු. එනම් දෙ
ශය අශ්වයා,

වි, පු. පක්ෂියා

වි(වෙව)කඩකන, පු. උගුරුස්ස.

විකව, ත්‍රි. මල්ගෙනසිටි රැක්
ආදිය.

විකනින, පු. පුය්‍යියා

විකලාබ්‍ය, ත්‍රි. ස්වභාවයෙන් හීන
අවයව ඇත්තා

විකසා, සත්‍රි. වැල්මදට

විකසින, ත්‍රි. මල්ගෙනසිටි රැක්
ආදිය

විකසාර, ත්‍රි. විකාසවන සුලු
වූයේ හෙවත් පිපෙන සුලු වූයේ

විකාර, පු. ප්‍රකාතිහුගේ අන්‍ය
ථාතිය "මාවි කාරොසට්"

මැටි ප්‍රකාතියෙහි එහි විකාරය
කලයෙහි යනුමෙහි,

විකාසිත්, ත්‍රි. පිපෙන සුලු වූයේ.

විකිර, පු. පක්ෂියා.

විකිරණ, පු. වරාගස.

විකුම්භාණ, ත්‍රි. තුටුසින් ඇත්තා
පිළිකුල, නාට්‍යාකතියෙහි බිහි
තසනම් රසය.

විකාන, ත්‍රි. රොගඇත්තා

විකානි, සත්‍රි. විරුඬිත්‍රියාව.

විකුම, පු. සතුරන් මැඩීම, ඉතා
ශක්තිය, සම්පන්නිය,

විකුස, පු. විකිණීම.

විකුසික, පු. විකුණන්නා.

වික්‍රානත, ත්‍රි. ගුරුයා.

වික්‍රියා, සත්‍රි. විරුඬිත්‍රියාව.

වික්‍රෙතා, පු. බඩුවිකුණන්නා.
ප්‍රථමා එකවචනාදියෙහි උප
වික්‍රෙතා, වික්‍රෙතාරෝ, වික්‍රෙ
තාරා: කියාවෙන්.

වික්‍රෙය, ත්‍රි. විකිණිය යුතුද,

වික්ලව, ත්‍රි. ගොකාදියෙන් බුත්
සිරුරු ඇත්තා.

වික්‍ෂාව, පු. කාසාදිරොගයෙන්
උපන් කල කල යන අනුක
රණ ශබ්දය (කැසි හඩ)

විගන, ත්‍රි. ප්‍රහාරගින වූ සදහිරු
ආදිය

විගනාතිවා, සත්‍රි. පස් පනස් හැටි
රිද්දෙන් මත්තෙහි සිටි ඔසප්
කල්ගත වූ සත්‍රි

විග්‍ර, ත්‍රි. නාසා නැත්තා

විග්‍රහ, න. යුධය, ගර්භය, පු වි
සෂිණිය, එනම් සමාසාදීන් සං
ක්ෂිප්ත අභියක්තූගේ විකාර
කිරීම;

විසස, ගුරුය ආගනතුගය යන
මේ ආදීන් විසින් භුක්තයෙ
පවු ආහරය කා ඉතිරිදැ.)

විසන, පු. අන්තරාය.

විසනග්‍රස්, පු. ගණදෙවි.

විවක්‍ෂණ, පු. පණ්ඩිතයා.

විවසන, න. අපවත් වූ වසනුගේ
තනපරයෙන් සෙවීම.

විවර්චිකා, සත්‍රි. කැසිම් ඇත්
තාවූ එනම් කුෂටය,

විවරණා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම

විවාරිත, ත්‍රි. විවාරණ ලද්ද.

විවිකිත්සා, සත්‍රි. සැකය.

විවසක, පු. පුලුලෙන් සො
ලුරු රාජගාහහෙදයෙක් "වි
සෂිණි සුඤ්ජරො විවර්ච්ඤා" යනු
එහෙයින් කියලදී. මෙහි විවර්
ච්ඤා ශබ්දයෙක් ඇති.

විව්‍යාස, න. පක්ෂිසමූහයකගේ
ජායාව ත්‍රි. සෙවන නැත්තේ

විජන, ත්‍රි. ජනයන් රහිත නැත

විජස, පු. දිනුම.

විජිල, ත්‍රි. මණ්ඩයෙන් යුත් දි ආ
දිය.

විජිහ්ම, පු. සපියා, කෙලාම්
කියන්නා,

විඤ, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍ෂයා

විඤන, ත්‍රි. ප්‍රසිඬි වූයේ.

විඤාන, න. ශිල්පශාස්ත්‍ර දැන්ම.

විට, පු. ධුර්විතයා.

විටබ්‍ය, පු. න. කොබෝගෙහි
වලල්ල එනම් "සෞඛ්‍යදො
කාසාදි රචිතපක්ෂි ගාහස"
සුණු ආලෙපකල පහය ආදි
(මුද්‍රතෙහි දූව ආදියෙන් කල)
(කපොතාදි) පක්ෂින් වසන
තැන.

විටප, පු. න. තනපදුරු ආදිය,
වෙලෙප්.

විටපිත්, පු. වාක්‍ෂය.

විට්ඨිදි, පු. හිමුරුගස(ගුරුන්ද)

විට්ඨර, පු. ගම්උරා.

විඩ, න. බලල්ලුණු.

විඩබ්‍ය, පු. න. වලහසාල්.

විඩාල; පු. බලලා.

විඩ්‍යාජස්, පු. ශක්‍රයා.

විනණ්ඩා; සත්‍රි. තමන් එකක
නොපිහිටා අන්‍යයන්ගේ කථා
නිරා කරණය පිණිස කරණ
කථාහෙදය.

විනථ, න. බොරුබස්, ඉන් යුත්
තෙහි, ත්‍රි.

විනරණ, න. දැනය.

විනර්දි (දි), සත්‍රි. මඩගලකම්
පිණිස ගේදොර ආදියෙහි මැටි
ගොඩනගා කල පිල්කඩ,

විනසත්‍රි සත්‍රි. වියතහෙවත්
දෙලොස් අගල.

විනාන, පු. න. යාගය, විසෂිණි,
ත්‍රි. සිඬිද, මදද, වියන

විතුනනක, පු. බිම්තෙල්ලි, න.
කොතඹුරු (කොතන මල්ලි)
කිඹුල්වැන්න, රිදිතුත්තම්
"මොරවුන" යනු මරාපිහි.

විනන, ත්‍රි. ප්‍රසිඬි වූයේ, විවාරණ
ලද්ද, න. ධනය.

විදර. පු. වසුන්දිය පැළීම.
 විදල. පු. කලමාදිය, මුංආදියයි.
 විදරක. පු. වියලිනදී ආදියෙහි
 ජලය පිණිස සැරවල “ගුණා
 තද්දොති ජලාචංගනී: ක්‍රිය
 නොන නෙෂාමි” යනු එහෙ
 සින් කියනලදී, ජලපොත ස
 දෙකක් කිරීම පිණිස මැද බදි
 ලන දෑවලේ ආදි වැටිය “පො
 නොවිධාකරිණ: ශිලාදය:”
 යනු එහෙසින් කියනලදී.
 විදරි. සත්‍රි; හෙලකිරිබද.
 විදරිගකා. සත්‍රි. අවැන්න.
 විදින. ත්‍රි. අවබෝධකලද.
 විදිශ. සත්‍රි. අනුදිග.
 විද. පු. ඇතුන්ගේ කුමදෙක
 අතර;
 විදර. ත්‍රි. දන්තාඅය.
 විදල. පු. දියහොමුගස.
 විද්ධ. ත්‍රි. විදිනලද හෙවත් සිදු
 රාකරණලදද.
 විද්ධකර්ණ. සත්‍රි; දියමන්ත,
 මෙහි අවිධ්‍යාකර්ණ, යනුදවේ;
 විද්‍යාබර. පු; එනම් දෙවයෝ
 නිය;
 විද්‍යුත්. සත්‍රි. විදුලිය,
 විද්ධ. සත්‍රි. එනම් ගඩය;
 විදු(ද්‍ර)ව. පු. යුධයෙහි පලායාම;
 විදුග. ත්‍රි. දියවුරුපි ගිතෙල්
 ආදිය.
 විදුමලනා. සත්‍රි; නලිනම් ගක
 ද්‍රව්‍යය (පබලුපැල);
 විවස්. ත්‍රි. ප්‍රඥවන්තයා.
 විවෙස. පු; වෛරය;
 විවඩා සත්‍රි; කනවැඳුම් සත්‍රි;
 විධා. ත්‍රි; වැටුප්, (කුලිය) විධා
 නය; ප්‍රකාරය;
 විධානා. පු; බ්‍රහ්මයා;

විධි. පු; බ්‍රහ්මයා; පුරාකෘත කුශ
 ලය (පෙරකළපින්) වෛදික
 විධානය හෙවත් නියෝගයා
 සත්‍රය, දෙවය (පෙරකළපින්
 පවිදෙක) කතීව්‍යය;
 විධු. පු; වන්දනා; විෂණු;
 විධිදර්ශිණ. පු; යාගවිධාන දත්
 නාවු න්‍යානාතිරිකත ප්‍රේක්ෂණ
 යෙහි තත්පරවු බ්‍රාහ්මණයා;
 විධුන. ත්‍රි; හරණලදද;
 විධුතුද, පු; රාහු;
 විධුර, න; අත්‍යන්ත විශෝගය
 හෙවත් ඉතාවෙන්වීම;
 විධුවන, න; කම්පනය;
 විධුනන, න; කම්පනය හෙවත්
 සැලීම;
 විධෙස, ත්‍රි; අවවාද ගිවිස්සේ;
 විනසග්‍රාහිණ, ත්‍රි. අවවාදගිවිස්
 නාඅය;
 විනා, අව්‍ය, වජ්‍ය හෙවත්වෙන්
 කිරීම.
 විනාසක, පු; බුදුන්; ගණදෙවි;
 විනාශ, පු; අදහිනය;
 විනාශෝන්මුඛ, ත්‍රි; විනාශය
 බලාගියද,
 විනින, පු; මනාකොට බරපසු
 ලන අශවයා; ත්‍රි; හික්මුනුඅය;
 විජු; පු; දියආදි බිත්දුව, අනු
 සාරය.
 විකියා, පු. ආයතීවනීයට හිමිවූ
 එනම් පවිත්‍ර හෙදයෙක්;
 විකනා, ත්‍රි. විවාරණලදද; ලදද.
 විසක; පු. සතුරා;
 විසස්මි, සත්‍රි; විණාව;
 විසණ, පු; විකිණීම.
 විසණි, පු. සත්‍රි; සල්පිල, සල්පිල්
 පෙල, විකිණියයුතු බඩු.

විපනති, සත්‍රි. විපතනිය.
 විපථ, පු. නොමනාමග.
 විපද්, සත්‍රි. විපත.
 විපසිතිය, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 විපයතීසය.
 විපසිතිය, පු. ව්‍යතික්‍රමය.
 විපස්විත්, පු. පණ්ඩිතයා.
 විපාදිකා, සත්‍රි. පාපොල (පාද
 යේ සැදෙන රොගයක්)
 විපාශා, සත්‍රි. එනම් නදි විශේ
 සය (පාශාමොවිනී) යයි මහ
 රට ප්‍රසිද්ධයි.
 විපින, න. වනය.
 විපුල, ත්‍රි. විසල්ද.
 විප්‍ර, පු. බමුණා.
 විප්‍රකාර, පු. අපකාරය.
 විප්‍රකෘත, ත්‍රි. විවේකෙල්.
 විප්‍රකෘතක, ත්‍රි. දුර. (ඇත.)
 විප්‍රතිසාර, පු. පසුතැවිල්ල.
 විප්‍රසොග, පු. සානුරාගිවූ සත්‍රි
 පුරුෂ දෙදෙනාගේ විශෝගය
 හෙවත් වෙන්වීම.
 විපුලබ්ධි, ත්‍රි. වචාකරණලද්දේ.
 විපුලමහ, පු. වචනයෙන් හෝ
 පොරොන්දුව සිදු නොකිරි
 මෙන් හෝ රැවටීම. සානුරා
 ගිවූ සත්‍රිපුරුෂ දෙදෙනාගේ
 විශෝගය.
 විපුලාප, පු. උනුන්ට විරුද්ධ
 තෙපුල්.
 විපුශ්නිකා, සත්‍රි. ගුහාගුහ පරි
 ක්ෂා කරන්නී.
 විපු(ප්‍ර)ජ, සත්‍රි. දියබිඳුව.
 විප්‍රච, පු. ශසුරහින යුධය,
 බියගඩ, සැබොල්, පිලාව හෙ
 වත් වම්කුසපස සිටි මස්කඩ
 (බබද්ව) රටට පැමිණි උවදුර.

විබුධ, පු. දෙවියෝ.
 විභව, පු. ධනය.
 විභාකර, පු. හිරු.
 විභාවජි, සත්‍රි. රාත්‍රිය.
 විභාවසු, පු. හිරු, හිනි. මුතු වැල්
 වෙසෙසෙක්.
 විහිතක, ත්‍රි. බුදුගස, සත්‍රි. විහි
 තකි.
 විහුනි, සත්‍රි.
 “අණිමාලසීමාප්‍රාප්ති:
 ප්‍රාකම්පං මහිමානථා
 ජයිතා වයිතා වෛව
 තථාකාමා වශාසිතා”
 යනු කියෙත් අතිමන්ය, ලසී
 මන්ය, ප්‍රාප්තිය, ප්‍රකාමය, මහි
 මන්ය, ජයිතාය, වයිතාය, කාමා
 වශාසිතායයි අටවැදූරැම් ජයවර
 ගුණ.
 විහුණ, න. ආහරණය.
 විහුම, පු.
 “විතතවෘත්තානවසථානං
 ශාඛගාරාදි විහුමොමනා:”
 යනු කියනලද සත්‍රින්ගේ ශා
 ඛගාරයෙන් එකගනොවූ සිහින්
 උපන් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
 විහ්‍රාජි, ත්‍රි. ගොබනේ.
 විමනස්, ත්‍රි. ව්‍යාකූලසිත්ඇත්තා.
 විමදින, න. කොකුම් ආදි සුවද
 ඇඹරීම.
 විමල, ත්‍රි. සවිභාවයෙන් නිමිලද.
 විමලා, සත්‍රි. සප්තලානම් ගක
 ද්‍රව්‍යය (බැමිකිරිය) ශිකෙකාර්.
 මරාවි.
 විමාන, පු. න, දෙවිවිමන.
 විසත්, න. අහස.
 විසද්ගඩගා, සත්‍රි. අහස්ගය.

විශම, පු. සංයමය.
විසාන, ත්‍රි. නොහික්වුනු හෝ විලිනැති අය.
විසාම, පු. සංයමය.
විරජ්ජනමස්, ත්‍රි. පහවූ රජස් තමස් ගුණආත්තේ හෙවත් සතිගුණ ප්‍රධානවූයේ.
විරතය, පු. වැළැක්ම, පස්කම් සැපෙහි නිරුක්තය.
විරනි, සත්‍රි. වැළැක්ම, පස්කම් රසයෙහි නිරුක්තය.
විරල, ත්‍රි. තුනිද.
විරාජ්, පු. ඝෘත්‍රියයා, විරාචි විරාචි යනු ප්‍රථමාචකවචනරූපයි.
විජව, පු. හඬ.
විජිඤ්චි, පු. බ්‍රහ්මයා.
විරූපාක්ෂ, පු. ඊශ්වරයා.
විරොචන, පු. හිරු, ගිනි, සද.
විරොධ, පු. වෛරය.
විරොධන, න. විරොධය.
විරොධොඤ්චි, සත්‍රි. උනුත්ට විරාචි බස්.
විලක්ෂ, ත්‍රි. විසමය ආත්තා.
විලක්ෂණ, න. හෙතුරහිතවූවිසීම.
විලම්බ, පු. මොවීම, ආශික්ෂිතය.
විලාප, පු. වැලවීම.
විලාස, පු. “රාමානුජයන් වදන ප්‍රභූතීන්තාංය: කශ්චි දුෂ්ටාදුෂ්ටෙ විශෙෂ: සවිලාස:” සත්‍රිත්තේ අස මුව බැම ආදියෙහි යම් කිසි වෙනසක් හටගනීද ඒ විලාසනම් තියනලද සත්‍රිත්තේ ශාඛාරභාවයෙන් උපත් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
විලින, ත්‍රි. දියවූ ඉටි ගිතෙල් ආදිය.

විලෙපන, න. කොකුම් ආදි යෙන් විලෙපනය. (විලවුන්)
විලෙපි, සත්‍රි. හුළකැත් (කැද)
වි (වි) චධ, ත්‍රි. නන්වැදුරුම්වූවා, පු. වි සහල් ගෙණ බරඉසිලීම කද හෝ කන්ලිය, මාගිය.
විවර, න. බිලය (සිදුර.)
විවණ්, පු. නිවයා.
විවශ, ත්‍රි. ආසන්න මරණින් දුෂිතවූ බුඬි ආත්තා.
විවඤ්ච, පු. හිරු, දෙවි.
විවාද, න. තයදිම් ආදි අපවාදය කාරණයෙන් වන්නාවූ නානා විධ විවාද.
විවාහ, පු. විවාහය.
විවිකා, සත්‍රි. පවිත්‍රය, විවෙකය.
විවිධ, ත්‍රි. නානාප්‍රකාර.
විවෙක, පු. මේ පුරුෂතෙම මේ බඳුනු ආරූප ආත්තේය. මො හු කෙරෙත් භික්ෂාවූ මේ ප්‍ර කෘති තොමෝ මේබඳු සවරූප ආත්තී යයි මෙසේ ප්‍රකෘති පුරුෂ දෙදෙනාගේ හෙදභූත ය, විජනසථානය හෙවත් ජන රහිත සථානය.
විවිචොක, පු. “අභිමතප්‍රාජාච පිගඤ්චාදනාදර:” ආසාව සිදුවූ කල්හිද අහංකාරයෙන් අනාදරයයි කියනලද සත්‍රිත්තේ සාඛාරභාවයෙන් උපත් ක්‍රියා හෙදයෙක්.
විශ්, පු. වෛශ්‍යයා මෙහි ප්‍රථමා චකවචනයෙහි රූප, විච, විචි, කියාවෙන්.
විශඬකම, ත්‍රි. විසතිණි හෙවත් පුලුල්ද.

විශද, පු. සුදුපැහැ, ඉන් යුත් දෙයෙහි, ත්‍රි.
විශර, පු. මැරවීම.
විශලා, සත්‍රි. නිවොල්ගස, දැනා, තියඹරා, රසකිද.
විශසන, න. මැරවීම.
විශාඛ, පු. කදකුමරු.
විශාඛා, සත්‍රි. විසානැකත.
විශාස, පු. යාමිකභවාදීන්ගේ යමින් යම හුවමාරු නින්ද.
විශාරණ, න. මැරවීම.
විශාරද, ත්‍රි. පණ්ඩිත, ප්‍රගල්භ.
විශාල, ත්‍රි. පුලුල්ද.
විශාලතා, සත්‍රි. පලල්බව.
විශාලකම්, පු. රාක්ආත්තන.
විශාලා, සත්‍රි. ගොන්කැකිරි.
විශිඬ, පු. ඊතලය.
විශිඬා, සත්‍රි. ග්‍රාමාභ්‍යන්තරයෙහි වූ මාගිය, විසානැකත.
විශෙෂක, පු. න. නලල තිල කාව.
විශ්‍රමය, පු. විශ්වාසය.
විශ්‍රාණන, න. දැනය.
විශ්‍රාව, පු. ඉතා ප්‍රසිතිය.
විශ්‍රැත, ත්‍රි. ප්‍රසිඬවූයේ.
විශ්ව, සත්‍රි. න. සිද්ධිගුරු (විශලි ඉගුරු.) සත්‍රිලිගුවෙහි විශ්වා කියාවේ. පු. එනම් දෙවවර්ගය. “විශ්වදෙවාදශසමානා:” යනු කියෙත් මේ වර්ගයෙහි දශ දෙවතා කෙණෙකැයි දනවුනුයි. ත්‍රි. නොඅඩුද.
විශ්වක්, අව්‍ය, හාත්පස්හි යන අර්ථය. විශ්වක් පතනති කිරණා:” හාත්පස හිරුරැස් වැටෙත්.

විශ්වසන්දා, පු. දඩයම් බඳු.
විශ්වකෙතු, පු. අනන්‍යාගේපුතු.
විශ්වකම්ප, පු. හිරු, දෙවිසිපි. (විශ්වකම්පිව්‍යප්‍රකාශය)
විශ්වගෙෂ්ප, න. සිද්ධිගුරු.
විශ්වගුරු, පු. විෂණු.
විශ්වගුරා, සත්‍රි. භූමිය.
විශ්වසාජ්, පු. බ්‍රහ්මයා.
විශ්වසා, සත්‍රි. කතවැනුසත්‍රි.
විශ්වා, සත්‍රි. ඉවද.
විශ්වාස, පු. විශ්වාසය.
විජ්, සත්‍රි. වර්ෂ, (මල)
විජ, න. ජලය, විජය (සපිවිසාදි යයි.)
විජධර, පු. සපියා.
විජමච්ඡද, පු. රාක්ආත්තනගස.
විජස, පු. ඉන්ද්‍රිය ගොවරවූ රූප බඳු ගකු රස සපයී යන පස (මත්ස්‍යාදීන් සෙවිනා ජලය ඔවුන්ට විජයවේද එමෙහි) දෙශය, ආශ්‍රය.
විජසිත්, න. ඉන්ද්‍රියයෝ.
විජවෙද්‍ය, පු. විසවෙද.
විජා, සත්‍රි. ඉවද.
විජාණ, ත්‍රි. අහ, ආත්තදත.
විජාණි, සත්‍රි. මැඩහතු.
විජුච, ප. (තුලා මේෂරාශි සංක්‍රාන්තියෙහිවූ) රුදාවල සමකල.
විජුචත්, පු. (තුලා මේෂරාශි සංක්‍රාන්තියෙහිවූ) රුදාවල සමකල.
විජ්කිර, පු. පක්ෂියා.
විජකම්ප, පු. සද හිරු දෙදෙනාගේ යොගයෙන් හටගත් යොගයන් අතුරෙන් ප්‍රථම යොගය, වැළැක්වීම.

විෂවප, න. ලොකය.
 විෂවර, පු. රුක, ඉළප් හෝ කුස
 තණ්ඩුව, පුටු ආදිවු හෝ තෙලි
 සම් ආදි අස්ත.
 විෂවලවස්, පු. විෂණු.
 විෂවි, සත්‍රි. අනුන්ගෙන් බැල
 නොගෙන ආතවරක්ෂාව පිණි
 ස කරන්නාවූ භාරොත්වහාදි
 කම් කටුලු “තරකෙහසාත් ප්‍ර
 කෂෙපස” යනුවෙන් තර
 කයෙහි බලයෙන් හෙලිමටද
 තමැයි දනගුයි.
 විෂ්ඨා, සත්‍රි. වච්ඡ. (මල)
 විෂ්ණු, පු. විෂණු.
 විෂ්ණුක්‍රාන්තා, සත්‍රි. කටරොඵ.
 විෂ්ණුපප, න. අහස.
 විෂ්ණුපදි, සත්‍රි. ගහානම්තදිය.
 විෂ්ණුරථ, පු. විෂණුගේ වාහ
 නය (ගුරුලා)
 විෂ්‍ය, ත්‍රි. විෂයෙන් නැසිය
 යුතතා.
 විෂ්වකෂෙණ, පු. විෂණු.
 විෂ්වක්ෂෙන ප්‍රියා, සත්‍රි. උරල
 විෂ්වක්ෂෙනා, සත්‍රි. ප්‍රවගුගස.
 විෂ්වදැව්, ත්‍රි. සියල්ල කරා
 යන්නේ.
 විසකණ්ඩිකා, සත්‍රි. කනකෙකි.
 විසර, පු. සමුහය.
 විසජින, න. දුනය.
 විසජිණ, න. පිළිකාදින් පැතිර
 යාම.
 විසංවාද, පු. “වචනසුක්කහාස
 නස අභිකාතා සම්පාදනසෙස
 තිවා” යනුකිසෙන් වචනයෙන්
 හෝපොරොත්තුව සිදුනොකිරී
 මෙන් හෝ රැවටීම.

විසර, පු. මත්ස්‍යයා.
 විසාගිත්, පු. මත්ස්‍යයා, ත්‍රි. අත
 මැන පැතිරෙන සුලුද.
 විසාලකම්, පු. රුක්අත්තනගස.
 විසාග, ත්‍රි. විසිරිද.
 විසාකර, ත්‍රි. පැතිරෙනසුලුද.
 විසාමර, ත්‍රි. අතමැන පැති
 රෙන සුලුද.
 විසාර, පු. ශබ්දසමුහය, ආධා
 රය, පුටුව.
 විසාර, පු. වෙලෙප්, විසාරිණිය,
 සමාසවාක්‍යයෙහිවූ පදසමුහය
 දකෘතා, ත්‍රි. විසිරිද.
 විෂ්ඨාර, පු. දුනු පෙළමිහඬ.
 විෂ්ඨොට, පු. පොල.
 විසමය, පු. විසමය, නාට්‍යාකති
 යෙහි අද්භූතරසය.
 විසමයාත්වින, ත්‍රි. විශ්මය
 ඇත්තේ.
 විසමාන, ත්‍රි. සිහිකලද.
 විසු, න. අමුගද “ආමොපක
 මලසනසෙව ගකො යසසත
 ත්” යනු වචන බැවින් නො
 පැසුණු මලයට හෝ මාංසයට
 හෝ සමගදයි.
 විසුමන, පු. ශාඛාර, ප්‍රාචීනාව,
 විශ්වාසාදිය.
 විසුසා, සත්‍රි. ජරාව.
 විහග, පු. පක්ෂියා.
 විහඬග, පු. පක්ෂියා.
 විහඬගම, පු. පක්ෂියා.
 විහංගිකා, සත්‍රි. කන්ලිය.
 විහසින, න. මැදිසිනාව.
 විහසන, ත්‍රි. සොකාදිය හෙතු
 කොටගෙන මේකටසුතුය මේ

නොකටසුතුයයි. නිශ්චයනො
 ට ගතනොහැක්කේ හෙවත්
 ව්‍යාකූලවූයේ.
 විහාපින, න. දුනය.
 විහාසස්, පු. පක්ෂියා, පු. න. අහස
 විහාර, පු. පසින්යාම.
 විශ්වල, පු. ශොකාදියෙන් බුන්
 සිරුරු ඇත්තා.
 වි (ටි) කාය, පු. විජනසථානය
 හෙවත් ජනයා නැතිනැත,
 ස්වථ හෙවත් මල් ආදිය පිපී
 ම, යමක් ප්‍රකටවීම.
 විවි, පු. සත්‍රි, රල “නිත්‍යස්ත්‍රිතො
 කෙ” නිත්‍යස්ත්‍රිලිගුයයි සම
 හරු කියත්.
 විජාකෘත, ත්‍රි. වප්‍රට සැකෙන්
 ආදිය.
 විණා, සත්‍රි. විණාව.
 විණාදණ්ඩ, පු. විණාදඬුව.
 විණාවාද, පු. වෙණුවයන්නා,
 වින, න. යුධසමථවූ හසන් අශ්වා
 දි සෙනාව.
 විනංස, පු. මුව පක්ෂින් මරණ
 උපකරණ.
 විනි, පු. අශ්වයා.
 විනිහොත්‍ර, පු. ගිනි.
 විවි, සත්‍රි. මාගිය පඩිකතිය (තුරු
 පෙල)
 විටු, ත්‍රි. සවහාවයෙන් නිමිලද.
 විනාහ, පු. ලිත්වැස්ම.
 විර, පු. එනම් තාවරසය, දුන
 ධම් යුධ යනමෙහි උත්සාහ
 කාරි ගුණය, ත්‍රි. ගුරයා.
 විරණ, න. සුවදහොට (සැවැ
 න්ත.)
 විරහර, න. සුවදහොට (සැවැනන)
 විරහර, පු. කුඹුක්.

විරහනි, සත්‍රි. විරයාගේ හා
 යථාව.
 විරපාන(ණ), න. යුධවූකල ජය
 ග්‍රමාපනය නය (ජයගැනීමෙහි
 වෙහෙසදුරුවීම) පිණිස යෝධ
 යන්ගේ පාණයටද යුධයට
 පලවූ සාහසෙයාතෘදනය පි
 ණිස යොධයන්ගේ (සුරා) පා
 ණයටද නම්.
 විරහාසභා, සත්‍රි. විරයාගේ හා
 යථාව.
 විරමානා, සත්‍රි. විරයන්ගේ මව.
 විරූපාන, පු. බදුලුගස.
 විරාශංසන, න. කඩුබැදි සෙනා
 දියෙන් ඉතා බිහිසුනු යුධ
 භූමිය.
 විරසු, සත්‍රි. විරයන්ගේ මව.
 විරහන්, පු. නැසුනු යාග ගිනි
 ඇත්තේ.
 විරැබ(බා), සත්‍රි. අතුපතරින්
 විසාරිණිවූ (මිදිබුලත්) ආදිවැල.
 විසභී, න. ශකතිය, තෙජස්, ගුහු
 ධාවුව.
 විවධ, පු. මාගිය, බර, සහල් ආ
 දිය එකතු කිරීම.
 වෘංගින, න. හසන්ගජිතාව.
 වෘක, පු. වෘකයා හෙවත් කොක්
 නාවා.
 වෘකධූප, පු. කල්පිතවූ ධූපය
 හෙවත් නොයෙක් දූසිත්කල
 ධූපය, සිරිවටු (හල්දුම්මල)
 වෘක්ණ, ත්‍රි. කපතලදද.
 වෘක්ෂ, පු. රුක.
 වෘක්ෂහෙදින්, සත්‍රි. ගස්පලත
 සැත්වෙසෙසෙක්.
 වෘක්ෂරූපා, සත්‍රි. පුවටා.

වෘක්ෂවාසිකා, සත්‍රි. අමාත්‍යයන්ගේ හෝ ගණිකාවන්ගේ හෝ ගෘහ සම්පයෙහි කොටගත් වනය.

වෘක්ෂාදන, පු. පුවටා.

වෘක්ෂාදනී, සත්‍රි. ගස්පලතු සැත් වෙසෙසෙක්, පුවටා.

වෘක්ෂාමල, න. සිනිඹලා ඇඹිල් වෘක්ෂ, න. හිසකේ, න. නාමිම, පව, තෙලිසම, ත්‍රි, වක්ද.

වෘත, ත්‍රි වැලකුද.

වෘතී, සත්‍රි. වෙලිම. සමහකතිය:

වෘත්ත, න. ශෙලාකය, වර්තය, අතීතද, දූෂිත, වටද, පූච්චර්තය, එනම් අද්භූතරූපවූ විශුඬවූ අභිප්‍රේතවූ යම් ශීලයෙක් දූෂණය නොකරේද හේවෙයි. ත්‍රි. කෘතාවෘතද. හෙ ව ත් වැලකුද.

වෘත්තානත, පු. ප්‍රවෘත්ති කථාව (සවරූපවූපරිද්දෙන් කියන්නා වූ කථාව) ප්‍රසථාව, භාවය, සියල්ල, ආරම්භය.

වෘත්තී, සත්‍රි. කෙහෙකි, ආරහරි සාකති යනාදි නාට්‍ය ජීවිකාව, සුත්‍රව්‍යාධ්‍යා.

වෘත්ත, පු. අඳුර, සතුරා, අසුරයා.

වෘත්තන්, පු. ශක්‍රයා.

වෘථා, අව්‍ය, නිර්ථක, අවධි, යන මේ අර්ථයන්හි “වෘථාදුශ්ඨ: අනඩිවාන්” නිෂ්පලේ දෙන දෙකා ලද්දිය යනාදි තන්හි නිර්ථකයි. “වෘථාදුතම්” විධිර්භිතදුතය යනාදියෙහි අවධියි.

වෘද්ධ, පු. පණ්ඩිතයා, සැත්තැ වෙත් ඔබ්බෙහි වයස්ගිය මහල්ලා, න. සුගති රසද්‍රව්‍ය

යයි කියනලද ගල්සෙවෙල් “පුලා” ශිලාජන, යනු මරාටි නාමයෝයි (කප්පරවලියයිද කියත්.)

වෘද්ධක, න. මහලු බව.

වෘද්ධදුරක, පු. එනම් ගස (හෝ ගස කොලයයිද කියත්) වර ධාරා, ජිණ්ඨංජ් යනු මරාටි නාමයෝයි.

වෘද්ධනාගි, ත්‍රි. මහත්තැබ ඇත්තා.

වෘද්ධග්‍රවස්, පු. ශක්‍රයා;

වෘද්ධා, සත්‍රි. මැහැල්ලී;

වෘද්ධි, සත්‍රි. සමෘද්ධිය, සම්පන්නිය, සමූහය, එනම් ඔපුවෙසෙස.

වෘද්ධිජීවිකා, සත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත්වීම;

වෘද්ධෝක්ෂ, පු. මහලුගොතා;

වෘද්ධාජීව, ත්‍රි. පොලියෙන් ජීවත් වන්නේ;

වෘත්ත, න. ප්‍රජාපාදියෙහි තටුව.

වෘක්ෂ, න. සමූහය.

වෘක්ෂරක, පු. දෙවියෝ. ත්‍රි. මනෝඥ හෙ ව ත් රුවන්, නායක.

වෘක්ෂස්ථ, ත්‍රි. ඉතා මනෝඥ ශ්‍රේණි යනමේ අර්ථාවකයි.

වෘක්ෂික, පු. ගෝණුසු, රැක්ඛු රැද, එනම් අවචන රැස, දල මුවා.

වෘක්ෂ, පු. ගුකලධාතු අධිකයා, මියා, සුකෘතහෙවත් යහපත් ක්‍රියා, වෘක්ෂයා, උත්තරපද යෙහි සිටියේ ශ්‍රේණිමයයි. දෙවන රාගිය, ඔසබිය, වංආපල, පුණ්‍යය.

වෘක්ෂ, පු. අණ්ඩකොෂය.

වෘක්ෂංශක, පු. බලලා.

වෘක්ෂවස්, පු. ජ්‍යෙෂ්ඨයා.

වෘක්ෂ, පු. ශක්‍රයා.

වෘක්ෂ, පු. ගොතා. (භාරොව හනක්ෂමවූ ගොතා)

වෘක්ෂ, පු. ගුදයා.

වෘක්ෂසහනී, සත්‍රි. මෙමුත්තයෙහි ආසා ඇත්තී.

වෘක්ෂ, සත්‍රි. මිත්‍රය.

වෘක්ෂාකපාසී, සත්‍රි. ශ්‍රීකාන්තාව. උමයගත.

වෘක්ෂාකපි, ජ්‍යෙෂ්ඨයා, විෂණු.

වෘක්ෂ, (සි) වෘත්තීන්ගේ හෙවත් වෘත්ත ඇත්තන්ගේ ආසනය.

වෘක්ෂි, සත්‍රි. වෘක්ෂ

වෘක්ෂි, පු. පොරගසන එළුවා. නිරෙළුවා. (බැටළුවා)

වෘක්ෂ, ත්‍රි. පුළුල්ද.

වෘක්ෂකුක්ෂි, ත්‍රි. සැලැක්සේ මහත් බඩ ඇත්තා.

වෘක්ෂි, සත්‍රි. හෙලබඩ, කටුවැල් බඩ, නවාක්ෂරයකින් යුත් එනම් ජනස. මහත්බව.

වෘක්ෂිකා, සත්‍රි. මතුහදනාපිළි.

වෘක්ෂිහානු, පු. ගිනි.

වෘක්ෂස්ථ, පු. සුරගුරු.

වෘක්ෂ, පු. නදී ආදියෙහි ජල ප්‍රවාහය, දිවීම. මලමුත්තාදිය පහ කිරීමෙහි උත්සාහය.

වෘක්ෂි, ත්‍රි. වෙගවත් නැතැත්තේ.

වෘක්ෂි, සත්‍රි. රත්ආදීන් ගොතා හෙලු හිසකේ.

වෘක්ෂි, සත්‍රි. දෙවදුලිය.

වෘක්ෂ, පු. හුණුගස.

වෘක්ෂක, න. කෙටිව.

වෘක්ෂි, පු. වස් කුලල් පිහිත්තා.

වෘක්ෂ, න. වැටුප් කුලිය.

වෘක්ෂ, පු. හොමුගස.

වෘක්ෂි, ත්‍රි. වේ බොහෝවූ දෙය.

වෘක්ෂ, පු. වාණිජාලයා, මල විශේෂයෙක්.

වෘක්ෂි, සත්‍රි. එනම් නදී විශේෂය.

වෘක්ෂ, පු. වෙදය.

වෘක්ෂ, සත්‍රි. අනුභවය. (විදීම)

වෘක්ෂ, සත්‍රි. යාගයට සාදුබිම එනම් යාගකරණ පිණිස මනුෂ්‍යාදියෙන් සැරසුබිම, මධ්‍යයෙන් හිත්කොට දෙදිසා වෙන් පලල්කොට ඉදිකළ පිහිකාභූමිය.

වෘක්ෂ, සත්‍රි. මංගලකම් පිණිස ගෙදර ආදියෙහි මැටිගොඩ නගා කළ පිල්කඩ.

වෘක්ෂ, පු. බිදීම.

වෘක්ෂිකා, සත්‍රි. මුතු මැණික් ආදිය බිදින විදුර. (කටුව)

වෘක්ෂිමුත්තක, පු. වොලාහලිද්දියයි බ්‍යානවූ හරිද්‍රාහවූ ගවස් යෙහි(සුවද කසායයිද කියත්.

වෘක්ෂ, පු. ඔහුමයා, පණ්ඩිතයා.

වෘක්ෂ, ත්‍රි. බිදිනාපද හෙවත් සිදුරුකළද.

වෘක්ෂ, පු. වෙවුලුම.

වෘක්ෂ, පු. නඩාව (එනම් පිළි වියන දඩයි)

වෘක්ෂ, සත්‍රි. වෘක්ෂාදයාදියෙන් මුත්ත දියවැඩීම. වෙරල. සරි කාදි කාලය, සීමා.

වෘක්ෂ, න. වලගසාල්.

වෙලෙස්, න. සිනිඹලා ඇඹුල්.
 වෙල්ලින, ත්‍රි. වක්වුද. ඊසක්
 කමින (වදක් සැලෙනද.)
 වෙශ, පු. වෙශාගෙය, පහසින
 හෙවත් සවණ්ණාභරණාදියෙන්
 කරණලද ගොහාව.
 වෙශනන, පු. න. කුඩාවිල.
 වෙශ්මන්, න. ගෙය.
 වෙශ්මද, ස්ත්‍රී. ගෙබිම.
 වෙශ්වා, ස්ත්‍රී. වෙශ්වා ස්ත්‍රී.
 වෙශ්වාජනසමාග්‍රය, පු. වේසා
 ගේ.
 වෙෂ, පු. ආභරණාදියෙන් සැර
 සිම.
 වෙෂින, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදීන්
 වටකළද.
 වෙසවාර, පු. කසා අබ මිරිස්
 දුරු ආදී පුණු.
 වෙහන්, ස්ත්‍රී. වාණිජපගමයෙන්
 (ගවයන් හා එක්වීමෙන්) ගැස්
 හෙලනදෙන.
 වෙව, අව්‍ය. පදපුරණයෙහි හෝ
 ඡන්දස් පුරණයෙහි අවධාර
 භාවයෙහි වේ.
 වෙවකසනික, න. උරෙහි සරස
 බැදි මල්දම.
 වෙවකුණ්ඩ, පු. විෂණු
 වෙවජනන, පු. වදන ඉස.
 වෙවජනන, පු. ගක්‍රයාගේ ප්‍රා
 සාදය.
 වෙවජනනික, ත්‍රි. කොති
 ගත්තේ.
 වෙවජනනිකා, ස්ත්‍රී. තිටිග.
 වෙවජනනි, ස්ත්‍රී. පතාකය
 එනම් ත්‍රිකොණාකාරවූ වස්ත්‍ර
 බණ්ඩයයි.

වෙවඤ්ඤික, ත්‍රි. ක්‍රියා යෙහි
 දක්‍ෂයා.
 වෙවණ්ඩික, පු. වස්තු ලල්
 පිඹින්නා.
 වෙවණ්ක, පු. වෙණ්වයන්නා.
 වෙවණ්ක, න. කොහොල එනම්
 ඇතුන්ගේ කණමුල විදින
 දඩකි.
 වෙවනංඝික, පු. මස්විකුණන්නා.
 වෙවනනික, පු. බැලීමෙහෙ
 කොට ජීවත්වනසේ වායා.
 වෙවනරණි, ස්ත්‍රී. තරකයෙහි
 එනම් තදිය.
 වෙවනාලික, පු. වැඩිහිටියා
 එනම් රජු ආදීන් අලයම සතුති
 පාඨයෙන් පුබුදුවන්නා.
 වෙවදෙහක, පු. ක්‍ෂත්‍රියකුනිසා
 බැමිණියට උපන් පුත්‍රයා සිව්
 සැටකලා හික්මවීම බහු ජීවි
 තායි "වෙවදෙවහකො වාණිජ
 කෙ. ගුද්‍රා වෙවශ්‍ය පුනෙපිව"
 යනු විශ්වයන් කී හෙයින් වෙ
 ලද කෙරෙහිද ගුද්‍ර සත්‍රිය කෙ
 රෙහි වෙවශ්‍යයාට උපන් පුත්‍ර
 යා කෙරෙහිද වැටේ.
 වෙවදෙහි, ස්ත්‍රී. වගපුල්. (තිස්
 පිලි)
 වෙවද්‍ය, පු. වෙද.
 වෙවද්‍යමානා, ස්ත්‍රී. වංආපල.
 වෙවධාන, පු. බිඹිපුත්.
 වෙවධෙස, ත්‍රි. මුසයා.
 වෙවනනෙය, පු. ගුරුලා (විෂණු
 හුගේ වාහනය)
 වෙවනිනක, පු. න. යාන පරම්
 පරායෙන් ඉසිලිය යුතු ශිවිකා
 ආදිය.

වෙවමාත්‍රය, පු. අන් මව්කුස
 උපන්නේ.
 වෙවොනා, න. ලජ්ජානැතිබව.
 වෙවොසු, ත්‍රි. දිවිසමින් වළඳනා
 ලද රථය.
 වෙවර, න. වෙවරය.
 වෙවරනිසංඝානන, න. වෙවරයට
 කරණ ප්‍රතිකාරය එනම් වෙව
 රයෙන් කළ අපකාරයට සමා
 න අපකාර කිරීමෙන් ඒ වෙව
 රය දුරුකිරීමයි.
 වෙවරශ්‍මි, පු. වෙවරයටකරණ
 ප්‍රතිකාර එනම් වෙවරයෙන්
 කළ අපකාරයට සමානවූ අප
 කාර කිරීමෙන් වෙවරය දුරු
 කිරීමයි.
 වෙවරින්, පු. සතුරා.
 වෙවවබික, පු. වාතී ගෙනයන්
 නා "වාවබි"යයි මරාපි.
 වෙවවසන, පු. යමරජ.
 වෙවශාබ, පු. මන්දඛ. (මොරු
 අලලන දඩයි) න. දුනුවායන්
 ගේ ප්‍රත්‍යාලිසය-ආලිසය, සම
 පාදය, වෙවශාබය, මණ්ඩලයයි
 කියනලද පස්වැදුරුමි සිටිම්
 අතුරෙන් එක පාදයකට විශ
 තක් ඇත්තොට අනිත් පාදය
 තබා සිටීමයි. වෙසක්මස.
 වෙවශ්‍ය, පු. වෙවශ්‍යයා.
 වෙවශ්‍රවණ, පු. වෙසමුණු
 වෙවශ්‍රවානර, පු. ගිනි.
 වෙවණ්ඩි, ස්ත්‍රී. එනම් මාතෘ
 දෙවතා.
 වෙවසාදිණ, පු. මත්ස්‍යයා.
 වොෂට්, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍ය පිදීමෙහිවේ. "ඉන්ද්‍රාය

වොෂට්" ඉදුරු දෙවියාට මේ
 පුදයි යනු උද්ගරණයි.
 ව්‍යකත, ත්‍රි. ප්‍රඥවන්තයා, ස්ත්‍රීව
 දෙය.
 ව්‍යකති, ස්ත්‍රී. ව්‍යකතිය.
 ව්‍යග්‍ර, ත්‍රි. ව්‍යාවාන, ආකුල හෙ
 වත් නොයෙක් කටයුත්තෙහි
 යෙදු සිත.
 ව්‍යජන, න. තල්වැට.
 ව්‍යක්ෂක, පු. ගැහවීම.
 ව්‍යක්ෂන, න. ලකුණ, රැවුල,
 තෙමීම, අවයව.
 ව්‍යබිමබ්‍ය, පු. එරඹුගස.
 ව්‍යන්‍යස, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 විපයභීසය.
 ව්‍යන්‍යස, පු. ව්‍යතික්‍රමය හෙවත්
 විපයභීසය
 ව්‍යථා, ස්ත්‍රී. සිත් පිඩාව (දුක.)
 ව්‍යබ, පු. බිදීම.
 ව්‍යබ්‍ව, පු. නොමනාමග.
 ව්‍යස, පු. විශ්දම.
 ව්‍යලික, න. පිඩා, අප්‍රිය, නො
 කටයුතු.
 ව්‍යවධා, ස්ත්‍රී. පියන.
 ව්‍යවහාර, පු.
 "විනාතාමේවසංදෙහෙ
 හරණංහර උච්චානෙ,
 තාතා සන්ධෙහ හරණාත්
 ව්‍යවහාර ඉතිසමානා"
 තාතාමයෙහි වි යනුද, සන්ධෙ
 සාමයෙහි අව යනුද, දුරුකිරීම්
 අමයෙහි හර යනුද කියනු ලැ
 බෙයි. මෙසේ නයදීම් ආදී නො
 යෙක් සැකදුරුකිරීම් අමයෙන්
 ව්‍යවහාරයයි දන්තාලයයි දක්
 වනලද ලක්‍ෂණ ඇති විවාදය.

ව්‍යවෘත්තය, පු. මෛත්‍රීයය.
ව්‍යවහර, න. විපත්, පාතවැටීම
 කාමයෙන් හෝ ක්‍රොධයෙන්
 හෝ හටගත් දෙපය මේහි
 කාමයෙන් හටගත් දෙපය
 නම් දුකෙළියෙහිද, සත්‍යකෙ
 රෙහිද, මද්‍යයෙහිද, ඇලීමිති,
 කෝපයෙන් හටගත් දෙපය
 නම් රළුබස් ආදියයි.
ව්‍යසනානී, ත්‍රි. දෙව ප්‍රතිබඬවූ
 හෝ මනුෂ්‍ය ප්‍රතිබඬවූ හෝ
 ව්‍යසනයෙන් පෙළාහේ.
ව්‍යසන, ත්‍රි. ආකුලද.
ව්‍යාකුල, ත්‍රි. ශොකාදි හෙතු
 වෙන් මේ කටයුත්තේය මේ
 නොකටයුත්තේය ප්‍රතිපත්ති
 ගුණය වූයේ.
ව්‍යාකොශ (ස), ත්‍රි. මල්ගෙන
 සිටි රුක් ආදිය.
ව්‍යාසු, පු. දිවියා, උත්තරපදයෙ
 හි සිටි පුංචිකවූ මේ ශබ්දය
 ශ්‍රේෂ්ඨ වාචකයින් “පුරුෂ ව්‍යා
 සු” යනාදිය නිදර්ශනයයි.
ව්‍යාසුනබ, න. වග්ගිය නම් සුග
 කු ද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු)
ව්‍යාසුපාද, පු. උගුරුස්ස.
ව්‍යාසුපුෂ්ප, පු. එරඹුගස.
ව්‍යාසුප, පු. රාජාලියා.
ව්‍යාසු, සත්‍රි. කටුවැල්ලවු.
ව්‍යාජ, පු. කපටකම (වචාව) සා
 රූපාවර්ණය එනම් සවහාව
 ය සැගවීමයි (වෙස්පෙරලීම)
ව්‍යාඛ, පු. නාගයා, ව්‍යාසුයා.
ව්‍යාඛා (ලා)සුඛ, න. වග්ගිය නම්
 සුගකු ද්‍රව්‍යය (දිවිපසුරු)
ව්‍යාඛ, පු. වැද්ද.
ව්‍යාඛි, පු. උපුල්කොල, (කොටි
 ටන්) රෝගය.

ව්‍යාඛිසාහ, පු. හැසලගස.
ව්‍යාඛින, ත්‍රි. රෝගආත්තා.
ව්‍යාන, පු. ශරීරවායු “ව්‍යාන:
 සම්පූර්ණය” සියලු ආග පැති
 රෙන වායුව ව්‍යාන නමැයි
 කියන ලදි.
ව්‍යාපාද, පු. දුර්ගසිතිම.
ව්‍යා (වා) ප්‍රා, න. උපුල්කොල.
 මෙහි ආප්‍රා” යනුද වේ.
ව්‍යාම, පු. බලය
ව්‍යාල, පු. දුෂ්ඨයා, සපියා, ව්‍යා
 සු:දි වණ්ඩ සිව්පා.
ව්‍යාලග්‍රාහිත්, පු. අභිතුඤ්ඤා.
 (නසිතවත්තා.)
ව්‍යාවාහන, කාතාවාහද හෙවත්
 වැලකුද.
ව්‍යාස, පු. විසර්ණිය, එනම් සමා
 සාදිත් සංකප්‍රා අභියක්ත්‍රගේ
 විසාරකිරීම.
ව්‍යාහාර, පු. වචනය.
ව්‍යායාන, න. වැලැක්ම, විරාඬ
 හැසිරීම.
ව්‍යායාන, සත්‍රි. සමපත්, සිදු කට
 යුත්ත, එලය.
ව්‍යායාන, ත්‍රි. හැසුනුබව හෙවත්
 එක්වීම.
ව්‍යායානකට, පු. සන්නාහසන්න
 ඩයා.
ව්‍යායාන, සත්‍රි. විශමත.
ව්‍යායාන, පු. සමුහය, සෙතා විනා
 සය හෙවත් සුඛපිණ්ඩ සෙන,
 වගේ ශාසනානත පරිද්දෙන්
 සිටීම, නිමාණය, තැනීම.
ව්‍යායානපාද, පු. ව්‍යායානගේ
 හෙවත් සෙතා විනාසයාගේ
 පශ්චාත්භාගය.

ව්‍යාකාර, පු. කඹුරා හෙවත්
 ලොහොකරුවා.
ව්‍යාමකෙශ, පු. ඊශ්වරයා.
ව්‍යාමන්, න. අහස.
ව්‍යාමසාන, න. දෙවිවිමන.
ව්‍යාස, න. තිකුළු.
ව්‍යාස, පු. සමුහය, ගොවුද (ගාල)
 මග.
ව්‍යාස, සත්‍රි. සිංහාදිය පිණිස නැ
 වන නැවත ඇතමැන හුමණ
 ය, විජිතිපුත්‍ර, (දිනනුකැමැත්
 තනු.) සුඛපිණ්ඩ යාම.
ව්‍යාස, පු. න. වණය.
ව්‍යාස, පු. න. ශාසනවිතින උපවා
 සාදි නියමය හෙවත් ධර්මශා
 ස්ත්‍රයෙහි නියමකරණලද නි
 රාහාරව හිදිම් ආදි ව්‍යා.
ව්‍යානි (නි), සත්‍රි. විසල්බව, වැල.
ව්‍යානිත්, පු. ව්‍යාධරත්තා, (තාප
 සයා) යාගකරත්තා.
ව්‍යාන, පු. ලොහෝකපතකටුව.
ව්‍යාන, පු. සමුහය.
ව්‍යාන, පු. අප්‍රාදශ සංසකාර
 යෙන් පිරිහුණේ.
ව්‍යාන, සත්‍රි. පු. ලජ්‍යාව.
ව්‍යාන, පු. වි.
ව්‍යාන, ත්‍රි. වි වැපිරීමට සුදුසු
 කෙන
 ග.
ගංඛි, සත්‍රි. මිනුග.
ගංඛ, පු. න. මිනුග.
ගංඛල, පු. න. නොසම අඬ
ගංඛලිත්, පු. මනසයා.
ගංඛන, පු. පක්‍ෂියා.
ගංඛන, පු. පක්‍ෂියා, සොභකු
 කකුට පක්‍ෂියා.

ගංඛන, පු. පක්‍ෂියා.
ගංඛල, පු. එනම් මනස විශේෂ
 යෙක්.
ගංඛලාක්‍ෂකා, සත්‍රි. එලර්තණ.
ගංඛලාදනි, සත්‍රි. කුළුරුහණ,
 කාවණ්ඩනක වාක්‍ෂය, මොගු
 ඩ, ජලපිප්පි, යනු මරාටි නාම
 යෝවෙත්.
ගංඛලාභික, පු. ගඬකනම් මනස
 යා (ගඬයා)
ගංඛාත්, න. මල.
ගංඛාත්ත, පු. වස්සා.
ගංඛන, සත්‍රි. අභියවිය,
 ප්‍රභූගකතිය, උත්සාහ
 ගකතිය, මනුෂ්‍යගකතිය යන
 තුනයි. මෙහි සවසම්පත්තියෙ
 ත් යුක්තවූ කොශදණ්ඩ දෙදෙ
 න ප්‍රභූ ගකතිය, බලවත්වූ
 වික්‍රමවේෂටා උත්සාහ ගකතී
 නම්, සකුසාදිත්තේද සාමදනා
 දිත්තේද යම් ව්‍යවස්ථාපනයෙ
 ක් ඇද්ද ඒ ශුභබලය මනුෂ්‍ය
 ගකතියම් වන්නේය.
ගංඛනිධර, පු. කදකුමරු.
ගංඛනිගෙහික, පු. අභියවියෙන්
 යුඬකරත්තා.
ගංඛනුචලා, සත්‍රි. සැමගස.
ගංඛ, පු. ගංඛයා, කෙළිදගස.
ගංඛකුස්, න. දෙවිදුන්න.
ගංඛපාදප, පු. දෙවිදුරු, (දේව
 දර.)
ගංඛපුෂ්පි, සත්‍රි. නිවොල්ගස.
ගංඛල, ත්‍රි. ප්‍රියවාදියා. ගංඛන,
 ගංඛනුයනද මෙහිවෙත්.
ගංඛකර, පු. ඊශ්වරයා.

ගබ්බා, පු. සෙල්ල, (හෙල්ල) සියක්
කෙළලක්කය, කණුව, එනම්
මහසා විශේෂය, ඉදිබුන්ට
බදුව සවහන් ඇති වල්ගයක්
නැති මහසායෙක්.

ගබ්බා, පු. සක්කවත්තම් ගබ්බා ද්වය
ය, එනම් නිධි විශේෂයෙක් (කු
වෙර නිධානය) නලල් ඇට.

ගබ්බානම්, පු. කුඩාසක්කවෙල්ලා.

ගංඛික, පු. සැට්ටරා හෙවත් සක්
වලල ආදිය තනන්තා.

ගංඛිති, සුත්. විටපාකාරවූ මො
රහල්ලියෙහි බ්‍යානවූ ගබ්බා ද්වය
ය (වැල්දෙහියෙහි කියත්)

ගච්ඡි, සුත්. ගබ්බායාගේ භායාංග.

ගච්ඡනි, පු. ගබ්බායා.

ගච්ඡි, සුත්. සිතුරා පියලි.

ගච්ඡි, හි. වඩක් අදහස් ඇත්තා.

ගණපර්ණි, සුත්. එනම් ඖෂ
ධය (ගොකණියෙහිද ප්‍රසිද්ධි)
අසනපර්ණි, ආ ස න ප ර්ණි
යනුද මෙහිවෙත්.

ගණපුෂ්පිකා, සුත්. සණ්ඨාරව
යෙහි ප්‍රසිද්ධගස (අභිනිරිය)

ගණය, පු. නපුංසකයා මේ ගබ්බා
යාගේ ආදියෙහි මුඛිත්‍ය හෝ
දත්තා හෝ තාලුප් හෝ ගකා
රය යෙදේ.

ගණසුත්‍ර, න. බිලිලනුව, ගණහු
දල.

ගන, න. සියය.

ගනකොම්, පු. විදුරවිය.

ගනදා, පු. එනම් නදිවිශේෂය.

ගනපත්‍ර, න. පිහුම්.

ගනපත්‍රිකා, පු. විල්ලිනියන්

හා සමානවූ ආකාරඇති සුදු වූ
මුදන් ඇති විල් ආදි කව්‍ය
යෙහි දුගීඉදිකොට උපදනා
පක්ෂි විශේෂයෙකි.

ගනපදි, සුත්. කන්වැයා.

ගනපච්ඡිත්, පු. හුණගස;

ගනපද්විකා, සුත්. එලර්තණ,
වදකසා.

ගනපුෂ්පා, සුත්. ගනපුෂ්පනම්
ද්වයය.

ගනප්‍රාස, පු. අලරිය (කණේරා)

ගනමනු, පු. ගබ්බායා.

ගනමාන, පු. න. පලම, සියය
කින්ප්‍රමාණ කරන ලද්ද.

ගනමුලි, සුත්. ගතාවරි.

ගනසප්පික, පු. සියක්පටින්කල
මුතුහර;

ගනවිසර්ථා, සුත්. එලර්තණ.

ගනවෙඛිත්, පු. ඇමුල්වේගස.

ගනහුද, සුත්. විදුලිය.

ගනාබ්බ, පු. යුධපිණ්ඩවූ යාන
හෙවත් රථය.

ගනාවරි, සුත්. ගාතාවාරිය.

ගනු, පු. සතුරා, විජ්ඣිප්‍රහුගේ
හෙවත් දිනනු කාමැත්ත හු
ගේ රටට අනතුරු රට වල
දන රජ.

ගනෙය්‍යවර, පු. සෙනසුරා.

ගනෙය්‍ය, අව්‍ය අසිසුම්භි “ග
නෙය්‍යානිපිපිලිකා” කුහුඹුවා
සෙමෙන් යයි යනාදි උද්ගර
ණයි

ගපථ, පු. දිවිටිම.

ගපන, න. දිවිටිම.

ගප, න. අස්තුරය.

ගප්පි, සුත්. පෙටියා, මෙහි “සථ
ර” කියා පාලිගුදවේ.

ගබර, පු. “ගොමාංසහස්සකො
යස්ස ලොකවාහංව භාෂතො
සමාචාර විනිතො සො
මෙලච්ඡද්දාහි ධියතො”

යමෙක් හෙරිමස්කාද, ලොක
ව්‍යවහර භාෂාවන් හැර අන්‍ය
භාෂාවක් බෙණේද සකලා
වාරයන් ගෙන් පිරිහුනේද,
මේ තෙම මෙලච්ඡයෙහි කියනු
ලැබේයයි දක්වනලද මෙලච්ඡ
ජාතියෙහිවූ කොලපත් හැද
වනෙහි වසන වණ්ඩාල ජා
තිය. වැදී)

ගබරාලස, පු. වැදිගම.

ගබල, පු. කඹුරුවන් පැහැ, ඉන්
යුත් දෙයෙහි හි.

ගබලි, සුත්. කබරදෙන.

ගබ්ද, පු. ගබ්දය ව්‍යාකරණාදි
ශාස්ත්‍රයෙහි ප්‍රකෘති ප්‍රත්‍යවාර
යෙන් අභිවාවකව නිෂ්පන්න
වචනය, හඬ.

ගබ්දග්‍රහ, පු. කණ.

ගබ්දන, පු. ගබ්දකරණ සුලු වූයේ
ගම, පු. ක්‍රොධරාගාදියෙන් විතත
යාගේ සංසිද්ධිම.

ගමථ, පු. ක්‍රොධ රාගාදියෙන්
විතතයාගේ සංසිද්ධිම

ගමන, න. යාග පිණිස පසුසාන
නය (සිව්පාවුන් මැරීම) පු. යම
රජ

ගමනසා, සුත්. යමුනානදිය.

ගමල, න. මනුෂ්‍යාදීන්ගේ මල.

ගමින, හි. සංසිද්ධවන ලද්ද.

ගමි, සුත්. සැමගස, උදු මුං ආදි
කරල්.

ගම්බාහ, න. මුද්දො මාෂො
රා ජ මා ෂ: කුලත්භවණක:
තිල: කලායස්ස වර ශෙවති
ගම් ධාන්‍ය ගණ: සමාන:

යන්තෙන් දක්වන ලද මුං උදු
ආදිනඩුවනැති ධාන්‍යයි,
ගම්ර, පු. සිහින් සැමගස්.

ගම්පා, සුත්. විදුලිය.

ගම්පාක, පු. ඇසල.

ගම්බ, න. මොපිල්ල, විදුරවිය.

ග (ස) මබර, පු. කකුද ප්‍රදේශ
යෙහි (මොල්ලියෙහි) ලබ්බමා
නවූ හෙවත් එල්බෙන්නාවූ
රොමකලාප ඇති සුරාණ්ඩාදි
දේශයෙහි බ්‍යානවූ එනම් මා
ගයා.

ගම්බර්, පු. අනගයා.

ගම්බරි, සුත්. මිනුග.

ගම්බල, පු. මාගොපකරණ, මසුරා,
ඉවුර.

ගම්බාකාන, න. දෙවරක් සැ
කෙත් ආදිය.

ගම්බුක, පු. සුත්. බෙල්ලා, ගම්බුක
ශාමුක, ගම්බු, යනුද මෙහිවෙ
ත්. “ශාමුක: ගම්බුක: සලු: පු
චා: කාන්තාස්සු සච්ඡා, කකා
රෙණ විනාශෙෂො දූෂ්‍යතො
ග්‍රන්ථිස්සාර:” යනු එහෙයින්
කියන ලදී;

ගම්බලි, සුත්. කුට්ටනිය.

ගම්බු, පු. බ්‍රහ්මයා, ඊශ්වරයා.

ගමා, සුත්. විය මැය එනම් විය
දඹුවෙහි ගසන උල.

ගස, පු. අත්තල. සථියා නිදීම.

ගසන, න. හෝනාදෙය හෙවත්
යහන, නින්ද.
ගසනිස, න. හෝනාදෙය හෙවත්
යහන.
ගසාල, ත්‍රි. නිදනසුලුයේ
ගසින, ත්‍රි. නිදිගත්තේ.
ගසු, පු. පිඹුරා.
ගසා, සත්‍රි. හොනාදෙය හෙවත්
යහන.
ගර, පු. බව. ඊතලය.
ගරජන්මන්, පු. කදකුමරා.
ගරණ, න. ගේ. රක්ෂාකරණ
බ්‍රිඩාදි අය.
ගරද්, සත්‍රි. ගරද්. සාතුම, අවුරුද්ද
ගරහ, පු. උර්ධ්වගතවූ පාද සහ
රක්ෂා යට සතරපයක් හා
මෙසේ අවපයක් ඇති සිංහ
යන් නසන්නාවූ ගරහ නම්
පශු වර්ගය.
ගරව්‍ය, න. ලක හෙවත් ඉලක්
කය.
ගරහාස, න. නිත්‍යයෙන්
අභ්‍යාසපිණිස කරණ දුනුකම්.
ගර්භි, සත්‍රි. කොක්කා ලිහිණියා
ගර්භ, ත්‍රි. හිංසාශීලීයේ.
ගර්භ, පු. මලාව. (නැබිලිය)
ගර්භනී, සත්‍රි. එනම් නදිවිශේ
ශයෙක්.
ගරාසන, න. දුන්න.
ගර්ථ, න. ගර්ථය,
ගර්ථනී, පු. සකුයා.
ගර්ථා, සත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
බොහෝවූ දෙය, බිදිගිය ක
බල්කඩ (කැබිලි) උග්ගකුරා

“ගර්ථා සිකානාශබ්දය වා
වපි බහුවචනානා විනි කෙ
වින්” ගර්ථා සිකානා ශබ්දය
බහුවචනානායෝ යයි ස ම
ගරා කියත්.
ගර්ථාවන්, ත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
ඇති දෙය.
ගර්ථිල, ත්‍රි. හකුරා (බොරලු)
ඇති දෙය.
ගම්න්, න. සැපය.
ගම්, පු. ඊශ්වරයා.
ගව්‍ය, සත්‍රි. රාත්‍රිය මෙහි ශාප්‍රි
කිසාදවේ.
ගම්භාණ්, සත්‍රි. උමයහන.
ගලහ, න. ඉත්තැකුරා.
ගල, පු. පළගැටියා.
ගලල, න. ඉත්තැකුරා.
ගලලි, සත්‍රි. ඉත්තැකුරා.
ගලාමු, ත්‍රි. අමුළල.
ගල්ක, න. කැබලි, මත්ස්‍යයන්ගේ
පිළිපොතු, සුමුදු.
ගලා, පු. න. හෙල්ල. පු. ඉත්
තැව්, කුකුරාමුවන්ගස.
ග(ස) ලෙකි, සත්‍රි. ඉත්සඵරාක
ගව, පු. න. මලසිරර.
ගග, පු. සාවා.
ගගබර, පු. සද.
ගග ලොමන්, න. සාවුන්ගේ
ලොමයෙන් කළ කම්බිලිය.
ගගාදන, පු. උකුස්සා.
ගගොණ්, න. සාවුන්ගේ රොම
යෙන්කළ කම්බිලි.

ගගවන්, අව්‍ය. නිතර, තොයෙක්
වර, නැවත, නැවත සමග. යන
මේ අර්ථයන්හි වේ. “ගගවන්
විෂණුංසවරෙන්” නැවත නැ
වත විෂණු සිහිකරන්නේය
යනාදියෙහි පෙනේ. පුත්‍රාචි
යෙහි හෙවත් නැවත නැවත
යන අර්ථයෙහි වේ. “ශිෂ්‍යො:
ගගවන් ගතොගුරා” ශිෂ්‍යයන්
සමග ගුරුවතෙම ගියේය යනා
දියෙහි සභාචිති.
ගජප, න. ලාහණ.
ගජා, පු. න. ගුහය, සතුනකරණ
ලද්ද.
ගජත්‍ර, න. ආයුධය, ලොහ.
ගජත්‍රක, න. යකඩ.
ගජත්‍රමාර්ජි, පු. සිරියෙරා හෙවත්
අවිසන ගාත්තෝ.
ගජාමසජ්ජි, සත්‍රි. විකරල්.
ග(ස)සාසංවර, පු. සල්ගස.
ගසාගුක, පු. විනසුව.
ගාක, පු. න. වාසතුකාදිපලා “මු
ලං පත්‍රං කරිරාග්‍ර, එලකාඩාදි
රූසකම් තික් ප්‍රභං කවචං
වෛව ගාකං දශවිධං සමානම්,
මුල්, පත්‍ර, උණකිලිල්, කරටි,
ගෙඩි දඬු, බිජාඩකුර, සිව් මල්
හතු හෝ මල්කොපුදැයි දස
වැදෑරුම් පලා.
ගාකව, පු. ගැල උසුලන ගොනා
ගාකුනික, ජීවිකාව පිණිස පක්ෂී
න් මරා විකුණන ගැහැටියා.
ගාකනික, ත්‍රි. අඩයටියෙන් යුධ
කරන්නා.

ගාකාමුනි, පු. ගෞතම බුදුන්.
ගාකාසිංහ, පු. ගෞතම බුදුන්.
ගාබා, සත්‍රි. ශාබාව.
ගාබාහර, න. අතුනුවර.
ගාබාමාග, පු. වදුරා.
ගාබිත්, පු. වාක්‍යය.
ගාබික, පු. සක්වලලු තනන්නා
ගාටක, න වසුගය.
ගාමි, සත්‍රි. වසුගය.
ගාඨා, න. සවබව.
ගාණ, පු. උරගල.
ගා(ණ්)ණ්; සත්‍රි. තිරය.
ගාණ්ඩලා, පු. බෙලි.
ගාන, ත්‍රි. සණ ආදියේ ගා මුව
හත්කළ ද, න. සැපය, ඉත්
යුත් දෙයෙහි ත්‍රි.
ගානකුමා, න. රන්.
ගා(සා)නලා, සත්‍රි. සභාලානම්
ගකිද්‍රව්‍යය (ශිකෙකාරී යනු
මාරටිසි) බැමිතිරිය.
ගානුව, පු. සතුරා.
ගාද, පු. මඩ. ලහණ.
ගාද්වල, ත්‍රි. ලහණින් නිල්වූහෙ
වත් තණ බොහෝවූ දෙය.
ගානා, ත්‍රි. සංසිදුවන ලද්ද.
ගානා, පු. ක්‍රොධාදින් විතත
යාගේ සංසිදීම.
ගා(සා)බර, පු. ලොන්ගස
ගාබෙරි, සත්‍රි. ඉදුරා දල (ඉඟු
ජාල)
ගාර, පු. වාතය, ත්‍රි. විත්‍රවණිය.
ගාරද, පු. රැක්අත්තන ගස, ත්‍රි.
අලුත්, අප්‍රගල්හ හෙවත් අදස

ගාරදි, යනු. කාම භක්තික වාක්‍යය
 “ජලපිප්පි” යනු මරා විසි.
 ගාරිචල, න. දුපෝරුව.
 ගා(සා)රිචා, සත්‍රි. නිරමුසු.
 ගාකිර, ත්‍රි හකුරා (බොරලු)
 ඇතිදේශාදිය.
 ගාර්ඛිනි, පු. විමුක්ති.
 ගාර්දුල, පු. දිවියා, උත්තර පද
 යෙහි සිටිපුංලිනිකවූ මේශබදය
 නෙම ශ්‍රේණිභාවකය “රාජ
 ගාර්දුලය යනාදි උද්ගරණය.
 ගාමිර, ත්‍රි. දෘති අදුරා, හයානක.
 ගා(සා)ල, පු. වාක්‍යය. එනම්
 මනසාවිශේෂය, පවර.
 ගාලා, සත්‍රි. කද පිළිබද අත්ත.
 ගාලාවාස, පු. වදුරා, කැනහිල්
 බල.
 ගාලි, පු. කුඩා පදුරා ඇති මද
 දියෙහි හටගන්නාවූ හැල්කල
 ම නම්වේ. සැටරයකින් පැසෙ
 න්තේ ඡෛතිකනම් බොහෝ
 පදුරා ඇති බහුල ජලයෙහි
 උපන්නේ ශාලිනම්. ඉන්කල
 දිහුද, ඡෛතිකාදිහුද ශාලිනම්.
 ශාලින, ත්‍රි. විලිආත්තා.
 ශාලුක, න. කුමුදු ආදියේ අල.
 ශා(සා)ලුර, පු. මැඩියා.
 ශාලෙස, පු. මධුරිකා, (පැපිලිය),
 ත්‍රි. හැල්වැපිරිමට පුදුසුකෙන.
 ශාල්මලි, පු. ඉමුල්රාක, “ශාල්
 මලි” කියා සත්‍රිලිඟද වේ.

ශාවක, පු. පක්ෂිපැටවා.
 ශාශවන, ත්‍රි. සදකාලිකද.
 ශාජකුලික, න. ශාජකුලික නම්
 අප්පයන්ගේ සමුහය, අප්ප
 නම් කබල්කැවුමැසි දතයුතු.
 ශාසන, න. ආඥාව.
 ශාසනා, පු. බුදුන්.
 ශාසන, ආඥාව, ව්‍යාකරණාදි ශා
 සන.
 ශාසනවිද්, ත්‍රි. ශාසනඥයා.
 ශිංසපා, සත්‍රි. ඇට්ටරගස.
 ශිකා, න. සහල්ල, කන්ලියේ
 එලෙන කන් මැහිල්ල, (කන්
 කෙළවර එලෙනපැස)
 ශිකින, ත්‍රි. සාල්ලෙහි (කදේ)
 තැබුදු
 ශිකා, සත්‍රි. අහසාසන, අසර
 ශිකාව. ශිකාකලප්ව්‍යාකරණ
 යන ග්‍රන්ථයන් අතුරෙන් එනම්
 ග්‍රන්ථය.
 ශිකින, ත්‍රි. ක්‍රියායෙහි දක්‍යා.
 ශිකිණි, පු. මොනරපිල.
 ශිකිණික, පු. කුමරුවන් කුඩ
 විය.
 ශිකර, පු. න. රැක්මුදුන, පමන
 මුදුන.
 ශිකිනි, පු. පමනය.
 ශිකා, සත්‍රි. රසමය, ගිනිසිඵා
 මොනරාන්ගේ හිස, කුඩිමිය,
 පාදග්‍රය, හිස්මුදුනේ බැඳි කො
 ණය.

ශිකාවන්, පු. ගිනි.
 ශිකාවල, පු. මොනරා.
 ශිකිත්‍රිව, න. රිදි තුත්තම් “මොර
 වුත” යනු මරා විසි.
 ශිකිත්, පු. මොනරා, රාක, ගල,
 ගිනි.
 ශිකිවාහන, පු. කදකුමරා.
 ශිග්‍රා, න. වාසතුකාදිපලා.
 ශිග්‍රාජ, න. මුරාහා ඇට.
 ශිකාණ, න. කදබදුන. ලො
 හොමල, සොටු, සෙම.
 ශිකුජින, න. පාසලඹ ආදි අබ
 රණහඬ.
 ශිකුජිනි, සත්‍රි. දුනුදිය.
 ශි(ශ)නදා, පු. එනම්නදි විශේ
 ෂය.
 ශිනගුක, පු. යව.
 ශිනි, ත්‍රි. පුදුනිල්.
 ශිනිකණ්ඨ, පු. ඊශ්වරයා.
 ශිනිසාරක, පු. කිකිරිගස.
 ශිපිවිසව, පු. ඔපස්සා (කෙස්
 නැති හිස් ඇත්තා) පහවූ සම
 ඇති ලිඟුඇත්තා, ඊශ්වරයා.
 ශිඵා, සත්‍රි. වාක්‍යයන්ගේ ජවා
 කාර මුල්.
 ශිඵාකය, පු. පියුම් ආදියේ අල.
 ශිවිර, න. සෙනාව වසනතැන.
 ශිමා, සත්‍රි. උදුමුංආදි කරල්.
 ශිරස්, න. හිස, රැක්මුදුන.
 ශිරසන, න. යුධයෙහි ඉසලන
 ගොප්පිය.
 ශිරසා, පු. පිරිසිදුකල හෙවත්
 පිරා අවුල්ගල කෙහේ.

ශිවිෂ, පු. මහරිගස,
 ශිවේධ, සත්‍රි. ග්‍රිවය හෙවත් කර.
 ශිරොරත්න, න, සිඵාමිණ.
 ශිරොරාහ, පු. ඉසකෙස්.
 ශිලාජනු, න. ගල්සෙවෙල්.
 ශිලි, සත්‍රි. ගැඩවිලි.
 ශිලිමුඛ, පු. හාඩගයා, ඊගස.
 ශිලොවවස, පු. පමිතය.
 ශිලප, න. ගිනනානාදිය ශා රථ
 කමාදිය.
 ශිල්පිනි, පු. ශිප්දන්තා අය.
 “තක්‍ෂාවතනතු වායශව
 නාපිනො රජකසනථා,
 පවමශවමි කාරශව
 කාරව: ශිල්පිනොමනා:.”
 වඩුය, පේසකාරය, කරනැවැ
 මිය, රදවිය, සොම්මරය යන
 මොහුයි.
 ශිලප(ල්පි)ශාලා, සත්‍රි. රත්කරා
 ආදිත්ගේ සිප්හල.
 ශිව, පු. ඊශ්වරයා; න, ගුහය, ද්‍රව්‍ය
 යෙහි ත්‍රි.
 ශිවක, පු. ගෙරිඇග කසනු පිණිස
 ගාලමැද සිටුවනලද කනුව,
 ශිවමල්ලි, සත්‍රි. වකපුෂප.
 ශිවා, සත්‍රි. උමයගන, සිවලා,
 අ, ඇමුලු, (නෙලි) බිම්නෙ
 ලි, සැමගස්,
 ශිවිකා, සත්‍රි, සෙවිගෙය,
 ශිකිර, පු. න. ශිකිරකාලය, ත්‍රි.
 ශිතලවු,
 ශිගු, පු. පක්ෂිපැටවා.
 ශිගුක, පු. ශිගුමාරාකෘතිවූ මනසා
 විශේෂය, (මුදුරා)

ශීග්‍ර, පු. පිරිමින් රහසහ.
 ශීග්‍රවදන, ත්‍රි පවිතොකරන්තා.
 ශීග්‍ර, සත්‍රි. ආශ්‍රව.
 ශීග්‍ර, පු. ශීග්‍රයා.
 ශීකර, පු. වැසිපොදහෝ දියබිද.
 ශීග්‍ර, පු. මුරුගා.
 ශීග්‍ර, න. ඉක්මන්, ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ශීත, ත්‍රි. ශීතලවු, පු. ශීතල, ලෝපු
 ගස.
 ශීතක, පු. අලසයා.
 ශීතහිර, සත්‍රි. ඉද්දගස.
 ශීතල, ත්‍රි. ශීතලවු, පු. අසණ
 පර්ණිතම් ඔෂධිය. ගොකණ්
 යයිද ප්‍රසිද්ධි.
 ශීතශීව, පු. මධුරිකානම් ද්‍රව්‍යය
 (පැපිලිය යයිද කියත්.) හොමු
 ගස. න. සිදිලුණු, සුගන්ධිතද්‍රව්‍ය
 යයි කියනලද ගල් සෙවෙල්
 “පුලලිලාජන” යනු මරාටිසි
 (කප්පරවල්ලියයි ස ම හ රා
 කියත්.)
 ශීඛ, පු. උක්, පලාආදියෙන් කළ
 මෙරය.
 “ශීඛරිකුරසෙස: පකෙක
 රපකෙකරාසවො හවෙත්;
 මෙමෙරය ධානකි පුෂ්ප
 ගුඩධානාං මුසංහිතම්”
 යනු මාධවයන් කිබැවින් පිසු
 උක්රසයෙන් කළ මෙරය ශීඛ
 නමැයි දතයුතු.
 ශීඡ, න. හිස.
 ශීඡක, න. යුධයෙහි ඉසලන
 තොප්පිය.
 ශීඡවෙස්ද, ත්‍රි. හිසසිදීමට සුදු
 ය්සා.

ශීඡී, න. යුධයෙහි ඉසලන
 තොප්පිය, පු පිරිසිදු කළහෙ
 වත් පිරා අවුල්හල නිසකේ.
 ශීල, න. ප්‍රකෘතිය, මනාහැසිරීම,
 ශීලය.
 ශූක, න. ගනිව නම් සුගන්ධ ද්‍ර
 ව්‍යය “සණ්ටවණ්ටියසිද්ධියන්
 මෙහි ශූකවහි” කියාත් පාය
 ඇත, පු: ගිරවා.
 ශූකනාස, පු. තොටිලගස.
 ශූකන, න. එනම් කාසි, ත්‍රි රලු
 බස්.
 ශූකනි, සත්‍රි. මුතුබෙල්ලා, නබනම්
 ගනි ද්‍රව්‍යය.
 ශූක, පු. ගිනි, සිකුරා, පොසොන්
 මස, න. රෙතස් හෙවත් බිජ
 ධාතු.
 ශූකශීෂ, පු. අසුරයා.
 ශූකල, පු. ශූකලපක්‍ෂය, සුදුපැහැ,
 ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ශූචි(ච)සත්‍රි. සෝකය මෙහි ප්‍රථ
 මායෙහි රූපයෝ ශූක්, ශූචෝ,
 ශූචි, කියා වෙත්.
 ශූචි, පු. ගිනි, පොසොන් මස,
 ඇසලමස, පිරිසිදුසිත් ඇති ඇ
 මති, සිරිහර, එනම් සත්‍රි පුරුෂ
 යන්ගේ උනුන්කෙරෙහි ඇලි
 යටි ගුණය, සුදුපැහැ, ඉන් යුත්
 තෙහි, ත්‍රි.
 ශූන්සි, සත්‍රි. සිද්දිගුරු, (වියලි
 ඉගුරු)
 ශූන්සා, සත්‍රි. රාහල.
 ශූන්සාපාන, න: රාබොනගේ.
 ශූනද්‍රි, සත්‍රි. එනම් නදිය.

ශූඛානන පු. සියල්ලවුන් වැඳ
 නොදෙන රජුගේ කක්‍ෂානන
 රය හෙවත් පවුරු ප ද න ම,
 ඇතොර හෙවත් අනන:පුර
 සත්‍රින් වසන ගේ.
 ශූඛාංශ, පු. සද.
 ශූනක, පු. බල්ලා.
 ශූනි, සත්‍රි. බල්ලි.
 ශූහ, න, ශූහය, ද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
 ශූහංයු, ත්‍රි, ශූහයෙන් යුක්තයා,
 ශූහාන්වන, ත්‍රි. ශූහයෙන් යුක්ත
 යා,
 ශූහ; පු. ඉතා බැබළීම, සුදු පැහැ
 ඉන් යුත් දෙයෙහි ත්‍රි,
 ශූහදනනි, සත්‍රි. පුෂ්පදානන නම්
 වාය ව්‍යකොණයෙහිවූ දිග්ගජ
 යාගේ ඇතිතිය,
 ශූහාංසු පු. සද.
 ශූල්ක, පු. න. සුංකම හෙවත්
 තොටුපල් ආදියෙන් රජුන්ට
 දියයුතු කොටස.
 ශූල්බ, න. තඹ, මලබාන(රැහැණ)
 ශූශ්‍රෑෂා, සත්‍රි ආරධ්‍යයන්ගේ හෙ
 වත් ගුරුවරාදින්ගේ විතනානු
 කුලවැ පවැත්ම හෝ සේවය.
 ශූ(සු)ෂි, සත්‍රි. බිලය, (සිදුර)
 ශූ(සු)ෂිර, ත්‍රි. සිදුරු සහිතය, න.
 බිලය, වස්තුලල් ආදි වාද්‍ය.
 ශූෂිරා, සත්‍රි. නලිනම්ගනි ද්‍රව්‍යය
 (පබලුපැල)
 ශූෂ්කමාංස, පු. වියලිමස්.
 ශූෂ්ම, න. ශක්තිය.
 ශූෂ්මන්. පු. ගිනි.
 ශූහ; පු. න. විච්ච (විනච්ච)

ශූකධාන, න. යව ගොදමු ආදි
 නඩුව ඇති ධානා.
 ශූකකිම, පු. දලඹුවා.
 ශූකශීම්බි(බො) සත්‍රි. වදුරුමැ.
 ශූද, පු. ශූද්‍රයා.
 ශූද්‍රා, සත්‍රි. ශූද්‍රසත්‍රි.
 ශූද්‍රි, සත්‍රි, ශූද්‍රයාගේ භාය්‍යාව
 ශූග්‍ර, ත්‍රි. සිස්ද.
 ශූර, ත්‍රි. ශූරයා.
 ශූරණ, පු. කිබාරම්.
 ශූජි, පු. න, කුල්ල.
 ශූල පු. න. රූපා, ආයුධ.
 ශූලාකෘත, ත්‍රි. උලින් පැලඳු මස්.
 ශූලින්, පු ඊශ්වරයා.
 ශූලා, ත්‍රි; උලින් පැලඳු මස් ආ
 දිය.
 ශූ(සු)ශාල, පු. සිවලා.
 ශූඛල, ත්‍රි. පිරිමින් කටියෙහි
 බදනා හවසි ආදි ආහරණ, පු.
 ඇතුන් බදනා දම.
 ශූඛලක, පු පාබැම්මෙන් යුත්
 ඔටුපැටවා.
 ශූඛලා, සත්‍රි. මැඩහඟු,
 ශූඛග, න. ප්‍රභූතිය, පණිකුටය
 මෙහි පුංලිගුදවේ, අග, පු; ඡී
 වක (දිවිනම් බෙහෙද)
 ශූඛගවෙර, න. අමු ඉගුරු.
 ශූඛගාටක, න සතරමත් සකිය;
 ශූඛගාර, පු සිරිහර හෙවත් සත්‍රි
 පුරුෂයන්ගේ උනුන් කෙරේ
 ඇලියටි ගුණය
 ශූඛගිණි, සත්‍රි. දෙන.
 ශූඛගි, සත්‍රි. ඉවද, ඔසබිය මෙහි
 ශූඛගින් කියා පුං ලි ගු ද වේ
 ශූගිනම් මනසාධෙනුව(සුගිය)

ශාසිකනන, න. කටක කුණක
ලාදි ආභරණයටගත් සවණිය
ශාන, ත්‍රි. කිරිගිනෙල් වෙඩරයන
මොවුන්ගේ පාකය (පිසීම)
ශෙබර, පු. හිසතැබූ මල්දම.
ශෙඵස්, න. පිරිමින් රහසග.
ශෙ(ගි)ඵාලිකා, සත්‍රි. කළුමල්
ශෙඵාලිකා (කළුතලාගසයයි
කියත්)
ශෙමුපි, සත්‍රි. බුඩිය.
ශෙල, පු. ලෝලුගස.
ශෙවඩි, පු.
“පදෙමාසත්‍රියාංමහාපදමඃ
ශඤ්ඤාමකරකච්ඡපෙඃ;
මුකුඤ්ඤානිලාශව
බඵ්ඤ්ඤානිධයොනව”යි
කියනලද පදමය මහා පදමය
ශඤ්ඤා, මකරය, කච්ඡපය මුකු
ඤ්ඤා, කුඤ්ඤානිලය, බඵ්ඤ්ඤා නව
විධවූ නිදන්.
ශෙවල, න. සෙවෙල්.
ශෙස, පු. අනන්තකාරජ.
ශෙසස්, පු. වෙදරඤ්ඤා ඇත්තා.
ශෙබරික, පු. සැබෝගස.
ශෙල, පු. පඵතය.
ශෙලාලිත්, පු. නටත්තා.
ශෙලුස, පු. නටත්තා. බෙලිගස.
ශෙලෙස, න සුගතිරස ද්‍රව්‍ය
යයි කියන ලද ගල්සෙවෙල්
“පුල, ශිලාජනක” යනු මරාපි
නාමයෝයි.
ශෙවල, න. දියසෙවෙල්; ශෙ
වල යනුදවේ.
ශෙවලිනි, සත්‍රි. නදිය.

ශෙශව, න. බාලබව.
ශොක, පු. ශෝකය.
ශොච්ඡකෙශ, පු. ගිනි.
ශොච්ඡ, න. දීප්තිය, මෙහි ප්‍රථ
මායෙහි රූපශොචි, ශොචිචි,
ශොචිංසි කියාවෙන්.
ශොණ, පු. ශොණනදියයි ප්‍රසි
ඬවූ නදී විශෙෂයෙක්, රතුරු
ලවබද පැහැද්‍රව්‍යයෙහි ත්‍රි.
ශොණක, පු. නොටිලගස.
ශොණරත්න, න පිසුම් රාමණ
(පද්මරාග)
ශොණින, න. ලේ.
ශොථ, පු. ඉදිමුම.
ශොථග්නි, සත්‍රි. සුළුබුරුද.
ශොධනි, සත්‍රි. මුස්න.
ශොධන, ත්‍රි. කිලිටිහලද එනම්
හිසකේ පණු ආදීන් පහකිරී
මෙන් ගුඩකල ආහාරාදිය.
ශොථ, පු. ඉදිමුම.
ශොහන, ත්‍රි. හොබනාද.
ශොහනා, සත්‍රි. කහා, ගොරොවන
ශොහා, සත්‍රි. බැබළීම.
ශොහාජන, පු. මුරුගා.
ශොස, පු. ක්‍ෂයරොගය.
ශොන, න. ශිරාසමුහය.
ශොක්ලිකෙස, පු. එනම් ස්ථාවර
විෂ්භෙදය, මහා රාජ්‍රික
යෝ සෝලයයි කියත්.
ශොණක, ත්‍රි. මත්වූයේ, දක්‍ෂයා.
ශොණකික, පු. රාවිකුණනගැහැ
වියා.
ශොණකි, සත්‍රි. වගපුල්.
ශොණකාත්තව ත්‍රි. සුරායෙන්
මත්වූයේ.

ශොබාදනි, පු. ගොතමසම්භ.
ශොරි, පු. සෙනසුරු.
ශොරි, න. ගුරුභාවය.
ශොල්වික, පු. නඹකරු.
ශොජ්කල, ත්‍රි. විශලි මතස්ස
මාංස අනුභවකරන්නා.
ශෙව්‍යාන, පු. ගිනෙල් ආදිය දිය
වීම.
ශ්මශාන, න. සොහොන.
ශ්මශ්‍රා, න. දැලිය හෙවත් රැවුල.
ශ්‍රාම, ත්‍රි. පලාවන්, කළුවන්,
ඉන්සුන් දෙයෙහි. ත්‍රි.
ශ්‍රාමල්, පු. කළුපැහැ ඉන්
යකනයෙහි ත්‍රි.
ශ්‍රාමා, සත්‍රි. හිරමුසු, රාත්‍රිය,
කළු තේවු හිකා. (කළුතිරස්
තවාලු) පුවගුගස.
ශ්‍රාමාක, න. බොඩහමු.
ශ්‍රාල, පු. සුරුබඩුවා හෙවත්
භාය්‍යාවගේ සහෝදරයා.
ශ්‍රාව, ත්‍රි. කළු රත්වන්, ද්‍රව්‍ය
යෙහි ත්‍රි.
ශ්‍රාත, පු. සුදුපැහැ ඉන්සුන්
දෙයෙහි. ත්‍රි.
ශ්‍රාත, පු. උකුස්සා.
ශ්‍රෙහංපානා, සත්‍රි. මුවදඩයම.
ශ්‍රෙහානා(නා)ක, පු. නොටිල
ගස.
ශ්‍රඩා, සත්‍රි. ආදරය, කැමැත්ත.
ශ්‍රඩාල, ත්‍රි. සැදහැ ඇත්තා.
ශ්‍රයණ, පු. ඇසුරුකිරීම.
ශ්‍රවණ, න. කණ.
ශ්‍රවස්, පු. කණ.
ශ්‍රවිෂ්ඨා, සත්‍රි. දෙනවේ නැකත.

ශ්‍රාණා, සත්‍රි. හුළුකැන්, (කැඳ)
ශ්‍රාඩ, න. ශාසත්‍රයෙහි නියමවූ
කාලපාත්‍රාදි නියමයෙන් මල
පියන් පිණිස බ්‍රාහ්මණ හෝජ
නාදිවූ පිතෘදාන කමීය (මලපි
යන් පිණිස දෙන දානය.)
ශ්‍රාඩදෙව, පු. යමරජ.
ශ්‍රාස, පු. ඇසුරුකිරීම.
ශ්‍රාවණ, පු. නිකිණිමස.
ශ්‍රී, සත්‍රි. සම්පන්නිය හෙවත් ධ
නොත්තමය, ශ්‍රීකාන්තාව.
ශ්‍රී කණ්ඩ, පු. ඊශ්වරයා.
ශ්‍රීකත, පු. බුදුන්.
ශ්‍රීද, පු. වෙසමුණු.
ශ්‍රීපති, පු. විෂණු.
ශ්‍රීපණ්, න. මිදිගස, පිසුම්, ඇත්
දෙමට.
ශ්‍රීපර්ණිකා, සත්‍රි. කරබෙ හි ය.
ශ්‍රීපර්ණි, සත්‍රි. ඇත්දෙමට.
ශ්‍රීඵල, පු. බෙලිගස.
ශ්‍රීඵලි, සත්‍රි. බෙරුගස, (අවරිය)
ශ්‍රීමත්, ත්‍රි. හොගසම්පත් ඇත්තා.
“ශ්‍රීමාත්, ශ්‍රීමනොභ, ශ්‍රීමනාභ”
යනු ප්‍රථමායෙහි රූපයි. පු. පොල්
ගස.
ශ්‍රීල, ත්‍රි. ශ්‍රී ඇත්තා, හෙවත්
හොග සම්පත් ඇත්තා.
ශ්‍රී වත්සලාච්ඡන, පු. විෂණු.
ශ්‍රීවාස, පු. සිරිවටු හෙවත් හල්
දුම්මල.
ශ්‍රීවෙසව, පු. සිරිවටු හෙවත් දුම්
මල.

ශ්‍රීසංඥා, න. කරාබු.
 ශ්‍රීහසන්ති, සත්‍රි. මුහුළුපිළි වැනි
 මල්ඇති දිත්තිකියගස.
 ශ්‍රැත, න. ශාසත්‍රය, අසනලද්ද.
 ශ්‍රැති, සත්‍රි. වෙදය, කණ.
 ශ්‍රෙණි, පු. සත්‍රි. ශිල්පීන්ගේ ස
 මාන ජාතික සමූහය.
 ශ්‍රෙණි, සත්‍රි. තුරුපෙළ.
 ශ්‍රෙසස්, ත්‍රි. ඉතා ශෝභනදෑ, න.
 පුණ්‍යය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි. පු.
 නිභිණය.
 ශ්‍රෙසසි, සත්‍රි. දියමිතත, ඇත්වග
 පුල්, අරලු.
 ශ්‍රෙස්ඨ, ත්‍රි. ඉතා ශෝභනදෑ.
 ශ්‍රොණ, ත්‍රි. පිළා
 ශ්‍රොණි, (ණි) සත්‍රි. උකුල.
 ශ්‍රොණිඵලක, න. උකුල් පුව
 රුව හෝ ඉහටිය.
 ශ්‍රොත්‍ර, න. කණ.
 ශ්‍රොත්‍රස, පු. වෙදහදුරණබමුණා.
 ශ්‍රොත්‍රපි, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍ය පිදීමෙහිවේ. “ඉන්‍ද්‍රිය
 ශ්‍රොත්‍රපි” ඉන්‍ද්‍රියදෙවියාට මේ
 පුදය යනාදි උද්ගරණයි.
 ශ්‍රලක්‍ෂ, ත්‍රි. කුසිදෑ.
 ශ්‍රලෙෂ, පු. සකුණය හෙවත්
 ගැලපීම, ආලිභනය.
 ශ්‍රලෙෂමණ, ත්‍රි. සෙම් ඇත්තා.
 ශ්‍රලෙෂමන්, පු. සෙම.
 ශ්‍රලෙෂමල, ත්‍රි. සෙම් ඇත්තා
 ශ්‍රලෙෂමානක, පු. ලොලුගස.
 ශ්‍රලාක, පු. පදාරවතාව,
 කිහිපිය.

ශ්‍රව්‍යශ්‍රෙසස්, න. ශ්‍රව්‍ය, ද්‍රව්‍ය
 යෙහි ත්‍රි.
 ශ්‍රවදංජ්‍යා, සත්‍රි. ගොකටු.
 ශ්‍රවන්, පු. බල්ලා.
 ශ්‍රවනශ, න. සත්‍රි. බල්ලන්ගේ රූ
 නොහොත් බල්ලන් රමනය
 කරන රූ.
 ශ්‍රවපව, පු. වණ්ඩාලයා.
 ශ්‍රවහ, න. බිලය. (සිදුර)
 ශ්‍රවසථ, පු. ඉදිමුම.
 ශ්‍රවවෘතති, පු. අනුන්අයත් පාව
 තුම් ඇති.
 ශ්‍රවශුර, පු. වි. ඇවැස්ස නැදි
 මසිල් දෙදෙන.
 ශ්‍රවශුසි, ත්‍රි. නිමියා හා කුසහො
 ත්තෝ, බිරින්ද සොහොයුරු.
 ශ්‍රවශ්‍රැ, සත්‍රි. අමුසාමියන්ගේමවි.
 ශ්‍රව, අව්‍ය. සෙටදවස.
 ශ්‍රවසන, පු. සුලභ, කුකුරුමුවන්
 ගස.
 ශ්‍රවාපිබි, පු. ඉත්තෑවා, ශ්‍රවාපිදි,
 ශ්‍රවාපිත්, ශ්‍රවාපිබෝ, ශ්‍රවාපිබි,
 යනු ප්‍රථමා එකවචනාදි රූප
 යෝගි.
 ශ්‍රවහ, න. එනම් කුෂටය.
 ශ්‍රවන පු. සුදුපැහැ, ද්‍රව්‍යයෙහි
 ත්‍රි. න. රිදි.
 ශ්‍රවනගරුන්, පු. හංසයා.
 ශ්‍රවනමට්ට, න. මුරුහා ඇට.
 ශ්‍රවනරකත, පු. පළොල්පැහැ.
 ශ්‍රවනසුරසා, සත්‍රි. හෙලශෙඨා
 ලිකා (සුදුකලාගස)
 ශ්‍රි.
 ශ්‍රවකම්න්, න. ශාන්තිය, වගිකර
 ණය, සාමාන්‍යය, විවේචය,
 උච්චාටනය, මාරණය යනකම්
 සය.

ශ්‍රවිගුණ, පු. සකිය, විග්‍රහය,
 යානය, ආසනය, වෛධි,
 ආශ්‍රය යනරජුන්ගේ ගුණසය.
 ශ්‍රවිපද, පු. බඹරා.
 ශ්‍රවිග්‍රහ, පු. මහ කරදගස.
 ශ්‍රවිග්‍රහා, සත්‍රි. වදකසා.
 ශ්‍රවිග්‍රහවිකා, සත්‍රි. සිතුවම්යලි.
 ශ්‍රවිප්, පු. නැතින් හෝ බොටු
 වෙන් නැගාමු එනම් සවර
 විශේෂයෙක්. බොටුවෙන්මු
 කලි “ශ්‍රවිප්:රෝතිමයුරසතු”
 යනු වචන බැවින් මයුරතෙම
 නගයි.
 ශ්‍රවිගිඤ, පු. බුදුන්.
 ශ්‍රවිගනන, පු. කදකුමරු.
 ශ්‍රවිභ, පු. න. පද්මාදිත්ගේ මු
 හය මෙහි “ශ්‍රවිභ” කියාද වී.
 පු. ප්‍රසිතල ගොතා.
 ශ්‍රවිවිකා, ත්‍රි. සැටදහැල් වැටිරි
 මට සුදුසු හෙත.
 ශ්‍රවිමාතුර, පු. කදකුමරු.
 ඩි.
 සංඝන්, සත්‍රි. යුධය
 සංඝන, ත්‍රි. රැහැන් ආදියෙන්
 බඳනා ලද්දේ.
 සංඝම, පු. සංයමනම් යොගා
 ගය
 සංඝාම, පු. සංයමය.
 සංඝග, පු. යුධය.
 සංඝොජ්‍ය, ත්‍රි. සංයුක්තකලදෑ
 හෙවත් පද්මානතරයක් හා
 සංඝොග කරනලද පද්මය.
 සංරාම, පු. ගඟ.

සංලාප, පු. සමගින් බණන තෙ
 පුල්.
 සංවන්සර, පු. අවුරුද්ද.
 සංවන්, පු. අවුරුද්ද, ප්‍රභවාබ්‍ය
 සංවන්, ප්‍රභවනම් අවුරුද්ද
 නාදියයි.
 සංවන(ද)න, න. මනත්‍රාදියෙන්
 වසගකිරීම.
 සංවනි, පු. ක්‍ෂය කලපය, (කප්
 කෙළ)
 සංවනිකා, සත්‍රි. අලුත් පියුම්
 පෙති.
 සංවසථ, පු. ගම.
 සංවාහන, න. අත්පා ආදිය මැ
 හීම.
 සංවිද්, සත්‍රි. බුඬිය, පරසපරාලාප
 ගිවිසගැන්ම, යුධය, සංඥ, ඉති
 කිරීම.
 සංවිදින, ත්‍රි. ස්විකරණලද හෙ
 වත් ගිවිස්නාලද යන අභිසි.
 සංවික්‍ෂණ, න. අපවත්වූ වස්තු
 හුගේ තත්පරයෙන් සෙවීම.
 සංවින, ත්‍රි. නදිප්‍රාකාරාදියෙන්
 වටකලද.
 සංවෙග, පු. හයහමිදියෙන් ක්‍රි
 යාවත්හි වෙගය.
 සංවෙද, පු. අනුභවය, (විදීම)
 සංවෙශ, පු. නින්ද.
 සංව්‍යාන, න. යටහඳනා පිළි.
 සංශජ්‍යක, පු. යුධයෙන් පලා
 නොයන්නා.
 සංශස, පු. සැකය.
 සංශ්‍රම, පු. පොරොන්දුව (ගිවිසුම)
 සංශ්‍රැත, ත්‍රි. ස්විකාරකරණලද
 හෙවත්ගිවිස්නාලද යනඅභිසි.

සංග්‍රහ, ප්‍ර. වැලඳගැන්ම.
 සංසකන, ත්‍රි. සමබ්‍රිද්.
 සංසද්, සත්‍රි. සභාව.
 සංසරණ, න. ප්‍රාණීන්ගේ ඉප
 දීම, සෙනාවගේ වැලකියනො
 හැකි ගමන, සතරමත්සකිය,
 රාජමාගිය.
 සංසිඬි, සත්‍රි. සවභාව.
 සංසකාරගීන, ත්‍රි. අපටාදය සංස්
 කාරයෙන් පිරිනුනේ.
 සංසකාන, ත්‍රි. කමියෙන් උපද
 වන ලද්දෙය, ශාසන ලක්ෂණ
 යුක්තයෙය.
 සංසකර, ප්‍ර. කුසනණමිට, කුස
 නණ යහන, යාගය.
 සංසකම, ප්‍ර. පුරුද්ද.
 සංසනාව, ප්‍ර. යාගයෙහි බමුණන්
 ගේ සතුනිහුමිය.
 සංසනාය, ප්‍ර. සමුහය, නගරා
 දීන් බැහැර පෙදෙස.
 සංසනා, සත්‍රි. න්‍යාය පථයෙහි හෙ
 වන් සුදුස්සෙහි පැවැත්ම.
 සංසනාන, න. සතරමත්සකිය,
 අවයවවිභාග, ආකෘතිසමරණය
 හෙවත් ආකාරය සිහිකිරීම.
 සංසනික, ත්‍රි. මලඅය.
 සංස්පයා, සත්‍රි. ජනනිනම් බෙ
 හෙද (වටාස්සද්ධි සැකකෙ
 රෙන්) "වාකවනයයි මරාවි"
 සංස්පොම, ප්‍ර. යුධය.
 සංහන, ත්‍රි. දූඩියේ ගැලපිද.
 සංගොන, ප්‍ර. එක් ගොත්‍රයෙහි
 නැගිය.
 සංග්‍රහ, සත්‍රි. සහ භෞජනය, (අති
 කක් සමගින් යමක් අනුභව
 කිරීම)

සංගත, ත්‍රි. අලප අවකාශය.
 සංගතාර, ප්‍ර. කසලගොඩ.
 සංගතනි, ප්‍ර. බලහදයා.
 සංගතලින, ත්‍රි. එක්කලගණන්
 ආදිය.
 සංගතල, ප්‍ර. විතනක්‍රියාව.
 සංගතසුක, ත්‍රි. වලප්‍රකෘති ඇත්
 නා හෙවත් අසිරිත නැතැත්තා
 සංගතාග, ත්‍රි. උතාරපදයෙහිවූ
 මේ පදය සමානතාකියයි;
 සංගිණි, ත්‍රි. පැතුරුණුද, මිශ්‍රද,
 ගැවසුනුද, ප්‍ර; මිශ්‍රජාතිකයා.
 සංගකල, ත්‍රි; පෙරපසු විරිදු බස්,
 සංකිණිද.
 සංගකාව, ත්‍රි. සංකෂ්ප කිරීම,
 හැකිලවීම.
 සංගකාවන, න. කොකුම්.
 සංගුදන, ප්‍ර. ගුහයා.
 සංගුම, ප්‍ර. දුගිමාගිය හෝ දුගි
 ප්‍රවේශය.
 සංකෂ්පණ, න. විසර්ගිකවූ අම්
 යක්ත්‍රගේ සංකෂ්පකිරීම.
 සංගත, න. යුධය.
 සංගතා, සත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම.
 සංගතන, ත්‍රි. ගිණුද.
 සංගතවන්, ත්‍රි. පරික්ෂාකිරීම
 ඇත්තා.
 සංග, ප්‍ර. සමගමය.
 සංගන, ත්‍රි. යුක්තිසුභවය.
 සංගම, ප්‍ර. එක්වීම.
 සංගර, ප්‍ර. ගිවිසීම, යුධය, ක්‍රියා
 කාරක, එසේසි කටයුතු ගිවි
 සීම.
 සංගිණි, ත්‍රි. ස්විකාරකරණලද
 හෙවත් ගිවිස්තලද යන අම්
 වාවකයි.
 සංගුච්ඡි, ත්‍රි. එක්කල ගණන් ආ
 දිය.

සංගුහ, ප්‍ර. "විශාලරණොප
 දිවොනා
 මචානාං සුත්‍ර
 භාෂ්‍යයො; ;
 නිබන්ධොයො; සමා
 සෙන
 සංගුහකතං විදුර්
 බ්‍රධා;"
 යනු වචන හෙයින් සුත්‍ර
 නද් ව්‍යාඛ්‍යා දෙකේ විසාර
 යෙන් දක්වන ලද අවයවයන්ගේ
 සංකෂ්පකොට බැඳීම සංගුහ
 නම්.
 සංගුම, ප්‍ර. යුධය.
 සංගුහ, ප්‍ර. මිටින් පෙළාගැන්ම,
 පලිස් මිට.
 සංගි, ප්‍ර. සජාතියවූ විජාතිය
 වූද ප්‍රාණීන්ගේ සමුහය.
 සංගතා, ප්‍ර. සමුහය.
 සංවිව, ප්‍ර. මනත්‍රියා, යහලුවා.
 සංජ, ප්‍ර. සනනාග සනනාඩියා.
 සංජන, න. සේනාරක්ම.
 සංකවය, ප්‍ර. සමුහයා.
 සංකවාරිකා, සත්‍රි. දුගි, එනම්
 සවසත්‍රින් කරාද පරස්ත්‍රින්
 කරාද දුකකම් කරන්නී.
 සංකවර, න. සතරැස් ගේ,
 "අනෙකාන අනිමුඛශාලාවතු
 භාස" උනුත් ඉදිරියෙහිවූ
 හෙවල් සතරට නම් කියන ලදී
 සංකවර, ප්‍ර. ගින්නෙන්වූ තැ
 විම.
 සංකපන, න. මැරවීම, ඥාය.
 සංක, සත්‍රි. වෙකනාව, බ්‍රිඩිය.
 සංක, ත්‍රි. ගැටෙන දන ඇත්තා.

සංක, සත්‍රි. තවුසන්ගේ ජවාචි.
 සංකඩන, න. පසින් එකතුව
 පියාආමිම.
 සංකසුත්‍ර, න. බිලිලනුව.
 සන්, ත්‍රි. සැබවස, සත්පුරුෂ,
 විද්‍යානද, පසස්කාද, පුජ
 තයා.
 සන්ත, න. නිරන්තරය, දවස
 යෙහි, ත්‍රි.
 සන්, සත්‍රි. පතිව්‍රතා සත්‍රි.
 සන්තලක, ත්‍රි. කලත්ම (ලිමා)
 සන්තී, ප්‍ර. එකගුරු අතවැස්සෝ
 සන්තම, ත්‍රි. ඉතා ගොහනද.
 සන්, න. එනම් සවිභාව ගුණය.
 ප්‍ර. දවස, ප්‍රාණය, නිශ්චය, න.
 ප්‍රාණන්.
 සන්තර, න. ඉක්මන්. දවසයෙහි ත්‍රි
 සන්පථ, ප්‍ර. මනාමග.
 සන්ත, න. දිවිම, සැබෑ බස්
 ඉන් යුත්දෙයෙහි, ත්‍රි.
 සන්තකාර, ප්‍ර. මම මෙය ගන්
 නෙමිසි පොරොන්දුවීම. (අත්
 නිකාරම)
 සන්තවස්, ප්‍ර. කාශ්‍යපාදී බ්‍රහ්ම
 ඊෂ්ට්වද, මහාභිකා ආදී
 රජරීෂ්ට්වද සාමාන්‍ය නාම
 යෙහි.
 සන්තකාගි, සත්‍රි. මම මෙය
 ගන්නෙමිසි පොරොන්දුව,
 (අත්නිකාරම)
 සන්තනාන, න. වෙලදම.
 සන්තපන, න. මම මෙය ගන්
 නෙමිසි පොරොන්දුවීම, (අත්
 නිකාරම)

සත්‍ය, න. වස්තුය, යාගය, නිත්‍ය
දාන, වනය.

සත්‍ය, අව්‍ය. සභාව.

සත්‍ය, පු. දානපතියා.

සත්‍ය, න. ශිෂ්‍යය, ඉන් ප්‍රකත
යෙහි, ත්‍රි.

සදන, න. ගෙය.

සදස්, සත්‍රි. න. සභාව.

සදස, පු. යාගවිධාන දන්තානු
නක්‍රතානිරික්‍ෂන පෙක්ෂණයෙහි
තත්පරවූ බ්‍රාහ්මණයෝ.

සද, අව්‍ය. සැමකල්හි.

සදගති, පු. සුලභ.

සදනන, ත්‍රි. සදකාලිකද.

සදනිග, සත්‍රි. “ගෞරී විවාහෙ
කන්‍යා දායොදකාච්ඡාතායා”

යනු උකත ගෙයින් උමාවගේ
විවාහයෙහි අතවක්කල පැ
නින් ඇතිවූ නදී විශේෂයෙක්.

සදක්‍ෂ, ත්‍රි. උකතරපදයෙහිවූ
මේ ශබ්දය සමානාච්චාවකයි.

සද්ග්, ත්‍රි. උකතරපදයෙහිවූ මේ
ශබ්දය සමානාච්චාවකයි.

සද්ග, ත්‍රි. උකතරපදයෙහිවූ මේ
ශබ්දය සමානාච්ච ප්‍රකාශකයි.

සදෙග, ත්‍රි. සම්පය.

සද්, සත්‍රි. සභාව.

සද්මන්, න. ගෙය.

සද්‍යස්, අව්‍ය. එකෙකෙහි.

සධ්‍රැව්, ත්‍රි. එක්ව යන්නා.

සනන්කුමාර, පු. බඩපුත්.

සනා, අව්‍ය. නිත්‍යාපිති.

සනානන, ත්‍රි. සදකාලික.

සනාති, පු. සත්වන පරම්පරාව
දක්වා ආසන්නවූ නැගෙයි.

සනි, සත්‍රි. අබ්‍යන්තරය.

සනිසි(සෙසි)ව, ත්‍රි. කෙලතොල
(කෙල ඉස ඉස බණනා) බස්.

සනිඩ, ත්‍රි. සම්පයෙහිවූ.

සනනාන, පු. කල්‍යාණය.

සනනන, න. නිරන්තරය, ද්‍රව්‍ය
යෙහි ත්‍රි.

සනනනි, සත්‍රි. ගොත්‍රය, පුත්‍ර,
කන්‍යා, පඬකනිය, විසාරය.

සනනප්‍ර, ත්‍රි. තවන ලද්ද.

සනනමස, න. සියලු නැන
පැතිරී අදුර.

සනනාප, පු. ගින්නෙන් ගව
ගත් දහය.

සනනාපින, ත්‍රි. තවනලද්දේ.

සනන, න. දෙනුන් ආනා කල
පා බඳනා බහන.

සනනනි, ත්‍රි. බඳනා ලද්ද.

සනනව, පු. යුධයෙහි පලායාම.

සනනි, ත්‍රි. බඳනාලද්ද, ගෙතුද.

සනෙගවාච්චි, සත්‍රි. පණ්ඩුඩ හෙ
පුල්.

සනෙගගර, පු. දුකයා.

සනෙග, පු. සැකය.

සනෙග, පු. සමුහය.

සනෙව, පු. යුධයෙහි පලායාම.

සනො, සත්‍රි. ප්‍රතිඥාව, සීමාව.

සනොන, න. සුරතැනීම.

සනි, පු. සනානය, ආලිභනය.

සනිනි, සත්‍රි. වෘත්තයා විසින්
නිෂ්පාදිතවූ මෛත්‍රිකය ඇති
දෙන.

සනො, සත්‍රි. සවස.

සනනකද, පු. පියල්, (කිරිපලු)
රුක.

සනනබ, පු. සනනාන සනනබ.

සනනස, පු. සෙනාපසුයෙහි සිටි
අනුබල සෙනාව, සමුහය.

සනනිකමිණ, න. සම්ප බව
සනනිකාසව, ත්‍රි. සම්පය.

සනනිබ්, පු. සම්ප බව.

සනනිවෙග, පු. නුවරාදියෙන්
පිටත ප්‍රදේශය, “සමිතිනවාස
සභානස” යනු කී බැවින්

මනා අය වසන තැනවද නම්
සපත්ත, පු. සතුරා.

සපදි, අව්‍ය. එකෙකෙහි, වහා.

සපසො, සත්‍රි. පිදීම.

සපිණ්ඩ, පු. සත්වන පරම්පරාව
දක්වා ආසන්නවූ නැගෙයි.

සපිනි, සත්‍රි. සහපානය (තවත්
අයත් සමග යම් පානවර්ගයක්
පානය කිරීමයි.)

සප්තකි, සත්‍රි. ගැහැණුන් කටි
සකියෙහි බඳනා මෙවුල්දම.

සප්තනනතු, පු. යාගය.

සප්තපණ්ණි, පු. රුක්අත්තනගස
සප්තලා, සත්‍රි. එනම් ගනුද්‍රව්‍යය

“ශිකකාර” මරාටි (බැමි
නිරිය, සිතිද්ද, ලතාචාරියක්.

සප්තාච්චිස්, පු. ගිනි.

සප්තාශව, පු. හිරු.

සප්ති, පු. අශ්වයා.

සමුගමවාසින, පු. එක් ගුරෙකු
කෙරෙහි එනම් වෙදයක් ගද
රත්‍ර පිණිස එකම වුගයෙහි
ගැසීමෙන් නො.

සමනාසා, සත්‍රි, සැම පුත්
ඇත්තී.

සමා, සත්‍රි. ගොණ්ඩිය ගෙවත්
සමාව, සමාසදයා ගෙවත්
සමායෙහිවූ ජනසමුහය.

සමාජන, න. සංවර්ගණය,
එනම් සුභාද්බක්‍ෂ ආදීන්ගේ
ගමනා ගමනාදි සමයෙහි ආ
ලිඛිතය, වුම්භනය, ගසනය,
ප්‍රිය වචනය යනාදියෙන්
ආනන්දකරණයක් දනනුතුයි.

සමාසද්, පු. යාගසමාවගේද
සෙසු සමාවගේද ආරම්භ
කයෝ.

සමාසාර, පු. යාගසමාවගේද
සෙසු සමාවගේද ආරම්භක
යෝ ගෙවත් සහිකයෝ.

සමික, පු. දුකෙලින් නො.

සමස, පු. යාගසමාවගේද සෙසු
සමාවගේද ආරම්භකයෝ ගෙ
වත් සහිකයෝ.

සම, ත්‍රි. උකතර පදයෙහිවූ මේ
ශබ්දය සමානාච්ච වාචකයි,

නොඅඩුද.

සමග, ත්‍රි. නොඅඩුද.

සමසා, සත්‍රි. වැල්මදව, නිදි
කුඩ ගස.

සමස්, පු. ගවාදිපසු සමුහය.

සමසො, සත්‍රි, කිරිනය.

සමප්‍රා, සත්‍රි. සභාව.

සමසප්ප, න. සුදුසු දේ.

සමබ්‍රික, ත්‍රි. ඉතා අබික ගෝ
ඉතිරිද.

සමනනාස්, අව්‍ය. භාත්පස්සි.
 සමනනදා, ස්ත්‍රී. සිනුක්ගස.
 සමනනගද, පු. බුදුන්.
 සමම්, අව්‍ය. සනායුසි.
 සමස, පු. දිව්විම, ආචාරය, කා
 ලය, සිඛානා, එනම්, “සිඛො
 නිශ්චිතො අනොගා යසමාත්
 ප්‍රමාණාදි උපනාසෙත පුම්
 පසා නිරාසංකෙ සිඛපසාසය
 සමාපන රූපවාසාරාසෙ”
 සමසා, අව්‍ය. සම්පය, මධ්‍යය,
 යන අර්ථයෙහි වේ, “සමයා
 පනතනං නදි” නදි නොමෝ
 පටුනවෙනයි යනාදියෙහි සම්
 පයි “සමයා සෙලෙයොග්‍රාමය”
 පච්ඡිකයන් දෙදෙනාගේ අනා
 රාලයෙහි ගමයි යනාදියෙහි
 මධ්‍යායුසි.
 සමර, පු. න. යුධය.
 සමජ්ඣ, ත්‍රි. ශකතිමත්, සමබ්‍රාහ්මී
 අනුකූල.
 සමජ්ඣන, න. යුක්තායුක්ත පරි
 ක්‍ෂාල.
 සමජ්ඣක, ත්‍රි. ඉෂට්ඨ ඵල දයකයා.
 සමසර්ථාද, ත්‍රි. සිමව, පු. සම්පය,
 සමවර්තීන්, පු. යමරජ.
 සමවාස, පු. සමුහය.
 සමසෙලා, ස්ත්‍රී. එනම් ආනුපජ්
 යාක හෙදයෙක් “ගකු
 සුරණා” මරාගිසි, එහෙයින්
 කිසාරම් වෙසෙ සක්කසිහගිමු,
 පතුක්කසි සමහරු කියත්.
 සමසන, න. චස්තිණීවු අනුයක්
 ග්‍රහේ සංකෂ්ප කිරීම.
 සමසනා, න. නොඅඩුද.

සමසනා, ස්ත්‍රී. කවිශකති පරි
 ක්‍ෂාල පිණිස ගකුලවා, (අඩු
 කොට) කියනලද්ද, ඒ මෙසේ
 යි-“දුමොදරකරාසානවිත්වලි
 කාන වෙනසා, දූෂටං
 වාණුර මලෙන” යන මේ
 ගෙලාකය අඩුකොට කියවි
 කල “ගත වණුං න හසාලම්”
 යන මේ අගපදය පමණක්
 කියවි අනිකෙක් මුලපද තුන
 යම්පුණිකොට කිනම් ඊට
 සමසනා පුරණයයි කියති.
 සමා, ස්ත්‍රී. බහු. අවුරුද්ද “සමාං
 සමාං වජ්‍යයෙන” යන පාණිනී
 සුත්‍රයෙහි එකවයයි දක්නා
 ලැබේ.
 සමාංසමිනා, ස්ත්‍රී. අවුරුදු පතා
 වදන දෙන.
 සමාකර්මීන්, පු. දුරවිනිදෙන
 සුවද.
 සමාසාන, පු. යුධය.
 සමාජ, පු. මනුෂ්‍යාදි සමුහය.
 සමාධි, පු. වොද්‍ය පරිහාර වචනා
 භාවය හෙවත් වචන නැති,
 අභිකාරය හෙවත් නියමය,
 ගිවිසුම.
 සමාන, පු. ශරීරවායු “සමානො
 නාභිමණ්ඩලෙ” යනු කියෙත්
 සමානවායු නැබ මඩලෙහි
 වේ. පඬින, උතතර පද
 යෙහි සිටි මේ ශබ්දය සමාන
 නා කියයි.
 සමානොදයා, පු. සහෝදරයා

සමානායා, ස්ත්‍රී. කවිශකති
 පරිකාකරණ පිණිස ගකුලවා
 (අඩුකොට) කියන ලද්ද, ඒ
 මෙසේයි, “දුමොදර කරාසාන
 විත්වලිකාන වෙනසා, දූෂටං
 වාණුරමලෙන ගතවණුං න
 හසාලම්. යන මේ ගෙලා
 කය අඩුකොට කියවි කල
 අගපදය පමණක් කියයි.
 සමාලම්භ, පු. කොකුම් ආදි
 විලෙපනය.
 සමාපානන, පු. වෙදනදරා නිම
 වීමෙන් ගුරුන් වෙතින් ඒමට
 අනුඥාලත් අය.
 සමාසාද්‍ය, ත්‍රි. පැමිණෙන්නට
 හෙවත් ලබන්නට පිළිවන් දේ.
 සමාහාර, පු. කැටිකිරීම.
 සමාහිත, ත්‍රි. එකගවූ සිත්ඇත්තා
 සමාහාරී, ස්ත්‍රී. විකාරවූ අනි
 යන්ගේ සංකෂ්පයෙන් කථන
 යයි කියනලද සංග්‍රහය.
 සමාහ්වස, පු. එළු කුකුළු ආදිවූ
 සුදුව.
 සමිත්, ස්ත්‍රී. යුධය.
 සමිති, ස්ත්‍රී. සහාව, යුධය, එක්
 වීම.
 සමිඛි, ස්ත්‍රී. දර (බොහෝසේ
 ගොම ප්‍රතිබ්ධ ඉතිහාසටනම්)
 සමික, පු. යුධය.
 සමිප, ත්‍රි. සම්පය.
 සමිර, පු. සුලභ.
 සමිරණ, පු. සුලභ, හිත්පණිය
 වාසනය.
 සමුවවස, පු. පිඩුකිරීම.
 සමුවිප්‍රස, පු. විරුධය, උතතනය
 හෙවත් උසස් බව.

සමුජ්ඣන, ත්‍රි. හරණලද්ද
 සමුන්තිකස්, පු. අත්‍යන්තාකූලවූ
 සේනාදිය.
 සමුදක්න, ත්‍රි. ලින් ආදියෙන්
 නැගුද.
 සමුදස, පු. සමුහය.
 සමුදය, පු. යුධය, සමුහය.
 සමුද්ග, පු. කරඬුව.
 සමුද්ගක, පු. කරඬුව.
 සමුද්ගිරණ, න. වමනය, ඉති
 රීම, දිය බදුන් ආදිය උඩට
 නැගීම.
 සමුඛන, ත්‍රි. උඩගුවියේ.
 සමුඛරණ, න. ලිද ආදියෙන්
 ජලය නගාගැනීම, කැ ආහාර
 වමන කිරීම, මුලොත්පාටනය
 සමුද්, පු. මුහුද.
 සමුද්‍රාගතා, ස්ත්‍රී. ගැල්කසාභි
 ලියා, පිඬිකායයි බ්‍යාහවූ
 සුගකි කුසුම (පික්මල්) කපු
 ගස.
 සමුද්‍යන, න. තෙමීම.
 සමුනන, ත්‍රි. තෙමුණු හෝ
 තෙත්ද.
 සමුනනඛ, ත්‍රි. නමත් පඬිතයයි
 සිතන්නා, උඩගු අය.
 සමුපභේෂම්, අව්‍ය. ආනාදුපිසි,
 “සමුපභේෂම් භුසාත්” සතු
 වෙක්වේවා යනාදි උදහරණයි
 සමුරු, පු. රත්නභූත වම්මයට
 කාරණ හෙයින් අජිතයොති
 යයි කියනලද ඡටි මාගයන්
 අතුරෙහි එක් වර්ගයෙකි, මේ
 වර්ගය විනුටු රෝම ඇත්තේය
 කාමිබෝජයෙහිද උත්තරා
 පථයෙහිද වසන්තේය.

සමුහය, පු. යාගාග්නියෙහි යාග කරන්නා.
 සමාධ, ත්‍රි. අභික සමපත් ඇත්තා, ඉතා වැඩුණු.
 සමාධි, ත්‍රි. සමාධියා, ස්ත්‍රී, උපවය සමපතනි, ස්ත්‍රී. ධනෝත්කමීය.
 සමපද්, ස්ත්‍රී. ධනෝත්කමීය.
 සමපය, පු. විපත්, යුධය, ආගාමිකාලය හෙවත් මතු කාලය.
 සමපාන, පු. ඇසල ගස.
 සමපාග්නික, න. යුධය.
 සම්පූටක, පු. කරඬුව.
 සම්පුනි, අව්‍ය. මෙකාලයෙහි යන අවිසි.
 සම්ප්‍රදය, පු. ගුරුපරම්පරාගත සද්‍රපදෙය.
 සම්ප්‍රධාරණා, ස්ත්‍රී. යුක්තායුක්ත පරික්ෂාව.
 සම්ප්‍රහාර, පු. න. යුධය.
 සම්පුලල, ත්‍රි. මල්ගෙන සිටින්නා ආදිය.
 සමබග්ගි, පු. අනගයා.
 සමබලී, ස්ත්‍රී. පරපුරුමෙන් හා පරසුත් යොදවන්නී.
 සමබාකාන, ත්‍රි. අනුලොම විලෝමයෙන් දෙවරක් සැකෙන් ආදිය.
 සමබාධ, ත්‍රි. අල්පාවකාශය (අවකාශ නොමැති තැන)
 සමෙහද, පු. නදිවයක් එක්වූ තැන (මෝය)
 සම්භූමි, පු. හය හමීදියෙන් ක්‍රියාවන්හි වෙහෙය, හෙවත් ඉක්මන.
 සමමද, පු. ප්‍රීතිය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි. සමමාජික, ස්ත්‍රී. මුස්ත.

සමමුජ්ජන, න. සියලු අත පැතිරීම.
 සමමානව, ත්‍රි. සියලුම පණි ආදීන් පහකිරීමෙන් ගුඩකල ආභාරාදිය.
 සමත්ව, අව්‍ය. සොහනාපිසි, න. සැබෑ බස්, ඉන්‍යුක්තයෙහි ත්‍රි. සමුප්, පු. රාජසුය නම් යාගය කල රජ.
 සරක, පු. ඔබම(රාබොන බ්‍රුන) සරසා, ස්ත්‍රී. මිමැස්සා.
 සරව, පු. කටුබෝඩා, (කටුස්සා) සරණා(ණි), ස්ත්‍රී. ප්‍රසාරණී, එනම් ආපසු මද.
 ස(ග)රණි, ස්ත්‍රී. මග.
 සරමා, ස්ත්‍රී. බැල්ලි.
 සරත්නි, පු. මිටිපින.
 සරල, පු. සරලයෙහි (හොර)ත් අවිපරිතවූ ස්වභාව ඇත්තා.
 සරලදව, පු. සිරිවටු හෙවත් ගල්දුම්මල.
 සරලා(ණා) ස්ත්‍රී. සුදුතෙවනිසි කා (සුදු ත්‍රස්තවාච්ච) සරස්, පු. න. විල, "කාන්තිම පත් මාරකසෙත්‍යපිමනම්" යනු කියෙත් රචිත පියුම් විල වද නම්.
 සරසි, ස්ත්‍රී. විල, කාන්තිමපද්මා කරසෙත්‍යපිමනම්, කරණ ලද පියුම් විලවයයි දන්නාලදී යනු වචනයි.
 සරසිරාග, පු. න. පියුම්.
 සරසවන්, පු. මුහුද, නද.
 සරසවනි, ස්ත්‍රී. සරසවිය හෝ වචනය, එනම් නදී විශේෂයක්.
 සරව, පු. මලාව.

සරින්, ස්ත්‍රී. නදිය.
 සරින්පති, පු. මුහුද.
 සරිසාප, පු. සරියා.
 සහි, පු. ස්වභාවය, න්‍යායය, නිශ්චය, අධ්‍යය, නිමිත්තය.
 සජ්ජ, පු. සල්ගස.
 සජ්ජක, පු. පියාගස්.
 සජ්ජරස, පු. සදලමල, (දුම්මල) සර්ජකාක්ෂාර, පු. මකුල (ඔර මත්) මැටි ආදික්ෂාරයෙන් තනාගන්නා ලුණු.
 සජි, පු. සර්පයා.
 සජිග්ජ, පු. වාසුකි නාරජ.
 සර්පිස්, න. හිතෙල්.
 සජි, පු. ඊශ්වරයා, (මෙහි සජි ගබ්දය, සංඥයෙහිවූ බැවින් සජිනාම සංඥ ඇත්තේ නොවෙයි සෙසුරාම ගබ්දාදිය මේ නැති දතයුතු, ත්‍රි. නොඅඩු.
 සජිසහා, ස්ත්‍රී. භූමිය.
 සජිඤ, පු. ඊශ්වරයා, බුදුන්.
 සජිනස්, අව්‍ය. ගාත්පස්හි.
 සජිනොග්ද, පු. කොසඹගස, "උපය්‍යී පරිගාහම්" යනු කී යෙන් මතු මත්තෙහි ගේ ඇත්තාවූ රජුන්ගේ ගෘහ හෙදයෙක්.
 සජිනොග්දා, ස්ත්‍රී. ඇද්දෙමට.
 සජිනොමුඛ, න. ජලය.
 සජිද, අව්‍ය. ගැමකල.
 සජිබුරාවහ, පු. රථගැල් ආදි සියලු විශ උසුලන ගොනා.
 සජිබුරිණ, පු. රථ නගුල් ආදි සියලු විශ උසුලන්නාවූ ගොනා.
 සජිමගලා, ස්ත්‍රී. උමාදෙවි.
 සජිරස, පු. සදලමල, (දුම්මල) සජිලා, ස්ත්‍රී. තෝමරය.

සජිලිබිනින්, පු. සයානුපාභාණ්ඩයෝ, පාෂණ්ඩයෝ නම් වෙද්‍යට විරුධිව ගැසීමෙන් නානුසි එහෙයින් කියනලදී. "පාලනාච්චානුයො ධමිමං, පාශ්‍යබ්දන නි ගද්‍යතෙ. බණ්ඩයනනිතු තං යසමාත්, පා(භ)බණ්ඩසෙනනකිරිතිතා'සි සජිවෙදස්, පු. විශ්වජන් ආදි යාගකල අය.
 සජිසනනාගන, න. සිවිරගසෙන් සනනඩවීම.
 සජාණි, ස්ත්‍රී. උමාදෙවි.
 සජානුභූති, ස්ත්‍රී. සුදුතෙවනි කායෙහි (තිරස්තවාච්ච) සජානනහොස්, ත්‍රි. කුල නොතෝරා සිව්කුලයන්ගෙන්ම කන්නා.
 සජාන්තින, ත්‍රි. කුලනොතෝරා සිව්කුලයන්ගෙන්ම කන්නා.
 සජාග්හාර, පු. සිවිරගසෙන් සනනඩවීම.
 සජානිසිධ, පු. ගෞතම සජිඤ.
 සජේස, පු. සිවිරගසෙන් සන් නඩවීම.
 සජිප, පු. අබ.
 සජි(රි)ල, න. ජලය, මෙහි සිරිල යනුද වේ.
 සලලකි, ස්ත්‍රී.
 සව, පු. යාගය.
 සවන, න. සොමරසපානය.
 සවසස්, පු. සමවයස්වූ ගහඵවා.
 සවිනා, පු. හිරු.
 සවිධ, ත්‍රි. සම්පය.
 සවෙග, ත්‍රි. සම්පය.
 සව්‍ය, ත්‍රි. සිරුර.
 සවෙත්භා(භා), පු. රථාචාර්යයා

සසස, න. තුරුආදීන්ගේ එල.
 සසසසංවර, පු. සල්ගස.
 සහ, පු. ශකතිය, අවස, සහාපිසි.
 සහකාර, පු. මිඅභගස.
 සහවර්, සු. රත්වන්තිරිතිල්ල
 මෙහි සහවරකියා පුංලිඛිති
 කදවේ;

සහජ, පු. සහෝදරයා.
 සහධර්මයෝ, සු. භාග්‍යාව.
 සහන, සමාවන සුලුයෝ.
 සහගෝජන, න. එක්ව ඉදිම්
 අනුභව ආදියෙහිවේ.
 සහස්, පු. උදවස්මස, න. ශක්
 තිය.

සහසා, අවස. අන්තර්කිතයෙහි
 හෙවත් මෙසේ වන්නේදෙසි
 බලාපොරොත්තු නැති “සහ
 සාවිදධිතනක්‍රියා” ලා හෙලා
 හෝ නොසලකා කිසි ක්‍රියා
 වක් නොකරන්නේය” යනුද
 “දිව්‍යප්‍රසාදය සහසා පපාන”
 බලාපොරොත්තු නැති කල්හි
 අහසින් මල්වැස්සෙහි යනුද
 උද්‍යතරණයෝයි.

සහසස, ප. දරුතු මස.
 සහසු, න. දහස.
 සහසුදංජු, පු. වලයා.
 සහසුපත්‍ර, පු. න. පිසුම්.
 සහසුපිසා, සු. ජනණ.
 සහසුච්චි, න. සුගු (පෙරුම්
 කායම්)

සහසුච්චිත්, පු. ඇඹුල්වේගස.
 සහසුංග, පු. හිරු.
 සහසුංක, පු. ශක්‍රයා.
 සහසුත්, පු. දහසකට නායකයා
 සහා, සු. කෝමාරිකා, මුවැත්ත
 සහාය, ත්‍රි. අනුචරයා.

සහායනා, සු. අහලවන්ගේ
 සමුහය.

සහිස්ණු, ත්‍රි. සමාගිලිවූයේ
 හෙවත් කමාවන සුලුයෝ.
 සාංසාත්‍රික, පු. නැව් වෙලද.
 සාංසුගින, ත්‍රි. සුඛයෙහි දක්‍ෂණ
 සාංවත්සර, පු. නැකැත්තා.
 සාංගසික, ත්‍රි. සංගසාපනන
 සිත් ඇත්තා.

සාකම්, අවස. සහාපිසි.
 සාකෂාත්, අවස. ප්‍රත්‍යක්‍ෂය,
 තුල්‍යය, යන අර්ථයන්හිවේ.
 “සාකෂාත්දෘෂ්ටො මයාහරි:”
 මා විසින් විෂ්ණුතෙම ඇස්
 හමුව දක්නාලද්දේය, යනාදි
 යෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂාපිසි.
 “සාකෂාත්ලක්‍ෂ්මරියං වධු:” මේ
 අලුත විවාහක ශ්‍රී නැකැත්ති
 ශ්‍රීකාන්තා සද්ගති” යනාදි
 තත්වී තුල්‍යාපිසි.

සාගර, පු. මුහුද.
 සාවි, අවස. සරසයන අපිසි,
 “කාතං සාවිධිනුසොනන” ඔහු
 විසින් දුන්න සරස්කරණලදී.
 යනාදි උද්‍යතරණයි.

සාන, න. සැපය.
 සානලා, සු. වමිකසා, සප්තලා
 යනු බලනු.

සාති, සු. දනය, අවසානය
 සාත්වික, ත්‍රි. සත්‍යගුණයෙන්
 නිපන් (සිතේ) අදහස හැඟිම්
 ලකුණු. “සාතමා: සෙවදෙථ
 රොමාඤ්ඤ: සවර හමෙහාථ
 වෙසථ: වෙවෙණිත්ම ශ්‍රැප්‍රලය
 ඉත්‍යාදිය සාත්විකාගුණා:”
 නොබිණිමය, ඩිහනැගිමය,
 ලොමොද්ගමය, හිනනැසිරය,
 වෙවිලුමය, වෙනස්වූ පැහැය,
 කඳුලුය, ක්‍රියාරහිතය, යන
 මොහු සත්‍යගුණයෝයි, මින්
 සත්‍යයන්ගේ සිතතුල පැවති
 අදහස් හැඟෙනබැවින් හැඟිම්
 ලකුණුයි.

සාදිත්, පු. රියැදුරා, අසුනැගි
 අය.

සාධන, න. රසදිය ආදිය
 මැරීම, මිනිදවීම, ඉපදවීම,
 උපකරණ, අනුව යාම.

සාධාරණ, ත්‍රි. උත්තරපදයෙහි
 වූ මේ ශබ්දය සමානතා කියයි,
 සාමාන්‍යය.

සාධින, ත්‍රි. දෙවනලද්දේ හෝ
 දෙනලද්දේ.

සාධිම, ත්‍රි. ඉතා දැඩි යන මේ
 අර්ථවැඩකි.

සාධිසස්, ත්‍රි. අතිශයින් මනා
 වූයේ අතිශයින් දැඩිවූයේ.

සාධු, ත්‍රි. මනෝඥ, මහලුකමින්
 ජීවත්වීම, සජ්ජන, ගොභතද.

සාධ්‍ය, පු. එනම් දෙවතා වර්ගය,
 “සාධ්‍යාචාරය විබ්‍යානා:” යනු
 කියන්නේ මේ වර්ගයෙහි දෙ
 ලොස් දෙවතා කෙරෙහිකැයි
 දතයුතු.

සාධිසස්, න. හය.
 සාධිමි, සු. පතිව්‍රතා සු. ත්‍රි.

සානු, පු. න. පමිතයාගේ සම
 භූමිය, (මුදන.)

සාත්ක, ත්‍රි. අතිමිශුරු බස්, න.
 චතුරොපායයන් අතුරෙන්
 සාමන් නම් උපායය.

සාංදුෂ්ඨික, න. එකලවූ එලය.
 සාන්‍ය, ත්‍රි. සනද.

සාන්‍යාය, න. හෙමකටයුතු
 ද්‍රව්‍යය.

සාමපරාසික, න. පරලොචන
 හිතය හෝ පරලෝ විසත්ති,
 සුඛය, පරලෝක සාධනය, ත්‍රි.

සාප්තපදින, න. මිත්‍රභාවය.

සාමන්, න. එනම් වේදහෙදය.
 “සාමහෙදසාචාදනං, දණ්ඩ
 හෙවති චතුර්ථි:” යි කියනලද
 චතුර්ථ උපායයන් අතුරෙන්
 සතුරන් සංසිද්ධිම උපායය.

සාමාජික, පු. සාහසභාවගේද
 සෙසු සභාවගේද ආරමුඛයා.

සාමාන්‍ය, න. ජාතිය, ත්‍රි. සාධා
 රණද.

සාමාගින, ත්‍රි. ස්විකාරකරණ
 ලද හෙවත් ගිවිස්තාලද යන
 අර්ථයි.

සාමි, අවස. අර්ථය, ජුගුප්සිතය,
 යන මේ අර්ථයන්හි වේ “සාමි
 සම්මිලිතාක්‍ෂි” අඛන්පිසු ඇස්
 ඇත්තිය යනාදියෙහි අර්ථය
 යනාපිසි. “සාමිකාතං අන
 ල්‍යාණකාරි” නොමැත වක්
 කරන්නිය, නි විසින් පිළික
 ලක් කරණලදී යනාදියෙහි
 ජුගුප්සිතය, (පිළිකල්ය) යන
 අර්ථයි.

සාමිබෙහි, සු. ගිනිදල්වනකල
 කියන වෙදය.
 සාමුද්‍ර, න. මුහුදු ලඟ.
 සාමිසුකම්, අවස. මේ කාලයෙහි
 සුදුස්සෙහි “විෂවාසොපි සං
 වාධ්‍ය සමයං ඡේතනුම සාමිප්‍ර
 තම්” විෂවාසයෙන් නමුත්
 වවා තමන් විසින් කැපීම
 සුදුසු නොවෙයි යනු උද්‍යතර
 ණයි.

සාස, පු. සවස.
 සාසන, පු. ර්ගස, කඩුළු.

සායන, අව්‍ය. දිනානායකයෙහි
 ගෙවත් සවස්කාලයෙහි.
 සාර, පු. වාක්‍යාදීන්ගේ හර,
 සාමප්‍රී, න. යුක්ති යුක්තය,
 ත්‍රි. ශ්‍රේෂ්ඨ.
 සාරඛන, ත්‍රි. සියොතුවා, (කැ
 දැන්තා,) මුවා, පු. කමුරු
 පැහැ.
 සාරප්‍රී, පු. රථාවාය්‍යයා.
 සාරමෙස, පු. බල්ලා.
 සාරව, ත්‍රි. සරසු නම් නදියෙහි
 වූයේ, ස්ත්‍රීලිභූයෙහි, සාරව
 කියාමි. (සරසු නදිය අයො
 ධාසුරයෙහි වුවකි)
 සාරස, පු. න. පිපුම්, විල්
 ලිහිණියා.
 සාරසන, න. වොලකසනනහ
 සනනඩයන් කටියෙහි බඳනා
 පටිය, එනම් සැටිය මතුයෙහි
 බඳනා පටියයි. ගැහැණුන්
 කටියෙහි බඳනා මෙවුල්දම.
 සාරිකා, ස්ත්‍රි. සැලලිහිණියා.
 සාරික, පු. සජානිය වූ හෝ විජා
 නිය වූ හෝ ප්‍රාණීන්ගේ සමු
 හය.
 සාරිකාවාහ, පු. වෙලෙන්ද.
 සාරිම, අව්‍ය. සහාපිසි.
 සාරිප්‍ර, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ තෙත්ද.
 සාරිමෙහම, පු. සක්විති රජ
 උතතර දිගාජයා.
 සාගාල, පු. සල්ගස.
 සාලපර්ණි, ස්ත්‍රි. අස්වැන්න.
 සාස්තා, ස්ත්‍රි. ගෙරින්නේ කර
 යට එලෙන සම, (කැල්ල.)

සාහස, න. චතුරොපායයන්
 අතුරෙන් දඩනම් උපායය.
 සාහසු, න. සහසුයන්ගේ සමු
 හය, පු. දහසකට නායකයා.
 සිංහ, පු. සිංහයා, උතතර පද
 යෙහි සිටි මේ ශබ්දය ශ්‍රේෂ්ඨාපී
 වාචකයි, "පුරුෂ සිංහ" යනාදී
 යයි, එනම් පස්වන රාශිය.
 සිංහනාද, පු. යුධයෙහි ගනු
 යෙහා හංගය පිණිස පවත්
 වන යොධයන්ගේ අහංකාර
 ශබ්දය.
 සිංහසුවර්, ස්ත්‍රි. පුස්වැන්න.
 සිංහසංගනන, ත්‍රි. මනා අව
 යව හා ගරිර ඇත්තා.
 සිංහාන, න. සකඩ මල.
 සිංහාසන, න. රනින්කළ
 රජුන්ගේ ආසනය.
 සිංහාසය, පු. වංආපල.
 සිංහි, ස්ත්‍රි. වංආපල, හෙළබවු.
 සිකනා, ස්ත්‍රි. වැලිඇති දෙයය,
 "නිත්‍යං ස්ත්‍රියාං බහුකේව" යි,
 නිත්‍ය ස්ත්‍රීලිභූ බහුවචනයි.
 සිකනාමය, න. වැලිතලාව.
 සිකනාවන්, ත්‍රි. වැලිසුන් දෙයා
 දිය.
 සිකනිල, ත්‍රි. වැලි ඇති දෙයය.
 සික්ඛක, න. මි ඉටි.
 සික, ත්‍රි. බඳනාලද්ද, නිමවන
 ලද්ද, පු. පුද්ගලයා, ඉන් යුත්
 දෙයෙහි, ත්‍රි.
 සිනවස්ත, ස්ත්‍රි. ගතපුෂ්ප.
 සි(ශි)නගක, පු. යව.
 සිනා, ස්ත්‍රි. උක්සකුරු.
 සිනාහු, පු. කපුරු.
 සිනාමොස්, න. හෙළ තෙඵම්.

සිබ, පු. එනම් දෙවයොනිය, ත්‍රි.
 නිෂ්පන්නයට යිද්ද.
 සිබානන, පු. සත්‍යයෙහි අදහන
 ලද්ද.
 සිබානි, පු. හෙළ අබ.
 සිබි, ස්ත්‍රි. සුචාදිකලන්, මහ
 දඩකලන්.
 සිබම, න. කිලාසය ගෙවත්
 ගෙවන කුමටය, ඉන් යුක්
 තයා, ත්‍රි.
 සිබමල, ත්‍රි. කිලාසරොග ඇත්තා.
 සිබ්‍ය, පු. පුස් නැකත.
 සිබුකා, ස්ත්‍රි. එනම් වාක්‍යහෙදය.
 සිනිවැලි, ස්ත්‍රි. දක්කාලද සද
 ඇති අව පසළොස්වක.
 සිපු(සු)ක, පු. නිකගස.
 සිපුර, න. සිපුරම්.
 සිබු, පු. මුහුද, එනම් දෙයය.
 සිබුගගාව, ඇතුන්ගේ මද
 ස්ත්‍රි. නදිය.
 සිබුප, න. මෙයනව ලුණු.
 සිබුසබගම, පු. නදිවංකගේ
 එක්වූ තැන. (මෝය)
 සිබ්, ස්ත්‍රි. වාසුවහවු යුසිර වන්වු
 තහර.
 සිබ්ල, පු. තුරුක්තෙල් එනම්
 ගකි ද්‍රව්‍යයෙකි.
 සිනා, ස්ත්‍රි. සිව්ට.
 සිනස, ත්‍රි. නගුලෙන් සැ කෙත්
 ආදිය.
 සිබු, පු. ඉක්කො: පකිරමෙහි
 සිබි: සිබුරිත්‍යනිසිතෙ'යි
 කියනලද මද්‍යවිශේෂය.
 සිමන්, ස්ත්‍රි. ඉම.
 සිමනන, පු. ගැහැණුන් ඉසකෙ
 ගෙ බෙදුපිරිම.
 සිමනනිනි, ස්ත්‍රි. ගැහැණි.

සිමා, ස්ත්‍රි. ඉම.
 සිර, පු. නගුල.
 සිරසාණි, පු. බල හදයා.
 සිවන, න. මැහිම.
 සිසක, න. කළුතුඩ, (කළුරියම්)
 සි(ශි)හුණක, පු. සිනුක්ගස මෙහි.
 සිහුණක, යනුදමි.
 සි, අව්‍ය. පිදිමෙහිද, අතිශයෙහිද
 වේ, "සුසනුනම්" ගරුකොට
 සනුහිකරණලදී යනාදී උද
 හරණයි.
 සුකසක, පු. රතුලුණු.
 සුකරා, ස්ත්‍රි. කිකරු දෙන.
 සුකල, ත්‍රි. දයකද හොඳිදවුයේ
 (දීම හා කැම කරන්නේ.)
 සුකුමාර, ත්‍රි. සිව්මැලිද.
 සුකාන, න. පුණ්‍යය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 සුකානින්, ත්‍රි. පිණැන්නා.
 සුබ, න. සැපය, ද්‍රව්‍යයෙහි, ත්‍රි.
 සුකපර්වක, පු. මකුල එනම්
 සර්පකාක්‍ෂාරයි.
 සුබසංග්‍රහා, ස්ත්‍රි. සුවසේ දෙ
 වියහැකි දෙන.
 සුගත, පු. බුදුන්.
 සුගකා, ස්ත්‍රි. රත්තනම් බෙහෙද
 සුගකි, පු. සුවද, න. සුමුචා
 ඉෂ්ඨයට ගන්නා සුගකි
 ද්‍රව්‍යය වූ විල්වචා.
 සුවික්‍රා, ස්ත්‍රි. පතිව්‍රතා ස්ත්‍රි.
 සුචලක, පු. හොබනාපිලි.
 සුන, පු. පුතා, රජ, "සුත" ශබ්දය
 ස්ත්‍රී ලිභූවකල "සුත" කියා
 ඊකාරානනද, "සුතු" කියා
 උකාරානනද වේ, ද්‍රව නම්.
 සුකංශුණි, ස්ත්‍රි. මි නුග.
 සුනාත්මක, ස්ත්‍රි. පුතාගේ හෝ
 දෑගේ හෝ මිනිසි.

සු(ස)ත්‍රාමය, පු. ගුණයා.
 සු(ස)ත්, පු. යාගයට සැරහුණු අය.
 සුද්ධිය, පු. න. චිත්තයෙන් වක්‍රා
 සුධිය.
 සුදුසු, න. විවාහකාලයෙහි දිය
 සුභ ධනය.
 සුදුර, ත්‍රි. ඉතා දුරුදු.
 සුධම්ම, සත්‍රි. දෙවියනාව.
 සුධා, සත්‍රි. සුඤ්ඤා, අමාත්‍ය, සිහුක්
 හෙවත් දලක්.
 සුධාය, පු. වසුයා.
 සු(ග)නාසිර, පු. ගුණයා.
 සුතිසංඝාතය, න. කිමුල්වැන්න.
 සුසුර, ත්‍රි. ගෙහනද.
 සුසුරි, සත්‍රි. රූපලාවන්‍යසම්ප
 නන සත්‍රි.
 සුසම්ම, පු. මනාමග.
 සුසම්ම, පු. (චිත්තයෙන් වාහනය)
 ගුරුලා.
 සුසම්ම, පු. දෙවි.
 සුසාගිවක, පු. තෙලසාටු ගස.
 සුසේන, න. නිදිම, යහන.
 සුසුතික, පු. ඊසානකොණයෙහි
 වූ දිග්ගජයා.
 සුසුසොගවිශිඬ, ත්‍රි. ධනුශ්ශිලා
 යෙහි දක්‍ෂයා.
 සුසුලාස, පු. මනාතෙපුල්.
 සුසුගාසුත, පු. සුගත නැනැත්
 නියගේ පුතා.
 සුතිකා, සත්‍රි. මහිල.
 සුමන, පු. ගොඩුව, (ගොදවු)
 මෙකල නිරිඟුයෙහි ව්‍යවහාරයි.
 සුමනස්, පු. දෙවි, සත්‍රි. ප්‍රථමය,
 දසමත්, මෙහි සුමනායනුදෙවි.
 සුමනොරස්ස, න. මල්පෙණ.
 සුමන, පු. මහමෙර.
 සුර, පු. දෙවි.
 සුරඬය, න. හිමුල්, නාරත්, උමග.
 සුරප්පසා, පු. බ්‍රහ්මයා.

සුරදිවිසිකා, සත්‍රි. අගස්ගත.
 සුරවිජ්, පු. අසුරයා.
 සුරනිමිකා, සත්‍රි. ගඟානම්
 නදිය.
 සුරසනි, පු. ගුණයා.
 සුරමි, පු. වසන්තකාලය, සුවද,
 සත්‍රි. දෙන.
 සුරමි(හි), පු. ඉන් සඵලාක
 මෙහි "සුරිසා" යනුදෙවි.
 සුරමි, පු. දෙවරුසි, තුමවුරුය,
 හරනය, කොලාහලයෙහි කියන
 ලද්දෙයි.
 සුරලාය, පු. දෙවිලෝ.
 සුරවර්ණමය, න. අගස.
 සුරසා, සත්‍රි. රැක්ක.
 සුර, සත්‍රි. සුරා.
 සුරමාසි, පු. වාහස්පති.
 සුරමාසි, පු. සුරාමණිය.
 සුරලය, පු. මහමෙර.
 සුරජමය, න. තුවරිකා, තුර,
 යනු මරාවයි.
 සුරමන, න. මනා තෙපුල්.
 සුරම, න. රත්, පු. න. රත්
 කම්ප, එනම් රත් මිනීමේදී
 මාමක සොළසකට ව්‍යවහාර
 නාමයෙකි, මාමකයෙක් නම්
 හුනිදපසෙකි.
 සුරමනික, පු. අසල ගස.
 සුරමල්ලි, සත්‍රි. බොදිගස්.
 සුරගා, සත්‍රි. වලාවැන්න, රැක්ක,
 කුඩා ඇඹුලිපිල ඇති බො
 හෝ කටුඇති ඵලාවති නම්
 වැල්, ඉන් සඵලාක, කඵලමල්
 ගෙඵලිකා (කඵලලා.)
 සුරමිනි, සත්‍රි. තම දෙවිවිසියන්
 ගේ ගෙයි වසන ආසනනවු
 සේවනය ඇති සත්‍රි.

සුමුගා, සත්‍රි. සුවසේ දෙවියනාකි
 දෙන.
 සුමම, ත්‍රි. ගොහනද.
 සුමමා, සත්‍රි. උතුම් ගොහාව.
 සුම(ග)ම, සත්‍රි. කරවිල, මෙහි
 "සුමම" යනාදි වේ. කඵලාදි
 මෙහි "සුමම" කියා වේ.
 සුමර, න. සිදුර.
 සුමර, සත්‍රි. පබළුවල.
 සුමම, ත්‍රි. සිතලවු.
 සුමම, පු. කරම.
 සුමමානා, සත්‍රි. කඵලාගෙවකි
 කා, (කඵලාගොවාව.)
 සුමුදු, අව්‍ය. ප්‍රශංසායෙහි
 "පවුල් කමනොගරි සුමුදු
 කාව්‍යං ප්‍රජායතෙ" පමිත
 ජනයා ලගන්නා කාව්‍යය
 මනොරමයී ගතාදි උද්ගර
 හෙයි, අතිශයාමියෙහිද, වේ.
 සුසංඝාතය, ත්‍රි. උත්සාහයෙන්
 ගිනෙල් ආදියෙන් විසූ ව්‍යජ
 නාදිය.
 සුසාදි, පු. මිත්‍රයා.
 සුසාදය, ත්‍රි. ප්‍රශංසායෙන් ඇත්තා.
 සු(ග)සාර, පු. උරා.
 සුසම, අධ්‍යාපන, තෙතවය,
 හෙවත් කපටකම, ත්‍රි. කුඩාදු
 සුමිය, ත්‍රි. අනුත්තර දෙස්
 කොදරා කියන්නා.
 සුමි(වි)සිල, සත්‍රි. ඉදිකටුව.
 සුන, පු. රසදිය, වන්දිපාඨකයා,
 ගුණයාගේ රියාදුරා (මාතලිසි)
 වඩුවා, රියාදුරා, ක්‍රමයයා
 විසින් බැමිණිය කෙරෙහි
 උපවිතලද ප්‍රත්‍යා, ඇතුන්
 බැදීමය, අභිවිභවන කමිය,
 රථවායා කමිය යන මේ
 ඔහුගේ ජීවිකායි, න. යැවීම,
 පසුකිය, (වැදීම.)

සුතිකාශාන, න. නිඛිරිගෙය,
 (වදන ගෙය)
 සුතිමාස, පු. වදන මස.
 සුනාන, පු. දක්‍ෂයා.
 සුනාන, සත්‍රි. සොමරස පානය.
 සුග්‍ර, න. හු, (නුල්)
 සුග්‍රාවස්සක, න. නඩාව, එනම්
 පිළිවිසන සරස් දඩ.
 සුද, ත්‍රි. අරක්කාමියා, ව්‍යජන.
 සුනා, සත්‍රි. දු යටදිව, (කුඩාදිව)
 වඩසථානය.
 සුනු, පු. ප්‍රියයා.
 සුනාන, ත්‍රි. ප්‍රිය සත්‍යවමන.
 සුසකාර, ත්‍රි. අරක්කාමියා.
 සුර, පු. සිරු.
 සුර, පු. කිඩාරම්.
 සුරන, ත්‍රි. කරුණා ඇත්තා.
 සුරසුන, පු. සුයිරථාචායායා,
 අරුණ.
 සුරි, පු. සුයායා, වරාගස.
 සුරිමි, සත්‍රි. ලොහෝ පිළිරුව.
 සුරි, පු. සිරු.
 සුරිකානිකා, සත්‍රි. යමුනා නදිය
 සුරිකානුසංගම, පු. අවපසලෝස්
 වක
 සුරකිත්, න. මුව දෙකොණ.
 සුරා, පු. ගඟකාණ්ඩය, එනම්
 "නිදිර්වාදගතාලනතු දශකු
 නොනාහි ධියතෙ" යනු හරත
 පුරාණ හෙතෙක් හිඳිපාල
 පයායවූ මේ සාගතාමය
 දෙලෝස්තල නලක් තැන්
 ගඟකොණපසට ඊයට නම්.
 නාලිකා ගඟය හෙවත් ගල්
 දුන්නයෙහිද කියත්.

සෘණි, යනි. අකුණි.
 සෘණි නා, යනි. කෙල.
 සෘණි, යනි. මග.
 සෘණි, පු. එනම් පඤ්චායනි.
 සෘණි, ත්‍රි. නිශ්චය. බොහෝ
 දෙය.
 සෘණි, න. නැව දිය ඉස්නා
 දිය අලුව.
 සෘණි, න. නැව දිය ඉස්නා දිය
 අලුව.
 සෘණි, පු. ගෙය, පුනුවරණ ගස.
 සෘණි, යනි. වතුරගිනියෙකාව.
 සෘණි, න. ගසනිය අගවය
 රජය පාලකයෙකාවය යන
 සහර.
 සෘණි, පු. සෙතනවියා, කද
 කුමරු.
 සෘණි, න. පහත්තම් සෙ
 නාකතර තුනකින් යුත්
 සෙතා හෙදය.
 සෘණි, පු. යුඛි සෙතාව
 රක්තා සෙතාව.
 සෘණි, පු. සෙවකයා.
 සෘණි, න. මැහිම.
 සෘණි, යනි. ගුදයන්ගේ ජීවිකාව
 වූ සෙවකම, මිට යාවතනි
 යයි දනම් එහි තේරුම බල්
 ලන්ගේ ජීවිකාවක් වැනිය
 යනුයි.
 සෘණි, න. සුදුමල් ඇති සැවැත්
 නමුල්.
 සෘණි, පු. රාහු.
 සෘණි, ත්‍රි. වැලිඇති දෙයා
 දිය, න. වැලිකලාව.

සෘණි, යනි. කානිවිසෘණි
 ඊජ්ජනා විසින් බස්නාලද
 නදිවිසෙසයෙන් “කානිවිසෘණි
 ඊජ්ජනනායාචාරිකාකසා”
 යනු එහෙයින් කියනලදී.
 සෘණි, පු. සෙනා ඊජ්ජකයා.
 සෘණි, පු. න. සිදුලුණු, පු.
 අභවයා.
 සෘණි, න. වතුරගිනියෙකාව.
 සෘණි, පු. සෙනාපති, පු. සෙනාපිටු
 පස.
 සෘණි, යනි. මෙරමාගෙයි
 වැය සමුදානව කෙසප්පසාධ
 නාදිවූ ගිලාකරන්නි.
 සෘණි, පු. සාතා ගොත් ආ
 දිය, “බනනි තෙනතමොසා
 සෙතදංගාලික සෙතරිකෝ”
 යනු කිහිපයින්, “සිරිණ බන
 නිසිරසතමොසාසිරස තදම්”
 කියා වාක්‍ය ගත්කල නගුලි
 සෙන් සාන්තාවද, නගුල්ලය
 උසුලන්නාවද, නගුල් අව
 යවයන්වද සෙතරිකයයි නම්
 වේ.
 සෘණි, පු. මිවා.
 සෘණි, පු. ගිරිනිල්ල.
 සෘණි, ත්‍රි. ක්‍ෂමාකරන්නා.
 සෘණි, පු. “පරසරාමි
 ජනකාසස” උතුන් ඇග
 අල්ලා කරණ මෙයිනාවට
 නමැයි කියනලදී.
 සෘණි, පු. සහෝදරයා.
 සෘණි, ත්‍රි. උත්තම මද
 ගෙවත් සතුටු ඇත්තා.
 සෘණි, පු. ගුණ ලද ඉර
 හෝ සද.

සෘණි, න. හිණ.
 සෘණි, පු. සද.
 සෘණි, පු. යාගයෙහි සොම
 රස පානකරන්නා “මුවකි
 රියවැල් සුණුකොට ඒ රසය
 මිරිකාගෙන බොන බමුණා”
 යනු සන්නයි.
 සෘණි, යනි. බෝදිගස.
 සෘණි, පු. හෙළකිහිරිය
 ගස.
 සෘණි, යනි. “යසා
 ගුකුලපණ්ණ පණ්ණාද්ව
 නානිකාගෙණ ව පනන්නි සා
 සොවලා” යම් වැලක පත්
 ගුකුලපණ්ණයෙහි හටගනිද්ද
 කාණ්ණ පණ්ණයෙහි වැටෙද්ද මී
 සොමවලානම්.
 සෘණි, යනි. බෝදිගස.
 සෘණි, පු. කිදිවැල්.
 සෘණි, ත්‍රි. නමිද
 නදිය.
 සෘණි, පු. ගනිතාණ
 ගෙවත් ගෙතුකම්, න. පුවද
 තණ, හෙල්මැලි.
 සෘණි, පු. සන්නාලියා ගෙ
 වත් මහන්නා.
 සෘණි, යනි. විදුලිය.
 සෘණි, පු. න. රාජගාගය.
 සෘණි, පු. යහපත්
 නැතැත්තියගේ පුතා.
 සෘණි, පු. බුදුහු, ත්‍රි. සොදුරු
 දෑ, වතුරා දෙවතාකොට ඇති
 ගාගය.
 සෘණි, පු. ගොතා.
 සෘණි, යනි. දෙන.

සෘණි, පු. සුරාප්‍රදාය
 යෙහිවූ එනම් ස්වාමර විහෙද
 යෙන්,
 සෘණි, පු. සෙනසුරා.
 සෘණි, න. ගනනිය.
 සෘණි, පු. සුවස ලුණු.
 සෘණි, පු. සැවටලන ඇමතියා
 සෘණි, න. ඩෙබරළු, කාඩි,
 ගොයලන්, “සුරමා” යනු
 මරාපියි.
 සෘණි, න. තාප්තිය.
 සෘණි, පු. කදකුමරු.
 සෘණි, පු. සමුහය, ඊය, රජ,
 කොටස, වාක්‍යයාගේ මුල
 පටන් අගදක්වා ඇතිකද,
 උරහිස.
 සෘණි, යනි. කද පිළිබද
 අත්ත.
 සෘණි, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 සෘණි, න. පැකිලි.
 සෘණි, න. කුට යුධාදියෙහි
 පිමාපගමනය.
 සෘණි, පු. තනය.
 සෘණි, ත්‍රි. කිරිබොන අව
 ස්වාමෙහි සිටි ලදරුවා, යනි
 ලියගෙහි ඊ පුතාසම “සන්න
 කුමි” කියාවේ.
 සෘණි, ත්‍රි. කිරිබොන අවස්ථා
 වෙහි සිටි ලදරුවා යනිලිය
 යෙහි ආපුතාසයි.
 සෘණි, පු. මෙසය.
 සෘණි, න. මෙසනාදය.
 සෘණි, පු. මල්කැන.
 සෘණි, පු. ලාභා.

සනම්, පු. මුලයෙන් විනිශ්චය වූ
 බොහෝ ලතාපුස්පතී තණ
 ආදී පළුර.
 සමකපි, පු. වි ආදි බානා.
 සනමස්න, පු. පළුරු බානාදිය
 කපන පණණාදකැති ආදිය.
 සනමෙරම, පු. ඇතා.
 සනම, පු. වැඹ, ජඩබව.
 සනර, පු. කඩුආදියේ මිව.
 සනව, පු. සතුනිය.
 සනිමින, ත්‍රි. තෙමුනු හෝ
 තෙත්ද.
 සනිධම්ණි, සත්‍රි. ඔසප් ඇත්ති.
 සනුන, ත්‍රි. සනුනිකරණලද.
 සනුති, සත්‍රි. සනුතිය.
 සනුතිපාඨක, පු. වැදිහටටයා
 (රජුන් තුනියෙන් ප්‍රසිද්ධ කර
 වන්නා)
 සනුක, පු. එළුවා.
 සනුස, පු. රැස්කළ මැටි ආදිය,
 නිෂ්ප්‍රයෝජන.
 සෙනන, පු. සොරා.
 සෙනම, පු. තෙමිම.
 සෙනස, න. සොරකම්.
 සෙනසා, න. සොරකම.
 සෙනාක, ත්‍රි. කුඩාද.
 සෙනාකක, පු. සියොතුවා (කැ
 දන්නා)
 සෙනානු, න. සතුනිය.
 සෙනාම, පු. සමුහය.
 සනාන, න. සෙනහය, සනබව,
 අලසබව.
 සත්‍රි, සත්‍රි. ගැහැණි.
 සත්‍රිධම්ණි, සත්‍රි. ඔසප්පු සත්‍රි.
 සත්‍රිපුංස, පු. එක්වැනිවූ සත්‍රි
 පුරුෂ දෙදෙන (මිව්වනයි)

සඵණ්ඩල, න. ශාකය පිණිස
 වල ගොඩනැග් නැතිව සමව
 සැදු බිම.
 සඵණ්ඩලණ්ඩි, පු. චුතපිණිස
 තාපණ්ඩින් අනවජාදිත භූමි
 භාගයෙහි ශාකයකරන්නා.
 සඵසනි, පු. බාහසනි යාග
 කරන්නා, වඩුවා, රජුගේ
 ඇතොර රකින්නා.
 සඵල, න. ගොඩබිම.
 සඵලී, සත්‍රි. ගොඩබිම.
 සඵචිර, ත්‍රි. ලොලෙය නම් ගනි
 දව්‍යය, පු. බ්‍රහ්මයා, දාඩයා,
 සරි.
 සඵචිසු, ත්‍රි. පිනප්‍රකෘතිය හෙවත්
 අතිශය සුදුලය යන මේ අර්ථය.
 සඵානු, පු. න. කනුව, පු. ඊශ්ව
 රයා. මුල.
 සඵාණ්ඩල, පු. චුතපිණිස තාණ්ඩ
 දිය අනවජාදිය හෙවත් ඇති
 ඊම් රහිත භූමි භාගයෙහි ශා
 කය කරන්නේ.
 සඵාස, න. අවසර, සත්‍රි. සිය හෙ
 වත් නායක අනුව පැවැත්ම.
 සඵානිස, න. පුරුෂ, “සත් ප්‍රාකා
 රාදිවෙණ්ඩිතං විසතිණිං පුරු
 තත් සඵානිසාදිනාකම් කෙ
 විත්, ආදි ග්‍රහණයෙන් නිශම
 ගබ්දා ගැනේ.
 සඵානෙ, අව්‍ය. සුදුස්සෙහි “සඵා
 තෙහාසිකක තවප්‍රකීර්ණී”
 භාෂිතෙහි මඬගේ යෙහිත්
 යනනයි යනාදී උද්ගරණයි.
 සඵාසනා, පු. සැට්ටලන ඇම
 තියා.
 සඵාසනි, සත්‍රි. දියමිත්ත.
 සඵාමන්, න. ශකතිය.

සඵාසුක, පු. එක්ගමක අධිකාර
 නැතැත්තේ හෙවත් ගම්මුදලි.
 සඵාල, න. ආහාර බඳුන.
 සඵාලී, සත්‍රි. කාලිය, (සැලිය)
 සඵාවර, ත්‍රි. නිශ්වලද.
 සඵාචිර, න. මහලු බව, ත්‍රි. සැත්
 තැවෙන් ඔබ්බෙහි වයස්වූ
 මහල්ලා.
 සඵාසක, පු. සඳුන් ආදියෙන්
 ඇග වලවුන් කිරීම.
 සඵාස්නු, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සඵනි, සත්‍රි. නිදිම, න. නායක
 පරිච්ඡේද හෙවත් සුදුස්සෙහි
 පැවැත්ම.
 සඵරතර, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සඵන, සත්‍රි. භූමිය, අස්වැන්න.
 සඵරාසු, පු. ඉඹල්ලාක.
 සඵණා, සත්‍රි. ලොහොපිළි
 රාවගේ වැඹ.
 සඵල, ත්‍රි. නිෂ්ප්‍රාඥ හෙවත්
 ප්‍රඥරහිත, තරද.
 සඵලලක්ඛ, ත්‍රි. බොහෝකොට
 දෙන්නා.
 සඵලලාචක, පු. දලපිළි.
 සඵලොච්චක, පු. අසම්පූර්ණ,
 ඇතුන්ගේ මධ්‍යම ගමන.
 සෙඵසස්, ත්‍රි. ඉතා තීරද.
 සෙඵාණ්ණස, න. ගණ්ඨිවන
 නම් සුගති දව්‍යය, “ගණ්ඨ
 වණ්ඨිය”යිද කියත්.
 සෙඵාසින්, පු. දිය ආදි බර අදින
 අභවයා.

සනව, පු. වැගිරීම, දියවීම.
 සනානක, පු. වෙදධ්‍යයනයට
 අනතුරුව ආශ්‍රාමානතරයකට
 (අනික් අසපුවකට) නොපැ
 මිණ ගිහිබැව් පිණිස සනානය
 කළ තැනැත්තේ “ගුරුවෙනු
 වරං දනාස්නානංවා තදනුඥ
 යාවෙදවුතානිවාපරං නිකා
 හ්‍යහයමෙවම” යනු කියෙන්
 ගුරුගට වරදී හෝ වෙදධ්‍යය
 නය නිමවා හෝ දෙකම නිම
 වා හෝ කළ ස්නානය ඇත්
 තේ හෝයි.
 සනාන, න. නැහැම.
 සනාසු, සත්‍රි. ඇගපසගබැද සිටි
 යාවු එනම් මහනහර.
 සනික, ත්‍රි. සෙනහ ඇත්තා, පු.
 සමවයස්වූ යහලුවා, ත්‍රි. සිහිපු
 ආහාරාදිය.
 සනු, පු. පමිතයාගේ සමභූමිය.
 සනුක, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සනුසා, සත්‍රි. පුත්‍රාදින්ගේ
 භාය්‍යාව.
 සනුග්, පු. සිනුක්ගස.
 සෙනහ, පු. සෙනහය.
 සසඬී, පු. සසඬීය, උපතාපනම්
 රොග විශේෂයෙක්
 සසඬීන, න. දනය, පු. සුලභ.
 සසඬ, පු. වරපුරුෂයා, සුඛය.
 සසඬම, ත්‍රි. ව්‍යාකෘතද.
 සසාකකා, සත්‍රි. පිඩකායයි බ්‍යා
 තවු සුගතිකුසුමය (පික්මල්)
 සසාඬී, සත්‍රි. කටුවැල්බවු.

සපායම්, සත්‍රි. සමපකී සපයීය.
 සපායා, සත්‍රි. ආයාච.
 සප්පට්ඨා, සත්‍රි. උපතප්තනම්
 රොග විශේෂයෙකි.
 සථා, සත්‍රි. සම්පෙතය, සථාටි
 පුංලිගුදවේ.
 සථානි, සත්‍රි. වැඩිම.
 සථා(සථි)ර, ත්‍රි. බොහෝද.
 සථිවි, සත්‍රි. ප්‍රථමය හෙවත් කටි
 යෙහිවූ මස්පිඩ, (කට්ටම)
 සප්පට්, ත්‍රි. ව්‍යක්තය, මල්ගෙන
 සිටි රැක් ආදිය.
 සප්පට්, න. න. වසුන්දිය පැළීම.
 සප්පරණ, න. සවලකය.
 සප්පලික, ත්‍රි. ගිනිපුපුර.
 සප්ප්පක, පු. හිඹිරිගස.
 සප්ප්පතු, පු. මෙසගජ්ජනාව.
 සෙඬ්පට්, ත්‍රි. ඉතා බොහෝ යන
 මේ අවිච්චාකය.
 සම, අව්‍ය. පදපුරණයෙහි හෙ
 වක් ජන්දස් පුරණයෙහි අති
 නාභිසි.
 “ගනනිසමරාවණං රාමය” රාම
 හෙ මේ රාවණාමැරිල, යනාදි
 උදගරණයි.
 සමර, පු. අනගයා.
 සමරහර, පු. ඊශ්වරයා.
 සමින, න. ඊෂ්වරකමිතෙතදී
 තෙතනා කවාතෙතනා සෙසවා
 න්විතම් අලක්ෂිතවිජ්ජාරං
 උතතමානං සමිතමනවෙන්”
 මදක් විකෘතිවූ දන්වලින් හා
 කවාතෙතනාද උපලක්ෂිතවූ
 මදක් විදහනලද මුව ඇති මද
 සිතාව උතතමයන්ට වත්
 තෙති, කියනලද ලක්ෂණ
 යෙන් යුක්තවූ මදසිතාව.

සමානි, සත්‍රි. සමානි ශාසනා
 එනම් මනු ආදීන් විසින්
 කරණලද බ්‍රහ්මශාසන ශාසන
 ය, සිතීම හෝ මෙතෙතිකිරීම.
 සසද, පු. වෙගය.
 සසදන, පු. කෝමුගස, යුධ
 පිණිසවූ යාන හෙවත් රථය.
 සසදනාරොහ, පු. රිය නැගී
 යොධයා.
 සසන්දිනි, සත්‍රි. කෙල.
 සසනන, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සසුන, ත්‍රි. හු හෙවත් නුල් දික්
 ගැසීම ආදියෙන් සෑදීම.
 සසුනි, සත්‍රි. මැසීම.
 සුංසිත්, පු. මොරගස.
 සුජ්, සත්‍රි. මුදුන බැඳි මල්දම.
 සුච, පු. වැගිරීම.
 සුචද්ගජ්ජා, සත්‍රි. වැටෙන ගැසී
 ඇති දෙන.
 සුචකනි, සත්‍රි. නදිය.
 සුච්ඡා, සත්‍රි. දෙනවේ නැකත.
 සුච්ඡා, පු. බුන්මයා.
 සුසන, ත්‍රි. ගිලිහුනුද.
 සුසාන්, අව්‍ය. වසා.
 සුච්චි, සත්‍රි. නුගපතකට බඳු
 ආකාරඇති උගුරැස්සලියෙන්
 කළ බාහුප්‍රමාණවූ යාග හා
 ජන විශේෂයෙකි.
 සුසුන, ත්‍රි. පෙරහනලදද හෝ
 වැගුරුණුද.
 සුච්ච, පු. උගුරැස්ස ලියෙන් කළ
 බාහුප්‍රමාණවූ යාගහාජන
 විශේෂයෙකි.

සු(සු)වා, සත්‍රි. මුළු.
 සුච්චාචාක, පු. උගුරැස්ස ගස
 “සුච්චානාමකොම පාත්‍රහෙදා”
 යනු ටිකා බැවින් නොමපාත්‍ර
 හෙදයටද නම්.
 සුච්චාස්, න. හෝ වැල (ජල
 යාගේ බැසීම වේගය) ඉඤ්ඤ.
 සුච්චාසමනි, සත්‍රි. නදිය, “සුච්චා
 ස්විති” යනුද වේ.
 සුච්චානොසද්ධන, න. හොඳෙන්
 (“සුරමා) යනුමරාවයි.
 සුච්ච, පු. එක් ගොත්‍රයෙහිවූ නැ
 යෝ, ආකමය හෙවත් නමා,
 ත්‍රි. නමා අයත්ද, පු. න.
 බකය.
 සුච්චාසද, ත්‍රි. සුච්චානවූයේ
 හෙවත් අනුන් අයත් නො
 වූයේ.
 සුච්චන, පු. එක් ගොත්‍රයෙහිවූ
 නැයා.
 සුච්චනන්ත, ත්‍රි. සුච්චානවූ අය
 හෙවත් අනුන් අයත් නො
 වූයේ.
 සුච්චා, අව්‍ය. දෙවියන්ට යාග
 ද්‍රව්‍යපිදීමෙහි “ඉඤ්ඤාසුච්චා”
 ඉදුරු දෙවියාට මේ පුදයි
 යනාදි උදගරණයි.
 සුච්චනි, සත්‍රි. පොරොට.
 සුච්ච, න. ගඩ.
 සුච්චන, ත්‍රි. ශබ්දකලද.
 සුච්චන, පු. නින්ද.
 සුච්චනජ්, ත්‍රි. නිදන සුලුවූයේ.
 සුච්චාච, පු. සුච්චාවය.
 සුච්ච, පු. විෂ්ණු.
 සුච්චංචන, සත්‍රි. සුච්චායෙන්
 පපතානාමෙතෙතය හෙවත්
 සැමියෙකු සෙවීම කරන්නාවූ
 කතා සත්‍රිය.

සුච්චමි, අව්‍ය. නමා.
 සුච්චමිහ, පු. බුහුමයා.
 සුච්ච්, අව්‍ය. දෙවිලෝ පරලෝ
 යන මෙහිවේ, “සුච්ච්ඤංස්
 නාති නාරදා” නාරදහෙමේ
 දෙවිලෝ ගහනගසි, යනාදි
 යෙහි දෙවිලෝවයි.
 “සුච්චිතසා ක්‍රියාකායසී
 පුත්‍රො පරමහකතිතා” පර
 ලෝ ගියහුගේ කටයුතු පුතුන්
 විසින් උත්කෘෂ්ට හකතිතෙන්
 කටයුතුයි යනාදියෙ පරලෝ
 කය යනාදිය.
 සුච්චර, පු. උදහන, අනුදහන,
 සුච්චිතසි” තුන්වැදුරුම
 සර.
 සුච්චර, පු. විදුරවිය, යාගය, යාග
 වැඩ, ඊදමු සස්තාකල පමු
 වෙන් ගැලවුණු පොතුර.
 සුච්චාස, ත්‍රි. පඩිත, මනොඥ, න.
 සුච්චාව.
 සුච්චි, පු. දෙවිලෝ.
 සුච්ච්චිකාකාර, පු. සර්ජකා
 කාර නම් ලුණු.
 සුච්චි, න. රන්.
 සුච්චිකාර, පු. රන්කරු.
 සුච්චිකර්ම, සුච්චිකට බඳු ජවි
 හා කිරි ඇති නාගජිත්වයට
 බඳු ආකාර ඇති එනම් ගස,
 (ගොතටුගස.)
 සුච්චිදී, සත්‍රි. අහස් ගහ.
 සුච්චිනු, පු. රාහු.
 සුච්චෙය්‍යා, සත්‍රි. බහු, සාතාවි
 මෙනකා රහෝ උච්චිතිවලෝ
 තතමා සුකෙය්‍යමංජුසොභාද්‍යා
 කථානෙතප්පරසො බ්‍රුමෙය්‍යො”
 යි දක්වනලද සාතාවිය, මෙන
 කාය, රහෝ, උච්චිය, තිලෝ
 නතමාය, සුකෙය්‍ය, මංජුසො
 භාය, යනාදි දෙවි වෙසඹුවෝ.

සබ්බසංඝාත, පු. දෙව්වෙද්ද.

සබ්බසංඝාත, සු. සහෝදරී.

සබ්බසංඝාත, අව්‍ය. “සබ්බසංඝාත”
යනාදියෙහි ආශීර්වාදයෙහිද
“සබ්බසංඝාත” යනාදියෙහි
සංක්‍ෂේපයෙහිද “සබ්බසංඝාත”
සංක්‍ෂේපයෙහිද “සබ්බසංඝාත”
යනාදියෙහිද.

සබ්බසංඝාත, පු. සතරදෙර නො
රත් ඇති රජුන්ගේ ගෘහ
හෙදයෙක්.

සබ්බසංඝාත, පු. සහෝදරීයගේ පුතා.

සබ්බසංඝාත, සු. එනම් පසලොස්වන
නැකත.

සබ්බසංඝාත, හි. රිසිදූ. මිහිරිදූ.

සබ්බසංඝාත, පු. ගොකවු,
උගුරුස්ස.

සබ්බසංඝාත, සු. කවෙළුනම් බෙ
හෙද” ලභාන, කාලප්‍රී, මරාටි.

සබ්බසංඝාත, සු. මිදිවැල්.

සබ්බසංඝාත, පු. වෙදහසාස කිරීම.

සබ්බසංඝාත, පු. ගඩ.

සබ්බසංඝාත, න. සිත.

සබ්බසංඝාත, පු. නින්ද.

සබ්බසංඝාත, න. බන්ධ.

සබ්බසංඝාත, පු. ස්වාමියා.

සබ්බසංඝාත, පු. ගුණයා.

සබ්බසංඝාත, සු. අභිදේවතාවාගේ
ගායනාව, අව්‍ය. දෙවියන්ව
යාග ද්‍රව්‍යපිඳීමෙහි වේ, “ඉන්ද්‍රා
යසාහා” ඉන්ද්‍රාදෙවියාව මේ
පුද්ගලයාදී උද්ගරණයයි.

සබ්බසංඝාත, අව්‍ය. කිංස්වත් කුශලම්”
යනාදිතන්හි ප්‍රශ්නයෙහිද,
“කිං පිත්තව්‍යාතිරෙකාදනො
ගතිරාගොස්වත් පිත්තමෙවා
ගති: ඉති, යනාදියෙහි විතකී
ගෝ පක්‍ෂානගරාථිය, විතනා
ගත මෙයි.

සබ්බසංඝාත, න. මුරුගා ඇට.

සබ්බසංඝාත, පු. භික්‍ෂුය.

සබ්බසංඝාත, හි. උණුසුමෙන් උපන්
නාවු පණු, ඇටවැසි මකුණු
ආදී සෙවදජ සත්ත්වයෝයි.

සබ්බසංඝාත, සු. මුනින් නැමු කල
කබලක් වැනිවු ලෝහමය
පාක පාත්‍රය, මේ සුරා සදන
භාජනයෙහිද සහල් බිදුන හා
ජනයෙහිද පෙනේ.

සබ්බසංඝාත, හි. මද, ස්වාධීන හෙ
වත් තමන් අයත්.

සබ්බසංඝාත, සු. පතිව්‍රතා
නැත්තී.

සබ්බසංඝාත, සු. කැමතිගේ
යන අවිවාචකය.

සබ්බසංඝාත, හි. සුප්‍රධානවූයේ
හෙවත් අනුන් අයත් නොවූයේ.

ස

ස, අව්‍ය. පාදපුරණයෙහි හෙ
වත් ඡන්දස්පුරණයෙහි.

සංඝ, පු. ගංගයා, සුය්‍යයා.

සංඝ, පු. ගැහැණුන් පාසලයි.

සංඝස්ථිතා, සු. දුමුටු (දන්
දෙව් පුද.)

සංඝස්ථිත, අව්‍ය. නාටකාදියෙහි
දසිය බැණවුමෙහි.

සංඝම, පු. ගනුදෙනුකරන ඉඩම.

සංඝමට්ඨලාසිනී, සු. එනම් ගනු
ද්‍රව්‍යය.

සංඝින, හි. උලින් පැලහු මස්
ආදිය.

සංඝි, පු. බලාත්කාරය.

සංඝික, අව්‍ය. නාටකාදියෙහිලා
නිවැසියකු බැණවුමෙහි.

සංඝි, හි. සිත් බිදුනාලදයේ.

සංඝි, සු. සනුව, හට්ටිලාසිනී
නම් ගනු ද්‍රව්‍යය, “නබ්‍ය
ගනුද්‍රව්‍යම” යනු වචනබැවින්
නබ්‍යනම් ගනු ද්‍රව්‍යයයි.

සංඝි, අව්‍ය. “ගනනලාභ: ගත
ගුණ:” ප්‍රියයෙකු ලාභය සියක්
ගුණය යනාදිතන්හි ගතියෙහි
හෙවත් ප්‍රීතියෙහිද “ගනන
දිනො” අශ්‍රේයය, බැහැ නැ
නැත්තේ රක්‍ෂා කටයුතුය
යනාදි තන්හි අනුකම්පායෙ
හිද “ගනනනෙ කට්ඨස්සාමි”
එයේනම් ඒ තට කියන්නෙමි
යනාදිතන්හි වාක්‍යාරම්භයෙ
හිද “ගනනජාතම ජනාරො:
ප්‍රථමෙන කුසාරිණා” බෙද
යෙහි පළමු වෙරවු නා හා
නුවත් වෙර ඇත්තකුගේ
ඉපැත්තෙක යනාදි තන්හි
විශාදයෙහි හෙවත් කතස්සල
යෙහිද වේ.

සංඝි, හි. මලපහකළේ.

සංඝ, පු. අග්‍රයා.

සංඝසුච්ඡි, සු. උද්‍රව්‍යලිය.

සංඝමාරක, පු. අලරිය,
(කතෙරා)

සර, පු. ඊළවරයා.

සරණ, න. දායාදය.

සරි, පු. සිංහයා, සපියා, වදුරා,
මැඩියා, ගිරවා, යමයා, වාසු
දෙවතා, ගුණයා, චක්‍රයා,
සුය්‍යයා, විජිත, අග්‍රයා, රත්
මිය, කිවුල් පැහැ.

සරිමසුන, පු. න. මැඩියෙකුට
බදු පත්ඇති ගරිතම් පව්‍ය
යෙහි ඇතිවන්නාවූ විලිකුම්

අභිසංඝ ඛද්‍ර සුවදන්තාවූ පිඟු
වත් පැහැ ඇති සදුන් වෙසෙ
සෙක් රන්වත් පැහැයෙහිද
කියත්, දිව්‍යවාක්‍යය.

සරිණ, පු. මුවා, පඬුපැහැ, ඉන්
සුක්කයෙහි, හි.

සරිණ, සු. මුවදෙන, රන්පිළි
රුව, පලාපැහැ.

සරිණ, සු. දිශාව, පු. පලාවත්
පැහැ ඉන්සුක්කයෙහි, හි.

සරින, පු. මහරිලබොනම් පක්‍ෂී
යා, පලාවත්පැහැ, ඉන් සුක්
තයෙහි, හි.

සරිනක, න. වාසනාකාදිපලා.

සරිනාල, න. හිරියල්.

සරිනාලක, න. සිරියල්.

සරිදංඛ, පු. හිරි.

සරිදා, සු. කසා.

සරිදාහ, පු. කසාපැහැඉන් සුක්
තයෙහි, හි.

සරිදා, පු. වණුවැල්.

සරිත්තණ, පු. මරාමිණ.

සරිප්‍රිසා, සු. ශ්‍රීකාන්තාව.

සරිමන්ථක, පු. කබල.

සරිවාලක, න. සුමුදු මාමයට
ගන්නා සුගනු ද්‍රව්‍යය වූ එල්
වළු.

සරිහස, පු. ගුණයා.

සරිනකි, සු. අරල.

සරෙණු, පු. කලත්ම(ලිම), සු.
මරිවාකානිවූ එලැහි රෙණු
කායෙහි ප්‍රසිද්ධ ගනු ද්‍රව්‍යය
(රැහැණිය)

සමීර, න. බිතින්ගේ මුඩුසෙ
වෙති ඇති ගෘහවිශේෂයෙක්.

හසරික, පු. සිංහයා.
 හසරිකාව, පු. ගක්කයා.
 හසරි, පු. ප්‍රීතිය, ඉන්සුකතයෙහි, ත්‍රි.
 හසරිකාණ, ත්‍රි. තුටුසින් ඇත්තා.
 හල, න. නගුල.
 හලා, අව්‍ය. නාවකාදියෙහි ලා
 යෙහෙලිය බැණවුමිනි.
 හලාසුබ, පු. බලහදයා.
 හලාහල, පු. න. එනම් විෂහෙ
 දය (හිමවන්තිද ත්‍රිත්තකයෙ
 හිද කොකනද දෙයෙහිද
 දැක්මක් සමුද්‍රයෙහිද වංනාවු
 කාලපත්‍ර සංස්ථානවු නිල්පත්
 හා ගොසනාකාතිවු එල
 ඇති ගුල්මව්ගෙයකදු ඇට)
 හලින්, පු. බලහදයා.
 හලි(3)ප්‍රිය, පු. බක්මිගස.
 හලිප්‍රියා, ස්ත්‍රී. සුරා.
 හලය, ත්‍රි. නගුලෙන් සැ කෙන්
 ආදිය.
 හලයා, ස්ත්‍රී. නගුල්ලය.
 හලලක, න. රත්හෙල්මැලි.
 හව, පු. අත, කැඳවීම, සාග.
 හව්‍ය, න. ගිහෙල්.
 හව්‍ය, න. ගෝමකටසුතු ද්‍රව්‍ය,
 ගිහෙල්.
 හව්‍ය, න. දෙවතාවන්ගේ ආභාර.
 හව්‍යවාහන, පු. ගිනි.
 හස, පු. සිනාව.
 හසනි, ස්ත්‍රී. ගිනිකබල.
 හසනි, ගිනිකබල.
 හසන, පු. රියන, අත, හන්
 නැකත, මේ ශබ්දය කෙසේ
 පය්‍යියවු ශබ්දයක්හු කෙ
 රෙන් පරවුකල්හි කලාපයෙහි
 වැටේ.

හසනවාරණ, න. මරණ ආදී
 වධයෙන් සුවහසක් සෙත් රැකීම.
 හසනින්, පු. ඇතා.
 හසනිනබ, පු. ඇත්තිය, (ඇතු
 ලෙන් හිනිමග ඇතිකොට
 දුගීපුරවාරය වසා ගොඩනැගු
 මැටි රැස.
 හසනිපක, පු. ඇත්ගොව්වා.
 හසනාපරාහ, පු. ඇත්ගොව්වා.
 හා, අව්‍ය. විෂාද, ගොක, පීඩා
 යන මෙහිවේ, “හාරමණියො
 ගතා කාල” අහෝ සිත්කළු
 කාලයගතවී යනාදියෙහි විෂා
 දයි හෙවත් කලකිරීමයි, “හාපි
 තා කාසි” අහෝ පියේ කොසි
 වෙතිද, යනාදියෙහි ගොකයි,
 හාගතාසම්” පීඩාවෙකනගන
 ලද්දෙම යනාදියෙහි පීඩයි’
 හාබක, න. රන්.
 හාසන, පු. අවුරුද්ද, ගිනිසිළු.
 වි වග්ගයෙක්.
 හාර, පු. මුතුහර.
 හාරින්, ත්‍රි. ගෙනයන තැනැත්
 තේ මුතුහරින් ගෙබියේ, මන
 හර තැනැත්තේ.
 හාදී, න. සෙනගය.
 හාලා, ස්ත්‍රී. සුරා.
 හාලික, පු. සානගොන් ආදිය,
 “බනනිතෙන තද්වොසාසෙය
 දංගලික සෙහනිකෝ” සහ
 වචන බැවින් ගලෙනබනනි,
 ගලසාවොසා, ගලසය ඉදම්”
 සහු යෙදේ එකල නගුලෙන්
 සාන්තාවද නගුල්විය උසුලන්
 නාවද නගුලේ අව්‍යවටදනම්.

හාව, පු. විලාසන, විවිචොකය,
 විහ්‍රමය, ලලිතය, හෙලාය,
 ලිලායයි කියනලද ස්ත්‍රීන්ගේ
 ශාඛාර හාවයෙන් උපත්
 ක්‍රියා.
 හාස, පු. සිනාව
 හාසනික, න. හසනිසමුහය.
 හාසය, න. සිනාව.
 හාහා, පු. දිවගදඹ වෙසෙසෙක්.
 හි, අව්‍ය. පාදපුරණය, හෙවත්
 ඡන්දස් පුරණය, හෙතුය, අව
 ධාරණය යන මෙහිවේ.
 හිංසා, ස්ත්‍රී. සොරකම්, තැළීම
 බැඳීම ආදිවට
 හිංසු, ත්‍රි. හිංසාගිලිවුයේ
 හිකකා, ස්ත්‍රී. හික්කාව.
 හිංගු, න. සුගු, (පෙරුම්කායම්)
 හිංගුනිසර්‍යාස, පු. කොසඹගස.
 හිංගුල, න. සාදිලිගම්.
 හිංගුලි, ස්ත්‍රී. හෙලබවු.
 හිස්ල, පු. එකම වාක්‍යය.
 හිණ්ඩි, මුහුදුපෙන.
 හිනනාල, පු. කිතුල්.
 හිම, ත්‍රි. ගිතලවු, න. පිනි.
 හිමවන්, පු. හිමාලය පණිතය.
 හිමවාලකා, ස්ත්‍රී. කපුරු.
 හිමසංහනි, පු. හිමරැස.
 හිමාංගු, පු. සඳ.
 හිමානි, ස්ත්‍රී. හිමසමුහය.
 හිමාවනි, ස්ත්‍රී. සවණියට බඳු
 ඡවිහා කිරිඇති නාගජ්ජවා
 කාතිවු සවණිකිරිනම් ගස,
 (ගොතවු)

හිරණ, න. බිතය, කළ නො
 කළ හෙවත් ආහරණාදිය
 කළාවුද ආහරණාදිය නො
 කොට ආකරයෙන් ගොඩ
 නැගූ පමණවුද රන් පිදි.
 හිරණගජ්ඣ, පු. බ්‍රහ්මයා.
 හිරණරෙකස්, පු. ගිනි.
 හිරණබාහු, පු. ගොන නදියයි
 ප්‍රසිද්ධ නදිහෙදය.
 හිරුක්, අව්‍ය. සම්පය, “හිරුගි
 රිශංගෙරි” උමානොමෝ
 ඉසුරුවෙනයි යනාදි උදහර
 ණයි.
 හිලමොවිකා, ස්ත්‍රී. එනම් පලා
 වෙසෙසෙක්.
 හි, අව්‍ය. විසමයෙහි, ගිවිහුම්”
 විසමයෙක ආශ්වය්‍යියෙක්
 යනාදි උදහරණ.
 හින, ත්‍රි. දුරුකළද, අඩු, නිඤ්ඤ.
 හුනහුක්ප්‍රියා, ස්ත්‍රී. අග්නිදෙව
 තාවාගේ භාය්‍යාව.
 හුනහුක්, පු. ගිනි.
 හුම්, අව්‍ය. විතකිය, ප්‍රශ්නය
 යන මෙහිවේ, “හුංජලංහුං
 මාගතාණ්ණ” ජලයදේ මිරිගු
 දේ යනාදියෙහි විතකිය, “හුං
 දෙවදනොසම්” මේ තෙමේ
 දෙවදනනද යනාදියෙහි ප්‍රශ්
 නයි.
 හුනි, ස්ත්‍රී. කැඳවීම.
 හුහු, පු. දිවගදඹ වෙසෙසෙක්.
 හාණිසා, ස්ත්‍රී. පිළිකුල.
 හාද්, න. සිත, ලය.
 හාදසඛගම, ත්‍රි. සුකති සුකත
 වචනය.

හෘදයාල, ත්‍රි. ප්‍රශස්තයින්
 ඇත්තේ.
 හෘදය, ත්‍රි. අතිශය හෙවත් ප්‍රියද.
 හෘතීක, න. චක්‍රුරාදි ඉන්ද්‍රියයෝ.
 හෘතීකෙශ, පු. විජිත්.
 හෘතව, පු. ප්‍රමුදිතවුයේ.
 හෘතමානස, ත්‍රි. තුටුසින්
 ඇත්තේ.
 හෙ, අව්‍ය. සමෙබ්බාධනාමිසි.
 හෙනි, සත්‍රි. හිරුරැස්, ගසත්‍ර,
 හිනිදුල්.
 හෙනු, න. කාරණය.
 හෙම, න. රන්, අන්තන, පු.
 කථා අශ්වයා.
 හෙමකුම, පු. දඹදිව නවබණ්ඩ
 යන් අතුරෙන් කිම්පුරුෂ
 බණ්ඩයෙහිවූ පළිතහෙදයෙක්
 හෙමදුකක, පු. දිඹුල්ගස.
 හෙමනන, පු. හිමසල.
 හෙමපුෂ්පක, පු. සපුගස්.
 හෙමපුෂ්පිකා, සත්‍රි. සවණිසුරිකා
 හෙමාදි, පු. මහමෙර.
 හෙරමබ, පු. ගණදෙවි.
 හෙලා, සත්‍රි. "ප්‍රොසෙව්ණයාති
 රූසානාං නාරිණාං සුරතොත්
 සවෙ ශාඛිතාර ශාසත්‍රතනි
 ඥෙඤ: හෙලාසාපරිකිරිතා"
 මධ්‍යම වයස්වූ හෝ සත්‍රින්ගේ
 රනිත්‍රිඩායෙහිලා යම් වැඩුනු
 ආසාවක් ඇද්ද ඒ හෙලානම්.
 හෙමා, සත්‍රි. අශ්වයන්ගේ නාදය.
 හෙහ, අව්‍ය. සමෙබ්බාධනාමිසි.
 හෙහමමනි, සත්‍රි. සවණිණයටබඳු
 ජවිතා කිරි ඇති නාගජිව්ව
 යට බඳු ආකාර ඇති සවණි
 ක්‍ෂීරිනම් ගස, (ගොතටු) අරල,
 හෙලවදකයා, උමාදෙවි.

හෙහසබ්බවින, න. ඊයේ දෙවු
 කිරිමුද ඉන්තගාගත් ගිහෙල්
 හෝ වෙඩිරු.
 හොනා, ත්‍රි. සාත්වෙද දන්තේ.
 හොම, පු. "අධ්‍යයනං බ්‍රහ්මය
 ඥ: පිනායඤ්ඤාතපිණ්මි හො
 මොදෙවො බලිභීතො නා
 යඤ්භිපි පුජනම්"යි. දක්
 වනලද පස්මනා යාග අතු
 රෙන් මේ අග්නි ගොමය
 දෙවියන්ට පවත්වන දෙව
 නම් යාගයයි.
 හොග්, සත්‍රි. ලග්‍නය, රාශියකින්
 කොටසක්.
 හ්‍යස්, අව්‍ය. ගිතදවස, "හ්‍යස්සපී
 මහවත් කායසීම්" සියලු කට
 යුතු ඊයේ වී යනාදියයි.
 හුද, පු. පත්ල නොදක්කනැකි
 තඩාගාදි ජලස්ථාන (ගැඹුරු
 විල.)
 හුදිනි, සත්‍රි. නදිය.
 හුසිම, ත්‍රි. ඉතා වාමනකයා
 හෙවත් මිටි යන මේ අභිවා
 චකයි.
 හුසම; ත්‍රි. කුරු හෝ මිටිද.
 හුසමගවෙබ්බකා, සත්‍රි. කැලිය
 ගස.
 හුසමාඛන, පු. ජවක (දිව්) තාමි
 බෙහෙද.
 හුදිනි, සත්‍රි. විදුලිය, විදුරවිය.
 හ්‍රි, සත්‍රි. ලජ්ජාව.
 හ්‍රිණ, ත්‍රි. ලජ්ජිතයා හෙවත්
 ලජ්ජාකරනු ලැබුයේ.
 හ්‍රිත, ත්‍රි. ලජ්ජිතයා හෙවත් ලජ්
 ජාකරනු ලැබුයේ.
 හ්‍රිමෙර, න. ඉරිවේරිය, මෙහි
 කෙශඅම්බපය්‍යායයෝදවෙන්.
 හ්‍රෙමා, සත්‍රි. අශ්වයන්ගේ නාදය.
 හ්ලාදිනි, සත්‍රි. ඉන්සථාරක.